91

UVA. BHSC. LvR_091

ma .i. unient ambo in uno carnali corpe
re. erunt duo i carne pūa gignenda. Sm hy.
os sanguine uno s; os sanguinib; g caur pa
ulo ē. i lic; sunt duo. pūe erunt in uulgo
na ē. quia neutrū potestate hē sue carnis.

Frat añē de statu añ peccatī.

Erat nud nec erubescebāt ul putabūt
celando quia nil senserant. reflexando. sic nō
rubesc̄m siqs uidet capa manū pedes
nōs. Sm ordinat hy. nūb3 mot ipa sic pu
enda eor ū erubescūt. qua bñficio eati
s motuum erubescibilē nōd senserē. q; pu
enda quia ordinat q; quia sin pcō nō fit in ta
o spe pt excusat. nō cū cum excusari p a
cōo rubore carere p. Vñ scs zacharias
cum scām helisabeth g noscēt ad gnē d
scm p curiosem dm. cū uidi uoluit; q̄busdam hūsum ē deinp cepisse. utq; de abs
tinencia pomi hic; sit pocupatū supius;

Serpens De suggestōe hoi. s.

Erat callidior cunctis aīalib; dei
ūle in cidenē quia plen erat demone. Lu
cab. hy. dei ecce de padiso spūū in uidit hoī
q; ēet in padiso corpm sciens si facēt eum
transgoi q; ille ei cētur: cānis uso deph̄endi
auuto. mlierem nun pudam .i. facilem cerēam. i un
cum flecti aggressū est. uh pspectum. q
tunc, spens erectus erat ū hō. qa i maledic
cione plicat ē. i. serpens ad h ū tradunt phātēas e
rect in cedit. Elegit ē quida genus spentis
ū aut beda ugineum ul hns quia silia si
lib; applaudē i mouit ad loquendū lingm
ei. cū nescientis sic p phanaticos i nenerg
gumnos loquto nescientes i aut. Cur p
cepit uob ds ū nō g medicis de oīm ligno para
disi .i. ū g medicis de ligno s; n de omi. q;
querte ut ex responsione occonem in mem
at dicendi ad q; ueniat i sic fem ē. Cum hy.
quasi dubitando dix mulier ne forte mouia
m? quia dubitans ad q̄lib; prem de faci
li flectat. Decur aut de impetracōe. Sl equa
sin monentium. imo nolens uos sumtam a
scia i sciens q; cum g medicis ex ligno h;
ptas sic dix scientes bonū i malū. qui uni
phibuit. i data mlier uolens sumtam do
ad queunt;

De esu pomi i statu pecī.

Idicq; mulier pius q ligū ēet pfectum
usu .i. mundi i uod ore ut tactu nocans
q; ad uescend suaue g medic. dedicq; uiro
suo forte p mones ūb pūasibilib; q; tam
sit legis lator b uitatis cā qui rei facile
acquiant quia cum credēt p mlierem sta
am mortem uir ūbum di i uidisse nō fut
se mortuam. dem h; ad nō estimatū cū ad
uīē g medic i apta sunt ocli eor .i. usu ta
le q; peperunt q; nō añ die uementia .s.
nuditatis l nō de oclis corpeis intelligēdo
est cē dem sic. Videte mlier ligū rc. Sm hy.
accesserant ad ligū qi palpones. dz oclos
eor dm? ocupiscentia i generatione ei? erant
hy. meis ūles mot ocupiscentie. s. repsit
et clausi ū i pūl us; ad pubtē i tanqm
nuūli cē apti sunt i cepunt moui i diffun
di. q; cum p insecē ū sensissent. cē erpta
i ogn̄unt eos. sic inobedientes fūt suo
supiori sic i ūb cepunt moui g suum
supi? .i. rōnem i primum motum ocupiscen
tie g num rōm senserūt in genitalib: i sua g
se moui uidentes erubuerē. Vñ nulla puden
da dcā ē. cētā q̄d mbra ad nutū hois stant.
aut mouent? pudenda ū. qi uo h; ponit p
pagnis i obedientia mbroz q̄i ligū inobe
dientie penam sēpum ; importa. Ogn̄oū
unt se nudos .i. dispuemne pudenda .i. eru
buerē nudi pudenda. cū nosse. audire scām g
gnoscendi se nudos i intelligēdi g fusionē
suam i hūille ex esu ligni. q̄i hō effectum na
turalē hūis dicens. Silla nam q; plātatio
cā agnimus erit i intellectus;

De maledictōnib

Tunc dixit dñs serpēti mulieri i uiri.
Opprobriatā .i. succensa qi bēas bues
ū cā pecū ū sine cā de foliis ficuū quia de
su eaum si tangit caro hois fuit in nunc
ta. statum sanat. p ignē .i. ū q̄i ph̄ osten
sum sit quia p ignē uolumtas iam i car
ne sensetand. Hinc q̄dam dicunt ficū ēe
arborem phibitam. & audierē uocē dñi de

2305

220

368

91

UVA. BHSC. IyR_091

UVA. BHSC. IyR_091

Incipit manipulus florũ cõpilatus a magistro Thoma de hibernia ordis predicatorum.

Bijt in agrũ.s.booz & collegit spicas post ga metentiũ. Ruth

a 2°. Ruth paupcula ñ bñs messem ppriam ad colligendũ agrũ intrauit alienũ: vt spicas colligẽt post ter ga metentiũ. Sic ego paupculus nõ bñs copiam scriptoꝝ nec originaliũ acerum agrũ intraui booz. qđ interptat robur vl virtus. s. Roberti vtiq; robusti. i quo virtutis robur vigere cõsueuit. & ibidez originaliũ spicas. i. diuersas scõꝝ auctes ỏ diuersis nõ sine labore collegi. Sed ꝓsi derãs q; sine mõ erãt & ordine. nec post me alicui alij possent pdesse: ỏ breuiter quasi in vnũ manipulũ ex diuersis spicis collectũ scõm ordinẽ alphabeti more cõ cordãtiaꝝ collegi: vt sic a me & alijs simplicibus facilius possint reperiri. Ita vt quũ alij messores venerint cũ exultatiõe portãtes manipulos suos: ego hunc collectuz post terga doctoꝝ cũ vidua offerã in dñi gazophilatiũ. Cũ enĩ librorꝝ originaliũ pelag' sit quasi mare magnũ & spatiosum. qđ a quolibet inuestigari nõ possit mihi vtilius videbat pauca doctoꝝ dicta in pmptu hre. q; si multa qdẽ hõ trãscurreret. & illa ad manũ nõ haberet docum̃ tum senece. Cũ multa pcurreris: vnũ excerpe qđ illa die cõcoquas. Certis enĩ i genijs nutriri & imorari oportet si qs velit aliqd trahere qđ in aio fidelit̃ sedeat Fragilis enĩ est memoria. & rerum turbe nõ sufficit. Apes g̃ nobis imitãde sunt. q̃ vagant̃. & florez ad mel faciendũ carpũt deinde qcqd attulerint disponunt ac p fauos digerũt. Ita iquit quecũq; ex diuersa lectiõe cõgessim' separe debemus. melius enĩ distincta fuant̃. deinde ad debitã facultatẽ ingenij vnũ saporẽ illa varia libamina ordinare. vt etiã si apparuerit vñ sumpta sint. aliter tñ esse q; vnde sumpta sint appeat. Quasdã igitur dictiones notabiliorez ac magis cões que sepi' in ſmonib' vel lectiõibus possent occurrẽ & cum qbus se possit homo in oi materia iuuare: hic scõm alphabeti ordinẽ more ꝓcordantiaꝝ signaui. ita q; ꝑmo ponunt̃ dictiões incipiẽtes per a. scõm q; ꝓsequit̃ cum diuersis lr̃is scõz ordinẽ alphabeti Postmodũ dictiões incipiẽtes per. b. & sic de qualibet lr̃a alphabeti vsq; ad finẽ In qb' etiã dictiõib' attẽdit̃ ordo ꝑioris & posterioris scõz ordinẽ lr̃aꝝ alphabeti in ipa dictiõe. sicut prius ponit̃ ꝓuersatio q; ꝓuersio. licz in primis quattuor vl qnq; lr̃is cõueniãt. Sub qualibet aũt dictione ponũtur diuerse auctates scõꝝ & aliorꝝ doctorũ per ordinẽ que de illa mã loqui magis vident̃. ita q; cuiuslibz sci vl doctoris p se auctes ponũtur: put exterius in margine signãtur. Sed qz auctoritas que de vna materia loqtur nihilominus diuersis alijs applicari posset: ideo ne vna & eadẽ auctoritas sepe in diuerſ locis ſcriberet̃: lr̃as alphabeti ex opposito cuiuslibet auctis in margine scõz pl' & minus iuꝝ numeꝝ auctatum in qualibz dictiõe signaui. & vbi alphabetũ simplex nõ sufficit cõbinatũ iterat̃. Cum ergo in fine alicui' dictiõis cum aliqbus lr̃is sequẽtib' denotat̃ q; in illis dictiõib' sub talibus lr̃is inuenĩtur auctates q̃ possũt applicari ad ꝓpositũ. Si aũt ponat̃ dictio sine aliqua lr̃a sequẽte: designatur q; sub illa dictiõe quasi per totũ de illa materia põt inueniri. ita q; si aliqua auctas in loco ꝑprio nõ situat̃. qlibet tñ ad ꝑprium locũ remittit̃ vel in ꝑprio collocat̃. & hoc pleni' patet intuẽti. Auctates aũt q̃tũ ad liborꝝ capla nõ potui determinate signaẽ cũ in diuersis libris diuersimode signẽtur. & sepe eadẽ auctas a diuersis doctoribus scribit̃. qnimo vna & eadez ab eodẽ in diuersis locis frequẽter inuenit̃ Sz oẽ vez a quocũq; dicat̃. a spũsco est

Auctores aũt quoꝝ dicta ỏ sepius allegãt sunt hi. Augustin'. Ambrosi'. Hie

VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_091

ronim⁹. Gregorius. Bernard⁹. Hilari⁹ Chrisostom⁹. Isidorus. Damascenus. Origenes. Cypria⁹. Fulgē⁹. Basili⁹. Rabanus. Cassian⁹. Cassiodor⁹. Leo. Beda. Prosper. Aureli⁹. Ricard⁹. Hugo. Johānes. Alanus. Petrus raueñ. Plinius. Solin⁹. Rabimoyses. Valerius maxim⁹. Vegetius. Agelli⁹. Sidoni⁹ Tulius. Boetius. Seneca. Cui⁹ dicta i fine cuiuslibet dictiōis ponūtur. qz scōm eūdem: illa pars in fine reseruari debet quā qlibet etiā satiat⁹ appetere pōt. Bene ditū. n. vino potio extrema delectat. z qō in se iocūdissimū bois volūtas hz: i finē suum differt. Istoz aūt auctoz libros qztū ad pncipia z fines z noia z partia liū libroz numez in fine but⁹ opis signaui. vt facil⁹ possint cognosci z securi⁹ allegari. Tu ḡ lector oza p collectore. z vtere qsitis cū laboze alieno. z gaude de inuentis sine laboze ppio. Propter bas aūt modicas spicas agrū fertilē ozi ginaliū nō despicias. Improuid⁹ aūt est qui neglecto igne se per sintillas nitīt calefacere. z q cōtempto fonte p roris guttas sitim conat extinguere. Nomē autez collectoris volui subticere. ne collectio vilescēt cognito collectoē. Et nō q post auctatē ponīt nomē auctoris.

a Bstinētia. Bonū est in cibo cū gīaz actōe pcipere qcqd de⁹ edēdū pcepit. Abstinere aūt ab aliqb⁹ nō quasi malis sz quasi nō necessarijs nō est malum.

Augustin⁹ de diffinitiōe recte fidei.

Nō itereſt oīno. s. ad veritatē: qd alimētoz vel quātū qs accipiat: dūmō id faciat p pgruētia boiz cū quib⁹ viuit z pso ne sue. z p valitudis sue necessitate. sed quāta facilitate z serenitate animi bis valeat quū opozteat vel necesse est carere.

Aug⁹ in lī. de qstiōibus euāgelij.

c Quā suaue mihi subito factū est a sua uitatib⁹ nugaz abstinere z quas amittēr mei⁹ fuerat. iā dimittere gaudiuz est. Eij ciebas enī eas a me: tu vero summa suauitas intrabas p eis oī voluptate dulciozes sed nō carni z sanguini oī luce clariozes z oī secreto iteriozes oī honoē sublimiozes. sz ñ sublimib⁹ in se. Aug⁹. ix. cōfessionū.

Utant⁹ diuites cōsuetudine infirmitatis sue. sz doleāt se aliter nō posse. Melius enī possent. si alr possent. Si ḡ nō extollit⁹ paup de mēdicitate: tu quare extolleris de ifirmitate: Utere cib⁹ electis pcios sis. qz sic psueuisti. qz aliter nō potes. qz si psuetudinē mutas egrotas pcedit⁹ tibi vtere supfluis. da paupib⁹ supflua. Utere pciosis da paupibus vilia. d

Augustin⁹ de verbis dñi. ca. i. tractās illud. Vermis diuitiaz supflua.

Qui sic se a carnib⁹ tēperant: vt alias escas difficiliozis pparatōis z pcij maioris ingrāt: multū errāt. Nō enī est hoc suscipere abstinētiā. sed imitari luxuriā. e

Aug⁹ in sermōe de dñica. 4ª. i aduētu

Abstinētia tua atqz ieiuniū tuū eo magis bo gīta sūt. quo cū mozib⁹ scis offerūtur. vt que i alijs sunt vmbzacula vicioz in te sint oznamēta virtutum. f

Hieronim⁹ i epla ad metriadē vginē

Nōnulli vitā pudicā appetētiū in medio itinere cozruerūt. dū solā abstinētiā carniū putāt. z legumibus onerāt stoma chū. que moderate pceqz innoxia sunt. z vt qō sentio loquar. nihil sic iflāmat cozpoza z titillat mēbza genitalia: sicut idigestus cib⁹: victusqz conuulsus. g

Hieronim⁹ in epla ad furiam.

Mater sanitatis est abstinētia. mat egritudis voluptas. sine enī carne z vino cito friget venus. z a pīe libēo ad icō cessam venerē est prim⁹ grad⁹ itēperātie b

Hieronim⁹ in quadā epla.

Modicus actpatus cibus z carni z aie vtilis est. t

Hieronim⁹ ad rusticū monachū.

Añ ānos robuste etatis piculosa ē teneris abstinētia grauis. k

Hieronim⁹ ad letā.

Quid pdest tenuari corp⁹ abstinētia: si aīa itumescit supbia. Quid virtut⁹ hz vinū nō bibere: z ira z odio inebriari: l

Hieronim⁹ ad celantiam.

UVA. BHSC. IyR_091

m Abstinētie virt⁹ nulla est: si tantū qsq̄ corpus nō edomat q̄tū valet. aut valde i ordinata est: si atterit plusquā valet.

Gregorī⁹ li⁹. xx. moralīū.

n Per abstinētiā carnis vitia extinguē da sunt: nō caro. Sic necesse est vt artem ꝑtinētie qsq̄ teneat. quaten⁹ nō carnem ꝙ vitia occidat. Sepe. n. dū in illa hostē insequmur. etiā ciuē quē diligim⁹ trucida mus. ⁊ sepe dū quasi cōciui parcim⁹: ad ꝓlīū hostem nutrim⁹.

Gregorius. xxx. li⁹ moralīū.

o Eisdē alimēt̄ vitia supbiūt. qbus nu trite ⁊tutes viuūt. ⁊ cū virt⁹ alit: plerūq̄ vires vitijs augmētant. quū ⁊o imēsa ab stinētia vitioꝝ vires extenuat. etiā virtus deficiens anhellat.

Gregorius ibidem.

p In cassum p abstinētiaꝝ corp⁹ atterit si ordinatis moꝛib⁹ dimissa mēs vitijs dis sipatur. Gregorius in pastorali

q Qui a paradisi gaudijs p cibū cecidi mus: ad hec in quātū possum⁹ p abstinen tiā resurgam⁹. Grego. i homl̄.

r Plerūq̄ dum plus iusto caro restrin git: etiam ab exercitatiōe bōi opis ener uat. vt ad oꝛōnem vel ꝓdicatiōem nō suf ficiat. dū incentiua vitioꝝ i se fundit⁹ suf focare festinat.

Gregorī⁹ in homl̄. ⁊. xxx. ad moralīū

s Per ꝼmonē q signāt: nisi abstinētes q foꝛis carnē afficiūt: interi⁹ tñ fructū ab stinētie nō acqrūt. Crucē igit̄ dñi simon in angaria poꝛtat: qz cū ad bonū opus si ne bona volūtate ducit̄: rē bonā sine fru ctu opat̄. Simon g̃ crucez poꝛtat. ſz i cru ce nō moꝛit̄. qz abstinētes exterius p ab stinētiā corp⁹ afficiūt. ſz interi⁹ p deside rū mūdo viuūt.

Gregorī⁹ sup euāgelia pte ꝯ.

t Sol⁹ in illicitis nō cadit. q se aliqñ ⁊ a licitis caute restringit.

Gregorius ꝯ⁹ libꝛo moralium.

u Abstinētia est: qñ quis p amoꝛe dei ⁊ salute ꝓꝛia: nō ab illicitis tm̄: imo inter dum ⁊ a licitis atq̄ cōcessis se cohibet.

Gregorius in homelia.

Abstinētia est que edēdi hoꝛaꝝ nō p x uenit: vt fecit Jonathas in fauo mellis. nō lautioꝛa querit edere vt israhelite in deserto. nō accurati⁹ parare vt filij hely in ſylo. nō ad supfluitatē vt sodomite. nō vile qȝlibet vt esau edulium in hieme cō cupiuit. Grego. in homl̄.

Coꝛda in cithara si min⁹ tendit̄ nō so y nat. qz nimiꝝ tāto qsq̄ sibimet debet mo deramie ꝑsse: vt ad culpā caro ñ supbi at: ⁊ inde ad effectuꝝ rectitudinis in opa tione subsistat.

Gregorius. xv. moralīū sup illud. Uersa est in lutū cithara mea.

Magn⁹ discretōis laboꝛ ē exactoꝛi z ⁊ aliqd ipendere ⁊ aliqd ōnegare ⁊ nō dando gl̄iam restrigere. ⁊ dando nāz nu trire. Greg̃. xxx. li⁹ moralīū.

Cogitandū sūmope est: vt q se illicita ⁊ memit cōmisisse: a qbusdā ⁊ etiaz licitis studeat abstinere. quaten⁹ p hoc ꝓditoꝛi suo satisfaciat vt qui cōmisit ꝓhibita: sibi met ipi abscindere debz ⁊ ꝓcessa. ⁊ se re ꝓhēdat in mimis. quē memit in maxis de ligsse. Greg̃. homl̄. xxxv. sup euāgelia

Sic abstinere vel ieiunare debemus: aa vt nō nos necessitati ieiunādi subdamus ne iā uō deuoti ſz inuiti rem volūtariā fa ciam⁹. Prosper li⁹ 2⁹ ō vita ꝓtēplatiꝝ

Qui cibis abstinēt ⁊ mala agūt: demo ab nes imitant̄: qb⁹ culpa adest. ⁊ cib⁹ deest.

Jsidoꝛus sup bamos ꝓpheta.

Ciboꝝ saturitas carnis luxuriā suſci ac tat. edacitatis vitio crescit carnis tenta tio. Saturitati semp libido adiūcta ē. At ꝓtra: ieiunio libido restringit̄. ieiunio lu xuria supat̄. Jsidoꝛ⁹ 2⁹ li⁹ soliloqoꝝ

Nihil sic iocūdū est: vt cib⁹ bñ digest⁹ ad ac decoctus nihil sic ad salutez: nihil sic sensuū acumē opat̄: nihil sic egritudiuē fugat: vt moderata refectio. Sufficiētia qppe cū nutrimēto ⁊ sospitate simul etiā ꝓcreat voluptatē. exūdātia vero moꝛbū facit ⁊ molestias igerit ⁊ egritudines ge nerat. Aō etiā facit fames: hoc etiā facit plenitudo ciboꝝ magis aūt peioꝛa. Fa mes qppe in paucis dieb⁹ aufert hoiem

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ libẽat ex hac vita penali. exceſſus vero ciboꝝ cõſumit ꝛ putreſcere facit corpus hũanuꝫ ꝛ macerat egritudie diuturna. ꝛ tũc eũ morte crudeli cõſumit.

Criſoſtom⁹ ſup hebꝛeo ſmõe. xxix.

ac Moderãtia ẽ nimiũ ciboꝝ appetituꝫ rõnis impio reuocare.

Hugo de ſancto victore.

af Sẽper vtuti cib⁹ ieiuniũ fuit. de abſtinẽtia quoqꝫ ꝓdeũt caſte cogitatiões. rõnabiles vtutes. ſalubꝛia cõſilia. ꝛ p volũtarias afflictiões caro ꝓcupiſcẽtijs morit. ꝛ virtutibus ſpũs inouatur.

Leo papa in ſmõe de ieiunio decimi

ag Melioꝛ ẽ rõnabil⁹ [menſis quotidiana cũ moderatiõe refectio: qꝫ p iterualla arduũ lõgũqꝫ ieiuniũ. Nouit i moderata iedia nõ ſolũ mẽtis labefacta re cõſtãtiã: ſz etiã oꝛõnũ efficatiã reddẽ laſſitudie coꝛpoꝛis eneruatam.

Joh. caſſian⁹ ỏ iſtitutꝫ mõachoꝝ li⁹ 5⁹

ab Ipſis enĩ grauioꝛ ꝓſuetudo ſubtracti cibi. q ſe eſcis alijs neſciũt cõſolari.

Caſſiodoꝛ⁹ ſup pſalmo. lxxo. Sicut ablactat⁹ ſup mr̃em ſuam.

ai Diruptũ ganea ſtomachũ nulla ſartiẽ res meli⁹ qꝫ parſimõia ſolet.

Caſſiodoꝛ⁹ in quadã epl̃a.

ak Multꝫ toꝛmẽtũ eſt vino carere. ꝛ pꝛima luce excitari. Nõ ẽ ſũma felicitatꝫ in nr̃e in carne ponẽda.

Seneca in epl̃a. lxxv.

al Moleſtũ eſt iniqs carere aſſuetꝫ voluptatib⁹. abſtinẽ cibo. ſitire eſurire. hec pꝛio abſtinẽtie ḡuia ſũt. deide cupiditas relangueſcit. Ipis p ſe cupiditatib⁹ fatigatis ac deficiẽtib⁹ añ moꝛſus eſt ſtomach⁹. inde qb⁹ fuit auiditaſ: cib⁹ odiũ ẽ: de ſiḃria ipa moꝛtiũ. Seneca. lix. epl̃a

Vbi caro. e. r. cõiugiũ. c. ꝓſuetudo. c. diſcretio. m. n. elemoſina. l. gula. ieiuniũ ifirmitaſ. b. fuitiũ. c. ſobꝛietas tẽperãtia

a Buſio. Magna abuſio: par

a citas putaꝫ auaritia. Sobꝛietas auſteritas credit. ſilẽtiũ triſtitia reputaꝫ. Econtra: remiſſio. diſcretio credit. triſtitia ſilẽtiũ reputaꝫ. Loquacitas affabilitas. cachinatio iocũditas. mollicies veſtimẽtoꝝ ꝛ equoꝝ faſtuſ honeſtaſ lectoꝝ ſupflu⁹ cultus mũdicia.

Bernardus in apologia

Magna abuſio eſt: vt coꝛp⁹ induaꝫ. b ꝛ ꝓtra regulã ſuis veſtib⁹ aĩa nuda deſeratur. Bernardus ibidem.

Mira abuſio. dom⁹ ardet. ignis iſtat c a tergo. ꝛ fugẽti ꝓhibeꝫ egredi. ꝛ hoc ab bis q in incẽdio poſiti ſunt.

Bernardus in epl̃is.

Duodeci ſũt abuſiões clauſtri. qb⁹ tota d ſligiõis ſũma coꝛrũpit. ſ. p̃lat⁹ negligẽs diſcipul⁹ iobediẽs. iuuenis ocioſus. ſenex obſtinat⁹. monach⁹ curiaſ. ſligioſus cauſidic⁹. bitus p̃cioſus. cib⁹ exq̃ſit⁹. rumoꝛ in clauſtro. lis in capl̃o. diſſolutõ in choꝛo. irreuerentia iuxta altare.

Hugo li⁹ 2⁹ de clauſtro aĩe.

Duodecim ſũt abuſiões ſcti. ſ. ſapiẽs e ſiñ opib⁹. ſenex ſiñ ſligiõe. adoleſcẽs ſiñ obediẽtia. diues ſine elemoſina. feia ſiñ pudicitia. dñs ſine vtute. xp̃ian⁹ ꝓtioſus paup ſupbus. rex iniqu⁹. epus negligẽs plebs ſine diſciplina. popul⁹ ſine lege.

Cypꝛianus de xij. abuſiuis.

Ridiculoſa res eſt: aut magis piculo f ſa. ſpeculatoꝛ cecus. doctoꝛ iſcius. p̃curſoꝛ claudus. p̃lat⁹ negligẽs. p̃co mutus.

Hilibert⁹ Vbi caro. m. p̃latõ. az. b. u

Ceptõ pſonaꝝ. Si bãc diſtã a

a tiã ſedẽdi ꝛ ſtãdi ad honoẽs cc cleſiaſticos referam⁹: nõ eſt putandũ leue eſſe peccatũ in pſonaꝝ acceptiõe bñe fidẽ dñi gr̃ie. Quis eĩ ferat eligi diuitẽ ad ſedez honoꝛis eccl̃ie cõtempto paupe inſtructioꝛe ꝛ ſanctioꝛe?

Aug̃. ꝛ eſt in glo. Jacobi. ij. ſup illõ Fres mei nolite in pſonaꝝ acceptiõe ꝛc

Abſit dñe: vt i tabnacl̃o tuo p̃ paupib⁹ b accipiãt pſone diuitũ. aut p̃ ignobili⁹ nobiles. qñ potius ifirma mũdi elegiſti vt ꝓfundẽs foꝛtia. Aug̃. i quodã ſmõe.

Int̃ oĩa peccata ſacerdotũ ẽ maximũ c ꝙ nõ cãs: ſz pſonas ꝓſiḃrãt. ꝛ deſpecto iuſto paupe: iniuſtos diuites honoꝛãt.

Ambroſius ſuper malachiam.

Non ſanguinis nectitudo: ſz vtutũ co d gnatio ꝓꝛios facit. Ambro. ibidẽ

UVA. BHSC. IyR_091

e Quicūqz cōsanguinitate aut aicitia vl̄ ecōuerso hostili odio vl̄ iimicitijs i iudi cādo ducit: puertit iudiciū dei xp̄i q ē iu stitia. Hiero. i ozigiali sup hamos

f Multa nos facere cogit affect⁹. duz ppinqtatē respicim⁹ cozpoz: z cozpis z aie offendim⁹ creatozē. Hiero. in ep̄la ad fabiolum.

g Nec bonis aduersarioz si honestum qd hūerint detrahēduz. nec aicoz laudā da sūt vitia. z vnūqōqz nō psonaz sz rez pōdere iudicādū est. Hiero. ad pāmachium.

h Persoīā hois accipe est hoiem ñ qz hō. sz ppt aliqd qō circa ipm ē honozaē Grego. in homel'. z in mozalibus.

i Judicare digne de subdit̄ nequeūt: q i subditoz cāis ñ merita. sz odiū vl̄ gr̄am cōsequūt. Greg. i homelijs

k Judices iniq errāt a vitate sentētie: dū intēdūt qualitatē psone. z exulcerant sepe iustos: dū iprobe defendūt iniquos Jsidozus. z. de summo bono.

l Dines cito munerib⁹ cozrūpit iudici um. paup aūt dū nō bz qd offerat: nō solū audiri p̄tēnit: sz etiā p̄tra veritatē oppzi mit. Jsidoz⁹ ibidem.

m Acceptio psone est quedā fatua reue rētia exhibita alicui. ñ cā debita. sz pp ti mozē vel vtilitatē. Hugo.

n Vos nō attēditis merita cāz sed pso naz. nō iura sz munera nō qō rō dictet. sz qō volūtas affectet. non qō sentiat. sz qō mēs cupiat. ñ qō liceat. sz qō libeat. nūqz in vobis est ita simplex oculus. vt totum cozp⁹ sit lucidū. sz aliqd semp admitt̄ fer menti: quo totā massam cozrūpitis. Jnnocē. li°. 2°. de vilitate p̄ditōis būane

o Pauperum causaz cum moza negligi tis. diuitum causam cum instantia pmoue tis. Jn illis rigozē oñditis. in istis ex mā suetudine dispēsatis. Illos cū difficulta te respicit̄. istos cū facinoze tractat̄. Il los negligēter audit̄. istos subtil'r ascul tatis. Jbidem.

p Si forte paupez cāz suscipitis. illos remisse fouetis. cū aūt diuitū cām suscipi tis. illos ptinaciter adiuuatis. pauperes despicitis. diuites honozatis. istis reue rēter assurgitis. ill' despicabilit̄ cōicat̄.

Clamat paup z null⁹ Jbidē. q exaudit. loq̄t diues z qlibz applaudit. di ues locut⁹ est. z oēs tacuerūt. z verbū il lius vsqz ad nubes pducūt. Paup locut⁹ est: z dicūt qs est h̄: z si offendēit subuer tēt eū. clamat vim patiēs. z null⁹ exaudit vociferat̄ z nō est q iudicet. Diuiti dicūt tu sede h̄ bñ. paupi vō tu sta illic vl̄ sede sub scabello pedū meoruz. Jnnocētius ibidem.

Ubi electio. a. elemosina. bg. gl'ia el̄ na. x. iudex. m. ab. am. ar. pietas. h.

Lcidia. Accidia est de vtutū a laudabili exercitio vtriusqz bo minis lāguida delectio. Greg. in homelia.

Accidia est ai qdā lāguoz. quū legere b nō libet: ozare nō delectat. meditatiōes sollicite nō sentiūt. Ber. i ep̄lis.

Quū te accidia vel tedio affici sentis c noli pp̄terea diffidere atz desistere a stu dio spūali. sz iuuātis reqre manuz. trahi post te: eū obsecrās. Bernardus ibidē.

Accidia est qdaz aī torpoz. quo qs ne d gligit aliqua bōa ichoare. aut fastidit pfi cere. Bernard⁹ i fmoue.

O hō ip̄udēs. milia miliū mīstrāt ei e z decies cētena milia assistūt ei: z tu sedē p̄sumis: Bernard⁹ ibidem.

Vult z nō vult piger. pigri vocabulo f denotat̄ q vult regnare cū deo. z nō labo rare p̄o deo. Delectāt p̄mia quū polli cent̄. deterrēt certamia quū iubentur. Beda super p̄ouerbia li°. 2°.

Nō dormiētib⁹ p̄uenit regnuz celoz. g nec ocio z desidia torpentib⁹. btitudo el̄ nitatis repromittit̄.

Leo papa in fmone de apparitiōe.

Accidia circa horā sextā maxie mōa h chū inqetat vt qdā febris ingrues tēpoē p̄stituto. ardētissimos est⁹ accessionū sua rū solit̄ ac statuū horis aie iferēs egr̄ātī. Joh. cassian⁹ li°. x°. de istitutiōib⁹ mōacho.

UVA. BHSC. IyR_091

i Exprimẽto ꝓbatũ ẽ: accidie ipugnatõ
nẽ nõ declinãdo fugiẽdã: ſz reſiſtẽdo ſu
perãdã. Idẽ in eodẽ libro.

k Accidia eſt ſolitarijs magis expta ⁊
i heremo cõmorãtib⁹ infeſtior hoſtis ac
frequẽs. Idem in eodem.

l Torpor ⁊ ignauia dicũt: ſi lectiõi cõ
tinuato ſtudio ſemp inſiſtis: oculoꝝ cali
ginẽ incurris. ſi indeſinẽter lacrimas fũ
dis. ipos etiã oculos amittis. Si ptelatũ
vigilijs pſalmoꝝ cẽſum pſoluis. inſaniã
capitũ acqris. ſi quotidiano labore te ꝓfi
cis. ad op⁹ ſpũale qñ cõſurgis:
Aug. i li⁹. de ꝓfectu vitioꝝ ⁊ virtutum

m Pigritia eſt aĩ inhertia vel fatigatio
qua qs bonũ inchoatũ ꝓſumare faſtidit.
Tull⁹ de tuſculanis queſtiõibus.

n Luxurioſo frugalitaſ pena eſt. pigro
ſupplicij loco labor eſt. deſidioſo ſtudeꝛ
torqri ẽ. Seneca epĩa. 72.

o Non putãt deſidioſi poſſe fieri qdq̃
qð facere nõ pñt. ex ifirmitate ſua de vtu
te ferũt ſniam. Nã hec ad q̃ ibecilles ſu
mus. dura atq; tollerãda credim⁹. torme
ta ꝛputãtes. vino carere aut ꝓia luce ex
citari nõ iſta difficilia ſũt. ſz nos fluidi ⁊
enerues ſum⁹. Seneca. 72. epĩa.

p Male mihi eſſe malo q̃ mollit. Si
molĩ es: paulatiz effemiaĩ aim⁹ atq; i ſiĩ
tudinẽ ocij ſui ⁊ pigritie in quã iacet ſol
uitur. dormio mimũ ⁊ bꝛeuiſſimo ſomno
vtor. ſatiꝰ eſt mihi vigilare deſijſſe. Aliq̃
me dormiſſe ſcio. aliq̃ ſuſpicor.

q Nihil agere Seneca. 33. epĩa
ſemp infelicis eſt optimũ.
Ubi ſtudiũ. e. Seneca i puerbijs.

a Diutorniũ. Hoies oẽs eque
a diligẽdi ſũt. ſz in oĩb⁹ ſi ꝓdeſſe ñ
poſſis. hiſ potiſſimũ ſubueniẽdũ
eſt: q ꝓ locoꝝ ⁊ tẽpoꝝ vel quarũlibz reꝝ
opportunitatib⁹ ꝓſtrict⁹ tibi quaſi quadã
ſorte vniuntur.
Aug. de doctna xpiana li⁹ j⁹.

b Hec lex ẽ diuine puidẽtie: vt nemo a
ſuptoꝛib⁹ adiuuet ad cognoſcẽdã gram
dei: q nõ ad eandẽ puro affectu iferioẽs
adiuuerit. Aug. de va religiõe

c Juſtũ cõſiliũ ẽ: vt q ſe a potẽtiori vult
adiuuari: adiuuet ⁊ iferiorẽ ſi ẽ ipe potẽ
tior. Aug. de fmõe dñi i mõte li⁹. j⁹.

Nihil ſic ꝓbat aicũ: ſicut oneris aici d
portatio. Aug. de vbis apĩi. c. xx.

Elegãter dcñi eſt: cũ qs in puteũ ceci e
diſſet ⁊ aqua eũ ſuffocaret: acceſſit ali⁹: ⁊
eo viſo admiraſ ait: quõ huc cecidiſti: ob
ſecro ingt: cogita quõ hinc me liberes.
nõ quõ huc ceciderim queras.
Aug. in quedã epĩa ad hieronimũ.

Nõ facile inueniũ in aduerſitate ꝑſi f
dia. que nõ fuerũt in pace queſita.

Neceſſitates Aug. i fmõe. g
alioꝝ quãtũ poſſum⁹ iuuem⁹: ⁊ pl⁹ inẽdũ
q̃ poſſum⁹. Nihil tã ſcõz nãz ẽ: q̃ iuuaẽ
cõſortẽ nature. Ambro. de officijs

Si nõ ꝑt alteri ſubueniri niſi alĩ leda h
tur: cõmodi⁹ eſt neutꝝ iuuari: q̃ ḡuari al
terũ. Ambro. de officijs li⁹ z⁹.

Vult enĩ de⁹ vnũquẽq; alteri⁹ anguſti i
as vt ꝓpas ſentire. ⁊ quõ ſibi i tali tribu
latiõe ſi eſſet ſubueniri cupet. ita ipe alte
ri pp deũ ſubuenire nõ poſtponat.

Impudẽs poſtu Hiero. i epĩis k
latio tpe neceſſitatũ ⁊ ãguſtie ab eo q̃rere
auxiliũ: quẽ i pſperitate ꝓtẽpſeris.
Hiero. ſup hieremiã li⁹ j⁹. ſup illud.
In tpe afflictiõis dicet ſurge ⁊c.

Hñs loquẽdi locũ apð diuitẽ: dãnatõ l
nẽ ꝑ retẽto talẽto timeat: ſi nõ apud euz
ſicut valet ꝑ paupib⁹ intercedat.

Hñs itellectũ Greg. i homĩ. m
curet oio ne taceat. hñs reꝝ affluentiã. a
mifcordia ñ torpeſcat. hñſ artẽ qua ſgit
vſuz illi⁹ cũ prio partiaĩ: hñs loquẽdi lo
cũ apud diuitẽ: ꝑ paupib⁹ inẽcedat. talẽ
ti ei noie cuilibz ꝛputabit q̃ ettã mimuz
accepit. Greg. i quadã homĩ.

Qui ꝑt emẽdare ⁊ negligit: particiꝑ n
ſe ꝑculdubio ꝓſtituit. q alteri⁹ bonũ adiu
uat: ſuũ facit. Greg. i regiſtro

Hin⁹ primũ amare ꝓuincit. q nõ cũ o
eo i neceſſitate illi⁹ ea q̃ ſĩ ſibi neceſſaria
partit. Greg. i homĩ.

Time amor tu⁹ ad te ipz tẽperãs erit p
⁊ iuſt⁹: ſi qð ꝑprijs ſtrahit voluptatib⁹
fris neceſſitatib⁹ ñ negeĩ. ſic amor ſocialĩ
efficit. quũ in cõe ꝑtrahit.

UVA. BHSC. IyR_091

Bernar. de diligẽdo deo.

q Oleũ pietatis ꝛ miſatiõis vngnẽtuꝫ q̃ꝫto copioſi⁹ i fraternas neceſſitates effundit: tãto donis potioꝛib⁹ augmẽtatur

r Age ſic Caſſio. i quadã epl'a aliõ: vt tuũ nõ obliuiſcaris negotiũ. aĩcis ita enĩ ꝓdeſſe debem⁹: vt nobiſ nõ nocea mus. Caſſiodoꝛ⁹ i epl'a.

ſ Quid tibi fideliſſime op⁹ ſũt arma. q hꝫ talia ꝓbaris auxilia. tpe enĩ ꝓ te pugnat cui nullus reſiſtit. tpe inſeqt: quem null⁹ declinat. Caſſio. ſup ps. lv.

t Gratũ doꝛ eẽ ſubſidiũ. cui⁹ ſolutio magis ſoluẽti creſcit incomodũ q̃ꝫ ſuſcipiẽti ꝓficiat in augmẽtũ. ꝛ qõ dantẽ iuuat: ꝛ accipiẽtẽ ꝓ tpiſ neceſſitate letificat. vt ſic i vna mercatiõe. qõ raro ſolet emergere vt̃q videaꝫ deſiderata cõmoda pcepiſſe

u Satis tibi Caſſio. i quadã epl'a vacillat hũanũ ſtudiũ: vbi ñ reqrit⁹ dei auxiliũ. Aurelian⁹ i quodã ſmone.

x Hoi locũdo ꝛ pbo miſerrimũ ẽ: ſi eũ adiuuare oporteat quẽ nõ iuuat.

y Habꝫ i aduer Seneca õ bñficijs ſis auxilia. q in ꝓſperis cõmodat

ab Qui ſucurrere Seneca i puer. perituro põt: quũ nõ ſuccurrit occidit.

ac Nemo nõ quũ Seneca i puer. alteri ꝓdeſt ſibi ꝓfuit: vtutũ oĩm ptiũ i ipſis ẽ. recte feciſſe facti merces eſt.

ad Succurre pau Seneca. 82ª epl'a ptati aicoꝫ ſtude imo potius occurre.

Seneca in libello de moꝛibus.

ae Penã a quo meruerĩs fruſtra petis auxiliũ. ab alio expecta aliteri qõ feceriſ

af Fruct⁹ ingenij Idem ꝛ vtutis oĩſq̃ pſtãtie tũc maxim⁹ capit: quũ i primũ quẽq̃ ꝓfert Tull⁹ õ aici. Ubi deſpatio. e. dilectio. g. miſericoꝛdia d. tribulatio. h.

a Buent⁹ dñi. Nulla cã venien a di xpo dño: niſi peccatoꝛes ſalnos facere. Tolle moꝛboſ. tolle vulnẽa. ꝛ nulla cã eſt medicine. Uenit g̃ de celo magn⁹ medic⁹. qz p totũ vbiq̃ ta cebat egrot⁹. Ben⁹ g̃ hũanũ totũ pierat. ex quo peccauit vn⁹ in quo totũ erat. ido veit vn⁹ ſine peccato: q ſaluos facẽt oẽs ſine peccato. Nõ enĩ eũ de celo ad terrã merita nr̃a: ſz peccata traxerũt.

Aug⁹. ſup iohem ꝛ in glo. i. timothei. i.

Pater ꝛ fili⁹ ꝛ ſpũs ventũt ad noſ: dũ b venim⁹ ad eos ventũt ſubuentẽdo. veniunt illuminãdo. veniunt obedientẽdo. veni m⁹ metuẽdo. ventũt iplendo. venim⁹ capiẽdo. Aug. ſup iohem

Hoc tẽp⁹ nõ ſine cã dñi aduẽtus voca c tur. ideo enĩ ſci pres celebꝛare cepũt ad uẽtũ. vt ſe vnuſq̃ ꝓparet fidel' ꝛ emẽdet: vt digne õi ſui natiuitatẽ valeat celebꝛaẽ

Ille iuſt⁹ ve Ambꝛo. ſup lucã d nit ad nos peccatoꝛes. vt ex peccatoꝛib⁹ facẽt iuſtos. pius venit ad ipios. vt nos pios. humil' veit ad ſupbos. vt ex ſupbis faceret hũiles. Ambꝛo. ibidẽ

Nõ pꝛius veiet dñs: q̃ꝫ regni romani e õfectõ fiat. ꝛ appeat antixps q iterficiat ſcõs. reddita romanis libertate ſub ſuo tm̃ noie. Ambꝛo. ſup pꝛia theſa. i. Si diſcẽſio venerit ꝛc.

Signũ aduẽt⁹ dñici ẽ in toto oꝛbe euã f geliũ pdicari: vt nullus ſit excuſabil'. qõ aut iã cõpletuꝫ eſt. aut in bꝛeui credo cõplẽdũ. nõ enĩ puto aliquã remãſiſſe gentẽ: q̃ xpi nomẽ ignoẽt. Hiero. ſup mat.

Signũ eſt frẽs vt tota deuotiõe dñi ce g lebꝛem⁹ aduẽtũ. delectati tãta cõſolatiõe ſtupefacti tãta dignatiõe. i flãmati tãta dilectiõe. nec ſolũ cogitem⁹ aduẽtũ quo venit ꝛ q̃re. qz ſaluũ faceret qõ perierat. ſz ꝛ illũ nihilominus quo veniet. ꝛ aſſumet nos ad ſetipm. vt circa hos duos aduẽt⁹ iugi meditatiõe verſemur. ruminãtes in coꝛdib⁹ nr̃is q̃ꝫtuũ in ꝓpoꝛe ꝑſtiterit. q̃ꝫtuꝫ pmiſit i ſcꝛo. Ber. i ſmo. õ aduẽtu

Uenio vt errãtes coꝛrigã ꝛ ifirmãtes b adiuuẽ. ꝛ dubitãtes in fide affirmẽ. ꝛ bñ agẽtium fructib⁹ pfectũ quaſi ſuauiſſimis paſcar. ꝛ certãtes ab hoſtiũ defendaꝫ iſi diſ. ꝛ victoẽs hoſtiũ. ppetue viſiõis mee coꝛona remunerem.

Beda ſup cãtica li⁹ 3°. ſup illud.

Uenĩ i oꝛtũ meũ. Ubi ãtichriſt⁹. k. m. icarnatio. Juõx. d. e. n. o. ſ. x. 3. ab. ac. ae.

UVA. BHSC. IyR_091

mozs.i.reſurrectio.b:k.

a Bulatio. Adulatio ẽ fallaci a laude ſeductio. Aug̃.ſup ps

b Duo ſũt genẽa pſecutoꝝ.ſ.vi tuperãtiũ ⁊ adulãtiũ. ſz pl' pſeq̃ lingua adulatozis:q̃ man' pſequẽtis.

c Falſa laus adula Aug̃.ſup ps.lxix tozis ⁊ ſi'ata dilectõ mẽtes a rigoze vita tis emollit. Aug̃.ibidẽ

d Sicut ſumẽda ſũt amara ſalubzia. ita ſemp vitãda ẽ pnitiosa dulcedo.

e Sicut adu Aug.de doctna xp̃iana lãtes aici puertũt:ſic iimici litigãtes ple rũq̃ cozrigũt. Aug̃.ix.li' ꝓfeſſionũ

f Adulãtiũ ligue ligãt boies in peccaꝫ delectat eni ea facere.i qb' nõ ſolũ ñ me tuit repbẽſoz:ſz etiã laudaf opatoz.

g Magis opta Aug.ſup ps.ix. bo a quolibet repbẽdi.q̃ ab adulãte lau dari. Null' eni repbẽſoz fozmidãd' eſt amatozi vitaꝫ. Laudatoz vo errat ⁊ ꝓfir mat erroẽ. Aug̃.2.de trinitate

b Emolliri adulatiõib' nõ ſolũ foztitu dinis nõ eẽ:ſz etiã ignauie videf.

i Btã mẽs Amb.li' ſ. de officijs q̃ nec adulaf aliq̃:nec adulanti credit.q̃ nec ꝺcepit altez.nec ipa decipit. deniq̃ nec malũ facit aliq̃ nec patitur.

Hieronim' in epla ad demetriadẽ.

k Jſto maxie tpe regnat vitiuz adulatõ nis.qꝺq̃ eſt gutſſimũ.qz bũlitaꝫ ac beni uolẽtie loco ducif ⁊ ita fit:vt qui adulari neſcit:aut iuidus aut ſupb' reputef.

l Rumuſculos ⁊ Hie.ad celãtiã guloſos ⁊ palpãtes adulatoẽs quaſi bo ſtes fuge. Hero.ibidem

m Natali ducimur malo. ⁊ adulatozib' nr̃is libẽter fauem'.⁊ q̃q̃ rñdeam' nos idignoſ:⁊ calid' ruboz oza pfũdat:tñ ad laudẽ ſuã aia intrſec' letaf.

Hieronim' in epla.cxxj.ad ſabinianum

n Nihil eſt qꝺ tã facile cozrũpat mẽtes boiz ſicut adulatõ.pl' ei nocet liqua adu latozis:q̃ gladi' pſecutoziſ Hie.ſr̃ ps.

o Nõ ſic adulãdũ ẽ pricipib':vt ſcãruz ſcripturaꝝ vitas negligaf.nec generaliſ increpatio:vni' pſone iiuria eſt.

p Ne credas Hie.ſup iſaia.li' 7? laudatozib' tuis. imo irriſozib' aurẽ ne libẽter accõmodes.q quũ te adulatiõib' fouerit:⁊ quũ te ipotẽtez mẽtis effecerit ſi ſubito reſpexẽis:depbẽdeſ poſt te col la icuruari:aut manu auricla ſagitari aſi ni:aut eſtuãtẽ canis ꝓtẽdi linguã.

Hiero.in epla ad ruſticũ monachum.

q Nos ad pria festinãtes:mozticeroſ ſyrenaꝝ cãtus ſurda aure trãſire ꝺbem'

r Jmpiguat caput Hie.i epla quadã oleũ peccatozis.quũ demulcet mẽtem fa uoz adulãtis. Gre.homl'.xij.ſr̃ euãgelũ

ſ Quiſq; male viuẽtib' adulaf.plumillũ ſub capite iacẽtiꝫ ponit.vt q cozripi ex cul pa debuerat.i ea fulcit' laude qeſcat. Grego.ſup ezechielẽ homl'.xj.

t Adulatio ſi ad tẽp' patiẽter ſuſcipif: augef:⁊ pauliſp demulcet aiz. vt angoze ſue certitudis ioleſcat i dilectiõe fmõis ſz ne creſcere valeat ſtati quũ fit:ſine mo ra finiẽda ẽ. Gre.ibidẽ ſup ezechielẽ

u Qui auditꝫ blãditijs i altũ ſe extollit: qd aliud q̃ aurũ repzobũ fuit:qꝺ foznax igne cõſumpſit. Greg̃.ibidẽ

x Qui de amoze nõ venit bonoz: nõ bo noz ſz adulatio ẽ. Ber.ſup cãtica

y Adulatoz oiſ vtuꝫ iimic' ẽ:⁊ quaſi cla uũ figit i oculo illi' cũ quo fmonẽ ꝓferit eoq̃ magis cauẽd' ẽ:quo ſub amaꝫ ſpe cie nocere nõ deſinit. donec rõnis obtũ dat acumẽ:⁊ modicũ illud lumis qꝺ ad eſſe videbaf extiguat.

Chryſo.i policratitio de veſtigijs pboꝝ

z Sicut finis ozatozis ẽ.di [li' 3°. ctiõe pſuaſiſſe.⁊ medici medicia curaſſe ſic adulatoziſ finis ẽ ſuauilogo ꝺcepiſſe

aa Cũ aliqs act' mozi Chriſoſtom' b' ppli vt placeat eis qb' aures prurtũt logi q̃ gtãter accipiãt. logi q̃ vicina ſunt voluptati:taꝫ magiſter cõſuit ceruicalia ſub oi cubito man'.

Origenes pria homl'.ſup ezechielem

bb Qui ad volũtatẽ mediata depoztãt:⁊ illa ſemp inqrũt q̃ delectẽt poti' audiẽteſ q̃ ꝓuertãt a vitijs.faciũt velamia ſup ca put. Origenes ibidem.

cc Jpa peccati nutrix adulatõ.q̃ ſicut ole um flãmis i culpa ardẽtib' ſolet admini

UVA. BHSC. IyR_091

ſtraẽ fomẽtũ. Beda ſr̃ lucã li⁹ 2⁹

ac Adulator ẽ q tacet ꝛ dat ꝓſenſũ. ne of
fendat illũ quẽ credit hr̃e ꝓpicũ.

ad Adulator aic⁹ i obſeqo. boſũ i aio. cõ
pt⁹ i ꝟbo. turpis i facto. let⁹ ad ꝓſpa. fra
gil⁹ ad aduerſa. iflat⁹ ad obſeqa. anxi⁹ ad
op. pbria. imoderat⁹ ad gaudia. facil⁹ ad
hũana. difficil⁹ ad hõeſta. Hu. ỏ ſan. vic.

ae Oleũ peccatoris ẽ dilectio ſimꝛata ꝟ
boꝝ. q̃ adulatiõib⁹ ꝛ blãdimẽtis nr̃as mẽ
tes velut olei piguedo libẽter igrediẽs
rigorẽ ꝟitatis emollit. ꝛ ad noxias cogita
tiões amoris ficti pot⁹ oſtẽtatiõis pdu
cit. Caſſiodorus ſup illud ps.
Oleũ peccatoris non ipinġ.

af Ficti adulatoẽs quũ cenas diuituꝝ ca
ptãt: nihil pr⁹ meditãt q̃ illỏ qỏ putãt g̃
tiſſimũ auditoꝛib⁹ foꝛe. nã nec alit ipetra
bũt qỏ petũt: niſi quaſdã iſidias auribus
fecerit. Caſſio. in quadã epꝛa

ag Adulatio blãda oĩb⁹ applaudit. oĩb⁹
ſalue dicit. pdigos vocat libales: auaros
parcos ꝛ ſapiẽtes. laſciuos curiales. ga
rulos affabiles. obſtiatos ꝓſtãtes. pigros
maturos ꝛ g̃ues. hec ſagitta leuit⁹ volat.
ꝛ cito ifigit. Caſſio. in quadã epꝛa

ab Uitijs ſemp futũt blãdimẽta. lenoci
nãt dulcia delict⁹. ỏtutib⁹ ỏo auſter ꝛ foꝛ
tia ſũt aica. Petr⁹ ra. i quodã ſmõe

ai Eliminat a palatijs adulatio ỏitatẽ. il
li ſoli i magũ g̃az admittũt q palpãt blã
ditijs. ꝛ aures fame bibulas calice babi
lõis iebriãt. Hñ cũ magtib⁹ ageret. ſi ſci
rẽt int⁹ adulatiõem laudẽ q̃ diſtiguẽ. Sz
ceca laudit⁹ ãbitỏ pl⁹ credẽt alij de ſeipo
q̃ ſibi: vtrũq recipit idiſticte ãpliãt eos
bñficijs quos toꝛq̃re ỏbuert ꝛ a pſũptõe
aduladi ſupplicijſ dekrere. mozdaciſſim⁹
detractoꝛ i abñtia nihil pricipal⁹ ꝓponit
niſi q ꝓ placẽ exiſtimat. Uerba oris ei⁹ ii
qtas ꝛ dol⁹. Cũ ei ſal coꝛrectiõis i oi ſa
crificio acceptet. a dño mel i oi ſacrifitõ
re. pbat Pe. ra. i quadã epꝛa

ak Hui⁹ peſtis peſtilẽtia pcutiũt ꝓncipũ
lateãles. palatini canes: adulatõis artifi
ces: fabri laudis: figuli falſitat⁹. Hi ſũt q
magniloqua. ꝓmẽdatõis tuba i diuitũ au
rib⁹ citharizãt. q mellice adulatõiſ fauoſ
foꝛaſ eructãt. q vt emũgãt. munera caput
diuit⁹ oleo adulatiõis mũgũt. ꝓlatoꝝ auri
b⁹ puluinaria laudũ ſ̃bijciũt q ab eoꝝ pa
lijſ aut fictitiũ puluerẽ excutiũt. aut veſtẽ
ficticie deplumãt in plumẽ.
Alan⁹ de ꝓplãctu ſiue de ꝓpriõe nature

Iſti penes munera laudes penes do al
na fauoꝛes penes ꝓtiũ ꝓconia. fame blã
dimẽt⁹ ꝓſtituũt. Alan⁹ ibidẽ.

Quid g̃ adulatiõis vnctio. niſi domo am
rũ emũctio: Quid ꝓmẽdatiõiſ alluſio: ni
ſi ꝓlatoꝝ ỏluſio: Quid laudis arriſio. ni
ſi eoꝛũdẽ diriſio: Alan⁹ ibidẽ.

Adulatoꝛes a volũtate vultũ. ab aio ỏ an
bũ: a mẽte liguã: ab itellectu loq̃lã. ãplo
diſſentiõis inuallo diffibulãt. plerũq ei
exteri⁹ plauſibil⁹ applaudẽdo collaudãt
quos iteri⁹ ꝓdictoꝛia diriſiõe defraudãt
foꝛis vultu applaudũt ỏgineo. itus ſcoꝛ
piõis pũgũt aculeo. foꝛis adulatõis mel
licos cõpluũt ibꝛes. it⁹ detractiõis euo
mũt tẽpeſtates. Alan⁹ ibidẽ.

Dyogenes ſyracuſ cũ olera ei lauãti ao
artiſtipp⁹ diriſſz: ſi diõiſio adulari velles
iſta ñ edẽs. imo iqt. ſi tu iſta edẽ velles:
diõiſio ñ adulaẽſ ỏ vidic⁹ ỏitat⁹ anũtiatoꝛ
malẽſ olerib⁹ ſuſtẽtãt: q̃ magtib⁹ adulãt
Valeri⁹ maxi. li⁹. 4⁹. ỏ moderatõe roma.

A turba q̃tũ potes te ſepara. ne adu ap
latoꝛib⁹ lat⁹ pbeaſ. Artifices ſũt ad capiẽ
dos ſupioẽs. par illi etiã ſi bñ caueris ñ
eris. Sz mihi crede ſi capiẽris: ipe te tra
des. Hñt hoc i ſe nãt⁹ blãditie: etiã quũ
reijciũt placẽt. ſepe excluſe nouiſſime re
cipiũt. hoc eni ipm iputãt qỏ repellũt. ꝛ
ſubici qdẽ nec ꝓtumelia poſſunt.
Seneca de tuſculanis q̃ſtiõib⁹ li⁹. 8⁹.

Cito nob placem⁹ ſi iuenim⁹ q nos bo aq
nos viros dicãt: qui prudẽtes q ſanctos
Nõ ſum⁹ modica laudatiõe ꝓtenti. qcqd
i nos adulatio ſine pudoꝛe cõgeſſit: tãq̃
debitũ prẽdim⁹. optimos nos eẽ ꝛ ſciſſi
mos affirmãtib⁹ aſſentim⁹. cũ ſciam⁹ ſepe
illos mẽtiri. adeo quoq indulgem⁹ nob
vt laudari velim⁹ in id cui ꝓria tñ maxie
facim⁹. Seneca. lx. epꝛa.

Alexãder cũ in obſidiõe cuiuſdã vrb ar
circuiſſet muros ictu ſagitte pcuſſus: cũ

UVA. BHSC. IyR_091

repzesso sanguine sici vulneris doloz cre
sceret z crus obstupuissz coactus absiste
re. oēs inquit iurāt me eē filium iouis sz
vulnus hoc hoiem me esse clamat. Idem
nos faciam⁹. dicam⁹ vos qdē dicitis me eē
pzudētē. ego āt vidō q̄z mlta iutilia cōcu
piscā. nocituā optē. Seneca ibidē

as Int⁹ teipz psidera ñ quak sis alijs cre
das. Plerūqz bōi iepti z ibertes vocāk
mihi ptigat iste deris⁹. Equo aio audiē
da sūt ipitoz cōuitia. z ad honesta vadē
ti ptinēd⁹ ē iste ptēpt⁹. Sen. 77. epla

at Adulatio aptis z ppicijs auris⁹ reci
pik. ipzecozdia ima descēdit. venit ad me
p aico. blād⁹ iimic⁹. Sen. 43. epla

au O te felicē hoiem si nihil bēs pp qō
qsq̄z tibi mētiak. nisi qō iā etiā cā sublata
ē mētik cōsuetudis cā. adulatoz blād⁹ cō
siliū dabit qō deliberāti gt⁹ foze suspica
bik. Casse fidei sūt q iugiter blādiūk.
Seneca. 8j. epistola.

ax Adulatio q̄z sik is ē aitie. nō imitak tm
illā. sz vicit z pcedit. eoipo gratiosos fa
cit quo ledit. Vitia nob sub vtutū nomie
obrepūt. temeritas sub titulo foztitudis
latet. moderatio vocak ignauia. p cauto
timid⁹ accipik. in his magno piculo erra
mus. Seneca in epla

ay Asōstrato tibi cui⁹ rei iopia labozāt
mag̃ fastidia: qd oia possidētib⁹ ōsit. vnū
scz vez dicat. dū nēo ex ai sui sīia dicit z
suadet. sz adulādi certamē est vnū aicoz
oim officiū. Seneca in epla

az Malū boiez blāde loquētē. agnosce
tuū laqueū esse. Habet enī suū venenum
blāda ozatio. Seneca in epla

Byogenes cuidā laudāti dixit. adula
toz desine vtrūqz facere. nihil pficis cuz
te intelligam.

Ubi aicitia. bk. ci. cozrectō. m. bg. er
ror. b. laus. as. pdicatio. o. veritas. i. k.
xps. m.

a Buocati. Nō iō oz iudex ven
a dere iustū iudiciū. aut testis vez
testimoniū. qz vēdit aduocat⁹ iu
stū patrocinīū. aut pit⁹ vez cōsiliuz. Illi
enī inter vtrāqz ptē ad examē adhibenk
isti ex vna psistūt.

Augustinus. ī epla ad macedonium.

Nihil ipudēti⁹ arrogātia aduocatoz b
q garrulitatē auctatez putāt. z pati ad li
tes in subiectos tumide itonant.
Aug. in quodā smōe.

Juste aduocato oz. rdde qō accepisti c
qm̄ ptra vitatē feciſti. iiqtati affuisti iudi
cē fefellisti. iustā cām oppssisti. de falsita
te viciſti. Ambz. in smōe.

Just⁹ aduocat⁹ nullo iiustas cās acci d
pit. nec vba dare p iustitia psistit.

Verbulosū Greg. sup ezechielē e
aduocatū z studētē eloquētie cū sapie sit
ianis. nō aliud q̄z iustitie hostē reputes.

Hi sūt q do Ber. de psideratiōe f
cuerūt linguas loq grādia quū opank exi
gua. largissimi pmissoēs: paucissimi exhi
bitoz es difti aduersus iustitiā. eruditi p
falsitate. sapiētes sūt vt faciāt malū. bñ āt
facere nescīūt. Ber. ibidē

Verbosus aduocat⁹ aut rūpek aut lo g
quek. plen⁹ ē smōib⁹. coarct⁹ ē spūs vteri
sui. esurit z sitit auditoz es qb⁹ iactitet va
nitates. z bita oppoztunitate loquēdi: si ō
lis agik noua pfert z vetera. volāt sme
resonāt vba āpulosa. iterrogātē pueit. z
qrēti nō rndēt. Ber. ibidē.

Miroz nāqz quō religiose aures tue b
audiē sustinēt huiusmōi disputātes aduo
catoz z pugnas vboz. q magis ad sbuer
siōem q̄z ad iuētiōez pficiūt vitat. Nihil
enī ita absqz laboze maifestā facit vitatē:
sicut breuis z pura narratio. pscide g̃ li
guas vaniloquas z labia dolosa claude
Hi sūt q docuerūt liguas suas loq mēda
tiū. difti aduersus iustitiā. eruditi p falsi
tate. sapiētes sūt. vt faciāt malū. eloquen
tes vt ipugnēt vez.
Ber. ad eugeniū papā li⁹. j⁹. ca. 9.

Rane sigificāt clamosas aduocatoz i
allegatiōes. q̄ iani z iflata modulatōe ve
lut ranaz sonis z cātib⁹ mūdo ōceptiōis
fabulas itulerūt. Ad nihil enī aliō vtiles
nisi q̄ sonū vocis iproō z ipoztunis cla
moribus rddūt. Orige. sr̄ illō exodi. 8.
Percutiā oēs terminos tuos rānis.

Antiq fozēsez eloquētiā caninā facū k
diā nūcupabāt. eo q̄ causidici ī certami

UVA. BHSC. IyR_091

b' cāz omissis q̄ agūt veluti canes alteru trū lacerāt. Isidoz' 3°. ō sūmo bono

l Irritare a cāīb' tractū ē. quoz latra tib'. r. sonat p'tīm. Cassio. sr. il. ps. 73. Irritat aduersari' nomen tuum.

m Hi sūt q cās ꝓtēdūt adhibiti ipediūt ptermissi. fastidiūt admōiti. obliuiscūf locupletati. hi sunt q emūt lites. vēdūt ītercessiões. deputāt arbitros. iudicanda dictāt. dictata ꝓuellūt. attrahūt litigaturos ꝓtrahūt audiētēdos. retrahūt trāsigētes.

n Hi sūt q negāt citatib' Sydoni' iducias. mercatoz'ib' nūdinas. ēptoz'ib' mēsuras. reuerētiā clericis. oziginē nobilib'. locū ꝓoz'ib'. cūctis iura. distictꝫ ꝓuilegia. qb' nullū gen' hoīm ozdinū tempoz cozdi est. Cassiodoz' ibidē

o Hi sūt ī ꝓuiuijs scurre. ī exactiõibus arpie. ī collocutiõib' bestie. ī q̄stiõib' statue. ad itelligēdū saxei. ad iudicādum ligniei. ad ignoscēdū ferrei. ad amicitias pardi. ad facetias vrsi. ad fallēdū vulpes ad supbiēdū tauri. ꝛ ad ꝓsumēduz mino tauri. Cassiodozus.

p Hi sūt quoz si naues afflauerit cui' cꝫ rubiginosi aura marsupij: ꝓfesti videbis illic oculos argi: ꝛ man' b'iarei. ꝛ spigua rū vnguef cū eo ꝛ piuria laumedōū ꝛ vlixis argutias ꝛ simonis fallatias. ꝛ fidez polimestoris ꝛ pietatē pigri leōis adhiberi. Cassiodoz' ibidez

q Quō inter armatos argutos tumꝰtuos sos vtute numero cōtubernio poterit ex equo ꝛ bono solui iermis. abiect' pegrin'. paup audiri vbi ē gurges de sutoz'ib' fabulaz. de ꝓcinatoz'ib' carminuz. de publicatoz'ib' sinistraz opinionū. q cū non bēant opa ꝑ pomis. spargūt vba ꝑ folijs ꝛ cū ñ adsit medulla sensuū: abūdat spuma vboz. Cassiodoz' ibidem

r Apō causidicos etiā ipz silētiū venale ē. ac lingua eoz dānifica nisi funib' argēteis ligef. Cassiodoz' ibidē

s Si qs armaf pecunia tāqꝫ lozicis argēteis. tozrēt ipetū tulliāi. fulgur icurs' hectozei. robur vtuꝫ herculee. vsipellef vlixis. vlipēdit astutias. Jn tm enī bīdi fames icāduit. vt dyaletice muta sit subtilitaf. rhetozice lāguescat ciuilitaf. vbi nū moz pozat p'tas.

t Si ī aurē Alan' ō ꝓstiõe nāe iudicis vel aduocati susurret pecuīa: oz phei lira: carmē āphiõis: musa vgilij: voce pecunie suffocāf. Quid plura: vbi nūm' logf. tulliani eloquij tuba raucescit. vbi nūmus militat: hectozee militie fulgura ꝓpescūf. vbi pugnat pecuīa: vt' expugnaf herculea. nūm' vincit. nūm' regnat nūm' ipat vniuerf. Alan' ibidē.

u Nūqꝫ deerit mꝰtiplex ꝓuēt' falsoz: si tm pītia fuerit nūmoz. Alan' ibidē

x Postqꝫ ꝓmoditaf q̄dā pua vtuꝫ imitatrix sine rōnabili officio dicēdi copiā cō secuta est: tūc ingenio freta malitia puerte re vzbes ac vitas hoīz labefactare ꝓsueuit. Tulī' in plogo rhetozice

y Sepe cās tm differūt: q litigātib' pl' qꝫ totū auferūt. qz maioz ē expēsaz sūpt' qꝫ suie fruct'. nec terminaf negotia paueruz cepta: quousqꝫ eoz marsupia sint euacuata. cū tm scriptū sit: gratis accepistis: gtis date. Jpī vo nec gram gaꝫ dāt. nec iusticiā iuste reddūt. Lucrū in arca dānū ī ꝓscia. Sz qd ꝓdesī hoī: si tutū mūdū lucref: aie vo sue detrimētū patiaf?

Jnnocēti' de vtilitate cōditiõis hūane.

Vbi adiutoriū. l. m. cōsiliū. e. eloquētia. Judx. m. af. loquacitaf. f. fabulatō. aq.

a Abitio. Voluit xps regnū frenū cū supbia. q̄ cathedra pestilētie iō rcē oz. qz nō fere qsqꝫ est: q careat amoze dñandi ꝛ hūanā ñ appetat gl'iam. Aug. sup ps.

b Quotiēs hoīb' pesse desidero: totiēs deo meo pīre cōtēdo. Aug. ibidē

c Erugo mētis ē appetētia dignitatū. si in his supma spes vite pītis locef. Resī piscat vn'qsqꝫ a furoze secularīū dignitatū ꝛ cupiditatū. q mētē aimqꝫ pturbāt. vt cō pos sui eē nō possit.

Ambzo. sup lucā li°. 3°.

d Hoc ipo pnitiosioz ābitio q blāda ē ꝓsolatricula dignitatū. ꝛ sepe quos vita nulla delectat. quos nulla potuit mouere luxuria: nulla auaritia subruere: facit ambitio crimiosos. hz ei fozensem gram do

UVA. BHSC. IyR_091

meſticū piculū. ⁊ vt dñek alijs prius fuit curuak obſequo: vt honore donek. ⁊ dum vult eſſe ſublimior: fit remiſſior.

e Prope oīz cri Ambro. ibidē minū fontes. hec tria mōſtrāk cē genera vitior. ſ. gula. iactātia ⁊ ābitio. Cauſe āt cupiditaū ſūt carnis delectatio. ſpēs gule ⁊ auiditas potentie. Ibidem.

f Sicut is q̄ iuitat' renuit. q̄ſit' refugit ſacris eſt altarib' admouēd': ſic q̄ vltro ābit vel iportune ſe igerit eſt pculdubio repellēdus. nā q̄ ſic nititk ad altiora pſcēdere. qd agit: niſi vt creſcēdo decreſcat ⁊ aſcēdēdo exteri' iteri' i pfūda deſcendat: Grego. in regiſtro.

g Ordinate ad ordies accedēdū ē. naz caſuz appetit q̄ ad ſūma loci faſtigia poſit poſitis gradib' p abrupta aſcenſum q̄rit Gregorius ibidem.

b Quiſqs ſacerdotū nō ad elatiōis cul pā ſz ad vtilitatē adipiſci deſiderat: pri' vires ſuas cū eo qdē ſubitur' onere metiak vt ⁊ ipar abſtineat. ⁊ ad id cum metu cui ſe ſufficere exiſtimat accedat.

i Locus regimis de Greg. ibidē ſiderātib' negād' eſt. fugiētib' offerēduſ Virtutib' g̃ pollēs coact' ad regimē ve Greg. in paſtorali. niat.

k Sicut toto deſiderio debem' occupatiōem fugere: ita ſi deſit q̄ pſidet. occupatiōis on' libēti neceſſe eſt aio ſubuenire

l Multi ñ tāta Greg. i regiſtro fiducia ⁊ alacritate currerēt ad honoēs ſi ⁊ ſe ſentirēt onē grauari metuerēt nec cū tāto laboē ⁊ piculo quarūlibz affectarēt infulas dignitatuz. Nūc vero q̄ ſola attēdik gl'ia ⁊ nō pena: purū eſſe clericū erubeſcik in eccleſia. ſeſe viles eſtimāt ⁊ igl'ios q̄ q̄ cūq̄z eminētiori loco ñ fuerit ſbliari. Ber. i epla ad beñ. ſenonē.

m An ñ limia apl'or āpli' ābitio q̄z ðuotō terit: an nō vocib' ei' nīz tota die ſultat palatiū: an non q̄ſtb' eius tota legum canonūq̄z diſciplina iſudat: an ñ ſpoliis ei' tota italia inbiat in explebili auiditate: ñ q̄ valde romāi curēt quo fine res ſmi nēk. ſz q̄ diligūt munera. ſequūk retributiōes. nude nuda loquar. non ðetego verēda. ſz iuerecūda cōfuto.

Bernar. ð pſideratiōe ad eugeniū li. 3.

n Ābitio. ābicientiū crux quō oēs tor ques. oīb' placeſ. nil acri' cruciat. nil molleſt' iqetat. nil tñ apō miſeros mortales celebri' negotijs eius.

Bernard' de cōſideratiōe libro 3.

o Ambitio ſutille malū. ſecretū vir'. peſtis occulta. doli artifex. mī hypocriſis liuoris parēs. vitior. origo. tinea ſcitaū excecatrix cordiū. ex remedijs morbos creās. ex medicina lāguorē generās. Bernardus in ſermōe quadrageſime.

p Ptātiſ ābitio āgelū felicitate āgelica priuauit. ſcie appetit' hoiem imortalitatis gl'ia ſpoliauit. Nō euā cib' ðflexerat nō mādator ðſtituerat oblitio. ſz pmiſſi honoris ābitio illecebroſa decepit.

Bernard' in quodā ſermone

q Dis adeūdi honoris eccleſiaſtici ab ſcideret ābitio: ſi ſe iudicādos potiuſ q̄z iudicaturos bi q̄ eſſe volūt popul' cogitarēt. Origenes ſup epla ad romanos

r Ambitio ē quedā ſymia caritaū. caritas enī patiēs eſt p eternis. ābitio patit oia pro caducis. caritas benigna eſt paupertatibus. ābitio diuitib'. Caritas oia ſuffert p veritate. ābitio p vanitate. vtraq̄z oia credit. oia ſpēat. ſz lōge diſſimili mō Petrus raueñ. in ſermōe.

s Ambitioſus ſemp ē pauid'. ſemp attēt': ne dicat q̄ð diſpliceat. būilitatē ſimlat hōeſtatē mētik. affabilitatē exhibz. benigtatē oñdit. ſbſeqt'z obſeqk cūctos hōrat. vniuerk icliat. frequētat curiaſ. viſitat optimates. aſſurgit ⁊ āplexak. applaudit ⁊ adulak. Vñ nouit iſtud poeticū: ⁊ ſi nullus erit puluerē tamen excute nullum. Innocētius de vilitate pditiōis būane

t Ambitioſus pmpt' ⁊ feruid' vbi placere pgnouerit. remiſſus ⁊ tepid' vbi putauerit diſplicē. Imprōbat mala. ðteſtak iniqua. ſed alia cū alijs pbat ⁊ iprobat: vt iudicek idone'. vt reputek accept': vt lauðk ab oīb'. vt a ſingul' ap̄pbek. Sz ecce grauē intra ſe ſuſtinet pugnā difficilē q̄z cōflictū. dū iniqtas pulſat aiam. ābitio pꝛtinet manū. ⁊ q̄ð illa ſuggerit hec fieri

UVA. BHSC. IyR_091

nō pmittit. Colludūt ad inuicē mr̄ z filia
iiqtas z ābitio. hec vēdicat sibi publicū
illa secretum. Idem.

u Ambitiosus statī vt ē ad honorē pmo
r': i supbiā extollit' in iactātiā effrenatur.
nō curat pdesse. sz gl'iar̄ pesse. pūmit se
meliorē. qr cernit se supiorē. priores de
dignar̄ amicos. notos ignorat externos
comites pētēnit ātiquos. vultū auertit. cer
uicē eregit. fastuz oñdit. grādia loqr̄. sub
limia meditar̄. subesse ñ patit'. pesse mol
lit'. subditū onerosus. oībus ifest'. pceps
molestus arrogās grauis z iportunus

x Ambitio mltos Innocēti' ibidē
mortales falsos fieri coegit. aliō clusum
ipectore. aliō i ligua pmptū hre. aicitias
iimicitiasqz ñ ex re sz ex cōmodo estima
re. magisqz vultū qz igeniū bonum hre.
Est ār in hoc genere hoc molestū q i ma
gnanimis z munificis sepi' icidit potētie
cupiditas. Tuli' i rhetorica.

y Bulcedine gl'ie gl'iosum alexādri pe
r' isatiabili laudis accepit. q anaxagaro
comiti suo ex auctate ōmocriti pceptoris
sui inumerabiles mūdos eē referēti. beu
me inqt misex: q nec vno qō adhuc sū po
tir': āgusta hoi possessio gl'ie fuit. q deorū
oium domicilio sufficit.

Valerius maxim' li°. 8°.

z Ora uissimū gen' egestatis: i diuitijs io
pia. Relinq ābitiōem. timida res est: va
na vētosa: nullū hz terminuz. tā sollicita
ne qz añ se videat qz ne. se laborat iuidia
Vides ār qz miser sit is cui iuidet z inui
det. z acrior est cupiditas quo illā āplio
ris rei spes euocat. Seneca. 86. epl'a

aa Eque ābitio nō patit' quēqz i ea mēsu
ra btōr̄ pqescere qua quondā fuit et' im
pudēs votū. nēo agit de tribunatu gras
sz cōgrit' q nō est ad ptūrā vsqz pductus
Si desit cōsulat': nec hoc qdem sufficit si
vnus est vltra. cupiditas. n. ñ vñ venerit
respicit: sz quo tēdit. Seneca i epl'is.

ab Aunqz iprobe spei qō dar̄ satis est: oīa
meruisse se existimat. nec satis ptio estima
tū putat. Maiora ei cupim' quo maiōa
venerit. intētioqz cōcitatio est. Ambitio
siue cupiditas i magnaz opū cōgestu col
locata vt flāme ifinita vis acrior est quo
ex maiore icendio emicuit.

Seneca de beneficijs.

Sic ē ō ābitiōe quō de aica conqrunt ac
hoiest. Si verū affectū ispicias. nō odiūt
sz litigāt. videb volūtariā eē ill' in eo mo
rā q egre ferre ipos z mise loquūt lecca
tores eni cōquerūt de molestijs aice nec
tū dimittūt z ābitiōis nec tū eā dimittūt.

Seneca: 23. epistola.

Ubi cupiditas. af. ag. discretō. e. gl'ia
vana. z. ab. ab. ak. al. bonor pax. o. plato
ad. ag. ai. aq. br. bs. cm. cn.

Aicitia. Nescio vtz xpiane a
a aicitie putāde sint in qb' magis
valet vulgare puerbiū. Obsequū
aicos veritas odiū parit: qz eccl'iasticū.
Melioza sunt vulnera diligētis qz frau
dulēta oscula odiētis.

Aug' in epl'a ad hieronimū.

Si volūtatē dei qsqz nosce desiderat b
fiat aic' deo. qr si volūtatē hois nosce qs
qz vellet cui' aic' nō eēt. oms et' ipudēti
am deriderēt. nō aūt qsqz efficit' aic' dei
nisi purgatissim' morib'.

Aug' ptra manicheos li°. j°.

Esto sil'is medico. medic' ñ amat egro c
tātē: si ñ odit egritudinē. vt liberet egro
tū: febrē pseq'. Nolite amare vitia aico
rū vror: si amar̄ aicos vestros.

Augustinus in quodam sermone.

Hec ē pfecta aicitia qua pot' potiora d
z min' miora diligim'. Sapiētē aiaz z p
fectā talē diligat. qualē videt illā stultā ñ
talē. sz qr eē pfecta z sapiēs pt. qr nec se
ipm dz qs stultū diligere. naz q se diligit
stultū nō pficiet ad sapiam. nec fiet qsqz
qual' cupit eē. nisi se oderit qual' est.

Aug' de vera religione.

Nulli' repudiāda ē aicitia sese ingerē e
tis ad aicitiā copulādā. nō vt stati recipi
atur: sed vt recipiēdus optet'. atqz ita tra
ctet' vt recipi possit. Illū eni in aicitiam
recipe debem': cui oīa nra cōsilia refun
dere audeamus.

Aug. li°. 83°. questionum.

Nihil sic pbat aicum: quēadmodum f
oneris amici supportatio. Nemo nisi p

UVA. BHSC. IyR_091

amicicias cognoscit: & io aico mala fir
mit sustinem. qz bona eoz nos delectat
& tenet. Aug. ibidem.

g Sicut amici abulates puertunt: sic inimi
ci litigates plerucz corrigut.

Aug. 9°. cofessionu.

b Ño ois q pcit amic' e. nec ois q ver
berat iimic'. Melius est cu seueritate di
ligere: qz cu lenitate decipe.

Augustinus ibidem.

i Sut qda aici aicitia mala. q nec ami
citia dicenda est. qz mala cosscia facit. Sut
qui hoies q pariter mala comittut. & io
vident sibi iucti: qz cosscia mala ligati sut
excepta ista nefaria amicitia: e qdaz ami
citia carnal' p similitudinez habitadi collo
quedi simul ꝓuersandi. vt tristet vn' quu
deserit ab aico cu quo solet colloq & bre
cotiuctioez. couenitut duo. abulat secu tri
duo & ta nolut a se recedere. & ista qdem
aicitia est honesta. sed est cosuetudis no
ronis. hut ei illa & pecoza. Duo equi ma
ducat sil': desiderat se ad alia die. pcedit
vn'. festiat. alt ostendras quasi aicu suu. vix
regit a possoze. & tadiu se ipetu suo puo
cat quousqz ad aliu pueiat. Et e alia ami
cicia supioz no cosuetudis sz ronis. qua
diligimus hoiem ppter fide & mutua be
niuolentia in ista vita mortali: ac supi' qc
qd iuenim' diuinu esse. icipiat ho amare
& no amabit in hoie nisi deum.

Aug' in quoda sermone.

k Ño eni ppterea debes amare amicu
vt aliqd tibi pstet: vt pecunia vl aliquid
comodi tepozal'. no illu amas: sz id qd ti
bi pstat. amic' gratis amad' est ppter se
no ppter alid. Si aut coartat te amicitie
regla vt gratis diligas. qz gratis amad'
est deus: q iubet vt hoiez diligas: Nihil
delectabilius deo. Aug' ibide

l Solatiu hui' vite est: vt beas cui pect'
tuu apias. cui archana coices. cui secreta
tui pectoris committas. vt colloces tibi fi
delem viru: qui in psperis gtulet tibi: in
tristib' ꝓpatiat in psecutoib' adhoztet. fa
cilis vox & cois: tuus sum tot'. sz pauci
oris est effectus.

Ambrosius de officijs li°. 3°.

Virt' est aicitia no qstus. qz no pecu m
nia pat sz gra: nec cocertatioe beniuole
tie. Meliozes aicitie sunt iopu plerucz
qz diuitu. & frequeter diuites sine amicis
sunt. quib' abudat paupes. Ño est vera
amicitia: vbi est fallax adulato. Idē

Obiurget amic' aicum no iactatie stu n
dio: sz affectu caritat necz amoitio aspa
sit: nec obiurgatio cotumelioa.

Ambrosius de offi. mo. li. 3°.

Si qd vitij in amico cognoueris: coz o
ripe occulte. si no audierit: corripe pla
errate amicu coriige. icorrigetem ani
mo deseras. Ambrosius ibide.

Defer aico vt equali. nec te pudeat si p
puenias aicuz in officio. Aicitia eni sup
bia nescit. Na sicut amoris est differre:
ita qui odit qstioes mouet. & qui amat de
fert reuerentia. Ambro. ibide de offi.

Vera illa aicitia e: & xpi glutino copu q
lata. qua n vtilitas rei familiaris n pntia
corpoz tin n subdola & palpas adulatio
sz dei timoz & diuinaz scripturaz ꝓficiat
studia. Hiero. i epla ad paulinu

Aicitia pare aut facit aut accipit. Ubi r
iequalitas & alteri' eminetia alteri' subie
ctio: ibi no ta aicitia qz adulatio est. Un
& alibi legim': fit aicus eade aia: & lyric'
p aico pcas: fues iquit aie dimidiu mee

Hieronim' sup micheā ppham.

Delicata est aicitia q aicoz felicitate s
& diuitias seqt. Hiero. ibide.

Obsecro te: ne aicu q diu qrit vix iue t
nit difficile fuat: pariter cu ocul' mete a
mittas. Hiero. i epla ad rufinu.

In amicis non res querit sed volun u
tas. quia & alterum ab amicis sepe pre
betur. alteru sola caritas tribuit. eadem
velle & eade nolle firma amicitia est.

Hieronimus ad demetriade.

De aicitia ois tollenda est suspitio. & x
sic cum amico quasi cu altero sese loque
dum. Hieronimus in epla.

Cu in caute maloz amicitijs tugimur y
eoru culpis ligamur. ab illo q summe re
ctus est. eo ipo iam discrepat: quo malo

UVA. BHSC. IyR_091

rū amicitijs vita nr̄a cōcordat.

Gregorius in pastorali.

ab Philosoph' sic inter hostes viuēdus cēsuit: tāq̄ inter amicos ac iter amicos acsi in medijs hostib' viueretur.

Chrisostom' i policratitio libro 3°.

ac Ubi aicitia pmanet: nil facile credit nil facile recipit qđ discidiū possit opari Si vo semel inimicitie occupauerit aios oia q̄ fūt: q̄ dicūt q̄ audiūt: ita recipiūt: vt ad maiores ꝓficiant inimicitias.

Crisostom' super mattheū.

ad Nō sunt fideles in aicitia: quos min' nō gr̄a copulat. nam cito deserūt nisi sem per acceperit. Dilectio enī que munere glutinat: eodē suspēso dissolui.

Jsidor' li°. 3°. de sūmo bono.

ae Nonūq̄ accidit vt inter aicos aliqua redargutiōis nutrita discordia: maiorē postea caritatē pturiat. vtpote quū corri guntur ea que displicere in aico videtur

Jsidorus ibidem.

af Amicitia ⁊ ꝓsperas res dulciores facit. ⁊ aduersas cōione tēperat. ⁊ leuiores reddit. qr dum in tribulatiōe amici cōsolatio adūgitur nec aius frāgit ⁊ min'ea dē patit. Jsidor' li°. 3°. ō sūmo bono

ag Jn ꝓsperitate icerta est aicitia. nescit enī vtr̄ ꝓsona an felicitas diligat. Sepe ei p simulatōes colit aicitia. vt q ñ potuit apte decipere: fraudulēter decipiat.

Jsidorus ibidem.

ab Sepe pp bonorē quorūdam mutātur ⁊ mores. ⁊ quos añ cōglutinatos carita te habuert: postq̄ ad culmē bonoris venīt amicos habere despiciūt.

Jsidorus li°. 3°. de sūmo bono

ai Necessitas aicuz ꝓbat. ⁊ itime carita tis ardorē splēdor exhibite subuētiōis elucidat. Cassiodor' i quadā epla.

ak Noue dignitat̄ veteres solēt aicitias imutare. Creat enī cor nouū ⁊ nouos affect' noue dig̃tatis cōscia. Diuites facti pauptat̄ aicos cuz pauptate fastidiūt ne qd penos eos de veteri vitat iopia recedisse. Sēper enī apud indignos mores crescit cū ptāte supcilium.

Cassiodorus ibidez.

Qui natuē aicus est. oī tpe diligit. nā al tor̄mtū nō sepat. labor nō laxat. thesaur' nō supat. alienus amor nō occupat.

Cassiodorus i epla.

Aicitia tāto certior est. q̄to vetustior am qr facile mutari nō pōt. qđ p lōga scla cu stodit. Cassiodor' i epla.

Justū est enī. vt q aicus erat in pspis am amicitias ꝓfiteat in aduersis.

Cassiodorus ibidem.

Sine aicis oīs cogitatio esset tediuz ao oīs opatio labor. oīs terra peregrinatō oīs vita tormētū sine quoz solatio: viuere esset mori. Cassiodor' in epla

Amic' ē q nobis vsu vite siltis pio ac ap fideli iūgit Cassiodor' sup psalmos

Cara est vxor. dulces liberi. iocūdi a aq mici. accepti affines. ſz postea cognitis nulla beniuolētia accedere debet q ꝓtio rē exhauriat. Valerius li°. 5°.

Bias ita aiebat. boies in vsu aicitie ar versari: vt memisset eā ad grauissimas iimicitias posse ꝓuerti. Qđ qdē dcm ꝑma facie nimis fortasse calidū vidit iimicūq̄ simplicitati. qr ꝑcipue familiaritas gaudet. ſz si altiorib' animis cogitatio demissa fuerit: pq̄ vtile repiet.

Valeri' maxim' li°. 7°.

Aicitia ē diuinar̄ hūanarūq̄ rer̄ sum as ma cū beniuolētia ꝓsensio.

Jtaq̄ ciues Tuli' de aicitia. at potiores q̄ pegrini. ppiqui q̄ alieni. cū his enī aicitiā nā ipa peperit. ſz ea nō satis hz firmitat̄. nā i hoc pstat aicitia ppi qtati. q̄ ex ppiqtate beniuolētia tolli pt ex aicitia nō pōt. Sublata enī beniuolētia aicitie nomē tollit. ſz ppinquitas manet. Tulius de amicitia.

Excepta sapia nihil melī' datū ē boi au a dijs imortalib' aicitia. Quid enī dulci' q̄ br̄e cū quo oia audas sic loqui vt tecū Quis esset tāt' fruct' i ꝓsperis reb': nisi hēres amicū: q illī eque ac tu ipe gaudet Aduersas etiā ferre difficile eēt sine eo q illas graui' etiā q̄ tu ferret.

Tulius ibidem.

UVA. BHSC. IyR_091

ax Amicitia res plimas ꝓtinet. quocūqꝫ te
uteris ꝑsto est. nullo loco excludit nūqꝫ
intēpestiua. nūqꝫ molesta est. Itaqꝫ non
aqua nō igne locis plurimis indigem⁹ qꝫ
amicitia. Nā ꝛ scōas res splēdidiores fa
cit. ꝛ aduersas partiens cōicansqꝫ leuio
res. Ibidem.

ay Amicitia abūtes adsunt. egentes abū
dant. inbecilli valēt ꝛ qō difficilī⁹ dictum
est. moꝛtui viuunt. Tulius ibidem.
Si ex reꝫ nā amicitie ꝓiūctiōem demeris
nec dom⁹ vlla nec vrbs stare poterit. nec
agricultura ꝑmanebit. qꝫta etiā vis eius
sit ex dissentiōib⁹ atz discoꝛdijs ꝓcipi pōt
Que enī domus tam stabilī: que tā firma
est ciuitas: que nō dissidijs fundit⁹ possit
euerti: Ibidem.

ba Si vtilitas amicitias cōglutinaret: ea
dē cōmutata dissolueret. ſz qꝛ natura mu
tari ñ pōt: idcirco vere amicitie sempiter
ne sunt. Ibidem.

bc Nulla ē excusatio peccati. si amici cā
peccaueris. nā quū cōsiliatrix amicitie vir
tus opinio fuēit: difficile est amicitiā ma
nē: si a vtute ōfeceris. Tuli⁹ de amicitia

bd Hec enī lex in amicitia sanxiat: vt neqꝫ
rogem⁹ res turpes: neqꝫ rogati faciam⁹
Turpis enī excusatio hec est ꝛ mime ac
cipienda. tum in ceteris reb⁹. tum siquis
cōtra rēpublicā se amici cā fecisse fateat

be Ꝓcipiēdū ē ḡ bonis: vt si Ibidē
i huiuscemōi amicitias ignari casu aliquo
inciderit: ne existimēt se ita alligatos: vt
ab amicis in rēpublicā peccātib⁹ non di
scedant. Ibidem.

bf Quis est qui velit oībus opib⁹ circū
fluere atqꝫ in tāta reꝫ abūdantia viuere
vt neqꝫ diligat quēqꝫ. neqꝫ ab vllo diliga
tur: Hec enī tirannoꝛ vita nimiꝛ. in qua
nulla fides: nulla caritas: nulla stabilis
benīuolētie pōt esse fiducia. Solē igit a
mūdo tollē videtur: q amicitiā a vita tol
lunt. Ibidem.

bg Sūt igit firmi ꝛ stabiles ꝛ ꝓstātes eli
gēdi. cuius generis magꝫ penuria ꝛ iudi
care difficile est: nisi sit exptum. ideo veꝫ
est id qō dicit: modios m̄tos salis simul
edendos esse: vt amicitie mun⁹ expletuꝫ
sit. Ibidem.

Verus amic⁹ nūqꝫ repiet. Est enī is bb
qui est tanqꝫ alter idem. sed pleriqꝫ puez
se ne dicā impudēter. hīe talez amicū no
lunt. quales ipī eē nō pūt. ꝛ que ipī non
tribuūt amicis: hec ab eis desiderant.

Multi diuitias despi Ibidē. bi
ciunt. quos paruo cōtentos tenuis victꝰ
cultusqꝫ delectat. Honoꝛes vero quoꝛuꝫ
cupiditate qdā inflāmātur qꝫ m̄lti ita cō
tēnunt. vt nihil ianius nihil esse leui⁹ exi
stiment. Itaqꝫ cetera q̄ quibusdā admira
bilia vident. pmulti sunt q ꝓ nihilo pu
tent. de amicitia oēs ad vnū idē sentiūt. ꝛ
hi qui se ad rēpublicā cōtulerūt: ꝛ hi qui
reꝫ ꝓgnitiōe doctrinaqꝫ delectātur: ꝛ hi
qui suuz negotiū gerūt ociosi: postremo
hi qui se totos tradidē voluptatib⁹ sine
amicitia vitā nullā eē sentiunt.
Tulius ibidem.

Cuius aures clause vitati sunt: vt ab bk
aīco veꝫ audire neqat: huī⁹ salus despe
randa est. Scitū est enī illud puerbiū ca
tonis. multo meli⁹ de qbusdā acerbos ii
micos mereri: qꝫ eos iimicos qui dulces
videtur. illos sepe veꝫ dicere hos vero
nunqꝫ. Tulius de amicitia

Nulla hec est amicitia. quū alter veꝫ bl
audire nō vult: alter ad mētiendū est pa
ratus. Tulius ibidem.

Qui foꝛtunis alicui⁹ inducti aīcitiam bm
ei⁹ secuti sunt. hi sic ac foꝛtuna si delapsa
ē deuolāt oēs. quū enī ꝛcessit ea res que
fuit ꝓsuetudis cā nihil supest: quare pos
sint i aīcitia teneri. Tuli⁹ 2⁹rhetoꝛ

Nā quē in amicitia pfidiosum cogno bn
ueris eē. eum nūqꝫ potes inter inimiciti
as cōfidū posse hīe. Ibidem.

Ꝓclare scriptū est a platōe: nō so bo
lum nob⁹ nati sum⁹. oꝛtusqꝫ nr̄i ptē patria
vendicat ptē amici. atqꝫ vt placz stoycis
que in terris gignūtur: ad vsuz hoīz oīa
creari. boies aūt boim cā eē generatos
vt ipī inter se. alij alijs ꝓdesse possent.
Tulius ꝑmo de officijs.

Sūt qui effusi⁹ merēt. qꝛ verentur ne bp

UVA. BHSC. IyR_091

dubiū sit an amauerint sera iudicia sui affect' querūt. Si hēmus alios aīcos. male de his et meremur et existimam'. qz parū valēt in vni' elati solatiū. si nō hēmus maiorē iniuriā ipi nobis facim'. qz a fortuna accepim'. illū vnū abstulit nos quē qz nō facim'. deinde nec vnū qdē nimis amauit. qui plusqz vnū amare non potuit

Seneca. 63. epla ad lucillum.

bq Post aīcitiā credēdū est añ iudicandū. Illi vo pposteret officia pmiscēt qui quū amauerint: iudicāt et nō amāt quū iudicauerit. Diu cogita an tibi in aīcitiam aliqs recipiēd' sit. quū placuerit fieri: totto illū pectore admitte. tā audacter cum illo loqre qz tecuz. Cū amico oēs cogitatiōes tuas misce. fidēlē si putaueris facies.

br Vera aīcitia Seneca 3ª epla est. quā nō spes: nō timor: nō vtilitatis cura auellit. multos tibi qui nō aīcis sed amicitia caruerūt: hoc non pōt accidere quū aīos in societate honesta capiendi par volūtas trahit. sciūt enī ipos oia bre cōia et quidē magis aduersa.

bs Abōstrabo tibi Seneca ibidē. amatoriū sine medicamēto sine herba sine vllius venefice carmine. Si vis amari: ama. iocūdi' est amicuz facere qz bre. quō artifici iocūdi' est pingere qz pixisse

Seneca in epistola vj.

bt Qui aīcus est amat. qui amat nō vtiqz aīcus est. Amicitia semp pdest. amor alit qñ nocet. Nō est qd aīcum tm vel in foro vel in curia qras. si diligēter attēderis: domi inuenies. Errat enī qui amicū in atrio qrit. et in cōuiuio pbat. in pectore ei amicus nō in atrio inuenit'.

Seneca xxix. epistola

bu Non sum amic' nisi qcqd agit' ad te ptinēs. meū sit cōsortiū oiz rez. iter nos facit aīcitia. nec secūdi qcqz singulis: nec aduersi iu cōe viuit'. cōuersari cū amicis abntib' licet. et quidē quotiēs velis qz diu velis. aīcus aio possidēdus est.

bx Nō pōt qsqz Seneca. 48. epla bñ degere q se tm ituet'. alteri viuat oportet si vis tibi viuere. Hec societas diligēter et sancte obsuata q nos hoies hoib' miscet et iudicat aliqd esse cōe ius generis hūani. Seneca. 48. epla.

Nihil eque egrū reficit. sicut aīcoz affect'. nō iudico me mori: quū illos supstites reliquero. puto inquā me victuz non cū illis: sz p illos. Seneca. 79. epla by

Dissolitudo moz: distātia vite et igenia ca ria soluūt aīcitiā. aīcitias pbatas enixe expete. pstāter retine. penniter sua. inimicitias indictas exerce honeste. tarde crede. celeriter depone.

Seneca in extrema pte epla

Oēs aīcos hre oposum ē. satis ē inimicos non habere. Seneca ibidē cb

Nūqd aīci noui añponēdi sūt veteribus cd vt eqs veteribus teneros añponē solem'? Hec idigna boi dubitatio ē. vetustissima quoqz debēt esse suauissima in amicitia.

Seneca ibidem et Tullius.

Nullū hz mai' malū occupat' bō et bonis suis obsessus: qz qd aīcos sibi putat quib' nō est. et qd bñficia sua efficatia iudicat ad factēdū aīcos. cū quidā quo plus debēt magis oderūt. Sen. ibidē ce

Qui se spectat: et pp hoc ad aīcitiā venit male cogitat. quēadmoduz cepit sic ō sinet. necesse est vt initia inter se et exitus cōgruāt. Qui enī vtilitatē cā assūpt' est. tā diu placebit qzdiu vtilis fuerit. hac reflorētes aīcoz turba circūsedit. circa euersos solitudo est. et veri amici fugiunt vbi pbant'. Sen. ix. epla ad lucilū. cf

Negociatio ē ñ aīcitia q ad cōmodū accedit. detrahit enī aīcitie q illaz parat ad bonos casus. Seneca ibi i epla cg

Si aliquē aīcuz existimes cui ñ tm credis quātū tibi. vehemēter erras et ñ satis nosti vim vere aīcitie. Sen. epla. 3ª ch

Falsi amici p cōsilio adulatiōem affert et vna est eoz ptentio quis blādissime fallat. Sen. in extrema pte epla ci

Cū amicis breues rōnes lōgas aīcitias oportet hre. pricipiū aīcitie bñ loq grāde exordiū inimicitiaz maledicere. amicū psperitas inuenit: sz aduersitas pbat. Seneca ibidem. ck

UVA. BHSC. IyR_091

cl Amicos in secreto mone. palã autez
lauda. vires tuas amici magis sentiãt be
neficijs q̃z iurijs. Sen. de moꝛib⁹
cm Aici vicia si feras facis tua. Ita aicũ
hẽas vt inimicũ putes. ita crede amico
ne sit inimico loc⁹. Sen. i puerbijs
cn Nulla pusilla dom⁹ que multos reci
pit amicos. talẽ diligẽtiã exhibe i amicis
cõpandis: ne icipias amare q̃ deinceps
possis odire. Seneca ibidẽ.
co Quãti tales amicos hr̃e voluerũt: ꝛ
ipi tales esse nõ pñt. Tu primuz exhibe
te bonũ. ꝛ q̃re alterũ sibez tibi. Ibidẽ
cp Amico mutuã rogãti me pecuniã. si
dedero ꝛ amicũ ꝛ pecuniã pdo.
Salomõ in puerbijs philosophoꝛ.
cq Coagulũ aicitie est cũ bõis puiuium
cr Expedit tã p Salomõ ibidẽ.
batos aicos amare. nõ amatos pbare.
cs Nõ opto vt Theofrast⁹ ibidẽ
eos q̃ diuites sunt aicos habeã. aicus ra
ro acqrit cito pdit. Ibidem.
ct Ad emẽdationẽ sui vnusq̃sq̃ nostruz
debet habere aut valde aicum: aut valde
inimicum. Diogenes ibidẽ
cu Diu deliberatos aicos elige. electi i
fideles esse poterũt. iudicaq̃z eos in affe
ctu nõ vno habeas merito. Amicos seq̃
re quos nõ pudeat elegisse. amici vitam
tuã iputa gr̃iam. Ibidẽ.
cx Theofrast⁹ cũ quidã diceret. ille illi⁹
amic⁹ est: cur ergo inqt illo diuite paup ẽ
amic⁹ nõ est qui foꝛtune pticeps nõ est.
cy Amicũ blãdũ caue. cui Ibidem
amaꝛ ẽ semp qõ fuerit dulce. foꝛtunato
aico vocatus infoꝛtunato semp pꝛesto sis
Hon⁹ aicus lesus grauit̃ irascit̃. Teo.
da Optima medicina boi est hõ. qui eius
remediat̃ aduersis. q ei⁹ cõdescẽdat icõ
modis. qui grauia leuigat. qui aici onera
quasi iũcto humero simł poꝛtat. nec eniz
verus aicus ipatiẽtius ꝓpriã iniuriã su
stinet q̃z amici.
Petr⁹ blesen. in libello de amicitia
db Amicitia est diuitiũ⁹ p gr̃ia. pauꝑibus
p censu. exulib⁹ p pr̃ia. ibecillib⁹ p vtute
p medicina egrotis. p vita moꝛtuis. Est
eni eius suauissim⁹ fomes. sinceritas affe
ctionũ. mutua obseqa reꝛ honestaꝛ. cre
bza collatio. paritas volũtatũ. vigẽs ꝛ i
uiolabilis fides. Vera eni aicitia inter
bonos tm̃ oꝛiri solet. inter meliozes pfi
cere inter optimos cõsumari. Ibi.
Quattuoꝛ sunt vitia quibus pꝛecla dc
rus bonoꝛ aicitie sepius obfuscatur. s.
iracũdia istabilitas suspitio atq̃z garru
litas. Ibidem
Si fidẽ amici experiri volueris. ñ ei de
pꝛius tui coꝛdis archana ꝓmittas. sz ali
qua exterioza ꝛ modica. de quib⁹ nõ ma
gnũ emergat diſpendiũ si fuerint reuela
ta. ꝛ ea nihilomin⁹ sub ea cautiõe ꝛ admi
ratiõe terribili credas acsi obessent ꝓdi
ta ꝛ pdessent celata. Pe. blesen. ibidẽ
Vera aicitia eodẽ oculo respicit ami df
cuz diuitẽ ꝛ mẽdicũ foꝛtẽ ac debilẽ: sanũ
ꝛ egrũ: bũlẽ ac sublimẽ. Ibi.
Si videris hoiez anxie appetẽtẽ qõ dg
p te pstare possis: si in hniusmõi rei obtẽ
tu ei aliqs pferaꝛ: facile qz tibi adheserit
intẽtõe patebit. Nã i huiusmõi casu: nũc
ex delectiõe oculoꝛ: nũc ex vult⁹ aduer
sione: nũc ex vbo subtristi: nunc ex risu fi
cto: nũc ex reuerẽtia ꝛ obseqo negligẽtõ
re ãbitiose mẽt egritudo poterit depbẽ
di. Ibidem.
Amicus nõ subito ẽ publice obiurgã db
dus donec ex turbatiõe recẽti adhuc ẽ i
quietioꝛ eger. Egri aius cauta dissimula
tiõe opus ẽ. donec mẽtis nubilo serena
to auris pacatioꝛ vba blãde monẽtis ad
mittat. Ibidem.
Veteris aicitie vestigijs aliqua reue di
rẽtia semp impẽdẽda est. nisi eã enoꝛmi
tas reatus eliminet. Nullũ qppe vitium
ita ꝓpria nãm est: vt nature possit extrema
delere vestigia. Idem.
Licz va amicitia solũ requirat affcm̃ li dk
beralẽ: tamẽ obsequiũ nõ excludit. sz eo
potius illustraꝛ. vñ quidã dixit. Tãtũ odi
go inimicũ qui mihi nihil facit mali. sicut
amicũ qui nihil facit boni. Ibidẽ
Ubi acceptio. g. adiutoꝛiũ. d. r. x. adu
latio. bc. amissio. n. cõsiliũ. c. dilectio. u.

UVA. BHSC. IyR_091

diuitie.u.al.fraternitas inimicitia.g.i.k. ꝓsperitas.m.af.societas.fg.

a Alissio rex. Potes aurum a pdere ⁊ volēs.potes domū. po tes bonores.potes ipam carnis salutē.bonuz vero quo vere bon' es:nec inuitus accipis nec inuit' amittis.

Augustin' de verbis dñi.

b Sine dolore nō pereūt que cū amoē possessa sunt. Aug.in enchiridion

c Magna ꝓsolatio in rerū amissiōe ē illa tēpora ad mētem reducere.qb' nos cōtigit res quas pdidim' nō būisse vt dū vnuſqꝙ intuet ꝙ aliqñ illa nō habuit:do lorem tēperet qō amisit.

Greg.libro 3°. moralium

d Sine dolore amittit:qcquid sine amo re possidet.Que vero ardēter diligimus bita grauiter suspiram' ablata.

e Quāto mi Greg.xxxj.moraliū nor in possessiōe ꝓmoditas:tāto minor i amissiōe dolor. Idē in homelia

f Cū graui dolore amittit.que cuz ma gno amore bñt:min' aūt carēdo dolem'. que minus possidēdo diligim'.

Isidorus tercio de summo bono.

g Nihil pdit qui se bz. Circūspice ista que nos agunt in insaniā. que cū pximis lacrimis amittim'.scies enī nō dānū i his molestū esse sz opinionē dāni. pecuniam minorē habebis nempe ⁊ molestiā. gra tiā miorē nēpe ⁊ inuidiā.s.miorē bēbis.

b Pecuniā pdi Seneca 93ª. epla disti ⁊ illā que multos habet pdidisti.for tassis te illa pderet.O te felicē si cuz illa auaritiā pdidisti.Pecuniā pdidisti añꝙ tu haberes:alius pdiderat. oculos pdi disti:ꝙ multis cupiditatib' via incisa est Liberos amisisti. stult' ē qui morte mor taliū deflet.Pierūt perituri.bēbant il li cui' magis essent ꝙ tui:apud te pcario morabātur.educādos tibi illos fortuna mādauerat.recepit illos nō abstulit.

Seneca de remedijs fortuitorū.

i Oculos pdidisti.bz ⁊ nox suas volu ptates.nō intelligis ptē eē inocētie ceci tatē.huic ocli ad alterutrū mōstrāt. huic icestū.huic domū quā cōcupisceret.huic vxbē:irritamēta vitior sunt duces scelez Audus existi.sz Sen.ibidē k existi.oia pdidisti.sz cū oibus perire po tuisti.Cogitas ꝙ pdideris. sz nō ꝙ eua seris. Seneca ibidem.

Pecuniā pdidisti.eris nunc in via ex peditior.Exonerauit te fortuna si intelli gis.⁊ tutiore posuit loco. Dānuz putas remediū est.deflens misez te clamitas.ꝙ opib' excussus es.tu vitio. ista tibi iactu ra tam tristis est. Nō tam moleste ferres si tāꝙ pditur' būisses. Sen.ibidē

Uxorē bonā amisisti.vtz iueneras bo m nā an feceras. Si iueneras bñe te posse aliā ex hoc itelligas. Si feceras:bñ tibi spera.res perijt.saluus est artifex.

Amicū pdidisti.Si Ibidē n vnicū erubesce.Quid i tāta tēpestate ad vnā anchorā stabas:Aliū quere . ⁊ cum euz queras vbi iuenias:quere inter libe rales artes.inter recta ⁊ honesta officia quere in laborib'.ad mēsam res ista nō querit. Seneca ibidem.

Multa tibi possuz ostendere:que ac o quisita acceptaqꝙ libertatē nobis extor serūt. Nos essem' nri si ista nra nō eēnt. Seneca lxj°. epistola.

Id agam':vt iocūda nobis amissor fi p at recordatio. Nemo libēter ad id redit qō sine tormēto cogitatur'.non est. Seneca lxiij.epistola.

Nullius rei amissio facilior est:ꝙ que q desiderari amissa ñ pt. Sen.epla 4.

Stilbon capta pria amissis liberis a r missa vxore . cum ex incēdio publico.so lus ⁊ tñ btūs exiret:interrogāti demetrio nūqd oia pdidisset: rndit. nihil ingt pdi di oia mea mecū sunt.iusticia.virtus.pru dentia. Nihil bonū putare potuit:qō eri pi posset. Seneca epla.ix.

Aspicere oportet qō possis pdere. di s missuz qō nescit nō amittit. Nō totiēs mo rit:quotiēs amittit suos.

Bias oibus Sen.i puerbijs t amissis:oia inquit mea bona mecū porto Pectore eni illa gestabat non bumeris

UVA. BHSC. IyR_091

nec oculis vidēda. ſz aīo eſtimāda. q̄ do micilio mētis incluſa nec mortaliuz nec deoz manib⁹ labefactari queūt.

Valerius maxim⁹ libro vij.

Ubi cōſiliuz.ac.cupiditas.c.diuitie.ag. mors.bu.ꝓſperitas.ao.ap.tribulatio.aſ

a Amor. Quid eſt amor ni
a ſi quedā vita duo aliqua copulāſ vel copulare appetēs amātez.ſ. z q̄ amaſ: Auguſtinus.

b Sordes aī ſunt amor quarūlibz rerū ꝓter aīm z deū a quib⁹ ſordib⁹ q̄ſto qſ q̄z eſt purgatior:tāto vez facili⁹ intuetur

Aug.de vtilitate credēdi.

c Nihil tā durum atq̄ ferreuz:q̄ nō a moris igne vincatur.

Aug.de moribus eccl'ie ꝓtra manicheoſ

d Omis creatuā cū bōa ſit:z bñ amari p̄t z male.bñ.ſ. ordie ꝓſtituto.male ordine pturbato. Aug.de ciuitate dī.li⁹ xv⁹.

e Duas ciuitates duo faciūt amores. hier'm facit amor dei.babiloniam facit amor ſeculi. Interroget igiſ ſe vn⁹qſq̄ quid amet.z iueniet vñ ſit ciuis.

Aug.ſuper p̄ſ.lxiiij.

f Ad deū qui vbiq̄ pñs eſt.vbiq̄ totuſ eſt.nō pedib⁹ licet ire:ſz moribꝰ. mores aūt nr̄i nō ex eo q̄ qſq̄ nouit ſz ex eo q̄ diligit diiudicari ſolēt.nec faciūt bonos vel malos mores:niſi boni vel mali ſint amoreſ. Aug.i epl'a ad macedoniū

g Dtūs qui amat te z amicuz in te z inimicū ꝓpter te. Solus ille caruz amittit cui oēs in illo cari ſūt qui nō amittitur. Te nemo amittit niſi qui dimittit. z quo itur niſi a te placato ad te iratū.

b Pōderib⁹ Aug.li⁹ ꝓfeſſionū ſuis agunt oia z loca ſua petūt. Pōdus meū amor me⁹. illo feror quocūq̄ feror.

Auguſtin⁹ libro iz.cōfeſſionū

i Verus amor nō ſentit amaritudines ſz dulcedinē.qz ſoror amoris dulcedo ſi cut ſoror odij ē amaritudo. Ibidē.

k Qui amat nō laborat.oīs enī labor ñ amātib⁹ grauis eſt. Solū amor eſt q̄ no mē difficultaī erubeſcit. Aug.ibidē

l Nulla maior eſt ad amorē inuitatio q̄z ꝑuenire amātem.z nimis durus ē animus qui ſi dilectiōem nolebat ipendere nolit repēdere.

Aug.de catheti3ādis rudibus.

m Nullo mō oneroſi ſūt labores amā tium.ſed ipi delectāt ſicut venātiuz aucupātiū piſcātiū. In eo enī q̄ amaſ:aut nō laboraſ:aut labor amaſ.

Auguſtinus in libro de ſancta viduitate.

n Ama amorē illius qui amore tui amoris deſcēdit in vterz virginiſ.z ibi amorē ſuum amori tuo copulauit. būiliando ſe ſublimādo te.ꝓfūgendo lumē ſue eternitatis limo tue mortalitaī.

Aug.de catheti3ādis rudibus.

o Cōſtās z pfect⁹ debet eē amor noſter vt ſi neceſſe fuerit.amore illi⁹ moriamur qui amore noſtri placide ac benigne mori dignat⁹ eſt. Aug.ibidem

p Dinus dñe te amat. qui aliq̄d tecuz amat q̄ ꝓp te nō amat.

q O ſi poſſem⁹ Aug.i li⁹ ꝓfeſſionū excitare hoieſ:z cū ipis pariter excitari vt tales eſſem⁹ amatores vite pmanētis quales ſunt boies amatores vite fugiēt̄

Auguſtinus de doctrina xp̄iana.

r Hoc hz ipatiēs amor:vt quē deſiderat ſemp iuenire ſe credat.ignorat ſiqdē iudiciū z rōne mlt'otiēs caret.neſcit modū nec aliud cogitaē p̄t.q̄z q̄ diligit. Amor nō accipit de ipoſſibilitate ſolatium. nec ex difficultate remedium.nec conſilio tē perat.nec pudore frenat.nec rōne.ſubijcitur. Ambro.i ſmōe de aſſūptiōe

f Non min⁹ vos diligo quos genui ex euāgelio.q̄z ſi ſuſcepiſſem cōiugio: Hīa qppe vehemētior ē ad diligēdū q̄z natuā

t Nihil amā Ambro.ō officijs tibus duz.nullus labor difficilis.amem⁹ z nos xp̄m z facile videbiī eſſe difficile.

Felix cōſcia Hie.i ſmōe quodā illa in cui⁹ corde ꝓter amorē xp̄i. qui eſt ſapia.caſtitas.paciētia atq̄ iuſtitia. Nullus alius verſaī amor nec ad recordatiōnē hois aliq̄n ſuſpirat.nec videre deſiderat.q̄ quū viderit:nolit dimittere.

Hieronim⁹ in epl'a ad demetriadem.

UVA. BHSC. IyR_091

x Crebra munuſcla ⁊ ſubdariola ⁊ faſ
ſiolas ⁊ veſtes ozi applicatas ⁊ oblata
ac deguſtatos cibos blādaſq; oulces lit
teras ſcūs amoz nō hz.

Hiero.in epla ad nepotianum

y Tūc plenī⁹ in dei dilectiōe ꝓficimus
quū in eiuſdē dilectiōis gremio ꝓxi⁹ ꝓxi
mi caritate lactamur. Gre.ſ:li⁹ moza.

ab Solēt nōnulli in ꝓſperis deū diligē
in aduerſis aūt flagellātē min⁹ amare.

ac Amāti deū Gre.2⁰ li⁹ mozalitū
dilatio ꝑonit.vt ex dilati amozis deſide
rio meritū retributiōis augeat.

ad Tāto qſq; Gre.xvj.li⁹ moza.
a ſupno amoze diſiūgit:q̄to inferi⁹ dele
ctat. Nūq̄ eſt amoz dei ocioſus. opatur
enī mag̃ ſi eſt.ſi aūt opari renuerit:amoz
nō eſt. Greg.in homl'.

ae Tātū qlibet poztat ꝓximū q̄tū amat
Si enī amas poztas.ſi deſiſti amare :de
ſiſti ⁊ toleraē. Greg.ſup ezechielē

af Ille in amoze dei maioz ē. qui ad ei⁹
amozē plurimos trahit. Gre.i homl'.

ag Certe iā monumētū vacuū viderat iā
ſublatū dn̄m nūtiauerat.qd eſt q̄ ſe iterū
inclinat:iteꝝ videre deſiderat:Sz amāti
ſemel aſpicere nō ſufficit. qz vis amozis
itentiōem multiplicat inqſitiōis.
Greg.i homl'. Maria ſtabat
ad monumētū ⁊c̄.

ah Mulier qd ploras:quē queris:Jnt
rogat cā doloris:vt augeat deſideriuz q̄
rentis.quaten⁹ cū noiaret quē q̄reret: in
amoze eius ardētius eſtuaret.

ai Uehemēter Greg.ibidē.
claudit oculū cozdis amoz ꝓuat⁹ ex quo
fit vt hoc qō agit ⁊ graue eē nō eſtimam⁹
plerūq; cū agat a ꝓximo ⁊ nimis deteſta
bile eē videat.
Gregozius ſup ezechielē homl'.2⁰.

ak Uis amozis hoc agere ſolet in aio:vt
quē ſemp ipe cogitat.nullū alium credat
ignozare. Gre.homl'.xxv. ſup euāgeli
um ſup illō. Mñe ſi tu ſuſtuliſti eū ⁊c̄.

al Jn quātū qſq; amat.in tātū ad igreſ
ſum regni appzopiquat. Jn quātū vero
amare negligit:in tātū ingredi recuſat.
Gregozius ibi ſup ezechielem.

Amoze nīz erga ꝓximū pl⁹ bona opa am
loquātur q̄z lingua vt in ipo bono ope ꝓ
ximus amari ſe videat. ⁊ quū tātū nō poſ
ſum⁹ quantū volum⁹ opari: oipotēti deo
occulta cozdis noſtri ſufficiūt.

Per amoze Jdē ſup ezechielē an
dei amoz ꝓximi ſignifi⁹ ⁊ per amozez ꝓxi
mi amoz ōi nutrit⁹. Nā qui amare ꝓximū
negligit:pfecto deū diligere neſcit.⁊ tūc
plenius in dei dilectiōe ꝓficim⁹ : ſi in ei⁹
dilectiōis gremio. ꝓrius ꝓximi caritate
letamur. Amoz dei amoze ꝓximi generat
⁊ amoze ꝓximi calefacit amoz dei.
Greg.in quadā homl'.ſup euāgelium.

Nō enī ꝑſentioz eſt : ſpūs noſter vbi ao
aīat q̄z vbi amat. niſi forte magis putetur
eſſe vbi vinct⁹ ex neceſſitate tenet:q̄z quo
ſponte ⁊ alacri ferī volūtate.
Bernardus de p̄cepto ⁊ diſpēſatiōe.

Sapia eſt deus ⁊ vult amari nō ſolum ap
dulciter ſz ⁊ ſapiēter.aliogn facillime ze
lo tuo ſpūs illudet erroꝛis:ſi ſciaz negli
gas. Nō enī hz calid⁹ hoſtis machinam̄
tū efficaci⁹ ad tollēdam de cozde dilectio
nē:q̄z ſi efficere poſſit vt in ea incaute ⁊ ñ
cū rōne ābulet.
Bernardus ſup cant.ſmōe xxx.

Dilexit nos deus dulciſ ſapiēter.foꝛti aq
ter.dulciter nēpe dixerim:q̄ carnē indu
it.ſapiēter qz culpā cauit:foꝛtiter qz moz
tē ſuſtinuit. Diſce ǧ xp̄iane a xp̄o quēad
modū diligas xp̄m.diſce amare dulciter
ne illecti.p⁹dēter ne decepti.foꝛtiter ne
cōp⁹eſſi deficiamus.
Bernardus ſup cant.ſmone.xx.

Toto cozde tota aīa tota vtute diligē ar
eſt:oē qō blādit⁹ de carne ꝓpria vel alie
na ſacroſcē carnis xp̄i amoze poſtponē

Magna res amoz Ber.ibidē as
ſi ad ſuū recurrat principiuz.ſi ſue oꝛigi
ni reddit⁹.ſi refuſus ſuo fonti ſemp ex eo
ſumat vñ iugiter fluat.

Nō p̄t cape Ber.ibidē at
ignitū eloquiū frigidū pect⁹. Quō ei gre
ce loquētē intelliget:qui grecā linguā ñ
nouit:nec latine loquētem qui latin⁹ nō ē

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ ita de ceteris: sic lingua amoris ei qui
nō amat barbara erit. Erit inquā sicut es
sonās ꝛ tintinabulū tinniens.

Bernardus in quodam sermone.

au O iugū sci amoris q̄z dulcis capis. glo
riose laqueas. suauiter p̄mis. delectāter
oneras. fortiter strigis. prudēter erudis
O felix amor ex quo orit strenuitas mox
puritas affectionū. subtilitas ītellectuuz
desiderioz scitas. opez claritas. ſtutum
fecūditas. meritoz dignitas. p̄mioz sub
limitas. Ber. i li°. de diligēdo deuz

ax Prioz deus dilexit nos tātus. tātū ꝛ
gratis. tātillos ꝛ tales. Ber. ibidē

ay Vultis a me audire quare ꝛ quō dili
gēdus est de⁹: ꝛ ego dico ꝙ cā diligendi
deū: de⁹ est mod⁹ sine mō diligere. ob du
plicē cām dico deū pp se diligēdū. vel qz
nihil iustius. vel qz nil fructuosi⁹ diligi p̄t
Bernardus in libro de amore dei

ba Nemo amatoz carnaliū etiā si sit su
pra modum isantēs. ita exardescere pōt
in amorē dilecte sue: quēadmoduz de⁹ ef
fundit in amore aiarum nostraz.

Crisostomus sup illud.
Sic deus dilexit mūdum.

bc Amor est dulcedo saporis ītimi. ꝛ q̄z
to ardētius amat: tāto suaui⁹ gustat. Cin
gulū quo cingit amor est gaudiū spei. qz
vbi est amor: ibi ē spes. ibi gaudiū. Vbi
spūalis amor: ibi spūale gaudium.

Ricardus de sancto victore.

bd Ver⁹ amor veritatē amat. in veritate
iudicat. p veritate certat. cū ſtate opera
cōsūmat. Beda sup lucam.

be Si vis pfecte purgari a vitijs: ī q̄tū
p̄uales accēde in te ignē diuini amoris.
Si dulcedinē diuini amoris pfecte gusta
ueris: de tpali dulcedine nō curabis.

Rabanus in quodā ſmone.

bf Multū qnidē vexat hoiem quū reli
quit amor mūdi: multo āpli⁹ tū cruciat.
quū calcat amor sui. verūtā sup oia trāsſi
git ꝛ penetrat coz hois. ꝛ excoqt deside
riū estib⁹ amor dei. vñ est illa vox: fulcite
me flozib⁹. stipate me mal⁹. qz amore lan
gueo. Beda sup cātica.

Amor diuin⁹ est ignis. lux mel. vinum bg
sol. Ignis in meditatiōe purificās mētē
a sordib⁹. Lux est i ozōne. mētē irradiās
claritate ſtutū. Mel est in gratiaz actiōe
mētē dulcozans dulcedine diuinoz bōfi
ciozū. Vinū est in ꝓtēplatiōe. mētē iebri
ans suaui ꝛ iocūda delectatiōe. Sol est i
eterna btitudine. mētē clarificās serenis
simo lumīe ꝛ suauissimo calore mentē ex
hilarās ieffabili gaudio ꝛ pēni iubilatōe

Rabanus in quodā ſmone.

Qui vult verā dilectōez p̄gustare xp̄z bb
discat suauiter amare. qz xp̄s amor est.

Thesaurus Basili⁹ i examerō bi
indeficiēs ē amor diuin⁹: quē q̄ hz diues
est. quo qcūq; caret paup est.

Unguētū suaue Basili⁹ ibidē bk
ꝛ optimū est amor summi bōi: quo pestes
mētis sanātur. ꝛ cordis oculi illuminās.

Nil duz nil amaz Ibidē. bl
nil graue. nil letale cōputat amor verus.
Nō ferrū. q̄ vulnera. que pena. q̄ mortes
amorē p̄ualēt separe pfcm: Amor est ipe
netrabil⁹ lorica. Respuit tacula. gladiuz
excutit. piculis insultat. mortē irridet. si
amor est vincit oia.

Petrus raueñ. in quodam sermone.

Ama g̃ o hō deū. ama totus: vt possis bm
oia sine labore vincere ꝛ delere peccata
Tenere militie delicati ꝓflictus est amo
re solo. de cūctis criminib⁹ reportare vi
ctoriam. Petr⁹ raueñ. sup illud
Diliges dñm deū tuū ꝛc.

Amare sic incipe tāq̄z ñ liceat desinē bn
Seneca in libro de moribus.

Ames parētem si equus est. sin aliter bo
feras. Amās iratus multa mētit sibi

Amās qd Seneca ī puerbijs bp
cupiat scit. qd sapiat nō videt. Amās qō
suspicat vigilās. somniat. Amor extorqri
nō pōt. sz elabi pōt. Ab amāte lacrimis
redimas iracūdiā. Amari iuueni fructus
est. crimē seni. Amor est ociose cā sollici
tudinis. Seneca ī puerbijs

Vbi aicitia. a. c. p. bs. bt. bñficia. i. coz
rectio. c. dilectio. ociositas. g. opus. f. ti
moz. u. x.

UVA. BHSC. IyR_091

a Angelus. Prepositi sunt ãge
a li celoꝝ sup ptãtes aereas. vnde
pcedit verbũ qð fit hic. Intuent̃
eni legẽ fixã. legẽ eternã iubẽtẽ sicut scri
ptuã. sine sylabis. sine strepitu fixã semp
ꝛ stantẽ intuẽtur ãgeli cozde mũdo. ꝛ ex
illa faciunt qcquid hic fit. Au. sñ il. pſ.
Braco iſte quẽ feciſti ꝛc̃.

b Utiqꝫ noscũt ãgeli sci docti de deo. cu
ius veritatẽ eĩna ptẽplatõe bti sunt quãti
numeri supplemẽtũ de genere hũano ite
gritas illius ciuitatis expectat.

Aug. i encheridion.

c Magna dignitas aimaꝝ: vt vnaqꝫ
bẽat ab oztu natitatis in custodia sui an
gelũ deputatũ. Hie. sup matthẽũ 3°. lĩ.

d Supna illa ciuitas ex ãgelis ꝛ hoĩb̃
cõstat. ad quã tñ credim̃ hũanum genus
ascẽdere: q̃stos illic cõtigit electos ange
los remãsisse. sicut scriptũ est: statuit tĩmi
nos gẽtiũ iuxta numeꝝ ãgeloꝝ dei.
Gregozius homĩ. 34ª. sup euangeliũ.

e Unusqsqꝫ in q̃stũ sufficit: si a ꝓuitate
ꝓximũ reuocat: si exhoztari ad bñ opan
dũ curat: si eternũ regnũ vel supplicium
errãti denũtiat: quũ verba scẽ ãnũtiatiõis
ipendit: pfecto ãgelus extitit.
Greg. in homĩ. 6ª. sup euãgelium.

f Qui pua capiũt: sz tñ hec eandẽ pua
pie ãnũtiare fratrib̃ nõ desistũt: isti in an
geloꝝ numeꝝ currũt. Qui secretoꝝ cele
stiũ summa cape ꝓualẽt ꝛ nũtiare: etiam
isti in archãgeloꝝ numeꝝ deputanĩ. Qui
amãdo ardẽt ꝛ loquẽdo alios accẽdunt
isti seraphin dicũtur. Ibi. i homĩ.

g Angeli cũ ad nos veniũt: sic exterius
implẽt ministeriũ: vt tñ nũq̃ desint interi
us p ꝓtẽplatiõem. Mittũt igiĩ ꝛ assistũt
qz ꝛ si circũscriptꝰ est ãgelicus spũs: sum
mꝰ tñ spũs ipe q deus est circũscriptꝰ nõ
est. Angeli itaqꝫ ꝛ missi ante ipm q a quo
libet missi veniãt intra ipm currũt.

Gregozius ibidẽ in homelia

b In hoc est natura ãgelica a natuẽ nie
ꝓditõe distincta. q̃ nos ꝛ loco circũscribi
mur ꝛ cecitatis ignozãtia coartamur. an
geloꝝ vero spũs loco qdẽ circũscribũt.
sz tñ eoꝝ scie lõge sup nos incõpabiliter
dilatãtur. Interius ꝛ exteriꝰ sciẽdo disti
cti sunt. qñ ipm fontẽ scie ꝓtẽplãt. Quid
eni de his q̃ sciẽda sunt nesciũt. q sciẽtez
oia sciũt? Greg. 2°. lĩ. mozaliũ

Houẽ ãgeloꝝ eẽ ozdies testãte sacro t
elogo scimꝰ. s. ãgelos archãgelos. virtu
tes. ptãtes. ꝓcipatꝰ. dñatiões. thronos
cherubin atqꝫ seraphin. Gre. i ho.

Angeloꝝ vocabulũ nomẽ est officij ñ k
nature. nã sci illi celestis pie spũs semp
sunt spũs. sz semp vocari ãgeli nequaq̃
pñt. Tũc solũ sũt ãgeli. quũ p eos aliqua
nũtiãtur. vñ pſ. Qui facit angelos suos
spũs. Hi g̃ q mima nũtiãt angeli: qui ve
ro summa nũtiant archãgeli vocantur.
Greca eni lingua angeli nuntij archan
geli vero sũmi nuntij vocãtur. Qui idcir
co ꝓuatis nomibus cẽsentur: vt michael
gabziel. raphel. vt signeꝰ etiaz p vocabu
la qd in opatiõe valeãt. Gre. i ho.
Erãt appzopinquantes ꝛc̃.

Timet angelus adozari ab hũana na l
tura. quã videt in deo sublimatã.

Simꝰ deuoti. simꝰ Greg. ibidẽ m
grati tãtis custodib̃. redimam̃ eos q̃stũ
possum̃: q̃stũ debem̃ effectuose lõ ange
los eiꝰ tãq̃ futuros aliqñ cohereẽs. nos
ẽo iterim actozes ꝛ tutoẽs a pie positos
ꝛ ꝓpositos nobis: adhuc enim puuli sub
tutozib̃ ꝛ actozib̃ sumus.
Bernardus in sermone de angelis.

Quotiẽs g̃ grauissima cernit vzgere n
tẽtatio ꝛ tribulatio vehemẽs iminere. in
uoca custodẽ tuũ. directozẽ tuũ. adiutozẽ
tuũ in oppoztunitatib̃ tuis. Jn tribulatõ
ne vo neqꝫ dozmitat neqꝫ dozmit ꝛ si qñ
ad tps dissimulat. Ber. ibidem.

Ue nobis. si qñ ꝓuocati sci ãgeli pec o
catis ꝛ negligẽtijs: idignos nos iudica
uerit pñtia ꝛ visitatiõe sua. ꝛ quoꝝ pñtia
ꝓtegere nos ꝛ ꝓpulsare poterat ĩmicũ.
Quo si necessariã hẽm̃ familiaritatẽ dig
tiõis ãgelice: cauẽda est nob eoꝝ offensa
ꝛ i his mime exercẽdũ quib̃ eos nouim̃
oblectari. Hec aũt placẽt eis que in nob
ĩuenire delectãt. vt est sobzietas. castitas

UVA. BHSC. IyR_091

pauptas volũtaria. creber in celũ gemit' ⁊ sup hec oia vitatẽ ⁊ pacẽ a nob exigũt

p Benign' es dñe Ber. ibidẽ q nõ es cõtent' nra fragilitate murozum sz ipis boiz custodib' angelicã custodiã supponis. Bernard' ibidem

q Tu ergo si vis hre misterii ãgelozuz fuge ꝓsolatiões seculi. ⁊ tẽtatõib' resiste diaboli. Ber. in ſmõe xl. sup illud. Accesserunt angeli ⁊c.

r Angelis suis mãdauit de te ⁊c. O q̃z tum debet tibi hoc verbũ iferre reuerentiã. afferre deuotiõem. ꝓferre fiduciaz. ꝑ pñtia reuerẽtiã. ꝑ benuolẽtia deuotiõez ꝑ custodia fiduciã. caute g̃ ãbula vbi sunt ãgeli vt custodiãt te in oibus vijs tuis.

s Credim' ãge Ber. ibidẽ. los scõs astare ozãtib': offerre deo vota ⁊ pces boim. si sine deceptiõe leuari puras man' ꝑspexerint. Ber. ibidẽ

t In quouis diuersozio. in quouis ãgulo reuerẽtiã exhibe tuo ãgelo. ne audas illo pñte qõ me vidẽte nõ audẽs. Adsũt igit tibi nõ mõ pñtes tecũ. sz etiã ꝑ te adsunt vt ꝓtegãt. adsũt vt ꝓsint. Ibidẽ

u Angel' est substãtia itellectual'. semp mobilis arbitrio libera incozpozea. deo mistrans gr̃a nõ natura. ⁊ imoztalitatẽ suscipiẽs. cui' substãtie spẽm ⁊ terminũ solus qui creator est nouit.

Damascenus libro scdo ca. z°.

x Boni ãgeli ad misterii bũane saluũ deputati sunt. vt cũctis admistrẽt mundi ⁊ regãt omia iussu dei.

Isidozus de summo bono.

y Sigule gẽtes ꝓpositos ãgelos hre ꝓbãt. Ibi.

z Natura ãgeloz mutabil' est. qz inest illis mutabilitas in natura: sz fecit eos i cozruptos caritas sempiterna.

aa Angeli sunt nã Isidoz' ibi. mutabiles ꝓditi. sz facti ꝓtẽplatiõe imutabiles. aimo ipassibiles. mẽte rõnales. stirpe eẽni ⁊ btitudie ppetui. Ibi.

ab Adest vnicuiq nr̃m etiã mimis q sũt in eccl'ia dei ãgelus bon'. ãgel' dñi. q regat. qui moneat. qui gubernet. qui ꝑ acti bus nr̃is cozrigẽdis ⁊ mistatiõib' expo scẽdis quotidie vibat faciẽ pr̃is. q i cel' ẽ Origenes sup libz numeroz hom'. lxvj.

Agũt ãgeli diem festũ letãtes sup bis q refugiẽtes ꝓsoztia demonum. ꝑ exercitia virtutũ. ãgelicis festinãt sociare ꝓsoztijs. Origenes ibi. hom'. lxix. Ubi creatio. d. deus. t.

a Anima. O aia xp̃iana euigila. a ⁊ si qua in te sit virt' caritat̃ que oia sustinet. dñi tui imitare vestigia. Cõsidera quot milia martiz tritam tibi fecerũt viam. trãsierũt virgines. trã sierũt martires. trãsierũt pueri ⁊ puelle ⁊ adhuc times. qz docet te ille qui est via veritas ⁊ vita. Via nõ errãs. veritas nõ fallẽs. vita nõ deficiẽs. Via in exẽplo. veritas in ꝓmisso. ⁊ vita in ꝓmio. Augustinus de doctrina xp̃iana.

b Ue aie audaci. que sperauit si a te recessisset se aliqd meli' bituraz. versa ⁊ reuersa intergum ⁊ in latera ⁊ in ventrem ⁊ dura sunt oia. ⁊ tu solus reqes. ⁊ ecce ades. Aug. li°. vj°. ꝓfessionũ

c Quid est ꝙ velis hre malũ: dices mihi nihil oino. nõ vxoze nõ filiũ nõ filiã. non seruũ. nõ ancillã. nõ tunicã postremo nõ caligã. ⁊ tu vis hre malã vitaz. rogo te. ꝑ pone aiam tuã calige tue.

Augustin' in quodã ſmõe

d Aia est substãtia creata iuisibil'. incozpozea imoztalis. deo simillima imaginez hñs creatozis sui.

Augustin' in libzo de diffinitiõe aie.

e Aia est quedã substãtia rõnis pticeps regẽdo cozpozi accõmodata.

Aug. de quãtitate anime

f Sicut deus oẽm creaturã: sic aia oẽm creaturã nature dignitate p̃cellit. ois aũt aia aut xp̃i spõsa. aut diaboli adultera est

Aug. sup genesim ad lr̃am.

g Felix aia quã dei pietas respicit. hũilitas subijcit. potẽtia reducit. obedientia ꝓducit. pseuerãtia pducit. deuotio introducit. caritas vnit. Aug. ð spũ ⁊ aia

b Hec est aime nr̃e vitalis substãtia. qua alitur ⁊ pascitur ⁊ gubernat'. nec qcq̃ ẽ

UVA. BHSC. IyR_091

aliud qđ viuẽ faciat rõnalẽ aiam : q̃z elo quũ dei. Ambro.sup illud ps. Eloquium tuũ viuificauit me.

i Si magne mercedis ẽ a morte eripe carnẽ q̃z q̃z moriturã: q̃zti ẽ meritꝫ a morte aiam liberare. i celesti patria sine fine victurã: Greg. in homꝫ.

k Quoquo se verterit aia si vigilãter intendit: in eisdem ipis deũ inuenit p que fliquit. eiusq̃ potẽtiã ex eoꝝ ꝓsideratõe cognoscit: quoꝝ amore defuit. ꝛ p que p uerse cecidit. per hec cõuersa reuocatur Gregorius. xxvj. moraliuꝫ

l Tres vitales spũs creauit oipotens de⁹. vnũ qui carne nõ tegit aliuꝫ q carne tegitur. sꝫ nõ cũ carne moritur. terciuꝫ q carne tegitur ꝛ cuꝫ carne morit. Prim⁹ angeloꝝ. scõs boim. terci⁹ brutorũ aiali um. Greg. liꝫ 4. dialogoꝝ.

m Ad imaginẽ qppe dei facta aia rõnaꝫ ceteris oib⁹ occupari põt. repleri oino nõ põt. capacẽ enĩ dei qcquid deo minus ẽ nõ iplebit. Ber. i fmõe ỏdicatiõis

n Est celũ scã aia bñs solẽ intellectum lunã. fidẽ. astra. vtutes. vel certe sol iusti tie. zelus aut feruẽs caritas. ꝛ luna cõti nẽtia. Ber. sup cãtica

o Hie desiderãti dñs festin⁹ occurrit celesti roze circũfusus. Unguẽtis optimis delibur⁹. aiam recreat fatigatã. esurientẽ ꝛficit. aridã ipiguat trenoꝝ oblitã. suiip sius ĩmemorẽ. Ibidem.

p Pauptate mãsuetudie fletu renouaꝫ in aia sik̃tudo q̣dã ꝛ imago eternitatꝭ oia tpa cõplectẽs. dõ pauptate futura mereꝫ mãsuetudine sibi pñtia vẽdicat. luctu penitẽtie p̃terita quoq̃ recupat.

q Hec est aie suauissi Ber. sup cãt. ma ꝛ salubrima reqes cõscia mũda. qes secura sit btẽ aie culcitra. ꝓscie puritas capitale trãqllitas. optoꝝ securitas vt in hoc interi strato dormiat. delectabiliẽ ꝛ feliciter reqescat. Bernardus sermo. c. vj.

r Aduertistis tres eẽ scãq̃ stat⁹ aiaruꝫ primũ videlicet. in corpe corruptibili. secũdũ sine corpe. tercũ i corpe iã glꝛificato. primũ i militia. scõm in reqe. terciũ in btitudine ꝓsumata. Ber. fmo. c. 7.

Quid idecẽti⁹: q̃z curuũ recto corpe gerere aim: Ber. sup cãt. fmo ꝛ4. s

Tria ista aia curiosa dei nõ cessat inq rere. s. iustitiã ꝛ iudiciũ ꝛ locũ hitatiõis glozie spõsi: tãq̃ viã in qua ãbulet. vt de forma iustitie sit formosa. de iudicioꝝ notitia cauta. de desiõrio pñtie seu glꝛie spõsi casta. Talẽ prius decet spõsaꝫ pulcrã eruditã ꝛ castã. Perfect⁹ est in cuius aia hec tria ꝓgruẽt. atq̃ optime ꝓcurrere vi debũt. 4. p̃. vt gemere p se ꝛ exultare in deo nouerit simul primoꝝ vtilitatib⁹ potens sit subuenire. placẽs deo. caut⁹ sibi vtilis suis. Ber. sup cãtica t

Cadit asin⁹ ꝛ inuenit q se subleuat. cadit aia ꝛ nõ est q manũ apponat. u

O aia isignita dei Ber. ibidẽ imagine: decorata sik̃tudie: despõsata in fide: dotata in spũ: redẽpta sanguine: deputata cũ ãgelis: capax btitudis: heres bõitatis: rõnis pticeps: qd tibi cũ carne nũq̃ vil⁹ sterqliniũ inuenisti. x

Ber. in meditatiõib⁹ ꝛ hugo in liꝫ ỏ aia.

Si aiam negligam⁹: nec corp⁹ saluaẽ poterim⁹. Nõ enĩ aia p corpe sꝫ corpus p aia factũ est. Qui g̃ qđ primũ est negligit ꝛ qđ inferi⁹ ẽ extollit: vtrũq̃ corrũpit Qui vero ordinẽ seruat. ꝛ qđ primũ est colit: etiã si negligat qđ scõm est p primi salutẽ: saluabit⁹ ꝛ scõm. y

Crisostom⁹ libro de reparatiõe lapsi.

Aia dum viuificat corp⁹ aia ẽ. dõ vult aĩus est. duꝫ scit mẽs. dum recolit memoria est. dõ rectũ iudicat: ratio ẽ. dõ spirat spũs est. dõ aliqd sentit: sensus est. ab

Isidorus xj. ethimologiarum.

O hõ: qd miraris siderũ altitudinẽ ꝛ pfunditatẽ maris: animi tui abyssuꝫ itra ꝛ mirare si potes. ac

Isidorus libro primo de summo bono

O aia mea: egredẽ qd dubitas: egredere. qd times: lxxv. ãnis xpo fuisti: ꝛ ad buc morte times: Quidã scũs ad

Memoria est ad mẽtis ituitũ imagia riaq̣dã repsentatio p̃teritoꝝ. ae

UVA. BHSC. IyR_091

af Tutū iter ꝛ io Tulius cūdum est ad qꝫ natura te ĩstruxit. dedit tibi illa que si nō deseruerĩs: par ꝺo ꝓsur ges. Parem aūt deo te pecunia nō facit de⁹ nihil habet ꝓtexta nō faciet. deus nu dus est. fama nō faciet nec ostētatio tui. Nemo nouit deū. licet multi male de illo existimēt ꝛ ipune. Nō turba seruoꝝ lecti cā tuā poztātiū. deus ille maxim⁹ potētis sim⁹qꝫ ipe vebit oia. nec fozma quidez ꝛ vires btm te facere pñt. Nihil hoꝝ non patīr vetustatē. Quid ergo aīm⁹? sed hic rectus. bon⁹ magn⁹: qd aliud voces hūc qꝫ deū in cozpe hūano hospitātē: hic ani m⁹ tā i eqtē romanū qꝫ libertinū qꝫ in ser uū pōt cadere. Seneca. xxxj. epla

ag Sursum aīm vocāt initia sua. erit āt illic etiam añqꝫ hac custodia exoluaī. Si vicia sua deseruit. puruſqꝫ ac leuis i cogi tatiōes diuinas emicuit. Sen. lxxx. epla

ab Jnsupabili loco stat aīm⁹ q extna deſ uit. iexpugnabīr est qꝫ multis machinis lacessītū foztuna nō trāsit. Nūqꝫ maioz ē qꝫ vbi aliena dispouit ꝛ fecit sibi pacem nil timēdo diuitias. nil cōcupiscēdo.

ai Nil magnū Sen. lxxxiij. epla est in reb⁹ hūanis: nisi aīm⁹ magna despi ciēs. Seneca i puerbijs

ak Quēadmoduz i cozpib⁹ magne sunt dissīlitudines: sic in animis maioēs sunt moꝝ varietates. Nā plerūqꝫ diuersitatē cozpoꝝ. diuersitas seqr animoꝝ. Tulius de naturalib⁹ questionib⁹.

Ubi abusio. b. amoz. ac. angelus. c. bti tudo. b. caro. bb. n. y. ab. curiosītas. ar. fi des. am. homo. t. u. ingenium. e. laus ao. moꝛs. ca. parētes. r. virtus. t.

a Atichristus. Alligatio diabo a li nō pmittīr exercere totā tētatō nē quā pōt vel fraudulēter. qꝫ si pmitterēr i tā longo tpe ꝛ tāta ifirmitate multoꝝ. plures tales quales de⁹ id ppe ti non vult: ꝛ fideles duceret: ꝛ ne crede rent ipediret. Nō ne faceret alligar⁹ est. Tūc aūt soluēr qñ ꝛ breue tēpus erit. nā tribus ānis ꝛ sex mēsib⁹ legīr satanas to tis suis viriḃ⁹ seuītur⁹.

Augustinus. xx. li⁹ de ciuitate dei.

Gentes iste quas appellat got ꝛ ma b got: nō sic sunt accipiēde tāqꝫ sint aliq in aliqua pte terraꝝ barbari constituti. siue quos qdam suspicār getas ꝛ magetas ꝓ pter lras hoꝝ noim ꝑmas. toto nāqꝫ oz be terraꝝ sigificati sunt isti eē. quū dictū est: natiōes que sunt in quattuoz angulis terre. easqꝫ dixit esse got ꝛ magot. quoꝝ i terptatiōem noim cognouim⁹ esse: got te ctū: magot de ꝺcto. tāqꝫ dom⁹ ꝛ ipe q ꝑce dit de domo. Gentes ergo sunt in qbus diabolū intelligim⁹ inclusum. ꝛ ipe de illr quodāmō sese offerēs. vt ille sint tectū: ipe de tecto. Si aūt vtrūqꝫ referamus ad gētes: ꝛ tectū ipe sunt. qz i eis nūc diabo l⁹ includīr. ꝛ de tecto ipe erūt. qñ in aptū odiū de opto erupture sunt.

Aug. xij. de ciuitate dei capko xj.

Ille āni duob⁹ mōis pñt qꝫtū mihi c occurrit itelligi. Aut qz in vltimis annis mille res agīr. i. in sexto ānoꝝ miliario tā qꝫ sexto die. cui⁹ nunc spatia posterioza voluūr. Secuturo deinde sabbato qꝺ nō hz vesperam scz requies sanctoꝝm que ñ hz finē. vt hui⁹ miliarij tāqꝫ ꝺiei nouissi mā ptē que ꝛmanebit vsqꝫ ad terminū se culi mille ānos appellauēit aut certe mil le ānos ꝓ ānis oibus scīs hui⁹ posuit. vt pfecto numero notaret ipa tpis plenitu do. Millenari⁹ qppe numer⁹ ꝺnarij nu meri quadratū solidū reddit. s. decies de cē. Aug. ibidē ca. vij.

Pozro quuꝫ mille ꝓ ipa vniuersitate d aliqñ ponīr. quale est illud qꝺ in ps. legīr Memoz fuit i seculū verbi qꝺ mādauit in mille generatiōes. i. in oēs.

Diaboli custo Aug. ibi. ca. 7. e die ānos mille itelligim⁹. i. ānos oēs su os quecūqꝫ ps hēat diuersis ac ꝓꝓrijs plixitatib⁹ finiēdo. sicut de quadrigētis ānis. in xv⁰. hui⁹ opis volumīe disputaui qñ aliq plus erāt. ꝛ tñ quadrīgēti sunt nūcupati. Aug. de ci. dei. ca. xiij.

Que sit cā dilatiōis vt reuelet in tēpo f re suo scītis apte hoc dicere noluit. ꝛ iō nos qui nescim⁹ qꝺ illi sciebant: puenire

UVA. BHSC. IyR_091

cum labore ad id qđ sensit apls cupim⁹ nec nō valem⁹. pfertiz qz t illa que addi dit hūc sensum faciūt obscurioꝛē. iā eniz misteriū iniqtatis opat. tñ que mō tenet teneat. donec de medio fiat. t tūc reuela bit iniquus. ego pꝛsus qd dixerit me fa teoꝛ ignoꝛare. suspitiones tñ boim quas vel audire vel legere potui nō tacebo.

Augustinus. ibidem ca. xix.

g Non absurde qđ ait apls: de ipo im perio romano credit dcm. tāqz dcm sit: tñ qz mō impat impet. donec de medio fiat hoc ē donec exeat de medio eccle miste rium iniqtatis qđ nūc occultū est. Alius g sic. alī sic apli obscura vba cōiectat. qñ tñ eū dixisse nō dubiū est. nō veniet ad vi uos t moꝛtuos iudicādos xpꝰ. nisi pꝛius venerit ad seducēdos in aia moꝛtuos ad uersarius eius ātixps. sz in quo dei tem plo sessur⁹ sit incertū est. t vez in illa rui na tēpli qđ a salomōe rege ꝓstructū est. an i eccla. Aug. li°. xx. de ci. di. c. xix.

h Helias qppe añ aduētū iudicis salua toꝛis nō imerito spatur esse ventur⁹. qui etiā nūc viuere nō imerito credit. Curru nāqz igneo raptus est de reb⁹ hūanis qđ euidentissime scriptura scā testat. Quum ergo venerit exponēdo legē spūal⁹ quā nūc iudei carnaliter sapiunt: ꝓuertat coꝛ pꝛis ad filiū. i. coꝛda patꝛ ad filios. quū itelligētiā patꝛ pducet ad itelligētiam fi lioꝛ. Aug. de ci. dei li°. xx. c. xxix.

i In iudicio vel circa iudiciū bas res dicim⁹ eē vēturas. helyā thesbiten fidez iudeoꝛ. antixpm psecutuꝛ. xpm vēturuz t iudicatuꝛ. moꝛtuoꝛ resurrectiōez. bo noꝛ maloꝛūqz direptiōem. mūdi ꝓflagra tiōem. eiusdēqz renouatiōem. q oīa qdez ventura esse credēdū est. sz qbus modis t quo oꝛdine veniēt: magis tunc docebit rerū expientia. qz nūc ad pfectū hoim in telligētia valz ꝓsequi. existimo tñ eo quo a me ꝓmemoꝛata sunt oꝛdine eē ventura Aug. de ci. dei libꝛo. xx. ca. vltimo.

k Nā de saluatoꝛis aduētu q expectat in fine tpa dinumerare nō audeo. nec ali quē ꝓphetā de hac re nnmeꝛ ānoꝛ existi mo pfinisse. sz id potiꝰ pualere qđ ipe do min⁹ ait. Nemo pōt cognoscere tpa que pater posuit in sua ptāte.

Aug. in epla. j°. ad heliseū t est. lxviij.

l Qui tenet teneat donec de medio fiat t tūc reuelabit ille iniqu⁹ quē dñs iesus interficiet spū oꝛis sui. Docet nos anti xpm manifestū futuꝛ. sicđē ipm videt ali qñ euidētioꝛe significatiōe tetigisse inter ficiēdū spū oꝛis dei iesu xpi. sz post qꝫtū tpis istud tps erit. nec saltez obscure lo cut⁹ est. Aug. ka epla ad besicū.

m Nō pꝛius veniet xpꝰ qꝫ regni romani defectio fiat t appeat antixpꝰ qui interfi ciet scōs. reddita romanis libertate sub suo tñ noie.

Ambꝛo. sup illō ka ad thessalonicēses. 2 Nisi venerit discēsio ꝑmū.

n Btūs interfecto antixpo dies sup nu merū pfinitū. xlv. pstolak. qbus dñs t sal uatoꝛ in sua maiestate ventur⁹ est. Quaē aūt post interfectiōem antixpi. xlv. diez silentiuz fit: diuine scie est. nisi foꝛte dica mus: q dilatio regni scōꝝ: patiētie ꝓꝛo batio est. Hie. sup illud danielis Btūs qui expectat t puenit vsqz ad dies MS. ccc. xxxv.

o Anteqz ātixps appeat vtutes ab eccla mag̃ cessabunt. quaten⁹ eā quasi abiectō rem psequatur audaci⁹. ob banc eni vtili tatez cessabūt sub antixpo ab eccla mira cula t vtutes. vt p hoc scōꝝ clareat patiē tia t repꝛoboꝝ q scādalizabunt. leuitas ostendat. t psequētiuz audacia feꝛocioꝛ efficiat.

Isidoꝛ⁹ libꝛo de summo bono ca. xxv.

p Antixpi multa mēbꝛa pꝛecesserūt t p ue actionis merito caput pꝛopꝛium pꝛe uenerunt scōm apostoli sententiam: qui iniquitatis ministerium operari illum af firmat etiam antequā reueletur.

Isidoꝛus ibidem capo xxvj.

q Tam mira facturus est pꝛodigia t si gna dum venezit antichristus. vt etiam electis quoddam coꝛdis gignatur scru pulum. q cito exuperetur in illis ratio p quā sciēt i ꝺceptiōe ꝛpꝛoboꝝ t lectoꝝ p

UVA. BHSC. IyR_091

batiõe eadẽ fieri ꝓdigia. Jſidoꝛ ibi.

r Grauꝰ tunc ꝓtra eccl'iam deſemet ſy nagoga q̃z in ipo ſaluatoꝛis aduẽtu xp̃ianos eſt ꝓſecuta. dũ in martires diabolus iam exercuerit magnã crudelitatẽ etiam alligatꝰ. crudelioꝛ tñ erit ſub antixp̃i tpꝰ qñ etiã erit ſoluẽdꝰ. Nã ſi ligatꝰ tanta facere potuit: q̃nta ſolutꝰ faciet. Jbi.

f Quãto breue tẽpus viderit ſibi reſtare diabolꝰ vt dãnek: tãto in magna ꝓſecutiõis ira mouebit. diuina iuſtitia ꝓmittente. vt gl'ificẽtur iuſti: ſoꝛdident iniq. ⁊ vt diabolo creſcat duriꝰ dãnatiõis ſnia.

t Antixp̃s templũ hieroſoli Jbi. mis repare ⁊ oẽs veteris legis cerimonias reſtaurare tẽtabit.

Jſidoꝛus viij. etbimologiaꝝ

u In expletiõe romani regni. neceſſe ẽ ſclm cõſumari. Effrem liº j.

x Naſcet aũt antixp̃s in babilone ỏ tribu dan. iuxta qỏ iacob ait. Fiat dan coluber in via ceraſtes. in ſemita ⁊c. ⁊ quũ venerit bierl'ymã circũcidet ſe. dicẽs iudeis: ego ſum xp̃s vobis ꝓmiſſus in lege. Tũc ꝓfluẽt ad eũ oẽs iudei. ⁊ reedifica bũt tẽplũ a romanis deſtructũ. ſedebitq; ibi dicẽs ſe eẽ deũ. Hymo i gl. 2ª ad theſſaloniſenſes 2º c. Ubi aduẽtꝰ e.

a Poſtoli. Currũt vtiq; ad me a tã martirij. puentũt ad coꝛonam nõ qdem eodeꝫ tpis curſu. ſꝫ eodem ãni reuertẽtis occurſu. cũ eni ſit in eoꝝ paſſiõe ãni diuerſitaſ: eſt tñ i vno die geminata feſtiuitas. Grauꝰ ẽ in ſequentib⁹ g. q.

Aug. in ſmõe apl'oꝝ petri ⁊ pauli. ⁊.

b Quis tã nũc deſpet aut ỏ bũilitate generis aut de magnitudine crimis. cũ viỏ at ſic iundaſſe celeſtũ gr̃e fontẽ. vt ⁊ piſcatoꝛẽ regibꝰ p̃ponere ⁊ ꝓſecutoꝛẽ apl'is coequaret: Jlle eni dũ pauptẽ ſuã curat alimẽta quotidiani victꝰ querit in pelago factꝰ eſt diues in xp̃o. cui ꝛges ⁊ natiões famulãt i ſclo. Paulꝰ vero dũ vꝛget gladijs ſcõꝛum. fidei ſuſcepit tugũ. ⁊ magiſter factꝰ ẽ gẽtiũ. foꝛma martiꝝ. foꝛmido demonũ. idultoꝛ criminũ. fonſq; vtutum

c Bedit dñs ptãtem apl'is Jbidẽ ſup naturã vt eã curarẽt ſup demones vt eos euerterẽt ſup elementa. vt ipa imutarent ſup moꝛtẽ: vt eaꝫ ꝓtẽnerẽt ſup angelos: vt coꝛpꝰ dñi ꝓſecrarẽt. Hec etiã ptãſ data eſt eoꝝ ſucceſſoꝛibꝰ ſcõz illud apoc. vj. Hi hñt ptãtẽ claudẽdi celũ ⁊ ꝓuertendi aquã i ſanguinẽ. Jdẽ i ſer. de apl'is

d Ex pauciſſimis ⁊ iperitiſſimis ⁊ abiectiſſimis multiplicãt. nobilitãt. ſublimãt copioſiſſima agmina. clariſſima ingenia cultiſſima eloqa doctoꝝ acutoꝝ ac facundoꝝ Aug. 2ª epl'a ad velutianũ

e Xp̃s ieſus petrũ ⁊ andream ⁊ alios ꝙ quos opatꝰ eſt ſalutẽ i medio terre. nõ ỏ foꝛo iuſtiani. ſꝫ ỏ ſimplicitate piſcatoꝛia legimꝰ aſſumpſiſſe. Jnflat eni ſapia huiꝰ mũdi ⁊ legũ vẽtoſa loquacitas. elegit nõ reges nõ ſenatoꝛes nõ pꝫos. ſꝫ plebeos paupes idoctos piſcatoꝛes. ineruditos liberalibꝰ diſciplinis. nõ ꝑitos grãmatica nõ armatos dialetica nõ rhetoꝛica inflatos. piſcatoꝛes xp̃i cũ retibꝰ fidei pauciſſimos miſit. atq; ita ex oĩ genere tã mltos piſces ⁊ tã multo mirabiliꝛes q̃to rariꝛes etiã ipos pꝫos cepit.

Aug. in ſermõe de apl'is.

f Petrus ſequebaꝫ a lõge ⁊c. Foꝛtaſſe ⁊ in boc petrꝰ nobis maxia fit admiratione reuerẽdus. ꝙ dñm nõ religit etiã cum timeret. metus nature eſt: cura pietatis ſuũ ꝙ nõ fugit. ꝙ ſequit deuotiõis. ꝙ negat obreptiõis. cõe ꝙ labit fidei ꝙ penitet. Ambꝛo. ſup lucã liº ix.

g Non ſine cã factũ putemꝰ. ꝙ vna die. vno loco vnius tirãni apl'i tollerauerũt ſniam. vna die paſſi ſunt: vt ad xp̃m piter puenirẽt. vno loco: ne alteri roma deeſſꝫ ſub vno ꝓſecutoꝛe: vt equalis crudelitas vtrũq; ꝓſtringeret. Dies ergo ꝑ merito locꝰ pꝛo gl'ia. ꝓſecutoꝛ decretꝰ ẽ ꝑ virtute Ambꝛo. in ſermõe apl'oꝝ petri ⁊ pauli.

b Paulus non eſt inferioꝛ petro. q̃uis ille eccleſie fundamenta iſte ſapiens architectus ſciens veſtigia fundare popꝫlorum. nec paulus indignus collegio apoſtolorum eſt. primo fit confitendus ⁊ nulli.

UVA. BHSC. IyR_091

Scõm ambrosiũ li⁹ 4⁹ de spũsancto.

i Ptãtem tribuit dñs apl'is.vt sciant q dñanꝫ a talib⁹.hũanam sniam diuina snia corroborari. Hie.sup illõ mat.xviij. Quecũqꝫ alligaueritis sup terraꝫ.

k Piscatores illitterati mittũtur ad ꝓ dicãdũ.ne fides credẽtiuꝫ nõ virtute humana. sꝫ eloquẽtia ꝛ doctrina dei fieri putaret. Hie.sup mat.li⁹.j⁹ sup illõ Venite post me.

l Nemo apl'is paupior fuit.nemo tãtũ ꝓ dño dereliqt.

Hie.in epl'a ad exuberãtiũ

m Paul⁹ trã sim̃l atqꝫ mare. greciaꝫ sim̃l atqꝫ barbariã.oẽmqꝫ ꝓfus q̃sta ẽ sub sole regiõem.quasi volitans circuiuit.non simplici laboze velut in vacuuꝫ itinera p currẽs. sed peccatoꝝ spinas pũ euellẽs mẽbꝝ pietatis vbiqꝫ seminãs.errores fugans:veritatẽ reducẽs.ex hoĩb⁹ ãgelos faciẽs.qnimo ipos hoies quasi ex demonib⁹ ãgelos ꝓuehẽs.

Chrisostom⁹ de laudib⁹ pauli homl'. j⁹

n O mirabiles fluuios noꝫ genuit paul⁹ nõ fm paradisi fontẽ.9.tm̃.sꝫ etiã multo plures ac quotidie fluẽtes.nõ terrã irrigantes.sed aĩas hoiꝫ ad ꝓducẽda germina vtutũ suscitãtes.Quis igit ad explicãda pauli merita fmo sufficiet: q̃ lingua laudib⁹ eius inuenit equalis. cũ oĩa que sunt in hoĩb⁹ bona aĩa vna possĩdat. ꝛ ea cũcta plene atqꝫ cumulate nec solũ hoĩm sed ꝛ qõ potiꝰ est angelorum.

Chrisostomus ibidem homl'.prima.

o Paul⁹ celi ciuis.eccl'aꝫ colũna. ãgelus terrestris.celestis bõ. Sicut enĩ missum in igne ferrũ totũ ꝓfecto ignis efficitur: sic paul⁹ caritate succensus totus effectus est caritas. Ibidem.

p Adisit xp̃s apl'os quasi sol radios suos.quasi rosa suauitates odoris sui.quasi ignis sintillas suas disp̃sit.vt sicut sol i radijs appet:sicut rosa in odoribus suis sentit̃:sicut ignis in sintillis suis aspicit̃ sic in illoꝝ vtutib⁹ xp̃i potentia agnoscat Quis enĩ vidẽs discipulos bñ istructos nõ sciam magri collaudat:Faciebat enĩꝫ mirabilia xp̃s.faciebãt ꝛ discipli ei⁹. ꝛ inter mirabiliũ opatões maioꝝ fama vtutũ crescebat. Chrisosto. sup matthеũ

q O frater mi timothee: si vidisses agones ꝓsumatiõis ipoꝝ:defecisses qdeꝫ ꝓ tristitia ꝛ doloze. Quis nõ fleret illa hora qñ ꝓceptũ snie egressuꝫ est in eos.Ut scꝫ:petr⁹ crucifigeret ꝛ paul⁹ decollaret Vidisses qdem tũc turbas iudeoꝝ ꝛ gẽtiliũ pcutientes eos ꝛ expuẽtes in facies eoꝝ.Sed aduenięte terribili tpe ꝓsumatiõis ipoꝝ ligauit colũnas mũdi.nõ vtiqꝫ absqꝫ frũm gemitu atꝫ ploratu.ꝛ cũ separarẽtur ab iuicem: tũc paulus ait petro. paxꝫ tecũ fundamẽtum eccl'iarum pastoꝝ ouiũ ꝛ agnoꝝ xp̃i. Ac petrus ad paulũ: vade i pace ꝑdicatoꝝ bonoꝝ. meditatoꝝ ꝛ duꝝ salutis iustoꝝ. Cũ añt elongassent eos ab inuicẽ:secut⁹ sum magr̃m meũ .s. paulũ. Non in eodẽ loco siue vico occidũt eos. Dionisi⁹ i epl'a ad timothеũ

r Attẽde miraculũ.vide ꝑdiguꝫ frater mi timothee.nam pñs fui in tpe sepatiõis eoꝝ.post mortem añt eoꝝ vidi eos iuicẽ manu ad manũ intrãtes portas vrbis ꝛ indutos veste lumis ꝛ corõis claritatiꝫ ꝛ lucis ornatos.

Dionisius in eadem epistola.

s Merito apostolis sanctis attribuit quod in sapientie libris legitur. Hi sunt viri misericordie.Sunt enim plane viri misericordie. siue quia misericordiã cõsecuti siue quia misericordia pleni. siue quia misericorditer a deo donati sunt nobis. Her.in fmõe petri ꝛ pauli

t Scimus q̃ viri isti nec sibi vixere nec sibi sunt mortui.sed ei qui pro ipsis mortuus est.magis autem nobis oĩbus propter illum. Pro nobis facit eorum vita eorum doctrina ꝛ etiam mors ipsa. ꝛ in conuersione eminentiam: in predicatione sapientiam: in passione sua patientiã nobis beati apostoli contulerũt.qui etiã vsqꝫ hodie conferre non cessant. misericordia pleni ꝛ sanctarũ orationũ fructibus. Her.in fmone petri ꝛ pauli.

u Ygne spiritussci quasi viue lucis fontẽ

UVA. BHSC. IyR_091

xp̃s apl'os suos pfudit. vt ipsi postmodũ
vniuersum mundum tanquã xij. solis ra
dij ac totidẽ lãpades vitaꝫ illumiarẽt. ⁊
inebriati nouo vino repleãt atq; irrigẽt
scia corda oim populoꝝ.

Leo papa in fmõe petri ⁊ pauli.

x Veniẽte luce diei egritudies alleuiãt
boies a somno excitãtur. aues garriunt.
bestie ad latibula sua fugiũt. sic luce apo
stoloꝝ veniẽte. mũdus fuit edificat' i cre
dẽdis: fecũdat' in opibus bõis: alleuia
tus peccaꝫ. excitat' a negligẽtijs. aiatus
ad p̃tẽplatiõem celestiũ. crept' a ptãte ỏ
monũ. Basili' tractãs illõ mat. ỹ.
Vos estis lux mũdi.

y Paul' vltra hũana rapt' est ad ĉcium
celũ. celestia secreta cognouit vt eccl'iaꝝ
futur' doctor inter ãgelos disceret qõ in
ter homies p̃dicaret.

Maxim' in fmõe apl'oꝝ petri ⁊ pauli.

ab Lis quas ad ciuitatẽ siue caput p̃o
uintie direxisti. mifico rdia exhortatione
vitã morale p̃tinẽtib' vsq; refecti sumus
quos sensus nõ puto ex te dictos. sz p te.
Tãta enĩ maiestas eaꝝ ẽ rex. tãtaq; gl'io
sitate callẽs: vt vix suffectuãs putẽ etates
hoim qbus his instrui. vt nõ dicam pfici
possent. Sen. epl'a j. ad paulũ

ac Cõfiteor augustũ sensib' tuis pmotũ
cui plecto vtutis exordio ista vox fuit: mi
rari eũ posse: vt q nõ legitime ibut' sit ta
liter sentiat. cui ego rũdi: solẽ deos ore i
nocẽtiũ effari. Sen. 6ª epl'a ad paulũ.

ad Aue mi paule carissime. putasne me cõ
tristari ⁊ nõ luctuosum eẽ: q̃ de inocẽtia
vra deinde suppliciũ sumat'. sz feramus
equo aĩo. ⁊ vtamur foro qõ sors p̃cessit.
donec iuicta felicitas finẽ malis iponat.
Seneca xj. epistola ad paulum.

ae Aue mi paule carissime. cuz sis ỏtex
altissimoꝝ oim mõtiũ cacumen: vis ita la
tere. ita sim tibi prim' vt alter tu' ỏputer
Naz qui me' tu' apud te loc' q tu' velim
vt me'. Optarẽ enĩ eius esse loci apũ me
os: cui' sis paule apud xp̃ianos.
Seneca xij. epistola ad paulum.

af Allegorice ⁊ enigmatice multa a te
collidũtur. ⁊ iõ rex tãta vis ⁊ muneris ti
bi tributa. cultu quodã decorãda ẽ. Cer
tũ mihi p̃cedas veliz latinitati morez ge
rere. honestis vocib' spẽm adhibere. vt
generosi muneris p̃cessio digne a te pos
sit expediri. Nix enĩ tã arduas snias
tã hũilib' ⁊ tãq; ĩordinatis ỏbis resonasse
Seneca. xiij. epistola ad paulum.

Tua tubã tor' orbis iure venerat. quã ag
p̃stat geminata felicitate cecinisse. qñ nec
emulũ reppit nec equalẽ. Cassiodor'
Ubi correctio. ap. ecclesia. e.

Scẽsio. Ubi ⁊ quõ sit in celo a
corp' dñicũ curiosissimũ ⁊ supua
cuũ est q̃rere. tm̃mõ in celo esse
credẽdũ ẽ. Aug. de fide ⁊ simbolo

Corp' nõ ascẽdit: sz leuatũ ẽ i celũ. il b
lo leuãte q ascẽdit. Si enĩ qsq; descẽdat
ỏbigra nud' de mõte: cũ aũt ascẽdat vesti
at se ⁊ itez ascẽdat vestit': rõne vtiq; dici
m': nemo ascẽdit nisi q descẽdit.
Augustinus de agone xp̃iano.

Quoꝝ sepulcra in passiõe dñi sunt pa c
tefacta: hoꝝ corpa xp̃o resurgẽte de pul
uere sunt suscitata. Decebat ei vt ille p̃ci
us refgeret. deinde illi. sicut dicit apl'us
paul'. Xp̃s refrexit a mõtuis p̃mitie doz
miẽtiũ. ⁊ sicut cũ dño surrexerũt. ita cum
eo ascẽdẽte etiã ipi ascẽdisse credũtur.
Augustinus in fmone de resurrectiõe.

Rapt' est dei fili' ab hũanitate ad di d
uinitatẽ in trãsfiguratione. a passibilitate
ad imortalitatẽ i resurrectiõe. a miorita
te ad p̃fis equalitatẽ i ascẽtiõe. qz ẽxt' fu
it descẽsus a sinu p̃fis ad patibuluz cru
cis: tãt' fuit ascẽsus a patibulo crucis vsz
ad ỏrterã p̃fis.
Aug. ⁊ ẽ i glo. apocalypsis. xij. sup illõ.
Rapt' ẽ fili' eius ad thronũ eius.

Quũ audis eleuatuz: agnosce militie e
celestis obseqũ. nõ auxiliũ seruitiũ non
subsidiũ. ministeriũ nõ adiutoriũm.
Augustinus tractans illud.
Eleuatus est in celum. Actuũ. j.

Domin' noster iesus christus dum na f
turam humanam sideribus importauit
credẽtib' celũ patẽ posse mõstrauit. duz

UVA. BHSC. IyR_091

vincẽtẽ in celestib⁹ eleuauit. victozẽ moz
tis quo sequamur oñdit. Aug.

g Ascẽsio dei catholice fidei ꝓfirmatio
fuit. vt securi i postez crederem⁹ ⁊ mira
culi illi⁹ donũ cui⁹ ẽt i pñti ꝓciperem⁹ ef
fectũ. Aug. i fmõe de ascẽsiõe

b Nos xp̃i mozs viuificauit. nos resur
rectio erexit. nos xp̃i ascẽsio cõsecrauit

i Resurrectio dñi. spes nr̃a ẽ. Ag. ibi
ascẽsio gl̃ificatõ nr̃a. Si g̃ rcẽ: si fidel⁹ r si
ouote ascẽsiõez dñi celebzam⁹: ascẽdam⁹
cũ illo ⁊ sursũ cozda hẽam⁹. Aug. ibi.

k Uirtutes mistre ꝓcedẽtes xp̃z in ascẽ
sione ad alias vtutes clamãt: vt viaz dño
venẽti apiant eiz occurrãt. referate iq
unt celestes adit⁹. venẽti dño etnal⁹ igres
sus pateat. apiant etheree ianue ⁊ etna
rũ edtũ value. ⁊ itroibit rex gl̃ie in celuz
vt ad dexterã p̃is iterpellet ꝓ nob. Jpe
ni vtutes ãgelice nouo misterio carne
iduti stupefacte. qrũt cũ admiratiõe: qs
est iste rex gl̃ie. qb⁹ rñdẽt alie: dñs vtutũ
⁊c. Licet eni multi scirẽt ipm esse boiem
nõ tñ sciebãt bũanã nãm supza se exaltã
dã. Hie. sup illud. Attollite portas

l Vultis eius salt⁹ cognoscere: de celo
venit in vtez. de vtero venit in p̃sepium
de p̃sepio in crucẽ. de cruce venit i sepul
crũ. de sepulcro redijt in celum.
Greg. ho. xxix. sr̃ euãgelũ tractãs cãt. 2.
Ecce venit in montibus salliens.

m Saluatoz nr̃ q quũ in ea carne quã as
sumpsit ascẽderit in celũ pegre ꝓfect⁹ est
qz loc⁹ carnis ꝓpzie tra est. q quasi ad pe
regrina loca deducit quũ in celo colloca
tur. Greg. in homelia

n Jllo reuertebat xp̃s vbi erat. ⁊ inde
redibat vbi fmanebat. qz cũ p bũanitatẽ
ascẽderet i celũ: p deitatẽ suã: ⁊ tra pari
ter ꝓtinebat ⁊ celũ. Gre. hol. xxix.

o Oportet frẽs carissimi: vt illuc sequa
mur cozde: vbi xp̃m credim⁹ cozpe ascẽ
disse ⁊ si adhuc h tenemur infirmitate coz
poris: sequamur tñ eũ passib⁹ amoziz. qz
is q placid⁹ ascẽdit: frsbil⁹ idibit. Jbi.

p Jn hac sollẽnitate deletũ est cyrogra
phũ nr̃e dãnatiõis. mutata ẽ sñia nr̃e coz
ruptiõis. Jlla eni nã cui dcm̃ est: tra es
⁊ i trã ibis. hodie in celũ ibit.
Gregorius in homl⁹. xxix.

Ascẽdim⁹ duob⁹ modis: meditatiõe ⁊ q
ozõne. Meditatio qdẽ qd desit docet.
ozatio ne desit obtinet.
Bernardus in sermone ascẽsionis.

Ascẽsiõis quattuoz dicim⁹ eẽ grad⁹. r
pzima ad coz. scda in cozde. tcia de cozõ
quarta supẽ coz. Jn pzia timet dñs. in ta
audit cõsiliari⁹. in tcia desiderat spõsus
in quarta videt de⁹. Ber. sup cãt.

Bño meo datũ est singularit sedere a s
dextris p̃tis in gl̃ia coequali in eẽntia cõ
substãtiali. p generatiõe ꝓsil⁹. maiestate
nõ dispari. etnitate nõ posteriozi.
Ber. tractans illud p̃s. Dixit dñs

Natuã cui⁹ cã padisus a cherubin cu t
stodiebat. hodie sup cherubin cuz sũmo
honoze suscepta est. ⁊ natura cui dcm̃ est
tra es ⁊ in terrã reuerteris: hodie i celũ
iuit. ⁊ sine termio sup celos regnat.
Chrisostomus in homl⁹. hodierna.

Fit caro verbũ. i. hõ deus. ⁊ q hõ est. i u
celis est. ⁊ qui deus est de celis est. ascẽ
dit descẽdens. sz descẽdit nõ descẽdẽs. ẽ
qui erat ⁊ qõ est non erat.
Hilarius. x. de trinitate.

Nõ solũ hodie celi possessoz firma x
ti sum⁹: sz supna celoz in xp̃o penetraui
m⁹. ãplioza ꝛcepturi p suã ieffabilẽ gl̃iaz
quã p diaboli pdideram⁹ iuidtiã. qz quos
diabol⁹ de pzimi bitaculi felicitate eiecit
hos dei fili⁹ sibi cozpatos ad p̃is extrã
collocauit.
Leo papa in sermone hodierno.

Nõ ociosa iter frectõez ⁊ ascẽsionẽ y
xl. dies trãsiere discursu: sz magna ꝓfirma
ta sũt sacmẽta. magna reuelata misteria. Jn
eis dire mozti auferet metus. de sil⁹ ⁊ car
nis imoztalitas declarat. Jn his isuflatio
spũssci ifundit. i bis btõ petro sup cetẽos
ouil⁹ dñici cura mãdat. Jbidẽ

Nemo ascẽdit in celum. nisi qui descẽ ab
dit de celo. Quisqs ergo in celum ascen
dere desiderat: ei qui de celo descendit
⁊ est i celo se vera fidei ⁊ dilectõis vnita

UVA. BHSC. IyR_091

te cõiũgat. apte itelligẽs q̃ nullo alio oꝛ dine nisi p eũ qui de celo descẽdit i celuꝫ ascendere possit.

Beda tractãs illud iohãnis. ꝫ°

Erat homo ex phariseis ꝛc̃.

ac Refrena irã. expue malitiaꝫ. expuꝫ luxuriã ꝛ de peccatis virtutib⁹ feciſti gradum qui ducit in celum.

Criſoſtom⁹ de ſimbolo tractans illud. Aſcendit ad celos. Ubi reſurrectio .c.g.xp̃s.b.

a Auaritia. Nõ ſolũ auar⁹ eſt q a rapit aliena. ſꝫ ille auar⁹ eſt q̃ cupide ſeruat ſua.

Auguſtinus in quodam ſermone.

b Auar⁹ añq̃ lucref: ſeip̃m pdidit. ꝛ añ q̃ aliqd capiat capit. Aug. ibidẽ

c Auar⁹ vir inferno eſt ſilis. Infernuſ enī quãtoſcũq; deuoꝛauerit: nũq̃ dicit ſatis eſt. Sic ꝛ ſi oẽs theſauri ꝓfluxerint i auarũ. Aug. in epl'a ad comitem

d Que eſt iſta auiditas ꝓcupiſcẽtie: cũ ꝛ ipe belue bẽant modũ. Tũc enī rapiũt qñ eſuriũt. pcũt vero p̃rede quuꝫ ſenſerit ſatietatẽ. Inſatiabil' eſt ſola auaritia diuitũ. Semp rapit. ꝛ nũq̃ ſatiat: nec deuꝫ timet nec hoĩez reueretur. nec p̃ri pcit nec matrẽ cognoſcit. nec fratri obtẽpat. nec aĩco fidem ſeruat. Viduã opp̃mit. pupillũ iuadit. liberos i ſeruitiũ reuocat. teſtimoniũ falſuꝫ pfert. Res moꝛtui occupãtur. quare ꝛ qui faciunt nõ moꝛtui. Que ẽ illa aiaꝝ inſania amittere vitã. appetẽ moꝛtẽ: acqrere auꝝ ꝛ pdere celũ.

Auguſtinus de verbis dñi.

c Auar⁹ eſt cecus credẽdo enī diues ẽ nõ vidẽdo. Amas pecuniã o cece: quam nũquã videbis. cecus poſſides. cec⁹ moꝛitur⁹ es: qõ poſſiõs hic. relictur⁹ es.

Auguſtinus in li°. de doctrina xp̃iana.

f Auaritia que grece philargiria dicit nõ in ſolo argẽto. vñ nomen duxiſſe reſonat: ſꝫ in oĩb⁹ reb⁹ que ĩmoderate cupiũtur intelligẽda eſt. Ubicunq; oĩno plus vult qſq; q̃ ſatis. hec aũt auaritia cupiditas eſt: cupiditas vero ipꝛoba voluntas eſt. ergo ꝓpterea volũtas oĩm maloꝛum cã eſt. Aug. li°. ꝫ°. de libero arbitrio.

Auar⁹ velut ifern⁹ oĩa deuoꝛãs vellet nullũ hoĩem eſſe: vt oĩa ſolus poſſideret Auguſtinus in quodam ſermone. g

Quũ auaritia alicui dñat: ſubiect⁹ malis oĩb⁹ demõſtrat: qꝛ de auaritia oĩa mala oꝛiũtur. ꝛ peccatoꝝ oĩm ſpine ꝓducũt. b

Auaritia Aug. de libo arbitrio nõ vitiũ auari. ſꝫ aĩe puerſe amãti auꝝ de relicta iuſtitia que debuit añponi auro i

Nõ miꝛis Aug. xij. de citate di eſt criminis hñti tollẽ: q̃ cũ poſſis ꝛ habes idigẽtib⁹ denegare. Eſurientiũ paĩs eſt quẽ tu detines. nudoꝝ idumẽtũ qõ tu icludiſ. miſeroꝝ redẽptio ꝛ abſolutõ pecunia quã tu in ꝛra fodis. tãtoꝝ ſcias te i uadere bona: q̃tis poſſis p̃ſtare ꝛ nol' Nõ ſũt bona hoĩs q̃ ſecũ ferre ñ p̃t. Sola miſericoꝛdia comes eſt defunctoꝝ. k

Quodũ nõ Amb. i quodã ſmõe hꝫ auaritia. nec capiẽdo explef ſꝫ icitaf hoc egẽtioꝝ quo plura queſiuit. l

Auguſtinus de interpellatiõe Job.

Venit auaritia ꝛ dicit. argentũ ꝛ auꝝ qõ bẽs fuituꝰ tue p̃ciũ ẽ. Poſſeſſio quã tenes: iuris tui emptio ẽ. m

Ambꝛo. ſup. Bti imaculati.

Inflãmaf lucro auaritia. nõ reſtringit Quaſi gradus quoſdã cupiditatis habꝫ ꝛ quo pluꝛeſ aſcẽderit. eo altioꝛa feſtiat vnde fit grauis ruina lapſuro. n

Ambꝛoſius ſuper libꝛo denabithe.

Paupioꝛẽ ſe iudicat oĩs abũdãs. qꝛ ſibi deeſſe arbitraf qcqd ab alijs poſſideꝛ toto mũdo eget: cui⁹ nõ capit mũd⁹ cupiditates. et aũt q fideꝛ ẽ tot⁹ mũd⁹ diuitiarũ eſt. toto mũdo fugit q ꝓſideraꝫ ꝓſciaꝫ ſuã timet deꝓhẽdi. Ibidem o

Auaro tã deeſt qõ hꝫ: q̃ qõ ñ hꝫ. Credẽti tot⁹ mũd⁹ diuitiaꝝ eſt. ifideꝛ ãt obolo indiget. Hiero. ad paulinũ p

Nos ardem⁹ auaritia ꝛ ꝓtra pecuias diſputãtes auro ſinũ expãdim⁹. ꝛ illõ qõ de megarẽſib⁹ ꝺz. nob⁹ mikis coaptari p̃t Edificãt quaſi ſemp victuri. Viuũt quaſi altera die moꝛituri. Hie. ad ruſticũ q

Cum cetera vitia ſeneſcẽte homine r

UVA. BHSC. IyR_091

ſeneſcāt:ſola auaritia inueneſcit.

ſ Auaro tā Hie.i quodā ſmōe deeſt qō hz:q̄z qō nō hz.qz aut nō bita cō cupiſcit vt habeat. aut habita metuit ne amittat.ꝛ dū in aduerſis ſperat pſpera:i pſperis formidat aduerſa. Hie ibi.

t Nihil aliud eſt auar' q̄z burſa pncipū.cellariū latronū.rixa pentū. ſibillus hoim. Ibidem.

u Auaritia latēter ozit in mēte.ſz pūctō nes peccatoꝝ oim patēter ꝓducit in opatione. Greg.xx.mozaliū

x Peccatū auaritie mētē quā infecerit ita grauē ꝺdit vt ad appetēda ſublimia attolli nō poſſit. Gre.xiiij.mozaliū

y Auaritia deſideraū reb' nō extinguit ſed auget.nā moze ignis cū ligna q̄ cōſumit acceperit excreſcit ꝛ vī videt ad mētū flāma cōpzimi:inde paulopoſt cernit dilatari. Greg.xv.mozalium

ab Auar' pzius anhelat cōcupita cōgregare.ꝛ quū quaſi in quodā ventre auaritie multa cōgeſſerit ſatiat' artat. qz dum anxiat qualiter acqſita cuſtodiat: ipa eū ſua ſatietas āguſtat. Hēs auari q̄ pzius ex abūdātia requiē q̄ſierat:poſtea ad cuſtodiam grauī' laborat. Ibidē

ac Dis auar' ex potu ſitim multiplicat qz quū ea q̄ appetit adept' fuerit: ad appetenda alta āpli' anhelat. Gre. i ho.

ad Demonū bitaculū fit q̄ſq̄ i hoc ſc'o q ꝓpē diuitias ꝛ honozes laborat:quas poſtq̄z conſecut' eſt tradit ſe luxurie.vt q̄ auaritia cōgregauit:luxuria cōſumat.

ac Pzius nāq̄z mēs Gre.ibidē auari dolozez hūit in ipa ſue ꝓcupiſcētie fatigatiōe qualiter cōcupita rapet:quō aliqua blādimētiſ aliqua terroꝛib' auferret.at poſtq̄z acqſitis reb' puenit ad deſiderū:ali' hūc doloꝛ fatigat:vt cū ſollicito timoze cuſtodiat:qō cuz graui laboze meminit acqſitū. Hinc inde inſidiatozes metuit.atz hoc ſe perpeti qō ipe fecit ab alijs ferri ptimeſcit. Gre.ibidē

af Auar' hic ardet eſtu ꝓcupiſcētie .ac multiplici cura cuſtodie.ꝛ poſtmodū ardebit igne gehēne. Si potētioꝛē videt:timet raptoꝛē ſi inferioꝛē ſuſpicatur furē. Infelix tāta patiť q̄ta pati timet.

ag Magna ē Gre.i quadā homl'. ſecuritas coꝛdis nil hre cōcupiſcētie ſecularis. Hā ſi ad terrena adipiſcēda coꝛ inhiat:ſecurū trāqllūq̄z eē nullaten' pōt quia aut ñ bita ꝓcupiſcit vt hēat:aut adepta metuit ne amittat.ꝛ dū i aduerſis ſperat pſpera.i pſperis formidat aduerſa. huc illucq̄z quaſi qbuſdaz fluctib' voluiť ac p modos varios rerū alīnātiū mutabilitate vſať. Si vo ſemel i appetitōe ſupne pſie forti ſtabilitate aim' figiť:min' tpali uz reꝛ pť batōe vexať. Gre.xxij.moz. ſup iob. Si expaui ad mťtitudinē nimiā

ab Curſum ſuū q̄ſq̄z conſideret ꝛ cognoſcet ſibi ſufficere pua que habet: ſed foꝛ taſſe metuit ne in huī' vite itinere ſūptus deſit. Longa nra deſideria increpat vita bzeuis. In caſſum multa poꝛtāť:quū iuꝛ eſt quo pgiť.

Gregoꝛius.homl'.xxxij.ſup euāgelio.

ai Diuitiaꝝ amoꝛ iſatiabiť lōge āplius toꝛquet aīam q̄z refrigeret vſu ſuo.quaꝝ acqſitio qdē laboꝛis poſſeſſio timoꝛis amiſſio plena doloꝛis inueniť.

ak Dō ſine mi Ber.i quodā ſmōe ſerabili gemitu dicēdū nō eſt:xp̄i oppꝛobria.ſputa.flagella.clauoſ.lanceā crucē ꝛ moꝛtē.hec oīa in foꝛnace auaritie conflant ꝛ pſtigunt in acqſitiōe turpis q̄ſtus ꝛ pcīū vntuerſitaū ſuis marſupijs icludē feſtinat.hoc ſolo ſane a iuda ſcariothis differētes.q̄ ille boꝛ oē emoluťtū denarioꝛ numero ꝓpēſauit.iſti voratioꝛi iglurie lucroꝝ infinitas exigūt pecunias.

al Auar' ērena Ber:ſup cātica. eſurit.vt mēdic'.fideť ꝓtēnit vt dñs. Ille poſſidēdo mēdicat.iſte ꝓtemnēdo fuat. Quere a quouis eoꝝ quo iſatiabili coꝛdē lucriſ tpalib' ihiāt:qdnā de bis sentiāt q̄ ſua vēdētes ꝛ paupib' dātes.ſgna celoꝝ p.ērena mercāť ſubſtātia. Sapiēter agāt nec ne,pculdubio rñdet ſapiēter. Quere iteꝝ cur qō ap,pbat ipe ñ facit:ñ poſſū iqt quaē ,pfecto:qz dña auaritia ñ pmittit.qz liber nō ē.qz nō ſua ſūt q̄ poſſidē videtur

UVA. BHSC. IyR_091

Sed nec ipe sui iuris est. Si vere tua sūt
expēde ad lucra. ⁊ p terrenis celestia cō
mutato. Si nō vales: scias te pecunie nō
dīm esse ꝫ seruū. custodē nō possessorez

Bernard' sup cāt. smōe xx.

am Auaritia rotis vehit quattuor vitioꝝ
que sunt pusillanimitas ihumanitas con
tēpt' dei mortis obliuio. Porro iumēta
trahētia tenacitas ⁊ rapacitas. ⁊ his vn'
auriga ābob' psidet: hūdi ardor. Sola
quidē auaritia. qz cōducere plures non
patit. vno cōtenta est seruitore.

Bernardus sup cātica smōe. xxxix.

an Ne mireris si pecunie milites supa
uerūt que apud discipulū tātā ostēderūt
virtutē. Nihil eui clausuz cōstat. qō auro
argētoqz nō pateat. nihil occultū: qō nō
pecunia indagāte sit cognitū.

Chrisostom' sup illud matthei vltimo.
At illi accepta pecunia.

ao Qui pecunie fuit: ⁊ pūtib' cōpedib'
pstringit ⁊ futuris parat.

Chrisostom' in hom'. ix. sup mattheum.

ap Auid' dict' ab auēdo. Auere enī cu
pere est. hinc ⁊ auarus dict' est. eo q sit
auidus auri. ⁊ nūqz opibus explet.

Isidor' in li'. ethimologiaꝝ

aq Qui bōa mūdi diligit: velit nolit timo
ris ⁊ doloris pene succūbit.

Isidorus 3°. de summo bono

ar O pestis maligna auaritie semp bōis
aimis detestāda. qd ille sū. qd incōcussuz
dimittis? Tu gen' boim pfudisti. tu disci
pulū comitē xpi ab apl'atu pcipitasti. tu
milites custodiētes sepulcrū captiuasti
nūqd bñ dictū est: pecunie obediunt oia:

Eccl'. x°. Raban' sup matth. in fine.

as Amori pecunie vilis est ois affectio:
⁊ aia lucri cupida. etiā p exiguo pire nō
nō metuit. nullūqz est iustitie in illo corō
vestigiū. i quo sibi auaritia fecit bitaculū

Leo papa in quodam sermone.

at Duo sunt que illicite solēt acqrere. s.
supbia ⁊ cupiditas. ⁊ duo que male fruū
tur acqsitis. gula ⁊ luxuria. Duo sūt qui
male possidere volūt. s. pdigus ⁊ auarus
Un' vt cōgreget. alter vt dissipet. ⁊ duo q
possessa defendūt. i. intēperātia ⁊ prudē
ia mūdi. Supbia diabolo clausit celum.
gula pmo penti abstulit paradisuz. Aua
ritia diuiti aputi infernū. intēperātia vo
adhuc corrūpit mūdum.

Hugo li'. 2°. de claustro aie

Auaritia est sua illicite retinere ⁊ alie au
na cōcupiscere. Idem.

Auaritia est g'lie seu quarūlibet rez i ax
satiabil' ⁊ ihonesta cupido. Ibidē

Auaritia est p quā in ais hois deifica ay
tur pecunia. mimo diuine veneratiōis ex
hibet auctas. prob pudor: metalloꝝ ōera
largiūt honorez ad metalli pōdera pōdē
ratos. Iā nō cesar ꝫ nūmus est oia q ab
idiuidualib' vsqz ad generalissima bono
res singulos tāqz mediatoz excurrit. Iā
nūmus pīarcha nī efficit. qui quosdā in
archiepat' ithronizat apicē. quosdā epa
lis fastigij erigit in honorē. hos in archi
diaconalib' adaptās officijs. alios aliaꝝ
pedestriū dignitatū coequās negotijs.

Alanus de cōquestiōe nature

Quid pdest cū tulio orōnē rhetoricis az
celoꝝ stillare siderib': cū aristotile ācipi
ti dialetice gladio a veris falsa distinguē
cū zenone falsitatē pbabil'r defendere:
tunicare sophismata cū donato in accen
tuū pgruētia nectere dictiōes: cum sapia
nīs tpibus nulli' fruct' pmiet stipēdijs
nulli' fame eā fauoris aura extollat īpa
vero pecunia honoris titulos ⁊ laudis
emat preconia? Alanus ibidem

Multos facit auaritia inter diuitias az
indigere. Iudiciū enī dei est: vt i eo quo
quis deliqt puniat. vt semp indigeat qui
semp indigētiā timet. sicut scriptum est.
Qui timet pruinā veiet sup eū nix. Suos
hospites male remuncrāt: serpēs in sinu
ignis in gremio. mus in pera.

Petrus raueñ. in quodā smōe

Quā multos seducit cupiditas. qz plu ba
res pdidit auaritia. Balaā asella redar
guit ⁊ pedez sedētis attriuit. qz capt' cu
pidine pmissoꝝ disposuit maledicē isra
eli. Achor popul' lapidauit qz tulit argē
tum ⁊ auruz de anathemate hierico. Na

UVA. BHSC. IyR_091

bot interēptus est: vt achab vineā possiō
ret Greci lepra pfudit. qz petijt z rcepit
argētū z vestes sub noie helisei. Judas
laqo se suspendit. quia vēdidit z tradidit
xpm. Ananiā z saphirā subitanea mors
extinxit. qz de pcio agri defraudauit apo
stolū. Edificauit tyrus munitiōem suam
z coacreauit auz z argētū quasi lutū pla
teaz. sz ecce dns possidet eā. z pcussit fo
titudinē eius.

Innocētius de vilitate ꝓditiōis hūane.

bc Auar⁹ nec patiētib⁹ ꝓpatit nec mise
ris subuenit vl miserē. sz offēdit deū. of
fendit ꝓximū. offendit seipm. Nā deo de
tinet ōbita. ꝓximo denegat necessaria. sibi
subtrahit oppoztuna. deo igrat⁹. ꝓximo im
pius. sibi crudelis. Uiro cupido z tena
cissimo sine rōne ē substātia. z boi liuido
adqd auz: Aut sibi neq̄ ē: cui alij bonus
erit: Nō enī ꝓximū suū diligit sicut seipz
quē inedia pimit egestas ꝓsumit. nec deū
diligit sup oia: q deo pfert auz pponit ar
gentū. Innocētius ibidē.

bd Auaritia fm apl̄m est idoloz seruitus
qz sicut idolatria fuit simulacro: sic aua
r⁹ fuit thesauro. Nā ille cultuz idolatrie
diligēter ap̄liat. z iste cumulū pecunie li
bēter augmētat. Ille cū oi diligētia colit
simlacz. z iste cū oi cura custodit thesau
rū. Ille spē ponit in idolatria. z iste spez
ꝓstituit in pecunia. Ille timet mutilare si
mulacz. z iste timet minuere thesauz.

be Auar⁹ larg⁹ in alie Inno. ibi.
no. sz pcus in ꝓpo. gulā euacuat vt areaz
adipleat. corp⁹ extenuat: vt lucz extēdat
manū bz ad dādum collectā. sz ad recipi
endū porrectā. ad dādū clausam. sz ad re
ciptēdū aptam. Habet enī auar⁹ dānatio
nē vite que nūc est z future. Jbidē

bf Auaritia latētiū idagatrix lucrozum
manifeste p̄de auidissima vorago. neq̄ ha
bēdi fructu felix z cupiditate q̄rēdi mis
rima. Valerius li⁹ 9⁹

bg Jam rusticitaſ z miserie est velle q̄tū
satis est.

Seneca in extrema pte epl̄az. epl̄a 2ª

bh Nōstro silis ē auaritia senil̄. Quid
enī sibi vult nō itelligo. Nā qd absurdi⁹
vt dici solet q̄z quo min⁹ restat vie eo pl⁹
viatici q̄rere. z via deficiēte augere viati
cum: Seneca in li⁹ de moribus

Pecunia nō satiat auaritiā sz irritat. bi
hō semp indiget pecunia. Nibi crede
nō pōt esse diues z felix. Jbidē

Si pecuniā hūeris: necesse est. vt teip bk
suz aut pecuniā vilē hēas. Sen. i epl̄a

Auar⁹ ipe miserie sue causa est. bl

Auaz factle Sen. i puerbijs bm
capies: vbi nō sis. Jdem.

Auar⁹ nisi quū moriſ. nil rite facit. bn

Auaro qd mali Jdem bo
optes: nisi vt diu viuat? Jbidē

Auar⁹ dāno potiꝰ q̄z sapiens dolet bp

Jnopie pauca desunt Jbidē. bq
auaritie oia. Jbidē

Negādi causa auaro nūq̄z deficit. br

Pecunie oportet ipe Jbidē bs
rare nō fruire. Pecunia si vti scias ācilla
est. si nescias dna. Jbidem

Pecunie q̄rēde z tuēde modū hī oz. bt
Socrates in prouerbijs philosophoz.

Auaros boies pupillos breuis etaſ bu
esse. nihil ei de suo vtilicē. Auaro cuidā
locupleti dicēs. O stulte. diuitie tue i te
pereunt. pauptatiq̄z sikes sunt. quum in
bis esuris. sitis z alges.

Pictagoras in puerbijs philosophoz.

Nod⁹ pecunie querend⁹ est. q nec bx
maioz necessitate p̄nti possit eē nec mioz
Socrates in puerbijs.

Ubi aduocati. r. s. cōitas. g. cupiditaſ
excusatio. t. fortitudo. c. senect⁹. e. ab.

Uditor. Tutius audiſ vitas a
a q̄z p̄dicaſ. qm̄ quū doctrina reci
piſ: būilitaſ custodiſ. Quū dispu
tatio vel p̄dicatio placet. vix est vt differē
tē nō pulset q̄tulacūq̄z iactātia.

Au. ō docīna xp̄iana z sup ioh̄z hoſ. 57

Uidit apl̄s in audiēdo facillimū rua b
ri būilitatē que difficilis est in docendo
qm̄ necesse est vt doctor hēat supiorez lo
cū. vbi laborioſum est obtinere ne surre
pat elatio. Aug. sup illud iacobi 3⁹
Sit aūt ois homo velox ad audiēdū.

UVA. BHSC. IyR_091

c Quũ verbi boni auditores esurĩt: p reficiẽdis eis maiora doctoribꝰ itelligẽ tie dona tribuũt. Sepe eni doctori vbuz dñs p gr̃a tribuit auditorif. nonũq̃ vero ppter auditoris culpã subtrahit fmo doctori. Greg. i pastorali r i moralibꝰ

d Nisi spũsscũs auditoꝝ corda repleat ad aures corpoꝝ vox doctoꝝ in cassum sonat. Formare eni vocẽ magri exterius pñt. sz hãc interi ꝰ ipzimere nõ valẽt. Bregorius xxvij. moraliũ.

e Via dñi ad cor dirigit: quũ veritatis fmo bũiliter audit. Greg. in hom.

f Multi legũt r ab ipa lectiõe ieiuni sunt. Multi vocẽ pdicatiõis audiũt. sz post vocẽ vacui recedũt. quoꝝ r si venter comedit viscera nõ replẽt: qr r si mente itellectũ sacri verbi pcipiũt: obliuiscẽdo r nõ seruãdo que audierũt hec in cordis viscerib ꝰ nõ reponũt.

Greg. hom. x. sup ezechielẽ

g Verba dei q̃ aure pcipit: mẽte retine te. Cib ꝰ eni mẽtis est fmo dei. r quasi accept ꝰ cib ꝰ in stomacho languẽte reiicitur qñ audit ꝰ fmo in vẽtre memorie nõ tenetur. Sz qsqs alimẽta nõ retinet: hui ꝰ pfecto vita despat. Eterne g̃ mortis piculũ formidate: si cibũ qdẽ scẽ exhortationis accipitis. sz verba vite. i. alimẽta iustitia i memoria nõ tenetis.

Greg. in hom. xv. sup euãgeliũ sup illud. Exijt qui seminat.

b Auris bona ẽ que libẽter audit vtilia prudẽter discernit audita obediẽter opatur itellecta. Ber. i quadã epla.

i Bele inqt lras magis q̃ scripturas. quas diabol ꝰ i tua ipressit aia. r fer mihi cor a vite hui ꝰ tumultib ꝰ libeꝝ.

Chrisostomus sup mattheũ hom. xj.

k Frequẽter ipa eadẽ audire etiã sciẽtibus pdest. qð eni nouim ꝰ si sepius audiam ꝰ: ampli ꝰ pũgimur.

Chrisosto. fmõe. 2. sup epla ad hebreos

l Prudẽs auditor oẽs libenter audit. oia legit. nõ psonã nõ scripturã. nõ doctrinã spnit. ab oib ꝰ idifferẽter qð sibi deest. r qð deesse videt qrit. nõ q̃tũ sciat sz q̃tũ ignorat pfiderat.

Hugo de scõ victore in suo didascaliton.

m Quidã veniũt vt audiãt nõ vt discãt. sicut in theatrũ voluptat ꝫ cã ad delectãdas aures ozõne vel voce vel fabul ꝰ ducimur magnã hãc ptẽ auditoꝝ videbis. cui phischola diuersoꝝ otij sit. nõ id agunt vt aliqua illo vitia deponãt. vt aliquã legẽ vite accipiãt qua moẽs suos erigãt. sz vt oblectam̃to aurũ pfruãt. Aliqui etiã cũ pugilarib ꝰ veniũt nõ vt res accipiãt: sz vt vba q̃ taz sine pfectu alieno discãt: q̃ sine suo auditũt. Seneca epla. xx.

Vbi docẽna. ba. bf. br. gr̃a. r. magr. af maria. e. verbum.

a Aptismus. Tãtũ valz baptis

b m ꝰ p hoiem ptẽptibilẽ: q̃tũ per apl'm dat ꝰ. ita nec isti ꝰ nec illi ꝰ. sz xpi pgnoscit. Inuenim ꝰ itaq̃ dictum ab apl'is: r gl'iam meã r euãgeliũ meũ. r ministeriũ meũ. q̃uis vtiq̃ a dño iptitũ atq̃ donatũ. Baptisma aũt meũ nemo eoꝝ dixit oio. Nõ eni oẽs mistrãt equalit r i euãgelizãdo ali ꝰ alio meli ꝰ opat. ali ꝰ aũt alio magis vel min ꝰ baptizat ꝰ dici nõ pt siue ab inferioze siue a maioze baptizet. Au. ð vnico baptismo lr. v. r ponit de cõse. di. 4. ca. Hunc autem.

b Baptism ꝰ talis est. qualis est ille i cui ꝰ ptãte dat. nõ qual ꝰ p cui ꝰ ministeriũ datur

c Spũsscũs etiã Aug. sup ioh ez añ baptisma gẽtiliũ corda pfudit. q nũq̃ i iudeoꝝ mẽtib ꝰ nisi post aquã baptisma tis venit. Gre. in moralib ꝰ

d Idẽ salutifere curatiõis auxilium. circũcisio in lege ptra originat peccati vuln ꝰ agebat. qð baptism ꝰ agere reuelante gr̃e tpe psueuit. excepto q regni celestis ianuã nec dum mirare poterat. donec ad ueniẽs bñdictiõez daret. q legẽ dedit: vt videri possz de ꝰ deoꝝ in sion. tãtũ in sinu habrae post mortez btã reqe psolati sup ne pacis ingressuz spe felici expectabãt Beda sup illud luce. Postq̃ psumati sunt dies octo.

c Baptizati vtũt albis vestibus. vtpote quoꝝ natiuitatis factẽ vetusti erroris pãn ꝰ

UVA. BHSC. IyR_091

fuscauerat:bitus sce'e regnatiõis glozie
ꝑferat indumtũ. Tegit post sacrã vnctio
nẽ caput ei⁹ mistico velamie . vt itelligãt
se diademate regni.ꝛ sacerdotali dignitate
potiri. Raban⁹ de istitu
tõe cl'icoꝝ ꝛ poit ꝺ cõ.di.4.p⁹ baptismũ
f Infideles ꝛ criminosi baptismũ cum
fide suscipiẽtes sic absoluũt a debito dã
natiõis:vt nõ teneant debito expiatiõis.
Fideles ꝺo ꝛ criminosi:post lapsuꝝ vere
penitẽtes sic absoluũt a debito dãnatiõis
vt tñ teneãt sub debito expiationis. Sed
cur queso expiat difficili⁹:nisi qz offendit
ḡtuus. Ricard⁹ de ptate ligãdi.
g Jn baptismo sic oia ꝛ originalia deli
cta ꝛ pperã ꝓmissa mũdant vt illi nos re
stituat puritati. i qua adã noscit esse pzo
creatus. Cassiodoz⁹ sup ps.ꝯ.
b Baptism⁹ est mertio facta cũ iuocatõ
ne trinitatꝭ. Jdem cassiodoz⁹
Vbi fides.ꝛ.sacerdos y. sacramẽtum.b
a Eatiudo siue btũs. Jnfelix q
b oia nouit ꝛ te nescit. q̃ aũt te ꝛ il
la nouit.nõ pp illa btũs. sz pp te
solum. Aug.sup illud iobis
Hec est vita eterna vt cog̃.
b Tã potentẽ de⁹ fecit aiam:vt de eius
plenissima btitudine q̃ in fine tpm scis ꝓ
mittit redũdat i infeziozẽ nãz q̃ est coꝛp⁹
nõ btitudo q̃ intelligẽtꝭ ꝛ fruẽtis est ꝑpa
sz plenitudo sanitatꝭ que est incozruptio
nis vigoꝝ. Aug.i epla ad diascoꝝ
c Hti imaculati in via.tãq̃z diceret:scio
qd velis.q̃ris btitudinẽ. Si g̃ vis eẽ bea
tus:esto imaculat⁹. Aug.sup isto ps.
d Nñ dicis:beate viuere volo: bonã rẽ
queris sz nõ ħ. Si bũt hic istud xp̃s : ha
be ꝛ tu in regiõe moztis tue. Quid ille i
uenit attẽde. Venies de alia regione
qd inuenit nisi qõ iuenit nisi qõ ħ abũda
uit:laboꝛes.doloꝛes.moꝛtẽ . Ecce qõ ħ
bẽs.ꝛ qõ ħ abũdat mãducauit tecũ . Qõ
hic in cella miserie tue abũdauit.acetũ ħ
bibit.fel ħ bibit ecce qõ i cella tua iuenit
ꝛ ad magnã mẽsã te iuitauit.mensaz celi
mẽsaz ãgeloꝝ vbi ipe panis est.
Aug.in fmõe de pascha

Jlle btũs est.qui oia q̃ vult hz. nec alí e
qd vult qõ ñ decet. Au.i epla ad pbũ
Quid hoc bono melí⁹:qd hac felicita f
te felici⁹ viuere deo.viuere de deoꝛ
Aug.de spũ ꝛ littera.
Dico btãm vitã ꝓsistere in altitudine g
sapie.suauitate ꝓscie.ꝺtuꝭ sublimitate. ñ
sine passiõe eẽ:sz victoꝛẽ passiõis eẽ:bea
tum est. Ambꝛosius de officijs
Btũs quẽ sapia deuoꝛauit.quẽ virtus b
hauserit quẽ iustitia receperit.
Btũs vir q nõ Ambꝛo.ibidẽ i
cogitauit nec fecit.nec doꝯit mala . ñ ste
stit:nõ pseuerauit in delicto.sz p peniten
tiã ad melioza ꝓuersus est.
Hie.sup illõ ps.j. Beat⁹ vir qui non.
Btũs q post illa ñ abijt q̃ possessa one k
rãt.amata iqnãt.amissa cruciãt.an nõ satꝭ
ea cũ honoze spnis:que cũ doloze pdis:
Tripl'r in eẽna Her.in epla. l
illa ꝛ pfecta btitudine fruemur deo.vidẽ
tes eũ in oibus creaturis . hũtes eũ i no
bis ipis.ꝛ qõ bis oib⁹ ineffabiliꝭ iocũdi
us sit atqz beati⁹.ipam quoqz cognoscen
tes i semetipaz trinitatẽ. Her.i fmõe
Una cũctis erit btitudo letitie. q̃uis m
nõ vna sit oibus sublimitas vite ꝛ in illa
btitudine erit culpe memoꝛia:nõ que mẽ
tẽ polluat.sz que nos letitie arti⁹ astrigat
Her.ibidem in fmõe.
Btũs dict⁹ quasi bñ auid⁹ scz ab hñdo n
qõ vellet ꝛ nihil patiẽdo qõ nollet . Jlle
enim vere btũs q hz oia q̃ vult.ꝛ nihil vult
male. Jsidoꝛ⁹ ethimologiarum.
Btũs est de cui⁹ culmie amicis dat le o
titia.liuidis pena.posteris gl'ia. vegetatꝭ
ꝛ alacrib⁹ exẽplũ.pigris ꝛ desidiosis in
citamẽtũ. Cassian⁹ in epla.
Nã nisi falloz ea vera est ꝛ pfecta feli p
citas que sufficiẽtẽ.potẽtem reuerẽdum
celebzẽ letũq̃z pficiat.atqz vt me interius
aiaduertisse ꝓgnoscas . q̃ vnũqõqz boꝝ .
qm̃ idẽ cũcta sunt: veraciter p̃stare põt :
hãc esse plenã btitudinẽ sicut ãbiguitate
ꝓgnosco. Boeti⁹ 3⁹ de ꝓsolatiõe
Scito eũ nõ bonũ eẽ.quẽ vulg⁹ appel q
lat ad quẽ pecunia magna ꝓfluxit.sz illuz

UVA. BHSC. IyR_091

cui oē bonū in aīo erectū est ⁊ excisum ⁊ mirabilia calcitrātē. qui neminē videt cū quo se ꝓmutatū velit. q boiez ea sola pte estimat. qua hō est qui natura magīa vtīt ad illi⁹ leges cōponit. sic viuit quō illa p̄ scripsit. cui bona sua nulla vis excutit. q mala in bonū vertit. cert⁹ iudicij incōcus sus itrepid⁹. quē aliqua vis mouet: nulla pturbat. in quē foztuna ⁊ qō hūit telū no centissimū. vt maxīa itozsit pungit nō vul nerat. Sen. epīa. 43.

Ubi aīa. m. af. ꝓtēptus. q. elemosina. m. glozia ecīna. homo. u. libertas. e. mozs. ca

a Elluz. Bonabit certāti victo

b riā: q certādi dedit audaciā. non ḡ nos hostiū turba nō bellātium fozma: nō quasi fulgēs vitrea freat arma tura. Holiā magnū robustuz armis tribi lē ingētiqz turba munitū dauid sol⁹ puus atqz iermis vno lapidis ictu ꝓstrauit. to taqz allophiloz castra turbauit atqz fuga uit. Aug. ꝑ gnqz bēses i ꝑncipio.

b Q hō. iō nō viciśti. qz de tuo p̄sumpsi sti. Qui p̄sumit de virib⁹ suis: anteqz pu gnet ipe ꝓsternit. Aug. de vbis apīi

c Si xp̄iana disciplina oia bella culpa ret: hoc potī⁹ ꝓsiliū saluti petētib⁹ i euan gelio daēt vt abijcerēt arma seqz militie oio subtraherēt. dcm aūt est eis: neminē ꝓcutiat. estote ꝓtenti stipēdijs vris. qb⁹ ppziū stipēdiū sufficere p̄cepit: militare nō phibuit.

Aug. in ſmōe de puero cēturiōis.

d Ozdo nālis mozталiū pati accōmoda tus hoc poscit: vt suscipiēdi belli auctas atqz ꝓsiliū penes ꝑncipes sit.

e Iusta bella solēt Aug. ꝑ faustū. diffiniri q̄ vlciscū iiurias: si gens vl̄cini tas plectēda est. q̄ vel iudicaē neglexerit qō a suis iꝓbe factū est. vel reddēqō p iiuriā ablatū ē. Aug. i li⁹. qstionū.

f Nocēdi cupiditas. vlciscendi cru delitas. iplacat⁹ ⁊ iplacabil aīm⁹. feritas re belladi. libido oñandi ⁊ si qua sunt sīlia hec sunt q̄ in bellis iure culpāt.

g Apud veros Aug. ꝑ faustū dei cultozes etiā ipi bella patrati sunt. q̄ nō cupiditate aut crudelitate. sz pacis studio gerūt. vt mali coberceāt. ⁊ bōi suble uēt. Au. i li⁹. ō vbis oñi ⁊ ē. xxiij. 4. i. qd

Nō q̄rit pax: vt belluz exerceat. sz bel lū gerit: vt pax acqrat. Esto ḡ bellando pacific⁹. vt cos quos expugnas ad pacis vtilitatē vincēdo pducas.

Quū iustū Aug. ad bōifatiū bellū suscipit: vtrūqz apte pugnet qs. an ex insidijs nihil ad iustitiā inest. oñs enī iosue mādauit: vt hitatozib⁹ hai insidias poneret. Iosue. 7. Au. i li⁹. qstionū

Noli existimare neminē deo placere posse: q armis bellicis mīstrat. i bis erat scūs dauid. cui oñs magnū testimoniuz p hibuit. Aug. ad bonifaciū.

Foztitudo q̄ p bella tuet a barbaris pa triam vel defendit infirmos vel a latroni b⁹ socios plena iustitia est.

Ambrosius de officijs.

Jn cassum ꝓtra exteriozes inimicos in cāpo bellū gerit: si intra ipa vzbis meia ei⁹ insidiās habeā. Jbidem.

Utilioz est in ꝓflictu lozica ferrea: qz stola linea. licet oneri illa sit. Jn mimis ꝓbate ꝓflictib⁹: qz viriliter in maiozi cer tamine stare possitis. Jbidem

Si bona fuerit cā pugnātis: pugne exi tus mal⁹ eē nō pōt. sicut nec bon⁹ iudica bit finis. nisi cā nō bona ⁊ intētio nō rcā p̄cessit. Her. de noua militia.

Jn p̄lijs ꝓcitat⁹ gl̄ia vincētis semper appet. nā virt⁹ ꝓbat latē q̄ nō fuēit explo rata certamie. Cassiodoz⁹ sup illō p̄s. Si exurgat aduersuz me p̄lium.

Arsbellādi si nō p̄ludit: quū fuerit ne cessaria ñ bētur. Discat ergo miles ocio qō pficere possit i bello. Alios subito ad arma nō erigūt. nisi q se ad ipa idoneos p̄missa exercitatiōe disponūt. gestūt vitu li certamia q̄ iplēt etate robusta. catuli in nouellis venatiōib⁹ ludūt. sic aī hoim ni si pzi⁹ leuit fuerit ibuti: ad hoc qō tendit idonei nequnt repiri. Pzimozdia cūcta pauida sunt. ⁊ aliter timiditas nō tollit: nisi quū reb⁹ necessarijs nouitas abzogat Cassiodozus li⁹ j⁹ epīa. xxix.

UVA. BHSC. IyR_091

r Terribile est hoīb' ꝓflict' si non sit assi
du' ⁊ nisi vsu ꝓmuniat': ꝓcertādi subito fi
dutia nō bētur. nā qō in iuuētute nō disci
tur: in matura etate nescit'.

Cassiodor' li°. 3°. ep'la ꝓima.

f Viri fortes semp in pace modesti sūt
⁊ iustitiā nimis diligūt: q frequēter ꝓlia
tractauerūt. Cassio. li°. 5°. ep'la 3ª.

t Non dat tot pugna socios: quot solet
mensa ꝓuiuas. Sidoni' li°. 3° ep'la 3ª.

u Si egregiū est hostē deijcē: nō minus
tñ laudabile ifelicis scire misereri. qz si
cut infinitā gl'iaz bellica virt': ita ꝓcipuū
amorē clemētia merek.

Valeri' maxim' de morabilib' dcis li°. v°.

x Scia rei bellice dimicādi nutrit auda
tiā. Nemo enī facile metuit qō se bñ didi
cisse ꝓfidit. ⁊ i certamie bellorꝫ exercita
ta paucitas ad victoriā ꝓmptior est. rura
lis ergo ⁊ idocta multitudo exposita est
ad cedē.

Vegeti' de re militari li°. j°. ca. 2°.

y Cōstat qdē in oīb' locis ⁊ ignauos ⁊
strenuos nasci. tñ ⁊ gēs gētē ꝓcedit i bel
lo. ⁊ plaga celi ad robur nō tñ corporū
sz etiā aiorꝫ plurimū valet. ⁊ oēs natiōes
q' vicine sunt soli nimio caloze siccāt. am
pli' qdē sape sz min' hīe sanguis dicunt
ac ꝓpterea ꝓstātiā ⁊ fidutiā quomin' nō
hīe pugnādi. qz metuūt vulnera q exigu
um sanguinē se hīe nouerūt. Ecōtra sep
tētrionales populi remoti a solis ardori
b' icōsultiores qdē. sz tñ largo sanguine
redūdātes sunt ad bella ꝓmptissimi. Ti
rones igit' de tēpatioīb' eligēdi sūt pla
gis. qbus ⁊ copia sanguinis suppetat ad
vulnerꝫ mortisqz ꝓtēptū ⁊ ñ possit deesse
ꝓudētia q' ⁊ modestiā fuat in castris ⁊ ñ
parꝫ pdest in dimicatiōib' vti ꝓsilijs.

Vegetius de re militari li°. j°. ca. 3.

ab Nūqz credo potuisse dubitari aptiorē
armis rusticā plebē que sub diuo ⁊ in la
boze nutrit'. solis patiēs vmbze negligēs
balneorꝫ nescia. delitiarꝫ ignara simplicis
ai. puo cōtenta. durat' ad oēm laborꝫ tole
rātiā mēbrīs cui gestare ferrū. fossa ducē
on' ferre. ꝓsuetudo diruere ē. ⁊ solē pul
uerēqz ferre non timeat. Ex agris g' sup
plēdum robur ꝓcipue videt exercit'. ne
scio quō nō min' morte. timet q min' deli
tiarꝫ no uit in vita. Jbidē.

Nō enī tñ celeri'. sz etiā pfecti' ibuūt ac
q' discūt a pueris deinde militaris alacri
tas salt' ⁊ cursus añ tētād' est. qz corpus
etate pgrescat. Velocitas enī est q' ꝓce
pto exercitio strenuū efficit bellatorē. nā
talē istituto pugnare aduersus quoslibz
hostes in acie. formido non erit: sed vo
lūtas. Jbidē ca. 4.

Ex vultu ex ocul' ex oī ꝓformatiōe mē ad
borꝫ eos eligāt q iplē valeāt bellatoēs
nāqz nō tñ in hoīb' sz etiā in eqs ⁊ caīb'
vtus multū declarat' idicijs. Sit g' adole
scēs martis opi ꝑputād' vigilātib' ocīis
erecta ceruice lato pectore humeris mu
sculosis. valētib' digitis longioīb' bra
chijs. vētre modic'. exilioī cruīb' surīs
⁊ pedīb' ñ supflua carne distēū. sz neruo
rū duritia collectis. Quū hec in tirōe si
gna dēpbēderis: ꝓceritatē nō magnope
desideres. Util' est enī fortes milites eē
qz grandes. Jbidē ca. 6°.

Ita fit vt nō de pugna sz de fuga cogi ae
tent. q in acie nudi exponūt' ad vulnera.

Nihil magis ꝓdesse Jbidē c. xx. af
ꝓstat i pugna: qz vt assiduo exercitio mili
tes in acie dispositos ordines fuēt. nā ⁊
ꝓstipati pdūt spatia pugnādi. ⁊ sibi iuicē
ipediūēto sunt. ⁊ rariores atqz iterlucē
tes aditū prūpendi hostīb' pstāt. Instru
ctiōis igit' lex est. nā apud veteres singu
li armati idirectū trinos pedes inī se oc
cupare ꝓsueuerūt. hoc est i mille passīb'
mille sexcēti sexagitasex pedites ordinā
tur in locū. vt nec acies iterluceat ⁊ spati
um sit arma tractādi. Inter ordinē aūt ⁊
ordinē a tergo in latū. sex pedes distare
voluerūt. vt bērēt pugnātes spatiuz acce
dēdi atqz recedēdi. Vehemēti' ei cū sal
tu cursuqz tela mittūt'.

Vegetius ibidē ca. xxvj.

In oī plio nō tā multitudo ⁊ virt' ido ag
cta: qz ars ⁊ exercitiū solet pstare victori
am. Nō enī lōgitudo etatis. aut ānorum

UVA. BHSC. IyR_091

numer⁹ artē bellicā tradit. ſz pot⁹ exercitatio. nā in pugna ſolet vſus ap̄l⁹ ꝓdeſſe q̄z vires. Naz ſi dockna ceſſet armoꝝ: nil villan⁹ diſtat a milite: cū ātiqua ſit ꝓudēſ q̄z ſnia. oēs artes i meditatiōe ꝓſiſtē.

Vegetius libro. 2. ca. xxij.

ab Qui deſiderat pacē: p̄parat bellū q victoriā cupit. milites ibuat diligēter. Qui ſcōs optat euēt⁹: dimicet arte non caſu. Nemo ꝓuocaē nemo audet offendē. quē itelligit ſupioꝝ eſſe ſi pugnet.

ai Euidēter Vegeti⁹ li⁹. 3.⁹ ca. j.⁹ apparet nimiū copioſos exercit⁹ magis ꝑpa multitudine: q̄z hoſtiū vtute depſſos Nā plurib⁹ caſib⁹ ſubiacet ap̄lioꝝ multitudo. in itinerib⁹ ꝑ mole ſua ſemp eſt tardioꝝ. in lōgioꝝe aūt agmīe etiā a paucis ſupuētū aſſolz pati. Qd ſi caſu acies verterit tergū: neceſſe eſt multos cadere de multis. ꝛ iō veteres q remedia difficultatū expimētū didicerūt: nō tā numeroſos q̄z eruditos exercit⁹ hīe voluerūt.

ak Sepi⁹ enī q̄z pugna Ibidē. c. j.⁹ ꝓſumit exercitiū. ꝛ ferro ſeuioꝝ ē fames nā fames intrinſec⁹ pugnat ꝛ vicit ſepi⁹ ſine ferro. deide reliq⁹ caſib⁹ p̄t i tpe ſubueniri. Pabulatio ꝛ annona in neceſſitate remedia nō bn̄t. niſi añ ꝓdātur. i oi expeditiōe vnū extet maxie teluz. vt tibi ſufficiat vict⁹. ꝛ hoſtes frangat inopia.

al Boni duces Vegeti⁹ li⁹. 3.⁹ c. 3 nō apto p̄lio in quo eſt cōe piculū: ſed ex occulto ſemp attētant vt integris ſuis q̄ntū poſſint hoſtes iterimāt certe vel frēāt. nā pauciores numero ꝛ iferioreſ viri⁹ ſup ventos ꝛ inſidiātes ac inſidias facientes ſub bōis ducib⁹ repoꝝtauerūt ſepe victoriam. Ibidē li⁹. 3.⁹ ca. 9.⁹

am Inter hoſtes diſcoꝛdiaꝫ ꝓcurare cāſ ſapiētis eſt ducis. Nulla enī q̄ꝫuis minima ſit natio pōt ab aduerſarijs pdelerī: niſi ꝑꝛijs ſimultatib⁹ ſeip̄am ꝓſumpſit nā ciuili odio ad īimicoꝝ pniciē nihil efficatius. Ibidez li⁹. 3. ca. x.

an Qui raro aut oio nūq̄z viderūt boies vulnerari vel occidi. quū ꝑmū aſpexerit phoꝛreſcūt. ꝛ pauoē ꝓfuſi de fuga magiſ q̄z de ꝓflictu inciꝑiūt cogitare. ſubita enī ꝓterūt vſitata vileſcūt. ꝛ facili⁹ eſt ad vtutē nouos ibuere q̄z reuocare pterritos.

Oꝛdinatur⁹ acie tria oꝛ Ibidē ao añ ꝓſpicē ſolē. puluerē vētū. Naz ſol añ facie eripit viſum. Vētus ꝓrius tua ſletit ac depmit. boſtiū adiuuat tela. puluis frō te congeſtus oculos iplet ꝛ claudit. Hec mometo eo quo acies oꝛdinā etiaz ipiti vitare ſolēt. Sz ducī puido cauēdū eſt in futuꝝ ne poſt paululū accedēte die noceat ſol⁹ mutata ꝓuerſio. ne vēt⁹ aduerſ⁹ bora ſolita eo pugnāte naſcaī.

Vegetius ibidem libro. 3. ca. xiiij.

Clamoꝛ aūt quē barritū vocāt p̄i⁹ nō ap debz attolli q̄z acieſ vtraq̄z ſe iūxerit. Imperitoꝝ enī vel ignauoꝝ ē vocitari de lōge cū hoſtes magis freāt ſi cū teloꝝ ictu clamoꝛis hoꝛoꝛ acceſſerit. Pars victorie eſt: īimicū turbare añq̄z dimices.

Vegeti⁹ libro 3. ca. xviij.

Nemo enī bello laceſſere. aut facere aq audet iniuriam regno vel pp̄o: quē expeditū ꝛ pmptū ad reſiſtēdū vindicandūq̄z agnoſcit. Vegeti⁹ li⁹. 4. ca. xxxj

Quū tps neceſſitaſq̄z poſtulat: ōcertā ar dū eſt manu. ꝛ moꝛ fultuti turpitudiniq̄z āteponēda. nā occidi pulcꝝ ē: ſi ignominioſe fuis. Tuli⁹ de tuſculais q̄ſtiōib⁹

Qui nō laboꝛat vt car⁹ militib⁹ ſit: ar as mare milites neſcit. Hūanitas ducī i exercitu fulmē aduerſus hoſtes ē. Juli⁹ nū q̄z legit iuſſiſſe ite illuc: ſz venite huc. pticipat⁹ eī cū duce laboꝛ pſuadet militib⁹ minoꝛ. Tulius ibidē.

Audact veteran⁹ cruoꝛē ſuū ſpectat. at q ſcit ſepe viciſſe poſt ſanguinē. Rudis miles ad acīē ꝓcurrit. qz cām belli neſcit ꝛ ius bellatoꝛis ignoꝛat. Peritia enī ē. nō ſegnities: quū ſegnis miles veteran⁹ accedit. Petr⁹ raueñ. i ſmōe.

Jlle q ſanguinē ſuū vidit. cui⁹ dentes au crepuere ſub pugno: q ſupplātat⁹ aduerſariū toto tulit coꝛpe: nec pfect⁹ aīmū. pteit: q totiēs cecidit. ꝓtumacioꝛ reſurrexit cū magna ſpe ad pugnā deſcēdit.

Male vicit: quē Sen. epl'a xiij. ax

UVA. BHSC. IyR_091

penitet victozie. ¶Beli⁹ est eni ignoscē
q̄ post victozią penitere. Sen.i epła
ay ¶Biu apparādū ē bellū vincas celeri
us: qz lōga belli p̄paratio celerē facit vi
ctozią. Ibidem.
¶Bellū itaq̄ suscipiť: vt nihil aliud q̄ q̄
sita videat. ¶Parua sūt arma fozis. si non
est p̄silium domi. Sen.in epła.
¶Ubi adiutozū. s. p̄siliū. b. militia. pax
b. p̄sūptio. y. victozia vtilitas. a xp̄ian⁹. e
a ¶Eneficia seu bñficiū. ¶Bñfici
b um ē benīuola actio tribuēs. ca
ptāsq̄ gaudiū. tribuēdo id quod
agit. ¶Aug.de diffinitiōib⁹.
b ¶Añ dei oculos nūq̄ ē vacua manus a
munē. si arca cozdis plēa ē bōa volūtate
¶Aug.bomł.5ª sup ioħem
c ¶Nescit vt⁹ mēsurā gīe: nec p̄tēta refer
re qđ accepit: sz vult cumulare qđ sūpsit
nec iferioz fit bñficio: licet equeť officio.
d ¶n bñficio ¶Ambzo.sup lucā
p̄ferēdo pl⁹ aīm⁹ q̄ sensus opať magis p̄
pōderat benīuolētia q̄ possibilitas red
dēdi muneris. ¶Amb.de officijs
e ¶Hraz p̄ncipis volūtas nuda nō asserit
nec beneficiū dici p̄t. qđ nłka vtilitate sen
tiť. ¶Cassio.li⁹ 2⁹ epła.xxviij.
f ¶Pietate plenū ē pegrīnā gentē publi
cis bñficijs obligare. z nō tm̄ p̄patriotas
ad substātie lucra admittē: q̄tū ipos quo
q̄ aduenas iuitaē. ¶Cassi.li⁹ 5⁹ epła.9
g ¶mpiti z oio iutiles elegātiozib⁹ bñfi
cijs z officijs āpliāť. diuitie accumulanť
diuitib⁹ z nō ē q respiciat pauperē z mē
dicū. ¶Helyseus vasa vacua iplebat. z ōfi
ciētib⁹ oleū dedit. bodie vo cōtēnūť vasa
vacua z plena supiplēť. ligna in siluas z
aque i maria deferūť. ¶Arēti ire aqua sub
trahiť. z flumia q̄ nō indigēt irrigāť.
¶Petr⁹ raueñ. i quodā ſmōe
b ¶Fabi⁹ ōrucosus bñficiū ab boīe ouro
aspe datū. panē lapidosum vocabat. quē
esurīēti accipe necessariū sit z si acerbuz
i Sūt ei qdā min⁹ Sen.de bñficijs
grati q aliqd icōmodi p̄stare solēt his q
b⁹ obligati sūt vt pbēt affcm̄ bñficij mēo
rē. boz aīm⁹ sīlis est p̄uo amoze flagrāti
b⁹. ¶lli ei aīce sue optāt exiliū vt fugiētē
p̄mittēť. optāt iopiā vt magis desiderāti
donēt optāt mozbū vt assideāt z qcqd op
taret iimic⁹ amātes vouēt. fere idē exit⁹ ē
odij z amozis insani. sz neqtia ē: vt extra
bas mergē: euertere vt suscites: includē
vt emittas. nō eni bñficiū iurie finis nec
vnq̄ id detraxisse meritū est. qđ ipe q de
traxit itulerat. Sen.ibidem
k ¶Aultū itereſt vtrū qs bñficiū nobis
det sua cā an sua z nr̄a. ¶lle q totus ad se
spectat z nobis p̄dest q aliť sibi p̄desse ñ
p̄t eo mihi loco vidēd⁹ videť. quo qs pe
cozi suo pabulū p̄spicit. si me in p̄soztiuz
admisit. Si duos cogitauit igrat⁹ sum z i
iust⁹. nisi gaudeo hoc illi p̄fuisse qđ p̄de
rat mihi. Sūme malignitaš est nō vocaē
bñficiū nisi qđ dantē aliquo icōmodo af
ficit. Sen.li⁹ 6⁹ de bñficijs.
l Si idigētiā ei optares cui⁹ nullū bñfi
ciū hes. ihūauū erat votū q̄ ihūani⁹ ei
optas. cui bñficiū debes. Ibidez
m Sapiēš ē bñ debē bñficia bñ soluere.
Interdū āt solutio ē ipa p̄fessio.
n ¶Post malā se Sen.8z.epła
getē serēdū est. sepe qcqd pierat ifelicis
soli sterilitate: vni⁹ āni restituit vbertas.
¶Nemo hz tā certā in bñficijs manū: vt ñ
sepe fallať. Ibidem.
o ¶Post naufragiū maria tēpāť. naz cui⁹
rei euēt⁹ icert⁹ ē. id vt aliqñ p̄cedat sepe
tētādus est. Ibidem.
p Sepe eni hoc nō potuere diuitie i do
mū ifuse qđ oppoztune date mille ōnarij
¶Aultū eni itereſt an donaueris an suc
curreris. an fuauerit illū tua liberalitas
an ístruxēit. Sepe qđ dať exiguū ē. qđ se
qť ex eo magnū est. Sen.8z.epła
q Errat si qs bñficiū accipit libenti⁹ q̄
reddit. ¶Hilarioz eē dz q soluit q̄ q mutu
at. z letioz eē dz q ere alieno accepti bñ
ficij exonerať: q̄ q obligať. Ibidē
r Si reddē bñficiū nō aliť q̄ p spēm iiu
rie potēo: eqſſimo aio ad bōestū p̄siliū p
mediā ifamiā tēdam. Sen.ibidē.
s ¶Nō pōt dari bñficiū sapiēti. cui qcqd
dať de suo dať. ¶Quedā aicis danť. qdam

UVA. BHSC. IyR_091

ignoſ.ꝛ plꝰ ẽ q̄ꝫuiſ idẽ dat. Si eni datur
qȝ a bñficio tuo noſce icipis. ille tribuit
auxilia iſte oznamẽta. Sen.3°. ȝ bñfi.
t Bñficiũ ẽ qȝ alienꝰ dat.alienꝰ eni ẽ q
potuit ſine reꝑhẽſiõe ceſſare. tȝ bñficiũ
ẽ qȝ qs ꝺedit: cũ illi licẽt etiã nȝ dare.
u Pena ẽ qȝ nȝ audet ab Ibidez
vllo bñficiũ accipe: qȝ nȝ audet vlli dare
x In bñficio tꝑs.locũ.pſonã Ibidẽ
qſqz obſuet·qz momentꝫ q̄dã grata ꝛ ingꝫ
ta ſũt. Quãto eni acceptiꝰ ẽ ſi id damꝰ qȝ
qs nȝ bz: q̄ꝫ cuiꝰ copia abũdat ꝛ qȝ diu q̄
rit. q̄ꝫ qȝ vbiqz vſurꝰ ẽ. Illa quoqz ũ eſt
ſine bȝze q̄ aut illi nẽo alter ꝺedit aut nul
li alij. Sen.3°.de bñficijs
y Vbi cetẽis plꝰ ꝺedit q̄ꝫuis idẽ alijſ
ȝdiſſz: qz ſine ſpe ꝛcipiẽdi ꝺedit. Ibi.
Hec eni bñficij iter duos lex ẽ. alt ſta
ti obliuiſci ȝz dati.alt accepti nũq̄ꝫ. Qui
ꝺedit bñficiũ taceat.narret q accepit.
Sen.2°. de bñficijs.
ab Tacite dãda ſunt bñficia: vt nota ſint
ſolt qbꝰ ꝓſũt. interdũ etiã ipe q tuuat fal
lẽdꝰ ẽ vt bẽat.nec a quo accepit ſciat.
ac Sũt q̄dã nocitura Sen.ibidẽ
ipetrãtibꝰ: q nȝ dare ſz negare bñficiũ ẽ
eſtimabimꝰ vtiqz vtilitatẽ potiꝰ q̄ꝫ volũta
tẽ petẽtiũ.nã exhoztari i pnitiẽ rogãtinz
ſeua bõitas eſt.quẽadmodũ pulcerrimũ
opꝰ ẽ etiã iuitos nolẽteſqz ſuaẽ. ita rogã
tibꝰ peſtifera largiri: blandum ꝛ affabile
odiũ ẽ. Pecuniã nȝ dabo: quã numerari
adultẽ ſciam.ne i ſocietate turpis fcĩ aut
cõſilij iuentar.imo ſi potero reuocabo.
ne poſſit qñz ꝺicẽ. Ille amãdo me occidit
ad Differũt ꝓmiſſa ne Ibidẽ.
minoz ſit turba rogãtiũ quales regie po
tẽtie miſtri ſũt. quos ꝺelectat potẽtie ſue
lõgũ ſpectaculũ. minꝰ q̄ꝫ ſe iudicãt poſſe.
niſi diu mꝰtũqz ſinguꝫ qd poſſint oñderit
nil ꝓfeſtim nil ſemel facĩũt. vt iiurie illoz
p̄cipites lẽta bñficia ſint. Sen.ibi.
ae Nullũ tã imãſuetũ aĩal. qȝ nȝ cura mi
tiget ꝛ i amoze ſui ẽtat. Leonũ oza a ma
giſtris ipune tractãt. elephãtoz feritatẽ
in ſuile officiũ tenet cibus.
af Vultũ Sen.ꝑ°. de bñficijs.
itereſt iter mãm bñficij ꝛ bñficiũ. Itaqz
nec auꝛ nec argẽtũ nec q̄ꝫ eoz q̄ a pri
mis recipiũt bñficiũ eſt ſz ipa tribuẽtiũ vo
lũtaſ. Impitti aũt qȝ tradit.ſolũ vocãt bñ
ficiũ. Impatoziſ ei cozona ꝛ veſtis ꝛ cur
rus nihil hoꝛ honoz ẽ. ſz honoziſ iſigne
Sic nec ẽ bñficiũ qȝ ſub ocuꝫ venit. ſz ve
ſtigiũ bñficij. Sen.3°. de bñficijs
Pleriqz ſũt q bñficia aſpitate vboꝛ ꝛ ag
ſupcilio i odiũ adducũt. eo ꝑmone vſi ea
ſupbia vt ipetraſſe peniteat. Ibidẽ
Tpe bñficia magꝫ ſũt. bñficiũ ẽ vnꝰ i fa ab
me paniſ. bñficiũ ẽ arẽtibꝰ ſiti mõſtraẽ fõ
tẽ. eo aio qcqd ȝbeꝫ quo ꝺat. nec q̄ꝫtũ ſit
ſz a quali volũtate ppẽꝺit. Matꝰ ei aut
minꝰ fit q̄ꝫuis idẽ ſit tpe. loco. cã. Ibi.
Bñficiũ illiꝰ ꝓmodũ expectat cui ꝑſta al
tur nȝ nñz. aliogn nob illȝ damꝰ. itaqz mꝰ
ta q̄ ſũmã bũanitatẽ affeꝛt ꝓtio gꝛaz pdũt
Mercatoz vbiꝰ pdeſt. medicꝰ egroꝝ
magno venalibꝰ. oẽſ iſti q ad alienũ ꝓmo
dũ p ſuo veniũt nȝ obligãt eos qbꝰ ꝓſũt
Seneca liꝰ. 4°. de beneficijs
Inḡtũ eſt bñficiũ qȝ diu iter manꝰ dã ak
tis beſit. qȝ qs egre ꝺimittẽ viſus ẽ. ꝛ ſic
ꝺare tãq̄ꝫ ſibi eriperet. Gratiſſima ãt ſũt
bñficia pata facilia occurrẽtia: vbi nulla
moza fuit niſi in accipiẽtiũ verecũꝺia.
Optimũ ẽ occupare Sen.ibidẽ al
añq̄ꝫ rogemur. qz cũ boĩ ꝓbo ad rogãdũ
os cõcurrat ꝛ ꝺiffũdat ruboꝛ: q hoc toz
mẽtũ remittit multiplicat munꝰ ſuũ.
Nȝ tulit gratꝫ q cũ ro Seneca am
gaſſz accepit. Nulla res cariꝰ ꝓſtat: q̄ꝫ q̄
p̄cibꝰ ẽpta eſt. Moleſtũ eni ẽ vbuz ꝛ one
roſum ẽ. demiſſo vultu ꝺicere rogo.
Lacerat aĩmũ ꝛ p̄ Sen.ibidẽ an
mit frequẽs bñficioꝝ ꝓmemoꝛatio. ꝺemꝰ
bñficia nȝ feneremur. Dignꝰ ẽ ꝺecipi. q
ꝺe recipẽꝺo cogitauit quũ ꝺaret.
Nullũ ẽ tam bñficiũ. Sen.ibidẽ ao
qȝ nȝ vilificare malignitas poſſit. nullũ
tã ãguſtũ qȝ nȝ bonꝰ iterꝑes extendat.
Nihil carius eſtimamꝰ Seneca ap
q̄ꝫ bñficiũ q̄ꝫdiu petimꝰ nihil vilꝰ q̄ꝫ quũ
acceꝑimꝰ. Unũ bñ poſitũ bñficiũ multoꝝ
amiſſoꝝ dãna reſtaurat. Seneca

UVA. BHSC. IyR_091

aq Quãuis oĩ petẽti dare debeas. tñ i beneficio spectãdi sunt mozes eĩ cui dak. ꝛ aimus egra nos ꝛ cohabitatio ꝛ vite societas ꝛ ad nr̃as vtilitates officia añ collata. Ibidem

ar Caue ne bñficiuz maius sit facultate sequẽt eni talem largitiõem rapine vt ad largiẽdũ suppetãt copie. Quũ enĩ dãdo egere ceperit: alienis bonis manꝰ iferre cogũt ꝛ maiora odia sequunt eoꝝ qbus ademerũt q̃z fauores eoꝝ quibꝰ dederũt

af Elige eũ qui gratis nõ Ibidẽ. qui redditurꝰ sit. nõ bñficiuz sz fenus est circũspicere nõ vbi optie ponas sz q̃stuo sissime bẽas vñ facilime tollas. Ibi.

at Pulcrũ sane p̃dicãdũ bñficiuz nulla dilatiõe suspẽsum. nullis p̃cibꝰ redẽptũ nullis meritis ꝓpatũ. gratiꝰ est enĩ donũ qꝫ venit añ preces. Sen. de bñficijs

au Beneficiũ qui dare nescit iniuste petit: beneficiũ accipe: est libẽtatez vendere beneficia plura recipit qui scit reddere Beneficiũ dãdo accipit qui digno dedit Beneficiũ dignis vbi das: oẽs obligas Beneficiũ qui se dedisse dicit. petit. Beneficiũ sepe dare docere est r̃ddere. In opi beneficiuz bis dat: qui dat celeriter. Nihil ꝓdest benefacere didicisse: si cessos bñfacere. Sen. i puerbijs

ax Simonides cum interrogaret quid iter boies facile cõsenescceret: respondit. beneficium. Ibidem

ay Socrates plus gaude datis beneficijs q̃z acceptis. illa enĩ glozie. hec necessitati vident esse subiecta. Seneca

az Zenep cuidam solito apud se cãtare petenti mutuam pecuniam. si dedero inquit ꝛ te ꝛ pecuniam perdo.

Ubi gratitudo: inimicitia. a. Ingratitudo liberalitas. u. x. z. ab. ac. ad. ae. ao. ap. promissio. b. d. e. supbia. ab.

a Enĩ ꝛ taf siue benuolẽtia. Ubi
b mansuetudo ꝛc̃.

a Blasphemia. Non minus pec
b cãt qui blasphemãt xp̃m regnantem in celis: q̃z qui crucifixerunt ambulantẽ in terris. Aug. sup il lud matthei. Blasphemauit.

Nos erat iudis quũ aliqd blasphe b
mie audiebant scindere vestes. sicut paulus ꝛ barnabas cuz cultu diuino honora renꝰ: sciderunt vestes suas.
Raban' ibidem sup matthẽũ

Blasphemia ẽ cũ quadã pbrosa irre c
ligiositate cõuitioꝝ iacula in alteꝝ male dictio. Hugo de scõ victore.

Ubi cleric'. a. detractio. c. volũtas. af
Onũ bonitas. Virtutes qbꝰ a
b viuiꝰ r̃cte magna bona sũt. Species aũt quorũlibet corpoꝝ sine quibꝰ recte viui põt media bona sunt.
Aug. de libro arbitrio.

Neq̃z accepta deo sunt bona que ante b
oculos eiꝰ maloꝝ admixtiõe maculanꝰ.

Vir bonꝰ cito Hre. i mozalibꝰ c
nec fieri nec itelligi põt. nã ille alter foztasse tanq̃z fenix ãno quigẽtesimo nascit nec est miꝝ ex iteruallo magna generari mediocria ꝛ in turbã nascẽtia sepe foztuna ꝓducit. Sz qui sciret quid eẽt vir bonus: nõdum se esse crederet foztasse ettã fieri posse desparet. Sen. xlij. epla

Aut ista bona nõ sunt que vocanꝰ: aut d
homo felicioz deo est. que enĩ nobis bona videnꝰ non habet in vsu deus. nec enĩ libido ad illum nec epularũ lautitia. nec opes. Incredibile autẽ est: bona deo deesse. hoc ipm argumẽtũ est bona nõ esse que deo desunt. Adde q̃ multa que bona videnꝰ aialibus q̃z homini plenioza contingunt. Illa cibo auidi' vtunꝰ: venere ñ eque fatiganꝰ. Virium illis maioz est firmitas. sequitur vt multo felicioza sint homine. Nam sine nequitia sine fraudibus degunt. fruuntur voluptatibꝰ sine vllo pudoris aut penitentie metu. Fallimur bona illa sunt vera que ratio dat solida ac sempiterna que cadere non possunt nec decrescere. cetera opinione bona sunt hoc vero habent cõmune cum veris. p prietas vero boni in illis non est.
Ibidem. 85. epistola

Nõ nascit ex bono malũ ñ magis q̃z ex e
ficu olea. ad semẽ nata respõdent. bona

UVA. BHSC. IyR_091

degenerare nō pñt. Sen.xxx.epla

f Bonaꝝ rerū ꝛ si successus nō fuerit co
nat⁹ ipe honest⁹ est.bōa nemi est boza : si
nō alicui sit mala. Sen.i puer.

g Nō est bōitas.pessimis eē meliozem
Ubi amissio Sen.xxij.epla

a.ptrito.m.bō.t.u.x.z.op⁹.c.patiētia. ac

a Aritas. Jn caritate paup est

c diues sine caritate. ois diues est
paup . Hec in aduersitatib⁹ tole
rat.i pspitatib⁹ tēpat. i duris passiōibus
fortis ē.i bōis opib⁹ hilaris ē.i tpalibus
ditissima.i hospitalitate latissima.iter bo
nos frēs letissima.int falsos patiētissima
Jn abel p sacrificiū leta.i noe pdiluuiuz
secura.i habzae pegrinatiōe fidelissima
i moyse int iurias leuissima. in dauid tri
bulatiōib⁹ mitissima.i ēb⁹ pueris blādos
ignes inocēter spectat.i machabeis senos
ignes fortit tolēat. casta i susāna sup viz
i āna p⁹ viz .i maria pt viz.libera .i pau
lo ad arguēdū.būit i petro ad obediēdū
būana i xpianis ad pfitēdū. diuina i xpo
ad ignoscēdū.qd dicā de caritate: Si lin
guis hoim loquar ꝛ ágeloꝝ. caritatē aūt
nō bēam:nihil sum. Jpa enī ē aīa lfaruz
phetie vt⁹.sacmētoꝝ sal⁹.scie stabilimtuz
fidi fruct⁹. diuitie paupeꝝ. vita moztīū

Aug.de laude caritatis.

b Radix oim bonoꝝ ē caritas. ꝛ radix
oim maloꝝ ē cupiditas. ꝛ sil⁹ ābe eē non
pñt.qz nisi vna radicit⁹ euulsa nō fuerit .
alia plātari nō pt.Sine cā aliqs conat ra
mos icidere:si radicē nō pcēdit euellere
Aug.homl.7⁹ sup iohez.ꝛ de peni.di.2⁹

c Habere oia sacmēta ꝛ mal⁹ eē pt.hīe
āt caritatē ꝛ mal⁹ esse nō pōt.

Aug.de laude caritatis.

d Nō numerositas opeꝝ ñ diuturnitas
tpm.sz maioz caritas meliozqz voluntas
auget meritū. Nā qō patet ꝛ qō latet i di
uinis codicib⁹ tenet q caritatē fuat i mo
rib⁹. Aug.ibidem.

e Sola caritas ē q vincit oia:ꝛ sine qua
nihil valent oia.ꝛ q vbicūqz fuerit trahit
ad se oia. Scia si sola sit iflat : qz vo cari
tas edificat.sciam nō pmittit iflari.

Aug.de doctrina xpiana.

Caritas ē actio rcitudis oculos sem f
per hōs ad deū.glutinū aiaꝝ. societas fi
delitū.ocio nō frigida.actio nō fracta.nō
fugax:nō audax.nō pceps. Aug.

Si ñ vult⁹ i ista beremo siti mozi bibi g
te caritatē.fons ē quē voluit de⁹ ponē ne
deficiam⁹ ꝛ abūdāti⁹ euz bibam⁹. quū ad
priam venerim⁹. Au.sr epla iohis.c.7

Pascit esurientes caritas pascit ꝛ sup b
bia.caritas vt deus laudet.supbia vt ipa
laudet.Uestit nudos caritas vestit et sup
bia.ieiunat caritas.ieiunat ꝛ supbia.

Caritas alios Au.ibidē.c.8. i
pturit quū aliqs infirmat . alios curat edi
ficare.alios ptremiscit offendē.ad alios
se iclinat.cū alijs ergit.alijs blāda.alijs
seuera.nulli inimica. oib⁹ mater.

Aug de catheczādis rudibus.

Uide qztū bonū ē caritas.si ita marti k
riū fecerim⁹ vt nras velim⁹ ab oib⁹ relig
as venerari.ꝛ si opinionem vulgi sectātes
itrepidi sanguinē fudrim⁹ ꝛ substātiā no
strā vsqz ad mēdicitatē ppam dederim⁹:
huic opi nō tā pmiū qz pena debet.ꝛ pfi
die magis tozmta sūt qz cozona victozie.
Hie.sup epla ad galathas.ꝛ ē.j.4.j.vīō

Tūc ad alta caritas mirabil⁹ surgit: l
quū ad ima prioꝝ se mifico zdit attrahit
ꝛ q beigne ōscēdit ad ifima valet ¶curit
ad summa. Greg.in pastozali

Caritat⁹ pietat⁹ miracla amate q tāto m
securioā sūt:qzto ꝛ occlta ō qb⁹ apō deū
eo maioz fit rebutio.quo apud boies mi
noz est gloria. Jbidē.

Caritas q diuisa vnire psueuit: coz iu n
sti diuidi p mlta pellit. qō tū tāto arti⁹ i
bo colligit qzto lati⁹ p scā ōsidēia spargit

Caritas ad cūcta vtutū fcā dil Jbi. o
latat.q a duob⁹ pcepti incipit.sz se ad inu
mera extēdit. Hui⁹ caritat⁹ iitiū ē.dilectō
dei ꝛ pxi.qz p amoze dei:amoz primi gi
gnit.ꝛ p amoze primi amoz di nutrit nā
q deū amare negligit.pfcō primū dilige
re nescit. Greg.li⁹.x.mozaliū

Fozt⁹ ē vt mozs dilectio.qz sicut mozs p
cozp⁹ iterimit:sic ab amoē rez tpaliū eē
ne vite caritas occidit.nā quē pfcē absoz
buēit ad frēa fozis ōsiōria velut isēsibilē

UVA. BHSC. IyR_091

reddit.neq̄ scūs qsq̄ mozi ꝑ dño potuiſ
set in cozpe: si pzius a ẽrenis desideris
mozt⁹ nō in mẽte. Greg.hoḳ.xj.

q Ut multi arboris rami ex vna radice
pdeūt:sic multe vtutes ex vna caritate ge
neranť.nec hz aliqd viriditaſ ram⁹ boni
opis.si nō manet in radice caritatis.

r Caritaſ cū sit ppzīū Greg.i hoḳ.
nutrire ꝯcozdiā fuare ꝯposita. ꝯiūgere
dissociata.dirigere pzaua ꝛ vtutes ceteaſ
pfectiōis sue munimie solidare: qsq̄s in
eī⁹ radice se iserit:nec a vitate deficit nec
a fructu inanescit. Greg.i homḳ.

f O bona mī caritas. q̄ siue foueat ifir
mos:siue exerceat puectos: siue arguat
iqetos:diuersis diuersa exhibēs: sicut fi
lios diligit vniuersos. quū te arguit miſ
est.quū blādit simplex est.pie solet seuīe
sine doloze mulcē. pacīēter nouit irasci.
hūiliter idignari. Caritas hoim mī ē.et
angeloz nō solū q̄ in ẽris sz etiā q̄ in celo
sūt pacificauit.ipa ē q̄ deū boi placauit ꝛ
boiez deo recōciliauit. Ber.i epḳa.2ª

t Cib⁹ idigeſt⁹ cozp⁹ cozrūpit. inflatū ꝛ
hydropicū reddit si digest⁹ fuerit nutrit
sic scīa stomacho aie idigesta:si nō fuerit
igne caritatis decocta:malos hūozes ge
nerat. Nūqd nō mali mozes.mali hūoēs
sunt. Ber.sup illud.
Scīa iflat.caritas edificat.

u Mēs quā semel affecerit caritas sui
turis eē nō sinit.metuit qō nescit.dolz qō
nō oz.Sollicitaſ plusq̄ voluerit: ꝯpatiſ
nolēs.miserek in vita. Ber.i epḳa

x Obstinatio nō pmittit nos alteri⁹ coz
igredi.nec suspitio patiſ credere nos ab
alijs amari. huic duplici mozbo duplex
caritas medek illa.s.q̄ nō sua q̄rit.ꝛ iterū
illa q̄ oia credit. Ber.i quodā ſmōe

y Caritas est mozs criminū.vt⁹ pugnā
tiū.palma vitioz ꝯcozdia mētiū.societaſ
electoz.quā fīos ꝯcipit.ad quā spes cur
rit.cui ꝑfect⁹ oīm bonoz fuit.

z Caritas dei q̄dā Cassio.sup p̄s.
venak ē pluuia vtutū. sub qua ꝛ btā volū
tas germinat ꝛ opatio scā fructificat. pa
tiēs hec in aduersis.tpata in ꝑspis.hūili
tate potēs.afflictiōe letissima.iimicis be
niuola.bōis suis supans malos.
Cassiodo.sup p̄s. Usq̄ quo.

Caritas robur ē fidei.fīos foztitudo ab
est caritas.ꝛ tūc vez nomē est. ac ver⁹ ē
fruct⁹ ābaz.quū insolubiḷ manet vtriusq̄
ꝯnexio.vbi eī ñ siḷ fuerit siḷ ỏsūt.qz iuicē
sibi ꝛ iuuamē ꝛ lumē sūt.donec desiderīū
credulitaſ ipleat remuneratio visiōis ꝛ i
cōmutabiḷr videak ꝛ amek qō nūc ꝛ sine
fide nō diligiť ꝛ sine dilectiōe nō credit

Leo de ieiunio in sermone.

Nescio si qd mai⁹ in laude tua dicere ac
possum:q̄ vt deū de celo trabēs ꝛ boiez
de ẽra ad celū eleuares.magna virt⁹ tua.
vt ꝑ te vsq̄ ad hoc hūliarek de⁹ ꝛ vsq̄ ad
hoc exaltarek hō.

Hugo ỏ laude caritatis

Ubi amoz.ap.dilectio.virt⁹.r.

Aro siue cozp⁹. Carnis aflī a
c ctio est ꝑ quā lasciue mēt̄ semia
ria castigatiōe discreta cōꝑmūk.

Spūs deficit Au.de diffinitōib⁹ b
vbi caro reqescit.Ut enī caro molibus.
sic aīa dur⁹ nutrit. Illā blāda refouent.
banc aspa exercent. Aug.sup iob̄ez

Quocūq̄ pergamus nobiscum inimi c
cum poztamus.Unum ꝛ adolescētia du
plex incendium voluptatis.

Cozpis debilitas Hie.i epḳa d
nimia etiā vires aie frangit.mētis quoq̄
igenīū marcescē facit. qcqd cū mō ꝛ tpa
te fit:salutare est.optim⁹ in oi re modus
laudabilis vbiq̄ mēsura. Hie.i epḳa

Duz carnak vita cozrigiť ꝛ vsq̄ ad ab e
stinētie atq̄ orōnis studiū a pficiētib⁹ p
nenť.quasi iā in altari caro īcēdit.vt ide
in ꝯtra oīpotētis dei sacrificiū redoleat
vñ pz⁹ ck̄pa displicebat. Gre.i moza.

Nos gestam⁹ laqueū nr̄m nobiscū.cir f
cūferim⁹ inimicū.carnē nr̄am loquoz de
peccato natā.i peccato nutritā.cozruptā
nimis ipa ozigine.sz multo ãpliuſ pzaua
cōsuetudie vitiatā. Hinc est q̄ tā acriter
aduerſ⁹ spūz ꝯcupiscit q̄ assidue murmu
rat ꝛ ipatiēs ē disciplie.q̄ illicite suggēit
q̄ nec rōi obtēpat nec vllo timoē ībibek

UVA. BHSC. IyR_091

g Quia iniqu' carnem Ibidem suã deo ꝓposuit. iudicante deo agit': vt ex ea ãpli' in igne cruciet'. Hic itaq; eã reliquere nõ vult. ⁊ quũ ab ea abstrahit'. illic eam relinquere appetit ⁊ tñ i ea ꝓpt̃ supplicia refuat'. Gre. i moralib'

b Sic ꝓditi mirabil'r sum': vt rõ aïam ⁊ aïa possideat corp'. Jus vo aïe a corpis possessiõe repellit': si nõ pri' aïma a rõne possidet'. Gre. li°. j°. moraliũ

i Hi frequẽter maioẽs tribulatiões ex carne suscipiũt. qui carnis voluptatibus delectãt'. Gre. li°. xij. moraliũ.

k Magna cura pẽsare debem' vt̃ nr̃ spũs ipetu carnis ducat'. trãsitoria etnis ꝓponere. ista mũdana ad voluptatẽ non ad necessitatẽ q̃rere. Gre. ibidẽ

l In hoc mũdo cũ nr̃is tẽtatiõib' nasci mur. ⁊ caro nobis aliq̃n adiutrix ẽ in bono ope. aliq̃n aũt seductrix i malo. Si igitur ei pl'q̃ debem' tribuim': hostẽ nutrim' ⁊ si necessitati ei q̃ debem' nõ ꝺdim' ciuẽ necam'. Satiãda est itaq; caro sed ad hoc vsq; vt i bono ope nobis sufficiat Naz qsqs ei tm̃ tribuit vt supbiat: satiari penit' ignorat. Ars itaq; magna est satiari. ne vnusq̃sq; p satietatẽ carnis ad iniq̃tatẽ ꝓpat turpitudis. Greg. homl'. 7°. scõe pti's ezechielis.

m Jrã metũ cupiditatẽ ⁊ gaudiuz velut quẽdã aï currũ auriga regit ⁊ i captiuita tẽ redigit oẽz carnalẽ affcm̃ ⁊ carnis sensum nutu rõnis i obsequũ vtutis.

n Cur carnẽ tuã Ber. sup cãt. pciof reb' ipiguas ⁊ adoznas: quã post paucos dies vmes deuozaturi sunt in sepulcro. ⁊ aïam tuã bõis opib' ñ adoznas q̃ deo ⁊ ãgel' et' ꝓsentãda ẽ i iuditio: Cur g̃ aïam tuã vilipẽdis ⁊ ei carnẽ ꝓponis? dñaz ãcillari ⁊ ãcillã dñari mag̃ abusio ẽ Ber. in fmõe ⁊ hugo de clausto aïma.

o Primũ ipedimẽtũ nr̃m ⁊ occupatõ g̃uis ipa ẽ necessitas mirti hui' corpis. qõ dũmõ somnũ mõ cibũ mõ vestẽ. ceteraq; sil'ia q̃rit. haud dubiũ qn frequẽter ipedit nos ab exercitio spũali. Ber. fmõe. xxxiij.

Corpe moli reddito ⁊ delicato necesse est ⁊ aïam pticipari ex corpis morbo. Chrisostom' homl'. xxix. sup hebreos. p

Be stercore ⁊ pauptate erigit qsqs ꝺ labe corpis p dei gram subleuat'. Jn stercore iuolui' cui carnis vitia dñant'. Cassiodor' sup ps'. Suscitãs a tra. q

Nũq̃ affect' nr̃ ad desiõrũ eñoz ac cẽdit'. nec itellect' ad celestiuz ꝓtẽplatiõnẽ pfecte acuit'. nisi cura carnis etiã i licitis ⁊ necessarijs frequẽter ⁊ fortiter repellat'. Ricard' i li°. de ꝓtẽplatiõe r.

Nihil aliud est caro cũ qua tanta ẽ societas nisi spuma caro fcã fragili decore vestita. sed erit qñq; cadauer miseꝝ ⁊ putridũ ⁊ cib' vmiũ. Si diligẽter ꝓsideres qd p os ⁊ nares ⁊ ceteros corpis meat' egrediat'. vili' sterqlinũ nũq̃ vidisti. Si singulas et' miserias enumerare vel': q̃z sit onerata peccat̃ irretita vitijs. pzurit ꝓcupiscẽtijs. occupata passiõib' polluta illusiõib' pna semp i malũ ⁊ in oẽ vitiũ p clinis. plenã ꝓfusiõe ⁊ ignomia iuenies Hugo de clausto aïe li°. j. ca. j. s

Attẽde hõ qd fuisti añ oztũ ⁊ qd es ab oztu vsq; ad occasum. atq; qd eris post hãc vitã. pfecto fuit qñ nõ eras. postea ꝺ vili mã fact' ⁊ i vilissimo pãno iuolut' mẽ struali sanguie i vtero matno fuisti nutrit'. tunica tua fuit pell' secũdina. sic idutus ⁊ oznat' venisti. nec mẽoz es q̃z vilis sit ozigo tua. Fozma fauoz populi feruoz tu uenilis opesq; subripuere tibi noscere qd sit hõ. Nihil ei aliud ẽ homo q̃z sperma fetidũ sacc' stercoz. cib' vmiuz. post hoiem vermis. post vmẽ fetoz ⁊ hozroz Sic i nõ hoiem vertit' ois hõ. Cũ fex cũlim' cũ res vilissima sim'. Unde supbim' ad trã terra redim' Ibidem. t

Quodãmodo exire de carne ẽ in corpoze cõmozãtem ⁊ vltra naturam est fragili carne aculeos non sentire. Johes cassianus de institutis monachorum libzo vj. u

Fateoz nos gerere corpis nr̃i tutelã ñ idulgẽdũ illi. Seruiẽdũ nego. mlt̃ũ fuiet qui corpori seruit. qui pro illo nimium x

UVA. BHSC. IyR_091

timet.q ad illud oia refert. honestū ei vi
le est.cui corp' suū nimis carū est.huius
nimi' amor nos timoꝛib' iqetat.sollicitu
dīb' onerat.ꝛ ꝓtumelijs obijcit.agak ei'
dīligētissima cura ita tū vt quū exigit rō.
quū dignitas.quū fides:mittēdū i ignez
sit.Sic nos gerere debem' nō tanq̄ ppk
corp' viuere ꝺbeam'. sz tāq̄ nō possum'
sine corpe.corpi tm̄ idulgeam' q̄tū bōe
valitudi satis est. Sen.xv.epka.

y Maioꝛe corpis sarcina aius elidi
tur ꝛ min' agit' est. Circūscribe corpus
tuū ꝛ aio locū laxa. multa sequūk icōmo
da deditos huic cure. bibere ꝛ sudaē vi
ta cardiaci est. Ibidem.

z Maioꝛ sum ꝛ ad maiora genit' q̄ vt
māciptuz sui corpis mei. Cōtēpt' corpis
sui certa libertas est. Sen.lxvj.epka

ab Sapiēs itaq̄ multū cū meliꝛe ac di
uina sua pte ꝺsak cuz hac q̄rula ac fragili
q̄tū necesse est. Ibidem.79.

ac Mkta nos icōmoda exagitāt:q̄ ma
le ꝓueniat nobis hoc corp'. nūc de capi
te.nūc de vētre.nūc de pectoꝛe aut de fau
cib' ꝓquerimur.aliq̄ nerui nos. aliquā
do pedes vexāt.nūc detractio. nūc distil
latio.aliq̄ supest sanguis.aliq̄ deest.hic
atq̄ illinc tētamur.hoc euenīē solz i alie
no hītātib'. hoc ei corp' ñ dom' sz hospi
tiū ꝛ qdez bꝛeue hospitiū qꝺ reliquēdū:
vbi te gūē eē hospiti vibas. Sen.

ad Jam q bona corpis p̄ se ferūt. q̄ exi
gua q̄ fragili possessiōe vtūk. Foꝛme ꝺ
nitoꝛ vt rapid' est ꝛ veloꝛ ꝛ vernaliū flo
rū mutabilitate fugatioꝛ. qꝺ vt ait aristo
tiles. Si liceis ockis boies vterēk:vt eo
rū visus obstātia penetraret: nōne intro
spectꝰ viscerib' illud alcipiadis supficie
pulcerrimū corp' turpissimū vibrek? Jō
te pulcꝛ videri nō tua nā sz ockoꝛ spectā
tiū reddit ifirmitas. Sz existimate q̄ mk
tis nimia corpis bōa. dū sciak hoc qꝺcū
q̄ miramini triduane febꝛis ignick'o pos
se dissolui. Boeti' ꝛ.de ꝓsolatiōe

Ubi abstinētia.an.acceptō.f.aia.x.y. cō
cupiscētia.d.f.ꝓsideratō.f. coz.i. delitie
e.ingenium.e.redimē.d.y.fuitium.a.spi
rituscūs.p.subiectio.d.

Astitas siue ꝓtinētia. Castitas a
c ē virt' sub iugo rōnis ipetū libi
dis refrenās.

Au.de diffinitionib'.

Castitas est pedomitas vitioꝛ furias b
mūda ꝛ honesta toti' corpis hitudo.

Proposito ai pmanēte p Jbidē c
qꝺ ꝛ corp' scificari merukt. nec ipi corpi
aufert scitatē violētia libidis aliene quā
fuat pseuerātia ꝓtinētie scē.

Aug.in libꝛo de bono cōiugali.

Jn ꝓiugali vick'o si pudicitia ꝓfuak.dā d
natō ñ timek. Sz in ꝺginali ac viduali cō
tinētia excellētia muneris āplioꝛis expe
tik.qua expetita ꝛ electa ꝛ voti debito ob
lata iā nō solū nuptias capescere. sz etiā
si nō nubāt.nubere velle dānabile est.

Aug.de ꝓtinētia viduali.

Sicut bonuz erat qꝺ martha faciebat e
occupata circa ministeriū scōꝝ:sz meliuſ
qꝺ maria audiēs verbū dei.ita etiā bonū
susanne i castitate ꝓiugali laudam'.sz bo
nū vidue āne ꝛ magis marie ꝺgis ātepo
nim'. Aug.de bono ꝓiugali.

Pudicitia res ē aie.virgitas corpis. f
deniq̄ illa itegra i aia pmanēte pōt ista
de corpe sibi violēter auferri.ꝛ quū ista i
tegra manet corpi:pōt illa i aimo lasciui
volūtate corrūpi. Aug.ꝓ Iulianū li°.4.

Nō dicak vos bꝛe aios pudicos.si ha g
beak oculos ipudicos. qꝛ ipudic' ocul'
ipuduci corꝺis ē nūtius.

Aug.de cōi vita clericoꝝ.

Audeo dicere supbis cōtinētib' expe b
dit cadere.vt in eo ipo in quo se extoliūt
būilienk. Quid eni pdest cui est ꝓtinētia
si dñek supbia? Au.fmōe.s 7.sup mat.

Jnter oia certamia xp̄ianoꝝ durioꝛa i
sūt p̄lia castitatis.nā ibi ꝓtinua pugna.ꝛ
rarioꝛ victoꝛia. Rara ei ꝓcoꝛdia foꝛme
atq̄ pudicitie. rara auis in ꝛris nigra si
milima cigno. Aug.in sermone.

Ubi necessitas iponit castitati.anētas k
dak libidini.itaq̄ nec casta ē q̄ metu cogi
tur.nec honesta que mercede cōducik.

Quacūq̄ ꝺtute polleas.q Au.ꝺ vir. l

UVA. BHSC. IyR_091

buscūq; opib' niteas: si cingulo castitatis
careas: oia p̃ trā trabes. Hie. i epla
m Quū de ipa ꝓtinētia mēs elatiōe tan
git. plerūq; oipotēs de'. supbiā deserēs
hāc in imūditiā opis cadē pmittit. Nul
la eni est castitas carnis: quā nō cōmen
dat hūilitas mēt̄. Greg. i moralib'
n Differūt qdē iter se hō pudic' ⁊ āge
l' sz felicitate nō vtute. Sed ⁊ si illi' casti
tas felicior: hui' tñ fortior eē ꝓgnoscitur
Castitas sine caritate lāpas est sine oleo
subtrahe oleū lāpas nō lucet. tolle cari
tatē: castitas nō placet. Ber. i epla
o Utinā q ꝓtinere nō valēt. celibatui ce
derēt ne vterenť eēt pculdubio meli' nu
bere q̄z vri. ⁊ saluari in hūili gradu: q̄z in
sublimitate cleri deteri' viuere.
p Quidā i iuuētute luxurie Ber. ibi.
viuētes. in senectute ꝓtinētes fieri dele
ctāť ⁊ tūc eligūt fuire castitati: qñ libido
eos fuos hr̄e ꝓtēpsit. Nequaq̄z in sene
ctute ꝓtinētes vocādi sunt. q in iuuētute
luxuriose vixerūt. tales nō bñt pmiuz. qz
laboris certamē nō habuerūt. Eos eniz
expectat gl'ia. i qbus fuerūt gl'iosa certa
mina.
Isidor' li°. 2°. de summo bono. ca. xxxj.
q Sex sunt q̄ icorruptā ꝓfuāt castitatez
scz. sobrietas. opatio. asperitas cult' ibi
bitio sensuū. raritas fmōis cū honestate
euitatio opportunitatis ⁊ psone ⁊ loci ⁊
tpis. Cassiodor' sup mattheū.
r Pudicitia est ornamētū nobiliū exal
tatio hūliū. nobilitas ignobiliuz. pulcri
tudo viliū. solamē meritū. augmētū ois
pulcritudis dec' religiōis. mioratio cri
minuz. multiplicatio meritoꝝ. creatoris
oiz dei aica. Cypan' de xij. abusiōib'
s Exptis vitioꝝ illecebris difficili' q̄z i
cognitis carem' ⁊ miozis laboris est in
cognitā carnis cauē voluptatez q̄z reisce
re tā icognitā. Beda sup esdra li°. 4°.
t Maius miraculū est de carne ꝓpria
fomitē eradicare luxurie: q̄z expellē imū
dos spūs de corpib' alienis.
In collatiōib' patꝝ collatiōe nestoratis
u Maior est virtus ac sublimior gr̄a in
tnā libidinē carnis extīguere: q̄z neqtiaſ
demonū extrinsec' irruētes signo dñi ac ꝺ
tuť altissime potētia subiugare. Ibidē
Pudicitia est virt' nō solū impetuz li x
bidinis cohercēs: sz ⁊ signa cohibēs.
Hac mediocritať linea Tull' y
ꝓtinētiā obfuabis vt nec voluptati dedi
t' pdig' ⁊ luxuriosus appeas. nec auara
tenacitate sordid' aut obscur' existas.
Seneca de quattuoz virtutib'.
Ubi caro. q. cōiugū. piculū. c. scitas. c
supbia. t. virginitas.
Leric'. Cū etiā laicos hoc ꝺ a
c ceat: ne aut extraneas blasphe
mādi occasiōes aut opportunita
tē fornicatiōis ostēdant: maxie tñ hec ne
cessitas clericos vehemēter ꝓstringit. q
b' religio blasphemata aut fratnitas pdi
ta duplices penas irrogabit.
Aug. de singularitate clericoꝝ.
Cōtēnť cleric' q sepe iuitať ad prādiū b
⁊ nō recusat. nūq̄z petētes: raro accipia
m' rogati. Beati' est magis dare q̄z acci
pere. Hie. ad nepotianū.
Negotiatorē clericū ex iope diuitē ex c
ignobili gl'iosum quasi quādā pestē fuge
Clericos illos ꝓuenit ec Ibidē d
clesie stipēdijs sustētari. qb' parētū ⁊ p
pinquoꝝ nulli suffragāť. q aūt bonis pa
rētū ⁊ opib' sustētari pñt: si qꝺ pauperz
est accipiūt: sacrilegiū icurrūt.
Hie. in epla ad damasuz papā ⁊. i. 4. 2.
Cleric' q de bonis suis sustētari pōt: e
si accipit qꝺ paupeꝝ est. sacrilegiū pfcō
ꝓmittit. atq; p abusiōez taliū iudiciū sibi
māducat ⁊ bibit. Si eges ⁊ accipis: das
poti' q̄z accipis. si aūt nō eges ⁊ accipis
rapis. Hie. in alia epla.
Uehemēter eccliaz dei ꝺstruit. melio f
res laicos eē q̄z clericos.
Hie. sup epla ad timotheū.
Miroꝝ cui' ordinis sint nri clerici. g
Pnā in ꝓgregatiōe tpaliū se bñt vt laici: in
appatu nobili vt milites. in acquisitione
redditum vt clerici. sed non laborant vt
laici. neque pugnant vt milites. neque
euāgelizant vt clerici. ⁊ quum vtriusque

UVA. BHSC. IyR_091

ordis eē cupiūt: vtrūq; ꝺserūt. vtrūq; cō
fundūt. Unusqsq; i ordine suo resurget
Jsti ḡ cū deꝰ sit sūme sapiēs: veracit̄ cre
dit a summo vsq; deorsum nihil iordiatū
relinq're: vereor ne alibi ordinandos q̄;
vbi nullꝰ ordo: sz sempit̄nꝰ horror ihabitat
Ber. li°. 3°. de ꝓsideratiōe ad eugenium.

b Cū cūcti stat' hoim aliqd hēant labo
ris z aliqd voluptatis: clerici int̄ hec no
uo quodā artificio discernētes totū qꝺ ꝺ
lectat. in quolibet elegerūt. z totū qꝺ mo
lestat respuerūt. a militib' acceperūt sup
bie faustū: ap̄lā familiā equoꝝ falleras z
nobiles appar'. a mulierib' depēdentes
collo pelles rubricatas: vinū molicie bal
neū z gl'iā: a rusticis fruct' agroꝝ borea
plena. Sz bñ cauēt militaris lorice pon
d': muliebrē ꝺclināt vecūdiā. Oēs rusti
ci z agricole victū sibi laboꝛe acqrūt. bi'
delicijs affluūt. z tñ aduenīēte fructuū tē
poꝛe. pmptuaria eoꝝ plēa tritico z vinū
bibūt vue meracissimū. z inde icrassant i
piguāt z ꝺilatāt. Quuz ḡ resurgē cepint
boies qlibet in ordie suo: isti cū qb' rsur
gēt: Si diuertē voluerit ad milites: ipos
exsufflabūt. Sic cūcti boies a suis finib'
arcebūt. z isti q in nullo fuerit ordie vbi
putas collocabūt: Restat ḡ vt illū locuz
sortiāt: vbi nullꝰ ordo sz sempit̄nꝰ horroꝝ
ihabitat. z sint in laboꝛib' demonuz: q in la
boꝛib' hoim nō fuerūt. z m fo sup illud cacnos
Bernardus sup illud psalmi. xchdmg oia fol.
Jn laboē boiz nō sunt. iō nō flagellabūt 206

t Ministri xpi sunt z fuiūt ātixpo. ho
norati dñi cui hōrē nō ꝺserūt. Jnde quē
qnotidie videſ meretrici' nitor. histrioni
c' hit'. regi' appar'. Jnde aur in frenis
in sellis in calcarib'. pl' calcaria q̄; alta
ria fulgēt. ide mēse splēdide ciphis z ci
bis. Jnde comessatiōes z ebrietates. in
de citbara z lyra. ide toꝛcularia redūdā
tia z pmptuaria plena eructātia ex hoc i
illud. p but' mōi volūt esse z fiūt eccl'iaꝝ
p̄positi. ꝺcani. archidiacōi. epi archiepi
Bernard' sup cāt. fmone. 23.

Olim p̄dcm ē z nūc tps ipletiōis ad
uenit: ecce in pace amaritudo mea ama
rissima. amara pri' in nece martiꝝ. amari
oꝛ post in pflictu hereticoꝝ. amarissima
nūc i moꝛib' domesticoꝝ. Nō fugare nō
fugē eos pōt. ita inaluerūt z multiplicati
sunt sup numeꝝ. itestina z insanabil' ē pla
ga eccl'ie. z iō i pace amaritudo ei' ama
rissima. sz in qua pace: z pax est z nō pax
pax a paganis. pax ab hereticis. sz nō p
fecto a filijs. Uox plāgētis eccl'ie in tpe
isto. filios enutriui z exaltaui. ipi āt spre
uerūt me spreuerūt z maculauerūt me a
turpi vita. a turpi qstu. a turpi ꝓmertio a
negotio deniq; pābulāte in tenebris. sup
ē vt iā de medio fiat demoniū meridianū

Uñ cleric' exuberare Ber. ibidē l
existimas rerū affluētiā. vestiū splēdoꝛē
mēsaꝝ luxuriā. ꝓgerie vasoꝝ argēteoꝝ z
aureoꝝ. nisi de bonis eccl'ie: Jnde est q;
illa paup z inops z nuda reliq; facie mi
serāda. iculta hispida. pp qꝺ nōie hodie
eccl'iam oznare sz spoliare. nō est custodi
re sz pdere. non est defendē sz exponere
nō est istruere sz pstituere. nō ē pascere
gregē sz mactare z deuoꝛare. dicēte dño
de illis: q deuoꝛāt plebē meā sicut escam
panis. Ber. sup cāt. fmōe lxxviij.

Currit̄ i clero passim ab oi etate z oꝛ m
dine a doctis piter z indoctis ad eccl'ia
sticas curas: tāq; sine curis. iā q;q; victu
rus sit: quū ad curas puenerit.
Bernardus in quadam sermone.

Si isurgeret aptus heretic'. mitteret n
foꝛas z arescceret. si violēt' inimic' abscō
dēt se foꝛsitan ab eo. nūc vo qd ejiciet a
quo abscōdet se: oēs aīci z cū inimici. oēs
necessarij z oēs aduersarij. oēs domesti
ci z nulli pacifici. oēs pximi. z oēs q̄ sua
sunt querūt.
Bernardus sup cāt. fmōe. xxxj.

Peccata populi mei comedūt. sz sicut
nihil bñtes ppriū nō peccata sz alimēta
qb' indigere vident accipiūt ita possesso
res ñ alimēta qbus abūdāt: sz aliena pec
cata suscipiūt.
Prosper li°. j°. de vita cōtemplatiua.
Ubi ebrietas. s. exēplū. q. mun'. b. oꝛō. k
penitētia aq. at. Coactio. vbi violētia

oēs hec actoritn.es nostr
ber.di p alt alterig aug
vt ps. my fine opus be
m fo. q mip. gne est q
o michi mungit &c

k

UVA. BHSC. IyR_091

a Cogitatio. Quicqd pudet di
c cere pudet cogitare est tutissimū
atq; pfectū vt assuescat aīm' sol
licita semp & puigili custodia discernere
cogitatiões suas. & ad primū aī motū vl'
ꝓbare vel reprobare qđ cogitat. vel bo
nas cogitatiões alat vel stati malas extī
guat. Hic nāq; fons est boni & origo pec
cādi. Ibi maxie oz obtuare peccatū vbi
nasci solet. statiq; ad primā tētatiōis faci
em & malū añq; crescat restringere. dum
adhuc est in cogitatiõe.
Hiero. in epla ad demetriadem.
b In illa tm̄ cogitatiõe peccatū q̄ sugge
stiõi ꝓsensum mētis dedit. q̄ malū suū blā
de fouet q̄ in fcm̄ gestit irrūpere. hui' co
gitatio est. si ex aliquo ipedita casu non i
plcat volūtatē. nihilomin' actiõe crimis
ꝓdēnat a dño: vt illud i euāgelio legim'
q̄ viderit mulierē ad ꝓcupiscēdum.
c Ad peccatū Hiero. ibidē.
qđ ope ptrat nequaq; puenies. si icen
tiua vitioz statim in mēte iugulabis. & p
uulos babilõis allides ad petrā. in qua
serpētis vestigia nō repiunt & caute dño
pmittes. Si mei nō fuerit dñati &c.
d Tūc ad pfectiõis Ibidem
summā ptingim' : quū sic exterioza vitia
vincim' : vt cogitatiões supfluas a mente
reserem'. Nā tāto lōgi' mēsa necessarijs
cessat: q̄to inania latius cogitat.
Gregorius 2°. moralīū
e Peccata opis tāto citius cognoscūt
q̄to exteri' vident: peccata vo cogitatio
nis eo ad intelligēdū sunt difficilia: quo
iuisibiliter ptrāt. & tāto lati' cogitatio
nes defluūt: q̄to se eē securi' estimāt. qz
foris a repbēsoribꝰ non vident.
Gregorius li°. xj. moralium.
f Magno studio supflue cogitatiões
āputāde sunt. sz tñ āputari fundit' nequa
q̄ pūt. Semp enī caro supflua generat. q̄
semp spūs ferro sollicitudis rescindat.
Gregorius li°. v°. moralīū.
g Electoz mētes si quas in se carnales
cogitatiões iueniūt: penitētie ardoē ꝓsu
mūt. nec cogitatiões suas dilatari carna
li voluptate pmittūt. qz eo semetipos iu
dicantes subtiliūt feriūt. quo districtū iu
dicem pstolāt vicinū.
Gregorius li°. xij°. moralium
Quū ꝓpozum mētib' occasio ppetrā b
di peccati deest: desideriozum cogitatiões
eozum cordib' nullaten' desunt. & quū non
semp diabolū sequūt in ope: valde tū se
illi obligāt in cogitatione.
Ān dei ockos Greg. 14. moraliū t
vacue nō trāsuolāt cogitatiões nre. & nul
la moīta tpis p ānū trāseūt sine statu re
tributiõis. Greg. xx. moraliū
Sepe misericors de' eo citi' peccata k
cordis abluit: quo hec exire ad opa nō p
mittit & cogitata neqtia q̄to citi' soluit:
qz effectu opis nō ligat.
Gregorius in pastorali. c. liij.
Si a domo mētis ad momētū rō discē l
dat quasi abñte dña: cogitationum se cla
mor velut gerrula ācillaq; turba multipli
cat. Ut aūt rō ad mētē redierit: mox se cō
fusio tumultuosa ꝓpescit. & quasi ācille se
ad iūctū op' tacite reprimūt: dū cogitatō
nes ptin' se cāis ꝓpzijs ad vtilitatē sub
dunt. Greg. in moralib'.
Cogitatio est ipzouid' aī respect' ad m
euagatiõem pn'. Hugo.
Quocūq; tpe nō cogitaueris deū: pu n
ta te tpsi illō amisisse. Cassio. sup ll. pſ.
Et coz meum dereliquit me.
Incipiam' bonas cogitatiões diligē o
& stati ab illo q̄ male sunt dignabit' dñs li
berare. Cesari' mōitiõe. 2. c. 3.
Mētē nō iterpellari cogitatiõibus p
ipossibile est. suscipe vo eas siue respuē
oi studēti p gīam dei possibile ē. Quēad
modū igit' ozt' eaz nō oīmode pendet a
nobis: ita reprobatio vel electio ꝓsistit i
nob. In collatiõib' pīz collatõe moisi
Cogitatiões vagas & iutiles & velut q
somno sit'es ñ recipias. qb' si animū tuū
oblectaueris: quū oīa dispoſueris tristis
remanebis. Seneca de 4. vtutib'
Si qd cogitaueris cito appebit ꝓuer r
santib'. bñ cogitata si excedūt. ñ occidūt
Seneca in prouerbijs.

UVA. BHSC. IyR_091

Ubi aia.ag.ꝓuersatio.as.coꝛ.n.deus ab.diabol'.a.dilectio.t.moꝛs.ap.oꝛatio bk.peccatū.m.n.religio.k.tētatio.g.n.

a Ompassio. Pia est ista tristi

c tia ꝛ si dici pōt bona miſia:vitijs alienis tribulari nō iplicari me rere nō berē.doloꝛe ꝓtrahi nō attrahi.

Aug.in epla ad sebastianū.

b Quū aliene ifirmitati ꝓpatimur.valē ti' a nra roboꝛamur vt amoꝛe futuroꝛum mēs ad pntia aduersa se ꝑparet.ꝛ crucia t' coꝛpis quos timebat expectat.

Gregoꝛius li'. 7°. moꝛaliū

c Tūc plena coꝛdis nri ꝓassio ē.quuꝫ mala iopie ꝑ ꝓximo suscipe nō metuim' vt illū a passiōe liberem'. Plus est aliqñ cōpati ex coꝛde:q̄ dare. qꝛ qsqs idigēti pcē ꝓpatiť:min' estimat oē qđ dat.ꝛ rem quā libet plerūqꝫ dat: qui nō ꝓpatitur.

Greg.li'. xx°. moꝛaliū.

d Tāto qsqꝫ pfect' ē: q̄to pfecti' sentit doloꝛes alienos. Greg.li'. xix°. moꝛa.

e Sic mēs p ꝓassiōem doleat.vt etiam larga man' affectū doloꝛis ostēdat

f Sicut pura veritas In homl'. ñ nisi puro coꝛde videť:sic miſia fratris miſo coꝛde veri'sentiť. Greg.i hol'.

g Cōpassio ē quū malū iopie ꝑ ꝓximo nō metuim':vt eū a passiōe liberem'.

h Magne actū Greg.i homl'. pietatis dispēsatiōe cognoscim'. vt is q futur' erat pastoꝛ eccl'ie i sua cl'pa discēt qualiter alijs miſereri debuisset vt ex sua ifirmitate cognoscereť q̄ miſicoꝛdiť alie nā ifirmitatē toleraret. Greg.in homl'.pasche ꝛ est.l'.di. cōsiderādū.

i Si doles cōdoleo.si nō doleo tm̄ ꝛ ma xime sciēs a salute lōgi' absistere mēbrū qđ obstipuit:ꝛ egrū sese nō sentiētē picu losius laboꝛare. Ber.de ꝓsideratiōe

k Nōnulli dura ceruice ꝛ attrita sūt frō te:vt quo magis eis ꝓpatimur tāto magis nra ꝓassiōe ꝛ patiētia abutāť.

l Deuot' miles nō Ber.i fmōe sentit sua:cū benigni ducis ꝓtueť vulnēa

m Impossibile Ber.ibidē. est scire afflictiōes afflictoꝝ ei qui expim tū afflictiōis nō būit.

Chrisosto.sup epla ad hebꝛeos ser.xxx.

n Religiosa tristitia aut alienū peccatū luget aut ꝓpriū nec de hoc dolet qđ diui na iustitia agiť:sꝛ ō eo meret qđ būana ii qtate ꝓmittiť.vbi magis plāgēd' est faci ens maligna q̄ patiēs.

Leo papa tractās illud. Bti q lugēt.

o Triplex est mod' ꝓassiōis.est qppe ꝓassio alia ex vitio alia ex vtute ꝓassio ex vitio ē qñ affect' illic repbēsibili dolo re tāgiť.vbi illicito pri' amoꝛe tenebať. Cōpassio ex nā est qñ ex insito sibi pieta tis affectu aim' alienis ꝓdolet. quotiēs ꝓtra pietatē vel būanitatis mēsuraꝫ.nām pmi siue affligi videt. Cōpassio ex vtute est.qñ ꝓpter deū alienis doloꝛib' ꝓpati mur quū scꝫ.iustitiā pmi vl' inocētiā affli gi videm'. Cōpassio ex vitio culpabil' est Cōpassio ex natura i repbēsibil' est. Cō passio ex vtute laudabil'.pma repbendiť tercia laudať.scōa nec culpā bꝫ qꝛ ex nā est.nec pmū qꝛ ex vtute nō est.

Hugo de trib' volūtatib' in xpo

p Tria sunt p que pbať vera ꝓassio.s. occulta bñficia.pauptas ꝛ moꝛs.Bñfici um eni si ipendať occulte:būane laudis extinguit fauoꝛē. qñ aūt paupis misereť aliqs:tpalis remouet spem retributiōis quū ꝑ ꝓrio pati moꝛtē nō renuit: amoꝛē mūdi nō ꝑponit. Hec sunt ei tria illa que solēt eneruare ꝓassiōis mēbꝛa būan'.s. fauoꝛ.tpalis retributio ꝛ amoꝛ mūdi.

Hugo de claustro aie ca.9.

q Cōgitudie tpis tētatio augeť.p tꝛiduū eni crescētib' curis pīna viscera cruciāť ꝛ plixo spatio pater filiū intueť.cibū cuꝫ eo sumit.tot noctib' pēdet puer i āplexu pīs.cubat i gremio ꝛ p singula momēta in pīno affectu doloꝛ occidēdi filij cumu laťAlqn' de imolatiōe babꝛae

r Cui' pect' tā ferreū:cui' coꝛ tā lapide um vt gemit' nō exp̄mat: lacrimas nō ef fundat:quū ꝑrimi vel amici moꝛbum vel interitū itueť.vt patiēti nō ꝓpatiať ꝛ dolē tib' nō ꝓdoleat:ipe ieſus cū vidisset ma riā ꝛ iudos ploꝛātes ifremuit spū turba

UVA. BHSC. IyR_091

uit ſemetiꝑm ⁊ lacrimat⁹ eſt.

Innocēti⁹ de vita ꝓditiōis hūane.

f Vide ſi adhuc mal⁹ es. ⁊ ſilib⁹ pce.

Seneca in prouerbijs.

Vbi adiutoziū. i. hūficiū. g. ꝓſolatō. g. ꝓuitū. a. cozrectō. b. t. crux. g. diuitie. aq doloz. e. elemoſina. ag. excuſatio. n. infirmitas. a. lacrima. m. pfectio. g. fuit⁹. bi.

a Ommunitas ſiue ꝓgregatio.

c Quicqd ſceleris ⁊ iqtatis in ebziat multitudinē amittit in eraminis vitatē. Au. ꝫ epla⁊ pmentā li⁹ ⁊.

b In ſolitudie cito ſurrepit ſupbia. dozmit qñ voluerit facit qđ voluerit. tu autez q in cōitate viuis nō facies qđ vis. comedes qđ iuberis. ſubiecerit cui nō vis fui es frib⁹ ꝑpoſitū mōaſterij timeas. vt deū diligas vt parētem.

Hie. ad ruſticū monachū

c Pleniſſima peccatoꝝ obtinet ablutō qñ totī⁹ eccl'ie vna eſt ozō ⁊ vna cōfeſſio. Si enī duoꝝ vel triū ſcōꝝ pio cōſenſui oia que popoſcerit dñs ꝑſtāda ꝓmittit: qd negabit multoꝝ miliū plebi vnā obſuātiā piter exequēti ⁊ p vnū ſpūm cōcozditer ſupplicāti. Leo papa i fmōe

d Publica ꝑferēda ſunt ꝓprijs ⁊ ibi intelligēda eſt ꝑcipua rō vtilitat⁹. vbi vigilat cura cōis. Leo ibidē.

e Prouide decreuit antiqtas cōitatem edictis generalib⁹ admoneri p que ⁊ debitū oē cozrigit: ⁊ excedēt⁹ verecūdia nō grauat. Cūcti ei ſibi eſtimāt dici vbi nullū cōſtat exponi. ⁊ ſi⁹ fit inocēti quem ꝓtigerit ſub cōtone purgari.

Caſſiodoz⁹ libzo 3. epla. xviij.

f Nā ſi diſparib⁹ calamis ꝓuenit vnum melos edicere. multo magis viris prudētib⁹ aptū ē iuſtū cōcozdi voce ſuadere.

Caſſiodoz⁹ ibidem epla. 9.

g Stulta auaritia moztaliū poſſeſſiōem ꝓpetatēqz diſcernit. nec qcqz ſuuz eē credit qđ ē publicū. at ſapiēs nil iudicat ſuū magis qz cui⁹ illi cū būano genere cōſoztiuz eſt. Nulla eēnt cōia. niſi ps illoꝝ ptineret ad ſingulos. Sen. xxix. epla.

Vbi ꝓtēplatio. f. fauoz. d. e. g. t. bō. r. ſ iuſtitia. f. g. lex. d. ꝑdicatio. af. fligio. ab. fuitiū. l. ſollicitudo. g. n. ſupbia. a. g. veritas. ab. vitiū. q. vtilitas. xp̄ian⁹. ai.

Oncupiſcētia. Qui viōrit mu a
c lierē ad cōcupiſcēdū eā. i. boc fine ⁊ boc aio attēderit: vt eam cōcupiſcat: qđ iā nō ē delectatiōe carnis: ſz plane ꝓſentire libidini. ita vt nō refrenetur illicit⁹ appetit⁹: ſz ſi facultas fuerit ſatiet: ꝫ mechat⁹ ē. Aug. de ſer. dñi li⁹ j.

Neſcio quō hoc tꝑz qđ cōcupiſcit: fit b
iocūdi⁹ dū vetat. Aug. de ſpū ⁊ lra

Qui viderit mulierē ⁊c. Inter paſſio c
nē ⁊ ꝓpaſſiōem boc intereſt: q paſſio reputat in vitium. ꝓpaſſio licet initij culpā bēat tñ nō tenet in crimine. g qui viderit mulierē ⁊ aīa ei⁹ fuerit titillata: ꝫ ꝓpaſſione pcuſſus eſt. Si vero ꝓſenſerit ⁊ de cogitatiōe affectū fecerit: ſicut ſcriptū eſt in dauid. tranſierūt in affm̄ cozdis: de ꝓ paſſiōe trāſiuit ad paſſiōem. ⁊ huic volūtas peccati nō deeſt ſz occaſio. Quicūqz ergo viderit. i. ſi ſic aſpexerit vt concupiſcat vt facere diſponat: iſte recte mechat⁹ dicit eā in cozde ſuo.

Hiero. ſup matthēū li⁹. j⁹. ca. 14⁹.

Caro quū ꝓcupiſcit: pēſet qd ſit exa d
nimis ⁊ intelligit qd amat. Nil qppe ſic ad edomādū deſideriozꝝ carnaliū appetitū valz: q̄z vt qſqz boc qđ viuū diligit: qualē ſit moztuū penſet.

Greg. li⁹ xvj. moralium.

Viſc⁹ qdē prauī deſideriꝫ ⁊ delectatō e
nis terrene aīam volare nō patit. ⁊ citꝫ retrahit mētē. ſi forte aliqñ ſubleuat.

Her. in fmōe. 9. ſup cāt.

Cōcupiſcētia carnis ē mot⁹ ale turpiſ f
in affectu ſozdide cogitatiōis.

Iſidozus li⁹ 2⁹. de ſummo bono.

Vbi caro. f. cōiugiū. b. volūtas. k. l.

Onfeſſio. O bō qd timeſ cōfi a
c teri: Illud qđ ꝑ ꝓfeſſiōez ſcio minus ſcio. q̄z illud qđ neſcio. Cur ꝓfiteri erubeſcis peccata tua: peccatoz ſum ſicut ⁊ tu. bō ſum. būanuz a me nihil alienū. cōfitere bō boī. bō peccatoz boī peccatozi. elige qđ vis. ſi ñ ꝓfeſſus lates

UVA. BHSC. IyR_091

icõfessus dãnaberis. ad hoc de⁹ exigit cõ
fessiõem: vt libẽt boiem bũlẽ. ad boc dã
nat ñ ꝓfitẽtẽ: vt puniat supbũ.

b Tãto tpe appẽ Aug. sup ps. sum est tãtũqz valuit apud eũ q boc nocu it appẽdẽ. ꝙ latro i cruce cõfessus ẽ dñz crucifixũ. q̃tũ si fuisset ꝓ dño crucifixus

c Seru⁹ peccati Aug. sup iobem quo fugit secũ se trahit quocũqz fugerit. nõ fugit seipam mala cõscia nõ ẽ quo eat seqtur se. imo nõ recedit a se. Peccatuz enī qȝ facit itus est. Vis audire ꝓsiliũ: si vis a deo fugere: ad ipm fuge ꝓfitẽdo. ñ ipi aliqd latẽdo. cõfiteri enī potes latẽ nõ potes. Ibidem.

d Quũ bũilitatis cã mẽtiris: si nõ eras peccatoz añqz mẽtireris. mẽtiẽdo effice ris qȝ vitaris. veritas in te nõ ẽ. nisi ita dixeris te peccatorẽ vt te esse cognoscas

e Discretio ꝓfessoris Ibidem. valde necessaria est. ꝓsideret qualitatem criminis in loco in tpe i pseuerãtia. i va rietate psone. cui⁹ fuerit etaꝫ. cuius sapie ꝛ ordis. ꝛ quali boc fecerit tẽtatiõe ꝛ in ipi⁹ multiplici executiõe.

Aug. in li⁹ de penitẽtia

f Cõfessio ẽ sal⁹ aiaꝝ. dissipatrix vitioꝝ restauratrix vtutũ. oppugnatrix demonũ Quid plura: obstruit os iferni. portas a perit paradisi. Aug. ibidem.

g Plurimũ suffragaf deo verecũda con fessio. ꝛ penã quaz defensiõe euitare non possum⁹ pudore releuam⁹.

Ambrosius in libro de ioseph. xxxvj⁹

b Qui se accusat ꝛ si peccatoz sit: iustus eẽ icipit. qz nec sibi pcit ꝛ dei iustitias cõ fitef. Amb. sup Bti imaculati

i Cessat enī vindicta diuina: si ꝓfessio p currat humana. Ibidem

k Qui ꝓmereri vult qȝ expetit: oz malũ ꝓfitezi qȝ fecit. valde enī facile ẽ: vt pec catorẽ se qsqz fateaf: quũ nihil ꝑ peccato suo patif. Greg. li⁹ 8⁹ moraliũ

l Hec sunt vere bũilitaꝫ isignia: iniqta tẽ suã quẽqz cognoscere. ꝛ cognitã voce ꝓfessiõis apire. Greg. li⁹ xxij⁹ mora

m Peccatores nos in trãqllitate loqui mur. sz quũ de peccaꝫ ipis flagello iterue niente corripimur murmuram⁹. Pena ḡ nos inrogat: si culpã veraciter ꝓgnosci m⁹. Plerũqz grauioris certamis ẽ ꝓmis sa peccata ꝑdere: cq̃ ñ admissa vitare.

n Virent in bono iob q vo Ibi. lũt castitaꝫ ꝓtinẽtiã. mirẽf integritatez iu stitie: mirẽf viscera pietaꝫ: ego in eo non min⁹ admiror ꝓfessiõem bũilimaz pecca toꝝ: cq̃ tot sublimia vtutũ.

Greg. xij. moraliũ sup illud iob. Si celauī in sinu meo iniqtatẽ meã.

o Vulnera clausa pl⁹ cruciãt. nã quũ pu tredo q̃ interi⁹ feruet eijciꝫ: ad salutez do lor apiꝫ. Greg. i pastorali. ca. xxxviij.

p Sacerdotes caute necesse est vigilaẽ sollicitos quo videlicz. deliquẽtiũ cordi b⁹ tãto moderamie vbũ timoris ꝛ ꝓtritio nis ifligãt. quaten⁹ eos nequaq̃ a vbo cõ fessiõis exfreãt. sic corda apiãt: vt ora nõ obstruãt. Sz nec absoluãt etiã cõpũctuz nisi viderit ꝓfessuz. qm̃ qdẽ corde credit ad iustitiã. ore aũt fit ꝓfessio ad salutem.

Quisqs ergo vbũ ꝓfessiõis in ore hz ꝛ i corde ñ hz: aut dolosus ẽ aut van⁹. qs vo i corde ꝛ ñ in ore: aut supb⁹ est aut timid⁹

Indicia Ber. de noua militia

q vere ꝓfessiõis sũt: sicut vn⁹ qsqz se pecca torẽ dicit: id de se dicẽti alteri nõ ꝯdicat nã nõ peccatoz sz iust⁹ viri appetit: quũ peccatorẽ se qsqz nllo arguẽte ꝓfitef. su pbie qppe vitiũ ẽ: vt qȝ de se fateri quis sua spõte dignaf. boc sibi dici ab alijs de dignef. Ber. de xij. gradib⁹ bũilitaꝫ

r Crux morsus a ꝓpente fugit ꝓsciaz sa cerdoꝺ: ad quẽ eũ magis oportuerat tãqz ad sinũ recurrere mris Ber. sup cãt.

s Absqz ꝓfessiõe iust⁹ iudicaf: ingratus ꝛ peccatoz mortu⁹ reputaf. ꝓfessio igiꝫ pec catoris est vita iusti gl'ia. ꝛ necessaria est peccatori. ꝛ iustũ nihilomin⁹ decet.

Bernardus epl'a. c. xiiij.

t Si sufficẽt fides cordis. nõ creasset ti bi de⁹ os. si sufficit xp̃o qz cognoscis eũ: ꝛ si nõ ꝓfessus fueris corã hoib⁹: ergo ꝛ tibi sufficit ꝙ te cognoscit xp̃s: ꝛ si nõ ꝓfi teaf corã ꝺo. Chrisosto. sup illõ mat.

UVA. BHSC. IyR_091

Qui me cõfessus fuerit coꝛã hoib' ꝛc.

u Cõfessio est p quã aie mozb' latẽs se pe cõsequẽde veie in dei laudez apitur. Jsidoꝛ' libꝛo ethimologiaꝝ.

x O igenioſa simplicitas ꝛ mille ẽgiuer satiõib' cautioꝛ puritas maifestare deli ctuꝝ. Jll' nõ iudex ſꝫ aduocat' ẽ xps q se ꝓpa. Cassiodoꝛ' sup illud.

y Bti quoꝝ remisse cõfessiõe dãnarũt. Cassiodoꝛ' sup illud ps. Cõfiteãtur tibi populi.deus.

z Mira cõpẽsatio stupẽda vicissitudo dño suo ꝓpꝛia mala dicẽ: ꝛ ab eodẽ ꝑmia salutꝫ accipe. Quis nõ icitet illi ad ꝑmiũ ꝓfiteri. cui nõ possis negare qõ feceris: Cassio. sꝑ illõ ps. Vias meas ãnũciaui

ab Nõ ꝟmanet iudicio ꝓdẽnãdũ qõ fue rit ꝓfessiõe purgatũ. Leo papa i ser.

ac Maxia spes est recũpande salutis fontẽ nosse lãguoꝛis. Valeri' i ser.

ad Venia dign' est q de peccato excusa tiõem nõ qꝛit.vbi eni ẽ ꝓfessio : ibi remis sio.qꝛ ꝑimũ ad inocẽtiã tenet locũ vere cũda peccati ꝓfessio. Jbidem

ae Jnitiũ saluꝫ notitia peccati. Nã qui peccare se nescit: coꝛrigi nõ vult.iõ ꝯtũ potes.teipm argue . inquire in te accusa toꝛis ꝑmũ ptib' fugẽ.deinde iudicis no uissime depcatoꝛis. Sen.epꝛa.xxix.

af Quare vitia sua nemo ꝓfiteꝫ.qꝛ etiaz nũc in ill' ẽ. Sõniũ narrare vigilãꝫ est: ꝛ vitia sua ꝓfiteri saitatiꝫ idiciũ ẽ . expgisca mur ergo vt moẽs nꝛos coarguẽ possim'

ag Dia vitia in Sen.epꝛa.liij. apto leuioꝛa sũt.mozbi quoꝝ ad sanitatẽ tũc iclinãt.quũ ex abdito erũpũt ac vim suã ꝑfert ꝛ auaritiã ꝛ ãbitiõez ꝛ cetẽa vi tia mẽtꝫ bũane tũc pnitiosa scias eẽ quum simꝛata saitate subsidũt. Sen.epꝛa.l7 Vbi cõscia.b.n.coꝛrectio.ar. dãnum.b. penitentia.l.u.

a Onfidẽtia. Aduersaria ẽ ꝓfi c dẽtia q̃ picul' vitã suaz ꝑ certo cõ mẽdat.ꝛ lubꝛica spes ẽ q̃ iter fo mita peccati saluari se spat. Jncerta victo ria ẽ inẽ hostilia arma pugnaꝝ ꝛ ipossibil' liberatio ẽ flãmis circũdari ꝛ nõ ardere Aug.de singularitate clericoꝛum.

Expedit bñ timere: ꝯ male fidẽ ꝛ vti b li' ẽ vt ifirmũ se hõ cognoscat vt foꝛtꝫ exi stat.ꝯ foꝛtꝫ videri velit ꝛ ifirm' emergat.

Nẽo ꝺ suo coꝛꝺ ꝑsumat qñ Au.ibi. c ꝓfert ꝟmonẽ.nẽo de suis virib' ꝓfidat qũ suffert tẽtatõez.qꝛ vt ꝛ bõa pꝛudẽt loqua mur a deo est.nõ nꝛa sapia ꝛ vt mala foꝛti ter pferam': ab illo ẽ nõ nꝛa patiẽtia. Aug.in ꝟmone de scõ viuẽtio.

O hõ secuꝝ hẽs accessum ad deũ.vbi d mr̃ añ filiũ. filiꝰ añ pꝛez. Mater oñdit fi lio pect' ꝛ vbera.filiꝰ oñdit pr̃i lat' ꝛ vul nera. Jbi nõ põt eẽ vlla repulsa : vbi tot sũt caritatis isignia. Ber.i ꝟmõe.

Nõ ꝓfidat pdicatoꝛ vel auditoꝛ vbi di e uini de acumie igenij de subtilitate scruti nij de sedulitate studij: ſꝫ magis ꝓfidat ꝺ bonitate dei.ꝛ de pietate oꝛaculi de hũili tate coꝛdis intimi. Hugo de sancto victoꝛe in didascalicon.

Cõfidẽtia est ex vtutũ ꝓscia imotã mẽ f tem inter aduersa sibi ꝓstare. Jbi.

Cõfidẽtia ẽ certa spes aĩ pducẽdi ad g finẽ rem icboatam. Tulius.

Cõfidẽtia ẽ p quã magnis ꝛ honestis b reb' multũ ipse aim' in se fiducie spe col locauit. Tulius ibidem.

Mag̃ cõtra diabolũ arma sũt in suis i virib' fiduciã nõ hr̃e. ſꝫ deũ rogare q aduersariũ possit oppmere.

Cassio. sup illõ ps.

Qm̃ hũiliata ẽ i puluere aia nꝛa. k

Vbi aicitia.c.b.bellũ.a.despatio.fibꝰ n.p̃sumptio.b.securitas.

Oniugiũ. Quia egritudi sem a c per cõsulẽdũ est.ꝓpterea si cõti gerit ꝑmo ꝓuari ꝓiugio: si volue rit scẽas vel tercias in ire nuptias: nullũ de illis peccatuꝝ bẽbit si eas caste ꝟuaue rit.ꝛ si fuerit aliqs ꝓiugalis excessus qui tñ legittimũ nõ violet thoꝝ: hẽbit nõnullũ ſꝫ veiale peccatũ. Aug.ꝺ fide ad petꝝ

Bñ vtr̃ malo ꝓcupiscẽtiã istrigẽs cõ b nubio. Aug.de pueroꝝ bap.

Pꝛope modũ nõ iferioꝛis vtutꝫ ẽ: eo c abstinẽ cõiugio qõ aliqñ delectauerit: ꝯ

UVA. BHSC. IyR_091

cõiugij oblectamẽta nescire. Copula nuptiaꝝ nõ ẽ quasi culpa vitãda. sz quasi necessitatis sarcina declinãda.

d Tolle qõ per' Amb. de viduis est. r p se nõ erit bonũ nubẽ. Vidẽ qualia sunt mrimõia q̃ lupanarib' pferũt.

e Sicut bõi filij Hie. i quadã epla adulteroꝝ nulla est defensio: sic mali filij ꝓiugatoꝝ nullũ crimẽ est makmonij: qz ñ i semib' sz i volũtate nascẽtiũ cã vitioꝝ est atqz vtutũ. Hie. i epla ad rufinũ

f Bonũ ẽ ꝓiugiũ sz mala sũt q circa illõ ex bui' mũdi cura succrescũt. duz g̃ tenet qõ nõ nocet ex reb' iuẽ positũ. ꝓmittit plerũqz qõ nocet. Sicut sepe rcm̃ mũdũqz i iter pgim': r tñ ozũ iuẽ viaz vẽb' p vesti mẽta retinemur. In via qdẽ mũda ñ offẽ dimnr. sz a latẽ nascit quo pũgamur.

g Qui tẽtatio Greg. xij°. mozaliũ. nũ ꝓcellas cũ difficultate tolerãt: ꝓiugij poztũ petãt. Melj' ẽ nubẽ q̃z vri. Sine culpa enĩ ad ꝓiugiũ veniũt si tñ necdum meliora deuouerũt. Ibidẽ

h Quos de' ꝓiũxit. bõ ñ separet subaudi violẽter sine lege absqz rõne. Nõ enĩ bõ sepat quos pena dãnat. quos reat' accusat. quos maleficiũ coartat.
Isidoz' sup isto vbo matthei. xix.

i Quẽadmodũ si videas hoiez assidue aicitias medicoꝝ colẽtẽ ex hoc stati itel ligis q̃ ifirm' est: sic r cũ videas siue virẽ siue mulierẽ de dimittẽdis vxoꝛib' aut viris legẽ iterrogãtes: cognosce qz vir ille lasciu' ẽ: r mulier illa meretrix ẽ.
Chrisoso. sup eodẽ vbo matthei. xix.
Quos deus cõiunxit rc̃.

k Dis cã p quas nascit. p ipas absoluitur cãs: mrimoniũ enĩ nõ facit coit'. sz volũtas: r iõ nõ illud soluit sepatio cozpis szsepatõ volũtat̃ Chrisso. sr illõ mat. xix hoc. xxv. Quicũqz dimiserit vxozẽ rc̃.

l Sicut crudel ẽ r iiqu' q castã dimittit sic fatu' ẽ r iiust' q retinet meretricem.

m Nõ vxoꝛ ducẽda Chrisosto. ibi. sapiẽti. ꝓmũ qz studia philosophie impedit. nec posse quẽqz libris r vxori piter i seruire. Multa sũt q̃ matronaꝝ vsib' necessaria sunt. videlicz. pciose vestes. auꝝ gẽme. sũpt'. ãcille suppellex varia. deide p totas noctes garule q̃stiões. Illa oznatioꝛ pcedit i publicũ. hec honozat ab oi b'. ego i ꝓuẽtu feiaꝝ mika ôspicioꝛ. Cur aspiciebas vicinã: qd cũ ãcilla loqbaris de fozo veniẽs qd attulisti: ñ aicũ hre possum'. ñ sodalẽ. alteri' amozẽ suũ suspicat odiũ. Hugo de scõ victoꝛe i libello ad socium volentem nubere.

Adde q̃ nulla ẽ vxozis electio. sz qualis aduenerit tal' sit bñda. Si tracũda si fatua. si defozmis. si supba. si fetida. qdcũ qz vitiũ ẽ: post nuptias discim'. Equ' asi n' bos canis r vilissima mãcipia pus pzo bank r sic emũt: sola vxoꝛ nõ oñdit ne añ displiceat q̃z ducat. Ibidem

n

Attẽdẽda ẽ semp ei' facies r pulcritudo laudãda. ne si alterã ispexeris se existimet displicẽ. Si totã domũ et regẽdaz cõmitis fuiẽdũ ẽ. Si aliqd tuo arbitrio reseruaueris. fidẽ sibi hr̃i nõ putabit. r i odiũ vertit r turgia. r nisi cito ꝓsulueris parabit venena an'.

o

Ibidẽ

Quieta ẽ cõtinẽs vita. quã nõ inqetat vxozis suspitio. nõ sollicitãt ãcillaꝝ sũpt' nec ꝓturbat filioꝝ puersitas. q̃ munditie gignit flozẽ: puritaꝫ parit fructũ bone cõscie pfert odoꝛez. Ibidem.

p

Qucũ bodie vxozes nõ cã fozmicatõnis vitãde. sz cã luxurie. nõ cã ꝓdis sz cã pecunie. Vñ marci catõis filia iunioꝛ cũ q̃reret ab ea: cur post amissum viꝝ denuo ñ nuberet. rñdit se nõ iuenĩe viꝝ q se magis vellet q̃z sua. quo dcõ elegãter oñdit diuitias magis i vxoꝛib' eligi solẽ q̃z pudicitiã r multos nõ ockis sz digitũ vxozes ducere. Optia r sana res quã ñ auaritia cõciliat. quã nõ luxuria copulat.

q

Amice ꝓtumelia Ibi. Hugo viri vxoꝛ iobediẽs caue tibi. Veritas q̃ nõ pt falli. ait de btõ dõ. Inueni viꝝ scõz coz meũ. b tñ egregie pcipitat' ẽ amoꝛe mulieris. ab adulterio i homicidiũ: aice bersabee siluit. i nullo malignata ẽ. nihil omin' fcã ẽ stimul' subuersiõis viro pfcõ r moꝛtis acule' inocẽti marito. Utraqz

r

dz

UVA. BHSC. IyR_091

nocẽs erit q̃ ꝓtẽdet eloquentia vt dalida
samsõis.ꝛ forma vt berſabee. Si g̃ nõ es
ãpli' ſcõm coꝛ dñi q̃z dõ.crede ꝛ tu p̃cipi
tari potes. Valeri' i epla ad rufinũ

f Optia feia q̃ rarioꝛ ẽ femice amari nõ
põt ſine ſollicitudinis amaritudie ꝛ me
tus frequẽtꝫ ifoꝛtunij. Male ỽo quarũ
tã copioſa ſunt examia:vt null' loc' ſit ex
pers maligtatũ eaꝝ.quũ amãt amaẽ pun
gũt ꝛ afflictiõi vacãt vſz ad diuiſiõez coꝛ
poꝛis ꝛ ſpũs. Ibidem

t Sol boim ſalomõ.theſaur' delitiaruz
ſapie dñi ſingulaẽ domicilij.craſſo tene
bꝛaꝝ fuſcat' attramẽto:lucẽ aie ſue. gl'iã
domus ſue feiaꝝ facinoẽ amiſit.ꝛ poſtre
mo curuat' coꝛaz baali ex eccleſiaſte dñi
mutat' ẽ mẽbꝝ zabuli. Valeri' ibi.

u Jupit̃ rex ſren' q ẽt dict' ẽ celoꝝ rex
p̃ ſingulari ſtrenuitate coꝛpis ꝛ icõpabi
li mẽtꝫ elegãtia poſt europã mugire coa
ct' ẽ. Vice ecce quẽ bõitas ſup celos ex
tulit feia bꝛuꝫ ꝓpauit.poterit ꝛ te feia co
gẽ ad mugitũ:ſi ñ es maioꝛ ioue. Ibi.

x Patimi' flẽs ait arrio vicino ſuo:aice
arboꝛẽ bẽo i oꝛto meo ifelicẽ.ỏ qua ſe ꝑ
ma vxoꝛ mea ſuſpẽdit ꝛ p'modũ ka ꝛ iaz
nũc ẽcia. Cui arriuſ miroꝛ te i tãꝫ ſucceſſi
b' lacrimas iueniſſe. Et iterũ dij bõi q̃ di
ſpẽdia arboꝛ illa tibi ſuſpẽdit.ꝛ ẽcio ami
ce da mihi de arboꝛe illa ſurculos quos
ſeraz.amice ꝛ ego dico tibi:metuo ne te
opoꝛteat arboꝛis hui' ſurculos mẽdicaꝛ
ꝛ iueniri nõ poterũt. Ibidem

y Metell' rñdit mario cui' filiã dote fe
licẽ.forma nobilẽ.genere clarã. fama fe
licẽ ducẽ noluit:malo iqt me' eẽ q̃z ſuus.
Cui mari'.imo ipa erit tua.at ille:imo vi
rũ oz vxoꝛis eẽ:logicũ eni ẽ. talia erũt p̃
dicata.qualia ſubiecta eẽ pmiſerit: ſic fa
cetia ỏbi metell' diuertit doꝛſuz ab oneri
b' eius. Valeri' ibidem

z Linea vitꝫ ſuũ iterfecit quẽ nimis odi
uit.lucilia ſuũ quẽ nimis amauit. illa ſpõ
te venẽa miſcuit. hec ỏcepta furoꝛẽ moꝛ
tis ꝑpinauit.ꝑ amoꝛis poculo aice ꝯrijſ
ꝓtẽdũt votis iſte.neutra tñ ỏfraudata eſt
a fraudis femiee ꝑpo.i.malo varijs ꝛ di
uerſ icedũt ſemitꝫ feie qb' cũq̃ afractib'
errãt q̃ſtiſcũq̃ deuiãt in vitijs.vnic' ẽ exi
t' vnica ẽ oiz viaꝝ ſuaꝝ meta vnicũ caput
ꝛ cõuẽt' oim diuerſitatũ ſuaꝝ malitia.

Exẽplo haꝝ capio expi Ibi. ab
mẽtũ:q̃ audax ẽ ad omia q̃cũq̃ amat vel
odit feia.ꝛ artificioſa ẽ nocere quũ vult.
Sz ne lõgo diſpẽdio te ſuſpẽdã:lege au
rolũ theofraſti ꝛ medeã iaſõis.ꝛ vix pau
ca inuenies ipoſſibilia mulieri. Vice det
tibi deus omipotens. oipotẽtꝫ feie falla
cia nõ falli. Ibidem

Socrates ab adoleſcẽtulo quodã cõ ac
ſultus vtrum vxoꝛẽ duceret:an ſe oi mi
moio abſtinẽt:rñdit vtꝫ eoꝝ feciſſz actu
rũ penitẽtiã:hic te iqt ſollicitudo:hic oꝛ
bitas:hic g̃uis iterũ':hic bereſ alien' ex
cipiet:illic ꝑpetua ſollicitudo: cõtextus
q̃relaꝝ:doꝫ exꝓobꝛatio:affiniũ ſupciliũ
graue:garrula ſocr' ligua:ſucceſſoꝛ alie
ni mimonij:icert' liberoꝝ euẽt'.

Valeri' maxim' li'. 7'. de meoꝛalib' dcis

Nulla tã bõa ẽ vxoꝛ i qua nõ iuenias ad
q̃ ꝓq̃raris. Sicut nihil ſupi' beigna ꝓiu
ge.ita nihil ifeſta mulie' crudeli'. q̃ſto ei
ſapiẽs vitã ſuã ꝑ viri ſalute oppõit: tãto
maligna ad mariti moꝛtẽ etiã vitã ſuã re
putat. Nihil ergo mulie' moleſti'.q̃ q̃ſtũ i
re ꝓiunctioꝛ tm̃ diſiũctioꝛ moꝝ dulcedie
aut felle malitie. Mulier ſpecioſa tẽplũ
ẽ edificatũ ſup cloacã. Diogenes ꝓh's

Duo genera lacrimaꝝ bñt̃ i ocl'is fe ae
minaꝝ veri doloꝛis vnũ:iſidiaꝝ altez.

Socrates cũ Pitagoꝛas ꝓh's af
qdaz ex ei' doctꝛna bñmeriti diſcipuli ad
eũ deſcẽderẽt rogãtes eum: vt aliqỏ p̃ce
ptũ oꝛdinãde ſuſciperẽt vite:i ſuũ eos di
uerſoꝛiũ ſecũ venire fecit. vxoꝛẽq̃z ſuam
xãtippã i ſupioꝛib' ꝓſtitutã vocauit.iuſſit
q̃z vaſa oleo ꝛ melle plena vt eijcẽt.admi
rãtib' q̃z diſcipul' ait: ſi hãc i domib' nr̃is
rez ptãtẽ hũerit̃.btãm vitã diſponet̃.

Hñt locũ ma Jn puerbijs ꝓhoꝝ ag
ledicti crebꝛe nuptie. Que mł̃ nubit: mł̃
tis nõ placet. Sen.i puerbijs

Vbi caſtitas.d.o.mł'ier.peccatũ.f.vir
ginitas.a.i.t.

Vnſcia. Quid obeſt illi.ſi de a
illa tabula cũ bũana vult delere

UVA. BHSC. IyR_091

ignoratia: Si eūdē de libro viuētiū nūq̄z
ꝑa deleat ꝓscia: nā ꝛ si bonū qđ de nob
or. i mēte nō iuenit: magnā oz i nob tristi
ciā generare. ꝛ ecōtra si malū qđ de nob
or i nob ñ iuenit. i magnā debem' letitiā
ꝑsilire. Aug. in fmone.

b Bñ sibi ꝓsci'. falsis nō oz moueri cō
uitijs. nec estimare pl' pōderis in alieno
eē ꝓuitō q̄z i suo testimōio. Amb. ō offi.

c Un'qsq̄z nō itermittat op' ꝑbabile: si
ue a pl'ib' vidat siue sine arbitro sit. Abū
dat ei sibi locuplex testis ꝓscia. fugat eti
am mala ꝛ oppꝛobria etiā si se credat nō
posse ꝓuici. nā ꝛ si clausis ꝑetib' sit ꝛ co
opt' tenebris sine teste sine cōscio: hz tñ
facti arbitrū quē nihil fallat. ad quē facta
clamāt oia. deniq̄z clamauit ꝛ vox sangui
nis. Seipm vn'qsq̄z ꝛ aim suū seuerū iudi
cē sui vltorē sceleris ꝛ vindicē crimis hz
Ambrosius in epla ad constantium.

d Jn oē qđ oz. semp tacite recurrere de
bem' ad mētē ꝛ iteriorē testē ꝛ iudicē re
grere. Quid ei pdest si oēs laudēt: ꝛ cō
scia accusat: Aut poterit obeē: si oēs de
rogēt: ꝛ sola cōscia defendat.
Greg. sup ezechielē homl. ix.

c Bonū parat hitaculū deo: cui' nec rō
ōcepta nec volūtas puersa. nec memoria
fuerit iqnata. Ber. in fmone.

f Bōa ꝓsolatio: quū ꝛ blaspbemamnr
a malis bñfaciētes si rci diligāt nos. oio
sufficit aduersum os loquētiū iniqua. opi
nio bonoꝝ cū testimōio cōscie.

g Fortitudo tua Ber. sup cātica
fiducia fidei ꝓscie. decor tu'. splēdor bo
ne opinionis.
Ber. 3°. de cōsideratiōe ad eugenium.

b Sensum ex itegro recupasse te scias:
si tuā cōsciam quadruplici ꝓpūctiōe sen
tis mozderi. pudore geminoꝝ gemio me
tu. Nā vitā ad pficiēdum septenariuz tri
plex ꝓfessiōis spēs attestat. deū cogita fa
ctoꝛē tuū. cogita ꝛ bñfactoꝛē. cogita pez
cogita deū. Ad oia reus es. plange p sin
gula. ad primū ꝛ vltimū rñdeat timoꝛ tu'
ad duo media pudoꝛ. Jdeo oē qđ remoꝛ
det ꝓsciam cōfitere būiliter pure fidelit
ꝛ bas septē vices adiplesti.

Semp cōscia fui Ber. sup cāti. t
dei būilis oz ꝛ tristis. vt p būilitatez non
supbiat. ꝛ p vtilē meroꝛē coꝛ ad lasciuiā
nō dissoluat. Jsido. li°. 3°. ō sūmo bono

Nulla pena ḡuioꝛ pena ꝓscie. Vis ār k
nūq̄z eē tristis: bñ viue. Secura mēs tri
sticiā leuiter sustinet. Bōa vita gaudium
semp hz. ꝓscia ār rei semp in pena ē. Nū
q̄z secur' est re' aim'. mēs ei mala cōscie
ꝑꝛijs agitat stimul'.

Jsido. 2°. li°. soliloquioꝝ.

Cōscia mūda ē. q̄ nec de ꝑterito iuste l
accusat. nec de pñti iniuste delectat.

Nūmisma cesaris Jsidoꝛ ibidē m
auꝝ ē. nūmisma dei. hō. in solidis cesar vi
det. in hoib' aūt de' agnoscit. iō diuitias
vras cesari date. ꝺo ār cōscie vre solā me
moziam refuate. Chriso. sup illud
mat. 22°. Reddite q̄ sunt cesaris ꝛc.

Sub ouina pelle vulpinā cōsciam ab n
scōdebā. Vulpina plane ꝓscia tepida cō
uersatio. aialis cogitatō. ficta ꝓfessio bre
uis ꝛ rara cōpūctio. obediētia sine deuo
tiōe. oziō sine intētiōe. lectio sine edifica
tiōe. fmo sine circūscriptiōe. O q̄z dura
sūt mihi ista que loquoꝛ. qm̄ meipz loquē
do ferio. Verūtn̄ qz nō me peccatoꝛē ne
go sz peccatū meū cognosco: erit fortasse
apud deū iudicē ipetratio veie ipa cogni
tio cpe. Hugo li°. pmo de aia. c. xv.

Trāqlla cōscia ē. q̄ omnib' ē dulcis. o
nulli ḡuis. vtens amico ad gram. inimico
ad patiētiā. cūctis ad beniuolētiā. qb' pt
ad beneficētiā. cui deus nec sua peccata i
putat qz ñ fecit. nec aliena qz ñ apꝛoba
uit. nec negligētiā. qz nō tacuit nec supbi
am qz in vnitate pmānsit.

Hugo libro 2°. de aia ca. ix. p

Cōscia bona titulus est religiōis. tem p
plū salomōis. ager bñdictiōis oꝛt' delicti
arū. aureū declinatoziū. gaudiū āgeloꝝ
arca federis. thesaur' regis. aula dei. ha
bitaculuz spūssci. liber signat' ꝛ clausus
ꝛ in die iudicij apiēdus. Jbidem.

Cōscia ē cozdis scia. coꝛ ei ꝛ se nouit q
sua scia ꝛ multa alia. qñ nouit se: appella

UVA. BHSC. IyR_091

tur cõscia.qñ ꝓter se alia:noiak sciẽtia.

r Quid acqri putak Ibi.ca.xij. vbi bõa ꝓscia pdik aut i qua pte possit bõ ꝓficẽ:si innocẽtiã ꝓbat' fuerit amisisse. Cassiodorus libro.4°.epka 8ª.

s Arborẽ quã florẽ vides:qnam summa ꝓspicis viriditate letari:sub cranco suco fecũditat' aiak.reddẽs in supficiẽ qd ꝓti nek in radice.boim quoqz vult' magꝫ bila ritate decorak:si viscerib' sanis ḡuamen nulli' sentiat lesiõis.

Cassio.li°.2°. epkaꝫ

t Rẽ dicaz ex qua mores estimes nros Uix quẽpiã iueies q possit apto bostio vi uere. Janitores ꝓscia nra nõ supbia op posuit. sic viuim' vt depbẽdi sit subito as pici. Quid ãt pdest recõdẽ se:ꝛ oculos boim aureqz vitare: Bõa cõscia turbaz aduocat.mala ãt i solitudie ãxia atqz sol licita ẽ. Si bonesta sũt q facis oẽs sciant si turpia:qd refert nemiem scire cum tu scias:O te misex si cõtẽnis hũc testẽ.

u Nẽo in pl' videk Sen.97.epka. existimare vtutẽ: nẽo magis illi eẽ deuo t':qꝫ qui bõi viri famã pdidit nec cõsciaz pderet. Sen.82ª epka

x Sic vidẽduz ẽ.tanqꝫ in cõspectu viua m' sic cogitãdũ tãqꝫ aliqs in pect' itimũ ꝓspicere possit. Libro de morib'

y Cõsciam magis qꝫ famã intẽde. Falli nãqz sepe poteris fama cõscia nũqꝫ.

z Mala cõscia sepe tuta ẽ Ibidẽ secura nũqꝫ. Itaqz nibil ei ꝓmiseris. nisi qd aico cõmittere possis.pleriqz famam cõsciam ãt pauci verẽk. Sen.ibidem

ab Nullũ cõsciũ peccatoꝛ tuoꝛ magis ti mueris qꝫ temetipm. alium enim potes ef fugere.te autem nunqꝫ.nequitia eniz ipa est sui pena. Ibidem

ac Supet conscientia quicqd mali finxe rit lingua. Ibi. Ubi aia:q.ꝓfessio.c.cõ uersatio.f.fama.c.gkia bõa.a.bonestas.b iniuria.f.solitudo.a.t.ac.virtus.ab.

a Onsiderat io sui. Remoꝫ obsta c cuk isane opinioꝫ scelera nuda iudicenk.nnda pensenk. nuda in spiciãk fallacia tegmia ꝛ vane lauꝺs gkle auferãk. ꝛ apparebũt mikle peccatoꝛ.

Aug.li°.3°. de ciuitate dei.

Eũt boies mirari alta mõtiũ ꝛ igẽtes b fluct' maris ꝛ altitudies mõtium ꝛ altissi mos lapsus fluminũ ꝛ occeani ãbitũ ꝛ gi ros sideꝝ:ꝛ reliquũt seipos nec mirãk.

Magis co Aug.li°.x°. ꝓfessionũ c gitare debeꝝ qd voꝺ desit:qꝫ qd vobis ad sit. Qꝺ bẽs caue ne pdas. Qꝺ nõdũ bẽs supplica vt bẽas. In qꝫtis sis minoꝛ est ꝓsiderãdũ. nõ iqꝫtis sis maioꝛ. Si enĩ co gitas qꝫtũ ꝑcessisti altex:time tumoꝛẽ. si vero cogitas qꝫtum tibi deest ingemiscis curaris bũk si eris:tutioꝛ ãbulaꝺ. nõ ꝑci pitaberis ñ laberis. Aug.sup mat.ser.59

Supꝫ te deꝫ ifra te pecora. Agnosce eũ d qui supra te ẽ. vt agnoscãt te qui infra te sunt. Ideoqz dũ daniel agnouisset supꝫ se deũ.agnouerũt eũ supꝫ se leones.

Aug.sup epka iohis.ca.8.

Laudabilioꝛ ẽ aim'.cui nota ẽ ifirmi e tas ꝑpa:qꝫ qui ea nõ respecta:mentia mũ di vias sideꝝ:fũdamẽta fraruꝫ ꝛ fastigia celoꝛum scrutetur.

Aug.in phemio .9.de trnitate

O bõ:si ꝓsiores qd per os.quid per f nares ceteroqz meat' egrediak. nũqꝫ vi li' sterquilinũ inueniśti. Aug.i f mõe

Uix aliqs ab boc vitio iueik alien'.qz g vn'quisqz suis fauẽs:aliena facile repbẽ dit.sumes auctatez arguẽdi.sine exẽplo sue emẽdatõis. Hie.in glo.sup mat. vij. Quid vides festucam ꝛc.

Quũ bona frẽs agitis:semp ad memo b riã mala acta reuocate.vt dũ añ culpa cõ spicitur.nũqꝫ de bono opere incaute ani mus letetur Gregorius in homelia.

Quanto quis minus se videt:tanto mi i nus sibi displicet: ꝛ quãto maioris gra tie lumen pcipit:tanto amplius repbensi bilẽ se eẽ cognoscit.

Bre.xxv.moralium sup illud. Idcirco ipe me repbẽdo.

Cõsiderata ifirmitas ꝓpa mala noꝺ ex k cusat aliena. Bg.5°.moza.

Qui plenissime appetit itelligere qua l lis est:talis nimiꝝ oz cõspicere qualis ñ

UVA. BHSC. IyR_091

ē:vt ex bonoꝝ forma metiaḳ ipe: q̄sto de
serto bono deformis ē. Lucē nāq̄ dz cō
spicē:qui vult de tenebris iudicare. Lu
men intelligentie humilitas aperit. sup
bia abscondit. Greg. ibidē in moza.

m Quattuor sunt qualitates quib' iusti vi
ri aīa in ꝓpūctiōe vehemēter afficiḳ. quū
aut maloꝝ suoꝝ remiscitur. cōsideraī vbi
fuit. aut iudicioꝝ dei sniam metuens ꝛ se
cum querens:cōsiderat vbi erit. aut quū
mala vite pūtis attēdens solerter merēs
cōsiderat vbi est. aut quū bona supne pa
trie cōtēplaḳ:q̄ qz necdū adipiscīḳ lugēs
conspicit vbi nō est. Ibidē libro. 23.

n Posito ꝓspe fortitudis fundamēto.
quū fabrica in altū ducīḳ:necesse ē vt vn'
quisq̄ ꝓficiēs vires caute metiaḳ:vt quū
diuina ꝓstructōe magn' iā cē cepit:semet
ipm respiciat sine cessatiōe quid fuit. qua
tenus attēdens humiliter q̄ per meritu
inuentus est nequaq̄ arroget q̄ per gra
tiam factus est. Greg. xxviij. mozaliū

o Cozdis sui oculū p elatiōis tenebras
extinguit:qui quū recta agit ꝓsideraē me
lioꝝ merita negligit. Ac cōtra. magno hu
militat' radio sua opa illustrat:qui alioꝝ
bona subtiliter pēsat. qz dū ea que ipe fe
liciter facta fortis ab alijs cōspicit: euz q
de singl'aritate int'erūpe nitīḳ: supbie tu
mozē p̄mit. Greg. 21. mozalium.

p Scio neminē absq̄ sui coḡtōez salua
ri. de qua nimiꝝ mī salut' hūilitas oritḳ: ꝛ
tioz dñi. q ꝛ ipe sicut ittiū sapie: ita ꝛ salu
tis est. Ber. sup cātica smōe. 37.

q Primū ipm fontē suū. i. mētē de qua
oritḳ cōsiderātio purificat. deinde regit af
fect'. dirigit act'. corrigit excessus. ꝓpōit
mozes. vitā honestat ꝛ ordinat. postremo
diuinarum pariter ꝛ humanarum rerum
scientiam confert. Ber. ō ꝓsideratiōe

r Consideratō est que confusa discrimi
nat. sperſa colligit. secreta rimatur. ve
ruz inuestigat. veresimilia examinat ficta
ꝛ fuscata explorat. hec est que agenda
ꝓordinat. acta recogitat. i aduersis ꝓspe
rat p̄sentit. in aduersis quasi nō sentit.
Ber. ibi. de cōsideratiōe ad eugenium.

Spūalis hō omne opus suuz ena qua s
dam cōsideratiōe p̄ueniet. prius quidez
an liceat. deinde ac deceat. postremo an
expediat. Ibidem

Cōsideratio tui in tria quedā diuidaḳ t
Si cōsideres quid qs quaḳ sis. qd i natu
ra quis in psona. qualis in vita.
Bernardus ibidem

Alter alterius culpam cito intelligit u
suā autem difficile. qz homo in causa alte
rius trāqillū hz coz. in sua aūt turbaḳ. p
turbatio aūt cozdis nō pmittit hoiem cō
siderare qō bonum est.
Chrisostomus super illud matthei
Ve vobis scribe ꝛ pharisei q edi. sepul.

Est primuz hominis sapientiā affectā x
tis. contemplari quid ipe sit. quid intra
se quid extra quid infra. quid supra. quid
contra. quid ante. quid postea sit. Hec cō
sideratio quadriptitum parit fructum. vti
litatem sui caritatem proximi. contēptuz
mūdi amozem dei.
Chrisostom' in tractatu de simbolo li. 3°

Qualiter in alienis vides tam pua ꝛ y
in tuis tam magna transcurris. Si te ma
gis q̄ proximū. quare ip̄m procuras ꝛ
non teipsum. Si autez teip̄m contemnis
manifestuz est q̄ tam non procuratio est
sed detractio potius. Cum enim diligen
tia inuestigare oportet que tua sunt ꝛ ita
ea que proximi sunt decernes.
Chrisostomus sup illud matthei. 7.
Quid aūt vides festucā in oculo ꝛc̄.

Omnis grauis angustia si me ispicio z
non tolero meip̄m si non inspicio: nescio
meipsum. Si me considero: terret me fa
cies mea. si me non considero: fallit me
damnatio mea. Si me video: horror est
intollerabilis. si non vido: moꝝs ineuita
bilis.
Anselmus in suis meditationibus.

Tam diu quis peccata sua que nosse ab
ꝛ flere debet ignorat: q̄diu curiose alie
na considerat. q̄ si mores suos ad seip̄m
conuersus aspiciat: non requirit quod in
alijs reprehendat sed in seipo qō lugeat
Prosper de vita contēplatiua libro 2°

UVA. BHSC. IyR_091

ae Reuera oim cāz difficilimū ē seipm cognoscē. Nō enī sol' ocl'us ea q extrise c' hñt ispicies seipm ñ valet itueri: sz ēt mēs ipa saꝑ acute aliena delicta ꝓtēplās tardioz ē erga suoz cognitiōem vitioruz

Basilius in exameron li°. ix.

ad Frustra enī cordis oculuz erigit ad vi dēdū deū: q nōdū idone' ē ad videdū se ipz. Pzi' ei ē vt cognoscas iuisibilia spi rit' tui q̄z possis eē idone' ad cognoscen dū iuisibilia dei. z si nō potes cognoscē te: nō p̄sumas ap̄hēdere ea q̄ sūt supza te. Precipuū z pncipale ē speculū ad vi dēdū deū aim' rōnal' inuenies seipz.

Hugo li°. 3°. de aīa ca. 6°.

ae Redi g̃ ad coz tuū. z subtil'r discute seipm. ꝓsidera vñ veis: quo tēdis. quō vi uis: qd agis: qd amittꝫ: q̄tū quotidie ꝓfi cis: vel q̄tū deficis: qb' cogitatiōib' ma gis icusaris. qb' affectib' frequēti' tāge ris: vel qb' tētationū machis a maligno spū acri' ipugnaris: z quū totū iferiozis z exteriozis hois statū z hītū z q̄tū pos sibile ē plene cognoueris ñ solū qual' sis vez ēt qual' eē dēas. ō cogtiōe tui poteris subleuari ad cōtēplatiōez dei. Hu. ibi.

af Melioz es si teipz cognoscas: q̄z si te neglecto cursus sidez vires berbaruz ꝓplexiōes hoim. naturas aialiū celestiū oiz z ſrestriū sciaz bēres. Multi enī m' ta sciūt z seipos nesciūt: cū tñ sūma p'bia sit cognitio sui. Hu. li°. 3°. ō aīa ca. ix.

ag Disce ex tuo spū cognuscē qd dēas de alijs spiritibus estimare. hec pozta. hec schola. h̄ itroit' iste ascēsus. hac itrat' ad ītima. hac eleuat' ad sūma. ex hac siqdem ꝓficis ad cognitiōem oim celestiū ſrestri um z infernozum. Ibidem.

ab Magn' accessus ad deū ē cognitio i firmitat' sue. Locis corpa cōtinēt': aimi āt loc': ē affectō sua. Mag ē vtilitas ſuo dei ꝓpriā ifirmitatē ſcognoscē. atz i suis virib'. aut merit' nullā fiduciā hīe. Tunc enī icipit adeē vt' diuina: qñ deficē icipit p̄sūptio hūana. Cassio. sup illō p̄s. Miserere mei dñe qñ infirm' sum.

al Hūane natuē ista ꝓditio ē. vt tñ cetēris reb' cū se cognoscat excellat. eadē tñ ifra bestias r̄digat: si se nosse desierit. nā cete ris aiantib' sese ignoraē nā ē. hoīb' vitio venit. Boetius li°. 2°. de ꝓsolatiōe

Jn morib' qb' afficiūt quo qs se pei' ak bz. min' sentit. g̃uis sopor etiā somnia ex tiguit. aīam alteri' mergit: q vti nullo in tellectu possit. Seneca epl'a. 54°.

Aim' quotidie ad rōnē reddēdā ē vo al cād'. faciebat sixius: vt ꝓsumato die cū se ad nocturnā qetē recepissz: iterrogabat aīm suū: qō hodie malū tuū sanasti: cui vi tio obstitisti: qua pte meliozes: ōsinet ira vl' moderatioz erit: q sciet quotidie ad iu dicē venientū. Quid ergo pulcri' hac cō suetudie excutiēdi totū diē: qual' ille som n' post recognitiōez sui seqt': q̄z tāqll'. q̄z ali' ac liber. Sen. li°. 3°. de ira añ finē

Maximū argumtū ē aī ab altioꝛi sede am venieꝫ. Si hec ī qb' vsaꝫ hūilia iudicat z āgusta: si exire nō metuit. scit enī q exitu r' sit: q vñ venit meminit.

Sen ī quadā epl'a

Etiā obliuisci qd sis interdū expedit an Nisi estimaꝫ virib' aggrediaris sarcinā subiacebis. Sen. ī puerbijs

Vbi adulatio. au. ax. caro. s. t. ꝓpr'. f cozrectio. t. ay. bn. bo. es. curiositas. a. di scretio. d. homo. h. m. n. o. p. honoz. y. ig rātia. e. mirabile. g. mifia. l. moꝛs. ai. pfū ptio. r. pspitas. x. sacerdos. t. scitas. b. i. supbia. ar. timoz. m. venia. z.

Onsiliū. Aduertēdū q̄ iacq a c rēdis ꝓsilijs p'imū valz vite. pbi tas. ō tutū progatiua. benuolētie vsus. facilitaꝫ gra. Quis ei ī ceno fontez reqrat: qs de turbida aqua potum petat: Jtaq̄z vbi luxuria ē: vbi itēpātia: vbi vitō rū ꝓfusio: qs ide sibi aliqd hauriēdū exi stimet. qs vtilez iudicet cāe aliene: quem videt iutilē vite sue: Quō enī potero euz iudicare ꝓsilio supioꝛē: quē video mōib' iferioꝛē: Supza me dz eē cui me ꝓmitteī paro. An eū idoneum putabo q mihi det ꝓsiliū qō nō dedit sibi: z mihi euz vacare credā: q sibi nō vacat: Cui' aīm volupta tes occupāt libido ōuicit: auaritia subiu

UVA. BHSC. IyR_091

gat: cupiditas pturbat.
Ambrosius .de officijs li⁹.2⁹.

b Necesse ē: vt p̄stātiox sit a quo ꝓsiliuz petit: q̄z ille sit q petit. Qui eī ꝓsulas hominē: quē ñ arbitreris posse meli⁹ aliqd ipse q̄z ipe itelligis? Amb. li⁹.2⁹. ō offi.

c Tal' oz eē q ꝓsiliū dat: vt seip̄m formā alijs ad exēplū bonox opex exhibeat in doctna i itegritate i ḡuitate. vt sit ei⁹ fmo salubzis atqz irrep̄hēsibil'. ꝓsiliū vtile. vita honesta. sīa decora. Ibidem

d Quāto vtili⁹ regē pharaonez ioseph ꝓsilio puidētie iuuit: q̄z si pecuniā ꝓtulisset. Pecunia enī vni⁹ ciuitatis vbtatē non redimēt. z pspicietia ioseph toti⁹ egypti p qngēniū famen repulit. Facile āt pecunia ꝓsumit. ꝓsilia exhauriri nesciūt. hoc vsu augēt. pecunia minuit z cito deficit. vt quo pli⁹ largiri volueris: eo pauciores adiuues. z sepe tibi desit qs alij ꝓsulē putaueris. Cōsilij opisqz collatio. quo i plures diffūdit: eo redūdatiox manat z i suū fontem recurrit. Ibi.

e Quid tibi pdest bñ sapiam: si ꝓsiliuz neges? Si ꝓsulēdi copiā icludas: clausisti fontē: vt nec alijs ifluat. nec tibi p̄sit.

f Valde fortitudo destruit Ibidez nisi p ꝓsiliū fulciat. qz quo pl⁹ se posse cōspicit: eo vt⁹ sine moderamīe deteri⁹ in p̄ceps ruit. mēs q ir⁹ sedē ꝓsilij pdidit: foras se p desideria inumerabil'r spgit.

g Dare stulto ꝓsiliū Bḡ. i moza. caritatī ē. dare sapiēti ostētatōis. dare vo tpe puersitatī sapie. Bḡ. i moza.

b Alia ꝓsilia melioza sūt: sicut illa que ignoza auerit aduersari⁹ añ q̄z faciat. Quū igit' ꝓsiliū tuū cognoueris aduersarijs p ditū: dispositōem mutaē te cōueit. Quid fieri dēat tractato cū mltis. qd vo facturus sis cū pauciss̄imis ac fidelissimis. vel potius ip̄e tecū. Vegeti⁹ de re militari

i Cōsiliū ē examinādax gubnādarūq̄z cāruz subtil' ai pspect⁹.

k Deliberatio Tuli⁹ 2⁹. rbetozice ē añ qōlibz iceptū plēa maturitatī z soler tie ꝓsideratio. Ibidem.

l Nō viri⁹ nō velocitati⁹ aut celerita te cozpox res magne gerūt. sz ꝓsilio ātiquox z scia. qb⁹ nō ozbari sz etiā augeri solet senect⁹. Tuli⁹ i li⁹. de senectute

m Bañ ei ē z infinita prudētia quā nēo sic assequ' vt eā nō necessario p alios q̄rere vidat. Senes ipi ꝓsilijs sapiaz discūt z a maturis in cōe q̄rit qō p omi vtilitate tractat. Solatiū curax frequēter sibi ad hibēt maturi reges z hinc meliozes esti māt. si soli oia nō p̄sumūt.
Cassiodoz⁹ pte 2⁹. li⁹. 3⁹. epl'a ix.

n Plurimū laudis iuuenes mozib⁹ suis applicāt. quotiēs de negotiox meritū ābi gētes ad pitox cōsilia decurrūt. Ibi.

o Cōsiliū qppe imitari negligit iprouid⁹. sapiam vero ille q̄rit in altero. penes quē ē scie magtudo.
Cassiodoz⁹ ibidē li⁹. 3⁹. epl'a. 4.

p Quidā ea semp differūt q differri ñ expedit ibiqz sūt p̄cipites. vbi res sanioze cōsilio idigēt. Petr⁹ rauañ.

q Quidā oia iprudēter agūt z ip̄s p vo to succedūt. Quidaz oia cōsilio se disponūt. z semp in⁹riū eis cedūt.
Petr⁹ rauañ. in quadā epl'a.

r In magnozū discriminū āgustijs. vbi domestica ꝓsilia remediū nō iuenerunt: eox suffragia iplozāt. quox prudētiā i altioz⁹ negotijs experientia diuturnioz approbauit. Ibidem

s Ubi publica iactura ē. z cōe dispēdiū sicut doloz in vniuersitatē se pozrigit: ita cōi ꝓsilio z auxilio ē vtēdū. Ibi.

t Cōsiliuz pitox ex aptis obscura exisimat ex puul' maḡ. ex pxis remota. ex ptib⁹ tota. scit enī qua via aggredi dēat. z cito singula z distincte videt. Pe. ra. ibi.

u Tūc cōsilia salutaria aduoca quū tibi alludit vite pspitas. tūc te velut i lubzico retiebis. nec tibi dabis ip̄e⁹ liberos. sz circūspicies quo eūdū sit. z quousqz.
Seneca in epl'a.

x Baxie sūt ⁹ria ꝓsilio festinatio z ira velox ꝓsiliū seq' penitētia.

y Nō disponet sin Sen. li⁹. ō ira gula nisi cui taz vite sue sūma ꝓposita ē. nēo q̄uis patos bēat colozes siḷitudinē rddet: nisi tā ꝓstet qd velit pigere. Scire oz qd petat ille q sagittā vult mittē z tūc

UVA. BHSC. IyR_091

dirigere ac moderari manu teluz. Errāt ꝓsilia nr̄a. qz nō bñt quo dirigāt. Ignozā ti quē poztū petat null' su' vēt' ē. neceſſe ē m'tū i vita nr̄a caſus poſſit. qz viuimus caſu. Seneca epl'a. 72.

z Quidā q̄tñ aicis cōmittēda ſūt oīb' narrāt z i quaſtibz aures qcqd illos vrit exonerāt. qdā etiaz rurſus cartiſſimoz cō ſciaz refozmidāt. z ſi poſſent ne ſibi qdē crediturī. int' p̄mūt oē ſecretū. Neutruz factēdū ē. vtrūqz eni vitiū ē: z oīb' credē z nulli. ſz altez honeſti' dixeri vitiuz alte rū tuti' Sen. ka pte epl'az. epl'a 2ª

ab Pauci ſunt q ꝓſilio ſe ſuaqz diſponūt ceteri coz moze q flumib' inatāt nō eunt ſed ferūt. Sen. epl'a. 22ª

ac In equo āt ē amiſſe rei doloz z timoz amittēde. nec iō tibi p̄cipio negligētiā. tu vo metuēda ōclia. Quicqd ꝓſilio ꝓſpici pōt ꝓſpice. qōcūqz leſuz ē m'to añqz ac cidat ſpeculare z aduerte. Ibidē

ad Diu delibera. cito facito. nil curare. hoc ē iſanū eē. nil poſſe hoc ē moztuuz vi uere. Seneca in puerbijs

ae Sepult' ſit ꝼmo apud te quē tu ſolus audiēis. Cōſilio meli' vices q̄z tracūdia

af Deliberādū ē Sen. i puerbijs qcqd ſtatuēduz ē ſemel. deliberare vtilia moza ē tutiſſima. moza oīs odio ē. ſz facit ſapiam. Ibidem

ag Foztuna boi pl'q̄z ꝓſiliuz valet malo ꝓſilio feie vincūt viros. Ibidem

ah Rcā cōſilia cape poſſum'. ſi q nos le dere potuere agnoſcam'. Si ſollicit' fue ris iudiciū p̄uenieſ. occaſio tabernaculū mēt̄ ē: ſi i bono vtaris ſi i malo caligo.

Ubi cōitas. f. foztitudo. l. pzudētia. f. k. o. ſ. t. u. x.

a Onſolatio. Hoc ē qō noſ z le
c tificat i oīb' labozib' z picul' vite hui'. amoz nr̄ in deū z ptū ſtudiū z certa ſpes z feruoz ſpūs.

b Si pauptas āgit. Au. ſup ioh̄ez ſi luct' meſtificat. ſi doloz cozpis iqetat: ſi vlla calamitas vexat. adſūt bōi boies: q ñ ſolū gaudē cū gaudētib': ſz fleī cū flē tib' nozūt. lenūt aſpa. releuant ḡuia z ſu perāt aduerſa. Auguſtin' ibidem

Canē currētē i agro poſt lepozē. ſi ca c ſu tranſeā: z iſpecto auertit me: foztaſſis ab aliqua maḡ cogitatiōe atqz ad ſe ꝓuer tit illa venatio. z niſi tā mihi demōſtrata i firmitate mea cito amoueas: van' ebeſco Auguſtin'. x. li'. ꝓfeſſionū

Cōſolatio mīū dz eē nō aſpa q magis d doloze leniat. feruoze mitiget: q̄z ꝓmotio nē excitet. Ambzo. i li'. de ioſeph

Pauptatē times ſz bonoſ paupeſ xp̄s e appellat. Laboē ſreris: nēo athleta ſine ſudozib' cozonaſ. ō cibo cogitas ſz fidos famē nō timet. Be' ip̄e oīz rector ac dñs cum oī āgeloz militia certamē tuuz expe ctat. tibi ꝓ diabolū dimicāti parat eternitaſ cozonā. Hie. in quadā epl'a

Nō plāgā cū iacob z dō filios in lege f mozituros. ſz cū xp̄o i euāgelio ſuſcipiā refgētes. iudeoz luct'. xp̄ianoz gaudiū Uñ moyſes mozīēſ plāgit. ieſus abſq̄z fu nē z lacrimis i mōte ñ ſepelit. Ad veſpe rū demozabit' flet' z ad matutinū letitia. Hie. ad helioboz ō mōte nepotiāt p̄ſbr

Quū volum' afflictū quēpiā a meroze g ſuſpēdere: ozdo ꝓſolatiōis ē vt ſtudam' pus merēdo et' luctui ꝓcozdaē. Bolētē ñ p̄t ꝓſolari q ñ ꝓcozdat doloz qz eo ip̄o q a merēdi afflictiōe diſcrepat: min' ab il lo recipit' cui mentī qualitate ſepat. Sed emolliri pus dz aim' vt afflicto cōgruat. ꝓgruēs ibereat: iberēs trahat: nec ferrū ferro ꝓiūgit'. ſi ñ vtrūqz exuſtiōe ignis li q̄tur. Buz molli nō adheret. niſi pri' et' duritia molleſcat. Sic nec iacētē erigim' niſi a vigoze nr̄i ſtat' iclinemur. qz dū rci tudo ſtāt' a iacēte diſcrepat: eū cui p̄ōſcē dere negligit. nequaqz leuat.

Hag ē ꝓſo Greg. li'. 3º. moraliū b latio. in eo qō diſplicet: qō ordināte illo erga nos agit'. cui nō niſi iuſtū placet.

Hḡ. li'. 2º. moraliū. ſup illud. Dñs dedit dñs abſtulit ꝛc̄.

Feſtia ꝓſolatio bonoz. cōſiderat' finiſ i malo z dū ei ex eoz iteritu malū ꝓſpiciūt qō euadūt: leue eſtimant qcqd aduerſum i hac vita patiūt. Hḡ. xxj. moza. ſr̄ illō iob. Perditio eſt iniquo ꝛc̄.

Facilis erit cōſolatio: ſi inter flagella k

UVA. BHSC. IyR_091

q̄ patimur q̄ fecim⁹ ad memoziā delictam reuocam⁹ atq; hec tā nō flagella sz dona eē cōspicim⁹. si q̄ carnis delectatiōe pec cam⁹: carnis dolere purgam⁹.

l Nō sis miser Greg. i regístro añ tps. quū illa q̄ velut iminētia expauísti fortasse nūq̄ vētura sint: certe ñ venerūt Quedā ergo nos magis torquēt q̄ ōbe rēt. q̄dā añ torquēt q̄ debēt. q̄dā autē tor quēt cū oio nō ōbeāt. aut augem⁹ dolorē aut fingim⁹. aut p̄occupam⁹. Si enī futuꝝ est: qd iuuat dolori suo occurrē: Satꝭ cito dolebis quū venerit. Jnteri tibi meliora pmitte. Aliqñ gladi⁹ ab ipa cernice suo cat⁹ est. ꝛ aliqs carnifici suo supstes fuit. Sepe enī nullis appētib⁹ signis q̄ mali aliqd p̄nūtiēt aim⁹ sibi falsas imagies fin git: aut ōbū aliq̄ō dubie significatiōis de torquet in pei⁹. aut maiorē sibi offēsam p poit alicui⁹ q̄ ē. ꝛ cogitat nō q̄tū irat⁹ il le sit. sz q̄tū liceat irato. Sen. xiij. epl'a

m Quicqd fieri p̄t quasi futuꝝ cogitem⁹ circūdēda duo sunt: ꝛ futuri timor ꝛ vete ris icomodi meōria. hoc ad me tā nō pti et. illud nōdū grata supueniet q̄ nō spabi tur horа. Sen. lxxix. epl'a.

n Noli mala tua facere tibi ḡuiora. ꝛ te q̄rel' onerare. Leuis dolor ē si nil illi opi nio adiecerit. ecōtra si te exhortari cepis ac dicere. nihil ē aut certe exiguū ē. dure m⁹ tā desinet. leuē illū dum putas facies. oīa ex opinīōe suspēsa sunt. tā miser qsq̄ q̄ credit. Seneca. 88. epl'a

o Socrates cū ex amicis quēdā ḡuiter merētē vidēt. i arcē pduxit. hortat⁹q; est vt p oēs subiectoꝝ edificioꝝ ptes oc'os circūferret. quo fcō. cogita nūc tecū inqt q̄ multi luct⁹ sub his tect⁹ ꝛ oll fuerī: ho dieq; versent ꝛ i sequētib⁹ sc'is sint hīta turi. ac mitte mortalīū icōmoda tā q̄ p̄a deflere. Valeri⁹ li⁹. 7⁹. de meōralib⁹

p Numeꝝ p̄uuaꝝ icipe oz a grauꝝ numēo ꝛ pgredi ad numeꝝ musarum. i. pficisci a trib⁹ ꝛ p̄sistere in nouē. vt nō sint paucio res q̄ tres nec plures q̄ nouē. Nō p̄ue nit eī mītos eē eo q̄ turba est plerūq; tri bulēta. nec loquaces iqt p̄uuas nec mu tos eligē oz. qz eloquētia i forа. silētium ēo nō i p̄uulo sz i cubicl'o. Sermōes igi tur illi⁹ tp̄is hūdos nō de reb⁹ anxijs nō tortuosis: sz ex qb⁹ igeniū venustati fiat ꝛ ameuū ꝛ cū quadā voluptate vtiles.

Ubi aicitia. l. af. Agel⁹ li⁹. xv. amissio. cōscia. f. dolor. b. d. g. gaudiū. e. mors. bu. bz. pauptas o. sapia. al. studiū an. timor. ab. ac. ad. ae. tribulatio n. p. z.

Onsuetudo. Cōsuetudo quasi a
c scōa ꝛ quasi affabricata natuā dr
Aug. li⁹. 6⁹. de musica.

Solet recta opinio p̄auā corrigē cō b
suetudinē ꝛ p̄ua opinio rcāz dep̄uaē nāz

Jn dolorē Au. de doctna xp̄iana c
paries filios. Uex ē sacmētū hui⁹ snie q̄ nulla abstinētia sit a voluptate carnali. q̄ ñ bēat i exordio dolorē donec i meliorē ptem p̄suetudo flectat. qō quū puenerit quasi nat⁹ est fil⁹. i. ad bonū op⁹ pat⁹ affe ct⁹ p p̄suetudinē bonā. q̄ p̄suetudo vt na scēt cū dolorē reluctādū ē p̄suetudi male Aug. de genesi cōtra manicheos li⁹ 2⁹.

Quisqs p̄tereūtib⁹ reb⁹ restricti⁹ vtit d
q̄ se hūt moēs eoꝝ cū q̄b⁹ viuit aut itēpe rās aut supstiosus ē. qsqs āt eis sit vtit vt metas p̄suetudis bonoꝝ iter quos ōsat excedat: ac aliq̄ō signat aut flagitiosus ē Jn oīb⁹ ei talib⁹ ñ vsus rex sz libido mē tis i cl'pa ē. Au. li⁹. 3⁹. ō doctna xp̄iana

Lex peccati ē violētia p̄suetudis. qua e
trahit ēt iuit⁹ aim⁹ eo merito quo i eā vo lēs illabit. Au. li⁹. 7⁹. p̄fessionū f

Jp̄a mutatio p̄suetudis etiā q̄ vtilitate adiuuat. tñ nouitate pturbat. qua pp q̄ vti lis ñ ē: pturbatiōe ifructuosa p̄sequēter noxia ē. Aug. li⁹. j⁹. ad ianuariū.

Peccata q̄uis mag̃ ꝛ horrēda quū i cō g
suetudie venerit aut pua eē aut nil'a cre dūt. vsz adeo vt ñ solū ñ occl'tāda: vex ēt p̄ dicāda diffamādaq; videt.

Aug. in encheridiō. c. 82.

Ulcere cōsuetudinē dura ē pugna. b

Moles ipsi Aug. sup p̄s. xxx. i
ta sepulcro ipa est vis dura cōsuetudis. qua p̄mit aīa. nec resurgere nec respirae pmittit. dictū est aūt quatriduan⁹ est. Re uera ad istā p̄suetudinem de qua loquor quodā p̄gressu pueit aīa. Prīa ē quasi ti

UVA. BHSC. IyR_091

tillatio delectationis in corde.scđa ꝓsen
sio.ktia fcm̃.qnarta ꝓsuetudo.
Aug.sup matth eũ homk.xlv.

k Nolite frēs mei cōtenere peccata in
quib⁹ forte ꝓsuetudinē iā feciſtis. Oē ei
peccatū ꝓsuetudine vileſcit.ꝛ fit hoi qua
ſi nullū ſit.obduruit iā dolorem pdidit ꝛ
valde putre eſt.nec dolet qꝫ nō dolet non
ꝑ ſano hūdū eſt.ſz ꝑ mortuo ꝓputādum
ē.Qñ aliqd pūgik ꝛ dolet:aut ſanū ē: aut
eſt i illo ſpes aliqua ſanitat.Qñ aūt tāgi
tur.pūgik calcat nec dolet.ꝑ mortuo ba
bēdū ac de corpe p̄cidēdū.
Aug.in ꝑmōe quarte dñice de aduētu.

l In his reb⁹ de qb⁹ nil certi diuina ſta
tuit ſcrtptura mos ppl'i dei ꝛ oli inſtituta
maiorꝫ ꝑ lege tenēda ſūt.ꝛ ſicut p̄uarica
tores legū diuinarꝫ ita ꝓtēptores ꝓſuetu
dinū eccłaſticarꝫ cobercēdi ſūt.
Aug.i epła ad caſulanū ꝛ ponik.xj. diſ.
In his.

m Mos ē ſik bītātiū ꝓſenſus q̄ iuetera
t⁹ ꝓſuetudinē facit. Aug.de diffini.

n Aſpā nob ꝛ inſuauē vtutū uiā nimia fa
cit vitiorꝫ cōſuetudo.q̄ ſi i alterā ptē trāſ
ferak iuenik ſemita iuſtitie leuis.

o Quū ck'pa Hie.i epła ad celātiā
i vſum venerit:ei iā aim⁹ etiam ſi appetat
debilt⁹ reſiſtit.qz quot vicib⁹ p̄ue frequē
tatiōis aſtrigik:quaſi tot vinculk ad mētez
ligak. Greg.lī. 4.moraliū.

p Uſitata culpa obligat mētē. vt nequa
q̄z ſurgē poſſit ad rcitudinem conak ꝛ la
bik.qz vbi diu ſpōte pſtitit: ibi ꝛ quū no
luerit coacta cadit.

q Sepe nō Gg.ſr euāgłia hok.xxxj.
nulli exire a p̄uis actib⁹ cupiūt. ſz qz eo
rūdē actuū pōdē ꝑmūk:i male cōſuetudi
nis carcere incluſi a ſemetipſis exire non
p̄nt. Greg.lī. xj. moraliū

r Tenēt p̄ue cōſuetudies quē ſemel ce
perūt.atq; quotidie durioēs exiſtūt.ꝛ nō
niſi cū peccatoris vita finiūk.

ſ Antiqu⁹ ho Greg.lī. xv.moraliū
ſtis ꝑus quaſi cōſulēs blāda ad aimū lo
quik:ſz quū ſemel dentē delectatōis ifixe
rit: violētia poſt cōſuetudinē pene iſolu
biliter inodak. Ibidem

t Abſcidak ferro acute cōpūctiōis vlc⁹
iueterate cōſuetudis. ſi ē acerb⁹ dolor le
niak vnguēto deuotiōis. Ber.ſup cāt.

u Cōſuetudo ē ius qdā morib⁹ cōſtitu
tū qđ ꝑ lege ſuſcipik ꝛ tenek quū ea ofict
Iſidor⁹ lī. 2⁹. ethimok.

x Cōſuetudo auctati cedat. p̄uū vſū lex
ꝛ rō vicat:quū vo nec ſacrīs canōib⁹ nec
hūanis legib⁹ ꝓſuetudo obuiare mōſtrak
icōcuſſa fuāda eſt.

y Difficile ē Iſidor⁹ i ſinonimis lī. 2.
peccati cōſuetudinē vincē. p̄u⁹ vſus vix
abolek.aſſidua cōſuetudo vitiū in nāz cō
uertit. Aim⁹ ſcelerib⁹ aſtrict⁹ vix ab eis
diuelli p̄t. Iſidor⁹ lī. j. ſoliloqor

z Greca narrat hiſtoria alexādꝛ potētiſ
ſimū regē orbꝫ dñatiōez i morib⁹ ꝛ ices
ſu leonidis pedagogi ſui nō potuiſſe ca
rere vitijs. qb⁹ puul⁹ adhuc fuerat ibut⁹
Beda ō tēplo ſalomōis libro 2. Et ē glo
ſa ſup illud ꝑuerbiorꝫ. xxij.

aa Adoleſcēs iuē viā ſuā:ꝛ quū ſenuēit ꝛē
Nō pu⁹ ē labor:vt ſe aliqſa ꝑori ñ bō
cōſuetudie reflectat ac reuocet.qm̃ qdez
moſ lōgo tpe cōfirmat⁹ vni quodā mō ob
tinet nature. Baſili⁹ in ſua regula

bb Quidā de ſapientib⁹ dixit.Bñ ꝓfueſcē
pudebit diſueſcē.ꝛ itez.Bōa loquamur
trāſiet ꝑmo i affcm̃.iuē illō.Qui nō aſſue
ſcit vtuti dū iuueneſcit a vitijs neſcit diſce
dē qñ ſeneſcit.Et ecōtra. Qđ i iuuētute
adiſcik:i matura etate fuak.
Maxim⁹ in ꝑmōe de iohe baptiſta.

cc Cōſuetudo q̄ apud quoſdā irrepſerat
ipediē ñ oz quo min⁹ vītas p̄ualeat ꝛ vin
cat. Nā cōſuetudo ſine vītate vetuſtaſ er
roris eſt.pp qđ relicto erroze ſequamur
vītatē.ſciētes qꝫ vītas vincit. vītas valet
ꝛ iualeſcit i eēnū.ꝛ viuit ꝛ obtiet i ſcła ſe
cłorꝫ. Cipa.i ꝑmōe.ꝛ poik di.viij.dec.

dd Sic fit vbi hoies maiorē vite ptē i tene
bris agūt.vt nouiſſime ſolez quaſi ſupua
cuū faſtidiāt. Sen.lī. 2.rhetorice ſue.

ee Tunc autem conſumata eſt infeli
citas:vbi turpia non ſolum delectant:ſz
etiā placēt ꝛ deſinit eē remedio locⁿ: vbi
q̄ fuerāt vitia moēs ſūt. Sen.28.epła

ff Diu in iſtis vitijs iacuim⁹:euelli dif

UVA. BHSC. IyR_091

ficile est. Nō ei ignati sum⁹ sz ifecti. Nō est moꝛb⁹ inter vitia ꝓtēnēdus. pōt ado lescētia iurias ferre. ꝛ se aduersus moꝛ bos ꝓtumaciter gerere. vbi vero senect⁹ icubuit: facil⁹ est moꝛboꝝ vitia ꝓhibere q̄z ipetū regere. Sen. 85. epl'a

ab Inter cās maloꝝ nr̄oꝝ q̄ viuimus ad exēpla: nec rōne ꝓponimur sz cōsuetudi ne abducimur. Nō si pauci facerent: nol lem⁹ imitari. quū plures facere ceperūt quasi honest⁹ fit. qꝛ frequenti⁹ seqmur ꝛ recti apud nos locum tenet erroꝛ. vbi pu blic⁹ fact⁹ ē. Sen. i extrema pte epl'aꝝ

ai Educatio ꝛ disciplina moꝛes facit. ꝛ id sapit vn⁹ qsq̄ qđ didicit. Itaq̄ bōa cō suetudo excutere dz qđ mala instruxit bñ docet loqui bñ docet facere.

ak Bonaꝝ Sen. in li⁹ de moꝛib⁹ rerū nimia ꝓsuetudo pessima ē. gutissimū ē ipertū ꝓsuetudis. Sen. i puer.

al Quicqd i excelso fastigio posituꝫ est būli ꝛ certa cōsuetudine quo fit venera bil⁹ vacuū eē ꝓuenit. Valeri⁹ maxim⁹ li⁹ 2⁹ de meōꝛalib⁹ dcis Vbi ꝓuersatio. a. b. deuotio. c. bō. f. la sciuia. a. lex. f. obstinatio. d. peccatū. a. f. voluptas. i.

a Ontēplatio. Cōtēplatio est il

c la spēs q̄ rapit oēm aiam deside rio sui tāto ardētioꝛē q̄zto mūdi tioꝛem. ꝛ tāto mūditioꝛē: q̄zto ad spūalia surgētē. q̄zto carnalib⁹ desiderijs ꝛ ireis affectib⁹ moꝛtētē. Aug. sꝰ ō ūitate

b Qui didicerūt a dño iesu xp̄o mites eē ꝛ būiles coꝛde. pl⁹ cogitādo ꝛ oꝛādo ꝓfi ciūt q̄z legēdo ꝛ audiēdo.

c Tuta vita Au. i epl'a ad paulinū est in qua nihil sit qđ timeas. q̄ cōpensat mētis placiditate: leuat vsu sustētat ocio nō occupat alienis molestijs. nō vrgetur vrbanis discursib⁹. Ambro. in epl'a ad vertellēsem eccl'iam.

d Hec in iudea vsq̄ hodie pseuerat cō suetudo. nō solū apud nos. sz etiā apud hebꝛeos: vt q in lege dñi meditant die ac nocte: ꝛ p̄em nō hñt in tra nisi solū deū: toti⁹ oꝛb⁹ foueāt misterijs.

e Nēs nr̄a ad Hie. ꝯ vigilātiū cōtēpl̄āda ēterna nō ꝓducit: nisi ab his q̄ exteri⁹ iplicāt studiose subtrahat. Nēs nr̄a nullo mō ad viā ītime ꝓtēplatiōis ra pit: nisi studiose p̄t⁹ a ꝛenoꝝ ꝺsideroꝝ tumultu sopiat. Greg. li⁹ 5. moꝛaliū.

Nūq̄ ꝓmotiōi cōtēplatio iūgit: nec p f ualet mēs pturbata ꝓspicē: ad qđ vix trā qlla valet ihiare. qꝛ nec solis radius cer nit. quū ꝓmote nubes celi factē obducūt nec turbat⁹ fons respicietū imaginez red dit: quā trāqll⁹ ꝓpꝛie oñdit. qꝛ quo ei⁹ vn da palpitat: eo in se spēm sil'itudis obscu rat. Greg. libꝛo. 5. moꝛaliū.

Cōtēplari dei sapiam nō pñt q sibi vi g dēt eē sapientes. qꝛ tāto ab ei⁹ luce longe sūt. q̄zto apud semetipos būiles nō sunt qꝛ i eoꝝ mētib⁹ dū tumoꝛ elatiōis crescit acie ꝓtēplatōis claudit. ꝛ vñ se lucē p ce teris estimāt. ide se lumie vtuū puāt.

Perfect⁹ pdi Greg. li. 18. moꝛa. b catoꝛ nō ē q pp ꝓtēplatiōis studiū opan da negligit. vl' pp opatiōis istātiā ꝓtēplā da p'poit. Greg. sup ezechielē.

Cōtēplatiā vita ē: caritatē ꝺi ꝛ pxi tō i mēte retinē. ꝛ ab exteioꝛi actiōe qescē. so li ꝺsiꝺrio ꝓditoꝛis iberē vt nil tā bre libe at. sz calcat curis oīb⁹ ad videdā facie sui creatoꝛis aim⁹ iardescat. Gg. sr̄ eze.

Cōtēplatiā vita mēito maioꝛ ē q̄z actia k qꝛ hec i vsu pñt opis laboat. illa ꝺ sapo re itio vēturā reqē ꝺgustat. Gg. sr̄ eze.

Sūt nōnulli q magis⁹ munēib⁹ ditati dū l sol⁹ ꝓtēplatiōis studijs iardescūt: parē vtilitati pxioꝝ pdicatiōe ifugiūt. secretū qet⁹ diligūt. secessū speculatiōis appetūt ꝺ q⁹ si districte iudicēt: ex tāt⁹ pculdubio rei sūt: q̄ztis venientes ad publicū pdesse potuerūt. Greg. in quadā epl'a

Sepe enī q ꝓtēplari deū qeti poterāt m occupatiōib⁹ p̄ssi ceciderūt. ꝛ sepe q oc cupati būaīs vsib⁹ viuerēt gladio sue qet⁹ extincti sūt. Greg. libꝛo 6. moꝛa.

Sepe mirificoꝛs de⁹ quo suos tenoē ꝺi n ligit: eo sollicite ab exīnis actiōib⁹ abscō dit. Nā ꝛ plerūq̄ p̄familias ad eū labo rē suos dirigit a quo subtiles susp̄dit. ꝛ ide filij vexatiōe decoꝛi sūt. vñ fui i pul uere fedāt. Greg. li. xxv. moꝛaliū.

Vtenere?

UVA. BHSC. IyR_091

o Dis q vno pede claudicat: soli illi pedi initiꝫ quē sanū hz. qz ⁊ cui desideriuz frenū tā arefactū fuerit i solo pede amoris dei tota vtute se sustinet ⁊ i tpo stat qz pedē amoris sc̄i quē ponere in fra ꝓsuerat: tā a fra suspēsum portat.
Greg. sup ezechielē hoꝫ. 2ª. extreme ptis

p Quū ꝓtēplatiōis arcē aliqui tenē desiderāt: prius se in cāpo p exercitiū opis pbēt. vt sollicite sciāt. si nulla taz mala p ximis irrogāt. si irrogata a prīs equanimiꝫ portāt. si obiectū bonis tpalib⁹ nequaq̄ mēs letitia soluiꝫ. si subtractis non nimio meroze sauciāt. aut deinde ppēdant si quū ad semetipos itroꝛsus redeūt i eo q̄ spūalia rimāt. nequaq̄ secū reꝛ coꝛpaliū vmbꝛis trahūt. vel foꝛtasse tractas manu discretiōis abigūt. Greg. 6ª. mo.

q Sine ꝓtēplatiua vita itrare pñt ad celestē pr̄iam. qui bōa q̄ pñt opari nō negligūt. sine actiua aūt itrare nō pñt: si negligūt bona opari que pñt.
Greg. homl̄. 3ª. sup ezechielem.

r Noli nimis insistere ocl̄is ꝓtēplationis. qz melioza sunt vbera p̄dicatōis. nā ⁊ si rachel foꝛmosioꝛ: lia tū fecūdioꝛ est.
Bernard⁹ sup cāt. 4mo. ix.

f Felix dom⁹ ⁊ btā semp ꝓgregatō: vbi de maria martha semp ꝓquerit. nā mariā marthe emulari idignū p̄sus est.

t Tria sunt Ber. i quadā epl̄a que oculū itelligētie cōfundūt. atq̄ a ꝓtēplatiōe veri luminis excludūt. s. tenebze peccatoꝛ. recoꝛdatio eoꝛūdem peccatorū ⁊ cura frenoꝛ actuū. Cōtra triplicem moꝛbū triplex remediū est. naz p̄imꝰ eiicit p ꝓfessiōem. scōus p oꝛatiōem. tertius p qetē. Ber. ꝺ ꝓsiōratiōe ad eugenū

u Utilꝰ est p simplicē actiōem ire ad vitā eternā. q̄ p ꝓtēplatiōis errozē mitti i gehēnā. Multos enī deus ex carnalib⁹ sua gr̄a visitat ⁊ ad cōtēplatiōis fastigiū eleuat. multosq̄ a cōtēplatiōe iusto iudicio deserit. ⁊ lapsos i terrenis opib⁹ ꝺre linquit. Loth enī in puersa ciuitate iust⁹ fuit ⁊ in mōte peccauit.
Ysidoꝛ⁹ de summo bono li⁹ 3⁹.

Qui p̄cꝰ i actiua vita ꝓficit. bñ ad cōtē x
platiōem ꝓscēdit. merito enī in ista extollit. qui in illa vtil̄ iuenit.
Ysidoꝛus de summo bono li⁹ 3⁹.

Actiua vita est: panē esurīēti tribuere y
verba sapie nesciētē docere errātē coꝛrigere ad hūilitatis viā supbiētē p̄imū reuocare. infirmātī curā gerere. q̄ singulis q̄ b⁹q̄z expediāt dispēsare. ⁊ cōmissis nob qual⁹ sb̄sistē valeāt p̄uidē. Beda sup illō luce. Intrauit ihs qdā castellū ⁊c
Nemo p̄t eoꝛ qui delectāt pñtib⁹ ⁊ ca z
ducis celestia ac spūalia ꝓueri. q ꝺo ista ꝓtēpserit ⁊ velut vmbꝛā hec ac puluerez duxerit: velociꝰ ad illā pueiet. Hā ⁊ apō boies hic mos est: vt tūc thesauros suos recōditaſq̄z diuitias patefaciāt filijs suis quū eos adultos tā viderit ⁊ puerilis lasciuie vitia respuisse.
Chrisostom⁹ i li⁹ de cōpūctiōe coꝛdis.

Habet actiua p̄fcm̄ ꝓtēplatiua fastigi ab
um. hec facit scm̄ illa p̄fcm̄. but⁹ vite ē nulli p̄sus iurias irrogare. illi⁹ irrogatas equanimiter sustinere.
Prosper li⁹ j⁹. de vita cōtēplatiua.

Iste actiu⁹ suscipiēdo pegrinū: vestiē ac
do nudū: gubernādo subiectū: r̄dimēdo captiuū: tuēdo violēter oppr̄ssum iugiter se ab oib⁹ iiqtatib⁹ suis emaculat: ⁊ vitā suā bonoꝛ opeꝛ fructib⁹ ditat. Ibi.

Ille ꝓtēplatiu⁹ facultatib⁹ suis i vsus ad
pauperū distribuēd̄: simul expoliauit mundo ⁊ totis viribus adheret celo. Res mundi mūdo p̄iecit: ⁊ seip̄m xp̄o deuota mente restituit. Ibidem

Actiua vita hz sollicitū cursum. ꝓtem ae
platiua gaudiū sempiternū. In hac acgrit̄ regnū in illa pcipit̄. Hec facit pulsaē bonoꝛ opeꝛ velut qbusdā maib⁹ tanuā. ista vocat ꝓsumādos i p̄iam. In hac ꝓtēnit mūd⁹. i illa videbit de⁹. Prosp ibidē

Quis eī nescit q̄ sicut otiū studioſuz a af
carnalib⁹ ieffabilē suauitatē sapie celestī ifundit otioso. ita spūal̄ occupatio laboꝛū scoꝛ mⁱtiplices affert fruct⁹ būane societatis occupato: Itineꝛib⁹ qdē diuerſ incedūt: ſz ad vnā p̄iam tēdūt. ⁊ ad vnū

UVA. BHSC. IyR_091

regnū dispariḃ militātes officijs xpo rege oim vocāte pueniunt.

Prosp li. 3°. de vita ꝓtēplatiua.

ag Tria sunt genera meditationū. vnum in creaturis. vnū in scripturis. vnū in mozibus. primū surgit ex admiratiõe. scõz ex lectiõe. tertiū ex circūspectiõe. Admiratõ generat qstiõem. questio inuestigatiõez. inuestigatio inuētiõem. Lectio ad cognoscē daz veritatē: mām mistrat. meditatio coaptat. ozõ subleuat. opatio ꝓponit. z ptemplatio in ipa exultat.

Hugo in meditatiõibus suis

ab Circūspectio in mozib' duplici ꝓsideratiõe discurrit intus z foris. foris ad fama int' ad ꝓsciaz vt qd expediat z qd deceat. ỏceat ad exēplū. expediat ad meritū nob ad vitiū. prīs ad exēpluz. Hu. ibi.

af Cogitatio vaga iessu semp huc z illuc diuertit. sed meditatio destinata p motõe semp in vlteriora tēdit. cõtēplatio autem est libera mēt' pspicatia. in sapie speculo cū admiratiõe suspēsa. Meditatiõis est pscrutari occulta. cõtēplationis est admirari pspicua. Hu. i li. ỏ arca mistica Vbi amoz. b. caro. r. cõsideratio. ad. ae. Judex. g. iusticia. x. meritū. d. pentes. r. pfectio. h. l. religio: ab. sollicitudo. f. i. q. solitudo tentatio. p.

a Ontēptus. Sedulo monendi

c sunt scholastici vt hūilitate iduti xpiana discāt nō cōtēpnere quos cognouerūt moz vitia q̄z ỏbozāpli' deuitare. qz licet per ignozātiā grāmatice artis aliqd vitiosum ꝓferāt pbiteri vl' epi nō tñ ideo a scholasticis sunt despiciendi sz cozdi casto. s. ꝓlatoz liguā exercitataz scholastici. pferre nō audeāt: quā etiā p ferre ꝓsueuerāt. Mozeni vitia magis q̄z verboz sunt pcauēda.

Aug. ỏ catheciz̄adis rudib' z ē. xxviij. di.

b Oia cōtēnit qui nō solū q̄tū potuit sz etiā q̄tū voluit hre cōtēnit. Aug. ibi.

c Sicut solet generari ex assiduitate ꝓptus: sic attendit' ex ipa raritate deuotio. Ambrosius in quodam sermone.

d Nō sunt cōtēnēda quasi pua: sine quibus magna ꝓstare nō possunt.

Hie. in epla ad letam.

Facile est viro opes ꝓtēnere. pecuniā e
dissipare z pijcere que in momēto z pdi z iueniri pōt. Haz facile abijcit' qỏ extri sec' heret. hoc fecit socrates thebanꝰ antistines fecerūt pl'imi phi quos vitiosissimos legim'. Hie. in epla ad pāmachiū

Qỏ ei sum' hodie nouim'. qd aūt post f
paululuz eē possum' nescim'. hi vo quos foztasse despicim' z tarde pūt incipe. z tñ vitā nram feruētiozib' studijs añire. Timēdū itaq̄ est: ne etiā nobis cadentibus surgat: qui nobis stātib' irridet: q̄uis stare iam nō nouit: qui nō stātem nouit irrīdere. Greg. li. xxv. moraliū.

Sup altitudies terre sustollit': q etiam g
ipa gl'iosa pūtis videt' scl'i p mētis despectum calcat. Greg. i registro sup illō Sustollā te sup altitudines terre.

Pulcre a cōditis amoz̄ē subtrahūt. q i h
ipm auctatē pulcritudinis cozdis passib' tendūt. Greg. in moralibus.

Si reū regie maiestatis q̄uis hūane: i
hūanis legib' capite plecti sanxitū ē: quis finis cōtēnētiū diuinā oipotētiā erit:

Cōtēne diuitias Ber. sup cāntica k
z eris locuplex. cōtēne gl'iaz z eris gl'iosus. ꝓtēne supplicia inimicoz z tūc eos supabis. cōtēne remissiōez z quietē z tūc eā recipies.

Chriso. sup epla ad hebzeos ℞mo. xxv.

Intollerabilis res poscē nūmos z cō l
tēnere. Indixisti pecunie odiū hoc pfessus es. hāc psonā induisti agēda est iniqssimū est: te pecuniā sub gl'ia egestatis acquirere. Sen. li. 2°. de būficijs

Pauptati domuz apire: voluptates te m
nere sub freno. meditari vel letari de doloz pria. hec q apud se versat: in magno gaudio est. sz paz blādo Sen. 22ª epla

Facile ꝓtēnit oia qui ad cōtēptū sui ve n
nit. Vis g hre oia: cōtēne oia. Sen. 85.

Insupabili loco stat aim' qui extra o
seruit. Inexpugnabilis est: quē multi ma cbinis lacessitū foztuna ñ trāsit. nūq̄z maioz est: q̄z vbi aliena disposuit. z fecit sibi

UVA. BHSC. IyR_091

pacē nil timēdo diuitias. nil ꝓcupiscēdo

p Fabrici⁹ pyrri re Sen. 83. epla gis aur repulit. mar⁹ qꝫ regno iudicauit: regias opes posse cōtēnē.

q Nōdū felix es Sen. 3⁹ ō bñficijs si nō te turba ōrserit. Si btūs vis eē: cogita hoc ꝑmū ꝓtēnere ab alijs cōtēni.

r Grau⁹ ē cō Sen. i l⁹ de morib⁹ tēni: qꝫ stulticia pcuti. Si multꝫ placuerit vitaſ: tibi placere nō poterit.

ſ Sūt plurimi Sen. i puerbijs qui multa verbis nō re ꝓtēnūt ſz ipa que spnūt: clā furātur. Sen. i puerbijs

Vbi aia. ab. ai. auaritia. bk. cleric⁹. b. cōsuetudo. al. cōtēplatio. 3. cōtritio. e. cō uitiū. i. cupiditas. o. diuitie. r. ap. bc. bd. bp. glia. bona. b. c. r. glia vana. a. bonor d. x. magnanimitas. l. q. mādatū. g. mun⁹ b. nobilitas. b. relinquere studiū: a. l. vgi nitaſ. u. vita. ak. xps. f. Cōtētō vbi discordia. Continētia. vbi castitas.

a Ontritio. Alia est ꝓpūctio ſi
c ue cōtritio que per amorē nascit alia que p timorē. qz aliud ē supplicia fugere. aliud pmia desiderare.

Greg. libro. 8. moraliū

b Sepe qꝺ torpētes latuit: flētib⁹ inotescit ꝛ afflicta mēs certi⁹ inuenit malū qꝺ fecerat ꝛ reatū suū cui⁹ secura nō meminit hūc in se cōmota depbēdit. Greg. ibi.

c Qui nescit lugere qꝺ grauat nō valet pferre qꝺ subleuat. Vis ꝓpūctōis pones cordis apit. ꝛ pēnas vtutū fundit. quūqꝫ se studiose mēs de pigra vetustate redarguit: alacri nouitate iuuenescit.

d Quo vberi⁹ culpa Gg. xxj. mo. fletur: eo altior cognitio veritaſ attingit. qz ad vidēdū inīnū lumē polluta dudum ꝓscia lacrimis baptizata renouaſ.

e Sola cōpūctio Gg. li⁹ xvij⁹ mo. est que facit aiam horrescē purpurā desiderare cilitiū. amare lacrimas. fugē risū Chrisostom⁹ i libro de cōpūctiōe cordis

f Cōtritio est hūiliati cordis vera ꝓpunctio. magna agere ꝛ hūilia loq. iuste operari ꝛ sup peccatū timē ac tremē. Ibi.

g Gemit⁹ dictus gemi.at⁹ luct⁹. quē meri to fideles appetūt. qm diligētes cōsolaſ. penitētes emundat. diabolū effugat. xpo ꝓciliat. amaritudo dulcis. lacrime felices salutaris afflictio. Cassio. sup pſ. vj. Laborauī in gemitu meo ⁊c.

Dñs nescit differre quē cōpūcto cordi b
sibi sensserit supplicare. Cassio. sup illud pſ. Ad dñm cōtribularer.

Cōtritio est gemebūdi cordis ꝓmotō i
salutaris seipm lacrimaꝝ eruptiōe testificans. Hugo

Cōtritio ē ꝓpūctio animi cū lacrimis k
orōnēs ex recordatiōe peccati ꝛ timore iudicij. Ibidem

Argumētum est in melius trāslati ai: l
qꝺ vitia sua que adhuc ignorabat videt. Quibusdam egris gratulatio est: quū ipi egros se esse sensere. Sen. epla 8⁹

Magna ps bōitatis ē: velle fieri bo m
num. Sen. ſſ. epla

Sciat se culpabiliter durū ꝛ dure cīpa n
bilē: qui corpalē amici sui mortē ōplorat ꝛ spūalē aie sue mortē nō deflet. Jnno. de vilitate ꝓditōis hūane.

Vbi delitte. f. deuotio. i. l. lacrima. a. b d. k. q. peccatū. b. penitētia. n. r. ae.

Onuersatio. Jn diuersis obſ a
c uatiōib⁹ nulla disciplina melior grauī ꝛ prudēti xpiano: nisi vt eo mō agat: quo agē viderit eccliaz ad quā forte deuenerit ad discēdū qꝺ op⁹ est. Augustinus de doctrina xpiana.

Quisqs rbus ptereūtib⁹ stricti⁹ vtitur b
qꝫ sese hñt mores eoꝝ cū quib⁹ viuit: aut itemperās aut superstitiosus ē. Quisqs vero sic eis vtiſ: vt metas cōsuetudis bonorū inter quos versaſ excedat: aut aliqd signficat aut flagitiosus est. Jn oīb⁹ enim talib⁹ nō vsus rex sed libido in culpa ē. Au. li⁹ 2⁹ ō doctna xpiana. Et posſ xli⁹ di.

Magis mores ꝓmēdāt statū qꝫ stat⁹ c
mores. ꝛ enī quo status inferior: eo virt⁹ eminētior. Ambro. in quadā epla.

Semp i comitatu tuo graues scias ba d
beaſ. mores enī ꝛ studia dñaꝝ plerūqꝫ ex ācillaꝝ ꝛ comitātū moribus iudicāſ: qualeſ enī queqꝫ sit: talium cōsortio delectaſ.

UVA. BHSC. IyR_091

Hie.in epla ad demetriadem.

e Falsus rumor cito oppmit & vita poste
rior idicat de priori. Raro inuenies q
ita rephensibilē vitā suā exhibere velint:
vt nō rephēdāt alienam.

Hie.i epla quadam.

f Pro signo sunt interioris homis vba
erumpentia.quō libidinosum que sua ce
lat vba & vitia callide interdū turpis ser
mo demōstrat.mioribus enī maiora mō
strāt. Vultuq; & oculis dissimulari nō pt
pscia.dū luxuriosa & lasciua mens lucet
in facie & secreta cordis motu corpis &
gestibus indicat. Hie.sup .xij.
pphas li°. 2°. sup illud ezechielis.
Filij hois &c.

g Non valde laudabile est bonū eē cuz
bonis. sed bonū esse cum malis. Sicut
enī grauioris culpe est iter bonos bonū
nō esse:ita imēsi est pconij:bonū etiā inē
malos extitisse.
Greg.j°. moraliū sup illud.
Vir erat in terra &c.

b Sit in gestu tuo grauitas.in motu sim
plicitas in incessu hōestas.nihil dedeco
ris.nihil lasciuie.nihil petulātie. nihil in
solentie.nihil leuitatis i tuo incessu appa
reat.aīm' ei in corpis gestu appet & spe
cies corpis simulacq; est mētis.figuraq;
pbitatis. Jsido.2°. li°.soliloquiorū

i Scā puersatio cōfundit inimicū. edi
ficat primū.glificat deū. Jbidem

k Phs sic inter hostes viuendū cēsuit
tāq; inter aicos: & inter amicos acsi i me
dijs hostib' viueret.
Chrisosto.li°. 3°. de vestigijs phorum.

l Cor hoim de opm ostendit qualitate
& formas mētium spēs detegit actionum
Leo papa in quodam sermone.

m Qđ pōt redimi nō timet:eē iā iter no
centes inoxium crimē est.malos quisqs
nō imitatur offendit.cōsensere iura pec
catis & cepit licitū esse qđ publicū est.

n Disciplina est Cipan' epla 2ª.
puersatio bona & honesta cui pax est nō
malum facere sed studet etiā in his q̄ bñ
agit irrephensibilis apparere.

Hugo in li°. de disciplina monachorum.

Disciplina honeste cōuersationis ex o
quattuor ppēpi pōt:ex gestu motu affatu
& cōuictu. Best' aūt rephensibilis est:
si è aut mollis aut dissolut':aut tard' :aut
citatus. Mollis significat lasciuiā. dis
solut' negligētiā.tard' pigritiā.citatus si
ue ipetuosus incōstantiā: Hugo ibi.

Gestus hois i oi actu debet eē gratio p
sus sine mollitie. ger' sine dissolutiōe. g̃
uis sine tarditate:alacer sine inquetudine
matur' sine ꝑturia & sine turbulētia seuer'
Hugo de disciplina monachorū.

Tēperāda est etiā facies & modificā q
da in gestu suo ita vt nec pterue exaspet
nec mollit dissoluat. sz semp hēat rigidā
dulcedinē & dulcē rigorē.sm illō eccleſi
astici.xix.ex visu ꝓgnoscit vir & ab occur
su faciei ꝓgnoscit sensat'. Amict' corpis
& risus dentiū & icessus hois enūtiant de
illo.s.qual' sit.qz p illud qō foris siue bñ
siue male agit.interior aī qualitas ituen
tiū ocis patēter indicat. Jbidez

Jn motu corpis cauēdū est ne itarda r
tiōibus adeo molli gressu vtamur: vt pō
paz ferculis sikes esse videamur.aut i fe
stinatiōib' nō suscipiam' nimias celerita
tes:que quū fuerint anhelit' mouent vul
t' mutāt.ora torquētur.q̄ signa sunt incō
stātis aī. Jbi.& poit i li°. pbleumatib'

Qđ enī iordinati mot' corpis dissolu s
tiōem indicēt mētis:pbat testimōio salo
mōis q dicit.homo apostata vir iutilis g̃
dit ore puerso.ānuit ocis.terit pede.di
gito loqt.prauo corde machinat dolū.&
in oi tpe iurgia seiat.qz quū mēs iterius
a custodia sua soluit:mēbra foris ad oēz
actū iordinate cōmouēt & velut corp' pa
litici motū qdem habet :sz officia mēbro
rū in suis actiōib' fuare nō valet.
Hugo de disciplina monachorū.

Jn affectu siue locutiōe disciplina bo t
neste cōuersatiōis attendit. in qua qnq;
res sunt obseruāde hoc est qd. cui. quō.
qñ & vbi dicat. Quid: vt nūq; in fmōib'
ociosa adhibeāt ociosa aūt sunt. q̄ sūt aut
nociua aut ihoneſta aut iutilia. Jnutilia

UVA. BHSC. IyR_091

aũt sunt que nec loquẽtib⁹ nec audiẽtib⁹ ꝓsũt. Inhoneſta sunt que vel illius q loquit vel cui logtur vel de quo logt digni tati nõ cõuenĩũt. Nociua aũt sunt q̃ suis suasiõibus aĩos auditoꝝ ad errorez siue ꝓuitatẽ inducũt. Ibidem

u Cui primo cõsideret an pp se vel ꝓpt illum loquatur. Si propter se: videat vt ille talis sit ꝺ cui⁹ colloqo vtilitas ei pre uenĩẽ possit. Si ꝓpter illũ loquit: caueat ne talis sit ille: qui vel sua exhortatione nõ indigeat vl ita etiã in malo sit obstina tus: vt exhortatiõe alteri⁹ corrigi se non ꝓmittat. Si ergo sic est: nũq̃ nisi ad nr̃az vel alioꝝ eruditiõez loq debem⁹. Ibi.

x Quõ exhortemur ad ꝓstãtiã timidos ad timorẽ supbos. ad frugalitatẽ ꝓdigos ad libalitatẽ auaros. ad hũanitatẽ pcos ad pcitatẽ gulosos. ad ꝓsiliũ temerarios ad silentium verbosos. ad verbuz exhor tatiõis tacitos. ad mãsuetudinẽ ipatiẽtes ad idulgẽtiam crudeles. ad verecũdiam ꝓcaces. ad quietẽ p̃cipites. ad prudẽtiã icautos. z oĩo qcqd dicere volum⁹. ex ip sa prius nr̃i ꝼmonis qualitate colligam⁹

y Ubi qdã ei sũt loca in qb⁹ silẽ Ibi. tiũ est seruãduz. quedã in quib⁹ intelligẽ tia z ex rõne scripturaꝝ collatiões cum disciplina tñ z reuerẽtia. hoc est sine con tentiõe z clamore vboꝝ bẽri pñt. quedã in qbus ꝑ instructione moꝝ verba bũda sunt. quedã in quib⁹ magis loquẽdi licẽ tia laxat: ita vt nõ solum de spũalib⁹ sz ẽt de exterioꝝ dispositiõe z puisiõe ꝼmões admittãt. Loca aũt in quib⁹ vana z sup flua dici debeãt iuenire non possum.

z Quãdo. Est enĩ tps Hugo ibi. qñ nihil z est tps qñ aliqd est dicẽdũ. nul lum vero tps est: qñ dicenda sunt omnia. tps enĩ tacẽdi debet p̃cedere tps loquẽ di. ꝓpterea enĩ nõ ait salomõ. tps loquẽ di z temp⁹ tacẽdi. sed tẽpus tacẽdi z tps loquẽdi. qz prius per silẽtium tps tacen di discit. qõ postea per verbũ tpe loquẽ di ꝓfert. Sapiẽs enĩ eque cauet: vel ne tẽpore qñ loqui debet per negligẽtiã sile at. vel ne oĩ tẽpore qñ loqui licet ꝑ licen tiam cõcessam in multiloquiũ cadat. Re cte ergo tempus loquẽdi discernit: si hõ non semp qñ loqui debet sileat. nec semp qñ licet loquatur. Ibidem

Modus aũt loquẽdi in tribus consi ab stit. s. quo gestu. quo sono z qua significa tione aliqd dicat. Disciplina enĩ iubet vt loquẽtis sit gestus modest⁹ z hũilis. son⁹ demissus z suauis. sigificatõ verax z dul cis. Ibidem.

In cõuictu siue comestiõe disciplina ac honeste cõuersatiõis attẽdit. s. in seipo z in suo cibo. In seipo tripliciter. s. in di sciplina tacẽdi vidẽdi sese cõtinẽdi. vt. s. linguã suam a loquacitate istringat. ocu los suos a circũspectione cohibeat. z vt cetera mẽbza oĩa cũ modestia z qete cõ tineat. Hugo ibidem

Nõ sicut quidã faciũt: qui quũ ad edẽ ad dũ assederit: inqeta quadã agitatiõe mẽ broꝝ itẽperãtiã aĩ sui designãt. caput ex cutiũt. brachia exerũt. man⁹ in altũ expã dũt z nõ sine magna turpitudie quasi to tum epulũ sint absorturi igẽtes quosdã conatus z gest⁹ satis idecoros oñdunt. In vno loco sedẽtes oculis z manibus q̃ ppe z lõge sũt oĩa circũcurrũt sil⁹ panes ꝓminuũt vinũ in calices effundũt. discos in giruz circũducũt z velut rex super ob sessam ciuitatẽ assultũ factur⁹ dubitãt vbi primũ expugnatiõem agredianꝯ. dũ simꝯ in oĩ tpe irruptiõem facere ꝓcupiscunt.

Disciplinã honeste ꝓuer Ibidẽ ae sationis in suo cibo debet quis obserua re videlicet. quid q̃tũ quõ cibuz sumere debeat. Quid vt. s. non nimis pretiosa z delicata expetat. nec nimis rara z isolita requirat. nec nimis accurate z laute ꝑpa rata ꝓcupiscat. In primo lux⁹ arguit. in ꝼo curiositas oñdit. in tercio supstitiõ no tatur. Ibidem

Quãtũ cui⁹ mẽsura hec mihi esse vide af tur vt neq̃ cõtra honestatem. neq̃ supra necessitatẽ sumat. Nõ ois venter idem sapit. ali⁹ pl⁹ ali⁹ min⁹. ergo ille cui parũ sufficit magis supfluitatez caueat. ille ve ro cui multũ opus est: magis ad honesta

UVA. BHSC. IyR_091

tem attẽdat.qz neqꝫ ille niſi tẽperãtie me
tas trãſierit ad turpitudinẽ veniet. neqꝫ
iſte niſi prius honeſtatis oblit⁹ fuerit in
ſupfluitatẽ impinguet. Hugo ibidẽ
ag Quõ hoc eſt qꝫ mũde ⁊ qꝫ temperate.
Quidam enĩ bibẽtes digitos medioten⁹
poculis imergit.alij vnctas man⁹ ad ve
ſtimẽta ſuadent.rurſus ad cibaria tractã
da redeunt. Alij nudis articulis vice co
clearis olera ſua piſcant ita vt in eodem
iure man⁹ ablutiõem ⁊ venter refectiõez
querere videat ⁊ alij reliquias dentium
ſuoꝝ offas facturi i poculis demergunt.
ab Hec dicẽtib⁹ Hugo ibidem
erubeſcẽda eſſent ſi a facientib⁹ pſumpta
non fuiſſent.ſed neſcit aliqñ impudentia
erubeſcere:niſi fuerit manifeſte confuſa
Nũc aũt ſuſtineat in audiendo verecũdi
az qui noluit in faciendo habere diſcipli
nam. Hec hugo de ſcõ victore de
diſciplina monachorum.
ai Oia oĩm rerum ſi bene obſeruent idi
cia ſunt ⁊ argumentuz morum.ex mimis
poteris cognoſcere ipudicũ ⁊ inceſſus
oñdit ⁊ manus mota ⁊ interdũ reſpõſuz
⁊ relatus ad caput digitus ⁊ flexus ocu
lorum. Impꝛobũ ⁊ inſanũ riſus vultus
habit⁹qꝫ demonſtrat. Sen.ſz.epla
ak Quẽadmodũ ſapiẽti viro iceſſus mo
deſtior ꝓuenit:ita oro pſſa non audax ſũ
ma ergo ſummaꝝ hec erit:tardiloquium
te eſſe iubeo. Sen.ibidem.
al Barbariſm⁹ eſt morum ſmo iocund⁹
⁊ anim⁹ doloſus.domi quidam ſe contra
hũt.foris dilatãt ⁊ extendũt. Vitiũ ẽ hec
diuerſitas ⁊ ſignũ vacillantiſ animi ⁊ nõ
dum habentis tenorẽ ſuũ. Sen.i epla
am Nõ magiſ vtilitati eſt ager cũ redditi
bus ãplis qꝫ vicinus equalis cũ morib⁹
bonis. Sit tibi erga ſingulos ſalſi libra
ſermonis.vt te blandũ pueri: comitez iu
uenes:graues ſenẽ metiantur. Ibidẽ
an Nulla res magis aĩmos induit bone
ſtos ⁊ in prauũ inclinabiles reuocat ad
rectũ:qꝫ bonoꝝ viroꝝ conuerſatio. pau
latim enĩ deſcendit in pectora ⁊ vim pꝛe
ceptorũ obtinet frequẽter aſpici frequẽ
ter audiri. Sen.epla 6.

Id agamus vt meliorem vitam ſequa ao
mur quam vulgus non vt contrariã. alio
quin quos emendare volum⁹ fugamus a
nobis ⁊ auertim⁹. Sen.ſ.epla.

Si quid in aliqbus ex ſordida cõuer ap
ſatione ſeruile eſt:honeſtorũ conuict⁹ ex
cutiet. Sen.xxxv.epla

Tunc felicem te eſſe iudica:quũ pote aq
ris in publico viuere.quũ te parietes tui
tegent non abſcondent.quos plerũqꝫ no
bis circũdatos iudicam⁹.nõ vt tutius vi
uam⁹:ſed vt peccem⁹ occulti⁹. Rem dicã
ex qua mores noſtros eſtimes. Vix quẽ
qꝫ inuenies qui poſſit apto hoſtio viuere
Janitores conſcia oppoſuit non ſupbia
Sic viuim⁹ vt deprehendi ſit ſubito aſpi
ci ſe. Sen.42.epla

Jta viue vt nihil tibi cõmittas.niſi qõ ar
cõmittere etiã inimico tuo poſſis.

Sic certe videndũ Sen.z.epla as
eſt tãqꝫ in cõſpectu viuam⁹ ſic cogitãduz
tanqꝫ aliquis in pectus intuitũ pſpicere
poſſit. Quid enĩz prodeſt ab homine ali
quid eſſe ſecretum:quũ nihil deo clauſuz
eſt. Sen.8z.epla.

Salutare eſt: nõ cõuerſari diſſimilib⁹ at
⁊ diuerſa cupientib⁹. Turba ⁊ ſi nõ mu
tat te.impedit tñ.multũ aũt nocet etiam q
morat. Jn vitia alter alterũ trudim⁹.quõ
aũt reuocari poſſũt ad ſalutẽ quos nemo
retinet:populus ipellit. Sen.82.epla

Hic modus mihi placet.tẽperet vita au
inter bonos mores ⁊ publicos ſuſpiciãt
omnes vitam noſtrã ſed agnoſcãt. Quid
ergo eadem faciam⁹ que ceteri: nil inter
nos ⁊ illos itererit. Plurimũ diſſimiles
nos vulgo ſciat qui iſpexerit ppi⁹.nõ cõ
turbabit ſapiẽs publicos mores.nec po
pulũ in ſe nouitate vite cõuertet.

Si cũ inferiore Sen.epla.iz ax
viuas quẽadmodum ſuperiorẽ tecum vi
uere velis. 97.epla

Omnes tibi pares facies. iferiores ay
ſupbiendo nõ cõtemnas.ſuperiores rcẽ
viuendo nõ timeas. Jn reddẽda officio
ſitate.neqꝫ exactor neqꝫ negligẽs appa

ez

UVA. BHSC. IyR_091

reas.cūctis esto benign⁹.nemini bland⁹ paucis familiaris.oībus equ⁹.Seuerior esto iudicio q̄z fmōe ꝛ vita q̄z vultu clemē tie cultor.clemēs vltor.seuitie ꝺtestator fame bone neq̄z tue seminator. neq̄z alie ne inuid⁹.rumorib⁹ crimib⁹ suspitiōibus mime credul⁹. sed malignis poti⁹ q̄ per speciem simplicitatis aliquib⁹ surrepse rint oppositissim⁹.ad irā tard⁹. ad miseri cordiā pron⁹.in aduersis firm⁹. i psperis caut⁹.occultator virtutū.sicut alij vitiorū vane glie ꝓceptor. ꝛ bonoꝝ qb⁹ predit⁹ es nō acrib⁹ exactor. nulli⁹ imprudētiaz despicias.rari fmōis ipe. loquētiū pati ens.seuer⁹ seueris.sz hilares nō aspnās

Seneca de quattuor virtutib⁹

az Si tēp⁹ iocos exigit:hos quoq̄ cū di gnitate sapiētie gere. vt te nec grauet qs q̄z tāq̄z aspex:nec cōtēnat tāq̄z vilem. nō erit tibi scurrilis sed grate verbaitas.Sa les tui sine dente sint.ioci sine vilitate.ri sus sine cachinatiōe.vox sine clamore. i cessus sine tumultu.ges tibi non desidia erit.ꝛ quū ab alijs ludif:tu sci honestiq̄ alipd tractabis. Sen.ibidem

ba Cuz qdam stolid⁹ audiente pytagora diceret malle cū mulierib⁹ esse q̄z cū phi losophis cōuersari ꝛ sues inquit. i ceno libenti⁹ q̄z in pura aqua versant.

Valeri⁹ ma.li⁹ 7⁹ de meꝺalib⁹ dictis

Ubi cōscia.o.x.cōsuetudo ai.cōtēpla tio.ab.disciplina. doctrina.af. excusatio o.exemplū.ak.inocētia.g.ordo.d.scitas s.societas.solitudo.f.u.x.af.

a Onuersio. Ut sit homo aliqd c cōuertat se ad illū a quo creatus est.recedēdo ei frigescit.accedē do feruescit.recedēdo tenebrescit. acce dēdo clarescit.a quo eni habet vt sit apꝺ illū:habet vt bene sit. Ergo qui vult sil esse cū deo:nō ab illo recedat sed ad illū accedat. Aug.sup ps.lxx.

b Cū inbesero tibi: ex omni me nusquā erit dolor ꝛ labor.ꝛ viua erit vita mea to ta plena te.nūc aūt quē tu iples: subleuas eū.ꝛ qz tui plen⁹ nō sum ideo mihi oneri sum. Aug.x.li⁹.cōfessionū

Scio qz male mihi est preter te. nō so lū extra me sed in meipo ꝛ omnis copia q̄ de⁹ me⁹ nō est.egestas mihi est. c

Aug.i4.libro cōfessionū

Cōferam⁹ nos ad te.ꝛ bene nob erit de te. Malū est nobis de nobis.qz dimi sim⁹ te:dimissisti nos nobis. d

Aug.de verbis dñi fmōe. 4⁹

e Quis pdita nunq̄z reuerteret: nisi pij pastoris mām cōsequeret. Aug.i fmo.

f Queram⁹ lapidē quo pcutiat icredu l⁹ ꝛ pcussus quasset.quassat⁹ ꝓminuat.cō minut⁹ in puluerē cōuertat. cōuersus in puluerē cōpluat.cōplut⁹ ferat-sat⁹ faciat fructū.nō q̄ igne cōsumat.sz q̄ borreo cō dat. Aug.cōtra qnq̄z hereses

g Si auꝝ tibi offerā:nō mihi dicis cras veniā.sed iam exigis.nemo differt nemo excusat.redemptio aie ꝓmittit ꝛ nemo se stinat. Ambro.in fmōe de ele mosina ꝛ ieiunio.

h Uūq̄z est sera cōuersio.latro de cruce trāsijt ad paradisū. Hie.i epla ad letā

i Tres mōi sunt cōuersorū inchoatio. medietas atq̄z pfectio. In inchoatiōe āt inuenitur blādimēta dulcedis.i medio tē pore certamia tentatiōis.ad extremū vo pfectio plenitudis. Pri⁹ ergo illos dul cia suscipiūt que cōsolet.postmodū ama ra que exerceāt.ꝛ tūc ꝺmū suauia atz sub limia que cōfirmēt. Ezeg.24.mo.

k Uitam vni⁹cui⁹q̄z cōuersi ꝛ inchoatio blāda pmulcet. ꝛ aspera medietas ꝓbat ꝛ plena post pfectio roborat. Hg.ibi.

l Cū pharao dimisisset populū nō eos duxit dñs per viaz terre philistiim q̄ vici na est.reputās ne forte peniteret eū si vi disset aduersum se bella cōsurgere ꝛ re uerterēt in egiptū. Ex egipto itaq̄z exeū tib⁹ e vicino bello subtrahūt. qz derelin quētib⁹ scl'm q̄dam pri⁹ trāqllitas ostēdi tur.ne in ipa sua teneritudine atq̄z ichoa tiōe turbati atq̄z territi redeant ad id qꝺ euaserūt. Pri⁹ ergo suauitatē sentiūt:se curi prius pacis quiete nutriunt.post co gnitam vero dulcedinē tanto iam tolera bili⁹ tentationū certamia sustinēt q̄to al

UVA. BHSC. IyR_091

tius in deo cognouere qđ amãt.

m Plerũq; cõuersus Greg.ibi. qsq; talib⁹ tentationũ stimul' agitat' quali bus añ cõuersionis gratiam nũq; pulsa tũ se esse reminiscit'.nõ qz tũc hec eadez tẽtatiõis radix deerat sz qz nõ appebat.

n Ferrũ de terra tollit' Gg.ibidem quũ fortis pugnator ecclie a frena quaz pri⁹ actione sepat'.Non ergo in eo debz despici qcqd fuit qui iã ceperit eẽ qđ nõ fuit. Greg.xvj.moralium

o Lapis solut⁹ caloze in es vertit'. quã do dura mẽs supni amoris igne liqfacta ad verã fortitudinẽ cõmutat':vt peccator qui pri⁹ isensibilis extiterat: postmoduz per auctoritatẽ fortis z p ꝓdicatiõem so nor⁹ fiat. Gg.li⁹ xvj.moraliũ.

p A regiõe nra supbiẽdo in obediẽdo visibilia sequẽdo cibũ vetitũ gustãdo di scessimus sz ad eã necesse est.flendo.obe diendo visibilia cõtẽnẽdo atq; appetitũ carnis refrenãdo redeam⁹. Per aliã er go viã ad regiõem nostraz regredimur. qm̃ q a paradisi gaudijs p delectatiõem recessim⁹ ad hec p lamẽta reuocamur. Greg.homl'.x⁹ sup illud mat. Cũ natus esset iesus in bethlehẽ iude.

q Maius de peccatore cõuerso q̃ de iusto stante gaudiũ fit in celo. qz z dux in prelio plus eum militem diligit:qui post fugam reuersus hostem fortiter premit. q̃ illũ qui nũq; terga ꝑbuit:z nũq; aliqd fortiter fecit. Sic agricola illam ampli⁹ terrã amat que p⁹ spinas vberes fruges pfert:q̃ eam que nũq; spinas habuit: z nũq; fertilem messem ꝓduxit. Greg.homl'.34. sup euãgel'.

r Prima vigilia est puericia. fa adole scẽtia.tertia senect⁹. Qui ergo in prima vigilia vigilare noluit. scam custodiat. vt qui cõuerti a prauitatib⁹ suis in pueri tia neglexit:ad vias vite saltẽ tpe iuuen tutis euigilet. z qui ad vias vite iuuẽtuꝭ tẽpore non euigilat:saltem in senectute resipiscat.nã quos diu vt cõuertant tole rat:nõ cõuersos duri⁹ damnat. Gg.tractãs illud in homl'.

Et si in scda vigilia seu in tertia.

Cõuertimini ad me in toto corde vro f Corpis cõuersio si sola fuerit:erit nulla forma siquidez cõuersiõis ẽ nõ veritas vacuam virtutẽ gerens z spẽm pietatis. Ber.sup cãt.smone.xxxvj.

Dico oẽs ignorare deum qui nolunt t cõuerti ad euz. Neq; enĩ ab aliud ꝓcul dubio renuũt:nisi qz graue z seuerũ ima ginant qui pius est: durũ z iplacabilẽ q misericors est.ferũ z terribilẽ qui amabi lis est.z mentit' inigtas sibi: formas sibi idolũ pro eo qđ ñ ẽ ipe. Ber.sup cãt.

Solet iter primordia cõuersiõis acri u us insurgere tẽtatio prave cõsuetudinis z vix possunt extingui iacula ignita diabo li. Ber.sup cantica

Primordia cõuersorũ blãdis refouẽ x da sunt modis. ne si ab aspitate incipiãt exiriti ad priores lapsus recurrãt. Qui enĩ cõuersum sine lenitate erudit:exaspe rare poti⁹ q̃ corrigere nouit. Isidor⁹ li⁹ 3⁹ de summo bono.c.viij.

Vitia añ cõuersiõez quasi pacẽ in bo y mine habẽt.quãdo aũt expellũt acriore virtute cõsurgũt. Ibidem.ca.ix.

Vtile est dei fuo post cõuersiõem ten z tari.quate⁹ a torpore negligẽtie sollici tãtib⁹ vitijs ad virtutes animũ per exer citiũ ꝓparet vitioz. Ibidem

Multos remissa cõuersio in pstinos ab errores reducit:ac viuẽdi tpe resoluit Isidor⁹ li⁹ 2⁹ de summo bono.c.x.

Valeat interdũ cõuersis pro aime sa ac lute mutatio loci. plerũq; enĩ dum mutat locus mutat' mentis affect⁹. Cõgruuz est enĩ inde etiã corpaliter euelli.vbi qsq; il lecebris defuit. Ibi loc⁹ vbi qsq; pra ue vixit:hoc aspectui mẽtis opponit: qđ semp ibi vel cogitauit vel gessit.

In illa etate qñ Isidor⁹ ibidem a d flaueſcunt crines caro nitescit ebuernea oculoz gẽmis facies rosea decorat:vali tudo corpi vires subministrat:iuuenilis etas lõgioris vite spatiũ repromittit:qñ viget rõ vigent etiã corpis sensus visus acutior:audit⁹ promptior:incessus recti

UVA. BHSC. IyR_091

oz:vultus iocūdioz:qui i hac etate se do
māt ⁊ deo se sociāt:pmiū iobis expectāt
Hugo de clauſtro aie lī. 3°. ca.x.

ae Tales offerūt hoſtiā viuētē deo placē
tem imaculatā.nō aure nō oculo nō ped
nō cauda carētē.Audiat hoc ſenum ſera
cōuerſio.qbus ex defectu ſenectutis au
res obturāt. ocli turbāt.⁊ vt cūcta breui
ter pſtringā.ipi in ſe per ſe deficiūt.Hi ñ
offerūt agnū imaculatū. ſed vt ita dicam
pozcū curtatū.Sicut enī pozc⁹ in imūdi
cijs:ſic ſenex iacuit in vitijs.⁊ ſicut poz
cus ſiliqs paſcit:ſic ſenex fabul⁹ ⁊ rumo
rib⁹ delectat. Ibidem

af Nō locoꝝ mutatio ſꝫ cōuerſio ſenſuū
aduerſa depellit. memozes fugat deſpa
tiones abijcit.excludit āguſtias.⁊ intra
domicilū ſinceri pectozis leticie diuine
eternā pparat māſionez.

Petr⁹ ranañ.ſmone.46.

ag Interi cū hieroſolimitanis habitat ie
buſe⁹. interim in ozto pfiſſamilias ſimul
ſūt ſaluica ⁊ abies vztica ⁊ mirt⁹. In gre
ge iacob aialia alba ⁊ nīḡ bagni ⁊ edi:i
rete petri piſces bōi ⁊ mali. In arca noe
aialia mūda ⁊ imūda.in agro dñi lilia in
ter ſpinas. zizania inter ſpicas. in area
dñi granū cū palea. In cella xpi vinū cuz
agreſta.oleū cum amurca. Noſtꝝ nō eſt
quēq̄ iudicare. nouit enī dñs qui ſūt ei⁹
qq̄ futuri ſunt.pmi nouiſſimi ⁊ nouiſſimi
pmi. Nos eī pcedere pōt ad vitā quē no
uiſſimū reputam⁹.

Petrus rauañ.in quadam epiſtola

Ubi aia.k:btitudo.i.cōſuetudo.q.y.
creatio.b.erroz.i.homo.d.meritū.k.mi
ſericozdia.ar.ozō.a.peitētia.ſ.x. am.an
b.d.recōciliatio.b.religio.a.x.relinquē
at.recidiuatio.d.f. ſimplicitas.g. volun
tas.b.

a Onuitium. Si vtilitate pximi
c moueoz in laudib⁹ meis: cur mi
nus moueoz ſi qſq̄ ab alijs iniu
ſte vitupeꝛ q̄ſ ſi ego:cur ea cōtumelia ma
gis mozdeoz que in me q̄ſ in aliū eadem
iniquitate cozā me iacitur.

Aug.x.lī. cōfeſſionū

Si nō aurē ſolā pcutit iracūdia crimi b
nātis:verū etiā cōſciam mozdet veritas
criminis:qd mihi pzodeſt ſi me ꝓtinuis
laudibus mūdus attollat. Ita nec malaz
cōſciam ſanat laudāt⁹ pconiū nec cōuul
nerat cōuicātis oppzobziū.

Aug.cōtra petilianū lī. 3°.

Leuiſ quidē ſmo qz leuiter volat.ſed e
grauiter vulnerat.leuiter trāſit ſz graui
ter vzit.leuiter aīm penetrat. ſed nō leui
ter exit.leuiter ꝓferꝛ ſed nō leuiter reuo
caꝛ. Facile volat.iō facile caritatē violat
tenez mēbz lingua. attū vix teneri pōt.
ſubſtātia quidē infirmū atqz exiguū. ſed
vſu magnū ⁊ validū inueniꝛ. tenuis eſt ⁊
lata.ideo aptiſſimū euacuādis fozdib⁹ i
ſtrumētū. Ber.in quodā ſmōe

Nihil ſeuius nihil violētius amaris d
aſpiſqz ſmōibus. quoꝝ vulnera tāto dif
ficili⁹ curātur:q̄to facilius ꝓferūtur.
Valerius epūs in quodam ſermone.

Inuenim⁹ multos aliquotiēs vno atz e
eodē ſmōe dulcib⁹ verbis venena miſcē
⁊ fictis pacis blādicijs. lituz pugnas in
troire. Quid iſtis infelici⁹:qd piculoſius
eſſe pōt.qui fallacis lingue ſtudio vite i
ſidiātur aliene. Ibidem

Uidem⁹ frequēter verboꝝ facta i cri f
mē venire.⁊ nimia facilitate verboꝝ ami
citijs odia ſuccedere.qñ autē pōt fieri vt
homo aut magniloquus aut maliloquus
nō habeaꝛ ingratus. Val.ibi.

Quāuis qs vitā fide muniat:ſcia regat g
caſtitate ⁊ ſobzietate ꝓponat:nihil ē ꝙ i
hoie placeat:ſi i toto cozpe ligua diſpli
ceat. Ibidem

Plena victozia eſt a clamatiōe tacere b
⁊ nō reſpōdere puocāti. Habeſ enī mer
cedē ⁊ de tua patiētia ⁊ de frīs medela
ſi obliuiōis deꝛ iuria. Sicut nihil ē ōfoz
mi⁹ q̄ſ rñdere furioſis: ita nihil vtil⁹ q̄ſ
tacere puocatis. Null⁹ eſt finis inimici
tijs.niſi ad tēpus obtēpem⁹ iratis.

Malis diſplicere Val.ibi. i
laudari eſt.nullā auctatez habet vbi qui
dānat⁹ eſt dānat. Male de me loquūtur
hoies qz bene loqui neſciūt. faciūt non

UVA. BHSC. IyR_091

qꝫ mereoꝛ ſꝫ qꝫ ſolēt. Sen. 77.epᵃ

Equo aio audiēda ſunt impitoꝛñ conuitia ⁊ ad honeſta vadēti cōtēnēdᵃ ē ipe contemptus. Jbidem

Multi cū alijs maledicūt: ſibi ipſis cōuitium faciunt. Sen.de moꝛibus

Turpia ne dixeris. paulatim enim pudoꝛ reꝛ per verba dediſcitur. Jbidez

Non pōt generoſus aiᵐ cōtumelīā pati. Sen.de ſententijs oꝛatoꝛ.

Antitanes cuidā dicēti ſibi maledixit tibi ille: rñdit nō mihi inquit: ſed illi qui in ſe qꝫ ille culpat agnoſcit. ſed ⁊ ſi mihi maledicere curet non curo. qꝛ audit᷑ lingua debet eſſe robuſtioꝛ. cuꝫ ſingulis hominib᷑ ligue ſint ſingule. ſed aures bine aliquatenᵗ tamen curo. qꝛ eo ipo me fateoꝛ eſſe ſupioꝛē. qꝛ ſupioꝛis pſone vſus ē hoc patī. inferioꝛis facere. gauderez ita qꝫ niſi vrgente hūanitate hoi cōpaterer infelici. Sen.ibi.⁊ valeriᵘ maxi. liᵇ 7ᵘ

Titus tacitᵘ maledicēte ſibi metello facile eſt inquit in me dicere. cum nō ſim rñſurᵘ. tu iquit didiciſti maledicere. ego cōſcia teſte didici maledicta cōtemnere ⁊ ſicut tu inquit lingue tue: ſic ego auriuz mearum ſum dñs. Jbidem

Si merito obiurgauerit te aliqs: ſcito qꝛ ꝓfuit. ſi imerito ſcito qꝛ ꝓdeſſe voluit. Jn epᵐ

Jpe apte inuidet: abiecte fingit. ſeruiliter ſupbit. Jndicit vt dñs. exigit vt tirānᵘ. calumniaᵗ vt barbarus. tota die a metu armatus ab auaritia ieiunus. a cupiditate terribilis. a vanitate crudelis. in cōſilio tacet. in eccleſia locatur. in ieiunio predicat. in cubili damnat. in queſtione doꝛmitat. Jmplet quotidie ſiluas latrōibus. villas hoſtibus. altaria reis. carceres clericis.

Sydonius liᵇ 2ᵘ epᵐ prima.

Jpe loquax nec dicax. ridiculus nec letus. arrogans nec conſtans. curioſus nec pſpicax. tempoꝛa pūtia colens. preterita carpens. futura faſtidiens. beneficij ſi rogaturᵘ eſt impoꝛtunᵘ petendi. derogatoꝛ negati. emulatoꝛ accepti. at ſi rogatus diſſimulato petiti. vēditoꝛ preſiti. calūniatoꝛ mozati. inficiatoꝛ ſoluti. odioſioꝛ ieiunioꝝ. ſectatoꝛ epulaꝝ. laudabilē pferens non de bene viuēte: ſed de bene paſcente ſententiam.

Sidonius ibidem liᵇ 3ᵘ epᵐ xiij.

Jnter hec ieiunat quotiēs non vocat ſi iuitetur excuſans: ſi euitetur explozās ſi admittat exultās. ſi verberet expectās auidus bibēdi. auidioꝛ adulādi. auidiſſimus detrabēdi. rabido eſſe piter ſpirās cenū. ſpumās vinū. loquēs venenū. facit ābigi an temulētioꝛ an facinoꝛoſioꝛ exiſtimetur. Sidoniᵘ liᵇ 3ᵘ epᵐ xiij.

Prodigus in pena parcus miſericoꝛdia. furoꝛe repletus. pietate deficiens vbo falſus opere imperfectus. vitijs deditus. dño indeuotus. crudelitate herodes Sidonius ibidem.

Ubi aduocati. n. o. p. cōſcia. a. b. ōtractio. i. n. ai. fama. o. p. hoſpitalitas. h. būlitas. e. iiuria. a. c. i. ira. a. g. iuſtitia. laus i. ar. loquacitas. p. q. u. mēdicitaſ. g. mirabile. q. patientia. t. ap. bc. be. pīatio. n. venia. q. verecūdia. y. z.

Oꝛ ſiue mēs. Ue duplici coꝛ a
c de ſuo ptem faciunt deo ⁊ ptem faciunt diabolo. Jratus deus qꝛ fit ibi pars diabolo diſcedit ⁊ totum diabolus poſſidet. Aug.ſup iohem

Beati mūdo coꝛde. nō exterioꝛibus b
oculis. ſed coꝛde videbitur deus.

Aug.de verbis dñi

Coꝛ habet in ventre guloſus. laſciuᵘ c
in libidine. cupidus in lucris.
Hieronimᵘ ſuper illud mat. vj.
Ubi theſaurus tuus ⁊c.

Omnipotēs deus humanū coꝛ deſtruit quū reliqt. edificat quū replet. neqꝫ ei būanā mētē debellādo deſtruit ſꝫ recedēdo. qꝛ ad pditiōez ſuā ſufficit ſibi dimiſſa d

Quid ē coꝛ duꝝ āpm Hġ. i moza. e
ē qꝫ nec ꝓpūctiōe ſcidit nec pietate mollit nec mouet p̄cibᵘ. minis ñ cedit. flagell᷑ duraᵗ. igratū ē ad bñficia. ifidū ad ꝓſilia ſeuū ad iudicia. iuerecūdū ad turpia. ipauidū ad pcula. ibūanuz ad būana. teme

UVA. BHSC. IyR_091

rarium ad diuina. ꝓteritorũ obliuiscens
ꝓntiũ negligẽs. futura nõ ꝓuidens. ipz ẽ
cui ꝓteritoꝛ ꝓter solas iurias nihil om
nino nõ ꝓterit. futuroꝛ nlꝫ nisi fozte ad
vlciscẽdum ꝓspectio est.

Her. ꝑ. de cõsideratiõe.

f Elatũ coꝛ durum ꝛ expers est pietatis
ignaꝛ compũctiõis. siccũ ab omni roze
gratie spũalis. Her. i fmõe ibidez

g Non diꝛcozdet coꝛ tuũ a facie tua. nõ
babeas faciem surſum ꝛ coꝛ deoꝛſum.

Her. sup cati. ibidem

b Apud boies coꝛ ex verbis. apud deũ
vero verba pẽsant ex coꝛde. Ibidẽ

i Semp in robusto ꝛ vegesto coꝛpe aĩ
mꝫ mollioꝛ iacet atqz tepidũ coꝛ ꝛ rurſuz
iu coꝛpe debili ꝛ ifirmo foꝛtioꝛ viget ꝓm
ptioꝛqz spũs. Her. i apologetico

k Puritas coꝛdis in duobꝫ cõsistit. in q
rẽda gloꝛia dei ꝛ vtilitate ꝓximi. Ibi.

l An nõ cõfunderis surſum caput hꝛe
qui surſum coꝛ nõ habes: coꝛpe rectꝫ sta
re: qui coꝛde repis terrã. Her. i ser.

m In omni nãqz creatura q̃ sub sole vani
tatibus mũdanis occupat. nihil hũano
sublimiꝫ. nihil nobilius. nihilqz deo simi
liꝫ ꝛpitur. quapꝛopter nihil aliud querit
a te: nisi coꝛ tuũ. Hugo liꝫ j. de aĩa

n Plura machinat coꝛ meum vno mo
mẽto: q̃ oẽs boies pficere possent vno
anno. Hugo ibidem

o Solus is regnat: qui deposito coꝛdis
impio. legibus rationis oꝛdinat totam
familiã motuũ iterioꝛ ꝛ exterioꝛ. Si cõ
surgat leonina rabies punit per pacieti
am si petulãtia hirci: per abstinẽtiaz si fe
rocitas apꝛi. p mãsuetudinẽ. si supbia vni
coꝛnis per hũilitatem. Nõ inuenit autẽ
iter ceteras artes liberales ars ista pꝛe
alijs liberal qua tenet coꝛ. qõ omni mo
bili mobiliꝫ est. qõ omni lubꝛico lubꝛico
sius est. Hugo liꝫ j. de aĩa

p Coꝛ puũ estꝛ magna cupit. vix ad vni
us milui refectiõem sufficere posset ꝛ to
tus mũdus ei nõ sufficit. Ibidem

q Vis scire de fratre tuo quale coꝛ ha
beat: attende vnde libẽtius ꝛ frequẽtius
loquat. ex abũdãtia eni coꝛdis os loqt

Cassio. sup illud ꝑs.
Egrediebat foras ꝛ loquebatur i idipz

Vbi caritas. n. cõuersatio. i. delitte. b
deuotio. a. oꝛnatꝫ. u. relinquere. p. volun
tas. e. Coꝛpus vbi caro.

Oꝛrectio. Coꝛrectio est erro a
c rem inatũ vel cõsuetudine factũ
freno rõis ibibẽ. Aug. de diffi.

Nihil pꝛobat spũalem virũ sicut pec b
cati alieni tractatio. quũ liberatiõez eius
potius q̃z isultatiõem: potiꝫq̃z auxilia q̃z
ꝓuitia meditat ꝛ q̃tũ facultas tribuit su
scipit. Aug super epistolam ad gal.

Nũq̃z alieni peccati obiurgãdi susci c
piendum est negotiũ. nisi quũ interꝫ int
rogatiõibꝫ examinãtes conſciam nr̃am.
liqdo nobis coꝛã deo rnderimꝫ dilectio
ne nos facere. Aug. ibidem.

Quicqd lacriato aio dixẽis: puniẽtis d
est impetꝫ. nõ caritas coꝛrigẽtis. dilige ꝛ
dic qcqd voles. Au. sup epl̃az ad gal.

Raro ꝛ magna necessitate obiurgatõ e
nes adhibẽde sunt. ita tñ vt in bis etiam
ipis nõ nobis sed deo seruiat instemꝫ

Aug. liꝫ 2ꝰ de fmone dñi.

Dolest est medicꝫ furẽti frenetico f
ꝛ pater indisciplinato filio. ille ligando
iste cedẽdo sz ãbo diligẽdo. Si ãt istos
negligãt ꝛ pire pmittunt: ista potiꝫ falsa
mãsuetudo crudelis est.

Au. ad bõifaciũ de coꝛrectõe donatistaz

Cogũt mlt̃as iuenire medicinas mul g
toz expimẽta mozboz. veruz in buiꝫmõi
cãis vbi p graues diſſensionũ scissuraſ ñ
buiꝫ aut illiꝫ boiſ piculũ: sz populoz stra
ges iacet detrabẽdũ est aliqd seueritati
vt maioꝛibꝫ malis sanãdis caritas since
ra subueniat.

Ibidem ꝛ ponit. l. di. Ut cum.

Nõ vos iudicet maliuolos eẽ q̃ alte b
riꝫ crimẽ iudicat. magis qppe nocẽtes
estis: si frẽs vros quos iudicãdo coꝛrigẽ
potestis: tacẽdo pire pmittitis. Si ei fra
ter tuꝫ vulnꝫ habet i coꝛpe qõ velit occul
tari: dum timet secari: nonne a te crnde
liter sileretur: ꝛ mi ficoꝛditer iudicaret

UVA. BHSC. IyR_091

q̃to g̃ poti⁹ debet manifestare ne ỹterius putrescat in corde.

Aug. de cõi vita vel regula clericor.

i Que peccãtur corã hoib⁹: corã omni b⁹ corripiẽda sunt vt oẽs timeãt. Qui se creto peccauit in te: secreto corripe. naz si solus nosti: ⁊ eũ vis corã alijs arguere nõ es correptor sed pditor.

Aug. de verbis dñi sup illud mat. xviij. Si peccauerit in te frater tu⁹ ⁊c̃.

k Foris terribilis psonet increpatio. i t⁹ leitatis teneat dilectio. neq; cõsentientes sitis malis vt approbetis. neq; negligẽtes vt nõ arguatis. neq; supbiẽtes vt i sultãter arguatis. hoc est exire inde. hoc est in mũdũ nõ tãgere ⁊ volũtate nõ ꝓsentire ⁊ oẽ nõ pcere. Aug. de vbis dñi

l Melagis amat obiurgator sanans q̃z adulator dissimulãs.

Aug. i epla ad marcell.

m Plurimũ infest quo aio qsq; pcat. sicuti ei ẽ aliqñ mifricordia puniẽs ita ⁊ crudelitas pcẽs.

Aug. ad macedoniũ i epla. lxiiij.

n Nõ ois q̃ percit aicus est. nec omnis q verberat inimic⁹. q freneticũ ligat ⁊ largicũ excitat: ambob⁹ molest⁹ ambos amat: ambos sanat. ambo q̃diu egri sũt indignãtur. sed ambo sanati gratulãtur.

Aug. in epla ad vincẽtiũ donatistam.

o Fidelis dispensator paulus veritatis nõ falsitatis petrum arguẽdo. petr⁹ vero benigna pietate suscepit. atq; taz rarius atq; sanct⁹ exemplũ posteris pbuit: quo nõ dedignẽt: sicubi forte recti tramitem reliqssent ⁊ a posteriorib⁹ corrigi: laudabili⁹ inquit est accipere corrigẽtez: q̃z audacter corrigere ita deuiãtem.

Aug. in epla ad hieronimũ.

p Nõ putes te amare fuum qñ eum nõ cedis. aut tũc amare filiũ qñ ei nõ das disciplinã. aut tũc amare filiũ tuũ. qñ eum nõ corripis. nõ est ita caritas sed lãguor

Aug. de caritate fmone. 7.

q Nam si ꝓpterea obiurgãdis ⁊ corripiẽdis male agẽtib⁹ qs pcit. qz opportunũ sibi tps inquirit: vel eisdem ipis metuit ne deteriores ex hoc efficiãtur: vel ad bonam vitã ⁊ pfectiẽdos ipediãt alios q̃z infirmos ꝓmãt atq; auertãt a fide: nõ videt esse cupiditatis occasio. sz cõsiliuz caritatis. Aug. li⁹ j⁹. de ciuitate dei

r Plerũq; ab eis ãmonẽdis obiurgandis ⁊ corripiẽdis male dissimulat: ne vl eos offendam⁹ vel vt eor inimicitias deuitem⁹. ne impediãt ⁊ noceãt in istis temporalib⁹ rebus quas adipisci adhuc appetit nostra cupiditas. siue quas amittere formidat infirmitas. Aug. ibidem

s Accusare vicia: officiũ est bonũ q̃d tñ mali faciũt alienas ptes agũt. Cogitem⁹ ergo quũ aliquem reprehẽdere nos necessitas cogerit: vtrum tale sit vitium q̃d nũq̃z habuim⁹. ⁊ tunc cogitemus nos homines esse ⁊ habere potuisse. vl quod tale habuim⁹ ⁊ iam non habem⁹. ⁊ tũc tangat memoriã cõis fragilitatis: vt illã correctiõem nõ odiũ sed mifricordia precedat. Si aũt inuenerim⁹ nos eodẽ vitio eẽ nõ obiurgem⁹. sz igemiscam⁹ ⁊ ad eqnaliter deponẽdũ inuitem⁹.

Aug. in fmone dñi in monte

t Qui cordis sui domũ excolere nõ valet: quõ plurimor adhibebit diligẽtiam ⁊ qui peccati trabez ex suo non põt eruere oculo: quõ ex alterius oculo poterit amputare festucam?

Ambro. in pastorali siue in li⁹ de dignitate sacerdotali

u Grauissimus nodus in ligno non põt expelli nisi grauissimo oppressorio.

Ambrosius sup. xxj. ca. matthei.

x Peccatum vnius q̃ cognituz non arguit: multos cõtaminat. imo omnes qui nozunt ⁊ non deuitãt aut quũ possunt arguere dissimulant. non eni sibi videt peccare: qñ a nullo corripit vel vitatur.

Ambrosi⁹ sup epla j⁹ ad corith. tractãs illud. Quodcum fermentum ⁊c̃.

y Non osculatur pater filiũ. sed aliquã do castigat. ergo quando castigatur qui diligitur: tunc circa eum pietas exercetur. habet enim ⁊ amor plagas suas que dulciores sunt quum amarius inferunt Dulcior enim est religiosa castigatio

UVA. BHSC. IyR_091

q̄ blanda remissio.

Ambro. in ꝓmone ad vinctā petri

s Pl' ꝓficit amica correctio q̄ accusatio turbulenta. illa pudorē incutit. hec indignatiōem mouet. Ambro. sup lucā

ab Nouit de' mutare sniam. si tu noueris emēdare delictū. Ibidē

ac Inter cetera mādata peccantes posse arguere maxime libertatis est: sz ille potest facere qui nō merek audire: bipocrita eijce ꝓmū trabem de oculo tuo. Idē. sup illō ephe. Magis arguite tē

ad Quid necesse est bis pūgere nō recalcitrātem per se satis erubescētem cōfundere ampli' cui sua ratō magister est: cui ꝓpria conscia virga t igeminata verecūdia lex discipline est.

Idē. i epk̄a ad occeanum.

ae Paul' apostol' inimic' nobis factus vera dicens saluatoris. q̄ dura videbāt eloquia: plūmi discipulor retrorsuz abierūt. Unde nō mirū si nō t ipi vitijs ōtrahentes offendim' plurimos. disposui nasum secare ferētem: timeat qui crimino sus est. quid ad te qui te intelligis inocētem: de te dictū putas: in qōcunq̄ vitium stili mei mucro cōtorquek.

Idē. in epk̄a ad marcellam

af Finees austeritatē helie zelū ꝓeter seueritatem ananiā t saphirā trucidantis pauliq̄ cōstantiam q elimā magū vijs domini resistentem eterna cecitate dānauit nō est crudelitas sz pro deo pietas. Uñ t in lege dicitur. Si frater tu' t amic' t vxor que est in sinu tuo deprauare te voluerit. sit man' tua super eos t effūde sanguinē eor t auferes malū de medio isrl'.

Idē. i epk̄a ad vipiū ō austera correctōe

ag Quō pōt ꝑses ecclesie auferre maluz de medio ei': qui in delictū sik̄e corruerit aut qua libertate corripere peccātem p̄t cū tacit' ipe sibi respōdeat: eadem se ad mississe q̄ corripit: Idē. sup epk̄a ad titū

ab Que est ista iusticie inimica bonitas: palpare criminosos t vulnera eorū vsq̄ ad diem iudicij incurata fuare: q̄ si eos durissimā penitētiā per plures annos viderim' agere. tūc nos t saluti eor posse mus ꝓsulere t statuta canonū deberem' tēperare. Cū vero aliqbus nō cōpūctio būilitatis nec instantia opandi appareat nec beatū dauid imitek̄ qui dicit. lauabo per singulas noctes lectū meū. lacrimis m. stra. m. rigabo: t illud cinerem tanq̄ panez mā. t po. m. tē. nec eos ieiunijs t lectionib' vacare vidam': possum' agnoscere: si ad ꝓmos grad' vel honorez dirent. cum quanta negligentia t cum q̄to torpore t inimica aie sue securitate p manerēt. Idē. in quadam epk̄a

Regat disciplina vigor māsuetudinē ai t mansuetudo ornet vigorem t sic alter comendek̄ ex altero vt nec vigor sit rigid': nec māsuetudo dissoluta.

Greg. li°. xix: moraliū

Jn correptiōe quippe vitior subesse ak debet iracūdia nō preesse. vt executionē iustīcie nō dñando p̄ueniat. sed simulando subsequat t notū iudiciū possessa impleat p̄currat. Greg. li°. xx6. mora.

Si qs est dñi: tūgat mihi. si ille dei di al cit qui ad ferienda vitia zelo diuini amoris excitat: profecto se esse dei denegat qui in q̄tū sufficit vitā carnaliuz corrigē recusat. Fit plerūq̄ ō gratior amore ardens post culpam vita: q̄ securitate torpens inoscentia. Gr̄. i pastorali. c. xlix

Qui nō corrigit resecāda. ꝓmittit t fa am cientis culpam habet: q q̄ pōt corrigē negligit emendare Gr̄. in registro.

Manifesta peccata non sunt occulta an correctiōe purgāda. sed palaz sunt arguendi qui palaz nocent vt dum apta obiurgatiōe sanant. hi q eos imitādo deliqrāt corriguntur. Dum enim vnus corripitur plurimi emendātur. t melius est: vt pro multorū salute vnus condēnetur: q̄ per vnius licentiam multi piclitenk̄.

Gregorius in registro

Verba sapientum quasi stimuli t tē. ao Clauis atq̄ stimulis verba sapientum comparantur. quia culpas delinquentiū nesciunt calcare sed pūgere.

Greg. super euangelia homl'. 6ª

UVA. BHSC. IyR_091

ap Paul' arguit petꝝ. petr' vero lauda
uit paulū. amicus ergo veritaꝫ laudauit
q̄ rep̄hēsus est. seqꝫ etiā miozi fratri ad
consensum dedit. quaten' qui p̄ius erat
ap'lat' culmie: esset ꝛ p̄im' hūlitatē ꝛ se
quit': ecce a minozi suo rep̄hēdit' ꝛ repꝛe
bendi nō dedignat'. Non ad memoziā re
uocat q̄ p̄mus in ap'latu vocat' est: nō q̄
claues regni celestis accepit ꝛc̄. Ne igit'
icrepatiōis v̄ba dedignaret audire: oia
dona q̄ acceperat quasi a memoꝛia repu
lit. vt vnum foꝛtiter hūlitaꝫ donum tene
ret. Gg. sup ezechielē pte 2ª hom. 6ª.

aq Multi hoies ꝛ culpam cōfitentur ꝛ
hūles non sunt. Nam multos nouimus
qui arguēte nullo peccatoꝛes se cōfiten
tur. Cum vero de culpa sua fuerit foꝛtas
se coꝛrepti: patrocinīū defensiōis queꝛt
ne peccatoꝛes esse videātur. Et sequitur
Indicia aūt vere cōfessiōis sunt: vt sicut
qsq̄ peccatoꝛē se dicit. ita id de se dicen
ti ab alteri nō ꝓtradicat. ꝛ supbie vitiū ē
vt qō fateri de se qsq̄ sua spōte dignatur
hoc sibi dici ab alijs dedignat'.
Gg. li°. xxꝛ. moꝛaliū sup illud iob. xxxj.
Si scelaui in sinu meo.

ar Tunc p̄oteruos melius coꝛrigimus
quū ea que bene egisse credūt: male acta
monstram' vt vnde adepta gl'ia creditur
inde vtilis confessio subsequatur.
Gꝛegoꝛi' in pastoꝛali

as Maioꝛ culpa quo citius qꝛ culpa est
agnosciť: eo etiam celeꝛius emendatur
Minoꝛ vero dum quasi nulla creditur
eo peius quo ꝛ securius in vsu tenetur.

at Juuenes plerūq̄ Gg. ibidem
seueritas admōitiōis ad p̄fectum diꝛigit
senes v̄o ad melioꝛa opa deprecatio blā
da cōponit. Gg. ibidem

au Si is qui coꝛrigere nitit' ira supat': op
p̄imit anteq̄ coꝛrigat. nam dum plus q̄
debet accendit'. sub iuste vltionis obten
tu ad imanitatem crudelitatis effrenatur
Greg. xxvj. moꝛalium

ax Mundus esse a vitijs debet qui alie
na coꝛrigere curat. quatenus tanto p̄spi
catius alijs fugiēda videat: q̄nto hoc ip̄e
per sciētiam ꝛ vitam verius declinat. qꝛ
nequaq̄ pure in mēbꝛo maculam consi
derat oculus queꝛ puluis generat ꝛ sup
iectas soꝛdes tergere non valent manus
que lutum tenent.
Gꝛegoꝛi' li°. 6°. moꝛaliū.

Si ab increpatiōe idcirco reticem'. ay
qꝛ contra nos insurgere deriſiōis odia
foꝛmidam'. non iam lucra dei sed nostra
querim'. Gg. li°. xxj. moꝛaliū

Nonnūq̄ qui inter flagelloꝛū duritiā az
remanēt incoꝛrecti dulci sunt admonitio
ne mulcēdi. nā plerūq̄ quos cruciaīta
non coꝛrigunt: ab iniquis actibus lenia
blandimenta cōpescūt. qꝛ ꝛ egros quos
foꝛtis pigmentoꝛ potio curare non valu
it ad salutem p̄istinam tepēs aqua reuo
cauit. Gg. in pastoꝛali ca. 38.

Sepe hoc magnis doctoꝛibus miran ba
disq̄ cōtingit vt quo alta caritate feruēt
modū coꝛrectionis exaggeret. vt lingua
aliquid qō non debet dicat. qꝛ mentem di
lectio q̄tum debet inflammat.
Gꝛeg. in pastoꝛali ꝛ in moꝛa.

Sicut laudabile decretūq̄ est reuerē bc
tiā ꝛ honoꝛem debitum exhibere maioꝛi
bus: ita rectitudis ꝛ dei timoꝛis ē: si qd
in eis coꝛrectiōe indigeret nulla dissimu
latione postponere. ne totū coꝛp' qō ab
sit. incipiat moꝛbus iuadere. si languoꝛ
non fuerit curat' in capite. Ibidem

Impunitas incurie soboles isolentie bd
mater radix ipudicitie trāsgressionū nu
trix est. Ber. li°. 3°. de p̄sideratione

Magna crimina ꝛ tarde credenda be
sunt quū audiūtur ꝛ citius punienda quū
veraciter agnoscūtur.
Bernard' super cantica

Mira puersitas medicāti irasci. qui bf
non irascitur sagittanti. i. adulanti. vl' ad
peccatū incitanti. q̄ sagittant in obscuro
rectos coꝛde. Ber. ibidem.

Quū carpūtur vitia ꝛ inde scandalū bg
oꝛitur: ipse sibi scandali causa est. qui
fecit quod argui debeat: non ille qui ar
guit. Non ergo timeas contra caritatez
esse: si vnius scandalum multoꝛuꝫ recon

UVA. BHSC. IyR_091

pēſaueris pace. Beli⁹ ē ei vt peat vnuſ q̄z vnitas. Ber. ſup cātica ca.2⁹.

bb Prelati noſtri culicē ligāt ⁊ cameluz deglutiūt.dum maioza p̄termittētes mio ra diſcutiūt. Optimi rez eſtimatozes. q magnā in mimis:⁊ puā aut nullaz i maxi mis adhibēt diligētiam.

Ber.tractās illud mat.23. Duces ce ci excolātes culicē camelū ăt glutiētes.

bi Qui delinquētem ſupbo vel odioſo aio coꝛripit.nō emendat.ſz pcutit. qcqd enī pteru⁹ vel indignās aim⁹ ptulerit ob iurgātis furoꝛ eſt.nō dilectio coꝛrigētis Iſidoꝛ⁹ li⁹ 3⁹. de ſummo bono ca.9j.

bk Qui blando verbo caſtigat⁹ nō coꝛri git acri⁹ neceſſe eſt aꝛguat.cū doloꝛe ſūt abſcidenda que leniter ſanari ñ poſſunt Iſidoꝛus ibidem ca.xlvj.

bl Qui ām̄onit⁹ ſecrete de peccato coꝛri gi negligit publice arguēdus eſt. vt vul n⁹ qđ occulte ſanari neſcit.manifeſte de beat emēdari.

Iſidoꝛ⁹ li⁹ 3⁹. de ſummo bono.ca.96.

bm Facili⁹ rep̄hēdim⁹ vitia aliena q̄z nſa nā ſepe q̄ puerſa in alijs iudicam⁹: in no bis nocibilia eſſe min⁹ ſentim⁹.

bn Nō debet vicia Iſidoꝛ⁹ ibidem aliena coꝛripere:q adhuc vitioꝛ ꝓtagio nibus fuerit ſuolut⁹. Improbū enīz ē ar gueze qcq̄z in alio. qđ adhuc rep̄hendit in ſeip̄o. Qui enī vaciter fraſnā vult coꝛ ripere ac ſanare ifirmitatē:talē ſe p̄ſtaē fraterne vtilitati ſtudeat:vt eū quē coꝛri pere cupit hūili coꝛde admoneat. Sicut enī viri ſpūales alieni peccati emēdatio nē expectāt:ita pteru⁹ delinquētib⁹ deꝛi dēdo iſultāt ⁊ q̄z tū in ip̄is eſt iſanabiles putāt. Iſido.li⁹ 3⁹ de ſūmo bono.c.32

bo Plerūq̄z p̀nceps iuſtus maloꝛ erro res diſſimlare nouit.nō q̄ iniqtati eoꝛuz ꝓſentiat.ſz q̄ aptū tp̄s coꝛrectiōis expe ctet.qñ eoꝛ vitia vel emēdare valeat vel punire. Iſido.ibi.li⁹ 3.in fine

bp Nō vnifoꝛmiter ſm mēſuram delicto ruz increpatiōes quoq̄z opoꝛtet inferri: ſed diligenter inſpicere eoꝛ qui delique runt vires atq̄z ꝓpoſitum.ne foꝛte volēs rupta ſarcire:maioꝛē opek diruptiōem ⁊ cupiēs erigere colapſa:caſum inferat ḡ uioꝛem. Chriſo.in ſuo dialogo li⁹ 2⁹.

Semp ſcelera dum nō reſecātur ⁊ in augmēta facinoꝛ ꝓſilit quotiens ſecura impunitate peccatur. Dum enim in abſa lon fratris occiſi facinuſ non vindicatur in paricidiuz patris recidiuū facin⁹ itaē bq

Circa vitā Chriſo.i quodā ſmo. tuā eſto auſterus:circa aliozum benign⁹ Audiant te homies pua mādantez ⁊ gra uia facientem. br

Chriſo.ſuper illud mat.xviij.

Digito autem ſuo ⁊c.

Si docens miſteria legis aperias: ſe cretoꝛ archana diſcutias.peccantem ve ro non arguas:negligētez nō coꝛripias ſeueritatem diſcipline nō teneas: obtuli ſti quidē coccū ſed nō duplicatū. Ignis enī tuus tm̄ illuminat non accendit. Qui ergo recte offert ⁊ recte diuidit:coccum offert duplicatum. vt conſcie igniculum lumine ſeueritatis admiſceat. bſ

Oꝛigenes ſup exodi homl̄.xxx.

Non vult te dñs ſi foꝛte videris pec catum fratris tui cōtinuo euolare ad pu blicum ⁊ ꝓclamare paſſim ⁊ diuulgare aliena peccata. qđ eēt vtiq̄z nō coꝛrigen tis ſed potiuſ infamātis.ſolus inqt inter te ⁊ ip̄m coꝛripe eum.vbi enī ſeruari ſibi miſterīū viderit ille qui peccat: fuabit ⁊ ip̄e emēdationis pudoꝛem. Si vero diſ famari ſe viderit.illico ad denegādā ipu dentiam cōuertetur ⁊ non ſolū non emē daueris peccatum:ſed ⁊ duplicaueris. bt

Oꝛigenes ſup leuiticū ca.33.tractāſ illō Si videris fratrē tuū peccare. argue eū inter te ⁊ ip̄m.

Illud non ocioſe tranſcurrendum eſt q̄ vno peccante.ira dei ſuper omnem po pulu⁹ venit. Hoc quomodo accidit: quā do ſacerdotes qui populo p̄ſunt:erga delinquentes benigni volunt videri ⁊ ve rentes peccantium linguas ne foꝛte ma le de eis loquantur: ſacerdotalis ſeue ritatis immemoꝛes: nolunt complere quod ſcriptum eſt: peccantes coꝛam bu

UVA. BHSC. IyR_091

omnibus argue vt ce.ꝛc.

Idem super numeri

bx Cū sacerdotes vni pcunt:vniuerse ec
cleſie moliūt interitū. Que ē iſta bōitas
iſta mirificordia vni pcē:ꝛ oēs i diſcrimie
adducere:polluit eī ex vno peccatoē po
pul⁹:ſicut ex vna oue morbida vniuerſis
grex inficit.

Origenes ibi.ſup li⁹ numeroꝝ hom.lxxxi

by Ita peccat qui videt fratrē peccare ꝛ
tacet:ſicut q penitēti nō idulget. naz q di
xit ſi peccauēit dimitte:p̄miſit ſi peccaue
rit increpa ne difficilis ſit venia ꝛ remiſſa
idulgētia. Raban⁹ ſup illō mat.xviij

Si peccauerit in te frater tuus.

bz Puella in domo p̄is paucis arbitris
ſurgit.ꝛ eiſ vt nemi manifeſtet p̄cipit. Iu
uenis ex̄ portā turba comitāte. lazar⁹ quo
q; coꝝ multis .qz publica noxa publico
eget remedio. leuis leuiori.ꝛ occulta cul
pa ſecreta indiget penitētia.

Raban⁹ ſup illud mat.9.

Puella ſurge ꝛ ſurrexit.p.

ca Leniter caſtigat⁹ exhibet reuerētiā ca
ſtigāti. aſpitate aūt nimie increpatiōis of
fenſus nec increpatiōem recipit nec ſalu
tem. Proſp li⁹ 2⁹ de vita cōtemplatiua

cb Odio hēant peccata non homines. coꝛri
piāt tumidi. tolerētur infirmi ꝛ qō ſeueri⁹
caſtigare neceſſe eſt:nō ſeuientis plectat
aīo ſz medētis. Leo papa ꝛ poſt.86.di.

cd Facientiſ pculdubio culpā hz: q qō pōt
coꝛrigere negligit emēdare. ꝛ libat dño
p̄ſpa q ab afflictis pellit aduerſa ꝛ negli
gere cum poſſit pturbare puerſos nihil
aliud eſt q̄z fouere. nec caret ſcrupulo cō
ſenſiōis occulte:qui maifeſto facinoꝛi de
ſinit obuiare. Prim⁹ inocētie gradus eſt
odiſſe nefanda. Latū pandit ōlinquētib⁹
aditū. qui iungit cū p̄uitate ꝛſenſum ꝛ ni
hil p̄rodeſt alicui nō puniri p̄p̄io. q pu
niendus eſt de alieno peccato. Ibidē

ce Iniquitas qppe moꝛtalū moꝛe putre
dinis ſine fine vagaret:ſi eā medicinalis
increpatio mīme deſecaret.

Caſſiodoꝛus ſup p̄ſ.xxxvij⁹

cf Occurrendū eſt ne tractu tpis ipuni
ta malitia cōualeſcat ꝛ vires iniquitati diſ
ſimulatio vel indulgētioꝝ gra ſubmiſtret
ſed clarius audita coꝛrectio doceat impi
tiam ꝛ cōpeſcat audaciam:

Caſſiodoꝛus in quadam epla.

Culpā idulgētia p̄uenire nō debet ne cg
ſecuritas audaciā alat ꝛ ad delinquēduz
fiducia remiſſiōis inuitet. Ibidem

Malū quū p̄ſeuerat auget⁹ ꝛ īmedia ch
bile bonū eſt in peccato accelerata coꝛre
ctio. Caſſio.li⁹ 3⁹ epla

Egris nō vna cā ſalutis eſt. alter bis ci
reficitur. alter per abſtinentie bñficia te
nuat.hic lauacra mollia ille ferrū querit
ad vulnera ꝛ vartū poſcit remediū diuer
ſa qualitas paſſionū. Feroces diſtrictiōe
p̄mēdi ſunt. māſueti ciuiliter admonēdi.
doloſi caute. ſimpliceſ ſub lenitate tractā
di ſunt.ꝛ ideo vbiq; neceſſaria p̄bat⁹ eſſe
p̄rudētia que reb⁹ oīb⁹ adhibē videt⁹ ac
cōmoda. Caſſio.9⁹ epla

Exhibe te iohānez iceſtuoſ matbatiā ck
apoſtatis foꝛnicā[…]b⁹ fincē. beliaz idola
tris. petꝝ mētientibus. blaſphemātibus
paulum. negotiātibus xp̄z. Hzeuiſſimus
eſt hui⁹ vite tpalis excurſus. finis āt hoꝛ
ribilis ꝛ incertus.

Petr⁹ rauañ. in quodā ſmōe ſiue i epla

Peruerſuz coꝛrigere nihil aliud ē q̄z cl
ſtimulare iſanū. q̄z oleū adhibē camio ꝛ
vētꝝ incēdia ſupaē. Pe.ra.i quodā ſ.

Difficile ē coꝛ malitia iduratū ad foꝛ cm
mā diſcipline ꝛ ſpēm honeſtatis icuruaē
ſed neceſſe eſt vt dura materia quū facile
ad foꝛmā nō flectit:ei ꝛ crioꝛis flāme icē
dium ꝛ mallei grauioꝛis cuſio adhibeat
Hu.ō ſcō victoꝛe i li⁹ ō iſtitutōe nouitōꝝ

Seueritas eſt per quā iudiciaria ptās cn
vel vindicta diſtricti⁹ i aliquē exerceꝰ.

Tulius 2⁹ rhetoꝛice

Tarentinus intuens villicuz ſuuz ma co
le meritum:ſumpſiſſe iquit a te ſuppliciū
niſi tibi iratus eſſem. Maluit enī impu
nitum relinquere:q̄z per iraz amplius iu
ſto punire. Valerius maximus

In iudicādo ſiue coꝛrigēdo hec ꝛa lex cp
ſecuta ē.q̄ p̄nceps quoq; ſeq oz.vt aut eū

UVA. BHSC. IyR_091

quē punit emēdet: aut pēa eī' ceteros melioꝛes fˢddat. aut ſublatꝰ malis ſecurioꝰ ceteri viuāt. Sen. ỏ clemtia ad neronē

cq Nō min' turpia ſunt ꝓncipi multa ſupplicia: cꝫ medico mlta funēa. Sen. ibi

cr Foꝛtaſſis vitiū de q° cōqreris ſi diligēter inſpexeris: in ſinu repies. Jniq̄ publico crimini iraſceris ſtulte. tu vt abſoluaris ignoſce. Jbidem.

cſ Obiurgatiōi ſemp aliqd blande cōmiſce. facili' penetrāt verba que mollia vadunt cꝫ que aſpa. Sen. i quadā epla

ct Vitia trāſmttit ad poſteros qui pnīb' culpis ignoſcit. Bonis nocet qui malis pcit. Seneca in libꝛo de moꝛib'

cu Nēo pꝛudēs punit qꝛ peccatū eſt. ſed ne peccet. Res enī optia eſt: nō ſcelera tos extirpare. ſz ſcelera. Jbidez

cx Auỏbo peccāti mala ſua oñdere. vitia eīns ſi nō excidero ibibebo. nō deſinent ſz ītermittēt. Foꝛtaſſe āt deſinēt: ſi ītermittēdi cōſuetudinē fecerit. Sen. xl. epla

cy Nobilis equ' vmbza virge regīt' ignauus nec calcarib' cōcitari pōt. Vulgi imperitiā ad res iuſtas ſola ꝓſtringit neceſſitas. Sen. de moꝛibus

cz Puniēdi' peccatꝰ tres eē cāſ exiſtimatum eſt. Una quū adhibet pena caſtigandi atq̄ emēdādi gꝛa. vt is qui deliqt attētioꝛ fiat coꝛrectioꝛqꝫ. alia ē: quū dignitas eius auctaſqꝫ in quē peccat tuēda eſt. ne ꝓtermiſſa aiaduerſio ꝓteptum eius pariat. Tercia ꝓpter exēpluꝫ: vt ceteri metu pene terreāt. Agelli' lī'. vj°. Et ponit taurus in cōmēto platonis.

Vbi adiutoꝛiū. n. adulatio. e. am. aicitia. c. h. o. d. h. cōitas. a. e. ꝓfeſſio. m. ac. ꝓſideratio. g. ꝓſuetudo. t. ꝓuerſatio. ab. crudelitas. a. d. e. f. diſciplina. c. diſcoꝛdia. a. diſcretio. o. diuitie. ae. doctrina. l. excuſatio. g. k. exēplū. f. ae. ab. homicidiū. e. ira. ar. iuſticia. b. malitia. q. māſuetudo. e. g. medicina. ad. miſeria. g. mun'. a. penitētia. l. al. pdicatio. ag. an. plato. ſ. t. u. bf. ce. ſacerdos. ſ. z. ao. ſubiectio. c. venia. q. vere cūdia. p. veritas. c. vitium. n.

a Reatio ſiue creatoꝛ. Tria q̄ dā maxie ſciēda ỏ creatura noꝰ oꝛ ītimari: qs eā fecerit. p qd fecerit qꝛ fecerit. Si g̃ qrim' qs fecerit: de' eſt. Si per quid: dixit fiat: ꝛ facta ſunt. Si quare fecerit qꝛ bona eſt. Nec eī auctoꝛ eſt excellētioꝛ deo. nec ars efficatioꝛ dei verbo nec cā melioꝛ: cꝫ vt bonuꝫ crearet a deo bono. Hāc etiā cām cōdēdi mūduꝫ plato iuſtiſſimam dicit: vt a ỏo bono opa bona fierēt. Aug. li°. xj°. ỏ ciui. dei. c. xxj.

b Jntelligat qui pōt: iudicet qui pōt: maius ſit iuſtos creare cꝫ ipſos iuſtificare. Certe enī ꝛ ſi equalis eſt vtraq̄ potētie hec maioꝛis eſt mificoꝛdie.

c Exppetuitate Au. ſup iohānē creaturaꝝ itelligīt creatoꝛ eternuſ ex magnitudine oīpotēs: ex oꝛdine ꝛ diſpoſitōne ſapiēs. ex gubnatiōe bon'. Au. ibi.

d Non eſt fas āgelos n eq̄ bonos neq̄ malos putare creatoꝛes.

Aug. li°. 2°. de trinitate ca. vij.

c Cōſidera ſeptē in bñficio creatiōiſ: q̄ creauit te ꝓmodo ſuo cui paul' ait. bono rū meoꝝ ñ eges ſine merito tuo: qꝛ nihil añ ꝓmeruit q penitus nihil fuit. Cogita qualem fecit fm coꝛpis egregiaz creatura. fm aiam magis eg regiā. vtpote imagine creatoꝛis inſignē i ōnis ptícipē: bītudinis ſempiterne capacē. cōſidera ꝛ dña tionis ptātem. terroꝝ eni hoīs ſup cūcta aiantia iminere decernit. cōſidera g̃ largitatis admiſtratōez q̄ta tibi largiturus eſt ad ſuſtētatiōem. q̄ta ad eruditiōem. q̄ta ad cōſolatiōem: q̄ta ad coꝛrectiōez q̄ta ad delectatiōem qd ni gꝛas agas: Bernardus in quodam ſermone.

f Si totum me debeo p me facto: qd ad dā iam pro me refecto hoc mō: nec eni tā facile refect' cꝫ factuſ. Jn primo ope me mihi dedit in ſeculo ſe ꝛ vbi ſe dedit: me mihi reddidit. datus ergo ꝛ redditꝰ me p me debeo ꝛ bis debeo. ſz quid dño pro ſe retribuā: nā ꝛ ſi me milies rependere poſſem: quid ſum ad dñm meum. Bernardus de diligendo deo.

Vbi aīa. l. deus. l. homo. g. parētes. a.

UVA. BHSC. IyR_091

a Rudelitas. Nūqd stultis ⁊ i
c sensatis ac bzuꝭ aialib⁹ lenia ꝟ
ba ⁊ nō magis aspa. vt tales decet dū de
linquūt objcīenda sunt. Sepi⁹ eni ꝓtigit
vt leiter ac dulcedie cozrectio ꝓlata sp
nit. ⁊ ecōtra būlitatꝭ verba despectiōis
iacula emittūt. ⁊ pteruia dicit.
Aug. in li⁹ de cōflictu vitioꝝ ⁊ ꝟtutum.

b Persequi facit boies aut diuitiaꝝ am
bit⁹: aut supbie odiosa iactātia. paupem
⁊ mēdicū insequi sola seuitia est vl cru
delitas. cui⁹ nec bonoz querit nec abun
dātia facultatis ambit. Cassio. sup
ps. Persecut⁹ ē boiez iopē ⁊c.

c Quid ꝓdest crudelib⁹ psequi quos
vidēt psecutiōib⁹ semp augeri.

d Euitabis crudelitatē Cassio. ibi.
⁊ mistrā cruꝺlitatꝭ irā. Et alibi. Respue
crudelitatē ⁊ matrē crudelitatis iram.
Sen. in li⁹ de mozibus.

e Seueriſſime eni nos aduersuz peccā
tes erigim⁹ ⁊ ipi eadē cōmittim⁹ Sen.

f Nam tam oibus ignoscere ē crudeli
tas: cꝫ nulli modū tenere.
Seneca de clemētia ad neronē.

g Crudelitas nihil aliud est cꝫ atroci
tas aī in penis exigēdis. Cruꝺles voca
bo qui puniēdi cām hñt. modū nō habēt

b Plerūqz boies i suis Sen. ibi.
domib⁹ seuissimi tirāni: i alienis būlimi
serui sunt. Seneca
Ubi cōiugiū. l. cozrectio. g. ag. bl. cd
cn. co. magnimitas. b.

a Rux. Crux xpi nobis totius
c cā btitudinis est. hec nos a ceci
tate liberauit errozis. hec a tene
bzis reddidit luci. hec debellatos reddi
dit qeti. hec alienos deo cōiūxit. lōge cō
stitutos ꝓximos psentauit. hec pegrinan
tes ciues oñdit. hec discozdie ꝑputatio ē
hec pacis firmamentuz. hec donoꝝ oim
abūdanda largitio.
Aug. in sermone de pasceue.

b Hodie crux fixa est ⁊ seculū scificatū
est hodie crux fixa. ⁊ demões disꝑsi sunt
hodie crux fixa est. ⁊ mozs subuersa est.
hodie crux vicit. ⁊ mozs victa est. hodie
diabol⁹ vinct⁹ est. ⁊ bō solut⁹ ē. ⁊ de⁹ gl'ifi
cat⁹ est. Aug. ibidem.

Crucē vt i ea gl'iemur dñs suo gestās c
humero ꝓ virga regni nobis cōmēdauit
qō ē grāde ludibzīū impijs. grāde miste
riū pijs. ⁊ vñ mūdi pbs erubuit: ibi apo
stolus thesaurum repit. qō illi visū ē stul
ticia: apl'o factū est sapia ⁊ gl'ia.
Aug. sup illud gallatas. 6.

Absit gloziari nisi in cruce ⁊c.

Signū crucis a nobis expellit exter d
minatoz ē. si tū coz nr̄m xp̄m bēat ihitato
rem. Aug. sup iobānem.

Auctoz pietatis in cruce pēdēs testa e
mētū cōdidit. singulis pietatꝭ. opa distri
buēs. apl'is psecutiōem iudis cozp⁹. p̄i
spūm. virgini paraniphū. latrōi padisuz
peccatoꝝ ifernū. xp̄ianis vere penitētib⁹
crucē cōmendauit.
Ambzosius in sermone de passione.

Dei fili⁹ sustinuit ignominiaz crucis. f
⁊ tu beatos putas qui felicitate istius sc'i
⁊ delitijs pfruūtur. Hie. in epl'a

Si ingressi fuerit ad te latrūculi per g
oculos: per aspectū crucis perime eos.

Duob⁹ mōis crux tollit. Ibidē b
quū aut ꝑ abstinētiā affligit cozp⁹. aut ꝑ
ꝓpassiōem ꝓximi affligit aīm⁹.
Gg. i hol'. Si qs vult veire p⁹ me ⁊c.

Diabol⁹ in vga crucis trāsglutiēs car i
nē hūanitatꝭ. trāsfix⁹ est hamo diuinitatꝭ.

Christus in passiōe Gg. in hol'. k
patiētiā exhibz. būlitatē ꝓmēdat. obedi
entiā iplet. caritatē pficit. his ꝟtutū gem
mis quattuoz coznua crucis oznant. ⁊ ē
sup ois caritas. a dextris obediētia. a si
nistris patia. in ꝓfundo radix virtutū bu
militas. Ber. sup cāt. ſmōe. lxv.

Scapul'tuis obūbzasti mihi ⁊c. Sub l
bis scapulis quattuoz nobis būficia cō
ferūtur sub bis eni abscōdimur. sub bis
ab incursu ācipitꝭ ⁊ miluoꝝ ptegimur q̄
sunt aeree ptātes. Sub bis vmbzaculuz
salubze nos refrigerat. ⁊ nimiū sol' ardo
rem repellit. Sub bis quoqz alimur ⁊ fo
uemur. bis virtutuz gēmis quattuoz coz
nua crucis ornant. Ber. ibidem

fj

UVA. BHSC. IyR_091

m O vere celestis plãta pciosioꝛ cũctis sanctioꝛ vniuersis.o vere lignũ vite qõ solũ fuit dignũ poꝛtare salutis fructum.

n Vide qd de deo tuo Ber.i smõe sentias.vide q̃tũ de eo psumas.Uiõ qd bꝛachijs vicarie caritatis amãd⁹ ⁊ ãplectẽ d⁹ sit.q tanti te estimauit. imo q tãti te fecit.de latere eni suo te foꝛmauit. qñ pro te in cruce obdoꝛmiuit ⁊ ob hoc somnũ moꝛtis excepit.pp te a deo pre exiuit ⁊ matrẽ sinagogã reliqt.vt adherẽs ei. vnus cũ eo spũs efficiaris.

Ber.sup cãt.sermone.xxviij.

o Crux est hũiliũ tuitio iuicta. supboꝛũ dejectio.victoꝛia xpi.pditio diaboli.ifernoꝛ destructio.celestiũ cõfirmatio.moꝛs ifideliũ.vita iustoꝛ de qua iobãnes chrisostom⁹.Crux est xpianoꝛ spes. crux romanoꝛ victoꝛia.moꝛtuoꝛ resurrectio.ceꝛoꝛ duꝛ.cõuersoꝛ via.claudoꝛ baculus paupeꝛ cõsolatio. arboꝛ resurrectiõis. lignũ vite eterne. Cassio. sup illud ps. Signatum est super nos ⁊c̃.

p Crux xpi clauis est passi.hec ifirmorũ bacul⁹.pastoꝛ virga. cõuertentiũ manuductio.pficiẽtiuꝫ pfectio.aie sal⁹ ⁊ coꝛ poꝛis.oim maloꝛ auersio.oim bonoꝛuꝫ datrix. Damascen⁹ li⁹ 4⁹

q Crux nõ solũ dicit q tpe passiõis ligni afflictiõe cõficit: sed que toci⁹ vite curriculoꝛ cũctaꝛ disciplinaꝛ ꝺtutib⁹ coaptatur.vt nõ solum intelligat crux ligni patibulũ.sed pie vite virtutisq ꝓpositũ. Uñ ois xpiani vita qui smõe euãgeliũ vixerit. crux est atq martiriũ.

Maxim⁹ i smõe de martiribꝰ.

Ubi passio.

a Upiditas. Qꝺ agit idomita
c cupiditas ad coꝛrũpẽdũ animũ ⁊ coꝛpus suũ:flagitiũ vocat. qꝺ ãt agit vt alteri noceat: facin⁹ dicit ⁊ hec sunt duo sunt genera oim peccatoꝛ.

Aug.de doctrina xpiana

b Supbia ⁊ cupiditas in tm ynũ maluꝫ sunt:vt nec supbia sine cupiditate: nec sine supbia cupiditas possit inueniri.

Aug.ad quẽdam comitem.

Nõ est in carendo difficultas.nisi quũ fuerit in hñdo cupiditas. c

Tãto magis inhe Au.i li⁹ confessionũ ret deo qlibet:q̃to min⁹ diligit ꝓximum. d

Cupiditas ꝺi Au.i quadã epla cit valde sine cpa es:qui quidẽ hñda cõ cupiscis: qꝛ nõ multiplicari nõ appetis sed egere ptimescis. ⁊ qõ malus ali⁹ retineret:ipe melꝰ expẽdis. e

Aug. in li⁹ de cõflictu vitioꝛ ⁊ virtutũ.

Sicut hi q p insaniã mẽte tãslati sunt: nõ iam res ipas sed passionis sue fantasias vident:ita etiã mẽs auari semel vinculis cupiditatis astricta semp auꝛ. semper argẽtũ credit vidre.semp reddit⁹ cõputat.Auꝛ gratius q̃ solẽ intuet.ipa ei⁹ oꝛõ ⁊ supplicatio ad dñm auꝛ querit. f

Ambꝛo.sup illud iobis. Attulit ager cuiusdam diuitis ⁊c̃.

Cupid⁹ ait.Quid iniustũ est.si cũ alie na non inuadã:ppꝛia diligenti⁹ fuo:Ꝺ i pudens dictũ.ppꝛia dicis que ex rebus recꝺitis in hũc mũdũ ꝺtuliſti.qñ in hãc igressus es lucẽ:Uñ de vẽtre mis exiſti quib⁹ queso facultatib⁹ quib⁹q̃ subsidijs stipatus intrasti:Sequit.Tãtoꝛ ergo te scias inuadere bona:q̃tis possis pstare qõ vales. Ambꝛ.ibi ⁊ ponit.97.di. g

Qui moderari nescit cupiditatib⁹ : is quasi equis raptis in domitis voluit. lanias affligitur. Ambꝛ.li⁹ de ꝺginitate b

Quũ augere opes aggregaẽ pecuniã occupare terras possessiõib⁹ cupim⁹ pre stare diuitijs:iusticie fozmã exuim⁹.bene ficẽtiã cõem amittimus. i

Bonoꝛ auctoꝛi Ambꝛ.i li⁹ ꝺ offi. aliter inherere nõ valem⁹ : nisi cupiditatem a nobis que oim maloꝛũ radix est abscindam⁹. Greg.in hoꝛ. k

Cui cupiditas dñari dicit:subiectũ malis oibus demõstrat. Greg.xv.moꝛa.

In pena modũ in patiẽtie:in paupta te cupiditatis scrupulũ: in obediẽtia neuum caueas ppꝛie volũtatis. l

Bernard⁹ in quodam sermone.

Nihil in hac vita laboꝛiosi⁹ q̃ desideriis terrenis estuare. ⁊ nihil hic quieti⁹ m

UVA. BHSC. IyR_091

o

p

q

r

s

t

u

x

y

z

ab

ac

ad

ae

q̄ḡ huius seculi nihil appetere.

Qui semel Ber. in ſmõe. 6. xp̄i ſuus effect' ē: nõ erit mãmone famulus. cui' certe e regiõe fit dñs. illa enim vt fugiẽtẽ sequi ita fugere cõsueuit sequẽtem. nullum sic honorat: vt cõtẽptorẽ sui nec ita irridet aliquez vt eos qui eam nimiũ cõcupiscũt.

Chrisosto. homl. 9. sup matthеũ.

Apposicio diuiciaz maiorem accẽdit flãmã z vehementer fit cupido.

Virũ catholicũ Christo. ibidẽ z p̄cipue dñi sacerdotẽ sicut nullo iplicari erroze: ita nlla oportet cupiditate vio lari. Mens enĩ pecuie auida nec absti nere nouit a vetitis: nec gaudere p̄cessis nec pietati adhibere cõsensum.

Leo papa in sermone

An nõ tibi videt a terra deuorari ille q semp ỏ ẽra cogitat q sp ẽrenos bz act' qui de ẽra loqt': qui ỏ terra litigat: terraz desiderat: z oẽm spem suam ponit in ẽra qui ad celũ nõ respicit: qui futura nõ cogitat: qui iudiciũ ỏi nõ metuit: nec beata eius p̄missa desiderat sed semp de p̃ntib' cogitat z ad eterna non suspirat. Talem quũ viỏris: dicito q2 deuorauit eũ terra Origenes hol. xix. sup illud leuitici.

Quid faciaz: destruam horrea mea z̄c. Quis nõ talẽ miseat: qs nõ infelicitatez eius doleat: Angustat ex abũdãtia. p̄stri gil z testat ex opulentia. infelix in p̃ntib' bonis. infelicior in futuris. Et ideo ager ei non redditus largiores q̄ḡ gemit' attulit grauiores. Basili' in hol. sup illõ

Dim maloz radix est cupiditas transgressiõis mater magna nocẽdi. primipilaria iniqtatis. auriga malitie. siccaria virtutũ. seditiõis ozigo. fouea scãdalozum.

Petrus rauañ. in sermone

Radix maloz est cupiditas. hec sacri legia cõmittit z furta. rapinas exercet z p̄das. bella gerit z hoicidia. simoniace vẽdit z emit. Iniqz petit z recipit. iniuste negociat z fenerat. Instat dolis z iminet fraudib'. dissoluit pactum. z violat iuramtũ. corrũpit testimoniũ z puertit iudiciuz

Innocenti' de vilitate cõditiõis hũane.

Tria maxime solent hoies affectare. opes voluptates honores de opib' pua. de voluptatib' turpia de honorib' vana procedũt. Nã opes generãt cupiditatẽ z auariciã. voluptates parĩt gulã z luxuriã. honores nutriũt supbiã z iactãciã.

Dignis iextinguibil'. cupiditas Ibi. isatiabil'. qs vnq̄ p' voto fuit cõtẽt': quũ adipiscit' qđ optauerat desiderat ãpliora semp in hũdis z nũq̄ in habitis finẽ p̄sti tuit. Sanguisuge due sunt filie dicẽtes. affer affer. nã crescit amor nũmi q̄tũ pecunia crescit. Ibidem

Ex eo q̄tũ cuiq̄ satis ẽ metiũt hoies diuiciaz modũ. filiã quis habet: pecunia est op' duas maiore plurimas maiore. ẽt si vt aiunt danaũ qnquagita sint filie. tot dotes magnã querũt pecuniã. Quãtũ ei cuiq̄ op' est: ad id accõmodat vt ante dixi diuiciaz mod'. Qui igit filias non plures sed inumẽabiles cupiditates habz. q̄ breui tẽpore maximas copias exhaurire possint. Seneca in quadaz epla

Qualez dicim' fere cãz esse: ex qbus nectit fatum: talem dicim' cupiditatẽ. altera ex fine alteri' nascit' i eã dimissus es vitã. que nũq̄ tibi terminũ mistiaz ac fuit utis ipa factura sit. plima z vndiq̄ ingesta nõ satiãt. vtrũ istoz mai' in inopia saturitatẽ. an in copia famẽ. Sen. xix. epla

Quãdiu tibi satis nil fuerit. ipe alijs ñ eris. Quo inqs exibo: vtrũq̄ cogita. q̄ mlta temere p̄ pecunia: q̄ multa labozio se p̄ honore tẽtaueris: q̄tũ ad successum accesseris: accedet z met'. Sen.

Turpe est fatigare deos votis. parẽte deo pecunia nõ faciet. deus nil habet.

Vidisti aliqñ canẽ missa Ibi. xxj. ep' fruста panis apto ore captãtem. qcqd accepit: ptin' itegz ỏuorat. z semp ad spez futuri hiat. Idem euenit nobis. quicqd expectãtib' fortuna p̄iecit: id sine vlla volũtate dimittim'. stati ad rapinã alterius erecti z attoniti: in epicurum illud chaos incidim'. inane sine termino est.

Seneca. xiij. epla

UVA. BHSC. IyR_091

af Nullū habet mal' malū cupiditas: q̄ꝫ q̄ ingrata est. nemo quos vincit: ſz a quibus vincatur aſpicit. ꝛ illis nō tam iocū dum est multos videre poſt ſe: q̄ꝫ graue aliquem ante ſe. habet hoc vitiū oīs ambitio nec reſpicit. nec ambitio tantum inſtabil' est: verū cupiditaſ oīs icipit a fine

Seneca. 74ª epla.

ag Cupiditas felicitatē ſuaz nō intelligit qz nō vnde venerit reſpicit. ſed quo tendat.

Ibidem

ab Nunq̄ꝫ parū est qō ſatis est. ꝛ nunquā multū qō ſatis non est. Neminē pecunia diuitem fecit. imo cōtra. nulli nō maiorē ſui cupidinē increſſit.

Sen. in epla

ai Fortiſſima peſtis est cupiditas q̄ ſolet egenos facere quos capit. dū finē querēdi nō inuenit. nā altera cupiditas ex alterius fine naſcit. ꝛ ideo fortior est qui cupiditatē vincit: q̄ꝫ qui hoſtem ſubijcit.

ak Alienū nobis noſtꝛ

Sen. in epla

plus alijs placet. effugere cupiditatē regnum est vincere.

In puerbijs

al Cupiditati tarda ē etiā celeritas. Valerius auidiſſimū quēq̄ꝫ egeniſſimuz eſſe dicebat.

Sen. ibi. in puerbijs.

Vbi ambitio. ac. ad. amor. b. auaritia caritaſ. b. cor. l. p. diuitie. f. i. ay. az. ba. bf fama. e. mors. cb. pax. af. ptās. f. prudentia. c. relinquere. x. ac. ak. an. ſupbia. l.

a Curioſitas. Curioſum genus

c hoīm ad cognoſcēdum vitā alienā deſidioſum ad corrigēdū ſuā

Aug. liº. xº. cōfeſſionum

b Humiliati ſaluberrime qua dñs nr̄ ieſus xp̄s vt docet būtiat' ē. maxie aduerſatur quedam vt ita dicam impitiſſima ſcientia. dum nos ſcire gaudem' quid anaximenes qd anaxagoras. qd pytagoras quid democrit' ſenſerit. ꝛ ceteri hui'modi. vt docti eruditiq̄ videāt. cum a doctrina ꝛ vera eruditione longe abſit.

Aug. in epla ad dioſcorum.

c Cōpeſcat ſe būana temeritas. ꝛ id qō nō est nō querat. ne illud qō est nō ineiat

Aug. de geneſi cō manicheos liº. jº.

d Fons elatiōis ꝛ delectatio libidis ꝛ venenū curioſitatis mor' ſunt anime mortue. qz nō ita mozik vt omni motu careat. diſcedēdo a fonte vite mozitur atq̄ ſuſcipitur a ptereūte ſeculo ꝛ cōformak eidē

Aug. in libro confeſſionū.

Multo faciliuſ inuenit fideꝫ cōdito e
rē būilis pietas: q̄ꝫ ſiderū ordinē ſupba
curioſitas. Au. in ſmōe de eclipſi ſol'

Sūt q deſertis virtutib' ꝛ neſcientes f
qd ſit deuſ: ꝛ q̄ta ſit maieſtas ſemp eodē
modo manētis nature. magnum aliqd ſe
agere putant: ſi vniuerſam iſtā corporis
molē quaz mūdū nūcupam' curioſiſſime
pquirant. vnde etiaz tanta ſupbia gignit'
vt i ipo celo de quo ſepe diſputāt ſibimet
habitare videantur.

Aug. in liº. de moribus eccleſie.

In cōſideratiōe creaturaꝫ non est va g
na ꝛ pitura curioſitas exercēda. ſed gradus ad imortalia ꝛ ſemp manētia facien
dus. Aug. de vera religione.

Demonū cib' est carmia poetaꝫ ſecu b
laris ſcia. rethoricoꝫ pompa verborum
Nulla ibi ſaturitas veritatis: nulla tuſti
cie refectio reperit'. ſtudioſi eaꝫ in fame
veri ꝛ virtutum penuria pſeuerāt.

Hie. in epla de duob' filijs.

Vugas tenem' ꝛ fōte veritatis amiſſo i
opinionū riuulos conſectamur. Ibi.

Sacerdotes dimiſſis euāgelijs ꝛ pro k
phetijs videm' comedias legere ꝛ amatoria bucolicoꝫ verſuum verba cantare

Graue curioſitatꝫ est viciū Ibi. l
que dum cuiſlibet mētem ad iueſtigāduz
vitā primi exteri' ducit. ſemp ei ultima ſua
abſcōdit. vt aliena ſcies ſe neſcies ſit. ꝛ
curioſus aimus. q̄ſto pitus fuerit alieni
meriti: tanto fiat ignarus ſui. Greg.
homk. 36. ſup illō. Juga boū emi qnq̄z

Curioſus foras egredit' ꝛ exteri' ora m
cōſiderat qui ſic in terna deſpicit. pterita
non reſpicit. pñtia non inſpicit. futura nō
pſpicit. Ber. in quodā ſmōe.

Multi ſtudent plus alta q̄ꝫ apta pfer n
re. ꝛ erubeſcūt plana ꝛ būilia vt hec ſolū
ſcire videāt. Ber. in ſmōe.

Doctrina ſpūs nō curioſitatē acuit. ſz o

UVA. BHSC. IyR_091

caritatē accendit. Ber. sup cātica

p Adolescētib⁹ in ludo lr̄aꝝ positis nō tā placēt solida q̄ picta. q̄ potī⁹ pulcra q̄ vtilia sectāt. nec tam agētia diligunt q̄ sonātia. Magis gaudēt folioꝝ amenita te cōspargi: q̄ fructuū vbertate nutriri. Chrisosto. in prologo sup mattheum.

q Phariſei de ꝺo q̄rere ꝓtēdētes nihil aliud se inuenisse cōfessi sunt nisi q̄ inco gnoscibilis est de⁹. sed sicut qui i nauiga bile occeanū vsurpat nauigare dū nō p̄t trāsire. necesse est vt per eandem viaꝝ re uertat: sic t illi ab ignorātia ceperūt: t i ignorātia finierūt. Chriſo. sup illud matthei xj. Neo nouit filiū nisi pater

r Que deus occulta esse voluit nō sunt scrutāda. que aūt manifesta fecit nō sunt negligēda ne t in illis illicite curiosi t i bis dānabiliter inueniant ingrati.

Prosper de vocatione gentiū.

ſ Be altitudie discretiōis dei nō cōtur babit coꝛ būilitatis nr̄e: si firma t stabili fide oē iudiciū dei iustū eē secretū. t vbi inuestigari nō pōt: quare ita iudicet: suf ficiat scire qs iudicet. Ibidem

t Lauda t venerare qđ agit: qz tuū ē ne scire qđ agit. Ibidem

u Curiositas est supflua iuestigatio ad se non pertinētiū. Hugo

x O q̄ti veritatē querūt non in veritate sed in vanitate. quesitā inueniūt nō ad ve ritatē sed ad vanitatē t qđ mīrimum est in verbis vite lucra moꝛtis negotiantur. Ricard⁹ de scō victoꝛe in quodā ſmōe.

y Odibil⁹ nihil est subtilitate: vbi ē so la subtilitas. Quid enim pꝛodest in illis expendere dies suos: que nec domi nec militie nec in foꝛo nec in clausꝛo nec in curia. nec in eccleſia. nec alicubi pſunt. nisi dūtaxat in scolis. scribens seneca ad lucillū. qd est inqt acuti⁹ arista t in quo ē vtilis. tale ē inqt ingeniū. qđ sola subtili tate lasciuiēs nulla in se resident grauitate

Petr⁹ rauañ. in sermone.

z Maximū vitiū subtilitatis est nimis se oñdere. vtilissima autē est dissimulatio subtilitatis que effectu apparet bitu latet

Quidā añq̄ disciplinis Ibi. ab elemētarib⁹ ibuāt: docētur inquirere de puncto de linea t supficie t q̄titate aie de fato. de casu t libo arbitrio. de mate ria t motu t p̄ncipijs coꝛpoꝛ de pgreſ su multitudinis t magnitudinis sectiōe. qd sit tps qd iane. qd locus. de reflectio ne occeani. de oꝛtu nili. de varijs latētis nature secretis. de varijs figuris cāruꝫ. de pꝛimis rerū initijs t alijs q̄ plurib⁹ que plenioꝛis sciētie fundamtū t emtnē tioꝛes exigūt intellect⁹.

Petr⁹ rauañ. in ſmōe

Que vtilitas est cedulas euoluere: fir ac mare vboten⁹ summas t sophismatū ver sutias inuersare: dānare scripta vetex t repꝛobare oia q̄ ñ inuenīt in suoꝝ cedu lis magistroꝝ. Petr⁹ rauañ. ibi.

Sobꝛi⁹ intellect⁹ in oib⁹ optim⁹ est. q ad reficit aiam nec grauat mētem vnde mel inueniſti comede qđ sufficit tibi. ne foꝛte saciat⁹ euomas illud t plures nomē dei tui. Blō sup illud eccl'. z: Insuper vacuis reb⁹ noli scrutari m'ti pliciter.

Acrioꝛ est cupiditas ignota pꝛgnoscē ae di: q̄ nota repetēdi. hoc i histriōib⁹: hoc i oꝛatoꝛib⁹: hoc i oib⁹ deniq̄ reb⁹ viōm⁹ accidere: ad noua boies pꝛcurrūt ad no ua pꝛueniūt. aꝺo vt qcqd isolitū ē i turba ēt notabile ē. Sen. li⁹. 4⁹ rhetoꝛice sue

Multū tēpoꝛis illis verboꝝ caula af tio eripuit. nectim⁹ nodos t ābiguā signi ficatiōem verbis illigam⁹ ac deinde dis soluim⁹. Quid mihi vocū sil'itudies disti guis. qb⁹ nemo vnq̄ nisi duꝫ disputat ca ptus est: Res fallūt. illa discerne. sophis mata nec ignorāti nocent. nec sciēte iu uant. Sen. 45. epl'a

Nā illi nō inuēta sed querēda nobis ag reliquerūt. t iuenissent foꝛsitā necessaria nisi supuacua q̄sissent. Sen. ibi.

Uerba copiosa cōponis t iterrogās ab vicula nectis t dicis acuta sunt ista. nihil acuti⁹ arista t in quo est vtilis. q̄dam iuti lia t inefficacia ipa subtilitas reddit.

Seneca 83. epistola

UVA. BHSC. IyR_091

ai Nulla est sine difficultate subtilitas.
ak Relique istū ludū Sen.xlv.epla
lrax phoz.qui re magnificā ad sillabas
vocant.q aīm minuta dicēdo diminuūt ⁊
conterūt. ⁊ id agūt vt phia potī difficil
q̄ magī videat. Socrates qui totā phiaz
reuocauit ad mozes: hāc summā dixit eē
sapiam.bona malaq̄ distinguere.
al Iste ineptie poetis 72. epla
relinquāt quib aures oblectaē ppositū
est ⁊ dulcē fabulā nectere. Sed qui inge
nia sanare ⁊ fidem in rebus būanis reti
nere ac memoziaz offitioz aīmis ingere
re volunt: serio loquāt ⁊ magnis viribus
agant. Sen.in libzo de bñficijs.
am Demēs oībus merito viderer si cum
saxa in munimētū muroz senes ⁊ feie cō
gererēt: cū iuuētus intra poztas armata
signū eruptiōis expectaret cū hostilia in
poztis tela vibzarēt ⁊ ipm solū suffossio
nib ⁊ stimulis tremeret: sederē ociosus
⁊ hui mōi q̄stiūculas ponēs qō nō pdidi
sti hēs. coznua aūt nō pdidisti: coznua g̃
hēs. Nūqd tibi demens videar: si istis i
pēdero opaz: ⁊ nūc obsideoz: quid agā:
mozs me sequit vita fugit. Aduersus hec
me doce aliqd: effice vt ego moztem non
timeā. ⁊ vita me ñ effugiat. Sen.xvj.epa
an Aus sillaba est. m aūt caseuz rodit
sillaba g̃ caseuz rodit. Quid mihi ex ista
snia piculū iminet qō icomodū: An fozte
acutioz est ista collectio: mus sillaba est
sillaba aūt caseuz nō rodit. mus ergo ca
seum nō rodit. O pueriles ieptias. i hoc
supcilia subduxim in hoc barbaz demisi
m. hoc est q̄ tristes docem ⁊ pallidi. Si
multū esset etatis pce dispēsandū erat vt
sufficeret necessarijs. nūc que demētia ē
supuacua discere in tāta tpis egestate.
ao Quid te tozques ⁊ Sen.xlix.epla
laceras in illa questione quā subtilis ē cō
tēpsisse q̄ soluere. Sen.epla.j.
ap Quid boz ad vtutē viā sternit sillaba
rū enarratio. verboz diligētia ⁊ fabulaz
memozia ⁊ versuuz lex ⁊ modificatō: qd
ex his metuz demit: cupidjtatem frenat.
Musica mōstrat mihi qui sunt modi fle
biles. mōstret potius quō iter aduersa ñ
emittā flebilē vocē. Metiri me geome
ter docet latifunda. poti doceat quō me
tiar q̄tū hoi sat sit. docet quō nihil pdaz
ex finib meis. at ego discere volo quō to
tus hilaris amittā. Scis rotūda metiri
si artifex es metire homis aīm. dic q̄ ma
gn. dic q̄ pusillus sit: Scis que recta sit
linea quid tibi pdest si quid in vita rectū
sit ignoraſ. Sen.i lī. ō 7. libalib artib
Hoc scire quid pderit vt sollicit sim: aq
quū saturn ⁊ mars ecōtrario stabūt: aut
quū mercurius vesptinū faciet occasum
vidēte saturno: poti q̄ h dicā: vbicūq̄
ista sint ppicia eē nec posse mutari. Ibi.
Ista liberaliū artium cōsectatio mole ar
stos intēpestiuos vbosos sibi placētes
facit ⁊ ideo nō discētes necessaria qz sup
uacua didicerūt. quare ergo liberalibus
studijs filios erudim: nō qz virtutē dare
possunt. sz qz aīm ad accipiēdam virtutē
pparāt. Sen.ibidem.
Innumerabiles questiōes fiūt de aīa at
tm. vnde sit qual sit qñ esse incipiat: q̄diu
sit: an aliūde alio trāseat ⁊ domicilia mu
tet ⁊ ad alias aīalium formas. an nō am
plius q̄ semel fuiat ⁊ emissus vagef i to
to quid sit factur aīm: quū p nos aliqd
facere desierit. quō libtate sua vsur quū
ex hac effugerit cauea. an obliuiscaf po
rū. Hec tam multa tam magna vt habere
possint libez hospitium supuacua ex aio
tollenda sunt. nō dabit se in has angusti
as virtus. Expellātur oia: totū pect illi
vacet. Seneca ibidem
Nō multū nocebit tibi ista transisse. q at
nec licet scire nec prodest. Quicqd enī
nos meliozes btōsq̄ facturum est. aut in
apto aut in primo posuit. Sen.ibi.
Quattuoz milia libzoz didim grāmati au
cus scripsit. miserer homini si pñs esset
si tam multa legisset supuacua. In his li
bris de patria homeri queritur. de enee
matre vera. in his an libidinosioz ebzio
sioz vixerit. in his an sopho publica fue
rit: ⁊ alia que erāt dediscenda scire si sci
res. sed si ad nostros quosq̄ peneris

UVA. BHSC. IyR_091

oñdam multa securib⁹ resecãda. Veti
re ergo etatem tuã.tam multa non capit.
Audi q̃tũ mali faciat nimia subtilitas ꝛ
q̃ infesta sit in veritati. Sen.ibidẽ
Vbi ꝓsideratio.ab.doctrina.x.ap.er
ror.g.iuõx.v.meritũ.c.phia.l.studiũ.ag
a Amnũ siue dãnatõ. Nõ sic sa
d pit lucrũ:quõ dolet dãnum.fortu
or est in cõfessiõe xp̃i:q dãna nõ
timuit q̃ qui lucra cõtẽpsit.
Aug.in ꝑmõe de sancto stephano.
b Vis vt ille non damnet:tu damna.vis
vt ille ignoscat:tu ignosce. Nemo nisi p
indebitã misericordiã liberat.ꝛ nemo nisi
per debitũ iudicium damnat.
c Est pulcritudo Aug.de caritate
vniuerse creature per hec tria iculpabil
damnatiõe peccatoꝝ:exercitatiõe iustoꝝ
pfectiõe bonoꝝ. Aug.de vã religiõe
d Apert⁹ dãnatiõis testis est.ipe timor
iniquitatis.qꝛ ꝛ timet qõ agit:ꝛ tamẽ ma
lũ nõ vicit qõ timet. Gg.i moza.
e Melius est enĩ pũtia dãna cõtemne
re:q̃ exiguo questu ppetua cõmoda non
habere. Cassio.li⁹ 4.epl'aꝝ.
f Damnũ nisi ex abũdantia raro venit.
Sen.in prouerbijs.
g Omnia pdidi cum omnibus pire po
tuisti. Noli cõqueri q̃ incideris gaude
q̃ euaseris.Qui se habꝫ nihil pdidit.
Sen.de remedijs fortuitoꝝ
Vbi adiutoriuꝫ.b.amissio. cõsiliũ.s.Ba
re.vbi liberalitas.
a Debitũ. Sic sub auctoritate su
d pbia ꝛ bũan⁹ timor sub hũilita
te se palliãt: vt sepe nec ille vale
at cõsiderare qd deo nec iste qd debeat
ꝓximo. Greg.sup ezechielẽ.
b Deputem⁹ intelligẽtiã datã quasi pe
cuniam mutuataꝫ.quo plus nobis credi
tur ex benignitate eo debitores amplius
tenemur in opere. Greg.i moza.
c Stultus est debitor qui gaudẽs pecu
nias accipit ꝛ tẽpus quo reddere ꝺbeat
non attendit. Greg.ibi.
Vbi auaritia.c.e.diuitie.b.n. merituꝫ
m.n.

Decima. Hec est dñi iustissima a
d cõsuetudo:vt si tu illi decimã nõ
dederis tu ad decimã reuocabe
ris.i. demonib⁹ que est decima pars an
gelorum.associaberis.Dabis inquit im
pio militi:qõ nõ vis dare sacerdoti.
Aug.de doctna xp̃iana ꝛ ponit⁹.xvj.q.i.
Decime.
Si decimam dederis:non solũ abũdã b
tiam fructuum recipies:sed etiam sanita
tẽ anime ꝛ corporis consequeris. qꝛ de
cimas dando ꝛ terrena ꝛ celestia possis
premia promereri. Unde qui decimas
dare noluerit:res aliẽas inuadũt.ꝛ dñs
qui dignatus est totum donare: decimas
a nobis dignatus est recipe.
Augustin⁹.ibidem ꝛ ponit⁹.xvj.q.j.
Reuertimini.
Attende q̃ creatura decima iter intel c
lectuales creaturas est homo. qꝛ angeli
in nouẽ ordinibus.decimus aũt ordo est
hoim.Et ideo est homis decimã soluere
vt ruinam angeloꝝ valeat supplere.
Aug.in ꝑmone de decimis.
Justiciam misericordiã ꝛ fidem ꝓp d
suaꝫ gloriã mandauit deus.sed decimas
propter sacerdotes. Chriso.sup
illud mat.23. Qui decimatis ꝛc̃.
Quia non reddidistis decimas ꝛ pri e
mitias:idcirco in penuria ꝛ fame maledi
cti estis.quia dum pua subtrahitis: vber
tatem possessionũ vestrarũ ꝛ totã abũdã
tiam fruguꝫ pdidistis.Sciatis vos ideo
perdidisse abũdantiã. qꝛ fraudastis me
pte mea. Moneo igit⁹ vt reddatis mihi
mea.ꝛ ego restituam vobis vestra.
Hie.in glo.sup illud malachie 3⁹.
Inferte oẽm decimam ꝛc̃. Et ponit⁹ xvj.
q.j. Reuertimini.
Sacerdotes qui ꝓpter decimas corri f
piunt populum ꝛ maiora peccata tacent
docent colare culicem ꝛ deglutire came
lum.i.a modico abstinere ꝛ maiora com
mittere. Chrisosto.ibidem
Vbi elemosina.b.d.
Elitie. Qui dat ꝑ modica dele a
d ctatione illud ꝓ quo xp̃s se tradi

f4.

UVA. BHSC. IyR_091

dit:stultũ xp̃m reputat mercatorẽ.

Aug.i quodã ſmone

b Delectatio cecidit z p̃terijt. vulnera uit z trãſijt.miſeꝝ fecit z abijt ifelicẽ red didit z reliquit.

Ambroſius in quodam ſermone.

c Quicũqꝫ a pueritia dederit ſe delitijs manebit i ſeruitute.vt viuẽs mortuus ſit

Ambroſius in quadã epla

d Corporales delitie quũ nõ bẽnt:gra ue i ſe deſiderium accendũt.quũ vo bite edunt: comedente ꝓtin9 i faſtidiũ vtũt:at ꝓtra ſpũales delitie quũ non bñt:in faſti dio ſunt:quũ bẽnt:i deſiderio.i illis ap petit9:ſaturitatem:ſaturitas faſtidiuꝫ ge nerat.i iſtis aũt ſaturitatẽ appetit9 ſaturi tas appetitũ parit. augẽt enĩ ſpũales de litie deſideriũ i mẽte:dũ ſatiãt.

e Hi frequẽter ma Greg.in homl. lores tribulatiões ex carne ſuſciptunt:q carnis voluptatibus delectantur.

Gregorius li9 xij.moralium.

f Sicut impoſſibile eſt vt ignis inflãme tur in aqua ita impoſſibile eſt cõpunctio nẽ cordis vigere in delitijs. Contraria enĩ hec ſibi ſunt inuicez z pemptoria. Il la enĩ mater fletus hec mater eſt riſus. il la cor cõſtringit.iſta diſſoluit.

Chriſo.in li9 de cõpunctione cordis.

g Centum ſi placet annos dem9 delitijs adde z alios centum.ſi libet adde z deci es centum:que erit ex his ad eternitatez cõpenſatio. Nõne omne tempus vite hu ius quo delitijs frui videmur z indulge re libidini.quaſi noctis vn9 ſomniũ ad eternitatis cõpatiõem videt.

Chriſo.de repatione lapſi.

b Hẽs aſſueta ỏlitijſ nec exculta diſci pline ſarculo mdtas cõtrahit ſordes.

Bernardus in quadam epla

i Facile onus afflictionis ſentiunt: qui vti ſuauibus delitijs cõſueuerũt.

k Plato etiã p̃ce Caſſio.li.4.epla̅ꝫ pit duas corpis ſummitates nõ veládas nec aſſuefieri debere moliciel.capitis.ſ. z pedum. Cum enĩ hec habuerint firmi tatem:cetera robuſtiora ſunt.

Tullius de padoxis

Effeminat aios amentiaſ nimia. Quã l libet viam iumenta patiuntur. quorꝫ du rata in aſpero vngula eſt. In molli palu ſtriqꝫ paſcuo ſaginata cito ſubteruntur z fortior ille ex cõfragoſo venit. Nullũ la borez recuſant manus que ab aratro ad arma tranſferũtur.in ꝑmo puluere defi cit vnctus z nitidus. Sen.52.epla

Mirum ẽ fortiter aliquid dici ab ho m mine molliciem profeſſo. Sen.ibi.

Innatum eſt ab illo mundi conditore n qui nobiſ viuendi iura deſcripſit.vt ſalui eſſemus non vt delicati delitijs miſere ac ſollicite omnia cõpantur. Utamur ergo hoc nature beneficio inter magna nume rando z cogitemus nullo noie illam me li9 meruiſſe de nobis. q̃ qz quicqd ex ne ceſſitate ỏſideratur ſine faſtidio ſumitur

Sen.in quadã epla

Ubi caro.p.elemoſina.militia.b. ae. pauptas.l.periculum.c.voluptas.

Eſiderium. Qui deſiderat z a d ſi lingua taceat:corde cãtat. qui autẽ non deſiderat quolibet amo re quolibet clamore aures boim feriat:i tus mutus eſt deo. Aug.ſup p̃ſ.lxxxvj.

Etiam qñ tempore accelerat: deſide b rio tardum videtur. Aug.lxviij.epla

Qñ ocul9 nõ vidit ꝛc̃. Deſiderari põt c ꝓcupiſci p̃t ſuſpirari i illñ p̃t digne cogi tari z verñ explicari ñ p̃t. Deſideriũ ſin9 cordis ẽ.capiem9 ſi deſideriũ q̃tũ poſſu mus extendamus. Aug.ſup iohãnẽ

Quo diutius abeſt qñ deſideratur: tã d to expectantis deſideria maiori quadaꝫ vi amoris igneſcunt. Caro deficit.ſed cu piditas alitur z augetur.

Ambro.ſup Beati immaculati.

Sancta deſideria dilatione creſcunt. e ſi autem dilatione deficiunt:deſideria nõ fuerunt. Greg.hol.xxiij.ſup euãgelia

Sancti viri vnde deſideriorum ſuorũ f detrimenta tolerant:inde maiora lucra conuerſis alijs reportant. Gre.ibi.

Valẽtiores voces apud ſecretiſſimaſ g aures dei non verba faciunt ſed deſide

UVA. BHSC. IyR_091

ria. Greg.in moza.

b Quid clamas ad me? Voces apud aures dei non faciunt verba nostra sed desideria. Eternam enim vitam si omne petim⁹ nec cozde desideram⁹ ⁊ omne tacem⁹ tacentes clamamus. Greg.ibi.

i Etiam celeritas in desiderio moza ē. Seneca in prouerbijs.

Ubi concupiscētia.e. cupiditas.n.de litie.d.opus.e.tēpus.a.Despectus siue desisio.Ubi contemptus.

a Espatio. Latro agnouit. pe
d trus negauit. In petro demon stratur q̄z q̄z iustuz non de se debere presumere in latrone nullum impium debere diffidere conuersum. Timeat ergo bonus ne pereat per superbiaz ⁊ malus non desperet per multam malitiā.

Aug.in li⁹ de simbolo

b Nemo desperet. iudam traditorē nō tam scelus qđ cōmisit q̄z indulgentie desperatio fecit penitus interire.

Aug.in li⁹ de vtilitate penitētie agende.

c Ne desperando augeamus peccata proposit⁹ est penitentie portus.rursus ne sperando augeamus. datus est dies mortis incertus. Aug.ibidem

d Nemo diffidat.nemo veterum conscius peccatozum.premia diuina desperet nouit domin⁹ mutare sententiam. si tu noueris emendare delictum.

Ambrosius super lucam li⁹ 2⁹

e Incumbit virtuti seculi qui desperat de adiutorio dei.

Ambrosius sup marcum.

f Illius eterne ciuitatis ianuas nobis ɔsperatio claudit. spes aperit. fiducia latum prebet ingressum.

Chrisostom⁹ de respatione lapsi.

g Nullus despare veniā.ēt si circa finē vite ad penitentiam ꝓuertat.vnumquēqz enim deus de suo fine: non de vita ꝑterita iudicat. Isidor⁹ ɔ̄ sūmo bono li⁹.2⁹

b In vita bois finis querēdus est.qm̄ deus nō respicit quales ātea vixerim⁹: sz quales circa finē vite fuerim⁹. Ibi.

i Perpetrare flagitiū aliqɔ̄ moz ē aie sz despare ē in ifernū descēdē. Ibi.

Sceleratioz oib⁹: o iuda ⁊ infelicioz k
extitisti.quē non penitentia duxit ad dōm sz despatio traxit ad laqueum.

Prima salus Leo papa in ſmōe l
est declinare culpā.secūda nō desperare veniam.quia ipe se in eternum punit: qui apud vez iudicē ad penitentiā nō recurrit. Hugo li⁹ de vera sapientia.

Quāuis autem sint aspera ⁊ difficilia m
quecūqz sunt in excelsis posita: nō dubie fit vt in aptū cāpū veniāt: si itinerātibus nihil ɔsperatiōis occurrat.

Valeri⁹ eps i quodā ſmōe

Desperatio ē ad vite statū vl virtutū n
ditū fracta spei gubnatō. Victorin⁹

Nemo se mutat: q se mutari desperat o
Seneca li⁹ de moz ib⁹.

Ubi amicitia.bk.apostoli.b.ignozantia.b.penitentia.a.m.an.ar.Spes.

Etractio. Quū ipsam scriptu a
d re veritatez criminari aut obscurare non possunt: hos per quos predicatur inducunt in odiuz.de quibus effingere quicquid in mente venerit possunt. Unde iam apostolice prophetie tēpus videtur instare: erit tempus in quo sanam doctrinam non sustinebunt.

Aug.in epla ad iponenses.

Obloquiuz est absenti detrahere ⁊ do b
lose mozdere. Aug.de diffinitiōib⁹

Plus nocent in membris detrabētes c
christo. qz animas creditozum interficiunt: q̄z qui eius carnem mox resurrecturam peremerunt.

Augustinus in glo.sup illud ps.

Pro eo vt me diligerent detrac.mihi.

Si hilari vultu detractozem audieris d
tu illi das fomitem detrahendi si vero tristi.vt ait quidam: discit non libenter dicere: quod didicit non libenter audiri.

Glo.super illud puerbiozum.xxv.

Uētus aquilo dissipat pluuias. ⁊ facies tristis linguam detrahentem.

Bilinguis serpens habet atqz mortal e
eo qđ diaboli minister alio ligua loquat aliud cozɔ̄ meditet Au.in li⁹ de paradiso

UVA. BHSC. IyR_091

f Caue ne aut linguā aut aures p̄urien
tes hēas.i. aut ne ip̄e detrabas: alijs aut
alios audias detrahētes.
Hiero.i epl'a ad nepotianū.
g Nulli unq̄ oio detrabas .et aliorum
vitupatiōe te laudabilē videri velis. ma
gis tuā vitā oznare diſce: q̄ alienā carpe
ac ſemp mēoz eſto ſcripture dicētis: noli
diligere detrahere ne eradiceris . pauci
etenim ſunt q huic vicio renūciēt.
b Rarūq̄ iueies Hie.ad celantiaz
qui irrep̄hēſſibilē vitā ſuam exhibē velit
vt is nō libenť rep̄hendāt alienā. tantaq̄
hui⁹ mali libido mētes hoiuz iuaſit: vt ēt
qui ꝑcul ab alijs vitijs receſſerūt: i iſtud
tū quaſi i extraneū laqueuz diaboli icidāt
i Nihil tā facile Hieronim⁹ ibidē.
q̄ oc̄oſuz ꝛ dozmientē de aliozuz labore
ꝛ vigilijs diſputare.
k Nō min⁹ Hieronim⁹ ſup hoſee.
aurib⁹ q̄ lingua fugias detractionē. Nam
detractoz dū te vidz non libenter audire
ñ facile poteſt detrahere. Hie.i epl'a
l Sicut ſagitta ſi mittať contra durā ma
teriaz: nōnūq̄ immittētem reuertiť ꝛ vul
nerat vulnerātez: ita detractoz quū triſtē
facie videriť audientis. imo nō audien
tis: ſed obturantis aures ſuas ne audiat
ſanguinem: illico ꝓticeſcit: pallet vultus
herent labia. ſaliua ſiccatur.
Hie.in epl'a ad ruſticū monachū.
m Incōgruū eſt lingua per totū mūdum
vagari ꝛ cozpoze latere. Hie.ibi.
n Per ſalomonē dicit. Noli eſſe in con
uiuijs potatozum neq̄ comedas cuz eis
qui carnes ad veſcēdū cōferūt. Carnes
ad veſcēdum cōferre eſt in collocutione
derogatiōis viciſſimi p̄zoximoꝝ vitia di
cere. Gr̄.li⁹ xiiij.mozaliū
o Hi quoꝝ vita in exēplo imitatiōis eſt
poſita: debent ſi poſſunt detrahentiū ſibi
verba cōpeſcere. ne eozum p̄zedicatiōez
nō audiāt. qui audire poterāt. ꝛ i p̄zauis
mozib⁹ remanētes bene viuere cōtēnāt.
Greg. ſup ezechielem homť.ix.
p Quid aliud detrahētes faciūt. niſi q
in puluerē ſuflant ꝛ in oculos ſuos terrā
excitāt: vt vnde puluiſ detractiōis pſlaue
rit min⁹ ide veritatis videant: Ibi.
q Linguas detrahentiū ſicut noſtro ſtu
dio nō debem⁹ excitare ne ipi pereāt: ita
per ſui malitiā excitatas debem⁹ equani
miter tolerare. vt nobis meritū creſcat.
aliq̄ ñ aūt cōpeſceze. ne dum de nobis ma
la diſſemināt. eoꝝ qui audire nos ad bo
na poterant: coꝛda innocētiū coꝛrūpant
r Nō maledices ſurdo ꝛc̄. Ibidem.
Surdo maledicere eſt: abſenti ac nō au
dienti derogare. cozā ceco offendiculuz
ponere eſt: diſcretam quidem rem agere
ſed tñ ei qui lumen diſcretiōis non habz
ſcandali occaſiōez p̄bere. Gr̄.i paſt.
s Omnē qui palam vereť dicere q̄ i au
re loquitur ſuſpectum habeas. q̄ ſi cozā
te iudicare ille renuerit: ꝺlatozē iudices
ñ accuſatozē. Ber.i li⁹ de cōſideratōe
t Detractoz ꝛ libēs auditoz vterq̄ dia
bolum poztat in lingua. Si paup es: vilē
ꝛ abiectū te reputat. ſi diues ambitioſuz
auarum ꝛ cupidū. Si affabilis diſſolutuz
ſi p̄dicatoz vel doctoz honoris ꝛ hūani
fauoris queſitozez. ſi tacens inutilem. ſi
ieiunus: hipocritaz. ſi comedēs vozato
rem. Ber.in ſermone.
u Non ſolum ille reus eſt qui falſum de
alio p̄zofert ſed ꝛ is qui cito aurē crimi
nib⁹ p̄bet. Iſidoz⁹ de ſūmo bono li⁹ iij⁹
x Nō eſt ambiguū oēz humanū eloquij
ƙmonem contradictio in obnoxiuz ſemp
fuiſſe q̄z diſſentientib⁹ voluntatuz motib⁹
diſſentiens quoq̄ fit motus aiozum ꝛ cō
tra veritatem aut nō intellectā aut offen
dentē ſtulte voluntatis erroꝛ obnititur.
Hilarius in p̄zincipio libꝛi de trinitate.
y Dentes dicti ſunt a demēdo. ideo pul
cre lingue detrahentium dentes vocanť
q̄z ſicut illi ciboꝛum ptes demūt: ita ꝛ iſti
opiniōes hominū coꝛrodūt.
Caſſiodoꝛus ſup p̄ſ.iij⁹
z Quis hominū ſic cautuſ eſt: vt ſi inter
emulos loquatur nulluz verbum euis in
currat aliquā queſtiōez. nam mēti furoꝛe
ebꝛie oē q̄d rectū dicit puerſum videtur
Caſſio.ſup p̄ſ. Dixi cuſtodiam ꝛc̄.

UVA. BHSC. IyR_091

ac Detractores aũt quodã simulate vere cũdie fuco cõceptã malitiã quã retinere nõ pñt adũbrare conãt. Videas a detractore alta pmitti suspiria: sicq; cũ quadã grauitate ⁊ tarditate vultu mesto ỏmissis supcilijs ⁊ voce plãgenti egredi maledictiõem ⁊ qdem tanto psuasibiliore: q̃to credit ab his qui audiũt. corde nõ iuido ⁊ magis cõdolẽti affectu q̃ malitiose p ferri. Doleo inqt vehemẽter p eo q̃ diligo eũ satis ⁊ nũq̃ potui de hac re corrigere eũ. ⁊ alias mihi quidẽ bene cõptus fuerat de eo istỏ. sed p me nũq̃ inotuisset at qm̃ per alteꝝ patefacta res est: veritatem negare non possum reuera ita est.

Ber. sup cãt. ſmõe xx4.

ad Nũquid nõ vipa est lingua detractoris ferocissima: plane nimiꝝ que tã letaliter inficiat flatu vno. Nũquid nõ lãcea ẽ lingua ista: pfecto acutissima que tres pene trat ictu vno. Ber. in ſmõe

ae Detractio ẽ locutio ex iuidia pcedẽs bona alioꝝ denigrãs. Hugo.

af Detractor est qui bona pximi in q̃tũ potest minuit. Idem.

ag Cõgregat paulatim mima. vt post longum silentiũ cũcta simul obiecta plus noceant: que min⁹ opiniõem lederẽt: si per se singula prolata fuissent.

Hugo de sancto victore sup. ſj. pſ.

ab Fit ei nescio quõ vt magis in alijs cernam⁹ si qd delinquit q̃ in nobis. Unde poeta. Cũ tua puĩas oculꝰ mala lippus inũctis. Cur in amicoꝝ vitijs taz cernis acutũ. Tullius

ai Socrates dicẽte sibi quodam multos de eo male loqui non desinis mihi inquit in auribꝰ meis maledicere.

ak Diogenes cũ ei Valeriꝰ maxi. nũtiasset aĩcus te amici cũcti vituperant oportet inquit sapiam ab insipiẽtibꝰ ferri. esse enĩ meliorem indicat mala lingua quem carpit. Valeriꝰ ma. liꝰ 7ꝰ

al Nulla tam molesta felicitas est: vt malignitatis dẽtes vitare possit. qui alienis malis sicut suis bonis letant⁹ diuites sũt alienis iacturis. locupletes calamitatibꝰ inimortales funeribꝰ. Sen. in epla

am Difficilẽ oportet habere aurẽ ad crimina. Sen. in prouerbijs

Ubi cõsideratio. y. cõuersatio. e. cõuitium. e. excusatio. k. fama. o. p. inuidia. z. loquacitas. x. murmur. g. odiũ. i. pfectꝰ. c.

Eus. Deus tibi totũ est. si esu a
d ris panis tibi est. si sitis: aqua tibi est. Si in tenebris es: lumen tibi ẽ: si nudꝰ es: imortalitate tibi vestis est Aug. sup iohãnẽ ſmõe. xix.

b O vera sũma suauitas oi suauitate dulcior. sed nõ carni ⁊ sanguini. oi luce clarior oi secreto interior. oi honore sublimior: sed nõ sublimior in se.

Aug. libro 6. confessionum.

c O eterna veritas ⁊ vera caritas ⁊ cara eternitas: tu es deus meꝰ vbi suspiro die ac nocte. Au. liꝰ 7ꝰ cõfessionũ

d Deus medicamẽtũ est nõ sano. regula est prauo. lux est tenebrato. hitatio est deserto. Aug. de caritate.

e Deꝰ vera ⁊ summa vita in quo ⁊ a quo ⁊ per quez bona sunt oĩa que beata sunt Deus a quo auerti cadere. in quẽ cõuerti resurgere. in quo manere cõsistere est Deus a quo exire mori ⁊ in quẽ redire reuiuiscere: ⁊ in quo habitare viuere est Deus quẽ nemo amittit nisi deceptꝰ quẽ nemo querit nisi admonitꝰ quẽ nemo inuenit nisi purgatus. Aug. in soliloquijs

f Deus ẽ i setpo sicut alpha ⁊ o. in mũdo sicut rector ⁊ auctor. in angelis sicut sapor ⁊ decor. i ecclesia sicut pr̃ familias in domo. in aĩa sicut sponsus in thalamo in iustis sic adiutor ⁊ protector. i reprobis sicut pauor ⁊ horror. Aug. sup illud Pater noster qui es in celis ⁊c.

g Quicquid preter deum est: dulce non ẽ. quicquid mihi vult dare dñs meus: auferat totum. ⁊ se mihi det.

h Non est quo Aug. sup pſ. xxvj. fugias a deo irato nisi ad deum placatũ.

i Deus totꝰ oculꝰ Au. sup pſ. 74. est. qz oĩa videt. totꝰ manꝰ ẽ. qz oĩa opat. totꝰ pes ẽ. qz vbiq; ẽ. Au. epl. c. xxx6.

k Nõ i loco deus videt sz mũdo corde

UVA. BHSC. IyR_091

nec corporalib⁹ ocłis de⁹ q̄rit. nec circū
scribit visu. nec tactu tenet. nec auditur
affatu. nec sētit icessu. ⁊ quū absēs ē vide
tur. ⁊ quū p̄sēs ē: nō videt.

Ambro. sup lucā lī. ſ.

l Creator oīz de⁹ pī omipotēs vbiq̄ ē
et vbiq̄ tot⁹ ē. ī pte nō ē. qm̄ vbiq̄ ē. ⁊ tūc
min⁹ iueit. qū is q vbiq̄ tot⁹ est: ī pte q̄rit

Greg. lī. 2°. moralium

m Nūq̄ deest ⁊ tñ ab iquoq̄ cogitatōib⁹
lōge ē. nec tū ibi deest vbi lōge ē. qm̄ vbi
non est p gr̄am adest per vindictaz. De⁹
vbiq̄ p̄ns est: ⁊ vix iueniri potest. stātem
seqmur ⁊ apprehēdere nō valem⁹.

Greg. ibi. ⁊ ī hom. 8. sup ezechielem.

n Ponam⁹ ante oculos q̄ sit illa dei na
tura q̄ tenet oīa. implet oīa. cōplectit oīa
superexcedit oīa. sustinet oīa. nequaq̄ aūt
de⁹ ex vna pte sustinet atq̄ ex alia super
cedit. neq̄ ex alia pte implet atq̄ ex alia
pte circūplectit. ſz circūplectēdo iplet ī
plēdo circūplectit sustinēdo superexcedit
superexcedēdo sustinet. sine ineqtudine su
periꝰ regēs. sine latitudie inferiꝰ sustinēs
interiꝰ sine extenuatiōe penetrās exteriꝰ
sine extensiōe circūdans. Est itaq̄ iferi
or ⁊ superior sine loco: est amplꝰ sine la
titudine: est subtilis sine extenuatiōe ⁊ q
p molē corpis nusq̄ est: per incircūscri
ptam substātiam suam nusq̄ deest.

o Deus manet intra oīa Ibidem
ip̄e extra oīa. ip̄e supra oīa. ip̄e infra om
nia. Superior est per potentiā. inferior
per sustentatiōem. exterior per magnitu
dinem. interior per subtilitatez. Sursuz
regens deorsuz cōtinēs. extra circūdās
interiꝰ penetrās.

Greg. ibidem ⁊ in moralibus.

p Pene omne qđ de đo dicit: eo ip̄o iā
indignū est quo potuit dici. nam cuiꝰ lau
di nō sufficit obstupescēs conscia. qū suf
ficiet loquēs lingua. Bre. li. xx°. moza.

q Non parum apprehēdisti: si hoc tibi
de deo cōptū sit: q⁹ nusq̄ sit qui non clau
ditur loco ⁊ nusq̄ nō sit q nō excludit lo
co. Ber. de cōsideratiōe lī. ſ.

r De⁹ nō ptibus cōstat vt corpꝰ. nō affe
ctib⁹ distat vt aīa. Non formis substat vt
oē qđ factū est. Nūquid verēdū ne cogi
tatio trāsuolet illū: q̄tūcūq̄ in altū pfici
at vltra est. Jn tra q⁹ homo cogitare pos
sit altissimū querere ridiculū est statuere
ip̄m vltra nō citra querēdus est. Ibi.

s Quā diues es in mīsericordia q̄ magni
ficus in iusticia q̄ munific⁹ in gr̄a dñe de⁹
noster. nō est q similis sit tibi. O bunera
tor copiosissime. remuneratoꝛ egssime. li
beratoꝛ pijssime. gratis respicis būiles
iuste iudicas inocētes misericorditer etiā
saluas peccatores. Ber. ſmo. ſ7.

t Quid est deꝰ: lōgitudo. latitudo. subli
mitas. pfundū. Lōgitudo ꝓpter eternita
tem. latitudo ꝓpter caritatez. sublimitas
ꝓpter maiestatē. ꝑfundū ꝓpter sapiam.
De⁹ amat vt caritas. nouit vt veritas. se
det vt eqtas. dñat vt maiestas. regit vt p̄n
cipiū. tuet vt salus. opat vt virtus. reue
lat vt lux. assistit vt pietas. que oīa factūt
⁊ angeli. facim⁹ ⁊ nos. sed longe inferio
ri modo. nō vtiq̄ bono qđ sum⁹ sed qđ p
ticipam⁹.

Ber. de cōsideratiōe

u Un⁹ q̄sq̄ qđ p̄ ceteris colit qđ sup oīa
mirat ⁊ diligit: boc ei deus est. Si qd il
lud est: qđ in dilectiōis laude p̄pōderat
boc tibi deus est.

Origenes super iuđ. hom. 2ª

x Bñs nec splene rīdt. nec vultu subsa
nat. Jra ergo dei vocat retributio pecca
toꝝ. nā motꝰ diuinitas nō patit. q̄ semp ea
dē ekna atq̄ imobil⁹ pseuerat: ſz ista con
uersio būane cōuenit fragilitati. vt de le
to qs tristis de placato iracūdꝰ: de beni
uolo reddat offensus. Cassio. sup illđ
p̄s. 2. Tūc loquet ad eos.

y Quū diligim⁹ deuz: oīa in ip̄o reperi
m⁹. vn⁹ est qui querit. sed in quo oīa cōti
nēt. O lucꝝ mirabile. o cōpēdiū singula
re: cur nos per diuersa fatigam⁹. Ad ip̄z
ergo vnanimit festinem⁹. postq̄ cūcta bo
na vltra nō querim⁹ sed tenem⁹.

Cassio. sup illud p̄s. Jngrētes dñz ⁊c.

z Virt⁹ iexplicabil. pietas icōp̄hēsibil.
sapia ieffabil. cuiꝰ diffinitio ē: finē ī scis
laudib⁹ nō b̄re. Cassio. sup illđ p̄s.

UVA. BHSC. IyR_091

Magnus domin⁹.

ab Sicut ei nullū est mom̃tū quo homo nō vtat vel fruat dei bonitate ⁊ mīficoꝛ dia: sic nullū debet esse mom̃tū quo euꝫ p̃tem nō habeat in memoꝛia. Omne tē p⁹ in quo de deo nō cogitat: hoc te ꝓpun ta pdidisse. Hugo li°j°. de claustro aīe.

ac Deus est splēdoꝛ nūq̄ deficiens. vita indefesse nō moꝛiens. fons semp scaturi ens. seminale vite seminantū. sapiētie p̄n cipale p̄nciplꝫ. initiale bonitat̄ initium

Alanus de cōquestiōe nature.

ad Ꝓxope de⁹ est tecū est intus ē. Ita di co luculi. facer itra nos spūs sedet. malo ruꝫ bonoꝛūq̄ nr̄oꝝ obseruatoꝛ ⁊ custos hic put a nobis tractat⁹ ē. ita nos ipe tra ctat. bon⁹ vero vir sine deo nemo est.

Ubi amoꝛ. f. g. ab. ac. Sen. i epla ay. bg. bi. bl. bm. aīa. b. bt̄itudo. a. f. cogi tatio. n. cōsideratio. ad. cōuersio. a. b. c. d. t. creatiō. a. c. curiositas. q. s. dilectio. a d. r. gloꝛia eterna. s. t. laus. u. mīficoꝛdia c. passio. y. querere sapientia. c. scriptura d. trinitas.

a Deuotio. Non putrescit coꝛ si

d leuet ad deum. frum̃tū tuū si ha beres in inferioꝛib⁹ ne putresce ret leuaret illud ad supioꝛa. frum̃to tuo q̄ris mutare locū ⁊ coꝛ pmittꝫ i ꝛa putre scē frum̃tū leuaret ad supioꝛa. coꝛ leua i celū. ⁊ vñ inquis possum: qui funes q̄ ma chine que scale opus sunt: grad⁹ affectus est iter tuū volūtas tua est. amādo ascen dis. negligēdo descēdis. stans in terra. in celo es si deū diligis.

b Si habet anim⁹ Aug. sup p̄s. 85. vnde oblectet extrinsec⁹: sine ōlicijs ma net interius. Aug. sup iohānem.

c Ama deo deuota sic se act⁹ coꝛpis ⁊ ter renos exuit: moꝛes vt vestiat: quō si velit rursus induere. Cōsuetudo eni bōi vsuꝫ veteris p̄rauitatis amisit.

Augustinus de virginitate.

d Hec est va foꝛtitudo que nature vsuꝫ ser⁹ infirmitatē mentis deuotiōe trāsgre ditur. Aug. in libꝛo de viduis.

e Nescio qd icoꝛpaliter ⁊ spūaliter in nobis facit de⁹. q̄ nec sonus sit qui aurē pcutiat nec coloꝛ q oculis discernat. nec odoꝛ qui naribus capiat. nec sapoꝛ q fau cibus iudicetur. nec duruꝫ ⁊ molle qō tā gēdo sentiat. ⁊ tñ aliqd ē qō sentire faci le est. explicare nō possibile.

Si nos virtus Aug. sup iohem f deuotiōis in itimis afficit: ois strepitus p̄raue suggestiōis obmutescit.

Uiros ad offerē Greg. i homl. g da deo munera venientes in medio ciuita tis interficit. qꝛ diuinis dedite opib⁹ mē tes nisi magna se circūspectiōe custodiāt surripiēte hoste dum deuotiōis poꝛtant hostiā in ipo itinere pdunt vitam.

Gregoꝛ. ibidem ⁊ in moꝛalib⁹

Nō oibus eodē mō data est gr̄a ista. s. b deuotio. Poꝛro thomas in latere iohes in pectoꝛe: petr⁹ in sinu p̄is. paul⁹ in ter cio celo secreti huius gr̄am sunt assecuti. Poꝛioꝝ mulier strauit in tuto loco hūlita tis. posteꝛioꝝ in solio spei. thomas in fun dam̃to fidei iohes in lecto caritat̄. pau l⁹ in intimo sapie. petr⁹ in luce veritatis. Sic apud sponsum mām̃siōes multe sunt.

Tēpoꝛis p̄teriti fru Ber. sup cāt. i ct⁹ est cōpūctio futuri flos ē deuotio.

Mel in cera. deuotio in ꝛa Ybi. k alioquin ꝛa occidit: si absq̄ ꝓdim̃to spi rit⁹ glutieris. Ybidem

Est vnguēt̄ cōtritiōis. ē vnguēt̄ pie l tatis. p̄mū pūgitiuū doloꝛē faciēs. scōm tpatiuū doloꝛē leniēs. terciū sanatiuum moꝛbū expellens. Ber. sup cāt.

Ubi crapulā ructātis iter pocula sen m serit xp̄s vina sua dulcioꝛa sup mel ⁊ fa uū m̃ti ꝓpinare nō dignat. Ubi curiosa ciboꝝ diuersitas. vbi diuitis suppellecti lis discoloꝝ varietas oculos pariter pa scit ⁊ ventrē: celestis panis ieiunaz dese rit mentem. Ber. in epla

Melius est deuotū in mioꝛib⁹ q̄ i de n uotū in maioꝛib⁹ ꝓfessiōib⁹ inueniri. Johes cassian⁹ in collatiōe iohis abbat̄

Deuotio ē feruoꝝ bone volūtat̄. quez o mens cohibere nō valēs: certis manife stat indicijs. Hugo

UVA. BHSC. IyR_091

Ubi abstinẽtia.c.cõtẽpt⁹.c.delitie .d. f.desiderũ.fuittũ.b.

a Jabolus. Jnternas aie cogi d tatiões diabolũ nõ videre certi sum⁹. sz motu eas corpis ab illo ꝛ affectionũ indicijs colligi ꝛ expimẽto didicim⁹. Secreta aũt cordis sol⁹ ille no uit ad quẽ dicit:tu solus nosti corda filio rũ hoim.

Au.de diffinitõib⁹ eccłiasticoꝝ dogmatũ

b Diabol⁹ plerũqꝫ vult nocere ꝛ nõ ꝑt qz ptãs ista est sub ptãte.nam si tm posset nocere diabol⁹ q̃tũ vult: aliqs iustorum nõ remaneret. Aug.sup ps.

c Alia nũq̃ a corpe vincerek.nisi prius a diabolo tenerek.nã nisi quis prori mo re vixisset.nũq̃ accepisset in eo diabolus ptãtem.aut si accepisset:nõ vt pderet sed vt probaret.Sine pmissiõe dei diabolus nocere nõ posse cognoscas.ne potẽtiam diaboli magis timeas q̃ diuinitat offen sam. Hec ambrosius sup lucã

d Prius cõplectiõem vni⁹ cui⁹qꝫ aduer sari⁹ pspicit.ꝛ tũc tentatiõis laqueos op ponit.Alius nãqꝫ letis ali⁹ tristib⁹.alius timidis.alius elatis morib⁹ existit. quo ergo aduersari⁹ occult⁹ facile capiat.vici nas cõplectiõib⁹ deceptiões parat.qz le ticie voluptas iuxta ẽ letis morib⁹ : luxu riã ꝓponit.ꝛ qz tristicia in iram facile la bitur:tristib⁹ peccatũ discordie porrigit qz timidi supplicia formidãt: pauẽtibus terrores intentat.ꝛ qz elatos extolli lau dib⁹ cõspicit:eos ad quecunqꝫ voluerint blãdis fauorib⁹ trahit.Singulis igit ho minib⁹ vitijs cõuenientib⁹ insidiant. Greg.xxix.mora. sup illud Job Diuiditur estus super terram.

e Perfecte aduersarius vincit:quãdo mẽs nra in tentamẽta eius ad delectatio nẽ atqꝫ cõsensum nõ cõtrahit.ꝛ inter cõ tumelias ꝓximi ab odio custodit.ꝛ inter flagella dei a murmuratiõe cõpescitur.

f Jniustũ est fuire Greg.in hol. diabolo.qui nullo placat obsequio.

g Demonũ est mala Greg.ibi. suggerere.nostrũ est nõ cõsentire. Quo tiens eis resistim⁹:totiens eos supamus angelos glificam⁹ deum bonorum⁹. qui visitat vt pugnem⁹ adiuuat vt vincam⁹.cõ solidat ne deficiam⁹. Ber.in sermone

Jn ꝑmis grauis ꝛ insufferabil⁹ est im b petus diaboli.q̃ si quis fortis aio sustinue rit eum:in scõo inueniet eũ infirmiorez. Quãto enim plus pcussus fuerit:magis re frigescit ꝛ deficit. Chriso.sup mat.

Demões ꝟplici acumie pscientie vigẽt i scz subtilitate nature.experientia tẽporum reuelatiõe supioꝝ ptãtũ.

Jsidorus li⁹ j⁹ de summo bono

Quãto ꝓpinqui⁹ finẽ mũdi diabolus k videt:tãto crudeli⁹ psecutiones exercet. vt qui se cõtinuo dãnãdũ ꝓspicit: socios sibi multiplicet cum qbus gehẽne ignib⁹ addicatur.

Jsidorus de summo bono libro primo

Diabolus quãdo ocipere quẽq̃ que l rit:prius naturã vni⁹ cuiusqꝫ intendit.ꝛ i de applicat vnde aptũ hoiem ad peccan dum inspexerit.

Jsidorus libro tercio de summo bono

Diabol⁹ serpẽs est lubricus. cui⁹ si ca m piti.i.prime suggestioni nõ ꝛsistit: totus in intima cordis dum nõ sentit illabitur.

Tũc cõtra eũ quẽ Jsido.vbi.sup n possidet diabolus acrius seuit.qñ se diui na virtute ab eo expellẽdũ cognoscit.

Lata ꝛ spaciosa iti Jsido.ibi. o nera vite letalis illic illecebre ꝛ mortife re voluptates. illic diabol⁹ blãdit vt fal lat.arridet vt noceat.allicit vt occidat.

Cipria⁹ in quadã epła.

Diabol⁹ mali auctor.negtie orrigo.re p rũ hostis. corruptor scti. bois semp ini mic⁹. ille laqos tẽdit.lapsus parat. foue as fodit.aptat ruinas.stimulat corpa.pũ gnat aias.cogitatões suggerit.immittit iras dat virtutes odio.vitia addit amori. erro res serit.discordias nutrit. pacẽ turbat. affect⁹ dissipat.hũana violat. diuina tẽtat Petrus rauañ.tractãs illud mat. 2⁹ Ductus est ihesus in desertum.

Diabol⁹ sp ꝑmordia bona pulsat. ca q ptat rudimẽta virtutũ. scã i ipo ortu festi

UVA. BHSC. IyR_091

nat extiguere. scies q̄ ea subuertere fun
data nō possit. Petr⁹ rauañ. ibidez

Ubi antixps. a. b. e. r. coz. a. erroz. b.
fraus. e. b. homicidium. b. mēdaciuz. m.
mozs. ae. peccatū. ao. penitētia. y. tētatō

a Lectio. Illi deū diligūt. qui
d nō aliud q̄z vnde nomē ei⁹ gl'ifi
cet exercēt. Au. ō vita xp̄iana

b Breue p̄ceptū tibi p̄cipit: diliger & fac
qđ vis siue taceas dilectiōe taceas: siue
clames: dilectōe clames: siue emēdes di
lectiōe emēdes. siue pcas dilectiōe pcas
Radix sit intus dilectiōis. nō pōt de ista
radice nisi bonū exire.

Aug. de laude caritatis

c Dilectio sola discernit inter filios di
& filios diaboli. Signēt se oēs signo cru
cis. rndeāt oēs amē. cātent oēs alleluia
baptizētur oēs intrent eccleſias. ipleāt
parietes basilicaz. nō discernūt filij dei
a filijs diaboli nisi caritate. Qui habent
caritatē nati sunt ex deo. qui nō habent ca
ritatem non sunt ex deo. Magnum iudi
cium. magna discretio. qcqd vis habere
hoc solum nisi habeas nihil tibi prodest
alia si non habeas. hoc habe & impleſti
legem. Aug. ibidē sup illud. j. ioh'is
In hoc manifesti sūt filij di & filij diaboli

d Miser ego q̄ztū ōberē diligere deū
meū qui me fecit quū non eram. redemit
quū perā. Nō eni erā & de nihilo me fe
cit. nō lapidē nō arboꝛē. nō aliqđ de aīa
libus. sed boiem voluit me esse. dedit mi
hi viuere sentire discernere. reduxit me
de exilio. redemit de seruitio. vocauit me
noīe suo. vt memoꝛiale suū semp eēt apđ
me. Unxit me oleo letic̄ie quo ip̄e eāt vn
ct⁹. vt ab vncto essem vnctus & a xp̄o dice
rer xp̄ian⁹. Aug. de spū & aīa.

e Non habet calid⁹ hostis machinamē
tū efficatius ad tollendam de coꝛde dile
ctiōem: q̄z si efficere possit vt in ea in cau
te & non cum rōne ambuletur.

Augustinus. in epistola

f Quantū deū diligas debes ex dilectio
ne legis eius oñdere. Au. de spū & lra

g Oēs boies eque diligēdi sunt. sz cuz
oīb⁹ pdesse non possis. bis potissimū cō
sulendū est qui pꝛo locoꝛ & tempoꝛ vel
quarūlibet rerū oppoꝛtunitatib⁹ constri
ctius tibi quasi quadam soꝛte iūguntur
Aug. li⁹ j⁹. de doctrina xp̄iana.

Primo diligēdus est deus. scđo pen b
tes inde filij. post domestici qui etiā si bo
ni sint malis filijs p̄ponendi sunt. inimi
cos aūt nō sicut teip̄z. sed simpliciter suf
ficit eni q̄ odio non habeas.
Glosa aug̃. sup illud cant. 2⁰
Ordinauit in me caritatem.

Vere diligit q sine tristicia sine timo i
re. volūtario potius studio q̄z coacto pze
cepta ꝓfuat. Amb̄. sup Bti imaculati

Dilectiōem firmi xp̄iani nulla vincūt k
tozmēta. Amātis eni plus incitat caritas
si eum cui⁹ sensit bñficia ꝓhibeat amare
Ambꝛosius de trinitate li⁹ 5⁰.

Pro magno diligi nō debz qcqđ sine l
ꝓcludit. illa appetēda. illa sūmo ope di
ligenda. que nec inuēta trāseunt nec ade
pta deficiūt. Greg. in registro

Nihil est p̄cłosius deo virtute dilectō m
nis nihil est desiderabili⁹ diabolo extin
ctione caritatis. Greg. in pastoꝛali

Inimici dilectio tūc veraciter custodi n
tur. quū non de p̄fectu deijcimur. nec
de ruina eius letamur. nemo eni amat ali
quem: quem non vult esse meliozem & eū
stantem voto p̄sequit quē cecidisse gratu
latur. Greg. xxj. moza.

Quādo ignozabā me instruxit. qñ er o
rabam me reduxit. quando peccabā: me
coꝛrexit quādo steti: me tenuit. quādo ce
cidi: me erexit. quando iui: me duxit. quā
do veni ad ipsum: me suscepit & subdit.
nec pꝛo bis oībus quid repēdaz bēo. ni
si tantum vt diligam. Non enim melius
nec decentius q̄z per dilectiōez rependi
potest. qđ per dilectiōem datum est.
Ber. sup illud p̄s. Quid retribuā dño &c̄

Non abduci blanditijs nec seduci fal p
lacijs nec iniurijs frangi: toto coꝛde to
ta anima. tota virtute diligere est.

Ber. super cant.

Ordinē dilectōis illi puertūt. nec modū q

UVA. BHSC. IyR_091

dilīgēdi custodiūt: q aut mūdum q cōtem nēdus est diligūt: aut cozpa sua min' dili gēda plus diligūt: aut pxios suos non si cut seipos: aut deū pl' q̄z seipos forte nō diligūt. Prosp li. j. de vita ꝓtēplatiua

r Dilectio dei est oia cōmoda z icōmo da postponere cā pfruēdi deo. Dilectio pxi est puata cōmoda p'ponere cā pfruē di amico. Hugo de sba dilectiōis

f Necesse est vt quo pcesserit dilectiōis thesaur': illic etiam cogitatiōis sequatur affect': izo veritas ait. Ubi ei est thesau r' tuus: ibi z coz tuū erit. vt ergo i celis thesaurizem' celestia diligam'. Uis nos se vbi thesaurizas: attēde qd cogitas. ita fiet vt thesauruz tuū ex tuo amoze cogno scas z amozē tuū iudicio tue cogitatiōis itelligas. Fulgenti' in quodā fmōe

t Diligere quasi de oib' eligere. Ignis ē caritas dei. virtutū pgressiōib' crescēs q̄ q̄tomagis cōcupiscit. tāto efficacī' am pliat. Cassio. sup ps. Diligā te ō. zc.

u Inaudita est dilectio q̄ amicū diligit z pūtiam ei' non amat. Ibidem

x Cū hūane ꝓditiōis stat' mltiplici mo tu variet: nihil in tpalib' iuenio pter vnū q̄ vite celestis imaginē repsentet. Sola dilectio est. quā nō alterat casual' euētus quā sepatio cozpalis nō diuidit. quā tem poris longitudo nō abolet. q̄ defectui nō succūbit. Sola dilectio est per quaz ami cos absentes videm' alloqmur amplexa mur q̄ sic quadā āgelica agilitate z ima ginario cōmeatu trāsuolat z recurrit. vt nihil de dāno cozpozee molis aut distan tie localis iniuria cōqueramur.

Petrus rauañ. in epla.

y Fortis est dilectio vt moz. cū eni cō pagē mēbroz aieq̄ z cozpis fed' amica bile moz abrūpet: dilectio ecōtrario di uersas volūtates cōflat i vnā: z i glutino caritatis diuersaz aiaz ꝓsolidat vnioez

z Dilectio absentie dāna Ibi. nō sentit. cūq̄ diuturnitate tēpoz plera q̄z soleat infirmari dilectio: z tpis tractu z locali distātia cōualescit. Ibidem

ab Nihil est q̄ nō toleret q̄ pfecte diligit

Ubi adiutoziū. a. Sen. i puerbijs amicitia. al. amoz. caritas. o. p. cozreetio c. d. crux. b. deus. u. discordia. k. mificoz dia. af. pfectio. ab. prim'. pspitas. m. sci tas. b. virtus. a.

Iscere. Ad discēdum q̄ op' a
d est nulla etas sera videri pōt: q̄ z si senes magis decet docere q̄z discere: magis tñ decet discere q̄z ignoza re. Aug. in epla ad hieronimū.

Nihil prodest facīēda didicisse z non b
facere. Melius est nescire aliqd q̄z cuz periculo discere. Hie. in epla

Optabile ē z mihi pcarū vsq̄ ad vlti c
mā discere senectutē. qm̄ nulla etas ad p docēdū sufficere pōt. docere vero alios affectare eum qui nō sufficiēter instruct' est: res mihi videt antiq puerbij: in dolo discere artem figuli: boc est i piculo aīa rū doctrinā discere pietatis.
Greg. nazāzen' in apologetico.

Sapiēs qdam cū de modo z forma di d
scēdi interrogaret: mēs ingt hūilis studiū querendi vita qeta scrutinīū tacitū. pau pertas terra remota vel aliena. hec rese rare solēt multis obscura legēdi. Audie rat puto q̄ dictū est: mozes oznāt sciam z izo p̄ceptis legēdi. pcepta quoq̄ viuē di adiūgit. vt z modū vite sue z studij sui rōnem lector agnoscat. Illaudabil' eniz est scia quā vita maculat ipudica. z idcir co sumope cauēdū est ei qui querit sciaz vt nō negligat disciplinā.

Hugo li. z. didascalicon

Multos hoc decipit q̄ añ tps sapiē e
tes videri volūt. vt iā z simulare incipiāt q̄ non sunt: z q̄ sunt erubescere z eo lō gius a sapia recedūt. quo nō esse sapien tes sz putari putāt. Sed si magnoz z sa piētiū vel scripta audierint vl' verba: nos inquiunt vidim' illos z nos ab illis legi m'. sepe nobis loq illi solebāt. Illi sum mi: illi famosi cognouerūt nos sed vt me nemo agnoscat z ego cūcta nouerim.

Ab oibus libenter Ibidem f
disce q̄ tu nescis. qz hūilitas cōe tibi fa cere pōt q̄ natura cuiq̄ prioriuz fecit.

UVA. BHSC. IyR_091

Sapientioꝛ oĩbꝫ eris: si ab oĩbꝫ discere voluerĩs. Qui ab oĩbꝫ accipiũt: omnibus ditioꝛes sunt. Audi crisippũ in ꝓuerbijs Quod tu nõ nosti: foꝛtassis nouit asellus

g Qui eniz Hugo ibidem. diligenẽ ispicere velit quid ãtiqui ꝓpter amoꝛẽ sapiẽtie ptulerit: q̃z memoranda posteris virtutis sue mõimẽta reliquerit q̃libet suã diligẽtiã iferioꝛẽ esse videbit Alij calcabant honores. alij ꝓiecerent diuitias. alij acceptꝰ iniurijs gaudebant alij pẽas spꝛeuerĩt. alij cõtubernia boinũ deserẽtes: vltimos ꝛcessus ꝛ secreta ere mi penetrãtes: se soli philosophie dedi cabãt. vt q̃tũ mẽte ꝛ itelligẽtia a ceteris differrẽt: tꝑa loꝯ distãtia demonstraẽt ne vna tenẽt hitatio: quos nõ eadẽ socia bat itẽtio. Quidam philosopho ꝛferebat qdam dicẽs. Nũquid nõ vides qꝛ te ꝛi dẽt boies: ꝛ ille: tꝑi me inquit deridẽt: ꝛ eos asini. Cogita si potes: q̃ti estimaue rit laudari ab is a quibus nec vituparꝛi ti muit. Hugo ibidem

b Quid est ꝙ ex tãta turba discẽtiũ quo rũ multi ꝛ igenio pollẽt ꝛ exercitõ vigẽt tã pauci inueniãt qbus ad sciam pueniẽ ꝓtingat: Sciẽdũ est ꝙ i quolibet negotõ duo sunt necessaria. opus viõlicz ꝛ ratio opis: q̃ ita sibi ãnexa sunt. vt alteꝛ sine al tero aut inutile sit aut mĩꝰ efficax. Verũ tñ melioꝛ vt dicit ꝓudẽtia est foꝛtitudie qꝛ ꝛ apponẽda aliq̃ñ q̃ viriꝫ mouere nõ possumꝰ arte leuamꝰ. Sic nimiz est in oĩ studio. q sine oꝛdine ꝛ discretiõe opatur laboꝛat quidẽ sed nõ pficit ꝛ quasi aeꝛez verberans vires inuentũ fundit. Aspice duos pariter siluã trãseũtes: ꝛ hunc qdẽ p deuia laboꝛãtẽ. illũ vero recti itineris ꝓpẽdia eligẽtẽ. pari motu cursum tẽdũt sed nõ eque pueniũt. Quid aũt scripturã dixeri nisi siluã? Cuiꝰ snias quasi fructus quosdã dulcissimos legẽdo carpimꝰ: tra ctãdo ruminamꝰ. Qui ergo in tãta multi tudie libꝛoꝝ discẽdi ac legẽdi oꝛdinem nõ custodit. quasi idẽsitate salt⁹ oberrãs tramitẽ recti itineris pdit ꝛ vt dicit: semp discẽtes ꝛ nũq̃ ad sciam pueniẽtes. Tã tũ eni valet discretio vt sine tꝑa ꝛ oẽ ociũ turpe sit ꝛ laboꝛ iutil. Hugo ibi. li. ꝯ.

Pꝛoxim⁹ cognitiõi est: q qd debeat in i qꝛere pꝛudẽter agnoscit. Maxia ei ps itelligentie est scire ꝙ nescias.

In collatiõe isaac scõa.

Nũq̃ ad rõnez veritatis itrabit qsqs k a discussiõe ceperit erudirꝛi.

In collatione nestoꝛis abbatis.

Tria sunt vt ait alexãder que impedi l unt boiez apꝓhendere vitatẽ rei. s. amoꝛ altitudis subtilitas ac ꝓfunditas rei iue stigãde ꝛ ignoꝛãtia inqsitoꝛis siue bꝛeui tas potentie sue in apꝓhẽdendo. in nro ãt tꝑe est causa quarta quã nõ numerauit alexãder: qꝛ nõ erat in tꝑe suo ꝛ hec ẽ so cietas nutritiua. qm̃ in natura homis est amoꝛ sequẽdi illũ cum quo habet societa tem ꝛ diligere ea in qbus nutritꝰ est. ado ꝙ videbis habitatoꝛes villarũ licet sint ibi in soꝛdibꝫ ꝛ in defectu delectationuz ꝛ in malitia ciboꝝ vt odiant hitatiõem ci uitatũ nec delectãt in delitijs eaꝝ ꝛ eligũt potius ea in qbus nutriti sunt: q̃ ea in q bus non sunt. licet sint melioꝛa. Sicꝫ cõ tingit boi in sciẽtijs ꝛ opiniõibꝫ in qbus nutritus est ab infantia sua. qm̃ diligit il las ꝛ ꝓfirmat rõnes eaꝝ ꝛ ãxiat in ꝓrijs ꝛ ideo ꝓpter istam cãm deficit intellectꝰ boĩs in apꝓhensiõe veritatis ꝛ seqt ea i qbus nutritꝰ est. ꝛ tũc renouabit i eo dña tio cogitationũ similiũ ꝛ seqla defectuum ꝛ malitia moꝝ. hoc accidit ꝓpter societa tem ꝛ nutriturã cũ illis quoꝝ opinio cõ firmat i eo. Rabimoyses li. j. ca. xxx.

Interdum expedit pꝛiam negligere. m vt sapiaz quis possit acqrere. Ulixes ita cus nisi hoc fecisset. laboꝛibꝫ ꝓpꝛijs foꝛ te latuisset. cuiꝰ sapiam hinc maxie home ri nobile carmẽ asseruit. dũ illi pꝛudẽtio res sunt semp habiti qui multoꝝ boiz cõ uersatiõibꝫ ꝓbant eruditi.

Cassio. libo ꝑmo epl'aꝝ

Besiderabil' est lr̃aꝝ eruditio que na n turã laudabilẽ eximie ꝛddit oꝛnatã. Ubi eni pꝛudens inuenit vñ sapiẽtioꝛ fiat. ibi bellatoꝛ repit vñ ai virtute roboꝛet. inde

gj

UVA. BHSC. IyR_091

ꝓiceps accipit quō populoſ ſub equali
tate cōponat. nec aliqua ī mūdo pōt eſſe
foꝛtūa. q̄ ll̄arū nō augeat gl̄ioſa noticia.
Caſſidoꝛus li°. 3°.

o Hic eniꝫ decoꝛ ẽ terminū nō habere
hic honeſta ꝓpaſ ābitio. cui⁹ ẽt ꝛ nimie
tas placet: omne ſiquidē ſcientificū q̄to
ꝓfundi⁹ queꝛitur tāto gl̄ioſius inuenitur
Caſidoꝛ⁹ li°. 2°. epl̄a xx.

p Querat eruditꝰ ūde poſſit eſſe glozio
ſus. ꝓudēs frequētiā nō reſpuat hōinū
ī ſe nouit eſſe laudādū. alioqn fama tolli
tur vīrtutū: ſi eaꝫ merita in hoib⁹ neſciāt
Nā quale deſideriū ẽ ciuiū terrequētiaꝫ
defeꝛe. cū aliquaſ quoq̄ auiū ꝓuerſatiōi
būane videam⁹ ſe velle miſcere.
Caſſidoꝛ⁹ ī quadā epl̄a li°. j.°

q Qui ī iuuētute ñ diſcit: ī matura etate
neſcit. Ars eniꝫ belādi ſi ñ ꝓludit: quū
fuerit neceſſaria non hēt. Caſſio. ibi.

r Egre namq̄ dediſcitur quod didicit
etas teneꝛioꝛ. quia quo ſemel eſt imbuta
recēs ſeruabit odoꝛē teſta diu. Ibidē

ſ Nihil tā incredibile q̄ nō diſcēdo ſi
at ꝓbabile. Ibidē.

t Lectio certa ꝓdeſt vera ꝺlectat q quo
deſtinauit puenire vult: vnā ſequaſ viam
nō p multas vageſ: nō ire iſtud ſꝫ erraē ē

u Mutuo iſta Sen. epl̄a. 43.
fiunt ꝛ boies dum docēt diſcūt. nō ē quo
gl̄ia publicādi ingenij ꝓducat in mediuꝫ
vt recitaē iſtis velis. aut diſputaē. Si ha
beres iſti ppl̄o idoneā mercedē: nēo eſt
qui intelligere te poſſit: cui ergo inquis
iſta didici. nō eſt q̄ timeas ne opam pdi
deris ſi tibi didiciſti. Sen. epl̄a. 7.

x Quid eſt ſultꝰ q̄ꝫ qz diu nō didiceris
nō diſcere: oīs etaꝫ boies ſchola admit
tit. Tādiu diſcēdū eſt: q̄ꝫ diu neſcias. Si
puerbio credis: q̄ꝫ diu viuas etiā ſeni di
ſcēdū eſt. Sen. lxxvj. epl̄a

y Moꝛes ꝓmū moꝛ ſapiam diſce. que
ſine moꝛib⁹ male diſcit. Ibidem

ʒ Bebēt boies viaticū ſenectutis l̄raꝫ
eruditiōe parare diſcēdo ne defecerint
inſipiēti aio. l̄ras tāq̄ baculū ifirmo coꝛ
poꝛi reptas eſſe eūdem finē eſſe diſcēdi
que ꝛ viuendi. In puerbijs pl̄oꝛ

Ubi auditoꝛ. cōceptus. a. curioſitas.
doctrina. al. am. ap. aq. ar. au. bb. bm. ex
ercitatio. magiſter. pl̄ia. t. ſapia. b. i. x. ab
ar. aſ. ſtudiū. taciturnitas. n. o.

Iſciplina. Coꝛ qđ ſine diſci a
d plina eſt: exaltari nō valet qz hu
mana menſ ſicut male eleuata in
infimis ꝓmit: ſic bene p̄ſſa in ſublimibuſ
leuaſ. Greg. li°. xiij°. moza.

O q̄ꝫ cōpoſitū reddit oēm coꝛpis ſta b
tum nec nō ꝛ mētis bituꝫ diſciplina. Cer
uicem ſubmittit. ponit ſupcilia cōponit
vultuꝫ. ligat oculos. cachinationes cohi
bet. moderaſ linguā. frenat gulam. ſedat
irā. foꝛmat inceſſum. Ber. epl̄a. c. xiij.

Iugo diſcipline inſolētia moꝛ domā c
da eſt. quouſq̄ duris ac diuinis ſenioꝛ at
trita legibuſ būtliet ꝛ ſaneſ ceruicoſa vo
lūtas: bonūq̄ in ſe nature qđ ſupbiēdo a
miſerat obediēdo recipiat.

Diſciplia cuſtos Ber. ſup cāt̄ica d
ſpei: retinaculū fidei: dux itineris ſaluta
ris: fomes ac nutrimētū bone ī dolis ma
giſtra virtutis facit in xp̄o manere ſemp
ac iugiter deo viuere ad ꝓmiſſa celeſtia
ꝛ diuina p̄mia puenire. Cīpanus
epl̄a 2°. de diſciplina ꝛ habitu virginum.

Quāuis in nullo loco diſciplinā ſuaꝫ e
homo deſerere debeat: diligētius tamen
ibi cōſuāda eſt. vbi vel neglecta plurib⁹
generat ſcādalū vel cuſtodita bone imita
tiōis exēplū. Hugo de iſtitu. nouitioꝛ

Qui breui tp̄e pro pudoꝛe diſciplinā f
nō patitur: oī tp̄e in pudoꝛe inſipiētie p
manebit. Pitagoꝛas in ſuis p̄cep̄ū
Educatio ꝛ diſciplina moꝛes facit ꝛ g
illud ſapit vn⁹q̄ſq̄ qđ didicit.
Seneca li°. de moꝛibus.

Ubi cōuerſatio. delitte. b.

Iſcoꝛdia. Diſſentiōes nūq̄ a
d ꝺbent amari. ſꝫ aliq̄n tñ aut a ca
ritate naſcūſ aut caritatē ꝓbant
Quis eni facile iueniſ qui velit rep̄hēdi
Et vbi eſt ille ſapiens de quo ſcriptū eſt
coꝛripe ſapientem ꝛ amabit te: Nūquid

UVA. BHSC. IyR_091

tū ideo nō debem⁹ rephēdē ⁊ corripere fratrē ne secur⁹ tēdat i mortē.

b Nihil minus Aug. epla. c. lvij. semp optaui q̄ iter eos q secū m'tū dixerit: m'tūq; ꝓmociati sunt: orīri aliqd vnō nou⁹ quasi cōflict⁹ exurgat

Aug. ꝯ achademicos.

c Melius est emigrare cum gratia: q̄ cohītare cū discordia. melius est sine lite abire: q̄ cū iurgio residere.

Ambros⁹ in l⁹ de patriarchis

d Nulla spatia possunt satis esse discord⁹. getis ⁊ pacificis etiā angustia abūdāt. dissonis morib⁹ etiā spatiosa artant

e Cōtētio est ipugnatio Amb. ibi. vītatis cū ꝓfidētia clamoris. Ambro.

f Quisqs corp⁹ affligit sz ꝓcordiam deserit: deum qdem laudat in tympano: sed non laudat in choro.

Hie. sup epla ad romanos.

g Laudēt nomē eius i choro. Vbi ōssensio ē: ibi iuidia ē: ibi chor⁹ ñ ē.

b Qui modeste alloquit Ibidez. primū: gratum accipit respōsuz. ⁊ quasi de vberib⁹ in qbus lac querebat: butyrū exprimit. Sz q incepto verbo rixam ⁊ discordiā ex frāno corde puocat: quasi necessaria vltra moduz emūgens sanguinē elicit. Hie. sup illō puerb. xxix. Qui vehemēt emungit: elicit sanguinē. ⁊ q puocat iras: producit discordias.

i Concordia mime res crescunt. discordia maxime dilabūt.

Glosa sup illud eccliastici. xxi. Obiurgatō ⁊ iurie anullabūt substātiā.

k Sicut nihil ē pciosius deo virtute dilectiōis: ita nihil ē desiderabili⁹ diabolo extinctiōe caritatis. Quisqs ergo semināndo iurgia: dilectiōez primorum primit hosti dei familiari⁹ seruit.

l Per salamonē Greg. in pastorali dicit: q dimittit aquam: caput est iurgior Aqua ꝓprie dimittit: quū lingue fluxus effrenat. sz dimissor aque: iurgior caput efficit: quia p lingue icōtinentiam: discordie origo ppiat. Greg. 4°. moraliū

m Discordes tādiu nullū boni opis sacrificiū deo imolāt: q̄diu a primor⁹ caritate discordāt. Greg. in pastorali.

n Peruerse mētes si semel ad studium ꝓrietatis eruperit: siue prauū siue rectū qd a ꝓdicētib⁹ audiāt aduerſ hoc respō siōibus ipugnāt. qz quū psona p ꝓrietatē displicet. nec recta que ptulerit placent. At cōtra bonor⁹ corda quibus in odiū ñ venit psona sz culpa. sic puersa diiudicāt vt recta que dicūtur assumāt ⁊ sic male p lata respuūt: vt tamē approbēt que ex veritate cognoscūt. Gg. lⁱ. ix. moraliū

o Discordia est aliquor⁹ diuersio: quos prius amoris vinculū colligauit. Cōcordia est ꝓueniētiū in rectitudie aiorum in dirupta quedam ⁊ vnita ꝓplexio. Seditiosus est: qui dissentiōem aiar⁹ facit ⁊ discordias gignit. Isido. ethimolog.

p Cōspiratio apud spūaliter viuētes cōtra ordinis disciplinaz ⁊ maior⁹ instituta ꝓfederatio est. Cassio. sup ps.

q Sumope iurgia fuge. nā ꝓtra parem ꝓtendere anceps est. cū superiore furiosuz cum inferiore sordidū. maxie aūt ꝓtra fatuū cōtentiōem inire. nam absentez ledit qui cū ebrio litigat. Ibidem.

r Principiū discordie est aliqd cōi suū facere. Turpi⁹ nihil est q̄ cū eo bellū gerere cū quo familiariter vixeris.

Vbi amicitia. ac. Sen. i puer. ay. doctrina. al. ieiuniū. ab. loquacitas. b pax. recōciliatio. c. g. testimoniū. c.

a Discretio. Ex studio arcus distendit⁹ vt in suo tpe cuz vtilitate tendat⁹. q si ociū relaxatiōis non accipit: faciēdi virtutē ipo vsu tensiōis pdit. Sic aliqū in exercitatiōe virtus quū per discretiōem ptermittit⁹ refuat⁹ vt tāto post vitia valenter feriat: q̄to a pcussiōe interim prudēter cessat. Gg. xxix. mo.

b Plerūq; virtus quū indiscrete tenet⁹. amittit⁹. quū discrete intermittit⁹ pl⁹ tenet⁹

c Scōr puida discretio dū sollicite circūquaq; ꝓspicit in altū posita: pr⁹ q̄ veniat culpā deprehendit. eā q̄ quo vigiliāter ptotat eo fortiter declinat. Greg. xxxj. moraliū.

UVA. BHSC. IyR_091

d Sepe dū nos metīpos pl' iusto discu
tim' de īpo discretiōis studio idiscretius
erram'. ⁊ mētis nostre acies quo pl' cer
nere nitīt:obscurat.qa q iportune solis
radios aspicit.tenebrescit. Ibidē.

e Medij qdē icedere debem' iter ni
miū timidos ⁊ nimiū temerarios.vt sim'
qdem verecūdiores bis q ad indebitos
honores feda ābitiōe nitūt.⁊ paulo ꝓfi
dētiores bis q futuri iudicij metu etiam
bonoꝝ actuū cūcta fugiūt.

Greg.nazāzen' in apologetico.

f In cūctis nobis semp debet pesse dis
cretio.⁊ quasi moderando singulas dis
cernē volūtates. ne opinio visīs fallat
ne decipiat sermo versut'.ne q bonū est
malū:ne q maluz est: bonum esse credat

Ber. sup cātica ſmōe.24.

g Discretio qppe oī virtuti ordinē pōit
modū tribuit.decorē ⁊ ppetuitatē cōfert
Est ergo discretio nō tā virt' q quedam
moderatrix virtutū:ordinatrix affetunz ⁊
doctrix morū. tolle banc ⁊ virtus vitiuz
erit.īpaq affectio natural' i pturbatiōez
magis ꝓuertet exterminiūq nature.

h Tuti' est cordas Ber. sup cāt.
remitti intēsi' q ptēdi.remissarū namq
itētio artificis pitia cōualescit.fz q semel
rupta est:nullo artificio repar.

i Quicqd bōi Christo.ō cura nuꝝ
cū discretiōe feceris virt' est .qcqd sine
discretōe gesseris vitiū ē. Virt' ei idiscre
ta p vitio ōputat. Isido.i li'ō sinodis

k Discretio est i diiudicandis rez cau
sis pulda būanaꝝ mentium ratio mode
ratrix. Isidor' isynonimis.

l Ratio ē gerendoꝝ ordo ex cā venien
tium :vt quid quo loco facias ac dicas
intelligas. Ibidem.

m Omni conatu debet discretōis bonū
vtute humilitatis acqri. q nos illesos ab
vtraq potest nimietate seruare. Uet'
nāq sentētia est:arrogigais isosgais.i.
nimietates equales sunt:ad vnū eni finē
nimietas ieiunij ac voracitas puenit.eo
demq dispēdio vigiliaꝝ imoderata cōti
nuatio monachum quo somni grauissimi
torpor inoluit. Nam per excessuz cōtinē
tie debilitatū quēq:ad illū statū reuoca
ri necesse est in quo negligēs qsq p icu
riā detinet. In colla.abbatū moysi 2ᵒ

n In vtraq ei pte sustinebit maximū de
trimētum qsqs inequalitatē tenēs nunc
ventrē ieiunioꝝ ariditate cōstringit. nūc
escaꝝ nimietate distēdit. Ut eni mens ci
bi inanitate laxata pdit orōnū vigorē dū
carnis nimia laxitudie ꝓgrauata cōdor
mitare cōpellit:ita rursum nimietate vo
racitatis opꝑssa emittere ad deū ꝓces pu
ras leuesq nō poterit. Ibidem

o Cūctam disciplinā regularis ordinis
moderet equalitas discretiōis.ne vel ni
mia remissio nutritiua sit criminū: vel im
pia discretio parricida virtutū.

Petr' rauañ.in quodā sermōe.

p Discretio vtutib' moduz iponit. sine
qua vtutes sunt vitia. naz si adsit timor ⁊
nō discretio trāsit in despatiōem.si dolor
in amaritudinē:si amor in adulatiōem:si
spes in ꝑsumptiōem: si leticia in dissolu
tiōem:si ira in furorē. Ibidem

q Ad rem gerēdam que accidit: caueat
ne id solūmō consideret q illa res bone
sta sit:sed etiā vt habeat efficiēdi faculta
tem. In quo īpo cōsiderādū est:ne aut te
mere despicias ꝓpter ignauiā:aut nimis
ꝓfidas ꝓpter cupiditatem. In oibus āt
negotijs prius q aggrediare adhiben
da est discretio. Cōsidera ergo ne nimis
cupias.nam i ꝓuerbio dicit. q nimis cu
pit:parū stringit ⁊ partiēdum ē op' sub
quo in via deficias. iuxta illud. Qui pl'
posse putat sua q natura ministrat:posse
suū supans se min' esse potest.

Ubi caro.d.cor Tull' de offi.
rectio.p.ba.ck.dilectio.e.hūilitas.i.as.
loquacitas.g.l.ꝓudentia.

Juitie. Diuitie seculares si ō a
d sunt non per mala opera q̄rātur
i mūdo.aūt assunt:per bona opa
fuenť i celo. Animū virilem ⁊ xp̄ianū nec
debent si accedant extollere:nec debent
frangere si recedunt. Au.epl'a.cxl.

Vere ille sūt diuitie quas quī habue b

UVA. BHSC. IyR_091

rim⁹ pdē ñ possum⁹. Aug. sup matthēū

c Morbus diuitiaꝝ est supbia. nā grā dis aius ē q int̄ diuitias isto morbo non tētat. maior aius diuitias suas vincēs cō tēnēdo. Magn⁹ est ergo dives q non se ideo magnū putat: qz dives est. Supb⁹ q ꝛ egen⁹ ē: ī carne crepat. in corde mēdi cat. iflat⁹ ē: nō plen⁹. Aug. fmōe. xxix.

d Difficile ē vt nō sit superb⁹ q dives ē Tolle supbiā. diuicie ñ nocebūt. Ibi.

e Aurū ē materia laboꝝ. pcl̄ū possidē tium. aurū eneruatio virtutū. auꝝ malus dñs: pditor⁹ seru⁹. Aug. de verbis dñi.

f Aurū ampli⁹ cruciat apud quē largi⁹ fuerit. aurū amāti se nihil de sua possessi one pmittit refundēs ei reatū suuz cui vi sum negat. Aug. ibidem

g Ideo rogās dives nō exaudit̄ in tor mētis. qz rogātem paupem nō exaudiuit in terris. Aug. in hol̄. de diuite

b Hoc attēdite ne passim diuites repre hendatis ꝛ rursum ne de pauptate ꝛ ege state p̄sumatis. Si enī nō est p̄sumenduz de diuitijs: q̄tomagis nō est p̄sumenduz de pauptate: paup vulcerosus nō babēs escam nō ip̄am vestem ablat⁹ est ab ange lo in sinū babrae. Vides qs sublat⁹ est. non vides quo sublat⁹ est in sinū babrae lege scripturam ꝛ iuenies diuitē babraā Sublat⁹ est ergo in sinū diuitis paup. an potius ambo diuites deo. ambo a cupidi tate paupes. Au. ī orīgiali sup p̄s. 51.

i Diuitie si affluāt nolite cor apponere Ille igit̄ qui nō Glosa augustini habet nō ambiat is q habet nō supbiat. ꝛ nō dicit nolite habere: sed cor apponere Nō ei dānat diuitias: vñ mereamur celū sed cor appositū qō. s. nō expēdit sed re cōdit. Aug. sup p̄s. lxj.

k Nō diuisim nō sepatiz tp̄e messis hoc faciet: diuites intellige supbos paupes būiles. habeat multas pecuniaꝝ facultates: si in eis non extollit̄ paup est. nō habeat aliqd ꝛ cupiat ꝛ inflet: inter diuites reprobos eum deputat dñs: qz diuites ꝛ paupes ī corde interrogat de⁹: nō in arca aut ī domo. Glosa aug. sup illō p̄s. 68.

Sufficiētiā vite nō idecēter vult qsqs eam vult ꝛ nō āpli⁹. que qdez nō appetit̄ ppter seip̄am sed ppter salutē corpis ꝛ cōgruētem hitum p̄sone hois. vt nō incō uenies eis cū quib⁹ viuēdū ē. Ista ergo quū habētur vt teneāt quū nō habent: vt habeātur orādum est. Aug. ad pbam l

Diuites discāt nō in facultatib⁹ crimē haberi sed in his qui vti nesciūt naz diui tie vt impedimēta sunt improbis: ita bo nis sunt adiumēta virtutis. m

Ambro. super lucā lī. 8.

Cetez ita incubuerūt mores hoīm in adunatiōe diuitiaꝝ vt nēo nisi dives bo noze putetur dign⁹. Amb. de officijs n

Qui diuitiaꝝ fu⁹ est: diuitias custodit vt funs. q aūt fututis discusserit iugū: dī stribuit eas vt dñs. Hie. li⁹. j⁹. super illud mat. Non potestis deo fuire ꝛ mamone ꝛc. o

Unūqōqz nō hoīm sed rez pōdere iu dicandū est. nec diuiti obsunt opes: si bñ vtat̄ nec paupem egestas ꝓmēdabiliorē facit. Hie. in epl̄a ad saluiā p

Sole diuitie vere sunt que nos virtuti bus diuites efficiūt. Si ergo fratres diui tes esse cupitis: veras diuitias amate. Si culmē veri bonoris queritis ad celeste re gnū tendite. Si gl̄iam dignitatū diligitis ī illa supna āgeloꝝ curia ascribi festiate Gg. hol̄. sup illud. Exijt qui seminat ꝛc q

Facile est hoī tunc diuitias despicere quū habet. difficile vero quū nō habet vi les estimare. Greg. li⁹. xj⁹. mozalū r

Terrena substātia eterne felicitati cō parata. pōdus est nō subsidiū. Tēporal̄ vita eterne vite cōpata moꝛs est potius dicēda q̄z vita. Greg. in homelia. s

Res suas cū mozirel̄ dives secuz tol leret si ad petētis vocē cū viueret tulisz nam terrena oīa que seruādo amittimus largiēdo fuamus. Greg. in homelia. t

Forsitā aliquā excusatiōem būisset: si ad portā eius nō iacuisz si remot⁹ fuisz ꝛ vlcera eius non cognouisset. u

Auꝝ ꝛ argentū ꝛc. hui⁹mōi q̄ztū ad ai bonū spectat nec bōa sunt nec mala. vsus x

UVA. BHSC. IyR_091

tñ horũ bonus. abusio mala. sollicitudo peior. qsi' turpior. Her. li°. 6 psibra.

y Filij adam gen' auar. quid vobis cũ terrenis diuitijs: que nec vere nec vestre sunt: Aur & argẽtũ vere terra ẽ rubea & alba. qz solus error hoium facit: aut magis reputat pciosa deniqz si vsa sunt: tollite ea vobiscũ. Hernardus sermõe 4°.

z Vere ergo diuitie: ñ opes sunt: sz virtutes quas secũ psẽtia portat: vt ippetuum diues fiat. Her. ibidem.

ab Camelus vnũ solum pondus habet diues duo. vnum terrenarũ possessionuz aliud peccatoz. primũ i morte depõitur aliud velit nolit mortẽs retinet: nisi ante mortẽ deponat. Her. i sermone.

ac Sudat pauper foris in ope. sz nũqd anxie diues it' i sua cogitatiõe laborat: Aperit iste os suũ i ostentatiõe. aperit ille i ructuatiõe. & iterdũ grauit' ille fastidio qz iste iedia cruciat. Her. i sermõe

ad Diuitiarũ sequela ẽ luxuria. ira itẽperãs. furor iust' arrogãtia supbia: oiscz irrationabilis motus.

Chrisostom' i li°. q nẽo ledit nisi a seipz

ae Si possibile esset i diuites vindictaz ꝓcedere: viores ex eis repleri carceres vniuersos sz cũ oib' malis suis hoc malũ habẽt diuitie q in malignitate peccantes ab vltiõib' eruũt.

Chrisо. sup epla ad hebreos sermõe. 2.

af Vanitas vanitatũ & oia vanitas ꝛc. Hũc versiculũ si saperẽt qui in potẽtia & diuitijs versant' in ptetib' oibus & in vestib' suis scriberẽt in foro in domo in ianuis & ingressibus & añ oia in cõscientijs suis vt semp eũ oculis cernerẽt & corde sentirẽt. Chrisо. sup mat. homi'. xxx.

ag Oia bona mũdi triplex iteritus tollit aut ex seipis veterascũt. aut luxu dñoruz suoz cõsumũt: aut ab extraneis dolo vel violẽtia vel calũnia diripiũt. Chrisо. sup illũ mat. 6. Ubi erugo & tinea ꝛc.

ah Apud antiquos aũt prior eris qz ferri cognit' vsus ere qppe belli prius pro scidebãt terrã: ere certamina belli gerebant. eratqz in pcio magis. aur vero & argentũ ppter iutilitatẽ reijciebãt: nũc versa vice iacet es. aur summo cessit honoe. Sic voluẽda etas ꝓmutat tpa rerũ & qõ fuit in pcio: fuit honore deniqz nullo.

Isido. li°. xvj°. ethimologiar.

Omne terrenũ vel erugine ꝓsumit' vt aur & argẽtum. vel putredine & vermib' vt vestis & qõ ab his imune est a furibus tollit' vt lapides pciosi. In his ergo omne gen' auaritie repbendit'. ai

Raba. sup mat. 6. Ubi erugo & tinea ꝛc

Magne dignitatis fuit apud sc'm sz maioris meriti apud deũ. qz ñ erat diues diuitiar amore sed tm̃o possessiõe. ideo diuites nõ excludũt a discipulatu saluatoris. iste eni diues erat & discipul'. qz non pecunie amator sed ipius distributor. ak

Raban' sup illud mat. xxviij.

Homo qdam diues ab aramathia.

Nõ repbẽdit' diues q terrã coluerit vt fruct' i horrea ꝓgregauẽit: sz q fiduciam vite in illis posuerit: nec pauperib' erogauẽrit vt ab eis sciperet in eternis tabernaculis. Beda in glo. sup illud luce 2°. Cuius dã diuitis hois ꝛc. al

Familiaris res est hũanũ cor: opibus ac libertate dissolui crũnis vero ac paupertate ad semetipm recolligi. am

Beda sup esdrã libz ꝓmo.

Insidie sunt i diuitijs ãplitudie. insi die pauptatis angustijs. ille eleuãt ad subiam. hec scitat ad querelã. Tractat sanitas: tentat infirmitas & illa materia est negligẽtie & hec cã tristitie laque' est in securitate. laqueus i timore. nec interest vtz aim' qui freno tenet affectu gaudijs occupet an curis cũ par morbus sit vel sub vana delectatiõe lãguere vel sub anxia sollicitudie laborare. an

Leo papa in smõe

Auri custos suator argenti securitatẽ nõ habet. nescit qetem & cui deest securitas quies perit. Pena diues ẽ ille ñ cẽsu Petrus rauañ. in quodã smõe. ao

Aurũ erogare bonũ est. reponere malum. cõtemnere validũ. fugere psecuruz qõ sicut vincere virtutis est: ita felicitatis ap

UVA. BHSC. IyR_091

euasisse. Ibidem.

aq Obturatis auribꝰ nihil esset vox vnius clamãtis.vnde dñs ad apiendũ cõ eiꝰ totũ corpus eius vlceribꝰ coopuit: vt tot essent ora cꝫantia:quot vlcera existentia.

Petrꝰ Raueñ. i fmõe ō diuite.

ar Nil tibi prosunt diuitie:si diuitiarũ bñficijs nõ vtaris.naz pars mẽdicitatis est:pgestã secreto pecuniam possidere.

as Nihil clausuz Valeriꝰ eps i fmõe ꝓstat:q̃ anro argentoqz non pateat.nihil occultũ:q̃ ñ pecunia idagãte sit cognitũ

at Diues isup Valeriꝰ eps ibi. fluitate resoluiꝫ.ꝛ iactãtia effrenaꝫ.currit ad libitũ ꝛ corruit ad illicitũ:ꝛ fũt instrumẽta penaꝝ.q̃ fuerãt oblectamẽta culpa rũ. Labor i acqrẽdo. timor i possedẽdo dolor i amittendo.mentẽ eiꝰ semp fatigat sollicitat ꝛ affligit.vbi est thesaurꝰ suꝰ:ibi ꝛ cor suũ.

Innocẽtiꝰ ō vilitate ꝓditiõis bũane.

au Diues dicit a diuo.q quasi deꝰ nihil credit indigere. Hugo.

ax Diuitie q̃tis iplicite sint malꝫ:breuissime mõstrabo. Quid eniz pecuniam neꝓgregare conaberis.sz eripies habenti dignitatibꝰ fulgere velis.dãti suplicabis ꝛ q̃ pire ceteros cupis:poscendi hũilitate vilescens.potẽtiã desideras: subiectoꝝ isidijs obnoxiꝰ pcis subiacebis. glaz petis.sz p aspa queqz distractꝰ securꝰ esse desistis. Voluptariã vitã degas.sz qs nõ spnat atqz abijciat vilissime fragilissimeqz rei:cõpis fuũ eẽ: Boetiꝰ.4° ō ꝓsola.

ay Cõgerat in te qcquid multi locupletes possiderant. vltra priuatum pecunie modũ fortuna te puebat. auro tegat.purpura vestiat.ꝛ ad hoc modus dilitiaruz ꝛ opũ te pducat vt terrã marmoribꝰ abscõdas:non tm̃ tibi habere liceat:sz calcare diuitias. accedãt statue:picture ꝛ qcquid ars illa luxurie elaborauit:maiora cupe ab his disces. Sen.xvj.epla.

az Quid refert q̃tũ illi i arca:q̃tũ in horreis iaceat:si alieno ihiet:si non quesita sz querẽda ꝓputat: Nõ ei paup ẽ:q minꝰ habet:sz q plꝰ cupit.nec q plus habet:sz q minꝰ cupit diues ẽ. Sen.ibidem.

Si cui sua non videt ãplissima:licet totꝰ mũdi dñs sit:miser ẽ.q aũt sibi satis ẽ cũ diuitijs natꝰ ẽ. Sen.i epla.

ba

Nemo aliꝰ ẽ deo dignꝰ:q̃ qui opes ꝓtẽpsit.quaꝝ possessiõez tibi nõ indico sz efficẽ volo vt illas itrepide possideas

bc

Breuissima ad diuitias xvij.epla p ꝓtẽptũ diuitiaꝝ via ẽ.qsquis cõtẽnere põt oia. Habere oia nemo põt. Necessariũ ẽ ergo puo assuescere. Quicquid vult nemo habere põt.illud aũt põt:nolle qõ nõ habet. Sen.lxiii.epla.

bd

Quẽadmõz nihil refert vtruz egrũ in ligneo lecto aut in aureo colloces:quocũ qz illũ trãstuleris morbũ suũ trãsferet secum. Sic nihil refert vtrum eger aĩmus in diuitijs aut pauptate ponat malũ suuz illum seqtur. Sen.xvij.epla

be

Nemo nascit diues qsqs exit in lucez iussus est lacte ꝛ pane esse cõtẽtꝰ. ab his initijs nobis regna nõ sufficiũt. xx.epa

bf

Quãta demẽtia heredis sui res pcura re ꝛ sibi oia negare. Magna ei heredi tas ex amico inimicũ facit.plus cni gaudebit tua morte quo plꝰ accepit. Idẽ

bg

Magnꝰ q fictilibꝰ sic vtit quẽadmodũ argẽto nec ille minor est qui sic argẽto vtit quẽadmodũ fictilibꝰ. In firmi ai est:pati nõ posse diuitias. sa epla

bb

Si ad naturã viues nunq̃ eris pauperi ad opinões:nũq̃ eris diues. Exiguũ natura ō siderat opinio imẽsuz. xvj.epa

bi

Iste quẽ dñm existimas:pecunie locupletes est.multũ habet ignoras vtruz auarꝰ an pdigus sit. Si pdigus nõ habebit si auarꝰ non habet. Iste quẽ tu felicẽ admirãtibus credis sepe dolet sepe suspirat multi illum comitãtur mel muscę sequũt cadauera lupi.frumẽta formice. p̃daz sequit ista turba non boiem.

bk

Seneca de remedijs fortune.

Si vis inquit phitoclea diuitẽ facere non pecunie adijciẽdũ sed cupiditatibꝰ detrahendum est. Sen.ibidem

bl

Is maxime diuitijs fruit qui minime diuitijs indiget.nemo aũt sollicito bono

bm

UVA. BHSC. IyR_091

fruſt aliqd intēdit adjcere ꝛ duꝛ de i cre
mēto cogitat: oblit⁹ ē vſus. xiij. epl̄a.

bn Diuitē illū putas quem aurea ſuppel
lex in via ſequitur. qui in omnibus pro
uintijs arat: qui multum ſubuꝛbani agri
poſſidet quū oia dixeris paup eſt. quare
qꝛ debet q̄tuꝛ inquis: oia niſi foꝛte tu di
cas: vtꝝ ab hoie an a foꝛtuna mutuū ſum
pſerit. 28. epl̄a

bo Diuitie inflant aīos ſupbiam pariunt
inuidiam parāt. ꝛ eo vſq̄ mentē alienāt
vt fama pecunie nos etiam nocitura dele
ctent. Ibidem

bp Ingentis animi eſt q diuitias ſibi cir
cūfuſas diu multūq̄ mirat⁹ ꝙ ad ſe vene
rūt ridet. ſuas magiſ audit eſſe q̄ ſentiat
Magnū eſt nō coꝛrūpi diuitiarū cōtub
nio magnus ille eſt: q in diuitijs paup eſt

bq In hoc excuſabiles Sen. xx. ep⁹
ſunt dij: ꝙ iſta que vrūt q̄ excrutiāt optāti
bus cōferūt. xxij. epl̄a.

br Iſta que ſic petim⁹ tāq̄ oatura letitiā
ac voluptatem cāe doloꝛ ſunt. lx. ep⁹

bſ Oia iſta nobis accedāt nō hereāt vt ſi
auferantur ſine vlla noſtri laceratiōe diſ
cedant. Utamur illis non gl̄iemur ꝛ vta
mur pce tanq̄ depoſitis apud nos.

bt Sic diuitias hūt quō dicim⁹ 81. ep⁹
hꝫe febꝛē. cū illa nos hēat. e⁊rto dicē ſo
lemus. febꝛis illū tenet. eodē modo dicē
duꝛ eſt: diuitie illū tenēt. Nihil ergo mo
nuiſſe te mallē: q̄ hoc ꙙ nemo monel̄ ſal̄
vt oia naturalib⁹ deſiderijs metiaris. qb⁹
aut gratis ſatiſfacies: aut puo tm̄ miſcere
vitia deſiꝛijs noli. Sen. i quodā ep⁹

Ubi abſtinētia. d. ambitio. ab. aicitia
ce. aīa. af. auaritia. ab. ak. am. ap. ay. bn.
bq. beatitudo. k. q. bonū. c. cōtempt⁹. e. k
n. p. cupiditas elemoſina. l. aī. an. ao. at.
gl̄ia vana. ac. ak. homo. y. bonoꝛ. o. laus
k. pauptas ꝓditio. au. ꝓſperitas. relinq̄
re. m. ſalus. c. ſapia. y. ſeruitiū. n. ſupbia
g. k. veritas. ac. virtus. ag. aī.

a Doctrina ſiue doctoꝛ Debz di
uinarū ſcripturaꝝ ꝛ doctoꝛ fidei
ac debellatoꝛ erroꝛis ꝛ bona do
cere ꝛ mala dedocere ꝛ boc opere ꝛ ſer
mone ꝛpelliare aduerſos remiſſos ērigē
neſciētibus ꙙ agitur qd expectare debe
ant intimare. Au. de doctrina xp̄iana

Doctoꝛ ꝛ ductoꝛ id agere debz: vt nō b
ſolū itelligēter verū ꝛ libenter ꝛ obedīē
ter audiat. Aug. ibidem

Dis res q̄ dando nō deficit dum habe c
tur ꝛ nō datur: nōduꝫ habetur quō babē
da eſt. Aug. ibidem

Sicut gratus eſt qui cognoſcēda enu d
bilat: ſic oneroſus qui cognita inculcat.
nam delectandi gratia etiam nota dicūt
vbi nō ip̄a ſed mod⁹ quo dicunt attendit
Aug. li⁹ 3⁹ de doctrina xp̄iana.

Doctrina per malos palmes in ſepe e
botrus inter ſpinas caute lege ne dum q̄
ris fructum laceres manuꝫ ꝛ quū audis
bona dicentem ne imiteris mala facientē

Si me poſſes Aug. ſup ioh̄em f
docere qō neſcio: nō ſolum te verbis ſed
ꝛ pugnis cedentem deberē patiētiſſime
ſuſtinere Au. ibi. eccl̄. 14. glō aug.

Da ꝛ accipe ꝛ iuſtifica aīaꝫ tuā. i. ver g
bum doctrine ꝓximis impende ꝛ bonoꝝ
operū exempla relinque vt recipias ꝓe
miū vite eterne. Tibie ꝛ pſalteriū ſuauē
facient melodiā ꝛ ſup vtraq̄ lingua ſua
uis. Eccle. xl. gloſa.

Hec naturaliter mulcent ꝛ exhilarant b
aīam. ſed lingua ſuauiter docēs plus cō
foꝛtat intellectū.

Ante vita q̄ doctrina querēda eſt. Vi t
ta bona ſine doctrina gratiam habet. do
ctrina ſine vita integritatē non habet.
Ambroſius ſup. Beati immaculati.

Perfectō diſcipulozū gaudiū ꝛ coꝛo k
na eſt magiſtroꝝum. fructus enim magi
obedientia eſt diſcipuli ꝛ eius bona con
uerſatio coꝛonam dat magiſtro.
Gloſa ſup illud. j. theſſal̄. 2.
Aue noſtra ſpes aut gaudium ꝛc̄.

Qui ꝓgrua diſciplina vnūquēq̄ argu l
it eruditum ſe ꝛ p̄obabilē doctoꝛem in
conſpectu oim oñdit. nec etas iuuenilis
in doctoꝛe deſpicienda quē vita ꝛ diſcre
tio cōmendat. Glo. ſup illud eccl̄. 42.
Dis de ſenioꝛibus qui iudicātur ab ado

UVA. BHSC. IyR_091

leſcētibus ꝛ eris erudit⁹ in oībus

m Multi iuxta vet⁹ eulogiū cum loqui neſciant tacere non poſſunt. docētq; ſcripturas quas non intelligunt ꝛ quum alij pſuaſerint: eruditorum ſibi aſſumūt ſup cilīū. prīuſ imperitorū magiſtri q̄ docto rū diſcipuli. Hie. ad ōmetriadē vginē

n Tanto qſq; min⁹ oſtēdit doctus: q̄to minus patiens. neq; eni poteſt veraciter bona docendo impendere: ſi viuendo ne ſcit aduerſa equanimiter tolerare. Perfecti enim doctoris eſt: ſic aliorū improbitatem patienter ſufferre: vt ſe nouerit ab iniquis patienter obſeruare. Neq; ei pprīa mūditia ſine tolerātia ſufficit. neq; tolerantia ſine munditia valet.

Greg. ſup illud puerbior; xxv.

Doctrina viri per patientiam noſcit.

o Si ſubditi aliquid peccāt propter qđ doctores a quiete ſurgere cogantur: non tantū penam illius peccati incurrūt ſed etiaz puniuntur pro inquietudine doctorum. qz qui doctores celeſtibus intētos inquietare p̄ſumunt etiam virtutes quas habere ſe credebant pdunt.

Gloſa grego. ſup illud cant. 2°

Neq; ſuſcitetis ꝛc̄.

p Mihi prope donatū credo quicqđ lectorem meuz melius ſentire cognoſco omnes enim qui pleni fide de deo aliqđ ſonare nitimur organa veritatis ſumus.

Gregorius in moralibus.

q Doctrina cuz omni imperio docetur qđ prius agitur q̄ dicatur. nam doctrine ſubtrahit fidutiam quādo conſcientia p̄ pedit linguam. Ibidem.

r Quātacunq; doctrina mens polleat grauis eius imperitia ē velle docere meliorem. Greg. li°. 6°. moralium

ſ Triplici modo in eccleſia docentium periculuz pendet: ex ſenſu ex verbo ꝛ auditu vt perfacile inueniat in vno ſaltē aliqno ſi non in oībus labi: aut eniz minus illuminatus eſt ſenſus: aut ad explanandum defuit ſermo ſufficiens: aut bene plata creſſior nō recipit auditus. ꝛ ex vno quolibet horum caſu fit in oīb⁹ periculū veritatis. Greg. in apologico

t Hoc habet pprīū doctrina arrogātiū vt humiliter neſciant inferre q̄ docent. ꝛ recta queſſapiūt etiā recte miniſtrare nō poſſunt. In verbis ei eoz pdūtur q quū docent quaſi in quodaz ſibi vidēt: ſummi tatis culmine reſidere. eoſq; quos docent vt lōge infra ſe poſitos velut i vno reſpiciunt. quib⁹ non ꝓſulendo loq: ſz vix dominādo dignāt. Greg. li°. xxiij°. mora.

u Expto crede. aliquid ampliuſ inēies in ſiluis q̄ i angelis. ligua ꝛ lapides docebūt te: qđ a magiſtris audire nō poſſis

Ber. in quadā epla.

x Doctrina ſpecies non curioſitatem acuit: ſz cāritatē accēdit. Ber. ſup cāt.

y Nō min⁹ piū ē docere aium ſciētiam q̄ p̄bere eſcaz corpori. Ber. ſup cāt.

z Intelligētia dictorū ex cauſis eſt aſſumenda. qz nō ſermoni res: ſz rei ē ſermo ſubiectus. Hilari⁹ li°. 4°. ō trinitate.

ab Docere ꝛ non facere: nō ſolum lucri nihil: ſz ꝛ dāni plīmū ꝓfert. Grandis eni cōdēnatio ē cōponenti qđē fmonē ſuuz vitam vero ſuam atq; opam negligenti. Chriſoſtom⁹ in li°. de ꝓpūctione cordis

ac Si artem vſumq; diſſocies vtilior eſt vſus, expers artis q̄ ars que ſui vſum nō habz. Ars infecūda ē ſine vſu ꝛ vſus temerari⁹ ſine arte.

Chriſo. in policratitio libro. 6°.

ad Qui male ſederit iniuriam cathedre facit in iudicio ſedens. Si bene vixeris ꝛ bene docueris: omniū iudex eris. Si male vixeris ꝛ bene docueris tui ſolius nam bene docendo populū inſtruis quo modo populus debeat viuere. ſed male viuēdo doces deū quō te ōbeat ꝓdēnaē

Chriſo. ſup illud matthei. xxiij°.

Super cathedram moyſi ꝛc̄.

ae Si bene vixerint: eorum eſt lucrum. ſi bene docuerint veſtrum. Accipite igitur quod veſtrum eſt: nolite diſcutere qđ alienum eſt. Frequenter enim de malo homine bona doctrina procedit. ſicut terra vilis pretioſum aurum producit. nūqd propter vilem terram p̄cioſuz auz

UVA. BHSC. IyR_091

contēnīt. Igīt sicut aurum eligīt ⁊ terra
reliqtur: sic ⁊ vos doctrinā accipite ⁊ mo
res relinquite. Chrīso. ibi. sup illud
Quecūqz dixerint vobis facite ⁊c̄.
af Doctrinā accipiam⁹ nō mozes. apīb⁹
herbe nō sunt necessarie sed flozes sic ⁊
vos flozes doctīne colligite ⁊ cōuersatio
nē reliquite. Chrīso. ibidem.
ag Fidem p̄dicāt ⁊ ifideliter agūt pacem
alijs dant: ⁊ sibi nō hūt. Veritatē laudāt
⁊ mēdacia diligūt. Chrīsostom⁹ ibi.
Dicunt ⁊ non faciunt.
ab Docilitas est p̄udētia erudiendi īpe
ritos. Isidoz⁹ in sinonimis
ai Discretio q̄ rez cōsequētiū continet p
spicuā dilucidāqz cū grauitate expositio
nem. Ibidem
ak In lectīōe nō verba sed veritas ē amā
da. Sepe aūt repīt simplicitas veridica
⁊ falsitas cōposita. q̄ hoiem suis errozi
b⁹ illicit. ⁊ per lingue oznamēta laqueos
dulces aspgit. nihil enī aliud agit amoz
mūdane scie nisi extollere in laudib⁹ ho
minē. nā q̄to maioza fuerint studia. tāto
aīm⁹ arrogātie fastu inflatus maiozi intu
mescit iactantia.
Isido. li⁹. 3⁹. de summo bono.
al Sicut instruere solet collatio ita ōstru
it cōtentio. hec enī relicto sensu veritat̄
lites generat. ⁊ pugnādo verbis etiam
in deo blasphemiā facit. Inde heresis ⁊
scisma a quibus fides subuertitur veri
tas cozrumpīt. caritas scindīt. Conten
tionū studiū nō p̄zo veritate sed p̄zo ap
petitu laudis certat. tantaqz est in his p
uersitas: vt veritati cedere nesciāt. tīpam
qz rectā doctrinā euacuare cōtēdūt. In
disputatione fideliū cauēda est ꝓpositio
artificiosa subtilitas. q̄ callidis obiectio
nib⁹ retia tendit. ita enī versutis assertio
nibus p̄zauoz disputatio innodat. vt rcā
esse simulēt que puersa psuadēt. Ibi.
am In phīsica cā q̄rendi: in ethica ozdo
viuēdi: in logica rō intelligēdi versatur.
an Clausū hēat Isido. 2⁹. ethimolo.
os peccatoz qz qui seīpm nō docuit aliū
docere non pōt.
Ozigenes homī. xxxvīj. sup leuiticum.
Frustra sibi officiū doctoris vsurpat: ao
qui discretiōem catholice fidei ignozat.
neqz scūariū dño: sed ruinā sibi edificāt:
q̄ docere alios regulā quā ipī nō didice
re conant. Beda de tēplo salomōis.
Sūt enī quidam qui nulli arti q̄ suuz ap
est tribuere nozūt. sz i singulis legūt oēs
In grāmatica de silogismoz rōne dispu
tant in dialetica inflexiōes casuales inq
rūt ⁊ q̄ magis irrisiōe dignū est. in titu
lo totū ponūt. legūt libz ⁊ incipit tercia
vix lectione expediūt: nō oia dicēda sunt
que dicere possum⁹. ne min⁹ vtiliter dicā
tur ea que dicere debemus.
Hugo in didascalicon libzo tercio.
In oī doctrina brēue aliqd ⁊ certum aq
colligere q̄ in arcula memozie recōda
tur: vnō postmodū quū res exigit aliqua
diriuent. hoc etiam sepe replicare ⁊ de
ventre memozie ad palatū reuocare ne
cesse est. ne longa intermissione aboleat
Lectio duob⁹ modis Hugo ibi. ar
aio fastidiū ingerere solet: ⁊ affligere spi
ritū. Et qualitate videlicet. si obscurioz
fuerit ⁊ q̄titate si plixioz extiterit in quo
vtroqz magno vti modramie opoztet: ne
q̄ ad refectiōez q̄situ ē sumak ad suffoca
tiōem. Ibidem li⁹. v.
Rudis dicīt nouus eruditꝰ quasi a ru as
di sublat⁹ ab ignozātia diuisus ⁊ i doctri
ne finib⁹ collocat⁹. Cassio. sup p̄s. 2.
Narratio est ad cām ꝓbabilē faciēdā at
rez gestaz clara ⁊ diligēs expositio.
Miser est qui añ cōpul Ibidē au
sus est docere q̄z discē. ⁊ añ p̄sumēs bo
nū p̄dicare q̄z facere. tāq̄z sterilis arboz
cū nō hēat opa: ꝓ pomis spgit v̄ba ꝓ fo
lijs ⁊ cū nō adsit medulla sensuū abūdat
spuma v̄boz. Sidoni⁹ li⁹. 5. epl̄az
Quia fragilis est memozia ⁊ rez tur ax
be nō sufficit. ideo egregie doctorez foz
mare videtur qui dicit: qcqd p̄cipies esto
breuis: vt cito dicta pcipiant animi doci
les teneantqz fideles. Omne supuacuuz
pleno de pectoze manat. Pe. bleseñ.
Nūq̄z sup v̄bis faciā questiōem ō qua ay

UVA. BHSC. IyR_091

facultate sumank. dūmdo edificēt ad salu
tem. naz nec de herbis querik qua terra
vl cui? hortolani curaz cultura adoleue
rint. dūmodo vim hēant sanatiuā. nam z
ō fabulaz gētiliū moralitate qnqz forma
eruditiōis elicik qm̄ fas est z ab hoste do
ceri. Petr? bleseñ. in quadā epla
az Sciētiaz generosa possessio in plures
dispsa nō pditur z distributa p ptes mio
ratiōis detrimēta nō sentit: sed eo diutur
nius ppetuata senescit quo publicata fe
cūdius se diffundit. Ibidem.
ba In oi genē cause necesse ē beniuolū attē
tū docilē efficēauditorez. auditoz ei be
niuolētia captabik: si res ab eis geste fo
rtiter saptēter māsuete magnifice pferenk
attētos aūt faciemus: si demōstrabimus
ea que dicturi sum? magna noua incredi
bilia esse: aut ad illos qui audiūt aut ad
hoies illustres: aut ad deos imortales
aut ad summā rei publice ptinē. docites
auditores faciem?. si apte z breuiter sum
mā cāe exponem?. Tulli? j?. rhetorice
bc Multos imitatio breuitatis decepit
vt cū se breues putēt esse: longissimi sint
cū dent operā vt res multas breuiter di
cant. Ibidem.
bd Sepe res min? est intellecta lōgitudi
ne magis q̄z obscuritate narrationis.
be Peritia dicēdi in trib? Ibidem
pstitit. natura. docīna. z vsu. Natura ige
nio doctrina scia vsu assiduitate. hec sunt
ei que nō solū in oratore sz in vnoquoqz
hoie artifice expetūk: vt aliqd efficiat.
Tullius 2?. rhetorice.
bf In exordiēdo cām kuādū est vt leuis
sit kmo. vt vsitata verboz cōsuetudo: vt ñ
apparata oro videak. Vitiosuz exordiuz
est qō nimis apparate ppositū est. aut ni
miū est longū z qō nō ex ipa cā natū vlō
tur vt ppie cohereat cū narratiōe z qō
neqz beniuolū neqz docilē neqz attētū fa
cit auditorem. Tulli? 2?. rhetorice
bg Prouerbium est sententia generalis
cui psuetudo fidē attribuit: opinio cois
assensuz accōmodat. icorrupte veritatis
itegritas aquiescit. Tuli? ibidem.

Nunqz nimi? dicik: q nūqz satis dicitur bb
quibusdā remedia monstrāda sunt. qbus
dā iculcāda sunt. Sen. xxvij?. epla.
Eligam? non eos q verba magna cele bi
ritate p̄cipitāt z cōmunes locos volunt
z in priuato circulāk. sz eos q vitā docēt
qui quū dixerint quid faciēdū sit: probāt
faciendo quid faciēdum sit. nec vnqz in
eo qō dixerint fugiēdum deprēdūtur.
Idē vitij habet nimia qō Ibidem bk
nulla diuisio. simile confusio est qcqd in
pluerē sectū est. In epla
Quid faciēdū sit: a faciente discēdū ē bl
Sen. epla. ix. extreme ptis.
Que nosti sine arrogātie: postulanti i bm
parties q̄ nescis sine occultatione igno
rantie tibi postula impartiri.
Seneca de qnattuor virtutibus.
Eū elige doctorem quez magis admi bn
reris quū videris q̄z quū audieris.
Dia facta z dicta no 35. epla bo
stra inter se congruant ac respondeant si
bi. nō est hic anim? in recto: cui? dicta z
acta discordant. xx?. epla.
Quod sentimus loquamur. qō loqui bp
mur sentiam?. concordet sermo cū vita.
Ille pmissum suū impleuit: q cū videas
illū z cum audias idem est.
Seneca. xlv. epla
Cupio oia q̄ scio in aliū transfundere bq
z in hoc aliqd gaudeo discere vt doceaz
nec me nulla res delectabit. licet sit exi
mia z salutaris q̄z mihi vni secuturus. Si
cū hac exceptione dek sapia: vt illā inclu
sam teneam: nec enūtiem reiciā. Nulli?
boni sine socio iocūda est possessio.
Seneca epistola. 27.
Liber cū vna forma rē affert z ex pti br
b? diuersis rīdet. iō pl? pdest docētē au
dire: q̄z in libris studere. qz vehemētior
fit impssio in mētib? audientiū ex visu do
ctoris z auditu: q̄z ex studio z libro.
Doctrine z eloquē Valeri? li. 8.
tie ornamēta in pnūciatiōe apta z cōue
nienti corporis gestu consistunt. quibus
qui se istruxerit: tribus modis homines
aggreditur. aures penetrando: oculos

UVA. BHSC. IyR_091

demulcēdo ⁊ aīos inuadēdo. Ibidez

Ubi adiutoztū.af.auditoz.ꝓsiliū.a.c.
.e.cozrectio.bc.curiosītas.o.debituz.b.
discere.eloquētia.d.m.n.o.r.s.x. fama.b
bēsis. k.honoz.u. laus. m. magr̄.mode
stia.q.patiētia.b.ꝑdicatio.sacerdos.am
studiū.

a Uloz. Qui peregrinationem
d ꝓpriā diligit:dolē etiā inf dolo
res nescit. Iusti autem verba
doloze sunt plena. qz quousqz pūtia tole
rat:ad aliud loquendo suspirat.

b Ubitigat uiz Greg.lī.7.moza.
dolozis ꝓsiderata equitas ferientis.

c Tāto qsqz Greg. ibidē i moꝝ.
pfectus est:q̄to pfectius sentit dolozes
alienos. Gregozius ibi.

d Uagnos cruciat⁹ habet mozbus.sz
os itolerabiles infualla faciunt.Summi
doloris itensio cito inuenit finē. Nemo
pōt valde dolere ⁊ diu. Sic nos amantis
sima nr̄i natura disposuit:vt doloze: aut
tolerabilē aut bzeuē faceret.hoc itaqz so
latiū vasti dolōis ē. Sen.lxxix⁹ epl̄a.

e Uobis āt ignoscī pt plapsis ad lacri
mas.si nō nimie decurrerint si illas ipsi
repssimus nec sicci sint oculi amico amis
so nec fluāt.lacrimādū est nō plozādum
p lacrimas arguūta desiderij q̄rim⁹ ⁊ do
lozē nō seqmur sed offendim⁹. 63.ep⁹.

f Finē dolēdi qui cōsilio nō fecerat tpe
inuenit. Ibidem.

g Turpissimū est in boie pzudēte reme
diū merozis:lassitudo merēdi. malo reli
quas doloze q̄z ab illo relinquaris: ānū
feis ꝓstituere maiozes ad lugēdū non vt
tam diu lugerent ⁊ ne diutius. Uiris nul
lū legitimū tps est.qz nullū honestū qnā
mibi ex illis mulierib⁹ dab.vix retractaī
arogo vix a cadauere reuulsis: cui lacri
me in totū mēsem durauerint. Nulla res
citi⁹ in odiū venit q̄z doloz q recēs cōso
latoze inuenit ⁊ aliquos ad se adduxit. i
ueterat⁹ vero deridet nec in merito. aut
eni simulat⁹ aut stultus est. 63.epl̄a

b Uinceris a doloze si cesseris vinces
si te ꝑ dolozē intēderis. Sen.79.ep⁹.

Dura res ē doloz imotu mollis.pau t
ci dolozem poterunt ferre simus expau
cis. Inbecilles natura sumus. Naturā
infamare noli illa nos foztes genuit.
Sen.de remedijs foztun⁹

Dolozis rōnem ab inimicis exigit q k
patiēdo dolozē nō oñdit. Sen.i puer.

Grauiter irascit qui quo dolet deo cō l
mēdat. Ibidem

Uio dolenti nihil opozteī credere. ēt m
innocētes cogit mētiri doloz. bō ne sit si
ne doloze foztunā inuenit. Leso dolozis
remediū est inimici doloz. doloz decidit
vbi quo crescat nō habz. Sen.i puer.

Ubi cōpassio.i.n.ꝓfessio ꝓsolatio.b.
d.f.g.l.o.p.contritio.g.foztitudo.b.gau
diuz.e.lacrima.t.loquacitas.m. mixta.p
mozs:ba.cl.

Ebzietas. Ebzietas est fomes a
e libidis quo per carnes vapozā
tur interna viscera.aiam⁹ ignescit
aia exurit. Au.i epl̄a ad quēdā comitē

Ebzietas est flagitioz oim mī culpaz b
qz materia:radix criminū: ozigo vitioz:
turbatio capitis subuersio sensus. tēpe
stas ligue ꝓcella cozpis:naufragiū casti
tatis amissio tēpozis:insania volūtaria ig̃
miniosus lāguoz:turpitudo moz:dedec⁹
vite:bonestatis infamia: aie cozruptela
Aug.ad sacras virgines

Ebzietas i vtroqz sexu cūcta mala ap c
petit ⁊ nefanda cōmittit ⁊ vt ait apl̄us.re
gna celestia appetētib⁹ denegat. Ibi.

Quisqs imoderat⁹ ꝙuiuoqz medius d
amissis modestie frenis insana fuēit ebzie
tate ꝓstrat⁹:auersus respicit stātes quos
integros videre neqt aut fmōe lōgo sup
flua v̄ba emittit ⁊ vana dicta cōponit ma
le clamās ⁊ bene sibi sonās. Aug.ibi.

Ebzius vultu deiecto supinus accum e
bit ⁊ sui omnino nescius spectaculum se
conuiuio pzebet. ⁊ dum nihil consequa
tur sanuz nullo alio cogente pzeter vinū
cozdis sui archana patefacit ⁊ amicozū
sibi commissa secreta in medium pzodit
Augustinus ibidem.

Assumit inter pocula iusta certamina f

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ nullis existētib⁹ causis asperaꝫ excitat rixam. qz interponēda verba vana aliozꝫ sana dicta nō patiꝫ audire· sed in cōtumeliam erigiꝫ cōuiuaꝫ ꝛ primozꝫ crimina.

Vinū potatū moderate est medicamētū plus iusto sumptū venenū esse cognoscit iocūditati nō ebrietati creata est vini materia. Aug. ibidem.

g Per violentiam plurimi plurimeqꝫ a scō pioqꝫ pposito excidere ꝛ sui obliti a missis honozib⁹ ignobiles remanserunt ꝛ sedib⁹ paternis pfugi vitā vt sumpserīt finierūt. Augustin⁹ ibidem

b Innumerabiles iugū dñationis diu recusantes vinolētia i alienū redegit arbitriū. Alexander oim victoz vino victus est. Infiniti vero nimio vino ipellente in iusta impiaqꝫ homicidia cōmiserīt. q̄ plurime vzbes diu obsesse nec rapte custodibus somno vinoqꝫ sepultis ab hostibus patefacte sunt ꝛ incēdijs cōcremate.

Aug. ad sacras virgines

i In ebrijs nō ratio vlla: nō vllum vite gerēde cōsiliū nec vlla artiū nec gestarū aut lectionuꝫ memoria aut industrie prudentia est. Aug. ibidem.

k Sobrietas in feminis ad terrā deponit aspectū. ebrietas aūt amisso pudoze inuerecūdos erigit vultꝰ. Aug. ibi.

l Sobrietas cum summa trepidatione ꝛ silentio irrephensibile emittit verbum ebrietas vero impuderatū facit femine ꝛ fmōem ꝛ vultū. Aug. ibidem.

m Valde turpe est: vt quē nō vincit hō: vincat libido ꝛ obzuaꝫ vino qui non vincitur ferro. Aug. in epla. cxl.

n Ebrietas est blādus demon. dulce venenū. suaue peccatū quā qui babet: seipz nō babet. quā qui facit peccatū nō facit. sed ipe totus est peccatū.

Aug. in quodam sermone

o Quicūqꝫ ad bibendū prōnꝰ fuerit vl in cōuiuio suo alios suos adiurauit p se ꝛ pro ipis in die iudicij reus erit.

p Ebriosus quū ab Aug. ibidem sozbet vinuz: absozbetur a vino. abomiatur a deo despicitur ab angelis. deridet ab hoibus. destituiꝫ a virtutib⁹. cōfundiꝫ a demonibus. cōculcatur ab oibus.

Aug. in libzo de penitētia

Ebriosus cōfundit naturam. amittit gratiā. pdit gloziam. incurrit dānationem eternam. Ibidem. q

Noe ad vnū hoze ebrietatez nudauit femozalia sua que p sexcētos annos contexerat. Hie in epla ad occeanū r

In vino luxuria ē ꝛ vbicūqꝫ saturitas ꝛ ebrietas ibi libido dñat. Hie. sup epla ad titum. s

Ebrietas est per quā menti q̄dam sui obliuio generat ex supfluozꝫ potuū idulgentia. Isidozus li°. z°. ethimologiaꝫ t

Nichil est ita ōmoni amicū sicut ebrietas ꝛ lasciuia que est mater oim vitiozꝫ. Ante oia aūt vetetur a clericis. que oim peccatozꝫ radix ac nutrix est. u

Chrisostom⁹ super mat.

Ebrietas iudiciū rōnis obfuscat. contētiones ꝛ bella procurat. robur ꝛ naturalē vtutē eneruat. ifirmitatē genēat mōtē nā lē adducit. reb⁹ tēpozalib⁹ spoliat. ꝛ qō deteri⁹ est diuinaz maledictiōem inducit x

Hugo de sancto victoze

Ebrietas in laico crimē est: i sacerdote sacrilegiū. qz alter aiaz suā necat vino sacerdos spūm scitatis extinguit. y

Petrus rauañ. in quodā sermōe.

Ebrietas mater litiū: furozis genitrix petulātie magistra. hāc q bz hō nō est. hāc q bz nō peccatū facit sz est ipe peccatum hec ei est rabies volūtaria. iuitaꝰ hostis illecebza honestatis ꝛ pudozis iiuria. z

Vbi enī regnat ebrie Petrꝰ ibi. tas rō exulat: itellectꝰ obtūdiꝫ: psilia deuiāt: iudicia subuertūꝫ. Pe. ra. ibi. ab

Vini vsus romanis feis ignotꝰ fuit. nec sz in aliqō dedecꝰ plaberēt. qz primus a libero patre itēpantie gādꝰ ad icōcessaz venerē eē psueuit. Quecūqꝫ eī feia vini vsuz appetit imoderate: ꝛ vtutib⁹ ianuaz claudit ꝛ delictis aperit. ac

Valerius maximus li°. z°. de memozalibus dictis ꝛ factis romanozum.

Quēadmodū musto dolia ipa rūpunt ad

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ oē qꝫ in imo iacet in ſummā ptē vis ca
lozis electat: ſic vino exeſtuāte qcquid i
imo iacet abditū efferꝫ ꝛ pdit in medium
onerati mero quēadmodū ñ ꝓtinēt cibū
vino redūdante ita nec ſecretū qꝫ ſuum
eſt ꝛ alienū pariter effundunt.

Seneca.84.epla ad lucill.

ae Audi quēadmodū zenon vir maxim⁹
colligat vitꝫ bonū ñ futurū ebzīū. Ebzio
nemo ſecretū ꝯmōem cōmittat. Vir ꝫ bo
nus ebzius nō erit. quēadmodū oppoſi
ta ĩterrogatiōe ſilī deridear. attēde: doz
miēti nemo ſecretū cōmittit. viro aūt bo
no cōmittit: vir ergo bonus nō dormit.

af Jnteri ſi hoc collige Sen.ibi.
re vis: vitꝫ bonū nō ꝫbere ebzīū fieri cur
ſimile agis: dic qꝫ turpe ſit plus ſibi inge
rere qꝫ capiat. ꝛ ſtomaci ſui nō noſſe mē
ſuraꝫ qꝫ multa ebzij faciunt. qbus ſobzij
erubeſcūt: nihil aliud eē ebzietatē qꝫ vo
luntariā inſaniā. Extēde in plures dies
illū ebzij habitū: nūqd dubitabis
nūc quoqꝫ non eſt minoz ſed bzeuioz.

ag Refert alexādri ma Sen.ibidez
cedonij exēplum: qui clītū cariſſimū ſibi
ac fideliſſimū inter epulas trāſfodit ꝛ in
tellecto facioē mozi voluit. Cogita quas
clades ediderit publica ebzietas: hec a
cerrimas gentes bellicoſaſqꝫ hoſtibus
tradidit. hec multoꝝ ānoꝝ ptinatia bolo
defenſa menia patefecit. hec cōtumaciſſi
mos ꝛ iugū recuſantes in alienū redegit
arbitriū. iuictos enī acie mero domuit.

ah Alexādꝝ cuī modo Sen.ibidez
feci mētiōem tot itinera tot pzelia tot hie
mes p que victa plia tēpoꝝ locoꝝqꝫ diffi
cultate trāſierat tot flumina ex ignoto cā
dentia tot maria tutū dimiſerūt intēperā
tia bibēdi ꝛ ille herculane⁹ ac facilis cy
phus ſubmerſit. Dic ergo quare ſapiēs
nō debeat ebzius fieri. deformitatē rei ꝛ
in opoztunitatē oſtende rebus non ver
bis qꝫ facilimū eſt. Sen.ibidem

ai Nōnulli matozez ptem noctis in cōui
uijs exigunt. vino vero madētes ꝛ merſi
vſqꝫ ad hozā ſextā dormiūt. hoc eſt matu
tinū eoꝝ. 85.epla.

Certe detegit oē vitiū ebzietas ꝛ incē ak
dit vbi poſſedit aim nimia vis vini. qcqd
male latebat detegit vel emergit. nō facit
ebrietas vitia. ſed ꝓtrahit. tunc impudi
cꝰ mozbū ꝑfitet ac publicat. tūc petulās
nō linguā nō manū cōtinet. creſcit inſolē
ti ſupbia. crudelitas ſeuo. malignitas li
uido. oē vitiū craſſat ꝛ pdit. Jbidē

Adice illuz ignozātie ſui dubia ꝛ paꝝ al
explanata ꝰba incertoſ oculos gradū er
rātem vertiginez capitis tecta ipa mobi
lia velut aliquo turbine circūagēte totaz
domū ſtomaci tozmta quū efferueſcit me
ruz ac viſcera ipa diſtendit. tūc tñ vtcūqꝫ
tolerabile eſt: dum illi vis ſua eſt: qꝫ cum
ſomno vitiat que ebzietas fuit cruꝺlitas
facta eſt. Sen.85.epla.

Que gloria eſt cape multū: quū ei pe am
nes te palma fuerit ꝛ ſupſtes toti ꝓuiuio
fueris: quuz oēs viceris virtute magnifi
ca ꝛ nemo vini taz capax fuerit: vinceris
a dolio. Sen.ibidem.

Ebzietates ꝓtinue aīos infuroꝝē ad an
ducunt. nam quū ſepe apud ſe nō ſunt cō
ſuetudie inſanie durata vitia: vino conce
pta etiā ſine valent. vinolentiā enī violē
tia ſequit. Seneca ibidem

Abſentē ledit: qui cum ebzio litigat. ao

Quid turpi⁹ ebzio Sen.i puer. ap
ſo: cui fetoz in oze tremoz in cozpe: Qui
promit ſtulta: prodit occulta. cui mens
alienatur facies trāſformatur. Nulluz ei
ſecretum. vbi regnat ebzietas: fecūdi ca
lices quem non fecere diſertum.

Jnnocētiꝰ de vilitate cōditiōis humane.

Ubi deuotio. m. ſobzietas.

Ecclesia. Ecclesia eſt quedam a
e formа iuſticie. i. cōmune ius om
nium. Jn cōmune ozat. in cōmu
ne operatur. in cōmune tentatur ſine ec
cleſie catholice ſocietate nec alicui ba
ptiſmus prodeſſe prodeſt. nec opera mi
ſericozdie. niſi forte vt minus torqueat.

Auguſtinꝰ de fide ad petrum.

Adhuc habz eccleſia qꝫ creſcat donec b
illud impleatur. dominabit a mari vſqꝫ
ad mare. Aug.ſup mattheū.

UVA. BHSC. IyR_091

c Hoc eccl'ie ꝓpriũ ẽ: vt tũc vincat: quũ ledit. tũc itelligat quũ arguit. tũc obtieat quũ deserit. Hilarius de trinitate li. 4.

d Hoc habet ꝓpriũ eccl'ia: dũ ꝓsequitur florẽt: duz oppimit: crescit. dũ contenit ꝓficit. dũ ledit vincit. dũ arguit intelligit tũc stat: quũ superari videtur.

Hilari⁹ ibidem.

e Non altera romane vrbis eccl'ia altera toci⁹ vrbis extimãda ẽ ⁊ gallia ⁊ britania ⁊ pfis ⁊ oziens ⁊ india ⁊ ōs barbare natiões: vnũ xp̃m adorãt. vnam obseruant regulaz veritatis. Si auctoritas queris: orbis maior ẽ vrbe. Vbicũq; fuerit eps siue regio: eiusdẽ meriti ẽ ei⁹dem sacerdotij: potẽtie: diuitiarum ⁊ potestatis ⁊ pauptatis humilitas: vbi sublimi orẽ vbi iferiorẽ ep̃m nõ facit. Ceterum ōs apl'orũ successores sunt.

Hie. ad euãdrũ p̃sbiterum

f Quid iquid arturi noie: qui i celi arce ꝓstitut⁹ septem stellarũ radijs fulget. vbi vniuersalis eccl'ia exꝑmit. arturus iquit semp versat ⁊ nũq; mergit: sic eccl'ia persecutiões tolerat. ꝛ sine defectu pdurat.

Greg. ix. moraliũ sup illud iob. Qui facit arturũ.

g Est iquid i arturo q̃ ꝓsiderati⁹ possumus itueri: in septẽ qdez stellis voluitur ⁊ modo qdez tres ad summa eleuat atq; ad ima quattuor incliat. modo quattuor supi⁹ erigit. ⁊ tres inferi⁹ p̃mit. sic sancta eccl'ia cũ modo infidelibus trinitatis notitiaz. modo vo fidelib⁹ quattuor vtutes quasi rotatu p̃dicatiõis stat⁹ sui spẽz quo dãmodo imutat.

Greg. xxix. moraliuz sup illud iob. Aut girũ arturi.

b Arca cessante diluuio i mõte requeuit qz vite hui⁹ corruptiõe cessante quuz maloꝛ opm fruct⁹ trãsierit i celesti pria scã eccl'ia velut in excelso mõte reqescit.

i Scã eccl'ia Hg. i epl'a ad iesanũ duas vitas hz vna qua merces colligit aliã in qua tã de receptũ munerib⁹ gaudt atz i vtraq; vita offert sacrifitiũ h̃ viblicz sacrifitiũ ꝓpũctõis illic sacrifitiũ laudis

Greg. i quadã homl'. sup ezechielem.

Tunc scã eccl'ia valeti⁹ in veritate refitit: quũ ardentius pro veritate fatigat:

Sicut eccl'ia ꝓpas Gre. i moraz. res amittere nõ debet ita rapacitatis ardoze alienas inuadere nõ debet.

Ø vanitas vanita Hg. i registro tũ: sed nõ vanioꝛ q̃z insanioꝛ. fulget ecclesia in parietib⁹ ⁊ eget in pauplb⁹ suos lapides auro iduit. ⁊ suos filios nudos deserit de sumptib⁹ egenoꝛ fuit ocul' diuitũ

Ø hũilitas ⁊ Ber. i apologico sublimitas ⁊ tabnaculũ cedar ⁊ sanctuariũ dei ⁊ terrenũ hitaculũ ⁊ celeste palatiũ ⁊ domus lutea ⁊ aula regia ⁊ coꝛpus moꝛtis ⁊ tẽplũ lucis ⁊ despectio deniq; supbis ⁊ sponsa xp̃i. Ber. sup cãtica

Ø ino ꝓditoꝛẽ se esse nouerit qcũq; ẽ ille q vitia q̃libz in hãc domũ conat⁹ induce ⁊ tẽplũ dei spelũcã vult facere ōmoniꝛ. Ber. in sermone.

Spõsa. i. eccl'ia xp̃i nil sibi gl'iosi⁹ putat q̃z xp̃i poꝛtare oppꝛobꝛium.

Bernardus sup cantica

Ecclesia media est inter celum quod est locus tantum bonoꝛum ⁊ inferꝛnum qui est locus tm̃ maloꝛuz. ipa vero eccl'ia media est: qz idifferẽter bonos ⁊ malos colligit. qõ figuratuz est in arca noe. vbi aialia initia simul erãt cũ aialib⁹ imitib⁹

Chrisosto. sup illud mat. xxij. Congregauerunt bonos ⁊ malos.

Qõ hz eccl'ia cũ oibus nihil habẽtib⁹ debet habere cõe. nec aliqd inde eis qui sibi de suo sufficiũt erogare. qm̃ nihil aliud est sic hũtib⁹ dare q̃z pdere.

Prosper de vita cõtemplatiua.

Differẽtia est inter synagogã ⁊ eccl'iã Synagoga ẽ ꝓgregatio. eccl'ia vocatio. Pũt aũt irrõnabilia ꝓgregari. vocari ãt nequaq; ⁊ iõ visum est doctoꝛib⁹ noiare eccl'iam. Raban⁹ sup matthẽũ

Tria possum⁹ assignare tabnacl'a. s. mãle misticũ ⁊ moãle. i. tabnaculũ moysi tabnaculũ xp̃i. tabnaculũ cui⁹libz iusti tabculũ moisi fuit ex diuerꝛ genẽib⁹ õnamtoꝛũ ꝓuenies structuã tabnacl'z xp̃i ẽ eccl'ia

UVA. BHSC. IyR_091

tabernaculū iusti q̄libet fidelis aīa. Unū fit ex linguis imputribilib⁹. aliud ex scis aīab⁹. terciū ex donis ꝛ virtutib⁹. Moyses suū erexit in eremo. xp̄s in mūdo. iustus in aīo. oēs tū in deserto edificaueꝝt

Hugo li⁰ 3⁰ de claustro aie.

u Ecclesia est singularis fideliū vni⁹ cuiusq; ciuitatis cōgregatio.

x Nouit eccl'ia būficia Hugo. dñi triūphare de suis cladib⁹ igrauata p secutiōib⁹ siqdez ꝓficit. afflictiōib⁹ semp augef sanguīe martiꝝ irrigaf tristicia magis erigif. angustia dilataf. fletib⁹ pascif ieiunijs reficif. ꝛ inde pot⁹ crescit vnde mūdus deficit. Cassio. sup p̄s. j⁰

y Ad ecclesiā bona spūalia puenerūt. ꝛ fidei isupabile fūdamētū. spei certissimū p̄miū ꝛ suaue vinculū caritatis. quaꝝ rerum nūc tenet imagies ꝛ in futuro est pēniter possessura virtutes. Cassio. ibi.

z Ecclesia enī magis incipit esse vberrima quū ad finē seculi erit pducta. tūc enī passiōibus electoꝝ cito iplebif numerus bonoꝝum. Cassio. sup p̄s. xxx.

ab Nō enī stipiti rami nō capiti membra nō soli radij nō fonti riuuli: hoc ap'lice sedis eminētie debent oēs eccl'ie. quas vbiq; terraꝝ religio xp̄iana fundauit.

Ubi ant ixp̄s. o. r. Petr⁹ rauañ. clericus. d. e. f. k. l. n. mūdus. u. seruitiuꝝ b. i. supbia. am.

a Lectio. Quis ferat. si qs di
e uitem eligat ad sedē bōris eccl
sie: cōtempto paupe instructioꝛe ꝛ sanctioꝛe.

Aug. sup illud iacobi 2⁰ Nolite i psōaꝝ acceptōe hr̄e fidē dñi nr̄i

b Ad epalē dignitatē eligi nō debuit q minoꝛa officia gubnare non didicit. quia cura nauis illi ꝓmitti nō ōbuit. qui remū tenere non nouit.

Aug. in quodam sermone

c Nec pax domestica ꝛ cohabitantium oꝛ diata a deo ꝓcoꝛdia ꝛ clara iusticia. ut. s. qui excellūt ratione excellant dñatione. Aug. in li⁰ sniaꝝ ꝛ ē in glō col'. vltima.

d Nō statim multitudis acqescam⁹ iudicio sed electi in p̄incipatū nouerim⁹ mi seriā nostram ꝛ būiliemur sub potēti manu dei. qz dñs supbis resistens būilibus dat gr̄az. Quāti panes ñ bnt⁹ ꝛ vestiū. tū cū ipi esuriāt ꝛ nudi sint: nec bēant spūales cibos neq; xp̄i tunicā itegrā fuaueꝝt alijs alimoniā vestimūtū qz ꝓmittūt ꝛ pleni vulnerib⁹ medicos esse se iactāt.

Hie. sup isaia 3⁰ li⁰.

Nō sum medic⁹ ꝛ in domo mea nō est e
panis neq; vestimētū. nolite me cōstituē ꝓncipē. Sicut in oꝛdiatiōib⁹ maloꝝ pr̄i ceps est peccatoꝝ qui tales cōstituit: sic in oꝛdinatione scōꝝ ꝓnceps est eoꝝ iusti cie qui bonos eligit.

Hiero. sup isaiam li⁰. xij⁰.

Moyses amic⁹ dei cui facie ad faciē f
dñs locut⁹ est. potuit vtiq; succesꝛes ꝓncipat⁹ filios suos facere ꝛ posteris ꝓpaz relinquere dignitatez. sz extrane⁹ de alia tribu eligif iesus. vt scirem⁹ p̄incipatū in populos non sanguini deferēdū esse sz vite. At cernim⁹ nūc plurimos boim bene ficiū facere vt nō q̄rāt eos q pñt in eccl'ia plus ꝓdesse. in eccl'ia erigere colūnas. sed quos vel ipi amāt vel quoꝝ sunt obsequijs deliniti. vel p qb⁹ maloꝝ qsq; rogauerit. ꝛ vt deteꝛioꝛa taceā: q vt clerici fierēt munerib⁹ ipetrarūt ꝛ cōstitutes per ciuitates. Hie. sup illud titi j⁰ ꝛ ponif. 8. q. i. c. Moyses.

Querit cur nō ioh̄es elect⁹ est vgo. s. g
vt eēt caput eccl'ie. rñdet etati delatū est. qz petr⁹ senioꝛ erat. ne adhuc adolescēs ꝛ pene puer ꝓgresse etatis boibus p̄ferref. Hie. cōtra iouinianū.

Res pene cōtra naturā ē: vt sine pec b
cato aliqs sit. sz talis eligaf: cui⁹ cōpatione ceteri greꝛ dicātur.

Hie. in ep'la ad occeanū

Conq̄rebaf se ferre non posse ꝛ iuue i
nilē etatē incōgruā sacerdotio cābaf. sz q̄to pl⁹ repugnabat. tanto magis oīm in se studia ꝓcitabat. ꝛ merebaf negādo qō eē nolebat. eo q dignioꝛ erat q se clamabat indignū. Hie. ad eliodoꝝ.

Si in qbuslibet eccl'ie gradib⁹ ꝓuidē k

UVA. BHSC. IyR_091

omnes grad' ꝓstituit nō errek'. Naz toti' familie dñi stat' ꝛ ordo mutabit: si qd̄ re quitur in corpe: non inuenitur in capite. Leo papa i quodā ſmone ꝛ pōit. lxj. di.

l Sicut enī boni opis sibi ꝓpat fructuz q rectū tenet i eligēdo sacerdote iudici um: ita grauī semetipm afficit dānatione qui ad sue dignitatis collegiuz sublimat idignū. Leo papa ibidez.

m Valde iniquū ē ꝛ absurdum vt ipiti magiſtris: noui ātiquis: rudes p̄ferātur eruditis. Leo papa ibidez

n Requiritur in ordinādo sacerdote ꝛ p̄sentia populi: vt sciāt oēs ꝛ certi sint. qz q ex oī populo ē p̄stātior: q doctio z: q in omni virtute eminentior: ille eligit ad sa cerdotiū ꝛ hoc astante populo. ne aliqua postmōz ſtractio cuiq̄: neqs scrupulus resideret. Origenes sup leuitico.

o Discāt electoꝛ p̄cipes successores sibi ñ eos q ꝓsanguinitate generis iūcti sunt: neqz q carnis ꝓpiquitate sociantur testamēto signare: neqz hēditariū tradeꝛ eccl'ie p̄cipatū: sed ſferre ad iudicium dei. ꝛ nō eligere illū qué hūan' affect' cō mēdat. sz totū dei iudicio de successoris electiōe pmittere. Origsup illō numēi. xxvij. Prouideatdñs spiritum omnis carnis ꝛc̄.

p Alla hec ppli acclamatio: nlla ppiqta tis acclamatio: ppinqs agrorū ꝛ pdioꝛ relinquat hereditas. gubernatio aūt po puli illi tradat quē de' elegit q. s. i se hz spūz dei. i. in quo sit claritas legis ꝛ scie vt possint eū audire filij isrl'.

q Ibidē Necesse est prudentissimū eligere: q possit cōtra subtilissimos disputare ꝛ in ꝓuētu doctoꝛ sic agere: ne suscepta cāz tot erudita possint ingenia supare. Ma gna res ē cōtra artifices loq ꝛ apō illos aliqd agere q se putant oia ꝓuidere. Cassiodoꝛ libro ꝑmo epl'arū.

r Necessariū ꝓbat esse reipublice pso nas dignitatib' aptas eligere vt cui iusti cia ꝓmittit malis morib' nō grauet alio quin iefficax est ab hoie exigeze qd̄ agno scit nō hre ꝛ ꝓfidēter querit qd̄ ineē sen titur. Cassio. li°. z°. epl'aꝝ.

Ligna siluaꝝ nō oliuā nō ficū nō vitē f sed rānū sibi elegerūt in regē ꝛ egressus ē ignis de rāno ꝛ deuorauit cedros liba ni. Petr' raueñ. in quadā epl'a

t Hec est iusta cā ex eqtate venieſ ptitō vt meliores semp in offitijs p̄ferāt. pessi mi āt ciues vel min' boni luce careāt dig tat̄. Apulegi' i li°. de dogmate platoiſ

u Apud trachiā in regis electiōe nō no bilitas prevalet sed suffragiū vniuersoꝝ Popul' eni eligit spectatū morib' ꝛ iue terata clemētia ānis grauē. sz hoc in eo qrit cui liberi nli'ri sunt. Nā qui pater fue rit ēt si vita polleat ñ admittit ad regēdū ꝛ si forte dū regnat genuerit: exuit ptāte tōq̄ maxie custodit: ne fiat hereditariuz regnū. deinde etiā si rex maximaz p̄ferat eqtatē nolūt ei totū licere. quadragita er go rcōres accipit: ne in cāis capitū sol' iudicet. Sic quoq̄ si displicuerit iudica tū ad ppl'm ꝓuocat. atq̄ ita datis iudici b' septuagita ferk' snia cui necessario acq escit.

x Solin' de mirabilib' mūdi Aliqs vir bon' nob eligēd' est ac sem per añ ocl'os hūd' vt sic tāq̄ illo spectā te viuam' ꝛ oia tāq̄ illo videte faciam'. Magna ps peccatoꝝ tollit: si peccatu ris testis assistat. Seneca

Vbi acceptō. a. d. doctrina. bi. bn. bo noz. c. būilitas. an. iudex. p. q. meritū. q. ꝑlatio. q. ad. regimē. q. af. fuitū. l.

a e Lemosina. Qui vult ordiate dare elemāsinā: a seipo oz icipe ꝛ eā sibi ꝑmo dare. Est ei elemo sina op' mirificordie. verissimeqz dcm est miserere aie tue placēs deo.

b Valde male Au. i encheridion dirigit is q bñ audit ꝛ male opat. Si po tes dare da si nō potes: affabilē te fac. co ronat de' intus bonitatez: vbi nō inuenit facultatē. Nemo dicat nō hēo: caritas ñ de saccnlo erogat. Aug. sup p̄s. c. lij.

c Multa sūt genera elemosinaꝝ q̄ quū facim' adiuuamur vt nobis dimittāt pec cata. sed ea nihil est maius q̄z cū ex corō dimittim' peccata. Au. i encheridion

UVA. BHSC. IyR_091

d Quã frõtẽ hẽs petẽdo ad deũ tuũ:q nõ agnoscis patrẽ tuũ: Ille nihil portat tu nimium onerat⁹ es.da illi de eo q̃ hẽs ⁊ illũ pascis:⁊ põd⁹ minuis.

Augustin⁹ de vbis dñi sermõe.v⁹.

e Elemosina mũdat peccata.⁊ ipa iter pellat p nobis ad dñz. qz qcqd paupib⁹ dederim⁹:ipm itegre possidebim⁹.

Augustin⁹ i ꝓmone de diuite.

f Be iustis laborib⁹ facite elemosinas nõ eiz corrupturi estis iudicẽ xp̃z:vt nõ nos audiat:cum paupibus quib⁹ tollitis Nolite velle elemosinas facẽ de fenore ⁊ vsuris:fidelib⁹ dico quibus corp⁹ xp̃i erogam⁹. Aug. de verbis dñi.

g Fecũd⁹ ẽ ager paupz. cito reddit do nãtib⁹ fructũ. Via celi est paup.p quã venit ad patrẽ.icipe ergo erogare:si non vis errare. Aug.ō vb dñi ꝓmõe.xxv⁹.

h Dicit tibi xp̃s:da mihi ex eo q̃ dedi tibi.de meo quero.da ⁊ redde.hũisti me largitorẽ.fac me debitorẽ.hẽam te fenératorẽ.tpozalia mihi das. eterna tibi restituã.teip̃m tibi reddã.qñ te mihi reddidero. Augustin⁹.ibidẽ.

i Caue p̃uidẽs discretiõi elemosine:ita vt vtri⁹q̃ dãtis.s.⁊ accipiẽtis sit solatiũ.

Aug. i epla ad quẽdã comitem.

k Si vis esse mercatoz optim⁹:fenera toz egregi⁹:da qõ nõ potes retinre:vt recipias qõ nõ poteris amittẽ. da modicũ vt recipias cẽtuplũ. da tpalem possessionem:vt ꝓsequaris hereditatem eternaz.

l Utanꝫ diuites Augustin⁹ i epla. ꝓsuetudine iniritatis sue.sz doleãt aliter se nõ posse.meli⁹ eiz facerẽt si aliter non possent. Si ergo nõ extollit paup de mẽdicitate:tu quare extolleris de iniritate Vere cib⁹ electis ⁊ p̃ciosis sicut ꝓsueuisti qz aliter nõ potes.qz si ꝓsuetudinem mutas:egrotas:ꝓcedit tibi: vtere necessarijs.da paupib⁹ superflua .vtere p̃ciosis.da paupib⁹ vilia. Aug.ō vbis dñi.

m Bagẽ elemosina q̃ ardẽtiũ criminũ globos beniuolẽtie sue fõte refrigerat.⁊ irriguo largitatis obruit icẽdia ōlictoz. Augustin⁹ i quodã sermone.

Beat⁹ plane de cui⁹ domo nũq̃z vacuo sinu paup exiuit. neq̃z ei q̃q̃z magis beatus q̃z qui itelligit sup paupis necessitatẽ ⁊ infirmi atqz inopis erũnã. Ambrosius libro de offitijs.

Ille itelligit sup paupem qui largitur pauperi.nam qd ꝓdest misereri in opis nisi alimoniã eidem largiaris. Ambroſi⁹ sup p̃s.Beati imaculati.

Hoc est occidere hoiez vite sue ei sub sidia denegare. Caue ne iter loculos tuos icludas salutẽ iopũ.⁊ tãq̃z in tumulis sepelias vitã paupez. Amb.ibidẽ.

Sũt qui paupib⁹ paz tribuũt vt ãpli⁹ accipiãt.q̃ magis venatio appellãda est q̃z elemosina. Beli⁹ est eni nõ bẽre qd tribuas q̃z iprudẽter petere qõ des.

Nos subsarci Hie.i quadã epla nati auro xp̃z pauperẽ seqmur ⁊ sub p̃te xtu elemosine pristinis opib⁹ icũbentes

Pars sacrilegij est rez Hie.ibi. paupm dare nõ pauperib⁹. laudẽt te esuriẽtiũ viscera ñ ructãtiũ opulẽta cõuiuia

Siue ille sacerdos Hie.i epla siue cognat⁹ sit ⁊ affinis nihil i illo aliud cõsideres nisi pauptatez. Sine discretione oib⁹ idigẽtib⁹ simpliciter tribuamus nõ q̃rẽtes cui sed quare demus. Quisqs ei i quacũq̃ necessitate morituro succurrere põt.si nõ fecerit occidit. Hie.ibi.

Bla epi est paupz opib⁹ puidere. ig minia oium sacerdotũ ꝓprijs studere diuitijs. Hieronimus in epla. Quãuis oẽm sensum tuũ paupibus distribuas:nihil apd̃ xp̃z erit p̃ciosi⁹ q̃z qd manib⁹ tuis ipse cõfeceris. Hie.ibidẽ.

Qui idigẽti elimosinã tribuit:nec p delicto spnit:misicordiã ꝑ facit. Natura ei respicienda est nõ psona. Qui ei dat idigẽti peccatori nõ qz peccator ẽ sed qz homo est:nõ peccatorẽ sz iustũ nutrit. Glosa hieronimi sup illud eccl.xij.

Da misicordi ⁊ ne suscipias peccatorẽ

Apud deũ nõ q̃ntitas muneris nec p sona petit potẽtis. sz dilectio ⁊ bũilitas cordis.ideo nõ debet offerre sacrifitiuz de iiqtate.sz de iusto labore.

n

o

p

q

r

s

t

u

x

y

z

UVA. BHSC. IyR_091

Gloſa ſup illud eccl'iaſtici.xxxv°.
Noli iſpicē ſacrificiū iuſtū.qm̄ do' iuꝺx
ab Quicqd tribuit paupi:ſi ſubtili cōſi
deratione pēſet:nō ē donū ſz mutuū.qz
qꝫ datur multiplicato ſine dubio fructu
recipit. Greg.i regiſtro
ac Pl' eſſe dicimus:cōpati ex corde q̄z
dare.qz qſqs idigēti pfecte ꝓpatit:min'
eſtimat oē qꝫ dat:exterioza largiēs:qꝫ
ē extra ſemetipm̄ pbet.q aūt fletū ꝛ ꝓpaſ
ſionem ꝓximo tribuit:ei etiā aliqd de ſe
metipo dedit. Greg.i moral'.
ad Elemoſina ſupbi diuitis eū redimere
nō valet:q̄z ppetrata ſim' rapina paupis
āte dei oc'los aſcēdere nō pmittit
ae Qui idigēti Greg.li°.xij°.moral'.
ꝓximo exterioꝛē ſubſtātiā pbet:ſz vitam
ſuā a nequitia nō cuſtodit:rē ſuaz deo tri
buit:ꝛ ſe peccato.Hoc qꝫ min' ē obtulit
auctoꝛi.ꝛ hoc qꝫ mal' ē ꝺuauit iniquitati
af Nō ex deſiderio Greg.xix.mor.
ſz ex neceſſitate poſtulatur.nā valde ſup
bire ē:ex metas iopie aliqd deſiderare.
ag Būdari Greg.li°.xx°.moraliuz.
ꝓus debet anim' q elemoſinā pbet.qz oē
qꝫ ꝺak deo:ex ꝺantis mente penſak.ꝛ ab
oipotēte deo min' ex manu nō accipitur
qꝫ corde obligata i malitia offerk.
ab Ille pfecte Gregori' in moral'.
tribuit q cū eo qꝫ afflicto porrigit: affli
cti quoq animū in ſe ſumit.vt pri' i ſe do
lētis paſſionē trāſferat.ꝛ tunc ꝓtra dolo
rē illi' p miſteriū cōcurrat.
ai Quiſqs ſup eum Greg.i moral'.
cui aliquid donauit faſtū elationis ſe ex
tollit:maioꝛē culpā pagit ſupbiendo:q̄z
extriſec' mercedē largiēdo.
ak Tot pene Greg.xxi°.mozalium.
quottidie diuites pmūt:quot mozientium
paupum apud ſe ſubſidia abſcondūt.nā
quū qlibet neceſſaria idigētib' miſtram'
ſua illis reddimus:non noſtra largim'.
al Elemoſina Greg.i paſtorali.
amica dei ꝓſiſtit.ꝛ ſemp ei ꝓpiqua ē.p q
b'cūqꝫ voluerit facile munus gratie ipe
trat vincula peccatoꝝ ipa diſſoluit fugat
tenebꝛas.extinguit ignē.huic cum multa
fiꝺutia poꝛte celi apiūtur ꝛ veluti regina
intrāte nullus ianitoꝝ.nullus cuſtodū q
aſſiſtūt audēt ꝺicere:q tu es vl' vñ . ſz oēs
eā ereqiōe ſuſcipiūt.Virgo eſt hñs alas
aureas.circūſcripta p oīa venuſtate.ſed
ſuccicta.vultū hñs cādidū atqꝫ māſuetū
pēnata eſt ꝛ leuis ꝛ ſemp añ ſoliū regale
cōſiſtit. Chriſo.ſup matthēū hmōe.9.
Medicamētū foꝛti' qꝫ maxie optek am
in penitētia elemoſina eſt ꝛ ſicut i p̄cepū
medicine ac cōmodis medicamētū mul
tas quidez herbas accipit.vnā aūt dñan
tiſſimā.ſic ꝛ in penitentia iſta dñantioꝛ ꝛ
potentioꝛ eſt. ꝛ vniuerſum ipa efficit.
Si indifferēter oīb' Chriſo.ibi. an
deꝺrim':ſemp miſerebimur. ſi āt diſcutē
ceperim'nūq̄z miſericoꝛdiā pſtabim'.
Que ſtultitia ē illic relin Ibidē. ao
quere vñ exitur' es:ꝛ illic non p̄mittere
quo itur' es:Illic ergo ſubſtātiā tuā col
loca:vbi patriā habes.
Chriſoſtomus ſup illud mat:6.
Nolite theſaurizare ꝛc̄.
Qui collocat theſauros in terra non ap
babet qd ſperet in celo.Ut qd reſpicait
in celū.vbi nihil hz repoſitū: Quicqd p
aīa tua feceris hoc tuū eſt. qꝫ āt reliq̄ris
pꝺidiſti. Chriſo.ibidem.
Nō eſt ingrata deo que viſa fuerit ab aq
hoibus elemoſina.ſed que ideo facta eſt
vt viſa ſit. Chriſo.ſup illud mat.ſ.
Facite elemoſinam ꝛc̄.
Tu ergo q̄ venis ad eccleſiā ad deū ar
adoꝛandū.munera tecū in manib' poꝛta
da nō hūtib' ꝛ pete ab illo qui hz. vt oꝛō
tua bonis opibus ꝓmēdek.Infirma enī
ē oꝛō que elemoſinaꝝ largitate nō ē mu
nita. Chriſo.ibidem ſup mat.
Melius ꝺuak pecunia que in dextra as
pauperis collocak.bāc calūniatoꝛ nō ex
toꝛquet.iuidus nō criminak. latro nō au
fert.fur nocturn' nō diripit. ſeruus fugā
meditā nō iuadit.ſed ſemp eſt tuta.ſemp
integra ſemp ſalua. Chriſo.ibi.
Nil plus valet curatiōi q̄z elemoſina at
rū largitio.qz fruſtra p peccatis rogatu
rus manuſ ad deū expādit:q bas ad pau

UVA. BHSC. IyR_091

peres nō extēdit. Raban⁹ sup illō matthei.xij⁰ Extende manuz tuam ꝛc.

au Si feceris ea:tibi diuitus ꝓuenisse.s. tēpozalia bona an iust⁹ ē deus iequalit̄ res nobis distribnēs:cur tu abūdas ꝛ il le mendicat:nisi vt tu bone cōpensatiōis merita ꝓsequaris:ille vo patieutie bza uijs decozet. Panis est famelici quez tu tenes.nudi tunica quā in cōclaui cōfuas discalciati calce⁹ q penes te marcescit i digentis argētū qō possides. quo circa tot iniurias quot subuenire valebis.

Basilius homelia ꝓzima.

ax Aban⁹ pauperis ē gazophilatiū xp̄i ꝛ qcqd paup accipit xp̄s acceptat. da g̃ pauperi terrā:vt accipias regnū. da mi cā vt accipias totū.da pauperi vt det tibi qz qcqd pauperi dederis tu habebis qō paupi nō dederis habebit alter.

Petrus raueñ.in quodā sermōe.

ay Bene tuba qz talis elemosina hostilis est nō ciuilis. nō misericozdie dedita sz clamozi seditiōis emula.nō pietatis alū na.nō dignatio ostentatiōis nō ꝓmertiū caritatis. Pe.raueñ.i quodā ſmone.

az Rimis est qō sapit deo paupis cibus in regno celi cozā oīb⁹ āgelis ꝛ cōuentu ſurgētiū ꝙ abebel passus sit. ꝙ mūdum ſuauit noe.ꝙ abzahā fidē icepit. ꝙ moy ses legē tulit.ꝙ petr⁹ crucē resupin⁹ascē dit.deus tacet ꝛ clamat solū qō comedit paup. Pe.ra.ſmone.14.

az Sibi apud deū pietatis ianuā claudit qui viscera miſicozdie ꝓrio mēdicāti nō aperit. Idē in quadā epl̄a.

ba Ba qō accipias sere qō metas. spar ge qō colligas.q̄uis nō bēas nisi qō ac ceperis:nō potes tñ nō bñe qō dederis Infidelis āt ꝛ iniqu⁹ est etiā si qd qō esti mat diligēdū nō vult bñe ppetuū.

Leo papa sr illō. Bate iqt ꝛ dabit vob.

bc Be calice aque frigide monet dñs:vt i noie suo ꝓbeat.qz bec que p se sūt vilia fides efficit ꝓciosa ꝛ que ab infidelibus mistrank:etiā si fuerit sumpta magna: oī tñ iustificatiōe sunt vacua.

Leo papa in ſmōe ieiunio.

Quia nō solum decime nō sunt nostre bd
ſz ad eccl̄ias deputate.verū quicqd āpli us q̄ nobis opus est a deo accipim⁹ pau peribus erogare debem⁹ si qō eis depu tatū est nr̄is cupiditatib⁹ vl̄ vanitatib⁹ re seruam⁹. Quāti paupes in locis vbi nos sum⁹ fame vel nuditate moztui fuerint no uerim⁹ nos rōnez de aiab⁹ illoꝝ indie iu dicij r̄ddit̄ os. Cesari⁹ i amonitiōe

Semina sparsa in segetē cōualescunt be
ꝛ in vnū coacta depereūt. Cassio.i ep̄.

Ꝓducat fenū iumētis.i.elemosinas bf
faciat bis qui petūt. Iumēta appellata. qz verecūdiā nō bñt ſ ꝓpter ingluuiē vē tris in egētiū voces petulant. sicut iumē ta que duz esuriūt nō possunt a ꝓpzijs vo cibus abstinere. Cassio.sup ps.

In faciēdis elemosinis nō est cui⁹q̄ bg
accipiēda ꝓsona nec būdum electiōis iu dicium.qz res q̄ necessitati fuit:erogatio nis ozdinē nō requirit. Ubi icūbit neces sitas:nō opus est vt ꝓsonā discutias. ne quū indignos miſicozdia segregas: dei filiū pariter amittas.

Valerius epūs in quodā ſmōe.

Non interest cui petēti eroges. non bb
enī reqrit dñs vtrū mereatur ille qui po stulat sz querit qualiter ꝓestet qui donat

Ubi adiutoziū aua Valeri⁹ ibi. ritia.k.bñficētia.da.ꝓassio.e.p.cupidi tas.g.diuitie.t.aq.eccl̄ia.l.gl̄ia eterna.f. bospitalitas.ieiuniū.r.ſ.ac.af.am.inimi citia.a:liberalitas.g.h.o.ſ.miſericozdia d.g.l.m.r.ae. ai.al.aq.af. pauptas.e.q. penitentia.af.p̄latio.ca.venia.ſ.

Loquētia Plato tēpoꝝ suoꝝ a
e vir eruditiſſim⁹: qui sic oīa locu tus est quecūqz dixit vt magna ꝛ quocūqz mō pua dixit: mō loquēdi mag ficauit. Unde dici pōt quidē. Tullij lin guā oēs mirātur.pectus nō eque. Aristo tilis pect⁹ oēs:linguā nō eque.platonis pectus ꝛ linguā eque. Aug.i epl̄a

Ille bñ loquēdi facūdiam pcipit.qui b
sinū cozdis p recte viuēdi studia extēdit nec loquētē ꝓscia ꝓpedit.quū vita liguā antecedit. Greg.li⁰.6.mozaliū.

UVA. BHSC. IyR_091

c Eloquens est ille q scit pua submisse media tēpate: magna grādit dicere. q scit ĩuenire p̄clar: enūciare magnifice: dispo nere apte ⁊ fugare varie.

Cassiodor' sup p̄s. lxxiij.

d Bon' doctor phemiatur apte. narrat apte. arguit acirr. colligit fortit. ornat ex celse. docet: delectat. ⁊ afficit. Cassio.

e Sepe repit simplicitas veridica ⁊ fal sitas cōpolita. q̄ hoiem suis errorib' illi cit. ⁊ p ligue ornamēta: laqueos dulces aspgit. Jsidor' li°. de summo bono.

f Antiqui forēsem eloquētiā: caninā fa cūdiā nūcupabāt. eo q̄ causidici in certa mīb' cāx omissis q̄ agūt veluti alkutrū se se lacerāt. iurgiaq̄ causax ad iurias su as cōmutāt. Jsidor' ibidē li°. 3°.

g Vitiosum ē i re seuera delicatū iferre sermonem. Tullius in rhetorica.

b Me quidē diu cogitātē ratio: ipsa i hāc potissimā sentētiā ducit: vt existimez sapiētiā sine eloquētia pax pdesse ciuita tib'. eloquētiā vo sine sapientia nimium obesse p̄imūq̄ pdesse nūq̄. Qui vero Tulli' i plogo rheto. ita sese āmat eloquētia: ñ vt oppugnaret cōmoda patrie: sz vt p his pugnare pos sit: is mihi videt suis ⁊ publicis rōnibus vtilissim' atq̄ amicissim' ciuis.

k Nā qd tā inbūa Tulli' ibidem. nū sicut eloquētiam ad salutē hoim datā ad bonox pnitē cōuertere. Tul. ibi.

l Eloquētia est idoneox verbox ⁊ scia rū ad pnūtiatiōem accōmodatio. ptinēs voces vult' gestus moderatiōem cuz ve nustate. Tulli' ibidem.

m Vax moris est eloquētib' viris igenio rū facultatē negotiox pbare difficultati b' ⁊ illic stilū patū quasi quēdā fecundi pectoris fluuiū emanare. vbi materie ste rilis argumētū velut arida cespitū mater gleba ieiunat. Statuit mūdus silibus ex emplis. medicus in desperatiōe: guber nator in tēpestate cognoscit. quox famā p̄cedētia picula extollunt. que pfecto ni gresci nisi vbi probet inuenit. Sic ⁊ ma gn' orator si negotiū aggrediat angustū tūc āplū plausibili' manifestat ingeniuz.

Cicero noster Sidoni' in epla n
a quo romana eloquētia exiliuit gdariuſ .i. ordinari' fuit vir egregi' ⁊ vita ⁊ scia ⁊ qō post ista est eloquētia. disputabatq̄ expedite magis q̄z cōcitate vt possis dicē facilitatē esse illā nō celeritatē: hūc ergo i viro sapiēte exigo: vt orō eius sine ipe dimento exeat ⁊ pferat magis q̄z pfluat.

Doctrine ⁊ elo Sen. in epla o
quētie ornamēta sicut dicit valeri' i pnū ciatiōe apta ⁊ cōueniēti corpis gestu cō sistūt quibus qui se instruxit. trib' modis hoies aggredit. aures penetrando: ocu los demulcēdo ⁊ aios inuadēdo.

Eloquētia neq̄ Sen. in epla p
adhuc se vlli sic idulsit vt tota cōtingeret satis felix est qui in aliquā ei' ptē recept' est. Sen. li°. 3°. rhetorice sue.

Magna debet esse eloquētia que in q
vitijs placeat: cū igenia fauor hoiz ostē dat: fauor alat. Sen. li°. x. rhetorice

Nihil ordinatū est qō p̄cipitat ⁊ ppe r
rat. Eque stillare illum volo q̄z currere. nec extēdat aures nec obruat. illa quoq̄ inopia ⁊ exilitas min' intentū auditorez hz tedio interrupte tarditatis. facilius tñ insidet qō expectat: q̄z qō p̄teruolat. tā dem discipul' hoies p̄cepta dicūt. nō tra dit qō fugit. remedia nō psunt nisi vbi im morētur. Sen. 32. epla.

Quis medic' egrotos in trāsitu curat f
nec vllā q dez voluptatē hz talis verbox ruētiū strepit': quēadmodū pcliue curre tium nō vbi visum est grad' sistit sed inci tato corpis pōdere serpit. ac longi' q̄z vo luit efferr. Sic ista dicēdi celeritas i sua ptāte est. nec satis decora philosophie q̄ ponere debet verba nō pijcere ⁊ pedetē tim pcedere. pēnis vnda sit non torrens Circūspiciat se ſmo noster ⁊ estimet ⁊ p̄ beat estimādū. pferat malo q̄z pfluat.

Inqrēti cuidā quō optime Jbidē t
possit discē seneca rñdit. Si nihil dixēris nisi qd bñ scieris. Sen. de sentē. ora.

Nō scholā sed assiduitatē legendi do u
ctrinā vocat: oratorē optimū esse diceret

hz

UVA. BHSC. IyR_091

qui plima paucis diceret. Sen. ibidē.

x Tot' fmo ab vno loco egredīt. sz ipi' forme ei' qz itētiones diuersificāt. secundū diuersitatē formalē ipsi'. Inter fmonem ei q egredīt leuit vl' suauit ac vultu placido ac arridēte: z iter ipsū q egreditur cū ira z tristi vultu: differentia longa existit. Plato.

Vbi aduocati. k. doctrina. b. ba. bc. be. .bf. bs. sanctitas. f. Scriptura. b. c. u. Ep̄s Vbi ꝑlatus.

a Rror. Inest i qztū z iqb' re
e bus errē. z qz facile se quisqs
corrigat. vl' qzta ptinacia suū defendere conet errorē.

Augustin' i epla ad marcellā.

b Timis puerse seipsuz amat: q z alios vult errare vt error su' lateat. Quāto ei meli' z vtili' vbi ipse errauit alij ñ errāt quoz amoīti erroze careant. Vos q me mltū diligitis: si talē me asseritis vt nūqz i scriptis meis errasse dicatis: frustra laboratis nō bonā cāz suscepistis. facile i ea meipso iudice: supamini. qm̄ nō mihi placet: cū a carissimis meis talis esse existimoz: qualis nō sum. pfecto nō me sz p me alīū sub meo noīe diligūt: si nō qđ suz sz qđ nō suz diligūt. Augustin' ibi.

c Nō ei placet sentētia tulij. Maximi auctoris romani eloquij. q nullū vnqz v buz iqd qđ reuocare vellet emisit. q qdē laus qzuis ꝑclarissima videat: tñ credibilioz de nimiū fatuo qz de sapiēte pfecto. Sz si i bonā ptez accipiat: vt quēpiā fatisse talē credam': q cū sapiēt oīa loqueret nulluz vnqz vbū qđ reuocare vellet emisit. hoc potius de hoīb' dei q a spīritusancto locuti sunt: qz de illo quem sic cicero laudat saluberrima pietate credēdū est Ab hac ergo excellentia tā lōge absum. vt si nullū verbū qđ reuocare veliz ꝑtulero: fatuo sum qz sapiēti similioz. Illi' qp pe scripta summa sunt auctoritate dignissima. q nullū verbū nō qdē reuocare vellet. sz qđ reuocare deberet emisit. Non mihi igit tulliana illa blādit. sz angit me plane illa ozatiana sententia: nescit vox emissa reuerti. Augustinus ibidez.

Diligēdi sunt hoīes: vt eoz non dili d
gāt errozes. Aug' in quadā epla.

Nō nullis errare ꝑfuit aliqñ. sz i via e
pedū: nō i via moz. Aug. ibidem.

O qz detestād' ē erroz hoīum. q claro f
ruz viroz qdā ñ recte facta laudabilit se imitari putant. a quoz virtutibus alieni sunt. Aug' de vnico baptismo.

Nihil grauī' qz errātē adeo deseri: vt g
se reuocare nō possit.

Ambrosi' i li'. de caim z habel.

Nō nulli dū pl' exqrūt ꝓtēplādo qz ca b
ptūt: vsqz ad puersa dogmata erūpunt. z dū vitatis discipli esse negligunt hūilit magīri erroz fiūt. Greg. li'. viij'. moz.

Quidā eoz q libēt hūt crimināri ꝑri i
mos suos. ascribūt nobis z doctrine nr̄e crimen blasphemie qđ a nobis nūqz audierūt. dicūt ei patrē malitie z pditionis eoz q de regno eiciūt. i. diaboluz: me dicere esse saluādū. qđ nec aliqs qdē mēte capt' z maifeste īsaniēs dicere pōt. Sz nihil mihi miz videt: si adulterē doctrina mea ab inimicis: z illa corruptione corrūpatur: quali corrupta ē epla pauli apli. Nā quidā sub noīe ei' falsam epl̄ā cōscripserūt: vt turbarent tebsaloicēses. quasi īstaret dies dñi. z seducerent eos. Orig. i epla apologetica sic se excusat.

Nullū q i pace eccl'ie negligenē vixe k
rāt sbito errasse z i flagitia aliq' cecidisse ꝑfuit. dū post casum penitendo ereti vigilāti' dño fuire ceperūt. z q pigri ac desides i inocētia stare videbāt: p accidētez sibi ruinā amoīti sunt: sollertius erga sui custodiā ꝓtra oēs ātiqui hostis insidias accigi. ita vt nec ꝑpriā vitā curādo ostē derāt: postmodū etiam supne salutis cū sua erectiōe curā gerāt.

Ex eo erroz Beda sup esdram. l
noster apparet: q ea sola putam' emi: p quib' pecuniaz solum'. ea gratuita vocamus: p quib' nosipsos ipēdim' q emere nolem'. Si domus nostra p illis esset dāda: adeo nihil ē cuiqz se vil'.

Seneca xlij'. epistola.

UVA. BHSC. IyR_091

m Bon' anim' nūq̄ errāti obsequium accomodat. Sen.xlij. epla Ubi discere .b.doctrina.s.ak.al. bēfis. ignorātia.mendatiuz.d.ozō.ai.phia .kl.

a Ucharistia. Peccata si non

e tāta sunt:vt excōicādus q̄sq̄ vi dek nō se debet a quotidiana medicina dñici cozpis separare.

Aug.ad ianuariū lik̄ j°.

b Faciat vnusq̄sq̄ qđ fm suā fidē credit pie esse faciēdū. Aug.ibidem

c Ille ñ audet honozādo sumere ꝛ ille honozādo nō audet vllū diem p̄termittere.Cōtēptū solū nō vult cibus iste.

d Quotidie eucharistie Aug.ibi. cōmunionē p̄cipē nec laudo nec repben do.oib' tñ dñicis dieb' suadeo ꝛ hoztoz si tñ mens sine volūtate peccādi sit. Haz hūtem adhuc volūtatē peccādi: grauari magis dico eucharistie pceptiōe q̄z purgari.ꝛ iō q̄zuis peccato qs mozdeak:peccandi tñ de cetero nō habeat volūtatez ꝛ cōicatur' satisfaciat lacrimis ꝛ ozōnibus ꝛ cōfidēs de dñi miseratiōe q cōfessione peccati pie peccata donare cōsueuit: accedat ad eucharistiā intrepid' ꝛ securus sed hoc de illo quē capitalia ꝛ moztalia peccata nō grauāt. Hā quē peccata vel crimia post baptismū grauāt hoztoz p̄i' publica pnia satisfacere ꝛ ita sacerdotis iudicio recōciliatū cōicatione sociare si vult nō ad iudiciū sed ad cōdēnationem sui eucharistiā p̄cipe sed ꝛ secreta satisfactiōe solui moztalia crimina nō negam' Au.in lī°. de eccl'iasticis dogmatib'.

e Accipe quotidie qđ quotidie tibi p̄sit sic viue vt quotidie mereaꝛis accipe qui nō merek quotidie accipere:nō meretur post ānū accipere. Aug.tractās illud mat.28. Panē nr̄m quotidianū.

f Hoc sacramētū nō imerito p̄secrātis sed in verbo efficit creatoꝛis nec bonoꝛ dispēsatoꝛ meritis ap̄liak nec maloꝛ attenuatur. Aug.de eccl'iasticis dog.

g Quāta enī cozdis cōtritiōe ꝛ lacrimarum fonte q̄sta reuerētia ꝛ tremoze:q̄sta cozpis castitate atq̄ aī puritate illud di uinū ꝛ celeste misteriū est celebzādū dñe de' :vbi caro tua i veritate sumik̄:vbi sanguis tu' in veritate bibik̄:vbi summis ima hūanis diuina iūguntur.Ubi adest scōꝛ pñtia āgeloꝛ.vbi tu es sacerdos ꝛ sacrifitiū mirabiliter ꝛ ineffabilik̄.Quis digne hoc celebzare misteriū pōt:nisi tu de' oi potēs offerētem feceris dignū:

Si tm̄ valuit Amb.i ozōne. b fmo helie.vt ignē de celo deponeret :nō valebit fmo xp̄i:vt spēs elemētoꝛ mutek̄ de toti' mūdi opib' legisti . qz ipe dixit ꝛ facta sūt:ipe mādauit ꝛ creata sunt.Sermo igik̄ xp̄i q potuit ex nihilo facē qđ ñ erat:nō pōt ea que sunt mutare in illō qđ sunt.Non enī min' est nouas rebus dare formas:q̄z mutare naturas.

Ambzosius de sacramentis libzo.z°.

Liquet qz p̄ter nature ozdinē vgo ge t nerauit ꝛ hoc qđ cōficim' cozpus ex virgine ē.Quid queris nature ozdinē i xp̄i cozpe:cū p̄ter naturā sit ipe part' ex virgine. Ibidem

Uide quid agas sacerdos:ne febzīēti k manu xp̄i cozpus attigas. p̄ius curare vt possis ministrare.

Amb.de viduis libzo p̄imo

Uerba euāgeliste sunt vsq̄ ad accipi l te siue cozpus siue sanguinem inde sunt verba xp̄i.Accipite ꝛ bibite ex eo oēs ꝛ inde singula q p̄die inqt q̄z pateret i sanctis maib' suis accepit panē añq̄z consecret panis est. vbi vero verba xp̄i accesserūt cozp' xp̄i est. Beniq̄z audi dicentē Accipite ꝛ edite ex eo oēs:hoc est cozp' meū.Et ante verba xp̄i calix vini ꝛ aque est plen'.vbi verba xp̄i opata fuerūt: sanguis efficit qui plebē redemit.

Si quotiēscūq̄z Amb.de sacmēt̄ m effundit' sanguis in remissiōez peccatoꝛ fundit' debeo illuz semp accipe: vt semp mihi peccata dimittant'.qui semp pecco: semp hīe debeo medicinā. Amb.ibi.

Qui vuln' habet:medicinaz requirit n vuln' est qz sub peccato sum'.medicinaz est celeste ꝛ venerabile sacramētū.

Ambzosius ibidem.

UVA. BHSC. IyR_091

o Ne veluti qdē hoꝛroꝛ esset cruoꝛis ꝛ manēt gratia redēptiōis: ideo i sīlitudine quidē accipis sacramētum. ꝛ vere nature gratiam virtutemq; conſequeris.

p Biberūt ex eo Ambro. ibidem. oēs. ebrietas felix. ſatietas ſalutaris. q̄ q̄ſto copioſi' ſumīt: tāto ſobrietatē ſumē tib' donare dignat. ⁊ iudas bibit. ꝛ non ſaturat. ꝛ ſiti extiguit ignis eterni: q̄ idigne ſitiuit myſteria xp̄i.

q Accepit ieſus Hiero. ſup lucaz. panē. ⁊ bñdicēs fregit tradēs ⁊ figurāſ coꝛp' ſuū i panē: qđ ē eccl'ia pñs. qđ accipit' i fide. bñdicit' i numero. frāgit' i paſſiōibus dat' i exēplis ſumīt' i doctrinis foꝛmās ſanguinē ſuum in calicem vino ⁊ aqua conmixtum. vt alio purgaremur a culpis: alio redimeremur a penis. Sanguine namq; agni fuat' dom' a pcuſſione āgeli. ⁊ aqua maris rubri extiguīt inici. q̄ ſunt myſteria eccl'ie xp̄i Ibidē

r Merito noſtre recōciliatiōis cauſa hoc ſacrificiū ꝓſtitutum eſt: ⁊ ſi ſacrificij p̄cepta ꝓtēpſeris: ſacrificij remediū ſentire non poteris. Hiero. ibidem.

f Hec nāq; ſingularis victia ab eterno iteritu aīas ſoluit. q̄ illā nob' moꝛtez vni geniti reperat. qui licet ſurgens a moꝛtuis iā ñ moꝛit': ⁊ moꝛs illi vltra ñ dñabit' tñ in ſe ipſo imoꝛtalit' atq; icoꝛruptibilit' viuēs p nobis iterū i hoc myſterio ſacre oblatiōis imolat'. eius qppe ibi coꝛpus ſumīt'. eius caro i ſalutē populi ptit'. eius ſanguis nō iā i manus ifideliū: ꝛ i oza fideliū fundit'. Hic g̃ pēſemus quale ſit p nobis iſtud ſacrificiū qđ p abſolutionez noſtrā vnigeiti filij paſſionē ſemp imitat'

Greg. in dialogo li°. 4.

t Cibus dulcis eſt coꝛp' ⁊ ſanguis xp̄i qđ iudas accepit indign'. Hg̃. i hol'.

u Sacramētū dei altiſſimi ſuſcipiēdum eſt nō diſcutiēdū. veneradū nō diiudicādū fide ſoꝛtitū ñ inatū. traditiōe ſanctitū nō rōne adiuentū. Ber. in epl'a

x Sicut coꝛpalis cib' quū ventrē ineneꝛit aduerſis humoꝛib' occupatū āpli' ledit magis nocet ⁊ nll'uz p̄ſtat auxiliū: ita ⁊ iſte ſpūalis cib' ſi aliquē repit malignitate pollutū magis eū pdet. non ſua natura ſed accipiētis vitio.

Chriſo. homl'. ꝛ. ſup mattheum.

y Qui ſcelerate viuūt in eccl'ia ⁊ cōicaē nō ōſinūt: putātes ſe tali cōione mūdari dicāt nihil ad emūdatiōez ꝓficere ſibi.

Iſidoꝛus li°. j°. de ſummo bono.

z Se tradētib' xp̄m ad crucifigēdū ſed ve cū maligna ꝓſcia ſub ſacramēto ſumē tib' illuz. ⁊ ſi nō tradāt iudeis ad crucifigendū. tradūt tñ ip̄m mēbꝛis inimici ad ſumēdū. Remigi' in glō ſup illud mat. Se illi per quē fili' hois tradet.

Ubi mirabile. b. ſacramētū. c.

a Xactio. Exigim' qđ ōbet' noſtro
e coꝛpi. ſed nō ipendim' qđ ſubiecto; debem' coꝛdi. Hg̃. i mo.

b Nō gaudēt martires qñ ex illis pecunijs bonoꝛāt' in quib' paupes ploꝛāt. Chriſoſtomus ſup mattheum.

c Magnū ſcel' eſt rem pauperū p̄ſtaē diuitib' ⁊ de ſumptib' inopū acqrere fauoꝛes potētū. Arēti terre aquaz tollere ⁊ flumina que nō indigēt irrigare. Iſidoꝛ' libꝛo ꝛ°. de ſummo bono.

d Miniſterialiū ſiqdem tāta eſt multitudo q̄ta eſt locuſtaq; vt iſtis reſidentib' alij ſuccedāt qđ ex pte fuerit deuoꝛatum alij deuoꝛēt exicialiter ⁊ ꝓſumāt. iplesq; eſt illud ꝓphēticū. Reſiduū eruce comedit locuſta. reſiduū locuſte comedit bꝛucus. reſiduū bꝛuci comedit erugo. Pauper eni vereſ apire malitiā exactoꝛ ne g̃ uioza molianſ in eū. ⁊ fiāt poſterioza bominis peioza pꝛioꝛibus.

Petr' raueñ. in quadā epiſtola.

e Nulla fides pietaſq; viris qui caſtra ſequūt'. Venaleſq; man' ſibi fas vbi maxima merces.

Ubi crudelitaſ. b. eccleſia. k. p̄latio. c a. rapina.

a Xercitatio. Cum ſit vtilis ad
e inſtruēduz lectio adhibita collatiōe maioꝛē itelligētiā p̄bet. me

UVA. BHSC. IyR_091

lius est enī cōferre q̄ legere. collatio docibilitatez facit. nā ꝓpositis interrogatiōibꝰ cūctoꝝ rez excludit ꝛ sepe obiectiōibus latens veritas apitur.

Jsidorus de summo bono libro. 3°.

b Sepe illa que in publico nō valemus necessario quēdam ꝓius in secreto exercitatiōis vsum exposcūt. qz si ea ꝓsus i occulto negligim⁹ vti postmodū eis dum opus est in publico non valem⁹.

Hugo de institutiōe nouitioꝝ.

c Cōstat oēm operā si longa inter capedine qescat egre resumi. Quis enī ignoret cūctis aut artificib⁹ aut artib⁹ maximū decus vsu venire: cūqz studia cōsueta nō frequētātur: brachia in corpibus igenia pigrescere in artib⁹.

Cassiodorus libro nono epl'aꝝ.

d Egrescit ꝓfecto ingeniū nisi vigilatō ne ꝑarek: cito expediūt horrea que assidua nō fuerint adiectiōe suffulta. thesaurus ipe q̄ facile pfūdit: si nullis itez pcunijs cōplek: sic būan⁹ sensus cū alieno non farcit. i. restaurat inuēto: cito potest attenuari de ꝓpo. Cassio. li°. 4. epl'aꝝ

e Omnes artes oiaqz opera quotidia no vsu ꝛ iugi exercitatiōe ꝓficiūt. qō si i puis verum est: q̄to magis decet in maximis custodiri.

Vegetius de re militari libro scdo.

f Exercitatio est assiduus vsus ꝛ cōsuetudo. Tullius 2°. rhetorice.

g Quem in ipsa re trepidare noluerīs ante rem exerceas.

Seneca vicesimatercia epistola.

h Diligentia cuiuslibet operis obtusitas pmollitur. Sic prudentia sine iustitia parum vel nihil prodest iustitia vero sine prudentia multum: sic sine vsu scientia parū: vsus aūt scia multū.

Boeti⁹ de disiplina. scho.

i Constantia parit. in constantia parta disoluit. Jbidez

k Scitillula difficil' veritatis facilius in disserēdo repit: q̄z si studio obsernātie p multū temp⁹ ꝓmitterek: iuxt illud aristotil' Bona oppinio facit videre vez.

Boetius ibidem. Ubi belluz. q. r. x. ac. ag. an. discretio. a. doctrina. ac. iuuentus. e. studium. g. i. vita. ai.

Excoicatio. Nos a communione quēq̄ ꝓhibere nō possumus quāuis prohibitio hec nondum sit mortalis sz medicialis. nisi aut spōte ꝓfessum: aut i aliquo siue seculari siue eccl'iastico iudicio nominatum atqz ꝓmotū. a

Fit vt ipsa Aug. in fmone de xl⁹ ligādi ac soluēdi potestate se priuet. qui hāc ꝓ sius voluptatib⁹ ꝛ nō ꝓ subiectoꝝ moꝛib⁹ exercet. Greg. in homelia. b

Jnterdū fit vt aliquis non recto iudicio eorū q ꝑsunt eccl'ie depellak ꝛ foras mittak. sz nō exit āte: hoc ē si nō ita egerit vt mererek exire: nihil ledit i eo q ñ rcto iudicio ab hoib⁹ videk expulsus. ꝛ ita fit vt interdum ille qui foras mittitur intus sit ꝛ ille foris sit qui intus retineri videt Origenes sup leuiticū homl'. 48. c

Ubi ecclesia. a.

Excusatio. Cepisti non desendere peccatum tuuz. iam inchoasti iustitiam. perficietur autem in te quando nihil aliud facere delectabit. Aug. de caritate sermone. 4. a

Desunt esse peccata que ꝓpter grauiora vitanda suscipiuntur. Sicut enim i rebus vtilibus non vocatur damnū qō ꝓpter maius lucruz amittitur: ne grauius admittetur. Aug. in quodā sermone. b

Absit vt id quod ꝓpter bonum ac licitum facimus si ex hoc ꝓeter nostrā voluntatem quicq̄ mali acciderit nobis imputetur. Aug. i epl'a ad publicellā c

Non alligam⁹ onera grauia ꝛ humeris vestris ꝑponimus que nos digito nō tangamus. quoniam si officij nostri salua ratione possemus: nouit ille qui nostra scrutatur corda: mallem⁹ hec agere que vt agatis hortamur: q̄z ea que vos agere cogimus. d

Augustinus de ope monachorum.

UVA. BHSC. IyR_091

e Multitudo sociorum impunitatem non facit criminum.
Hieronimus in quadam epistola.

f Superest vt diligas diligentem ⁊ in scri pturaꝝ cãpo inuenis senẽ ñ puocet. nos nr̃a hũim⁹ tp̃a ⁊ cucurrim⁹ q̃tũ potuim⁹ nũc decurrẽte ⁊ longa spatia trãseũte no bis debek ociũ. Hie. i epͣ. ad aug.

g Nõ eni vt aduersarijs sed vt amicis scripsim⁹. nec inuecti sumus in eos q pec cant. sed ne peccẽt monem⁹. neq; in illis tãtum sed in nosmetip̃os seueri iudices sumus. Nullũ lesim⁹. nulli⁹ nomẽ de mea scriptura vel ꝑmõe signatũ est. neminem ꝑmo nr̃ spãliter pulsauit. generalis de vi tijs disputatio fuit sz q mihi irasci volue rit: plus ipe de se q̃ talis sit cõfitek.
Hie. in epͣ ad nepotianũ

b Nõ est facile malũ ỏ pfecta etate cre dendũ. quã vita ꝓterita defendit ⁊ hono rat vocabulũ dignitatis.
Hieronim⁹ in epistola ad rusticum.

i Usitatũ generis hũani vitiũ est. liben do peccatũ cõmittere ⁊ cõmissum negan do abscondere. ⁊ cõuictũ defendẽdo ex cusare. Greg. li⁹. 22⁹. mozalitũ

k Fit plerũq; vt dum iniq̃ cozrecta in se mala defendere neq̃aut ex verecũdia pe iozes fiant. ⁊ sic in sua defensiõe supbiãt vt quedã vitia ꝓtra vitaꝝ cozripiẽtis exq rãt ⁊ eos se criminosos non existimẽt: si crimina alijs ponãt qui quũ vera iuenie nequeũt: fingũt vt ipi quoq; hẽant q̃ non impari iustitia increpare videãk.

l Peccatũ peccato Gꝛ. x. moza. addit. q culpe quã fecit patrocinia defen siõis adiũgit. Greg. 22. mozaliũ

m Quidã dicere nõnũq; solẽt: ꝓcessis vti mur aliena nõ q̃rim⁹ ⁊ si digna miserico zdie retributiõe nõ agim⁹. nulla tũ puersa ppetram⁹. quũ tũ diuite post hãc vitam vl trix gehẽna suscepit. nõ qz aliqd illicituz gessit: sed qz imoderato vsu totũ se illiciũ tradidit. Greg. in pastozali

n Noli iudicare primũ: sed magis excu sa. Excusa intentiõem si opus nõ potes puta ignozantiã: puta surreptiõem. puta casum. q̃ si oẽm oino dissimkationem rei certitudo recusat. suade nihilomin⁹ tibi ⁊ dicito apud temetip̃m: vehemẽs fuit tẽ tatio qd de me illa fecisset si accepisset in me silꝛiter ptãtem. Ber. sup cãt. ser. xi.

Jn quacũq; hoim verseris frequẽtia: o caue aliene ꝓuersatiõis eẽ aut curiosus explozatoz aut temerari⁹ iuỏxꝛ si ꝓpetra tum actũ qd dep̃hendẽs. nec sic iudices primũ. magis ãt excusa.
Ber. de. xij. gradibus hũilitatis.

Ad hoc vt vez fatear ea mihi deesse vi p deo que maxie necessaria videnk. diligen tiã ⁊ ingeniũ. qz nec doctis nec indoctis piter istius modi excusandi mos est. nec facile scitur que ve expiẽtia q̃ ve ex vere cũdia mos ꝓdeat. si nõ iniũcti opis obe ditio ꝓbat. Ber. ỏ diligẽdo deo i ꝑn.

Quãuis vera sint: credẽda nõ sunt: ni q si que certis iditijs ꝓzobãk nisi que ma nifesto examine ꝓuicũk: nisi que ozdie iu diciario publicãk. Nõ eni q accusak: sed qui ꝓuicik re⁹ est. Jsido. li⁹. j⁹. solidoꝝ

Supb⁹ vult credi ꝓstãtem. ꝑdig⁹ libe r ralẽ: auar⁹ diligentẽ. temerari⁹ fozte. ibu manus ꝓcum ignauus qetũ timid⁹ cautũ Prosper de vita cõtemplatiua li⁹. 4⁹.

Hoc eni maximũ vitiũ est quo labozat s hũanitas: vt post peccatũ suuz maxie ad excusatõis ꝓfugiũ quasi penitudis se cõ fessiõe ꝑsternat. qỏ facim⁹ inter sũma pec cata ꝓstat numeratũ eẽ. qz inde nascik vñ ad penitentiaz reus tardius venire vida tur. Cassio. sup illud p̃s. Ad excu sandas excusatiões in peccatis.

Nemo se auarum intelligit esse. nemo t cupidum. cecí tamẽ ducez querũt. nos si ne duce erramus. dicim⁹ non ego ambitõ sus suz: sed nemo rome aliter põt viuere Non ego sumptuosus sum: sed vzbs ipa magnas impensas exigit. Non est meuz vitium q̃ iracũdus sum. adolescẽtia hoc facit. Quidez nos decipimus. non est in trinsecus malum nostrum intra nos est. in visceribus ipsis sedet. ⁊ ideo difficul ter ad sanitatem venimus qz nos egrota re nescim⁹. Sen. lx. epͣ.

UVA. BHSC. IyR_091

Intellige tua esse vitia q̄ putas rerum
Quēdam eni locis ꝛ tp̄ib⁹ aſcribim⁹. at
illa quocūq; trāſierim⁹ ſecutura ſunt.

Nullū putaueris locū Sen. ibi.
ſine teſte excuſatozē q̄rere vitiū eſt. non
posse p̄tendit: ſed nolle in cā eſt. Emitte
excuſatiōem nemo peccat iuit⁹. oē pecca
tum volūtariū eſt. Sen. i puerbijs.

Puerū etas excuſat. feminaz ſex⁹. eī
neū libtaſ. domeſticū familiaritas amic⁹
eſt. ſ. q offendit. fecit qđ noluit inimic⁹ fe
cit qđ debuit. p̄udētiozi remittam⁹.

Seneca in quadā epiſtola

Ubi abuſio. a. accidia. a. amicitia. bc.
bd. apli. f. cōfeſſio. ad. cozrectō. bc. cupi
ditas. e. diuitie. u. erroz. b. fides. am. ig̃
rātia. f. g. intētio. t. laus. g. liberalitas. al
p̄udētia. t. venia. q. verecūdia. g.

Exemplū. Qui in cōſpectu po
e puli male viuit q̄tū in illo eſt eū
a quo attēdit occidit. Au. i li⁹ ō paſto.

b Qis qui male viuit in cōſpectu eozuz
qbus p̄poſit⁹ eſt q̄tū in ipo eſt occidit ꝛ
fozte qui imitat mozit. q non imitat viuit
tū q̄tū ad illū ptinet ābo occidūt Ibi.

c Non tm̄ curem⁹ habere bonā p̄ſciam
ſz q̄tū p̄t nr̄a infirmitas: q̄tū vigilātia fra
gilitatī būane curem⁹ nihil ēt facere qđ
veniat in malā ſuſpitiōem infirmo fratri.

Aug. in libzo de ouibus

d Eſt inſitū bonis vt caſtū pudic⁹. pru
dentē ſapiēs miſericoz liberalē affectu
pio diligat: ꝛ virtutes ſuas in alijs amet
Jn pleriſq; iuſti aſpect⁹ āmonitio cozre
ptiōis eſt. pfectiōib⁹ letitia eſt.
Ambroſius ſup. Beati imaculati.

e Bom⁹ epi ꝛ cōuerſatio quaſi i ſpecu
lo poſita magiſtra eſt publice diſcipline
qcquid fecerit id ſibi oēs faciēdū putāt
Hiero. in epla ad eliodoz.

f Scā ruſticitas ſolū ſibi pdeſt ꝛ q̄tum
edificat exēplo ꝛ vite merito eccliaz xp̄i
nocet ſi deſtruētib⁹ nō reſiſtat. Jnnocēs
abſq; ſermone cōuerſatio q̄tū exēplo p
deſt. tātū ſilentio nocet. Nā latratu canū
ꝛ backo paſtoz deterēdaſē rabies lupoz
Hie. i quadā epla ꝛ ē i glo. i. thimothi. z

Uolātia aialia ſe viciſſim ferunt alis g
ſuis. qz ſcōz mētes in eo q̄ ſupna appe
tūt: cōſideraū inuicez alterinis virtutib⁹
excitātur. Ala eni ſua me pcuſſit: qui exē
plo ſcitaū me ad meli⁹ accēdit ꝛ ala mea
vicinū aial ferio: ſi aliqñ alteri op⁹ bonū
qđ imitet oſtendo. Hg. 24. mozaliū

Qui in occlto bñ viuit ſed alieno p̄fe h
ctui mime p̄ficit carbo eſt q vezo i imita
tiōe ſcitatis poſit⁹ lumē rectitudis ex ſe
multis demōſtrat lampas eſt. qz ꝛ ſibi ar
det ꝛ alijs lucet.
Hzeg. ſup ezechielē homelia. 5ª

Sic ſit op⁹ in publico. quatenꝰ inten i
tio maneat in occulto vt ꝛ de bono ope p
ximis p̄beam⁹ exemplū ꝛ tñ p intētiōem
qua ſoli deo placere querim⁹ ſemp opte
mus ſecretū. Hreg. bom. xj.

Perpēdo petrū p̄ſiōro latronē aſpi k
cio zaccheū ꝛ nihil in ill aliud video niſi
añ oculos nr̄os poſita ſpei ꝛ penitentie
exempla. Hreg. hom. 25.

Sunt nōnulli quos ad amozez patrie l
celeſtis plus exempla q̄ p̄dicamēta ſuc
cendūt. Hreg. li⁹ j⁹. dialogoz

Plerūq; cōtigit vt qui negligēter de m
ſe mala opinari pmittāt p ſemetip̄os nul
la quidē vnq; faciāt: ſz tñ p eos qui ſe imi
tati fuerint: multiplici⁹ delinquunt.

Qui bona oc Hreg. in paſtozali n
culte faciūt ꝛ cū quibuſdā factis publice
mala de ſe opiari pmittūt: quū ſeip̄oſ rē
vtute viuificāt: alios i ſe p exempla male
eſtimatiōis occidūt. ꝛ cum ſalubzis vini
potū ſozbeāt: peſtiferū veneni poculum
alijs infundūt. Hreg. ibidem

Nemo āplius in eccl̄ia nocet: q̄ qui o
puerſe agens: nomen vel ozdinē ſcitatis
hz. Deliquētem nāq; hunc redarguere
null⁹ p̄ſumit ꝛ in exēplis culpa vehemē
ti⁹ extendit: qñ p reuerētia ozdinis pec
catoz bonozat. Hreg. ibidem.

Nullū ego p̄ſiliū meli⁹ arbitroz: q̄ ſi p
exemplo tuo fratrē docere ſtudeas que
opozteat fieri puocās cuz ad meliozā ꝛ
cōſulens ei neq; verbo neq; lingua: ſed
ope ꝛ veritate. Hreg. li⁹ x⁹. mozā.

UVA. BHSC. IyR_091

q Quũ clericũ vlõm⁹:amonẽd⁹ est. quaten⁹ sic viuat: vt exẽplũ vite secularib⁹ p̃beat ne si qd in illo rep̃hendit ex ei⁹ officio:ip̃a religiõis nostre estimatio grauetur. Hg̃.hok.quadã sup euãgelia

r Nõ tibi videt grauiozẽ ab eo xp̃s sustinere psecutiõem:qui suggestione maligna exẽplo pnitioso scãdali occasiõe ab eo puertit aias quas redemit q̃z a iudeo qui sanguinẽ suũ fudit: Her.in fmõe.

f Noueris hui⁹ trinitatis sacramẽtũ in nullo frustratum a te si pascas verbo:pascas exemplo:pascas ozõnuz suffragio. manẽt ãt tria hec:verbũ:exempluz:ozõ: maioz ãt est ozõ. Her.i epla.

t Semiem⁹ hoib⁹ bonũ exẽpluz p apta opa. Seminem⁹ angelis gaudiũ magnũ p occulta suspiria. Her.i fmõe

u Sermo qdẽ viu⁹ z efficax exẽplũ operis ẽ.plurimũ faciẽs suasibilẽ. tũc quoz intendim⁹ qd dicit: dum mõstratur scibile qd suadet. Her.i fmõe.56.

x Pulcerrim⁹ ozdo ẽ z saluberim⁹: vt on⁹ qd poztãdũ iponis:tu poztes pzioz z ex te discas qualit opozteat alijsmode rari. Hernad⁹ i epla.lxxij⁹.

y Seminauit i terra nostra tota trinitas pater.f.de celo panẽ.fili⁹ veritatẽ.spirit⁹ sanct⁹ caritatez. Seminauerũt angeli q̃n alijs cadentib⁹ ipsi steterũt.apli q̃n ipsi dño adheserunt.martires vo maifestũ ẽ fozzitudie seminasse.pozro pfessozes semiauerũt iustitiaz q̃z habuerũt in oi vita sua. Virgies sancte planum ẽ:quia tẽpãtia semiauerũt:q̃ sic libidinez calcauerũt

z Validioza sunt exẽpla q̃z verba z pleni⁹ ope docet q̃z voce.
Leo papa in sermone de ieiunio.

ab Quãtis exẽplũ vere bũilitatis z pfcẽ caritatis oñderis:cũ tãtis z p tãtis eternа p̃mia possidebis.
Cesarius in amonitione secũda.

ac Bñdicta a deo illa aia cui⁹ bũilitas cõfundit supbiã. cui⁹ patientia primi extinguit iracũdiam. cui⁹ obediẽtia pigritiam alterius increpat. cui⁹ feruoz inbertiam alieni cozpis exuscitat. Cesari⁹.ibidẽ

Sic luceat lux vra cozã hoib⁹ zc. hoc ad
aũt fit quũ apparet mifricozdia in affectu benignitas in vultu:bũilitas in bitu: modestia i cobitatiõe:patiẽtia i tribulatiõe
Hugo de claustro aie li⁹.3⁹.

Claras enī suas maculas reddũt si il ae
li ad quos multi respiciũt aliqua rep̃hensiõe sozdescũt.alioqn expedit nõ videri q̃z cũctoz irrisiõe signari.oẽs g̃ q grauio rũ celsa petim⁹ vitioz bũlia deferamus. sit in nobis frons libera: vt alioz possimus emẽdare peccata.equat crimen oẽ qd ingnat.z ideo dissimil⁹ ab accusato debet esse qui iudicat.
Cassiodozus li⁹.5.epla.

Exẽplũ vitiosuz ẽ:si aut falsum ẽ vt re af
p̃hendat:aut si i.pbũ vt nõ sit imitãdum aut mal⁹ aut min⁹ q̃z res postulabit.
Tuli⁹ li⁹.2⁹.rhetozice.

Exẽplũ ẽ alicui⁹ facti vl dicti p̃teriti ag
cũ certi auctozis noie ppositio.

Quis ipatoz ob hoc Tuli⁹ ibi. ab
ipso de plio fugit:vt bñ pugnaret exercitus:Nõ cobercet vitia qs sz puocat.

Prodest Sen. li⁹.2⁹.rhetozice sue. ai
sine dubio custodẽ sibi iposuisse.z habẽ quẽ respicias:hoc qdẽ longe magnifice mus:sic viuere tãq̃z sub alicui⁹ boni viri ac semp p̃ntis oc'lis.cũ tã pfeceris tãtũ vt sit tibi etiã tui reuerẽtia.z donec te eũ feceris cũ quo peccare nõ audeas.

Id agamus vt Sen.xxv⁹.epla. ak
meliozez vitã sequamur:q̃z vulg⁹:non vt ꝓriã.alioqn quos emẽdare volum⁹ fugamus a nobis z auertim⁹. Illud quoq̃z efficim⁹ vt nihil imitari velit nostri dũtimẽt:ne imitãda sint oia. Hoc primũ philosophia pmittit secũdũ oẽm bũanitatez z ꝓgregationẽ.a qua pfessiõe dissimilitudo nos sepabit. Videam⁹ ne ista p q̃ ad miratiõe parere volumus: ridiculosa z odiosa sint. Sen.epla.iz⁹.

Dignus tibi sit cozam peccare te pu al
deat discipulus est prioris posterioz dies. Ex vitio alterius sapiẽs emẽdat suũ optimũ est maioz seq vestigia.si recte p̃ cesserint. Sen.in puerbijs.

UVA. BHSC. IyR_091

am Si bene egeris: ipe tibi pſone auctoritatez dabis. Viri boni ē ſcire pati nec facere iuriā. Auctoz malꝰ bonā rē turpē facit. Idē de ſentētijs oratoꝝ

Vbi abſtinentia. f. apli. t. beatitudo. o. clericꝰ. a. cōſuetudo. ab. cōuerſatio. l. ao. cozrectio. ab. bſ. detractio. o. q. doctrina g. a. d. ae. electio. x. bēſis. b. laus. ag. malitia. h. nocumtū. e. peccatū. am. periculū a. pdicatio. ag. platio. ap. ſacerdos. u. x.

a Fabula. Apud auctores ſcḟa f rtū ſtraz vt apud oratiū: mus loqtur muri. ⁊ muſtela vulpecule. vt p narratiōem fictā ad id qō agit verax referat ſignificatio. Unō ⁊ eſopiales fabulas ad eū finē relatas nullus ierudit fuit qui putaret appellāda mēdacia. hec ⁊ in ſacris libzis vt in libzo iudicuz: quū ligna ſibi regem fecerūt ⁊ loquūt ad ficuz ⁊ ad vitē qō totū fingit. ficta quidē narratione ſed veraci ſignificatiōe hec dicūt. Aug. i li. ꝫ mēdatiū circa mediū.

b Fabula ⁊ ſi vim veritatis nō bēat: tñ rōem bz: vt iuꝫ eā poſſit vitas maifestari Referūt inquit ſcḟares vizꝫ quēdā fuiſſe vt quotiēs virtū ſuaꝝ deſtitut aīcaz ⁊ nutricē terrā impulſu aduerſarij cōtigiſſet de ſolo ſurgēs magis in aduerſariū pua leret ⁊ ſic occaſio ꝓſtrati occaſio fiebat triūphi. Babat infirmitas foztitudinem lapſus palmā. ruina victoziā. Cui hec cō uenīūt niſi xpo. q ad hoc cecidit vt gḟio ſioz reſurgeret. Amb. li. ꝫ. de offitijs

c Fabule a fando dicte. qz non ſunt res facte ſed tñmō loquēdo dicte. q ideo ſūt inducte vt ficto aialiū mutoꝝ inter ſe colloqo: imago quedā vite hoiz naſceretur Sicut mus loquit muri muſtela vulpecule ⁊ in libzo iudicū. ligna ſibi regem reqrūt. qō totū ad mozes ordinat. vt ad rem que intēdt ficta quidē narratiōe ſed veraci ſignificatiōe pueniat. Sic enim demoſtenes vſus ē fabula aduerſus philippū q ab athenīēſib' poſtulauit ōcē oratores ⁊ ille finxit fabulā: lupi ſuaſerunt paſtozib' vt in amicitiā cōuenirēt. cūqꝫ hoc paſtozib' placuiſſet: petierūt lupi vt ꝓio ſibi vice ſecuritatis canes traderēt in q bus videbat occaſio ſurgioꝝ ānuerūt paſtozes ⁊ tūc lupi omni adempta fozmidine oēm gregē nō ſoluz ꝓo ſacietate ſed etiā ꝑ libidine lacerauerūt. Sic inqt philoſoph' ſublatiſ oratozib' i populo athenīēſium factur eſt. Oratozes populi poſtulat quo facili poſſit oppmere ſpoliatā cuſtodibus vrbē.

Iſido. libzo ꝓimo ethimologiarum.

d Eſopus q merito ſapiēs eſtimatus ē vtilia moita ſua non ſeuere neqꝫ ipioſe pcepit ſz vt philoſophis mos erat ſalubziter ad ſpiciēdū mētes aiaſqꝫ boiuz cā audiēdi qdā illecebza iduxit.

e Apulegi de deo Agellius li. 2. ſocratis introducit fabulā eſopi: de cozuo tenēte carnē i oze. cui dū dixiſſet vulpecula q cigno meli cātabat. ⁊ volenſ cātare amiſit carnē de oze. ac poti crocitauit qꝫ cātauit. ⁊ ſic ſuaz defectionē publicauit qō mltis accidit q volūt ſe magnificare ⁊ vltra mēſurā virtū ſuaꝝ oſtētare.

f Inſuꝑficiali lire coztice Ibidē. falſum reſonat fabula. lira enim fabula poetica. iteri vo auditozib' itelligentie ſecretū altiozis eloquit. vt exteriozis ſaliſ abiecto putamine: dulciozē nucleū veritatis ſecrete intus lectoz inueniat.

Alan de ꝓplactu nature.

g Fabulas exiſtimo neceſſarias non ex eadē cā qua poetis. ſz vt ibecillitatis nre admicula ſint. ⁊ vt dicētē ⁊ audiētem i rē pītem adducāt.

Vbi doctrina. ai mēdatium. d.

a Fama. Cauete omnes ſuſpitō nes ⁊ quicquid ꝓbabiliter fingi poteſt ſeu dici: ne fingatur añ deuita. Aug. libzo cōfeſſio.

b Sic doctoz bonam eligat vitam. vt etiam bonam non negligat famam.

Auguſtinus de doctrina xpiana.

c Duo ſunt tibi neceſſaria ſcilicet conſcientia ⁊ fama. conſcientia ꝓpter te. fama ꝓpter ꝓximū. Qui cōſcie ſue confidens famā negligit: crudelis eſt.

Aug. libzo de cōi ꝼmone clericozum.

UVA. BHSC. IyR_091

d Opēa salutis sine fama boni odoris nō satis relucēt auditorib⁹. nec fama si ne ope ꝓficit. sine qbus forma veri sacerdotis nō comēdat.
Hieronim⁹ sup illud matthei. 4.
Abijt opinio ei⁹.

e Jnclitī animi signus ē fame diligere cōmodū. ⁊ lucra cāp. nā q affectat fame commoda: pecunie negligit augmenta.
Cassiodor⁹ li⁹. j⁹. epl'ap.

f Regnātis facultas tunc fit ditior: quū remittit ⁊ acqrit thesauros fame. negle cta vtilitate pecunie. Cassiodor⁹ ibi.

g Nemo futurꝫ putat diligētē quē i ipsa nouitate opatiōis sue nō videt esse custo dem. Prouid⁹ istitutor ortū suū fecūdis nitit ornaē plātarijs. vt reddāt fruct⁹ op tato. q̄ sollicitis fuerāt exculta laboribus

b Ubiqꝫ Cassiodor⁹ li⁹. j⁹. epl'ap. cognoscit qsquis fama teste laudat. dum ei copia p'imūqꝫ solet habere fastidium bonū nomē repetitū semp efficit gl'iosuꝫ
Cassiodorus li⁹. 2⁹. epl'ap.

i Celius ē de ppetua vita q̄ de fama cogitari. nostra ei post mortē nō opuscu la: ꝫ opa sunt pēsanda. qz si aliqd agim⁹ nostrū ē. si quid hēm⁹ alienū ē.

k Quidā laudes Cassiodor⁹ li⁹ 2⁹ hominū vilipēdūt ⁊ in hoc sunt laudabi les. quidā oi tempore venāt famā scī ⁊ oi tempore sunt infames. qdā apud alios venerabiles: apud se vilescūt. quidā pl⁹ de se lingue adulatrici q̄ cōscientie sue credunt. Petr⁹ Ra. i quadā epl'a.

l Vere fame hec ē gl'iosa ppietas: vt appetitores sui cōtēnat. appetat ꝓtēpto res. famā fugiēdo cōsequit. quā pderet i cōsequēdo. Alan⁹ de ꝓplāctu nāe

m Pluēs sepe magnū nomē falsis vulgi opiniōibus abstulerūt quo qd turpi⁹ pt excogitari. Boeti⁹. 3. ō ꝓsolatione.

n Tēplū diane effici dec⁹ adeo magnifi cū xerses cū oia asiatica tēpla igni. daret huic vni pepcit. Sed hec xersis clemen tia sacras edes nō diu a malo vēdicauit nā herostrat⁹ vt nomē memoria sceleris extēdēt: incēdiū fabrice nobil' manu sua struxit. Regsit⁹ cur hoc fecisset: respōdit voto adipiscēde fame latioris.
Solin⁹ de mirabilib⁹ mūdi ⁊ situ terraꝫ

Parē te deo fama non faciet in popu o
los dimissa vel diffusa notitia. nēo nouit deū. multi male de illo existimāt ⁊ ipune

Male de te opi Sen. 3⁹. epl'a p
nāt boies: bñ āt loqui nesciūt. faciunt qō nō merearis sed qō solent ipi boies de malis loqui. molestū si qd mentiunt. sic i merito mime inocētie nūc maxie gaudo
Apparet ei illos vera obiecturos si pos sent. Seneca li⁹. de moribus.

Male āt de te opināt boies sed mali q
Mouerer si de me mar⁹ si cato. si leli⁹ sapiēs: si alter cato si scipiōes duo ista lo querēt. mouerer si hoc iudicio facerent nūc morbo faciūt. Sen. ō ī medijs fort.

Bona opinio boiz tutior est pecunia r
bonū qō ē suppmit. nequaqꝫ extinguit bo na fama i tenebris ppetuū splēdorē tenet

Bānū appellandū est: quū Jbi. f
mala fama lustrat honest⁹ rumor alteꝫ ē p'imoniū. Uis oib⁹ esse notus ptius ef fice vt neminē noueris. Sen. i puer.

Ubi cōscia. cōuersatio. d. e. correctio b. u. detractō dicere. p. exēplū. q. gl'ia va na. x hypocrit. b. f. plato. c. k. sacerdos a. f.

Auor. Qui p virtute quā egit a
f būanos fauores desiderat. rē ma gni meriti vili pcio venalem por tat. Greg. libro. 8. moraliū.

Valde pfectoꝫ est si ostēso ope aucto b
ris gl'iam querere. vt de illata laude pri uata nesciāt exultatōe gaudē. Gg. ibi.

Non possumus simul pro vno ⁊ eodē c
ope fauorē mundi expetere ⁊ premiū vi te celestis acqrere.
Maxim⁹ eps in quodam sermone.

Uehemēter amor m'titudis amouet d
ipa fama ⁊ opinōe liberalitatē būficētie fidei iustitie oimqꝫ eaꝫ vtutū q ptinēt ad māsuetudinē morꝫ ac facilitatē ⁊ ei idipꝫ qō honestum decorūqꝫ dicimus animos oim natura ⁊ specie sua cōmouet.
Tullius in libro de officijs.

UVA. BHSC. IyR_091

Nūq̄ volui placē ppō. nā q̄ ego scio
ñ ꝓbat ppūs qđ ꝓbat ppūs ego nescio
Quis ei placere pōt cui nō placet virtus
Malis artib' ppūris fauor acqritur.
Si'em te illis facias oportet. aliogn nō
ꝓbabūt nisi agnouerit. Sen. xxix. ep'.

Multo āt magis ad rē ptinet qualis
tibi videaris q̄ qualis alijs. Si te intrā
te clamor ⁊ plausus obstrepuerit: si feie
puericq̄ laudauerit: qđ vi ego tui misere
ar cū sciam que via ad istū fauorez ducit.

Nūq̄ multis placeas Sen. ibi.
sed qualibet stude. Maximū in eo vitiū
est qui nō vult meliorib' placere sed plu
rib'. Seneca in epūa.

Ubi adulatio. cōuitiū. l. eloquētia. q.
exactio. c. fraus. c. d. hospitalitas. h. hy
pocrisis. ad. laus. i. m. n: p. q. p̄dicatio. i.
l. veritas. l. festū. vbi sollēnitas.

Jōs siue fidelitas: Fides ap
pellata est ab eo qđ fit. due silla
ba sonāt: quū dicit fides. prima
sillaba est a facto. scđa a deo. Interrogo
te ḡ vtq̄ credas: dicis credo. fac qđ dicis
⁊ fides est. Aug. ſmōe xxij.

Mentis būane acies iualida in tam
excellēti luce nō figit: nisi p iustitiā fidei
emendet.. Aug. j°. de trinitate

Nulle maiores diuitie: nulli thesauri
nulli honores: nulla but' mūdi maior est
substātia: q̄ ē fides catholica. q̄ peccato
res boies saluat. cecos illumiat ifirmos
curat. catbecumios baptizat. fiōles iusti
ficat. penitētes repat. iustos augmentat.
martires coronat. virgines ⁊ viduas ⁊
cōiugales casto pudore ꝓfuat. clericos
ordinat. sacerdotes cōsecrat i eterna be
reditate cū scis āgelis collocat.

Aug. de verbis dñi.

Ille apud deū plus bz loci qui plus
attulit ñ argēti sz fidi. Au. i li°. đ ouib'

Cū dilectiōe fides xp̄iani sine dilectō
ne fides demōis. Qui āt nō credūt peio
res sunt q̄ demones ⁊ tardiores.

Anguſtin'. x. de caritate.

Sicut in radice arboris nulla ꝓsus
apparet pulcritudis spēs. ⁊ tñ qcqd est
in arbore pulcritudis vel decoris ex illa
pcedit: sic ex fidei hūilitate qcqd meriti
qcqd btitudis aia suſceptura ē. ex fidei
fundamēto ꝓcedit. Aug. sup iohem.

Quid est fides. nisi credere qđ ñ vidēs
Ūñ ⁊ quō capit' trinitas recte o bō inter
rogas. quō credit' nō bñ iterrogas. imo
iō bñ credit': qr cito ñ capit': nā si cito ca
peret': ñ eēt op' vt credēt' qr videt'. Jbi.

Noli itelligere vt credas sz crede vt
itelligas. itellect' merces fidei ē. Jbi.

Qđ opz lex mināndo ipat: hoc fidēi lex
credēdo ipetrat. Aug. de spū ⁊ lra

O thesauris oibus opulētior fides:
o vtutib' corporeis oīb' fidēs fortior me
dicis oīb' saluatior. Amb. li°. đ vgitate

Aufer argumta vbi fides q̄rit' in ip̄is
ginnasijs suis. iā dialetica taceat. piscato
rib' credit' nō dialeticis. Amb. de tri. fide. c. 7.

Quid tibi fideles eē putas: q̄ aut pe
cunie oblatiōe: aut blāda locutione tibi
estimas obligatos: Amb. li. 2°. đ offitijs

Cito fides iexercitata lāgueſcit ⁊ cre
bris ociosa tētat' icōmodū. Remissas ex
cubias callid' isidiator irrūpit. assuetū āt
bello vipeq̄ besterna fraus istruit ⁊ gl'io
se ꝓuebit palma victorie. pax ergo fidei
corruptele mā ē. Amb. sup. Bti ima.

Diuina opatio si rōe ꝓbendit' nō est
admirabil': nec fidēs bz meritū cui būana
rō p̄bet expimentū.
Greg. bok. xxvj. sup euāgelia.

Tūc enī vaciter fides sum' si qđ verb
ꝓmittim' opib' cōplem'. Gg. bok. 29.

Quid nō iueniat fidēs: attigit i accessa
depēdit ignota. ꝓpēdit īmēsa. appēdit nouissima. ip̄am deniq̄ eternitatē suo il
lo vastissimo sinu quodāmō circūcludit.

Jn bis q̄ fidei sūt Ber. sup cāt.
oīo cauēda est ꝓfusio. ne aut in certū opi
nionis fidēs fingat: aut qđ firmū fixūq̄ ē
fidei opinio reuocet in questiōem. Opi
nio enī si habeat assertionem: temeraria
est. fides si habet besitatiōem infirma est
Jntellectus si signa fidei tentet irrumpe
re: reputatur effractor scrutator maiesta
tis. Ber. li°. de cōsideratione

UVA. BHSC. IyR_091

f Fides aliqñ rcipit qđ rō ñ pſumit qualis ſit cui⁹qz fides tribulatio ꝓbat. Ber. de. xij. gradib⁹ hūilitatis.

t Sola fīōs ꝛ mētis ad deū ꝓuerſio ſine effuſiōe ſanguis ꝛ ſine pfuſiōe aq̄ ſalutē ſine dubio opaꝝ volēti ſz nō valēti phibē te articulo baptizari. Ber. i epl'is

u Bicam⁹ fidē vitē vtutes palmites. botrū op⁹ deuotiōem vinū. Ber. ſup cāt.

x Trāſgredīt ei fides fines rōnis būane nature vſū expiētie termios.

y Nō fidei ſz pfi Ber. ſmōe. 67. die nō cōfidētie ſz diffidētie ē i ſemetipo hre fiduciā. Ber. ſmōe. xij.

z Js fideꝝ eſt q nec ſibi credit nec in ſe ſperat. fact⁹ ſibi tāq̄ vas pditū ſz ſic perdens aiam ſuam: vt i vitā eternā cuſtodiat eam. Ber. ibidem.

ab Qui fidelis fuerit in vmbra memorie lucē pītie ſine dubio obtinebit.

ac Rei q̄ Criſo. i quodā ſmōe. videꝝ facilis ē fides. et⁹ aūt qđ noduz accepit p̄cipiū: nō faciles ſuſcipiūt credulitaſ. Chriſo. ſup mattheū capitl'o. j

ad Quā magna magoꝝ fides ē. nō dicētes ſi magn⁹ ē puer hic: q̄ neceſitas fuge eſt: ꝛ occulte rceſſiōis. Hoc enī ē vere fidei nō q̄rere cauſas eoꝝ q̄ vere p̄cipiūt. ſz ſuaderi ſolū ab eis.

Criſo. ſup mattheū capitl'o. 2.

ae Lapis qdē dur⁹ ē. ſz quū factū fuerit de eo op⁹ deſiſtere neſcit. ſic ꝛ gētiles cū difficultate credūt ꝛ tñ credētes i eternū pmanēt i fide. Chriſo. ſup illđ mat. 3. Potēs eſt dom⁹ de lapidib⁹ iſtis ꝛc̄.

af Sicut ſemp diſcē ſignū ē nūq̄ poſſe p ficere ſic teſtimoniū ſemp q̄rere: ſignū ē nūq̄ velle credē. Chriſo. ſup illud mat. xij. Volum⁹ a te ſignū videre ꝛc̄.

ag Una ē vitaſ ꝛ ñ ptita ꝛ ſicut q margarita hz ipe nouit q̄tū diues ē ꝛ tñ mltis p̄t eē nō cognit⁹: ita ꝛ q fidei vitatē detinēt noſcūt q̄ diuites ſūt. ifideles aūt theſaurū neſcientes būc: diuitias noſtras ignorant. Chriſo. ſnp illud mat. xiij Jnuēta vna p̄ciоſa margarita ꝛc̄.

ab Silis eſt natura iſiōlitat̄ terre areno ſe. qz q̄tūcūq̄ pluuiā ſuſcipet nō fructifi caret. Chriſo. ibidem

Talis ē natura fidei: q̄to magis veta ai tur: tāto magis accēdit. Virt⁹ fidi i piculis ſecura ē. i ſecuritate piclitat. Quid ei aliud ſic laxat vigoꝛē fidi. ſicut longa trāqlitas: Chriſo. ſup illđ mat. xx. At illi magis clamabāt.

Fides religiōis catholice lumē ē aie ak hoſtiū vite fundamētū ſalutis eterne. Chriſo. ſr illđ ſimboli. Credo i deū ꝛc̄.

Fides lāpas eſt. qz ſicut lampas illu al minat domū: ita fides aiam. Chriſoſtom⁹ ſuper mattheum. xxv.

Ecce qd a te reqrat imēſa illa pietas am qđ facile poſſit implere nuda pauptas ꝺ ſpecta mediocritas idocta ſimplicitas. nō per multas diſtrabaris ābages ne duris difficultatib⁹ occupand⁹ inuoluaris. Quid a te ꝛ p te rpoſcit itra te ē. i. oris famulat⁹ ꝛ coꝛdis affect⁹ ſcōm illđ: coꝛđ credit ꝛc̄. Jn aia ergo tua repoſuit oia aie tue p̄ſidia de⁹ tu⁹. vt vñ peccatū egre dit: inde ꝛ peccati medicina peteret.

Fides ē volūtaria Chriſo. ibi. an certitudo abſentiū ſupza opiniōez ꝛ ifra ſciam cōſtituta. Hugo

Utinā attēderēt iuđi. vtinā attēderēt ao pagani cum q̄ta cōſcie ſecuritate p bac pte ad diuinū iudiciū poterim⁹ accedere Nōne cū oi fidutia deo dicē poterimus dñe ſi erroꝛ ē a teipo decepti ſum⁹? Nam iſta tantis ſignis ꝛ pdigijs cōfirmata ſūt ꝛ talib⁹que nō niſi p te fieri p̄ūt. ꝛ certe a ſumme ſcītatis viris ſunt nobis tradita cum ſumma ꝛ autētica atteſtatiōe ꝓbata te ipo coopāte ꝛ ſmōez cōfirmāte ſequētib⁹ ſignis. Ricard⁹ li⁹. j⁹. de ſnitate

Tātū creſcit caloꝛ fidi q̄tū ſubtractū ap fuerit ꝺ flāma coꝛpali. Caſſio. ſup illđ pſ. Quia fact⁹ ſum ſicut vter i p̄ruina

Totū in ſe hz hō q ſe hz. ipe āt ſe hz q aq deū hz. deū vo hz q eū ſuū credit ꝛ cōfitetur autoꝛē. Pe. raueñ. i quodā ſmōe

Fides eſt pceptio veritat̄ rer̄ cū aſſer ar tiōe ſine cāz cognitiōe.

Tullius li⁹ 2⁹ rethoꝛice.

UVA. BHSC. IyR_091

as Fides ſanctiſſimū būani peccatoris bonū ē. nulla neceſſitate ad fallēduz cogīt nullo coꝛrūpīt pmio. Ure inqt: cede occide: nō pdā. ſz quo magis ſecreta doloꝛ quereꝛet. hec illa altꝛ cōdet.

at Balo mihi Sen. 87. epla. ſucceſſuz deeſſe q̄z fidē. etiā hoſti ē equꝰ q̄ hēt ī pſilio fidē. Fidē q̄ pdit nil poteſt vltra pdē. Fidꝫ vnaīma vñ abijt. nūq̄z redijt. Fidē nemo vnq̄z pdit. niſi q nō habz Seneca in puerbijs.

au Viri boni ē etiā nō pollicitā fidē ſua re. maximū maloꝛib' noſtris telū: fidem fuiſſe. ex quo plures pace ſuſcepte quaz bello gētes fuerīt deuicte. nocēs fit vbi ſuccūbit fides ſiue veritas. Cato. Vbi caritas. ab. doctrina. ac. elemoſina bc. euchariſtia. b. glꝛia eterna. at. bēſis. e lex. a. pdicatio. be. reſurrectio. o. ſalus d. ſcꝛiptura. m. ſpes. a. d. o. ſuſpitio. d. Fidutia. vbi pfidentia. Foꝛnicatio. vbi luxuria.

a Foꝛtitudo. Qui vera virtute
f foꝛtis ē. nec temere audet nec in cōſulte timet.

b Nemo ē q Aug. ī epla ad hiero. non magis dolorem fugiat q̄z affectat voluptatē. qñq̄z qdem videm' immaiſſimas beſtias a maximis voluptatib' exteꝛi doloꝛ metu ꝓtra q̄ firmīt ſtat foꝛtis.
Aug. li. 83. queſtionū.

c Nō mediocris ai eſt foꝛtitudo q̄ ſola defendit oꝛnamēta virtutū oīuz t iuſticiā cuſtodit. t q̄ ieꝛpiabili plio aduerſus oīa vitia decertat. iuicta ad laboꝛes. foꝛti ad picula. rigidioꝛ aduerſus voluptates vt auaritia fugiat: tāq̄z labem quādā q̄ virtutem effeminat. Amb. li j. ō officijs.

d Stultꝰ vt luna mutaī. Sapiēs eī ñ metu frāgīt. ñ ptāte mutaī. nō attollīt pſpis nō triſtib' mergīt. Vbi eniz ſapiētia: vbi virt' ē. ibi pſtātia t foꝛtitudo. Sapiens ergo idē eſt aio. nō minuīt nō augeī reꝛ mutatiōib' nec vt puul' fluctuat vt circūferaī oī vento doctrine. ſz manet pfectuſ in xpō fundat' caritate radicat' fide.
Ambroſius in epla ad ſimplicianū.

In duob' generib' foꝛtitudo ſpectaī aī. pꝛimo vt exteꝛioꝛa coꝛpis p minimis habeat t quaſi ſupflua deſpicīēda magis q̄z expetenda ducat. ſcō vt ea q̄ ſumma ſunt oēſq̄z res in quib' eſt honeſtas pclara animi intētiōe vſq̄z ad effectū pſequaī Ambroſius libꝛo. j. de officijs. e

Juſti t foꝛtis viri eſt nec aduerſis frāgi nec pſperis ſubleuari: ſed ī vtroq̄z eē moderatus. Hero. ſup toel f

Foꝛtitudo coꝛpis ibecillitaſ aie t rurſū imbecillitas coꝛpis eſt foꝛtitudo aie. g
Hie. ſuper hamos li. 2.

Per bonā t malā famā a ōꝛtris t a ſiniſtris xpi miles gradīt nec laude extollīt: nec vituperatione frāgīt nec diuitijs tumet nec cōfundīt pauptate t leta ꝓtēnit t triſtia. Hie. in epla b

Foꝛtitudo atq̄z cōſtātia via regia eſt a qua declinātī ad dextrā qui temeraꝛi' eſt t ptinax ad ſiniſtrā qui foꝛmidoloſus eſt t pauidus. Hie. ī oꝛigiali ſup iſaīā i

Cāto enī vn'q̄ſq̄z ad foꝛtitudinē pfeciſſe veriꝰ demōſtrat: q̄ſto aliena mala robuſti' tolerat. nā mīn' ī ſe cōualuit quē iniquitas aliena ſternit q in eo cōferre ꝓrietatez non valet: puſillaīmitatī ſue gladio cōfoſſus iacet. Greg. li. 5. mo. k

Foꝛtitudo deſtruīt niſi per cōſiliū fulciaī. qꝛ quo plus ſe poſſe cōſpicit: eo virtus ſine moderamīe rōnis deteꝛi' in pꝛeceps ruit. Greg. ibidem. l

Foꝛtitudo iuſtoꝛ eſt carnē vincē ppſ volūtatib' cōtraire. delectatiōem vite p̄ſentis extinguere. but' mūdi aſpera pꝛo eternis pmijs amare. pſperitatiſ blādimēta cōtēnere. aduerſitatis metū ī coꝛde ſuperare. Greg. libꝛo. 8. moꝛa. m

Repꝛobozū foꝛtitudo eſt trāſitoꝛia ſine ceſſatiōe diligere. cōtra flagella cōditoꝛis inſenſibiliter pdurare ab amoꝛe reꝛuz tpaliū nec ex aduerſitate qeſcere ad inanē gloꝛiam etiam cū vite detrimento puenire. malitie augmenta exquirere boꝛum vitā nō ſolū verbis ac moꝛibus: ſed etiaz gladijs ipugnare in ſemetipſis ſpem poſſe inigratem quotidie ſine vilo n

UVA. BHSC. IyR_091

desiderij defectu ppetrare. Greg. ibi.

Nonūq̄ culpa fortiū occasio virtutis fit. & virtus infirmorum occasio peccati Sicut ifluēte aqua paulatim cōsumit fra sic leniter surripiēte vitio: mēs etiaz fortis absorbet. Greg. ibidem.

Fortes facti sunt sancti. carnē domāt virtutib' corusc̄āt. spiritū roborāt. terrena despiciūt. celestia appetūt. occidi possunt. Flecti aūt nequeūt. nec sustinere falsa p infirmitatē metuūt. nec lesi unq̄z a vitate cōticescūt. Greg. i quadā homel.

Bon' circuit' ē: si iustitia q̄rit. prudētia inuenit. fortitudo vēdicat. tēpantia possidet. vt sit iustitia i affectu. i itellectu. fortitudo i effectu. tēpantia i vsu.

Bernard' i li. de ꝓsideratione.

Sicut cōtinēs vita: labor pseuerantia & angonū certamia faciūt vnūquēq̄z virtutis appellari. sic e ꝓtra: vita remissa negligēs & ignara facit virū ignauē iudicari.

Origenes sup libz̄ numēor hoil. xxv.

Vir vocat' a virib'. q nescit i aduersis tolerādo deficere. aut i pspis aliqua elatione se iactare. sz aio stabili defix' & celestiū rez ꝓtēplatōe firmat' manet semper ipauid'. Cassidor' sup ps. i. Beatus vir

Fortitudo cū ad aspa ieunda ꝓnū facit: potī' cōez vtilitatē q̄z sua cōmoda attēdit. Sicut eni scia remota iustitia: calliditas potī' q̄z sapiētia appellāda est: sic aim' ad pcl'uz pat' si sua cupiditate: nō cōi vtilitate ipellit: temeritatis potī' nomen habet q̄z fortitudis.

Fortitudo ē Tull' i rhetorica sua. imobilis inf aduersa gl'iosa ai claritudo res arduas pulcre admīstrans. q nec aduersis ifestādo frāgit. nec pspers blādiendo eleuat. Tull' ibdem.

Cōstantia ē iter fluctuātes cās & psonas: nulla mentis cōcuti trepidatione.

Fortis & ꝓposit' Tull' ibidem. anim' ē: q nec ablatū q̄qd sibi sentit nec abiectū: sz i eoꝫ bitu ē quocūq̄z res cedūt siue gerūt: vulgaria bona supza res suas eminēt: siue aliqd ex istis ul' oia: casus excusserit: miorꝫ nō sit. Sen. 37. epl'a.

Queris an omne bonum optabile sit. Si bonū ē iqs fortit' torq̄rī & magno aio vti: & patienter egrotare: sequit' vt ista optabilia sint. distingue. Tormēta a me abesse velē. sz si sustinēda fuerit: vt me i illis fortiter honeste: aiose gerā optabo. Veli nō icidere bellum. sz si icido: & vulnera & famē: & oia que bellor necessitas afert: generose feraz optabo. Itaq̄z non icōmoda optabilia sunt. sz virt' qua pferūt icōmoda. Nō pati tormēta optabile ē. sz fortiter pati. Sen. lxviij. epl'a.

Quēadmōz bostis ē pnitiosior fugientib': sic oē fortuitū icōmodū magis istat cedēti & aduerso. Parata tibi ē pax. si se i aliquo certamine debellata fortuna est. corp' ꝓualitudo tenet. nō animū.

Fortes qdē & patiss̄i Sen. 79. epl'a mi fundere sanguinē suū: alienū videre nō possunt. Alij gladium facil' reciptūt q̄z vidēt .Sen. 58. epl'a.

Ubi bellū. l. ꝓsiliū. f. deuotio. d. istabilitas. d. magnanimitas. mors cr. pseuerātia. f. prudētia. n. z. sapiētia. az. timor. tribulatio. m. z. virtus. af. Fortuna. Ubi pspitas.

Paternitas. Vera fraternitas ē. q fratrē venerat' deuotū. corripit dissolutū. q̄ psenti obsequit. absentē nō rodit. sano applaudit. infirmū nō deserit. placatū nō ꝓuocat. iratuz vt maiorem metuit.

Raban' sup matthēū vltio cap°.

Hec ē vera fraternitas. q nul' vnq̄z casib' scidit. q̄z nō solū dissociare vl' delere locor vl' tēpor iteruallā ꝑualēt. sz nec mors qdē ipa diuellit.

In collatiōib' pīm & ē abbis Ioseph.

Hec ē vera & idirupta fraternitas. q gemina amicor pfectiōe ac virtute ꝓcrescit. cui' semel initū fed': nec desiderior varietas nec cōtētiosa dirūpet ꝛrietas volūtatū. ibidem.

Nihil ꝓdest si morib' ac ꝓposito desidētes: vna hitatiōe iūgāt. nec obest pa

rili ꝥute fundaꝝ:p locoꝫ iterualla diſtiũ gi. Apud deũ nãq; moꝫ cohĩtatio non lo coꝫ vnitas fratres haĩtatiõe ꝓiũgit. nec poteſt vnq̃ pacis itegritaſ cuſtodiri: vbi volũtatũ diuerſitas iueniꝝ. Ibidem

e Huiꝰ ꝓimũ fundamẽtũ ẽ ſubſtãtiã mũ dialẽ i cõtẽptu habere. iiuſtũ ei atq; ipiũ ẽ: ſi poſt abrenũciatã mũdi ꝛ oiuz q̃ in eo ſunt vanitatẽ: ꝑcloſiſſime dilectiõi fratriſ ſuppellex viliſſima que ſupfluit: ꝑferatur Secũdum ẽ: vt vnuſq̃ſq; ita ſuas reſecet volũtates: ne ſe ſapiẽtẽ atq; ꝓſultũ eſſe iudicãs: ſuis malit q̃ fratris diffinitiõib⁹ obedire. Tertiũ ẽ: vt ſciat oĩa ẽt q̃ vtilia ac neceſſaria eſtimat: poſtponẽda bono caritaꝝ ꝛ pacis. Quartũ ẽ: vt credat nec iuſtis nec iiuſtis de cauſis penit⁹ iraſcendũ. Quitũ: vt aduerſus ſe iracũdiam fratris etiã ſine ratione ꝓceptam: eo modo quo ſuã curare deſideret. ſciẽs equaliter ſibi pnitioſam alteri⁹ eſſe triſtitiam. ac ſi aduerſus aliũ ipſe moueaꝝ niſi eã q̃tum in ſe eſt: de fratris etiã mente depulerit. Ubi exẽplũ. p. bũilitas. h. ira. Ibi. g. obdiẽtia. q. r. pax. ac. ſocietas.

a Iraus ꝛ dol⁹. Fallatia eſt per

f quã motib⁹ deceptoꝝijs veritas palliata vl odiũ alteri⁹ vl ꝓpziũ ꝓmodũ itẽdit. Aug. ỏ diffinitiõib⁹.

b Uenena nõ dãꝝ niſi melle circũlinita ꝛ vitia nõ ỏciꝑiũt niſi ſub ſpecie ũbraq; virtutũ. Ambꝛo. in libꝛo de ỏginib⁹

c Sciẽdũ quoq; ẽ q̃ trib⁹ modis fraus ipa ꝓmittiꝝ. qz p hãc pcl'dubio aut tacita cozdis bũani gĩa: aut fauoꝛis aura: aut res q̃libet exterioꝛ deſideraꝝ.

d Solus in dei ope Hg. 9. mo. fraudẽ non facit: qui quũ ad ſtudia bone actiõis inuigilat nec ad cozpalis rei pze mia nec ad laudiſ verba nec ad bũani iudicij gĩam anhelat. Greg. ibidem.

e Doloſus aduerſarĩ⁹ ferire ſiꝝ nititur ꝛ apte ſeuiẽs ꝛ inſidioſe latens vt dũ oc culto ſagitta metuiꝝ: mĩn⁹ añ faciez haſta timeatur vel dum ante faciem haſte reſiſtitur. nequaq̃ ex occulto veniens ſagitta videaꝝ. Greg. in moza.

Uerba iſtituta ſunt ꝓpterea vt nõ ſe i f
uicem hoies fallãt. ſed vt alteri⁹ q̃q; no titiã cogitatiões ſuas ꝓferat. ỏbis ergo vti ad fallatiã nõ ad qỏ iſtituta ſũt pecca tũ eſt. Ibidem.

Biuturna fraudatio tedioꝫ eſt nutrix g
ſuſpitionuz fomes ipatiẽtie fax. nouerca moꝛis deſpatiõis mĩ. Ber. ſup cãt.

Facilioꝛ cautio eſt vbi manifeſta ẽ foꝛ h
midoꝛ ad certamẽ mĩn⁹ tũc ꝑſtituiꝝ q̃n ſe aduerſarĩ⁹ cõfitẽꝝ. plus timend⁹ eſt ꝛ ca uend⁹ inimic⁹ quũ latẽter ſurrepit. quum per pacis imaginẽ fallẽs occultis acceſſib⁹ ſerpit. vñ ꝛ nomẽ ſerpẽtis accepit.

Cipꝛianus in epiſtola

Dol⁹ eſt quuz aliud agiꝝ ꝛ aliud ſimu i
laꝝ. Callid⁹ eſt q exitum virtutis dolo ac fraude imitaꝝ. Iſidoꝛ⁹ i ſinonimis

Duidã ſimpliciter viuũꝛ i oĩb⁹ ꝑſpe k
raꝝ. qdã verſanꝝ in dolis ꝛ eis q̃libet ad uerſanꝝ. Petr⁹ raueñ. i quadã epꝛa

Inſpatũ bonũ eſt ſi is ad quẽ ỏceptõ l
nis ptinet periculũ: ſibi gr̃e ꝓcuret augm̃ tũ. Ius eni exigit: ſagittas fraudiſ redẽ in doloſum verticẽ ſagittãtis.

Caſſiodoꝛ⁹ libꝛo 5. epꝛaꝝ

Occultũ ꝛ inſidioſum malũ pfidia cu m
ius efficaciſſime vires ſunt. mentiri ꝛ fallere. Fructⁿ in aliquo admiſſo ſcelere cõ ſiſtit q mẽdaciis ꝛ fallacia quaſi ꝑclaris artib⁹ gaudet. Ualeri⁹ maxim⁹ liº. 9.

Fraus eſt accipe qỏ nõ poſſis reddeꝛ n
Repelli ſe hoies faciliꝰ q̃ decipi ferũt. Ubi aĩcitia. bu. Sen. i puerbijs. diſcretio. f. doctrina. bo. hypocriſis. ak. aq. aſ. ba. mẽdaciũ. o. mercatio. ſimplicitas. a. ſuſpitio. d. tentatio. u. x. vitas. m. Furtum vbi rapina.

Audiũ. Eſt gaudiũ qỏ nõ daꝝ a
g impijs ſed eis q te gratis colũt quoꝫ gaudiũ tu ipe es. ꝛ ipa eſt btã vita. gaudere de te ꝓpter te. ipa eſt ꝛ non eſt altera. Aug. liº. 9. ꝓfeſſionũ

Tẽpoꝛalib⁹ gaudẽt: q bona eterna ñ b
noꝛunt deſiderare. Aug. ſup pſ. 52.

Cõparem⁹ gaudia veritaꝝ cũ gaudio c
vanitatis ꝛ ſi bonoꝛem⁹ doleam⁹ ſi dole

UVA. BHSC. IyR_091

m⁹ ozem⁹.si ozam⁹ exaudiamur si exaudi
mur ⁊ illos lucramur. Aug.sup iob ez
d Inepta letitia dicit:vt qd aī gaudium
intus abscōdis:Ingredere in publicuz
let⁹ dic aliqd fozis.vñ vel tu vel ꝓximi ri
deāt fac eos letos tua letitia.
Augustinus de cōflictu vitiozum.
e Animi letitia interdū cozpis dolozes
mitigat.q si ad egrotatiōez cozpis acce
dat egritudo aī:duplicat infirmitas.
f Signū est itaq; Ple.sup isaiā
vt in se semp homo merozes iueniat qui
derelicto creatoze gaudiū in se q̄rebat.
g Iure restat vt quot Gg.xij.moz.
ꝓt⁹ in mūdo icolumes habuim⁹ gaudia
tot ō ipo postmodū cogamur sentire toz
menta. Greg.in mozalibus
b Fit plerūq; vt in ipis pijs fletib⁹ illa i
terim gaudij claritas erūpat ⁊ mēs que
in cozpe ꝓius ceca iacuerat.ad ispectio
nē fulgozis itimi suspirijs vegetata cōua
lescat. Ibidem
i Nōnūq; qcqd gaudij qcqd vtuꝫ fauē
videbaf subito in pauoze tentatiōis amit
tit ⁊ quasi euacuatur⁹ eisdē vtutib⁹ tristis
aim⁹ solo meroze possidef. Ibidez
k Jubilū nāq; dicit qñ i effabile gaudi
um mente cōcipit qō nec abscondi possit
nec fmōibus aperiri ⁊ tñ qbusdā ꝓditur
motib⁹ q̄uis nullis ꝓprietatib⁹ exꝑmaf
l Jubilatio dicit quū Gg.24.mo.
cozdis leticia ozis efficatia nō expletur
sed qbusdā modis gaudium ꝓdit qō ipe
qui gaudet nec regere ꝑualet nec explef
Greg.lib20.xxviij.mozaliū.
m Solet letitia archana mētis aperre.at
q; apiendo amittere aduersa vero quum
nos exteri⁹ deꝑmūt:iteri⁹ cautiozes red
dūt. Ibidem
n Illud est vez ac summū gaudiū qō ñ
de creatura sed de creatoze concipit: qō
quū acceperis nemo tollet a te.cui aliun
de cōpata oīs iocunditas meroz est. oīs
suauitas doloz est.oē dulce amaꝫ est .oē
decoꝫ fedū est. oē postremo qō ōlectari
pōt molestū est. Ber.i quodā fmo.
o Verū gaudiū non possidef nisi pax ⁊
iustitia teneaf. ꝓma enī est ⁊ quasi radix
iustitia.fa pax.tercia gaudiuz de iustitia
nascit pax de pace gaudiū generaf.
Cesarius in admonitiōe scōa.
p Mēsura letitie de magnitudine nun
tij venit.⁊ tāta fit alacritas animi:q̄ta fu
erit ꝓsideratio rei.
q Bonū isolitū Cassio.li⁹.j⁹.epla⁹
plus amaf.⁊ sequēti gaudio ꝓfert dulce
dinē tēpoꝫ ꝑmissa tristitia. Ibidem.
r Dicim⁹ nos magnū gaudiuz ex illius
ꝓsulatu qō nō ē gaudiū.sz vt sepe inttiuz
future tristitie.Gaudio ei tūctū ē nō deti
nere nec i ꝓriū vti. Mēs tendūt ad gau
diū.sz vnde stabile ⁊ magnum ꝓsequātur
ignorant.Ille ex ꝓiuitijs ⁊ luxuria. ille
ex ābitiōe ⁊ circūfusa clietum turba.ille
ex amica.ali⁹ ex studioꝫ liberalium vana
ostētatōe.⁊ nihil sonātib⁹ litteris.omnes
istos oblectamēta fallacia ⁊ breuia deci
piūt.sicut ebrietas q̄ vni⁹ bonore bilarē
isaniā lōgi tēporis tedio pēsat.
s Malū alienū Seneca 67.epla
tuū ne fecēis gaudiū. Sen.i puerbijs
Ubi contemptus.m.iudex.t. securitas.
tristitia.u.
Loria bona. Glia est freq̄ns a
g de aliquo fama cū laude.
Augustinus de diffinitionibus.
b Puritatis itime bono gliari ñ pōt ve
raciter nisi qui extrinsec⁹ glias pfecte re
spuerit.nec enī pure valet dei vel ꝓximi
q̄rere lucra:qui ꝓpria nō cōtēpserit.
c Si gliari cupis Ber.in epla
gliam despisce ⁊ oīb⁹ eris gliosioz.
d Magna est ei⁹ Chriso.bok.4.
glia:que nullis laudib⁹ crescit ⁊ nulli⁹ vi
tuperatōe minuif. Cassio.i quadā ep.
e Glia est alicui⁹ magnifici vl bone artis
late patens ꝑconiū ⁊ vt phibēt qui de ma
gnis maioza loquunf. Scām vitam dat
gloria. Tullius
f Si qs dū ad gliā assequēdā laborat
talē se efficiat qual vult haberi.q si ostē
tationē iani ⁊ ficto fmone vl vultu:stabi
lem se gliaz asseq opinaf:vehementer er
rat.Vera enī glia radices agit.ficta aūt

UVA. BHSC. IyR_091

oia celerit tanq̃ flosculi decidunt: neq; similatū qcq̃ põt esse diuturnū. Ibi.

g Expedita ꝛ cõpendiaria via eos ad gl'iã pueire socrates dicebat.qui id agerent:vt quales videri vellent:tales etiã essent. Qua quidẽ p̃dicatiõe apte monebat:vt boies potiꝰ ipsaz virtutẽ hauirẽt q̃z vmbzã eiꝰ cõsectarẽt.

Valeriꝰ maximꝰ li⁹.vij⁹.capꝛo.2⁰.

b Paterna nãq; gl'ia nos reddit i gloriosꝰ: quũ ab eiꝰ vestigijs dissimilitudine resilimꝰ. Seneca.

i Heu q̃ difficilis gl'ie custodia ẽ. Vbi cõtemptꝰ Seneca i puebijs. .k.humilitas.b.

a Lozia mala siue vana. Sepe

g homo de ipso vane gl'ie ꝓtẽptu vanus glozietur.non eni eã cõtẽnit dũ gl'iaꝫ itus de glozia quã ãplexatur

b Qui bene Aug.libzo ꝓfessionũ. didicit vl' exptus ẽ vitioz supãdoz gradꝰ itelligit vittũ ianis gl'ie.vl' solũ vl' maxie cauẽdũ esse pfectis.quo pzio eni vitio lapsa est aia:hoc vltimũ vincit.

c Inanis gl'ia huiꝰ Aug.sup p̃s.7⁰ scl'i fallax ẽ suauitas ꝛ ifructuosus laboz ꝛ ppetuꝰ timoz ꝛ piculosa sublimitas.initiũ sine puidẽtia.finis cũ penitẽtia.

Aug.super p̃s.c.xlix.

d Inanis gl'ia dicit:age bonũ q̃ vales ostẽde bonũ cũctis q̃ agis:vt bonꝰ a cũctis dicaris.vt sanctꝰ ꝛ venerabil' ab boiꝰ p̃diceris vt deꝰ electꝰ voceris. vt nẽo te despiciat:sz vniuersi debitũ tibi bonorem psoluãt. Aug.de cõflictu vitioz

e Nõ est tãti gaudij excelsa tenere:q̃ti merozis est de excelsis cozruere. nec tãtam gl'iam seq̃ post victoziã:q̃tã ignominiã post ruinã. Ambzo.i suo pastozali

f Gl'ia inanis est iozdinatꝰ ai motꝰ quo aliqs ꝓpziã desiõrat excellẽtiã. vt alios bonoze p̃cellat. Hie.in quadã epla

g Ne nimis religiosus velis viõri nec plus bũilis q̃z necesse est.gl'iam fugiẽdo nõ q̃ras. Hie.ad nepotianũ

b Sub hoste quẽ ꝓsternit mozil':qui de culpa quã supat eleuat. Gg.li⁹.xx.mo.

Qui añ oculos hoim sequẽdo eã appẽdere nõ põt:studẽt plerũq; gl'iaz tenẽ fugiẽdo. Nõnulli p̃tem gl'iam amantes asseq nõ põt:qz despiciẽtes sequũt. i

Tãto ad voladũ Greg.in moza. k
latiꝰ patet fouea:q̃to ꝏ semetipa elatius
gl'iaꝫ vita. Gregozius ibidem.

Quũ bñ viuit valde timẽdũ est ne mẽs l
ꝏspectis ceteris de gl'ia singularitatẽ ele
uetur. Greg.li⁹ 6⁰ mozaliũ.

Non pua ꝓdẽnatio est ex eo bono qꝏ m
cõiter datur gl'iari ꝓuare. Gg.i moza.

Time sagittã leuiter volat. leuiter pe n
netrat.sed dico tibi nõ leue infligit vulnꝰ
cito iterficit.nimiꝝ sagitta hec vana gl'ia
est. Bernardus in sermõe.

Non bone sed pax boiꝫ bone volun o
tatis.iniquе est:q nequaq̃ pace contentꝰ
supbo oculo ꝛ i satiabili cozde inqetꝰ an
helat ad gl'iam.dicit nec pacem inde reti
nẽs nec gl'iam appẽdẽs. nec laus cala
mi est laudabil' scriptura nec gl'ia lingue
aut labioz ꝼmo bonꝰ. Ber sup cãtica

Nõ recti plane sed puersi ai est que p
rere gl'iam ꝛ nõ exercere virtutẽ.ꝛ velle
cozonari qui legitime nõ certauit.

Virtꝰ mater gl'ie est. Ber.i ꝼmõe q
sola eni est cui gl'ia iure debeꝫ ꝛ secure i
pendit. Que aũt est sine virtute gl'ia:ꝓfecto indebite gl'ia venit. ꝓpere affectatur
piculosе captat. Ibidem.

Qui oim pecuniaz cõtẽptũ hñt ꝛ nul r
li imaginatiõi totiꝰ mũdi se imiscuerit: ꝛ
tirãnidas cozpoz ꝓcupiscẽtias sustinuerũt:bi multotiẽs capti a vana gl'ia oia p
diderũt. Chriso.sup iohem

Vanitas vanitatũ ꝛc.hũc versiculũ si s
saperẽt qui in potẽtia versant in parieti
bꝰ oibꝰ ꝛ in vestibꝰ suis scriberẽt.in foro
in domo in ianuis in igressibꝰ ꝛ añ oia in
cõsciẽtijs suis:vt semp euz oculis cerne
rẽt ꝛ cozde sentirẽt. Chriso.hol'.5.

Tuba est oꝭ actꝰ vel ꝼmo p quaz ipa t
opis iactãtia designat.tuba ergo canere
est põpã vane laudis appetere.
Chriso.sr̃ illõ mat.5. Noli tuba canẽ ꝛc̃

Nihil eni ita pecunias ꝓcupiscere fa u

UVA. BHSC. IyR_091

cit vt glie cupido. ppter hoc nacz famu
loz greges: equos auro optos z argete
as mesas expetut boies. n vt vtilitate aut
voluptate ipleat: sz vt multis ostendant.
x Dicebat Chriso. sup mattheum.
apud se: si bn fecerim cuz pauperib qs
nos videt: z si viderit: no multi videt: z si
mlti videt p tepoze videt. trasit tep. z cu
tepoze bnficij memoria. Deli e ergo
edificia facere q aspiciat boies no i hoc
tepoze solu: sz etia i posteꝝ. O insipiens
qd tibi pdest ista memoria: si vbi es torq
ris: z vbi no es laudaris:
y Quisqs ex Chriso. sup mattheu
deterioze iaz melioz esse cepit: caueat de
acceptis extolli vtutib: ne graui p vana
glam cozruat: cz prius p lapsum vitioru
iacebat. Isidoz li. s. de summo bono.
z Dic mihi vbi sunt amatozes mudi qui
ate pauca tepoza nobiscuz erant. nihil ex
eis remasit nisi cineres z vmes. Attede
diligeter qd sunt vl fuerut. boies fuerunt
sicut tu. comederunt. biberunt. riserunt
duxerut i bonis dies suos. z i pucto ad i
ferna descederut. Dic caro eoz vermib
z illic aia ignib deputat. donec rursus i
felici collegio colligati sempiternis iuol
uat icedijs. q socij fuerut in vicijs: socij
erut in penis. Una namqz pena implicat
quos vnus amoz i crimine ligat.
ab Quid pfuit Hugo pmo de aia.
illis ianis glia: breuis letitia. mudi pote
tia: carnis voluptas z plene diuitie: ma
gna familia z mala pcupiscetia. Ubi ris
vbi iocus: vbi iactatia: vbi arogatia: De
tata letitia: cta tristitia. post tatam volup
tate: ta grauis miseria. de illa exultatioe
ceciderut i magna ruina z magna tozme
ta. Quicqd illis accidit: tibi accidere po
test. qz homo es. homo de humo. lim de
limo. de terra es z de ira viuis. z i terra
reuerteris. qn veniet dies vltia q subito
venit. z fozsita hodie erit. certu e qz mozi
eris. sz icertu qn aut quo vl vbi. qm mozs
vbiqz te expectat. tu quoqz si sapiens fue
ris: vbiqz ea expectabis. Ibidem.
ac Diuitias siqde bozes sollicitudo ise
perabilr commitat. popa mundi: z fauoz
populi fum e z aura subito euanescs. q
si plrucz placeat: pleitudine iducut. z si
delectant ad modicu pductioe spatio di
splicebut. Petr Ra. i quoda fmone.
Nulla e tata bullttas q dulcedie glie ad
no tagit. q etia a claris viris iduz ex bui
limis reb petit. ceteꝝ glia ab his qde q
ptptu ei iducere conat: n negligit. qm
qde ipsis voluminib noia sua diligent
adijciut. vt qz pfessione negat: vsurpatio
ne meorie assequat. Est eni glie vane ma
gn appetitoz: q se a glia affuisse gloziat.
Valeri maxim li. viij. de meozalib.
Vanitas e q nec pulcritudine confert ae
nec fructu labozati. nec fulcimetu initeti.
Glia cz Hugo li. d vanitate mudi. af
fallax sepe cz turpis e. no iuria tragicus
exclamat. glia i mlib moztaliu nihil ali
ud e: cz auriu iflatio magna.
Sic rex Hoeti z. de psolatioe. ag
versa pditio e: vt demuz merito rationis
aial: no aliter sibi splendere: nisi ianitate
suppellectilis possessioe videat.
Glia adeo Hoeti 2. d psolatioe ab
immoderato qrim affectu: q boni magis
videri cz esse: mali aut esse cz videi volu
m. Unde poeta. Falsus honoz iuuat. z
medax ifamia terret. Tulius.
Qui sozdido vehiclo erubescit: pcio ai
so gloziabit. Quid ad re ptinent mule sa
giate: quid ista vehicula cellata: qd falle
deaurate: qd mollia demissa pectozibus
Ista nec dnz possunt facere meliore nec
mula. Seneca lxxxviij. epla.
O cztu erat seculi dec: catone vno ca ak
ballo esse pretu. z ne toto qde: ptez ei sar
cine ab vtroqz latere dependetes occupa
bat. O cz cupere illi nuc aliqua occurre
ex his trusullis i via z mltu ate se pulue
ris agitatib. Seneca ibidem.
Queris qualis mesa: quali argeto: cz al
parib mistris z leuibus afferat cib. nil
pter cibu natura desiderat. Unquid tibi
qu fauces vrit sitis: aurea queris pocu
la: abitiosa no e fames. cotenta e desine
quo desinat no nimis curat. Ibidem.

UVA. BHSC. IyR_091

am Nūquid fortis se fort ez gl'iabit' quē corporis egritudo efficit infirmū.

an Nūquid diues i opi Sen. ō moriḃ' ḃ' suis gloriat': cui' spē fur vel tyrān' arripuit. Ibidem.

ao Nūquid nobilitas gloriabit': effecta nōnūq̄ indignis ꝛ mirabiliorib' fuiens. Cito ignominia fit super Ibidem. bi gloria. Seneca in puerbijs. Vbi ābitio. caro. ad. ꝓsideratio. a. curiositas. x. diuitie. af. ab. ax. elemosina. ap. ax. fauor. gaudium. r. gloria bona. b. f. g. honor. ab. hypocrisis. an. laus. ap. mors ad. mundus. pspitas. o. x. ag. an. ao. ap. sollicitudo. s. tepus. k. vita. g. l.

a Loria eterna. Tāta ē pulcri g tudo iustitie: tāta ē iocūditas lucis eterne: hec est icōmutabilis saplētie: vt etiā si nō liceret i ea āpli' manere q̄ vni' diei moza: ꝓpter hoc solum inumerabiles āni hui' vite pleni delitijs ꝛ circūfluētia bonor tēporaliū recte meritoq̄ cōtēnerēt. Aug. li. ō moriḃ'.

b Ver' bonor q nli'i negabit' digno nli'i ōferet' indigno sz nec ad eū ābiet null' indign'. vbi null' pmittet' eē. nisi dign'. Vera pax: vbi nihil aduersi nec a seipō nec ab alio glq̄ patiet'. pmiū virtutis erit ipse q vtutē dedit. eiq̄ seipm: quo meli' ꝛ mai' nihil possit eē pmisit. Quid ē ei aliō q̄ p ꝓphetā dixit: Ero illor de' ꝛ ipsi erunt mihi plebs: vbi ego ero vnde satiēt'. ego ero q̄cūq̄ ab hoīb' honeste desiderāt'. ꝛ vita ꝛ salus ꝛ vict' ꝛ copia. ꝛ gloria ꝛ honor ꝛ pax ꝛ oia bona. Sic ei ꝛ illō recte itelligit' qđ ait ap'lus: vt sit de' oia in oīb' ipse finis erit ōsideriorum nī or. q sine fine videbit'. sine fastidio amabit'. sine fatigatiōe laudabit'. hic mun' hic affectus. hic act' ꝓculdubio erit oīb' sicut vita eterna coīs. Augustin' li. xxij. de ciuitate dei.

c Facili' possum' dicere in illa vita eterna: quid ibi nō sit: q̄ qd ibi sit. Nō ē ibi mors. nō ē ibi luct'. nō ē ibi lassitudo. nō ē infirmitas. nō ē fames. nulla sitis. nullus estus. nulla corruptio. nulla idigētia. nulla mestitia. nulla tristitia.

Illuc festi Aug. de simbolo li. z. nate vbi semp viuatis. Si eni sic amatis istā miserā fluidāq̄ vitā vbi cū tāto labore viuitis: ꝛ vbi vix currendo: satagendo suadēdo: suspirādo necessarijs corporis satisfaciatis: q̄to magis amare debetis vitā eternā: vbi nullū laborē sustinebitis vbi semp summa securitas: summa felicitas: felix libertas: felix beatitudo: vbi imꝑplebit' illud qđ dns dicit i euāgelio: erūt hoies sicꝫ āgelis. ꝛ illud fulgebūt iusti ꝛc̄ Aug. de vtilitate agēde penitētie. d

Hereditas iquā xpi qua cohēdes sumus non minuit' copia possessor. nec fit āgustior numerositate cohēdū. sz tāta est mlt'is q̄ta paucis. tāta singl'is: q̄ta oīb'. e

Tantum emit Aug. sup ps. xlix. vidua duob' minutis: q̄tū emit petr' reliquēs retia. q̄tū emit zacche' dando dimidiū patrimoniū. Regnū dei tātum valet q̄tuz habueris. Augustinus ibidem. f

Hec ē ociosor negotiū. hec op' vacātium. hec actio getor. hec cura securor. g

Diuitie si diligit' Aug. sup ps. c. x. gūt': ibi seruēt' vbi pire ñ possunt. honor si diligit': illuc hēat vbi nemo indign' honorēt'. salus si diligit': ibi adipiscēda desiderēt'. vbi adepta nihil timēt'. vita si diligit': ibi acqrat': vbi nulla morte finitur. h

Tāto illō qđ valde Aug. in epla magnū ē: qđ nec ocl'us vidit qz nō est color: nec auris audiuit: qz nō ē son': nec i cor hois ascendit: qz cor hois debet illud illuc ascēdere: sumem' capaci' q̄to illud ꝛ fideli' credim' ꝛ speram' firmi' ꝛ ōsideram' ardēti'. Aug. ad diascor i

Talis erit illa delectatio pulcritudis vt semp tibi ꝓsens sit ꝛ nunq̄ satieris imo semp satieris ꝛ nūq̄ satieris Si ei dixero q̄ non satiaberis: fames erit. Si dixero q̄ satiabēis: fastidiū time. vbi nec fastidium erit nec fames. Quid dicaz nescio. sz deus habet qđ exhibeat. k

Aug. sup iohem homl' z^a.

Ecce venale ē regnum dei. eme si vis nec multū existimes de re magna ꝓpter ꝓcij magnitudinē. tātū valet q̄tū babes. l

UVA. BHSC. IyR_091

noli q̄rere qd hēas.sz qualis sis.¶Res ista te valet tātū q̄tū es.tu te da ꝛ hēbis illā.sz malus suz iquies ꝛ forte me nō accipit.dādo te illi:bon⁹ eris.

m ¶Regnū celoꝝ Aug.ō spū ꝛ aīa. vi patīt.ideo qz reat⁹ qō litera sine spiritu iubēdo faciebat:credēdo soluīt.ꝛ vio lētia spirit⁹ sancti ipetrat.

n ¶Non erit Aug.ō fide ꝛ opibus. aliqua inuidia disparis claritatis.qm̄ regnabit i oib⁹ vnitas caritatis.

o Jncōpabilī sup Aug.sup ioh̄ez. na ciuitas clara est.vbi victoria :veritas vbi dignitas sanctitas vbi vita eternitas

p Jn ciuitate dei Aug.ō vita ēna. rex veritas.lex caritas. dignitas egtas pax felicitas.vita eternitas.sz i ciuitate diaboli extra.¶Rex falsitas.lex cupiditas dignitas inigtas.lis felicitas.vita tpora litas. Augustinus de ciuitate dei.

q Jbi hymnidici āgeloꝝ chozi.ibi societas ciuiū supnoꝝ.ibi dulcis sollēnitas a peregrinatiōis huī tristi labore redeū tiū.ibi festiuitas sine fine.eīnitas sine labe.serenitas sine nube.

Aug.sr̄ ioh̄ez i hom̄. Ego sū pastor bon⁹

r Si ꝓsiderem⁹ q̄ ꝛ q̄ta sūt q̄ scis oabūt i die iudicij q̄ ꝛ q̄ta q̄ nob⁹ ꝑmittūt i celis vilescūt oia q̄ hūc in tris. Terrena nāq; ſba supne felicitati ꝓpata:pōd⁹ ē nō subsidiū. Greg.in hom̄.

s Tpalis vita eīne vite ꝓpata:moꝛs est dicēda pot⁹ q̄z vita. Jpe eni quotidian⁹ defect⁹ coꝛruptiōis qd est aliud:q̄z q̄dā ꝑ lixitas moꝛt̄is:Que āt lingua dicē vl̄ qs itel lect⁹ cape sufficit illa supne citat̄ q̄ta sint gaudia:āgeloꝝ chozis inseē cū btissimis spiritib⁹ gl̄ie ꝓditoꝛis assistē pūtē ōi vultū cernē icircūscptū lumē vidē:nll'o mō tis affici.icoꝛruptōis ꝑpetue munē letari Aug.i encheridion vel Greg. in hom̄.

t Jbi qcqd amabit̄ aōrit nec ōsiōrabit̄ qō ñ aōrit.oē qō ibi erit ꝛ qō ē bonū erit ꝛ summ⁹ deus summū bonuz erit oio btis simū ita semp fore certū erit. Jbi vacabi m⁹ ꝛ videbim⁹.videbim⁹ ꝛ amabim⁹.amabim⁹ ꝛ laudabim⁹ eē qō erit i fine sine fine.¶Nā qs ali⁹ nr̄ ē finis nisi puenire ad ignū cui⁹ null⁹ ē finis. Au.li⁹ 22.ō ci.ōi

u ¶Qō de⁹ ꝑpauit diligētib⁹ se fide nō capit̄ spe ñ attigit̄:caritate ñ apꝑhēdit̄ desi ōria ꝛ vota trās gredit̄.acgri pt̄.estiari ñ potest. Aug.ibidem.

x Jbi tota ēt⁹ erit vidē qō amas ꝛ sūma felicitas amaē qō videas ꝛ ibi btā vita i suo fonte bibit̄.vbi ēitat̄ visio clarissime aperit̄. Aug.de ciuitate dei.

y ¶Regnū celoꝝ ñ ē dāt̄ sz acciplēt̄.¶Nō ē ei psonaꝝ acceptio apud deū. sz qcūq; se talē ꝑbuerit: vt regno celoꝝ dign⁹ fiat ꝫ accipiet qō nō psone sz vite patū est.

z ¶Null⁹ labor dur⁹ Bie.sr̄ ps.68. nullū tps lōgū videri oz quo gl̄ia eīnitat̄ acquiritur. Bie.in epistola

ꝛ ¶Regnū celoꝝ vim patīt.grādis violē tia ē generatos i tra celū q̄rere ꝛ possidere p ēutē qō nō tenuim⁹ p nāz Biero.

ab Quātalibz itētiōe se hūana mēs tetēderit:ēt si fantasias imaginū coꝛpoꝛalitū a cogitatiōe ꝓpescat. Si ōs circūscptos spū ab ocul⁹ coꝛdis āmoueat:adhuc tam̄ i carne moꝛtali posita videre gl̄iā dei nō valet sicut ē.sz qcquid de illa ē:qō i mente resplendet.similitudo ꝛ non ipsa est. Gregoꝛi⁹ sup ezechielem hom̄.viij.

ac Curam⁹ ꝛ sequamur xp̄m nō sunt hic uera solatia.sz ibi ponūtur vbi vera vita.

ad ¶Regnū celoꝝ Greg.i moꝛalib⁹. rapi vult nr̄is fletib⁹ qō nr̄is meritis non debet̄. Videte si negare dēm⁹ qō petim⁹ qū p̄soni sūt q petūt. Greg.in hom̄.

ae Tāta vis i illa pace nos sociat vt qō i se qlq; ñ accepit:hoc se accepisse in alio exultet.Una cunct̄ erit btitudo letitie q̄z uis ñ vna sit i oib⁹ sublimitas vite.Erit ꝛ i illa btitudie culpe meōꝛia ñ q̄ mētē poluat.sz q̄ nos letitie armis astringat.

af Sol̄ iustis celestis p̄tie Gr̄.i mo. debēt̄ p̄mia.vt būiles:casti mites atz misericoꝛdes ad gaudia eīna pueniūt.

ag Jn domo p̄tis mei Gr̄.i moꝛa. man.mul.sūt. Si ei dispar retributio i illa latitudie eīna ñ eēt:vna pot⁹ māsio q̄z mūte eēnt. Multe g̃ māsiones sūt in qb⁹ ꝛ di stincti bonoꝝ oꝛdines ꝓpter meritoꝝ ꝓsoꝛtiū cōit letēt.ꝛ tū vnū ōnarū oēs laboꝛātes

UVA. BHSC. IyR_091

accipiũt.q̃ ī multũ mãſtiõib⁹ diſtinguũt.qz
ꝛ vna btitudo quã illic pcipiunt ꝛ diſpar
retributiõis qualitas quã p opa diuerſa
ſequũtur. Gg.li°. 4° dialogoꝝ

ab Cm̃ electis ī hac vita ẽ dilectio opuz
ī alia quoqꝫ vita erit,pculdubio diſcretio
dignitatuz:vt quo hic ali⁹ aliũ ſupat:illic
ali⁹ aliũ ſtributiõe trãſcẽdat.ꝛ q̃uiſ ī illa
ſtributiõe dignitas eadẽ nõ ſit:vna tñ oĩ
b⁹ vita btitudinis erit. Gg.li°.4°.mo.

ai Corona.xii.ſtellaꝝ in pria.ꝑma ſtella
meõria ſine obliuiõe.2°. ratio ſine ẽrore
3°. volũtas ſine oĩ pturbatiõe.4°. ipaſſibi
litaſ ī quã corp⁹ nr̃z ſurget,ſine corruptõ
ne.5°. claritas qua configurabit claritati
corpis xp̃i. 6°. agilitas vt ꝑm mobilitatẽ
cogitationũ nr̃aꝝ ſit agile. 7°. ſubtilitas:
vt q̃tũlibet ſpiſſũ vł ſolidũ erit ipenetra
bile.8°. ẽ diligẽ ꝓximũ ſuũ ī oĩ vitate tãq̃
ſeip̃m.9°. ẽ vidẽ ꝓximũ ſuũ ī puritate dili
gẽtẽ ſe.ſicut diligit ſemetip̃z.x°. ẽ deũ pfe
cte diligẽ ſz pl⁹q̃ ſeip̃z.xi°. ẽ diligẽ ſeip̃z
tñmõ pp deũ.xii°. ẽ vidẽ deũ diligentẽ ſe
ſup̃ quẽ diligat ſeip̃z. Ber.ī quodã ſer

ak O ve felix ꝛ gł̃oſa ſocietaſ.o ſcm̃ con
uiuiũ.o deſiderabiles epule. vbi nimirũ
anxietas nulla.nullũ poterit eẽ faſtidiuz
qn ſatietas ſũma ꝛ ſũmũ ierit deſideriuz

al Illõ vez ꝛ ſũmũ Ber.ī ſmõe.
gaudiũ ẽ ꝛc̃.Ubi gaudiuz. n.

am Feſtinem⁹ ad locũ tutiozẽ.i.ad agruz
vberiozẽ:ad paſtũ ſaniozẽ:vt hĩtem⁹ ſine
metu : abundem⁹ ſine defectu:epulemur
ſine faſtidio. Bernardus.

an O beata ſ̃gio padiſi.o beata regio de
litiaꝝ. ad quã ſuſpiro de valle lacrimaꝝ
vbi ſapiẽtia ſine ignorãtia.vbi memoria
ſine obliuiõe.vbi ītellectus ſine erroze
vbi ratio ſine obſcuritate fulgebit.Bea
ti q hĩtãt ibi ꝛ laudabũt deũ in ſcł̃a ſcł̃oꝝ
amẽ.Regnũ dei ꝓcedit.ꝑmittit.oſtẽdit
pcipit.ꝓcedit.ī pdeſtiatiõe.ꝑmittit ī vo
catiõe.oſtẽdit ī ſuſtificatiõe.pcipit ī glo
rificatione. Bernardus in ſermone.

ao Nulla erit ī futuro diſcordia ſz cũcta
ꝓſona.cũcta ꝙẽcientia.oĩuz eni ſanctoꝝ
erit vna ꝓcordia.null⁹ ibi diaboli metus
nulle idie demonuz.terra gehẽne ꝑcul.
moꝛs neq̃ coꝛpoꝛis nec ł̃aie.ſz imoꝛtali
tas munẽ met⁹ vł̃q̃ reſolut⁹.

Chriſo. de repatione lapſi.

Intuẽ cetũ nõ ſolũ ex hoĩb⁹ ſz ex ãge ap
lis atqꝫ archãgelis:trõis ꝛ dñatiõib⁹.ꝑn
cipatib⁹ ac poteſtatib⁹ ꝙuocatũ.de rege
aũt q hoꝛ medit⁹ ſ̃ſidet:dicẽ vox nł̃a ſuffi
ciet.effugit oẽz ſmonẽ atz oẽz ſenſũ hũa
ne mẽtẽ excedit:dec⁹ illõ:illa pulcritudo
illa virt⁹:illa gł̃ia:illa mag̃ficẽtia Ibi.

Si quottidie opoꝛtẽt noſ toꝛmta pfer aq
re:ſi ipſaz gehẽnã puo tẽpore tolerare
p eo vt xp̃z vidẽ poſſem⁹ ī gł̃ia venietẽ ꝛ
ſanctoꝝ ei⁹ numero ſociari:ñ erit dignuz
pari rõne oẽ qõ triſte ẽ modo:vt tãti bõi
tãteq̃ gł̃ie ptícipes bẽremur.

Futura vita vbi Chriſo.ibidem. ar
credit eſſe beate ſempiterna ſempiterne
beata.vbi ẽ certa ſecuritas:ſecura tranq
litas:tranqlla iocũditas:felix eternitas
eterna felicitas.vbi amoꝛ pfectus.timoꝛ
null⁹.dies etern⁹.alacer mot⁹.ꝛ vn⁹ oĩuz
ſpũs. Proſper de vita ꝓẽplatiua.

Futura vita vbi ipa ciuitas q̃ ẽ ãgeloꝝ as
ſanctoꝝq̃ oĩuz ꝙgregatiõe beata meritũ
fulgentib⁹ micat:eterna ſal⁹ exuberat:vi
tas regnat.vbi nec fallit q̃ſq̃ nec fallit.
vbi null⁹ beat⁹ etiçit.vbi nullus miſer ad
mittitur. Proſper ibidem.

Ad fidez pł̃es veniũt.ꝛ ad celeſte re at
gnũ pauci pducũt.oẽs ei canonici vocãt
ad electionẽ.ſz vnus elegitur.

Rabanus ſuper illud matthei.xx.
Multi ei ſunt vocati ꝛ pauci vo electi.

Pria nr̃az padiſuz cõputem⁹.parẽtes au
patriarchas taz bẽre cepim⁹.qd nõ ꝑpe
ram⁹ ꝛ currim⁹ vt patriam nr̃az vidẽ:vt p
tes ſalutaẽ poſſim⁹. Magn⁹ nos illic ca
roꝛ numer⁹ expectat.parẽtũ fratrũ filio
rum freq̃ns nos ꝛ copioſa turba deſide
rat.tã de ſua ĩcolumitate ſecura adhuc õ
nr̃a ſalute ſollicita:ad hoꝛ ꝙſpectũ ꝛ cõ
plexũ venire:q̃ta ꝛ illis ꝛ nobis in cõe
letícia ẽ. Cipan⁹ ep⁹.vſ̃. õ moꝛtalitate.

Bñ dicit̃ dñm celũ extẽdere vbi mere ax
trices ꝛ publicanos eũ cõſtat admittere
nã cũ ſint p iuſtitias celi iuſtoꝝ facti ſunt
ꝛ gr̃e largitate peccãtiũ. Caſſio.

UVA. BHSC. IyR_091

ſuper illud pſ. Extẽdẽs celũ ſicut pellẽ.

ay Eternitas eſt diuturnitas ſine initio ⁊ fine ⁊ carẽs oĩ mutabilitate. Boetius

Ubi accidia.g.amor.q.al.bg.ãgelus ba.aĩa.r.btitudo.bl.m.p.ꝓſolatio.e. de litie.g.deſiderĩũ.c.diuitie.q.gaudiũ.a.i fern⁹.r.inocẽtia.c.p.tps.a.vita.e

a Ratia. hõ tũc peccatiſ vinci g tur dũ viríb⁹ ſuis iuſte viuere co nat ſine adiutorio liberãtis gr̃e dei. Aug.ſup epl̃am ad romanos

b Si gr̃am ideo tibi dedit de⁹ qz dedit g̃ tis:gratis ama.noli ad pmiũ diligẽ deuz ipe ſit pmiũ tuũ. Aug.ſup ioh̃em

c Si leuis morb⁹ eſſet:cõtẽneret ſi mor b⁹ cõtẽneret:medic⁹ nõ q̃reret ſi medic⁹ cõtẽneret morb⁹ nõ finiret. iõo vbi abũ dauit peccatũ ſupabũdauit ⁊ gr̃a. Auguſtin⁹ de verbis apl̃oz.

d Sola gr̃a diſcernit redẽptos a pditis quos i vnũ coaceruat maſſa pditiõis ab origine ducta creatiõis.

Auguſtin⁹ in encheridion.

e Dei gr̃a cur ad iſtũ veniat:ad illũ nõ veniat occulta cã eẽ põt. iuſta nõ põt. Aug.de baptiſmo puuloꝝum.

f Lex dei ciuitas eſt. lex data eſt: vt gr̃a q̃reret gr̃a data eſt vt lex ipleret.

g Talis eſt gr̃a Aug.de ſpũ ⁊ lr̃a ſpũſſci vt ſi in corde triſtitiã iuenerit con ſumit ⁊ diſſoluit. ſi deſiderĩũ pmãſiuũ fa cit ſi trepidatiõem etiã abijcit.

b Uberioꝝ ẽ gr̃a Aug.i quodã ſm̃õe q̃ pcatio. ſp eĩ dñs pl⁹ tribuit q̃ rogat.

i Gr̃a vehemẽtioꝝ ẽ Amb̃. ſup lucã ad diligẽdũ q̃ nã. reddẽdo vacuat pecu nia. gr̃a ãt ⁊ hõdo ſoluit ⁊ ſoluẽdo ttinet

k Dũ nos gr̃a di Amb̃. de offitijs uini reſpect⁹ illumiat:cũcta mẽtis nr̃e no bis abſcõdita manifeſtat.

l Filij iſrl̃ mãna Gg̃. li⁹ 8⁹. moralĩũ deſerẽtes cũ pepoib⁹ ⁊ carnib⁹ porros cepaſq̃ deſiderauerũt. qz vz. puerſe mẽ tes gr̃e dona ỏſpiciũt ⁊ p carnalib⁹ volu ptatib⁹ laboꝝioſa bui⁹ vite ttinẽa ⁊ lacri mis plena cõcupiſcũt. Gg̃. i moza.

m Quuz p ſemetipm logt̃ de⁹ de vbo ei⁹ ſine vbis ⁊ ſillabis cor docet. qz vt⁹ ei⁹ i ĩtima quadã ſubleuatõe ꝓgnoſcit ad quã mẽs plena ſuſpẽdit vacua g̃uat. põd⁹ q clã eſt qõ oẽm aiaz quã tãgit replet.

Gr̃am i tribu⁹ ꝓſiſtẽ arbi Gg̃. ibi. n troꝝ. In odio pteritoꝝ. ꝓẽptu pñtiũ bo noꝝ ⁊ ỏſtõrio futuroꝝ. Her. ỏ li⁹ arbi.

Preoccupatũ qppe ſecularib⁹ deſiõ o rijs aiz delectatio ſcã ỏclinat. nec miſcẽi poterũt vana veris ẽna caducis. ſpũalia carnalib⁹ ſumma ĩmis: vt piter ſapias q̃ ſurſuz ſũt ⁊ q̃ ſup trã. Her. ſm̃õe. 77.

In vitate didici nihil eq̃ efficax eẽ ad p gr̃am pmerẽdã retinẽdã ⁊ recupãdã: q̃ ſi oĩ tpe corã deo iueniaris nõ altũ ſape ſz timẽ ſicut ſcptũ eſt. Btũs hõ q ſemp ẽ pauidus. Time g̃ quũ arriſerit gr̃a. time quũ abierit. time quuz denuo reuertet. ⁊ hoc ẽ ſp pauidũ eẽ. Her. ſr̃ cãt. ſer. 54.

Gr̃a balſamũ puriſſimũ ẽ ⁊ iõ puꝝ ſo q lidũ ⁊ pfũdũ vas reqrit. Ibidem

Aliqñ plerisq̃ ⁊ vitã hñtes mũdã ñ ac r cipiũt gr̃am. quare ne i ſupbiã eleuẽt ne iflẽt vẽtoſitate iactãtie ne altitudo mune ris negligẽtioẽs efficiat. Chriſo. ſup epl̃a ad hebꝛeos.

Paup ⁊ creditoꝝ obuiauerũt ſibi. vtri f uſq̃ illũiatoꝝ ẽ dñs. Prouerbioꝝ. 29. gloſa bede.

Paup ẽ hũilis auditoꝝ creditoꝝ p̃di t catoꝝ q ſibi obulãt quũ in vnam pietatis gr̃am cõueniũt. Utri⁹q̃ illũiatoꝝ ẽ dñs. qz nec iſte p̃dicat nec ille credit ſine dei munere. Uñ ſine me nihil poteſtis facẽ

Ubi aduẽt⁹. b. aĩa. Beda i glo. o. coꝝ. d. creatio. b. ỏuotio. h. maria. t. pe nitẽtia. m. p̃dicatio. ae. ſalus. a.

Ratitudo ſiue gratiaꝝ actio. a

g Quid eſt tota die. i. ſine inter miſſiõe laudare in pſperis qz cõ ſolaris i aduerſis qz corrigis? añq̃ eſſez qz feciſti me? cũ eſſez. qz ſalutẽ dediſti? cũ peccaſſez: qz ignouiſti? cũ cõuerſus eẽm qz adiuuiſti cũ pſeueraſſez qz coronaſti? Aug. ſup illud pſ. Tota die repleat os meum laude.

Nõ eſt iſta ſupbia elati ſz cõfeſſio nõ b

UVA. BHSC. IyR_091

ingrati ⁊ habere te cognosce. ⁊ nihil ex te habere. vt nec supbus sis nec ingratus Dic deo tuo: scūs suz qz scificasti me. qz accepi nō que habui qz tu dedisti nō que ego merui. Aug. sup ps. Custodi aiam meā qm scūs sum.

c Oia peccata sic hnda sunt tāq̄ dimittātur a qbus deus custodit ne cōmittat. Nolī modicū diligere quasi a quo modicum dimissum est. sed potī multū dilige a quo tibi multū tributū est. Si eni diligit cui donatū est ne redderet: q̄tomagis dz diligere cui donatū ē vt hēret. Naz qsqs ab initio pudicus pmanet ab illo regit ⁊ qsqs ab ipudico pudicī fcūs ē: ab illo coz rigit ⁊ qsqs vsq̄ in finē ipudicī ē ab illo deserit. Hec aūt ille occulto iudicio face re pōt: iniquo nō pōt ⁊ foztasse tō latet vt plus timeat ⁊ mīn' supbiat.

Aug. de sancta virginitate.

d Quid melius ⁊ aio geram' ⁊ oē pma m' ⁊ calamo explanem': q̄ deo gras. hoc nil dici breui' nec audiri leti' nec itelligi grati' nec agi fructuosius pōt.

Aug. in epla ad marcellinū.

e Dāti repēdi qcq̄ grati' ab accipiēte nō pōt: q̄ si gratū habuerit qd gratis accepit. nā spūm gre ꝓtumeliā facit: q bene ficiū dātis grata mēte nō suscipit.

Her. ad imericū cancellariū.

f Optia hnficioz custos est ipa memoria hficioz ⁊ ppetua cōfessio gratiaruz Chriso. sup matthеū homl. 25.

g Admoneo vos: vt dm̄ semp hndicat si venerit mala hndicite ⁊ dissoluēt mala si ꝓspera venerit: hndicite ⁊ pseuerabūt hōa ⁊ pspa. Chriso. i trac. ō simbolo

Jugiter sibi subuenire facit cui collatuz hficiū añ oculos semp assistit.

Cassiodozus sup ps.

h Qm̄ mirificozdia tua ante oculos ⁊c̄.

Prestita dona numerant: vt ad hficia cōsueta aim' hōi iudicis iuitet.

Beliza mēt Cassio. sup ps. suscipe q collata hōa de cozde nō ꝓbat amittere. Cassiodorus ibidem

i Si hn merētib' aliena gra non rndet. merces tn̄ sua vtuti nō deerit q̄ potī' fructī' lucra satis hz simplr apō se de bono felicis ꝓscie testiōnio gliari. neq̄ ei sub iecta ē exne dispositiōis arbitrio: sz i sua ꝓpe puritatī maiestate cōsistēs ab idigni ozib' pmia ñ irgrit. Cassio. i quadā ep.

k Qui q̄ta sibi gra collata sit. nescit: q̄ tas largitozi gtes dēat nō itelligit. ñ ei pt qs plene itelligē q' accepit nisi memierit

Dis pfect' ad diuinitatī ē mu Jbi. nera referēd'. qz nihil cōstat foze bonū: nisi qō ab ipo dinoscit esse collatū.

l Jnuitat ad magā q gra Cassio. ibi. tant' suscipit modica ⁊ spem de futuris recipit q trāsacta hficia recognoscit. nec despatiōe frāgit q magnoz munez cōsolatiōe robozat. Cassio. 4. epla

m Nullū offitiū referēda gra magis nocessaria. nā si besiod' iubet reddē maioē mēsura q̄ accepis vtēda qd ōbem' facē puocati hficio imitari agros fertiles q multo pl' reddūt q̄ acceperit. qz si nō dubitam' hōa ꝓferre his quos spam' nob ꝓ futuros quales ōbem' eē i eos q tā pfuerūt. Nā dem' vel nō dem' i nra ptāte ē. ñ reddē vo bono viro nō licet: si absq̄ iuria id facē possit. Sen. i quadā ep.

n Ad reddēdū graz op' ē ⁊ tpe ⁊ facultate ⁊ aspirāte foztuna: nihil tā necessarium aut cū maiozi cura dicēdū q̄ hficiū dare ⁊ gras agē. Sen. 3°. de hficijs.

o Quidā furtiue gras agūt ⁊ in āgulo ⁊ ad aurē verēt palā ferre: vt sua potī' vtute q̄ alieno adiutozio hre dicant

p Nūq̄ tibi graz Sen. 2°. ō hficijs iferre potero. tn̄ illō certe ñ desinā vbiq̄ ꝓfiteri me referre nō posse. Naz q grate hficiū accipit: ꝓmaz et' pensiōem soluit

q Sapiēs oia examiabit Sen. ibi. secum q̄tū accipit a quo ⁊ qñ vbi quēad modū. Jtaq̄ negam' quēq̄ sciē graz iferre nisi sapiētē. Sen. lxxx. epla.

r Hoc certe iusticie ꝓuenit suā cuiq̄ reddere hficio gram: iiurie talionē aut certe malā gram. Sen. 83. epla.

s Nō omēs grati sciūt debere hficiū. pōt etiā ipzudēs ⁊ rudis ⁊ vn' de turba

UVA. BHSC. IyR_091

ignorat aũt q̃tũ ꝓ re debeat. Sen. ibi.

y Sapiẽti notum q̃ti res q̃cũq; taxãda sit. nã stulti etiã si bone volũtatis ẽ aut mi n' q̃ debet: aut tẽpore: aut quo nõ debet reddit loco: aut id qõ reddẽdũ ẽ effũdit atq; abijcit. Seneca ibidem.

z Nemo etiã ferre gratiã scit nisi sapiens. stulti aũt quẽadmõz põt refert. scia illi potiꝰ q̃ volũtas deest. velle nõ discit. Sapiens oia int̃ se cõpabit maiꝰ ei aut minꝰ fit. q̃uis idẽ sit tẽpore: loco: causa.

ab Grat' suz nõ vt aliꝰ Sen. ibidẽ. mihi libẽtiꝰ ꝓstet. prioꝛi irretitꝰ exemplo sz vt rẽ iocũdissimã faciã. Ibidem.

ac Credam' itaq; nil esse grato aio bone stiꝰ. omẽs hoc vrbes. omnes etiã ex barbaris regiõibꝰ gentes cõclamabũt in oi iudicioꝝ diuersitate referẽdã bñ merentibꝰ gratiã. oẽs vno eẽ affirmabũt. in his discoꝛs turba cõsentiet. Sen. ibidẽ

Ubi bñficẽtia. creatio. e. f. dilectio. d. o. homo. l. igratitudo. lacrima. n. lauf. ab nocumẽtũ. b. patiẽtia. c. ar. virtus. i.

a Ula. Uẽtris ingluuies dicit g ad esum: dñs oia mũda creauit ⁊ q saturrari cibo respuit: qõ aliud q̃ diuie ordinatiõi ꝯdicit: Augustinus in liꝰ de ꝯflictu vitioꝝ.

b Nõ ꝓpter pocrũ sz ꝓpter pomũ moztem ꝑmꝰ hõ iuenit ⁊ esau ꝑmatũ suũ non ꝓpter gallinã sed ꝓpter lẽticulaz pdidit Scio eĩ noe oẽ genꝰ carnis qõ cibo esset vsui mãducare cõcessum. beliã cibo carnis refectũ. iobãnẽ mirabili abstinẽtia põditũ aialibꝰ. i. locustis in escã cedẽtibus nõ fuisse pollutũ. Et scio esau lẽticule cõcupiscentia deceptũ. ⁊ dauid ꝓpter aque desiderĩũ a seipo repbensum. ⁊ regẽ nr̃z nõ de carne sed de pane tẽtatũ. Aug. i glo. sup illud ad romanos. i4. Noli ꝓpter escã destruere opꝰ dei oia q dem munda sunt:

c Male dñe fuit' gule que semp expetit. nũq; explet'. Quid eni insatiabiliꝰ vẽtre. bodie suscipit cras exiget. quũ iplet' fuerit disputat' ꝺ cõtinẽtia. quũ digesserit vale vtutibꝰ dr̃. Amb. i fmõe ꝺ ieiunio

Fames amica virginitati est. iimica lasciuie. Saturitas vero castitatẽ ꝓdigit nutrit illecebrã. Amb. in fmõe. xl. d

Sit vilis ⁊ vesptinꝰ cibꝰ. olera ⁊ legumina interdũq; pisciculos ꝓ summis ducas delitijs. Qui xp̃z desiderat ⁊ illo pane vescit nõ querit magnope q̃ de pciosꝰ cibis sterc' cõficiat. e

Hie. in epla ad paulinum.

Hypocras i ãphorismis docet crassa ⁊ obesa coꝛpoꝛa q̃ crescẽdi mẽsuraz iple uerũt: nisi cito ablatiõe sanguis minuãt i palesim ⁊ pessima mozboꝝ genera erũ pere. ⁊ idcirco necessariã esse dẽptionẽ vt rursuz hẽant i q̃ possint crescere. Nõ ei manere i vno statu naturã coꝛpoꝝ. sz aut crescẽ semp aut decrescẽ. non posse viuẽ alias nisi crescẽdo capax sit. Unde ⁊ galienꝰ vꝝ doctissimꝰ gallieni iterpres adepta quoꝝ vita ⁊ ars sagina ẽ: dicit i exhortatiõe medicine: nec viuere posse diu. nec sanos esse. aiasq; ita nimio sanguine ⁊ adipibꝰ quasi luto iuolutas: nihil tenue nil celeste: sz semp de carnalibus eructare ⁊ vẽtris igluuie cogitare. f

Legimꝰ quosdã Hiero. in epla. mozbo articlari ⁊ podagre humoꝛibus laboꝛãtes ꝓscriptione bonoꝝ ad simplicez mẽsam ⁊ paupes cibos redactos cõ ualuisse. Caruerĩt ei sollicitudie dispẽsante domꝰ ⁊ epulaꝝ largitate. q̃ ⁊ coꝛpꝰ frãgũt ⁊ aiaz. Hie. i epm ad Jouinianũ g

Semper saturitati iuncta est lasciuia. Ulcina sunt igit̃ venter ⁊ geitalia. ꝓ mẽ boꝝ oꝛdie oꝛdo vitioꝝ. h

Nõ cibꝰ sz Hiero. i quodã fmõe appetit' i vitio est. Uñ ⁊ lautioẽs cibos plerũq; sine culpa sumimꝰ ⁊ abiectioẽs ñ sine reatu cõscie degustamꝰ. i

Bñante gule vitio Bg. liꝰ. xxx. mo. oẽ qõ boies foztit̃ egerĩt pdũt. ⁊ dũ vẽter nõ restrigit̃. sit̃ oẽs vtutes obzuũt. k

Cocoꝝ pncepsmuros hierz Bg. ibi. ꝺiecit qz dũ vent̃ igluuie tẽdit̃: vtutes aie luxuria destruũt. Greg. in pastozali l

Pene semp epulas comitatur volup tas. nã dũ coꝛpus i refectiõis delectatio m

UVA. BHSC. IyR_091

ne reſoluit: cor ad inane gaudiū relaxat

n Non ad ꝓflictū Greg. li°. j°. mor. ſpūalis āgōis aſſurgit: ſi nō prī itra noſ metipſos hoſtis poſit' gule videlicet appetit' edomat. qr ſi nō ea q̄ nobis ſunt vicinior ꝓſternim' ianit ad ea q̄ lōgi' ſunt ipugnāda tranſim'. In caſſum nāq; ꝓtra exteriores inimicos i cāpo belluz gerit ſi itra vrbis menia ciuis iſidians habet.

o Sepe edēdi Greg. xxx. moralīū ratio ſeruit gule ꝛ ſeruire ſe ſimulat indigētie nature. quīq; vēter igluuiē ſe extēdit: mēbra i luxuriā erigit.

p Sic voluptas Greg. li°. vij°. mor. plerūq; ſub neceſſitate ſe paliat: vt vix eā pfect' qſq; diſcernat. nā dū ſolui debitum neceſſitas petit: voluptas expellere deſideriū ſuppetit. ꝛ tāto gula ſecuri' i pceps ruit: quāto ſub honeſto noie neceſſitatis explēde ſe ꝓtegit.

q Beli' ē Greg. li°. xxx°. moralīū. exiguo ſanguine ad vſum veſci: q̄z vento ſo legumine vſque ad ructum exſaturari p̄cipue cū ꝛ eſau nō de carne ſz de lente ſit repbēſus. ꝛ de ligno adā nō de carne dānat'. ꝛ ionathas de guſtu mellis nō carnis: mori iudicat'. Ecōtra vo helias ino xie carnē comedit. abrahā āgelos gratiſſime carnib' pauit. ꝛ de ipſis ſua fieri ſacrificia deus p̄cepit.

r Paulus Her. in apologetico. timotheo modice vino vtendū ꝓſuluit ꝛ dñs ipe bibit ita vt vini potator appellat' ſit. apl's quoq; bibēdū dedit. iſup ex eo ſacramētū ſui ſanguinis edidit.

f Ipſa deide qualitas Her. ibidē. rex talis deforis apparere curat: vt non min' aſpect' q̄z guſt' delectet. ꝛ cū iaz ſtomachus crebris ructib' repletuz ſe iudicet: nec nō tū curioſitas ſaciat. ſz dū ocl'i coloꝛib': palatū ſapoꝛib' illiciunt: infelix ſtomachus cui nec coloꝛes lucent nec ſapoꝛes demlcēt: duz oia ſuſcipe cogit: oppreſſus magis obruit: q̄z reficit.

t Inter pādēdū Her. ibidē. q̄tū fauces dapib' tātū aureſ paſcunt rumoꝛib'. qb' tor' itēt' modū neſcias i edē

do. interi aūt fercula ferculis apponunt ꝛ p ſolis carnib' quib' abſtinet grādia piſciū coꝛpa duplicāt. Her. ſup cāt.

Gule ſaturitas nimia acīē mētis obtū u dit ingeniūq; euertere facit.

Iſido. li°. j°. de ſummo bono.

Quib' libet eſcis refect' vēter ſemia x ria luxurie parit. nec p̄ualz mēſ diſcretionū gubernacla moderari ciboz pōdere p̄focata. Nō eni ſola crapula vini mētez iebriare cōſueuit. vez etiā cūctaz eſcaz nimietas vacillātem eā ac mutabūdā cā reddit. oīq; integritatis ac puritatis cō tēplatiōe diſpoliat.

Johes caſſian' de inſtitutiōe monachoz

Nūq; poterit ardētis cōcupiſcētie ſti y mulos inhibē q̄ſq; deſideria gule refrenare nequerit. Interioꝛis hois caſtitas virtutis hui' cōſumatiōe diſcernit. nūq; eni robuſtioꝛib' emulis colluctari poſſe cōfidas eū quē in leuioꝛi cōflictu cōſpexeris ab iferioꝛib' puiſq; ſupari. Ibi.

Impoſſibile ē ſaturū vētrem pugnas z interioꝛis hois expiri. nec bellis robuſtioꝛibus attētari dignū ē eum: qui poteſt deici leuioꝛ cōflictu. Ibidem.

Quidā quū ad edēdū aſſederit iqeta ab quadā agitatiōe mēbroz itpantiaz ai' ſui deſignāt caput excutiūt. brachia exuūt. man' in altū expādūt. ꝛ ñ ſine magna trepitudie quaſi totū epulū ſimul ſint abſoꝛturi. Ingentes quoſdā conat' ꝛ geſt' ſatī indecoꝛos oñdunt. in vno loco ſedentes oculis ꝛ manib' que ꝓpe ꝛ lōge ſunt oia circūcurrūt. ſimulq; panes cōminuūt. vina in calices infundūt. diſcos in girū circūducūt. anbelāt ꝛ ſuſpirāt p̄ āguſtia ita vt exiſtimes eos alium rugiēti neutri potentioꝛem adituz querere quaſi anguſtia faucium non poſſint eſurienti ſtomacho ſatis ſufficienti abūdantia miſtrare. ꝛ velut rex ſuper obſeſſam ciuitatem aſſultuz facturus: dubitans vbi p̄imuz expugnationem aggrediatur: dum ſimul in omni parte irruptionem facere concupiſcit.

Hugo in ſuo clauſtrali

Supſtitioſuz q̄dē nimis i ſuis ꝓparan ar

UVA. BHSC. IyR_091

dis cibis adhibent studium.infinita de
coctionū frixurarū ꝛ ꝑdimētoꝝ genera
excogitantes:modo mollia:modo dura
modo frigida:modo calida:modo cocta
mō assa:modo pipere:modo alio:modo
cimino:modo sale ꝑdita:secūdū ꝑsuetu
dinē p̄gnātiū mulieꝝ desiderātes.ita q̄
ibi desudant coquoꝝ artes ꝛ fiunt varie
q̄stiones vtrū fieri debeāt assata vl̄ frixa
vl̄ elisa ꝛ tāta sollicitudine p̄parāt:vt de
uoratis quattuor vl̄ quinque ferculis ꝑma
nō ipediūt nouissima.ꝛ quū iā stomach⁹
crebris eructib⁹ repletū se idicat:nōdū
tñ curiositas saciat. Isti videt colere vē
trē tāq̄ deū. Ibidem.

ad Solent dijs tēpla ꝑstrui:altaria erigi
ministri ad seruiēdum ordinari.īmolari
pecudes.thura ꝑcremari.deo sīqdez vē
tri:tēplū ē coqna.altare:mensa.ministri
coqui.īmolate pecudes:cocte carnes.
fum⁹ icēsoꝝ:odor sapoꝝ. Hugo ibi.

ae Bula ē soli⁹ corporis causa:illecebro
sus ꝛ auidus ciboꝝ appetit⁹. Hugo.

af Bula vl̄ castrimargia est vorax edaci
tas naucēti stomacho applaudēs:natali
bus finib⁹ nō cōtēta. Ibi.

ag Hec pestilētia nō vulgari būilitate cō
tēta:pfundi⁹ se porrigit ī p̄latos.qui sal
mones:lucios ceteroſq̄ pisces eq̄pollē
ti generositate p̄signes:variis decoctio
nū cruciatos martyrijs:baptizanti adul
terātes officium:sacri pipis fonte bapti
zant.vt ex tali baptismate baptizati multi
formē saporis gr̄am cōsequāt. In eadez
mēsa terrestre aīal piperis inundatione
submergit. piscis natat in pipere. auis
eiusdē viscositate ligat.oūq̄ tot aīalium
genera vno vētris ergastulātur in carcē
aquatile aīal secū pedestre aereūq̄ gen⁹
in eodem sepulcro ītumulari mirat. q̄b⁹
si detur licētia exeūdi:egressui vix porte
sufficit āplitudo. Alan⁹ ō ꝑplāctu nāe

ab Quicqd auiuz volitat q̄cqd piscīū na
tat q̄cqd ferarū discurrit:nr̄is sepelit vē
trib⁹.quere nūc cur subito moriamur:q̄z
mortib⁹ viuim⁹. Sen.x.rhetorice.

ai Ventri obedientes aīaliū numero cō
putamur nō hoim. Sen.epl'a lxj.

Multos morbos farcula mlta ferūt ak
inumerabiles morbos:inumerabiles co
quos numera. Sen.epl'a.7ª

Una silua pl'ibus elephātib⁹ sufficit. al
hō vero pascit vix tra ꝛ mari. Ibi.

Vēter p̄cepta ñ audit. poscit ꝛ appel am
lat.nō est tū molest⁹ creditoꝝ.puoꝝ ꝑtētus
est si das illi q̄d debes nō q̄d potes.

Initiū vite hois Sen.xxj.epl'a an
aqua ꝛ pais.gulosis aūt nō sufficiūt fru
ct⁹ arboꝝ.nō genera leguminū.non radi
ces herbaꝝ nō pisces maris.non bestie
tre.nō aues celi.sz querūt pigmta. parāt
aromata ꝛ nutriūt altilia.capiunt obesa
q̄ studiose coquunt. añ coquos q̄ laute pa
rātur offitio ministroꝝ ali⁹ contūdit ꝛ co
lat ali⁹ cōfundit ꝛ cōficit.substātiā ꝑuer
tit in accidēs naturā mutat in artē.vt satu
ritas trāseat in esurīē.reuocet ad appeti
tū ad irrigādū gulā.nō ad sustētādū nāz
nō ad necessitatē supplēdā. sz ad audita
tē explēdam.

Inno.de vilitate cōditionis humane

Bula paradisum clausit. ꝑmogenituz ao
vēdidit.suspēdit pictoꝛez. decollauit ba
ptistā.nabuzardā ꝑnceps coquoꝝ tēplū
icēdit.ꝛ hierl'm totā euertit. Baltazar ī
cōuiuio manū ꝙ se scribētē aspexit mane
cetel phares ꝛ eadez nocte interfect⁹ est
achaldeis. Innocenti⁹ ibidem.

Vbi abstinētia.auaritia.as. ꝑuersatio
ac.ad.ae.af.ag.delitie.n. deuotio .m. di
scretio.m.diuitie.ac.ebrietas.gl'ia vana
ieiuniū.q.peccatū.o.sobrietas. tēperan
tia.d.vitiū.b.f.

Eresis. Hētic⁹ ē q ꝑ alicui⁹ a
b tpalis ꝑmodi ꝛ maxie gl'ie ꝑnci
patusq̄ sui gr̄a. falsas ac nouas
opiniōes gignit vel seqt. Aug.ō diffi.

Heretic⁹ est q cōceptā noui erroris p b
fidiā ptinaciter defendit. Aug.

Scisma est eadē opinātē atq̄ eodē ri c
tu colētē.quo ceteri solo aggregatiōis ō
lectari desiorio. Heresis vo diuisa opia
tur ab his q̄ catholica credit eccl'ia.

Aug.contra fastū

UVA. BHSC. IyR_091

d Si q̄ sniam suā q̄uis falsam atq̄ per uersam nulla ptinaci aiositate defendūt querūt ātāta sollicitudie veritatē cozri gi pati quū adiuenerit. nequaq̄ sunt iter hereticos deputādi. Aug. ibidem.

e Hec est fides papa btissime quā in catholica discim' eccl'ia in qua si min' perite aut parū caute fozte aliqd posituz est: emēdari cupim' a te qui pzeter fidē z sedem tenes. Si āt hec nostra ꝓfessio apostolat' tui iudicio ꝓpzobat: qcūq̄ me culpare voluerit: se impitū vel maliuolū vel ēt nō catholicū seu hereticū cōpzobabit

f Resecāde sunt pzu die. i epka. tride carnes z scabiosa ouis ab ouili repellēda est: ne tota dom' massa z pecora ardeat: cozrūpat' putrescat itereat. Arrius in alexādria vna sintilla fuit. sz qz non statim oppssus est: totū ozbem eius flamma ꝓpellata est. Hiero.

g Quicūq̄ aliter scripturā intelligit q̄z sensus spūssci efflagitat a quo scriptura est: licet ab ecclesia nō receserit: tñ hereticus appellari pōt. Hieronim'

h De intelligētia heresis nō de scriptura est. sensus z nō sermo fit crimē. Hilarius 2°. de trinitate.

i Plus lōge nocet falsus catholicus q̄z si ver' appaēat hereticꝰ. Ber. sup cāt.

k Sicut cauēdi sunt q̄ hñt spēz bone vite ꝓpter dogma neqtie sic z hi q̄ integre fidei z doctrine sunt z turpit' viuūt. Chrisostomus sup mattheū.

l Scisma est erroz ptinax catholicā pacem in singulari pturbans ecclesia.

m Vbi detractio. c. erroz. Hugo

a Omicidiū. Qui sine publica

b administratiōe maleficū interfecēit. velut homicida iudicabitur z tāto amplius q̄to sibi ptātem a deo nō cōcessam vsurpare nō timuit. Augustin' libz. j. de ciuitate dei.

b Homicida dicit' diabol' nō gladio armatus nō ferro accinct' ad hoiem venit verbū seminauit z occidit. Noli g̃ te putare nō esse homicidā qñ fratri tuo mala psuades. Aug. sup iobānem.

Tot occidim' quot ad mozte ire quotidie tepidi z tacētes videm'. c

Qui bonū odit Gg. sup ezechielē d
in boie: nūqd homicida poterit appellari: adhuc viuit hō z ille iam reus est mozti. Ber. in quodā ꝓmone.

Nō inkest qs occidat: si inocētē aliqs e
occidēdū eē pnūtiet. Cassio. sr̄ ps. 62

Omo Procliuis z mutabil' ē i a
b vtrūq̄ hūana ꝓditio. vt quocūq̄ intenderit eo ppendat z virgat vel ad studia virtutū vel ad illecebza delictoz. Ambzo. li. de ioseph

Ad hoc homo positus erat in paradi b
so vt si se ad cōditozis sui obedientiā vinculis caritatis astringeret ad celestē angeloz pziam qñq̄ sine carnis mozte trā siret. Gg. liꝰ. 4. mozaliū.

Homo cū in honoze esset nō intellexit e
In quo honoze habitabat in padiso z i loco voluptat'. cōuersatio eius nihil molestie nec indigētie sentiebat: odoriferis stipat' malis. fulcit' flozib' gl'ia z bonore cozonat' z cōstitut' sup opera manuū plasmatozis. magis āt ob insigne diuine sil'itudis pcellebat. z erat illi sozs ac sotietas cuz plebe āgeloz z cū oi militia celestis exercit' sed mutauit istā gl'iam in sil'itudinē vituli comedētis fenū

Heu tristis z lacri Ber. sup cāt. d
mosa mutatio vt homo paradisicola terre dns celi ciuis domestic' dñi sabaoth super deoz spirituū z celestiū virtutū cohores repētina se cōuersiōe iuenit z ppter ifirmitatē iacentē in stabulo z ppter pezinā sil'itudinē indigentē feno z ppter idomitā feritatem alligatuz p̄sepio sicut scriptuz est: i chamo z freno maxillas eorū constringe zc̄. Ber. ibidem

Video boiem pzius quattuoz virtuti e
bus amictū. qd huic deerat· quem miseri cozdia custodiebat veritas docebat: iusticia regebat pax fouebat. Ber. ibi.

Animalia fecit deus ppter hominem: f
hominez ppter seipm. Si ergo anima lib' mistrat pzopter hominez quō homi b'ñ mistrabit pp seipz. Chriso. sr̄ mat.

UVA. BHSC. IyR_091

g Omnē creaturā sensibilē dē armatā
z munitā creauit. alios veloci: pedū cur
su. alios vnguib'. alios pēnis. alios cor
nib'. boiez solū sic disposuit: vt virt' illi'
sit ipe dē'. z i eo quo iferiorē eū fecit: in
ipo fortiorē esse voluit i se. vt necessitate
ifirmitatis coact': semp necesse hēat dñm
suū requrere. Chriso. sup matthēū vij.
b Pre oib' malis: hō ē pessimū maluz
Quelibz bestia vnuz hēt z ppzie malum
hō aūt oia. diabolus eiz ad iustū accede
re ñ audet. sz mal' hō nō timet: sz cōtēnit
i Cōpat' Chriso. sup matthēū. xi.
ē hō tumētis. zc. Pel' ē cōpati q̄z nasci
nāliť nō hēre rōnem tolerabile ē. boiem
vo rōe ꝫcoratū irrōnabili nature cōpari
volūtatis crimen ē.
Chryso' i hol. ꝫ ascensiōe.
k Qui usuz vestimētoz pzi' adiuenit cō
siderauit q̄ singla queq̄ nascētiū ppzia
q̄dā hēbant munimēta. qb' naturā suā ab
icōmodis defendūt. Corter ābit arborē
pēna tegit volucrē. piscē squama opit la
na ouē iduit. pill' tumenta z feras vestit
cōcha testitudinē excipit. ebur elephātē
iacula ñ timere facit. nec tñ sine cā factuz
ē: q̄ cū singla aialiū nature sue arma ha
beant secuz nata: sol' hō iermis nascit z
nud'. Oportuit eiz vt illis q̄ sibi puidere
nesciūt: natura cōsuleret. boi aūt ex boc
ctiā maioz expiēdi occasio pstaret: cum
illa q̄ ceteis nāliť data sunt: ppzia sibi rō
ne iueniret. mlto eiz magis enitet nūc rō
bois hec eadē iueniēdo q̄z hūdo claruis
set. nec sine cā puerbiū sonat: q̄ igeiosa
fames oēs excuderit artes.
Hugo i oydascalicon li. j.
l Vide hō dicit mūd'. quomō amauit te
q ppter te fecit me. seruio tibi q̄z factus
suz ppter te. vt seruias illi q feci z me z
te me ppter te z te ppter se. Si sentis bñ
ficiū redde debitū si accipis benignitatē
redde caritatē. Hugo.
m Principiū iure tribuit' boi cui' cau
sa videť cūcta aialia genuisse natura ma
gna z seua mercede cōtra tāta sua mune
ra vt nō satis estimare parēs melioz tri
stioz nouerca fuerit. añ oia vnū aiantium
cūctoz. alienus velamis ope ceteris va
rie tegumta tribuit. testas corrices corza
spinas pilos: plumā pennas squamas:
vellera z arboz que corrice iterdū gemi
no a frigoz' z caloze tuta est. boiem tm̄
nudū z in nudo humo: natali die abiicit
ad vagitū statiz z ploratū. nullūq̄z tot ani
maliū aliud ad lacrimas z hoc ptinus vi
te pncipio. Plini' histoziaz mūdi li. 7
n Neq̄z feras qdē inť nos geitas vicu
la excipiūt z oiz mēbroz nex'. at hō ifeli
cit nat' iacet maib' pedib'q̄z deuict. Hēs
ceteris ipaturū. z a supplicijs vitā auspi
cať. vnā tm̄ ob culpā q̄z natū ē. heu demē
tiā ab hijs inicijs exstimātiū ad supbiam
se geitos. pzima roboris spes. pzimum
tpis mun' quadrupedi silē facit. Ibi.
o Cetera videť sentire nāz suā: alia pui
casitatē vsurpaē alia ppetes volat' ire.
boiez nihil sciē sine doctna. ñ fari. ñ igre
di: nō vesci: bzeuiterq̄z non aliqd nature
spōte q̄z flere. Quā seuissime vni aiantiū
luctus dat' est. vni luxuria vni ābitio: vni
auaritia: vni imēsa viuēdi cupido: vni su
perstitio. vni sepulture cura. nulli tñ vita
fragilioz. nulli rex oim libido maioz. nul
li pauoz cōfusioz: nulli rabies acrioz.
Cetera aiantia in suo genere Ibi.
p ppzie degūt. ꝓgregari videm' z stare cō
tra dissimilia. leonū feritas inter se non di
micat. serpētū morsus nō petit serpētes
nec maris qdem belue ac pisces nisi in
aduersa genera seuiūt ac boi plurima ex
homie sunt mala. Idem
q Infructuosa intricat cespitem necat
spatia. exhaurit terre vires. cťrorē ꝓficit
dāno: afficit possidētē. ac si excidere istā
lucrū ē: istā nō habere: cōmodū ē. sic hō
vtiq̄z q nature donū: mun' aie: rōnis bñfi
ciū: excellētiā sensus: iudiciū mētis: artiū
industriā: culture bonum: insteriles atq̄z
iopes act' euertit. occupat mergit aucto
ri fructū: cultozi gram negat. vnde sicut
arboz e terra: sic iste vita meretur excidi
Petr' raueñ. sup illud. Arborem fici
quidam plantatā habebat zc.

UVA. BHSC. IyR_091

Fuit quoddā tps cū i agris boies pas
sim bestiaꝝ more vagarēt..ꝛ sibi victu fe
rino vitam ꝓpagabāt nec aī rōne qcq̄:sz
pleraq̄ virīb⁹ corporis admīstrabāt. nō
dū diuie religiōis non būanī officij ratio
colebatur. Nemo nuptias viderat legiti
mas non certos liberos īspexerat qs̄q̄
non ius equabile quid vtilitatis haberet
acceperat. Tulli⁹ i ꝓlogo rhetorice.

Quo tēpore vir quidā magn⁹ ꝛ sapiēs
cogīt q̄ materia esset ꝛ q̄ta ad maximas
res opportunitas aīmis iesset boīz. si qs
eā possit elicē ꝛ pcipiēdo meliorē redde
re. q dispsos boies in agris ꝛ i tectis sil
uestrib⁹ abditos: rōne quadā cōpulit in
locū vnū ꝛ ꝓgregauit. ꝛ eos i vnāquāq̄
rē vtilē atq̄ honestā īducēs ex feris ꝛ in
manib⁹ mites reddit ꝛ māsuetos. at mihi
videt quidē hoc nec tacita nec īops dicē
di sapiētia pficē potuisse: vt boies a ꝓsue
tudine subito ꝓuerteret. ꝛ ad diuersas ra
tiones vite traduceret. Ibidem.

Dia sub bono ꝓstāt. Vite fertilitas cō
mēdat. vinū sapor: ꝛ velocitas ceruū. q̄
fortia dorso tumenta sint q̄ris. In cane
sagacitas ꝓuma ē: si feras īuestigare de
bet. cursus si cōsequi audacia. si mordē
ꝛ iuadere. Illud cuiq̄ optimū eē debet
cui nascet. quo cēset i boie. optima qdez
ē ratio. hac ātecedit aīalia ceta. deos se
quit. Ratio g̃ pfecta: ꝓuīū boīs bonū ē
ceta illi cū aīalibus satisq̄ coīa sunt. Est
fortis. vz. ꝛ leones. formosus ē: ꝛ pauo
nes. velox ē: ꝛ equi: corp⁹ habet: ꝛ arbo
res. hēt īpetū ac motū volūtariū: ꝛ bestie
ꝛ vmes hēt. vocē: sz q̄to clariorez canes
acutiorē aqle grauiorē tauri. dulciorē ꝛ
nobiliorē luscyni.

Sen. 77. epla ad lucillīū.

Qđ i boie ꝓuīū rō: hec rcā ꝛ ꝓsuma
ta felicitatē boīs īpleuit. g̃ si ois res quū
bonū suū pfecerit laudabīl est ꝛ finē sue
nature tetigit. hec rō pfecta virt⁹. eadēq̄
honestū est. Id itaq̄ vnū bonū i boie est
qđ boīs est. Sen. ibidē.

Si qs oīa alia bēat: valitudinē diuiti
as imagines multas frequēs atriuz: sed
mal⁹ ex ꝓfesso sit: īprobabis illū. Itez si
qs nihil qdē illoꝝ bēat q̄ i tuli: careat pe
cunia clientū turba nobilitate auoꝝ ꝛ pa
uoꝝ serie: si ex cōfesso bon⁹ sit ꝓbab illū
Ergo hoc vnū bonū boīs qđ q bz in oīz
alioꝝ copia dānat ac reīcit. Ibi.

Que ꝓditio rerū eadē hoīm ē. Nauis y
bona dicit nō q̄ pciosis colorib⁹ picta est
nec cui⁹ argēteum aut aureū rostr̄ est: nec
cui⁹ tutela eboꝛe celata ē neq̄ fiscis atz
opib⁹ regijs pssa est. sz stabilis ꝛ firma ꝛ
vincturis aquā excludētib⁹ spissa. ad infe
rēdū icursuz maris solida gubernaculo
parēs. velox ꝛ nō sentiēs vētos. Gladiū
bonū dicēs nō cui deaurat⁹ est balte⁹ nec
cui⁹ vagina gēmis distinguit: sz cui ad se
cādū subtilis acies est ꝛ mucro munimē
tuz oē ruptur⁹. Regula nō q̄ formosa sz
q̄ recta sit q̄rit. eo qdē laudat cui cōpat
qđ illi ꝓpriū ē. Ergo i boie quoq̄ nihil
ad rez ptinet. q̄ tū aret: q̄ tū fenēret: a q̄
multū salutet q̄ pcioso incūbat lecto q̄ p
lucido poculo bibat sed q̄ bon⁹ sit. bon⁹
āt est: si rō explicita ꝛ recta est. ꝛ ad natu
re sue volūtatē accōmodata. Hec vocat
virt⁹. hec est honestū ꝛ vnicū boīs bonū.

Quid āt sit vir bonus dicā Ibi. z
Vir bon⁹ qđ honeste se factuꝝ putauerit
faciet sine pecunia. si laboriosuz erit: fa
ciet etiā si dānosuz sit. faciet etiaz si picu
losū erit. Rursus qđ turpe erit nō faciet
etiā si pecuniā afferat. etiā si voluptatez.
etiā si potētiā. ab honesto nulla re dētre
bit ad turpia nulla spe īuitabit.

Quies tibi nō desidia Sen. ibi. ab
sit. ꝛ quū ab alijs ludit. tu sci aliqd bone
stiq̄ tractabis. Sen. i puerbijs.

Sicut formosa pictura est: quuz nulla ac
pars errat: sic ꝛ formosus hō in quo nul
la pars peccati feda est. Sen. ibi.

Ubi ascēsio: t. bonū. d. miseria. h. k. l.
m. n. o. mors. b. d. natura. d. regimē. i. vo
luntas. s.

Onor. Remotis obstaculis a
b īsane opinīōis scelera nuda pē
sent: nuda īspiciant: fallacia teg
mina ꝛ vane laudes ꝛ gl'ie auferāt ꝛ ap

UVA. BHSC. IyR_091

pebũt mĩſie peccatoꝝ. Aug. li⁹.3.ð ci.ðī

b Glia ⁊ honorẽ nõ debet ſeq virtus.ſz ipſa virtutẽ. Ñ honores quos expetũt multi. cato petere nõ debuit.ſz eos ciuitas ob eius virtutem non potenti dare.

c Rerum gentium Aug.ibi li⁹.5⁹ nationũqꝫ ĩperiũ penes regeſ erat.quos ad faſtigiũ hõris nõ ãbitio popularis ſz ſpectata iẽ bonos moderatio ꝓmebebat. Auguſtinus libro 4⁹.de ciuitate dei.

d Vbi honor nõ ẽ:ibi ꝓtẽpt⁹ eſt.vbi ꝓtẽ pt⁹: ibi frequẽſ iniuria.ibi ⁊ indignatio vbi indignatõ.ibi quies nulla. vbi qes nõ eſt ibi mens a ꝓpoſito ſepe deijcit.vbi aut p iqetudinẽ aliquid aufert.ex ſtudio:min⁹ fit ab eo qõ tollit.⁊ qõ min⁹ ẽ:pfectũ dici nõ põt.Ex hac ſupputatiõe illa ſentẽtia naſcit:monachũ ĩ pria ſua pfectũ eſſe nõ poſſe.pfectum ãt eſſe nolle:deliquere ẽ.

e Nõ ẽ dignũ:vt Hiero.in epla. ide exigas hõrẽ: vnde refugis laborem.

f Deieciſti eos Hiero.ĩ ep⁹ ibidẽ dũ allenaret.quũ alleuat.deijcit.q bonorib⁹ pficit ⁊ morib⁹ cadit.

g Dũ mali ꝓpoſi Greg:ĩ regiſtro ti ſuũ ꝓtra veritatẽ hõrẽ exigũt:ab omni rectitudine ſequẽtium corda ſubuertunt.

h Predicatores Greg.ĩ moralib⁹ boni ⁊ hõrẽ ꝓpter elationẽ fugiunt.⁊ honorari tñ ꝓp̃t imitationẽ volũt.

i Differẽtia dignitat̃ Greg.ibidẽ. facta ẽ iter ſanctos:vt vn⁹ ſit eꝑs.alt⁹ miniſter.contumatia carnis coegit ⁊ puerſitas mũdi ⁊ opatio inici.hõres vt videãt ceẽ ſz re vera non ſunt.imo miſteria.

k Quicũqꝫ Chriſo.ſup mattheuz. deſiderat ꝓmatũ celeſtẽ:ſequat̃ hũilitatẽ treſtrẽ.nõ ei q maior fuit in honore:ille maior.ſz qui iuſtior ille maior.

l Honor ver⁹ vt⁹ Chriſo.ibidem. aĩ ẽ.hic hõr nec aceſaribus ꝑſtatur.neqꝫ adulatiõe cõquirit.neqꝫ pecunia ꝑparatur.nihil fucati ĩ ſe bẽt.nihil ſimulati:nihil occulti.hui⁹ hõris ſucceſſor ẽ.null⁹ eſt accuſator.null⁹ ĩgrat⁹.

Chriſoſtomus de reperatione lapſi.

m Honoris magnitudo hiis q nõ digno viuũt hõre:ſtumulus icipit eẽ penarum.

Eꝑs ſi debitũ Chriſo.ſ⁹ matth. honorif non accepit a ꝑſbitero:aut ꝑſbiter ſi nõ accepit a diacono.aut diacon⁹ a lectore iraſcit⁹ ⁊ turbat.ſi ãt viderit eꝑs ꝑſbiterũ:aut ꝑſbit̃ diaconũ circa obſeqũ eccl̃ie nõ pmanẽtẽ:aut alias peccãtez in deuz.neqꝫ iraſcit⁹ ei neqꝫ curat.qr omẽs quidẽ de ſuo honore ſollicitati ſunt.ð honore ãt dei nullus. Ibidez.

n Xꝑs ad ſanãdũ filiũ reguli ire noluit ne diuitias hõrare videret.ad ſeruũ vadit.ne ſeruilẽ ꝓditionẽ ſpreuiſſe putaret Jn hoc ſupbia nr̃a retũdit.qui ĩ hoibus nõ naturã qua ad imaginez dei facti ſunt ſed hõres ⁊ diuitias venerãt. Beda.

o Qui primat⁹ ſui auctoritatem pdit:in deſpectionẽ ⁊ ãguſtiã ſe mittit.q ãt locuz ſuũ ſapiẽt̃ cuſtodit:ſe ac ſuos ad ꝓfectuz dirigit. Gloſa ſup illð eccl̃iaſtici.23⁹.

p Melius eſt vt filij.⁊c.

q Quidã hõres fugiũt vt hõribus obuient.ſubeſſe fugiũt vt poſſint ꝑeſſe.Sepe ei gl̃ia vt acquirat.cõtenit.⁊ mũdus vt obtineat reliquit. Hugo.

r Parati filij hoiuz ad hõres ãgelicis hũeris formidãdos.nõ tñ virgula debet eſſe:cui dom⁹ initit.nec vitulus ſz bos ad aratrum ponitur. Hugo.

s Decet quidẽ cũctos patrie ſue augmẽta cogitare.ſz eos maxie quos reſpublica ſibi ſummis hõribus obligauit.qr rectũ ẽ:vt eũ neceſſe ſit pl⁹ debere qui viv⁹ ẽ maiõa ſuſcipe. Caſſio.li⁹.4⁹ epl̃aꝝ.

t Dignũ eni videt.vt qui ẽ ſcia ꝑditus reddat̃ honore reuerẽdus. Ibidem.

u Glia ⁊ hõrẽ ⁊ ĩperiũ bon⁹ ⁊ ignauus eque ſibi exoptat.ſi bon⁹ vera via nititur huic. ſz ignau⁹ qr bone artes deſunt:dol̃ atqꝫ fallacijs cõtendit. Saluſtius.

x Abſtrahũt nos a certo diuitie:hõres potẽtia.⁊c.q ĩ opiniõe nr̃a cara ſunt.pretio ſuo vilia.nihil hñt magnificũ quo mẽtes nr̃as ĩ ſe trahũt.ꝑter hoc q mirari illa cõſueuimus.non ei q ꝓcupiſcẽda ſunt laudantur.ſz ꝓcupiſcũt qr laudata ſunt

Seneca .82⁹.ep⁹.

UVA. BHSC. IyR_091

y Quecunq; videnf eminere rebus humanis q̄uis pusilla sint ꝛ comparatiõe humilimoꝝ extent: difficiles ac arduos tramites adeunt. cõfragiosa in fastigiuꝫ dignitatis via ē ac succēdere hūc vticem libet. cui foꝛtuna se submisit. oia quidem sub te q̄ p excellētissimis habēf aspice. ꝛ tūc venies ad summā p planū.

ʒ Cū velis verā Sen. lxxxv°. epka. hois estiationē habere ꝛ scire qualis sit nudū ispice. deponat pīmoniū. deponat honoꝛes ꝛ alia foꝛtune mēdacia. coꝛpus ipm exuat. aiuꝫ ituere: qualf q̄t' sit: aliēo aut suo magn'. Seneca 77°. epistola.

ab Hoies candidatos viros bonos dicimus. quō obuios si nomen non occurrit duos salutamus. Seneca epistola ʒ°.

ac Pecunia ex quo in honore esse cepit ver' reꝝ honoꝛ cecidit. Sen. i epka. Vbi acceptio .a.b. adulatio. x. ābitio. l. aicitia. ab. ak. auaritia. au. ax. creatio. b. d. diuitie .n. ab. glozia vana. d. u. ac. ad. homo. c. i. martiriū. a. pdicatio. ac. platio bq. reuerētia. sacerdos. ad. sollēnitas. d sollicitudo. s.

a Onestas. Tāta ē pbitatis vis
b ꝛ honestatis: vt ois vl' pene ois ei' laude moueaf hūana natura nec usq; adeo sit turpitudie vitiosa: vt to tū amittat sensum honestatis.

b Tāt' splēdoꝛ Au. li°. 2°. ō ciuitate ōi. honestatis ē: vt vitā beatā efficiat trāquillitas cōscie ꝛ securitas inocētie.

Ambrosius li°. 2°. ō officijs.

c Nihil turpe faciēdum bono viro. ēt si ex oi pte lateat. ēt si oēs deos hoiesq; celare possim'. Nihil tū i noꝝ auare nihil i iuste: nihil libidiose: nihil icōtinēter esse faciēdū. Sapiētis ei ē ppzium: nihil q̄ petere possit facē. nihil iiuste. sz splendide: pstāter: grauiter honeste: oia.

d Ecce toꝛpēt Tuli' z°. de officijs. īgenia desidiose iuuētutis nec i vni' bōe ste rei laboꝛe vigilaf. somnus langoꝛq; ꝛ somno ꝛ lāgoꝛe turpioꝛ: malaꝝ reꝝ industria iuasit aios: cātādi salutādiq; obscēa studia effemiatos tenēt. ꝛ ad muliebres blādicias extenuare vocē. mollicia coꝛpoꝛis certare cū femis. ꝛ imūdissimis se extollere imūdicijs: nr̄oꝝ adolescētium specimē ē expugnatoꝛes aliene imūdicie pudicitie negligētes sue.

Ita viue vt ni Sen. in rhetoꝛica e
hil tibi cōmittas: nisi q̄ cōmittere ēt inimico tuo possis. Seneca i epistola.

Helius ꝓbas honesta q̄ sequaris f
Vides vbi posita sit felicitas. sz ad illā puenire nō audes. Sen. xx°. epistola. Vbi cleric'. a. cōscia. t. ꝓuersatio. diuitie l. doctrina. bi. homo. y. z. ac. lasciuia. d. e modestia. tēpātia. t.

Ospitalitas. Discе xp̄iane si a
b ne discretione exhibē hospitalitatē. ne foꝛte cui domū clauseris cui hūanitatem negaueris ipse sit deus.

Obsecuꝝ loth Aug. ꝯ hēses. s. b
āgelis tāq; pegrinis ꝓsuetudie hospitalitaf libuit' a picto citaf: ꝛ tpale euasit i cēdiū: ꝛ eternū ꝓsecut' ē pmiū. Au. ibi.

Tāta ē apō deū hospitalitatis gra vt c
ne pot' qdē aque frigide a pmijs remuneratiōis i munis sit. Vides qz abzabaz deū receꝑit hospicio. dū hospites querit vides qz loth angelos receꝑit. vnde scis an ꝛ tu quū suscipis hoiez: suscipias xp̄z licz i hospite xp̄s sit. qz xp̄s i paupe est sicut ipe ait: hospes fui. ꝛc.

Est publica spe Amb. ō officijs. d
cies hūanitatis: vt pegrin' i hospitio nō egeat. suscipitur officiose. pateat aduenienti ianua. Ibidem.

Vt hūanitatis ituitu hospitio recipiat e
nō hītes hospitiū: ꝛ egenū sine tecto iducat i domū suā: nec sol' deuoꝛet bona xp̄i q̄ ei largita sūt bōitate xp̄i vt cū hilarē doꝛem diligat xp̄s: sine murmure tribuat paupib' xp̄i.

Amb. i suo pastorali sup illō ad titū j°. Hospitalitatem. ꝛc.

Hospes p famā eligēduf ē popli: ꝛ iu f
dicio vitioꝝ. ne pdicatiōis dignitaf suscipiētis ifamia deturpef.

Qualem Hiero. sup mattheū x°. g
mercedē hēt q ꝓpter deū pegrinaf. talez

UVA. BHSC. IyR_091

hēt q suscipit pegrinātē. ꝛ fiūt ābo equales ꝛ q ꝑpter deuz refrigerat. ꝛ q ꝑpter deū laborat. Christo. sup matthеuz. xi.

b Socrates cum hospites suos satis tenui cena suscipet: ꝛ aīc' ei' hoc ei ip'opa ret: rndit. Si boni viri sunt: equanimiter ferēt. si mali non curabūt. Si res tua tibi nō sufficit: tu pcendo fac: vt rei sufficias tue. Seneca. Ubi sapientia. g. xp'ian'. c.

a Umilitas. Discite a me ñ mū
b dū fabricaē. ñ cūcta visibilia ꝛ i uisibilia creare. ñ i ipo mūdo miracla facē ꝛ mortuos suscitare. sz qm̄ mitis suz ꝛ būlis corde. Cogitas magnā ꝓsti tuere fabricā celsitudis: de fundamento ꝑius cogita humilitatis.

b Oēs delectat Aug. de vbis dñi. celsitudo. sz būlitas grad' ē. Quid tēdis pedē vltra te: cadere vis non ascēdere. a gradu icipe ꝛ ascēdisti.

c O medicinam Aug. de vbis dñi oīb' cōsulētē oīa tumētia cōp'imētē. oīa tabescētia reficiētē. oīa supflua resecātē oīa dep'auata corrigētem. q supbia sanari pōt: si būlitate filij dei nō sanat: Que auaritia sanari pōt: si pauptatem filij dei nō sanat: Que iracūdia sanari pōt: si patientia filij dei non sanatur: Ibidem.

d Nō aliā tibi ad capescēdā ꝛ obtinēdā veritatis viā iuenias q̄z q mōstr: ti est ab illo q gressuū n'oz tāq̄z de' vidit infirmitatē. ea āt p'ia ē būlitas. ꝛ quotiēs iterrogares. fa būlitas ꝛ ītia būlitas. ꝛ quotiēs hoc ītrogares dicerē: alludes dicto cui' dā petētis a quodam philosopho qđ esset melī' i rbetorica: rndit. ꝑma eloquētia. fa eloquētia. ttia eloquētia. ꝛ sic. ꝛc.

e Excelsa Aug. i ep'a ad diascorū. ē p'ia. būlis est via. g q querit p'iam: qd recusat viā: Augustin' sup iohem.

f Qui pauptate cōtētus ē: nō ē cōtētus iuria. ꝛ q pōt ferre verbū penas: exagitat verbo cōtumelie. ꝛ q pōt admīstrationes cōtēnere: dolet sibi aliquē honorē cētia esse ꝑlatū. Grāde est i hoīb' tenere būlitatis mēsurā. Amb. sup lucā li°. 7°.

g Bona būlitas nihil appetendo: totū qđ cōtēnit adipiscit. Ibidem.

b Nihil excelsi' būlitate. q quasi semp supioz nescit extolli. qz nemo id affectat qđ infra se iudicat. Amb'o. ibidem.

i Quisqs cupit diuitatis tenē fastigia būlitatis ima sectet. Quicūq̄z vult fratrē ꝑuenire regnādo: ꝑus illū ꝑueniat obsequēdo: sicut ait ap'l's: bonoze inuicem ꝑuenientes. Dicat eū officijs: vt possit vicere scitate. Si ei te nō lesit frater: obsequiū merek vt diligas. q si forsitā lesit: magis obsequiū merek vt vicas. Hec eni nr̄e xp'ianitatis summa ē: vt amātib' vicissitudinē ledētib' patiētiā repēdam'. Qui g fuerit patiētioz ad iuriā: potentioz cōstituek in regno. Amb'osius i quodā sermone.

k Nō indocta būlitas. sz q bēat sui modestiā ꝛ sciam laudak. Scio būliari. i. in quo loco. qua moderatione. quo fine. in quo officio. i quo munere. nesciuit pharisseus būliari. ido delect' ē.

l Nihil ē qđ Amb. li°. de officijs. nos ita ꝛ hoīb' gratos ꝛ deo faciat: q̄z si vite merito magne būlitatis ifimi sumus Būlitatē seqre. nō q ostēdit aut simulat gestu corporis aut fracta voce verborū sz q puro cordis affectu exp'imak. Aliud ei ē virtutē bēre: aliud vtutis similitudinē. Dicto illa deformioz ē supbia que sub qūbusdā būlitas signis latet. nescio eni quō turpia sunt vitia: quū vtutū specie celantur. Hieronimus ad celātiā.

m Būlitas sola ē obseruatrix custosq̄z virtutū. ꝛ nihil ē qđ ita deo gratū faciat ꝛ hoīb': q̄z si vite merito nō magni sz būlitate infimi videamur.

n Tāto fit quisq̄z hie. sup mat. xix. vilioz deo: q̄to p̄cios'oz sibi. tāto p̄ciosi oz deo q̄to ꝑpter eū vilioz sibi.

o Quū p tēta Greg. li°. xviij°. moza. tionē būlitas p'icit: p'spa ē illa aduersitas q mētē ab elatione custodit.

p Quia origo Greg. li°. xxvj°. mo. virtutis būlitatis ē: illa i nobis virt' veracik pullulat: q i radice ꝑpetua. i. i būlitate pdurat. a qua nimiq̄z si abscidik: are

UVA. BHSC. IyR_091

scit.qa viuificãtẽ se i ifimis hũoz̃ carita
tis pdit. Greg.li°xxvii.mozaliũ.

q Qui sine humilitate virtutes ꝓgregat
quasi i vẽtũ puluerẽ poztat

r Certe si nos Gregoz̃i° homi'.vj°
cuiuspiã seru° rogaret:vt ad eũ ire debẽ
mus:ptin° nobis nr̃a supbia i cogitatõe
tacita rñderet dicẽs:nõ eas.qz temetipm
degeneras.honoz tu° despicis'. loc° vile
scit. Ecce de celo venit.q seruo in terra
occurrere nõ ds̃picit.z tñ hũiliari i terra
cõtẽnim° q de terra sumus.

s Ecce odoz Greg. homi'. xxvij°
filij mei sicut odoz agri pleni.aliter olet
flos vue qz magna ẽ virtus eius.z opinio
pdicatoꝝ.q̃ iebziat mẽtes audiẽtium.ali
ter flos oliue.qz suaue est op° mistico zdie
q̃ refouet z lucet.alis flos rose.qz mirra
est flagrãtia q̃ rutilat z redolet ex cruoze
martirũ.alis flos lilij.qz cãdida vita car
nis de icozruptiõe virgitatis.alis flos vio
le.qz virt° hũiliũ q vltia loca tenẽtes se a
terra i altũ nõ subleuãt:z celestis regni
purpurã i mẽte seruãt.alis redolet spica
quũ ad maturitatẽ pducis'.qz bonoꝝ opũ
pfectio ad sacietatẽ eoꝝ q esuriũt iustitiã
pparatur. Greg.sup sedechiam.

t Hũilitas vera est:qua qs de se pua esti
mat z bona alteri° sine iuidia z liuoze cõ
mẽdat. Gregozius

u Describit' iob tentat' sed nõ tentatiõe
pstrat° vt z maioꝝ virt° spem nr̃am foue
at:z maioꝝ casus ad cautelã nos hũilita
tis attigat.quaten°duz illa gaudẽtes sub
leuãt:ista metuẽtes pmãt. Gr̃.i mo.

x Quisqs nũc spõte se ñ hũiliat: nequa
q̃ hũc sequẽs gl'ia exaltat.
Gregozius li°.8.mozaliũ

y Perit oẽ qđ agit' si nõ in hũilitate cu
stoditur. Ibidem.

z Hũilitas est virtus qua homo veriſſi
ma sui cognitiõe sibimetipi vilescit.
Bernardus de xij.gradibus hũilitatis.

ab Nõ magnũ est eẽ hũilẽ in abiectione
magna ꝓsus z rara virt° hũilitas hõzata
Bernardus sup. Missus est.

ac Gl'iosa res hũilitas qua ipa quoq̃ su
pbia.palliare se appetit tne vilescat

Cũ ex alijs qbuscũq̃ Ber.ibi. ad
bõis virtũ magis suaꝝ cape soleat icremẽ
tũ supbia:sola hũilitas oim ꝓpugnaculũ
turris̃q̃ virtutũ.ei° foꝝsitã resistit malitie
obuiat psumptiõi. Ber.i epla

Bona hũilitas q̃ z i pñti ab hui°modi ae
mozdacib° curis mentẽ facit qetã.z a mi
nacib° penis i futuro securã reddit ꝓsciẽ
tiã. Hũiliatio via ẽ ad hũilitatẽ.sicut pa
tiẽtia ad pacẽ.sicut lectõ ad sciaz. Si g̃ v
tutẽ appetis hũilitatis:viã non refugias
hũiliatõis. Sol° q vere hũilis ẽ pcti aie
sue.q ne putet' qđ nõ ẽ.semp q̃tũ in se est
vult nescirl qđ ẽ. Bernardus ibidem.

Hũilis debet esse z vẽcũda satisfactõ af
qua emẽdat' supba trãsgressio. nec sterit'
verecũdia grata ẽ:nec hũilitas ꝓter veri
tatẽ laudabilis ẽ. Ber.super cantica.

Oportet hũilit' sentiẽ de se nitẽtẽ ad ag
altioza ne dũ supza se attollit' cadat a se.
nisi in se firmiter p veraz hũilitatẽ fuerit
solidat°qz nisi hũilitatis merito maxia mi
nime obtinẽt'. Ber.ibi.

Quũ te hũiliatũ videris:bẽto illud si ab
gnũ in bonũ oio argumẽtũ gse ꝓpinquã
tis. Alij cũ rãcoze hũliant'. alij patiẽter
alij z libẽter.ꝑmi rei sũt sequẽtes inoxij
vltimi iusti. Ber.ibidem

Est humilitas q̃ veritas nobis parit al
z nõ habet calozẽ.z ẽ hũilitas quã cari
tas fozmat z iflãmat.hec qdẽ i affectu.il
la i cogitatiõe cõsistit. In eo q graui ter
peccauit z si amãda nõ tñ admirãda hũi
litas. Sz si qs inocẽtiaz retinet z nihilo
min° hũilitatẽ iũgit:nõ ne is tibi videtur
geminũ aie possidere decozẽ. Rara auis
i terris.aut scitatẽ non pdẽ:aut hũilitatẽ
scimonia nõ excludi.z ideo beata q̃ vtrãq̃
retinuit. Ber.sup cãt.sermone.xlv.

Fode i te fundamẽtũ hũilitatis.z pue ak
nies ad fastigiũ caritatis. His cape cel
situdinẽ dei.cape pzi° hũilitatẽ xp̃i. So
la est virt° hũilitatis:repatio lese caritat'.

Nulla splendidioz Ber.i epla. al
gemma i oi pcipue oznatu summi põtifi
cis q̃ hũilitas.nẽpe si amittetur illa vtu

UVA. BHSC. IyR_091

tū aggregatio nō nisi ruina ē Ber. ibi

am Sola q̄ nō solet gl̄iari: non nouit p̄sumere. cōtēdere nō cōsueuit. gr̄am inuētura ē i ocl̄is pietatis būilitas. nō cōtēdit iuditio. nō p̄tēdit iustitiā q̄ vere būlis ē.

an Uelle esse sup Ber. in epl̄a. 42. oēs: vitupabile ē. sustinere ät alterꝝ super se nimis glorioſuz.

ao Qui būil̄ Chrisо. sup mat. hol̄ zꝫ ē corde ꝛ indigniorem se alijs arbitratur nūq̄ desiderat supior apparere. p̄matus ei fugiētē desiderat. desiderāte se borret

ap Quisquis grad⁹ Chrisostomus. ppꝛie celsitudis amat: būilitatis cultū in morib⁹ diligētissime teneat. Nā q ab būilitatis opib⁹ recedit: a dignitatis fastigio tumoris pondere cadit.

Chrisostomus i suo policraticio. lī. 4°

aq Discite a me qz mitis suz ꝛ būlis corde. ꝛ inuenietis requiem aiab⁹ vr̄is. Ecce mel būilitat̄ cū dulcedie māsuetudis. sic ei mel ꝓcordat i cōfectiōib⁹ medicie cū oīb⁹ diuersitatib⁹ speciex. sic ex būilitat̄ dulcedine cōdiūtur oīa genera virtutuz.

Hugo lī. 3. de clausтro anime.

ar Hūilitas ē ex ituitu ꝑpꝛie cōditionis volūtaria mētis iclinatio. Hugo.

as Nullo mō poterit in aia nr̄a virtutum structura cōsurgere: nisi pr⁹ iactata fuerit vere būilitat̄ i corde nr̄o fundamenta quo firmissime collocata pfectiōis ꝛ caritatis culmē valeāt sustinere.

Johes cassian⁹ lī° xij°. de spū supbie.

at Uera discretio non nisi vera būilitate acquirit̄. Hec erit ꝑma ꝓbatio: si vniuersa nō solū q̄ agēda sunt: sz ēt q̄ cogitāt̄ reserāt̄ seior examini: vt nihil quis suo iudicio credēs: illoꝝ p oīa diffinitiōib⁹ acq escat. ꝛ qd bonū vl̄ malū debeat iudicare eoꝝ traditiōe cognoscat.

Jn colatiōib⁹ p̄rum colatiōe moysi.

au Hūilitas i paupe grata ē. i diuite gl̄iosa. būilitas iter inimicos blanda. supbia vo iter aicos ingrata. Blāda ē ꝛ offitiosa semp būilitas. i aicitijs grata. in cōtumelijs otiosa. nō extollit̄ pspis. nō mutatur aduersis. nō extorquet seruitiū. nō requirit voces adulātiū. nisi q se laudatiōe nouit idignū. Ualer⁹ epl̄s i quodā sm̄one.

Tria sunt q̄ radicata nutriūt būilitatē ax .s. assiduitas subiectionis. consideratio ꝓpꝛie fragilitatis. ꝛ consideratio rei melioꝛis. Basili⁹ i exameron.

Erubescāt elati: vbi credūt locū bēre ay supbiā. cū celū ꝛ terrā ab būilitate vide ant occupatam.

Cassio. sup illud p̄s ꝛ hom̄. respicit.

Per būilitatē mēbra xp̄i sciūt diabo az li vicisse supbiā. Per hāc fideles supꝛa regna pficiūt. p hāc supbia tirānica supatur. p hāc i eīnū martires cozonātur. nec pōt dici pfect⁹ q̄ hac vtute ē ꝑuat⁹.

Cassiodoꝛus super illud p̄s. Humiliatus sum vsq̄ quaq̄.

Ubi cōfessio. i. cōscia. i. cōsideratio. ꝓtēplatio. b. coꝛrectio. aq. ar. exēplū. ac. bonoꝛ. k. iustitia. i. iuuēt⁹. b. laus. l. maria. al modestia. b. pauptas. t. piculuz. s. p̄dicatio. ao. p̄latio. ar. sapiētia. o. supbia. i. ak. ba. volūtas. ab.

Actantia. Animaduertēduz ē a i non solū reꝝ coꝛporeaꝝ nitoꝛe atq̄ p̄pa. sz ēt i ipsis soꝛdibus lutuosis esse posse iactātiā. ꝛ eo pickosiorem: quo sub spē seruitutis dei decipit. Augustinus de sermone dñi in mōte.

Jactātia nō ē vitiū laudis būane. sed b vitiū aie puerse amātis būanā laudē spꝛeto testimonio cōscie. Au. xij. de ci. dei

Hostes ad rapinā puocat q suas eoꝝ c notitie diuitias denudat. Gg. i mo.

Si vis sublime oñdere vtutis: noli sa d pere sublime ꝛ tunc illud qd̄ egeris esse mōstrabis excelsi⁹. Noli te putare qcq̄ fecisse quū feceris ꝛ plenissime cuncta fecisti. Chrisо. super mattheū.

Bū cā iactātie paup pascit: ēt ip̄m mi e sericoꝛdie op⁹ i peccatū ꝓuertit.

Jsidoꝛus de summo bono lī. 3°

Occulta qd̄ agis in cōtū vales. q si ex f toto nō vales: sit i aio occltādi volūtas ꝛ non erit de ostētatione vlla temeritas.

Jsidoꝛus de conflictu vitioꝛum.

Nihil est qd̄ magis diminuat laudis g

UVA. BHSC. IyR_091

ꝓconiũ:q̃ suos assidue iactare successus ꝛ singlis dieb' ãi vẽdere dẽ vnũ. Legit de mario:q̃ cuz plurima fecisset egregie vna sui iactatiõe:glia fame pdidit.ꝛ qz sibi ꝑsumpsit ascribere qõ ex oze alieno captare debuerat:publice cõmẽdationis vota demeruit. Valeri' maxim' li.2. Ubi consideratio.b.n.o.elemosina.ab. glia vana.b.t.y:mozs.ag.oznat'.b.sapiẽ tia.ag.supbia.aq.as.

a Ieiunium. Ieiunũ magnum ꝛ
i generale ẽ abstinere ab iniqtati bus ꝛ illicitis voluptatibus sc'li qõ ẽ pfectũ ieiuniũ. Au.sup iobem

b Ieiunũ purgat mẽtẽ.subleuat sensuz carnẽ spũ subijcit.coz facit cõtritũ ꝛ hũi liatũ.ꝓcupiscẽtie nebulas dispgit.libidi num ardozes extiguit.castitas vo lumen accẽdit. Aug.i sermõe de ieunio.

c Ieiunũ vbositatem nõ amat.diuitias supfluitatẽ iudicat.supbiã spnit.hũilitatẽ cõmẽdat.ꝑstat boi seipm itelligẽ qõ ẽ in firmũ ꝛ fragile. Aug.ibidem

d Quãuis abstineat quis certis diebus q̃uis ciboz dulcia alimẽta nõ sumat:nõ tñ illi' ferk acceptũ ieiuniũ:q nõ dieb' xl'. ieunat.pudz dicẽ senes ꝛ anicke quadra gesimã factũt.diuites iuuenesq̃ ñ factũt. Ambzosi' i fmone quadragesime.

e Ille quadragesimã facit.q ieunando ꝛ vigilãdo ascẽdit ad pascha.nã sicut re liquo ãno ieunare ꝑmiũ ẽ:ita in quadra gesima nõ ieunare:peccatũ ẽ. Illa enim volũtaria sunt ieunia.ꝛ ista necessaria.il la de arbitrio venũt.ista de lege.ad illa inuittamur:ad ista cõpellimur.

f Qui cõstitutũ Ambzosi' ibidem. numerũ vna die mãducãdo ꝑterit.non vt vni' diet violatoz accusak:sed vt toti' qua dragesime trãsgressoz arguik.

g Ieiunũ mozs Ambzo.ibidem. culpe.excidiũ delictoz.remedium salus radix gratie.fundamẽtum ẽ castitati. boc gradu ad deũ citi' puẽit.boc gradu ãte q̃ curru belias ascẽdit.

b Ieiunij Ambꝺ.ꝺ belia ꝛ ieunio. laboz cõpẽsak mentis placiditate.leuak. vsu.sustẽtak otio.aut fallik negotio.

Nõ sanat ockz Ambꝺ.de officijs i
qꝺ calcaneo adhibek.ieiunio passiones cozpozis.ozatiõe pestes sanãde sunt metꝫ.

Tãtum tibi Hiero.sup marcum. k
ieiunioz ipone modũ:q̃tuz ferre potes Sit tibi pura simplicia:casta: moderata ieunia.ꝛ ñ superstitiosa. Quid ꝓdest oleo nõ vesci.ꝛ molestias quasdã ꝛ difficulta tes ciboz q̃rere. Hie.ad nepotianũ

Sic debes ieunare vt nõ palmites ꝛ l
respirare vix possis.ꝛ comituz tuaz vel pozteris vk trabaris manib' sz vt fracto cozpis appetitu nec in lectiõe nec i psal mis nec in vigilijs solito qꝺ min' facias Hie.ad demetriadem virginem.

Ieiunũ nõ solũ pfecta virtus sz cete m
rarũ virtutũ fundamẽtũ est ꝛ scificatio ꝛ puditicia atqz pzudẽtia sine qua nemo vi debit deum. Ibidem

Ardẽtes diaboli sagitte ieiuioz ꝛ vigi n
liaz frigoẽ ẽstrigẽde sũt. Hie.ad cãcel.

Sit moderata ꝛ sancta i oi mẽtis hũi o
litate ieunia.q̃ ita attenuẽt cozp'. nõ mẽ tẽ eleuẽt.ne res hũilitati gignat supbiam ꝛ vitia de virtute nascãt.

Pzudenter enĩ Hiero.in epk'is. p
deus vult sibi seruiri.nõ vt nimietate de bileſ fiãt.ꝛ post medicoz suffragia requi rãt.tẽpãdũ ei ẽ:vt si fieri põt ceptũ obſe quiũ ꝑdati ꝓuebak: potꝫ q̃ i cõsiderãtia minuak. Sꝺ hiero.sup illꝺ.j.timothi.ſ Noli aquam bibẽ.sz modico vino vtere.

Sãctificate ieiuniũ. Ieiunũ scificare q
ẽ:adiũctis bonis alijs:dignã deo carnis abstinẽtiã ostẽdẽ. Greg in pastozali.

Nõ deo sed sibi ieunat qui que vẽtri r
ad tps subtrahit nõ in opib' tribuit. sed ventri postmodũ offerẽda custodit.

Illud ieiunũ de' appzo Hg̃.ibi. ſ
bat vt boc qꝺ tibi subtrahis alteri largi ris vt vnde tua caro affligik inde egẽtis ꝓximi caro reparek. Hg̃.in homk.

Hñ ieunat q alimẽta cozpozis q̃ sunt t
coĩa dona ꝓditoris cũ idigẽtib' pcipit.q ea q̃ sibi ad tps subtrahit.nequaq̃ vẽtri offerenda custodit.sz paupibus tribuit

UVA. BHSC. IyR_091

u Si sola gula peccauit Bg. ibi. sola ieiunet ⁊ sufficit. Si vero peccaueri ⁊ mẽbra ceta cur ñ ieiunẽt ⁊ ipa? Ieiunet igit ocl'usa curios aspectib' ⁊ oi petullã tia: vt bñ bũliat' coherceat i peitẽtia qui male lib vagabat i culpa. Ieiunet auris eqꝫ prurieꝫ a fabulis ⁊ rumoꝛib'. ⁊ qcũqꝫ ociosa sunt ⁊ ad salutẽ minime ptinentia Ieiunet lingua i detractiõe ⁊ murmuratio ne ab iutilib' ⁊ vanijs atqꝫ scurrilib' vbis iterdũ quoqꝫ ob gultatẽ silẽtij ab ipis q̃ videri poterãt necessaria. Ieiunẽt man' ab ociosis signis ⁊ ab opib' oib' q̃cunqꝫ nõ sunt ipata. sz ⁊ multo magis aia ipa ieiunet a vitijs ⁊ a ꝓpꝛia volũtate sua. ⁊ ei sine ieiunio hoc cetera a dño repꝛobant sicut scriptũ est qꝫ i dieb' ieiunioꝝ vꝛoꝛũ volũtates vre iuentũtur. Ber. ser. 38.

x Signũ reoꝛ aliquaten' exponere quo fructu ⁊ quẽadmodũ opoꝛteat ieiunare ꝑmũ qdẽ ꝑ eo q̃ ab ipis quoqꝫ licitꝫ absti nem' ea nob q̃ pꝛi' ꝓmiss'm illicita cõdo nãt. Quid ẽ ꝓdonari ꝓmissa: nisi ieiunio bꝛeui ieiunia redimi sempiterna: Beben nã ei merum': vbi null' vnq̃ cib' ẽ. nulla ꝓsolatio. null' ẽmin'. vbi guttã aque diues postulat: ⁊ accipe nõ merek.

y Bonũ ⁊ salu Ber. ſmõe xxxviij. tare ieiunijs quo redimũt ea̅na supplicia dũ remittũt peccata. Nõ solũ ãt ablutio ẽ peccatoꝝ sz ẽt extrpatio vitioꝝ nõ solũ obtinet veniã sz merek gram. ñ solũ delet peccata ꝑterita q̃ cõmissim': sed etiam re pellit futura q̃ cõmittẽ poteram'.

z Jieiunijs oꝛõnẽ Ber. ibi. deuotiõem ⁊ fidutiã donat. oꝛõ virtutem ipetrat ieiunãdi ⁊ ieiunium merek gram oꝛãdi. Jeiunijs oꝛõnẽ roboꝛat. oꝛõ scifi cat ieiunijs ⁊ repsentat dño. Jbidẽ.

ab Oꝛõ iusti vt ait scriptura penetrat ce los. sint g̃ ieiunio nro vt facile celos pene trẽt alle due oꝛõnis. s. atqꝫ iustitie. Nõ ẽ magnũ si ieiunat cũ xpo q sessurus est ad mẽsam pris cũ xpo. Jbidem.

ac Qui peccat ⁊ ieiunat nõ ad gliam dei ieiunat nec se bũliat sz sue substãtie pcit

Chrisostomus super mat.

Nõ culpak infirmus ieiunijs soluẽs a quo cibos accipit paup esurieꝫ. nec escã sumẽdo pollutk q elemosina in pciptẽdo mũdak. Leo pa. ò ieiunio septimi mẽs ad

Nõ i sola abstinẽtia cibi stat nr̃i sũma ieiunij. haud fructuose coꝛpi esca subtra hik: nisi mẽs ab iniqtate reuocek ⁊ ab ob trectatiõib' lingua cohibeak. Jbidẽ ae

Allijs dieb' ieiunare aut remediũ aut ꝑmiũ est. in quadragesima vero non ieiu nare peccatũ est. Allio tpe q ieiunat acci piet idulgẽtiã. i bis dieb' qui põt ⁊ nõ ie iunat sentiet penã. af

Cesari' in admonitione secũda.

Tale ieiuniũ sine elemosina ẽ. quale sine oleo lucerna. Cesari' ibidem. ag

Jieiunijs sic est adhibẽda tẽperies. vt coꝛpus nr̃m nec saturitas excitet: nec inedia imoderata debilitet. ab

Jieiuniũ xpia Fulgẽti' ad pbaz. ni egẽtis debet ee̅ refectio. ieiuniũ pace debet nutrire nõ iurgia. Qnale illud est aũt q̃ nõ vesceris carnib' ⁊ de oꝛe tuo oi esca sozdidi' egredik maledictũ: Quale est illud q̃ scificak vẽter ieiunio ⁊ pollui tur lingua mẽdatio. ai

Maxim' in natali dñi.

Nõ tm̃ ẽ ieiunij lucr̃. q̃ztũ ire dispẽdiũ nec tãt' fruct' lectiõe capik: q̃ztũ detrimẽ tũ cõtẽptu fratris icurrik. ak

In collatiõe abbatis moysi.

Pulcre abbas macari' cuidã pcũctã ti cur fame ab boza ẽcia pulsaek q i ceno bio hebdomadis itegris refectiõez sepe cõtẽnẽs nõ sensisset esurie. rñdit. qꝛ hic null' ẽ ieiunij tui testis q te suis laudib' nutriat aut sustentet. Jbi ãt digit' boiz ⁊ zenodochie refectio saginabat. al

Jeiuniũ sci In collatiõe sapiõis. am m' ee̅ dei arcez. xpi castr̃. muꝛ spũsci. ve xillũ fidei. castitatis signũ. scitatis tropheũ Petrus ra. in quodam sermone.

Jieiuniũ q̃uis auferat vitioꝝ moꝛbos an carnis ãputet passiões: criminũ cãs pro pellat: tñ sine misericordie vnguento sine pietatis riuo: sine elemosine sumptu: pfe cta salutẽ mẽtib' nõ reponit. Jeiuniũ sa

UVA. BHSC. IyR_091

nat vulnera peccatoꝝ.ſz cicatrices vulnerũ ſine miſericordia nõ emũdat.

Vbi abſtinẽtia Petr' ra.ibi. caro.d.diſcretio m.n.ozõ t.ae.ſatiſſactio d.ſeruitium.ſ.xp̃s.l.

a Gnozãtia. Mali' eſt neſcire
i q̃ errare. melioꝛ ẽ fidel' ignozã
tia:q̃ temeraria ſcia. Aug.

b Peſſime mꝛis ignozantie.peſſime iti dẽ due filie ſunt.ſ.falſitas ⁊ dubietaſ.illa miſerioꝛ.iſta mirabilioꝛ.illa pnitioſioꝛ iſta moleſtioꝛ. Auguſtinus ibidem.

c Ozdis ignozãtia cõturbat negotiozũ naturã fozmãq̃ meritoꝝ.Statutis fac ẽ p̃ria nõ ẽ itelligẽ.ſz ignozare.

Ambzo.ſup bti imaculati.

d Qui ei lucẽ videt:ſcit qõ de tenebꝛis eſtimet.nã q cãdozẽ lucis ignozat:etiam obſcura p̃ lucidiſ appbat Greg.i mo.

e Quũ nr̃am ignozãtiã cognoſcim' leuius aliena onera toleram'.nũq̃ de' mẽtẽ ỏſerit q in peccatis ſe veracit cognoſcit.

f Nõ ẽ pax Greg.li°.ſ°.mozalium. ſcire qõ neſcias.fruſtra ſibi de ifirmitate vl' ignozãtia blãdiũſq vt liberius peccẽt libẽter ignozãt vl' ifirmãt.

Ber.ſup.xii.gradib' bũilitatis.

g Mlta ſciẽda neſciũt:aut ſciẽdi i curia aut diſcẽdi deſidia.aut iquirẽdi vere cũdia.⁊ qdẽ bui' modi ignozãtia nõ hẽt excuſationẽ. Bernardus in epiſtola.

b Utraq̃ cognitio dei.ſ.⁊ tui tibi eſt neceſſaria ad ſalutem.qz ſicut ex notitia tui venit in te timoꝛ dei atq̃ ex dei notitia iti dẽ amoꝛ.ſic ẽ ꝓtra ỏ ignorãtia tui ſupbia ac de dei ignorãtia venit deſpatio.

i Ebetudo mẽtis Ber.ſup cãtica. ẽ acute ratiõis obtuſio carnalis itempãtie craſſis enſib' iducta. Hugo.

k Tolerabilioꝛ ẽ pena viuere nõ poſſe q̃ neſcire. Seneca i puerbijs.

l Nõ ẽ leui' oio neſcire qõ liceat:q̃ facere aliqd qõ ſcias nõ licẽ Sen.ibidẽ

Impietas. Vbi pietas.⁊ malitia. Impatientia.Vbi patientia.

a Carnatio. Nõ liberaret hu
i manũ gen';niſi ꝑmo dei dignare tur eſſe hũan'.nã ⁊ ille hõ dicit eſſe hũan' q ſe exhibet eẽ hoiem: ⁊ maxie hoſpitio ſuſcipit hoiem.Si g̃ hũan' ỏz q in domo ſua ſuſcipit hoiem:q̃ hũan' ẽ q in ſe ipo ſuſcipit hoiez. Au.de vbis apli

Si g̃ hõ nõ piſſet:fili' hois nõ veniſſz b

Judee cithara reſpice Ibidem. c
vt muſicuz melos toniſq̃ dulcib' reddat Tria pariter adeſſe videt ars man' cozda ⁊ tñ vn' ſon' audit.ars dictat.man' tãgit.cozda reſonat. tria piter operant.ſz ſola cozda reſonat nec ars nec man' ſonũ reddũt.ſz cũ cozda piter opãtur. Sic nec pater nec ſpũſcus ſuſceperũt carnẽ ⁊ tñ cũ filio piter opant. Sonũ ſola cozda excutit. carnẽ ſol' xp̃s accepit.opatõ in trib' ꝓſtat. Sz quõ ptinet ad ſolã cozdã ſoni redditio ſic ptinet ad ſolũ xp̃m carnis hũane ſuſceptio.

Aug.de incarnatiõe dñi ꝓtra iudeos

Dicat mihi iude' incredul' quẽadmo d
dũ arida virga fronduit ⁊ flozuit ⁊ nuceſ ptulit ⁊ ego dicã illi quõ virgo concepit ⁊ pepit.Sz ꝑfecto iude' nec virge poterit explicare ꝓceptũ.nec ego vginis ptũ

Fozmã viri aſſumẽdo ⁊ Ibidẽ. e
ỏ feia naſcẽdo vtrũq̃ ſexũ hoc mõ bono rãdũ idicauit. Aug.cõtra faſtũ.

Si rõ q̃rit:ñ erit mirabile.ſi exẽplum f
poſcit:ñ erit ſingulare.dem' deũ aliquid poſſe qõ nos fateam' ineſtigare nõ poſſe In talib' reb' tota rõ fci ẽ potẽtia facientiꝭ Aug.in ſcba epla ad volutianũ.

Vultꝭ iqt er' ſalt' agnoſcẽ de celo veit g
i vteꝝ.ỏ vtero veit i p̃ſepiũ.de p̃ſepio venit i crucẽ.ỏ cruce veit i ſepulcro.⁊ de ſepulcro redijt in celũ.

Hg̃.hol.39°.tractãs illõ cãticoꝝ 2°. ⁊ ambro li° de ꝑſanc.c

Ecce iſte venit ſaliẽs in mõtibus.

Be' p̃ vnicũ filiũ ſuũ in vtero virgis b
hũane nãe cõtũgẽs.deũ añ ſcla ſibi coeſnũ fieri voluit hoiem in fine ſclozꝝ.⁊ quẽ ſñ tp̃e genuit:ſaluãdiſ hoib' cũ tp̃e oñdit

Mediatoꝛ dei ⁊ Hg̃.li°.2°.⁊.6°.mo. i
hoiz vt cl'pas nr̃e trãſgreſſiõis extiguẽt veit mõtalitatꝭ nr̃e figella tolerarẽ.⁊ q p̃ti equal' eſt.per diuinitatẽ.pp nos veit ad

UVA. BHSC. IyR_091

flagella p carnē . q̄ nimiz flagella ñ suscī
peret: nisi fozmā bois dānati redimēdo
sumpsisset z nisi pzim' bō delinqueret: se
cūd' ad passionū pbza mime veniret.

k Xp̄s in carne Greg. li'. 3°. moza.
nat' de virgie cōtagio culpe ignat' nō est
z tñ vltiōe culpe depssus est admissa ppa
nō habuit z tñ penaz carnalitū sine culpa
suscepit. Ibidem.

l Xp̄s mediatoz zc̄. vt qz p ima nra lon
ge distabam' a sūmis in seipo. vno tūget
ima sūmis. atqz ex eo nobis via redeūdi
fieret i qua sūmis suis ima nra copulaēt

m Tria opa tres Bg. li'. xx°. moza.
mixturas fecit oipotens illa maiestas in
assumptiōe nre carnis ita mirabiliter sin
gularia z singulariter mirabilia vt talia
nec facta sint: nec faciēda āplius sup ter
rā. Cōiūcta qdē sunt ad inuicē: de' z bō
mater z virgo. fīōs z coz hūanū. Verbū
eni aia z caro in vnā cōuenire psonaz. z
hec tria vnū. z hoc vnū tria sunt. nec i cō
fusiōe substātie sz i vnitate psone. Hec ē
pzima z superexcellēs mixtura. Scda ē vir
go z mat' vtiqz z admirabil' z singularis
a sc'o nō est auditū: q̄ virgo eēt q̄ pepit
z mater eēt q̄ virgo pmānt. Tertia est fi
des z coz hūanū. z hec quidē inferioz sz
nō min' fozsitan fortis. Miruz eni quō
coz hūanū his duob' fidez accōmodauit
quō credi potuit q̄ deus hō esset: q̄ ēgo
fuerit q̄ pepisset. Sicut ferrū z testa tūgi
nō pūt: sic hec duo nequeūt cōmisceri si
nō misceat glutinū spūs. s. dei z hec qdē
mixtura excellēs. scda excellētioz. sz tcia
excellentissima. Ber. smōe. x.

n Quāti te fecit deus ex his que pzo te
fact' est agnosce: vt appareat tibi benig
tas eius in hūanitate q̄sto ei minoz ē se fe
cit i hūilitate: tāto maioz ē exhibuit in bo
nitate z q̄sto p me vilioz: tāto mihi carioz
Aduerte hō qz lim' es: z nō sis supb'. z
qz deo iūct' es nō sis ingrat'.

o Venit medic' Ber. smōe. xxij.
ad egrotos redemptoz ad vēditos ad er
rātes via. ad moztuos vita.
Ber. ad mi. templi in sermone.

Nemo hoiz nouit nec noscere pōt ad p
plenū: qd boni ad gram qd cōgruētie ad
sapiam qd decoris ad gliaz: qd cōmodi
ad salutē. penes seipam cōtineat hui' ve
nerādi misterij. s. hūane i dēptiōis iscru
tabilis altitudo. Ber. i epla quadā
Scio q̄ caro verbū factuz est z quō fa q
ctū sit nescio. mirās qz ego nescio. omis
creatura ignoraz.
Chrisostomus in homelia. s.
Salua ppzietate vtriusqz substātie z i r
vnā coeūte psonā suscipit a maiestate hu
militas a virtute ifirmitas ab eternitate
moztalitas z ad repēdēdū cōditiōis nre
debitū. Nā inuiolabil' natura ē vnita pas
sibili. deusqz ver' z homo ver' in vnitate
dñi tēperat: vt qō nris remedijs cōgrue
bat vn' atqz idē dei z hoim mediatoz mo
ri possz ex vno z resurgē possz ex altero
Vbi incarnatio Leo papa i smōe. f
hoc ptulit faciēda qō facta z sacramētuz
salutis hūane in nulla vnqz ātiqtate cessa
uit: qō p̄dicauerūt apli: hoc ānūciauerūt
pphe. nec sero est ipletū qō semp est cre
ditū. nec mi' adepti sūt q in illō credide
rūt pmissum q̄z qui susceperūt donatū.
Temp' restaura Leo papa ibi. t
tiōis est incarnatio verbi cū oīb' sacrām
tis suis ab initio sc'i siue q sequūt.
Hugo in libzo de sacramentis.
Nulla cā veniēdi fuit nisi peccatozes u
saluos facere. Tolle mozbos. tolle vul
nera z nulla cā ē medicine. Hugo ibi.
Vbi aduēt' amoz. n. āgelus. l. ascēsio
l. u. būilitas. l. q. maria. f. s. ac. am. necessi
tas. c. g. b. q. Indulgētia vbi venia. Infi
delitas. vbi fidelitas. abi. natiuitas. a.
Afernus. Melius est dubi a
i tare de occultis q̄z litigare de in
certis. Illum quippe diuitem in
ardoze penaz z illum pauperez in refri
gerio gaudiozum esse intelligendos nō
dubito. Sed quomodo intelligenda sit
illa flamma inferni: ille sinus babrae: il
la diuitis lingua. ille digitus paupis. illa
sitī tozmti: illa stilla frigerij: vix fortasse
a mansuete q̄rētib' ptētiose aūt certātib'

UVA. BHSC. IyR_091

nūq̄ inuenīt. Aug. de genesi li°. 8°.

b Neq̄ ei fatigare nos debet icerta eo rū pulcritudo. quoꝝ erit certa ꝛ sempīt na dānatio. Augustin⁹.

c Jn inferno ꝛ si erit stimul⁹ peitudinis nulla ibi erit cozrectio volūtatis. a qbus ita culpabīt iniqtas sua: vt nullaten⁹ ab eis possit diligi vel desiderari iustitia.

Aug. de sede ad petrum.

d Jta diuīti illi qui apud iferos tozque bat fuit cura de viuis q̄uis qd agerent oīo nesciret: quēadmodū est nobis cura de mozt̄uis. q̄uis quid agāt vtiq̄ nescia m⁹. Aug. de cura p mozt̄uis būda.

e Jlla vltrix flāma vitioꝝ ꝓcrematiōem ꝛ lumē nō bz. qz quo illos gehēne flāma deuozat: a visione veri lumis cecat. vt foras eos doloz ꝓbustiōis cruciet ꝛ intus pena cecitatis obscuret. quaten⁹ q aucto ri suo cozpe ꝛ cozde deliquerūt: sīt cozō ꝛ cozpe puniāt. ꝛ vtrobiq̄ penas sentiāt qui dum hic viuerēt p̄uis suis delectatio nib⁹ ex vtroq̄ fuiebāt. Gg. li°. 9°. mo.

f Un⁹ gehēne ignis credēd⁹ est. sz non vno mō oēs cruciat peccatozes. Uni⁹ cu iusq̄ eni q̄tū exigit culpa. tātū illic senti et penā. Gg. 4. dialogoꝝ.

g Gehēne ignis cū sit cozpoze⁹ vt in se missos reprobos cozpaliter exurat. nec studio hūano succēdīt nec lignis nutrīt. sz creat⁹ semel durat inextinguibīl ꝛ suc censiōe nō indiget ꝛ ardoze nō caret.

b Quicqd ad tole Gg. xx. mozalīū. rāda iferni mala descēdit. nequaq̄ vlteri us ad lucē redibit. qz nequaq̄ vltra mise ricozdia pcētis liberat: quos semel in lo cis penalib⁹ iustitia iudicātis dānat.

i Tūc edax flāma Gg. 9. mozalīū. ꝓburit quos nūc carnalis delectatio pol luit tūc infinitū patēs iferni baratruz de uozat. quos ianis elatio nūc exaltat. atq̄ qui olīz ex vitio volūtatē hic callidi p̄sua sozis expleuerūt: tūc cuz duce suo repro bi ad tozmēta puenīūt. Greg. ibi.

k Juxta modū culpe pena distinguīt. ꝛ ſm modū crimis vn⁹ qsq̄ dānat⁹ in iferni igne cruciabīt. Greg. li°. xx. moza.

Sicut in hoc mūdo multi sub vno sole l
cōsistūt. nec tñ eiusdē solis equanimiter
ardozē sentiūt. qz ali⁹ plus estuat. ali⁹ āt
min⁹: ita illic vno igne nō vn⁹ est modus i
cendij. qz qō hic diuersitas cozpoꝝ: hoc
illic agit diuersitas peccatoꝝ. vt ꝛ ignē ñ
dissimilē hēant. ꝛ tñ eosdem singulos dis
similiter exurat. Greg. li°. 4. dialogoꝝ

Ejcientur in tenebzas exteriozes. vt il m
lic dentes strideant: qui hic de edacitate
gaudebāt. Uā flet⁹ de ardoē stridoz solz
excitari de frigoze. ibi duplex ostenditur
esse gehēna. s. nimij frigozis ꝛ itolerabīt
feruozis. Greg. sup illud mat. 8.
Ejcientur in tenebzas ꝛc.

Jn inferno erit frigus itolerabile ignis n
iextinguibīt. vermis imoztalis. fetoz ito
lerabilis. tenebze palpabiles. flagella ce
dētū. hozrida visio demonū. ꝓfusio pec
catoꝝ. desp̄atio oim bonoꝝ. Erit eni mi
seris mozs sine mozte. defect⁹ sine defcū
qz mozs ibi semp̄ icipit ꝛ deficere nescit

Jbi cl'abit pilosus ad pilosuz Jbi. o
vnus ad alīū. demon ad demonem. p̄cute
dilacera interfice velociter spolia. detra
he. cito p̄dare. infer p̄unas ꝛ ebulīētib⁹
impone lebetib⁹. Ber. in quodā ser.

Jp̄i⁹ būdicti vocabūt in regnū q̄ ma p
ledicti in caminū ignis deijciant eterni.
quo videlicet acrius doleant. vidēte⁹ qd
amiserint ꝛ iusti videbūt ꝛ letabūtur cō
siderātes quid euaserint. Ber. ibi.

Jbi erit fletus ꝛ stridoz dentium. flet⁹ q
quidem ob ignem qui non extinguīt. stri
doz ob vermē qui non mozitur. plane fle
tus ex doloze. stridoz dentium ex furoze

Jntolerabilis Ber. in sermōe r
res est gehēna. quis nesciat illud suppli
cium bozribile. tñ si mille aliqs ponat ge
bennas: nihil est tale dicturus: quale est
a beate illius gl'ie bonoze p̄propelli. exo
sum esse christo ꝛ audire ab illo: non no
ui vos. Chriso. homl'. xxvij.

Jgnis gehenne lucebit miseris ad au s
gmentuz vt videant vnde doleant. ꝛ non
ad consolationem ne videant vnde gau
deant. Jsidoz⁹ li°. p̄mo de sūmo bono

UVA. BHSC. IyR_091

t Jnfern⁹ lacus est sine mēsura. pfund⁹ sine fundo plen⁹ ardore icōpabili. plen⁹ fetore itolerabili. plen⁹ dolore inumerabili. ibi miſia. ibi tenebre. ibi ordo null⁹ ibi horor etern⁹ ibi nulla spes boni. nulla desperatio mali. Hugo li⁹ 4.⁹ de aīa

Ubi auaritia. c. mors. f. ba. pena. m. n q. x. ac. ad.

a Jnfirmitas. Qui veram oñdit corpis ifirmitatē būane tractandus est. qui aūt falsaz ptēdit z cō uinci nō pōt: deo dimittēd⁹ est.

Aug. de ope monachorum

b Corpis ōbilitas nimia etiā vires aie frāgit. mētis quoq; igentū marcescē facit Quicqd cū mō z tēpamēto fit: salutare ē

c Cōsiderata ifir Hie. i quadā epla mitas ppria: nobis excusat aliena.

d Quosdā pscīes Gg. li⁹ 4.⁹ mora. deus multa peccare posse: flagellat eos ifirmitate corpis ne peccēt. vt eis vtil⁹ sit frangi lāguorib⁹ ad salutē q̄ remanē icolumes ad dānatiōez.

e Quidāp libito Hugo li⁹ 2.⁹ ō aīa suo viuūt z semp sūt vegeti. qdā a regulis hypocratis nō ouiāt. z assidue sūt ifirmi

Petrus ra. in quadā epla

f Jn oi morbo tria grauia sunt. metus mortis. dolor corpis. itermissio voluptatis. Seneca. 72.ª epla.

g Horieris nō qz egrotas: sz qz viuis Quū cōualueris nō morte sz valitudinē effugies. Seneca ibidem.

b Nihil eque sanitatē ipedit. sicut ime diox crebra mutatio. nō cōualescit plan ta que sepe trāsferf. Nihil magis egris pdest: q̄ ab eo curari a quo voluerint.

i Bona valitudo Sen. i epla 2.ª iocūdior est eis q de graui morbo curati sunt: q̄ qui nūq̄ egro corpe fuerunt.

k Bene dormit Sen. in epla. q ñ sentit qñ male dormit. Sen. i puer.

Ubi caro. ac. ad. psideratio. k. dolor d. gaudiū. e. gra. b. gula. m. medicina. sanitas. senectus. f.

a Jnimicitia. Ea elemosina nihil est mal⁹ q̄ qō ex corde dimittim⁹ qō in nos qsq; peccauit. Hin⁹ igit bonū ē erga eū eē beniuolū q tibi nihil mali fecit. illud multo grādius z manifestius sime bonitatis est: vt tuū quoq; inimicū diligas. z qui tibi maluz vult z si pōt facit: tu semp ei bonū velis faciasq; qō possis.

Augustin⁹. in encheridion.

Quādiu tibi inimic⁹ es: inimicū hēs sermonē dei. Esto tibi amic⁹ z cōcordas cū ipo. sicq; nō solū nihil pdidisti. sz te ipz q perieras inuenisti. b

Aug. de verbis dñi sermone primo

Si is q nō reliqt parētes ppter nomē dei nō ē deo dign⁹: q̄tomagis qui diligit ei⁹ inimicos accept⁹ deo esse poterit: Jpi eni grauiores inimici facti sunt. c

Ambrosius sup Beati imaculati.

Virtus est corā hoib⁹ tolerare inimicos. sz virt⁹ corax deo diligere. qz hoc solū de⁹ sacrificiū accipit qō añ oculos ei⁹ in altari boni opis caritatis flāma icēdit d

Jnimicos z eni Gg. in pastorali dei pfecto odio odisse est z qō facti sunt diligere z qō faciūt increpare. mores pra uox pmere vite pdesse. Gg. ibi. e

Perfecto odio oderā illos.

Hūana mēs oēm que inimicū tolerat etiā impiū z iniquū putat. Gg. i mo. f

Ubi aicitia pmanet. nihil facile credit nihil facile ricipit quo dissidiū possit oriri. Sic vo inimicitie semel occupauerit animos: oia q̄ fiūt q̄ dicūt ita accipiūt z itelligūt vt ad maloēs z lōgiores pficiāt inimicitias. si qd ei bōi dicat ō inimico ñ credit si qd āt mali hoc solū credit z cōfirmat. Chriso. in libro de ppūctiōe cordis. g

Grauissimū inimicitie gen⁹ esse corde aduersarios z lingua sanare deuotos. h

Cassiodorus super pſ. 54.

Nulla pestis efficatior ad nocēdū: q̄ familiaris inimicus. i

Boetius 3.⁹ de ꝓsolatione

Quid ē homini inimicissimū: alter hō Jnimicitias tarde suscipe. amicitias moderate exerce. k

Seneca libro primo de moribus.

Cum inimico nemo i gra; cito redit de l

UVA. BHSC. IyR_091

ínimico ne dixeris male ſz cogites. Gra uior eſt iimicus qui latet in pectore. gra uⁱ maluz eſt oē qđ ſub aſpectu latet. Jni micũ vlciſci vitã eſt accipe alterã. Jnimi cũ q̃uis bũilez docti eſt metuere. Jnimi cũ cũ retineas exire icites. Quidã occiõ rũt quoſdã inimicos nõ qz bẽbãt: ſed qz metuebãt. Sen.in puerbijs.

m Nulle ſunt occultiores iſidie. q̃ hec que latẽt in ſimulatiõe officij aut i aliquo celſitudis noie. nã eũ qui palã eſt aduer ſariⁱ facile cauendo vitare poſſis ⁊ troia nos equⁱ idcirco fefellit. qz formã miſeri cordie mẽtitⁱ eſt. Sen.in puerbijs

n Sumere vindictã ex iimico: ſi te iimi cũ ſenſerit pdidiſti. grauⁱ aduerſariũ ſecuritate decipies. nocere neſcit qui ſe velle nocere. pdiderit. Sen.i puer.

Ubi adulatio.e.amicitia.b.ab.ac.ar. at.dilectõ.n.diuitie.b.g.mirabile.f.odiũ b.orõ.an.venia.f.

a Agenium. Nihil p aliqđ ige
i niũ ita aſtruit: quin ita acre inge niũ ecõtra iuenit. Au i ſmõe.

b Apis acriter pũgit ⁊ mel cõficit ſic in puo corpe aia igenioſa ⁊ acerrima viget ⁊ doctrine ſuauitatẽ pfert.
Gloſa biero. ſup illud eccli.xj.
Hzeuis in volatilibⁱ apis ⁊ initiũ dulco ris babz fructⁱ eius.

c Jngenij acumẽ vel tarditas pmiũ vel penã in futuro nõ collocat. Hie.i epⁱ

d Abſcõre talẽtũ in terra eſt. acceptũ igeniũ in terrenis actibⁱ iplicare ⁊ nõ lu cruz ſpuale acqrere. Chriſo.ſup il lud mat.xxv. Abiens fodit in terram.

e Dum ingenioſi per negligẽtiam i ma lis remanẽt ſimplices quos ingenij pen na nõ adiuuat ad obtinẽda regni eterni menia virtus opatiõis leuat.
Gg.ſup illud puerbioz.xxx.
Stellio manibus nititur.

f Semp in robuſto ⁊ vegeto corpe ani mⁱ mollior iacet atz tepidũ cor. ⁊ rurſuz in corpe debili ⁊ in firmo fortior viget ⁊ pmptior ſpũs. Ber.i apologetico

g Sicut q tardⁱ ẽ ad capiẽdũ: p itẽtiõe tñ boni ſtudij pmiũ pcipit ita q̃ pſtituz ex deo ſibi ingeniũ negligit: pdẽnatõis reⁱ exiſtit. qz donũ qđ acceperat ꝺſpicit. ⁊ p deſidiã dereliqt. Jſido.ꝺ ſũmo bono

Qui dei iudicio donũ ſcie qz negligũt b
accipiũt: vt durⁱ de rebⁱ creditis puniãt tardiores ãt iꝺo qđ ſcire cupiũt difficulẽ iueniũt vt p maxio exercitio laboris ma ximũ pmiũ bẽant retributiõis.

Põt igeniũ fortis Jſido.ibi. i
ſimũ ac btiſſimũ ſub qualibet cute latere põt ex ꝺformi bũiliq̃ corpuſculo formo ſus aimⁱ ac magnⁱ exire. Nõ ei deformi tate corpis fedat aimⁱ ſz pulcritudine ai corpⁱ ornat. Sen.epla.77.

Nullũ igeniũ pt eẽ magnũ añq̃ bẽat k
aliqd admixtũ de furia.

Nõ semp Sen.ꝺ trãqllitate ai l
igenij vena rñdet ad votũ ⁊ qñq̃ dcã lau dabilioza caſualit ſcribẽti ſe offert q̃ per ſtudij vehemẽtiaz idaginẽ laborioſe me ditatiõis inueniri nõ pñt.

Magno cõ Pe.ra.i quadã epⁱ m
filio factũ eſt: vt poſt bois caſũ nõ illico dei filⁱ mittẽt. reliqt ei deⁱ pmiũ hoiem i libtate ſua i lege nãli: vt ſic vires nature ſue cognoſcẽt vbi cũ deficẽt legẽ accepit qua data iualuit morbⁱ ñ legiſ vitio ſz na ture. ⁊ ita coꝛta ſua infirmitate cⁱaret ad medicũ ⁊ dicẽt: exurge dñe adiuua nos
Ber.i meditatiõibⁱ ſuis.

Ubi exercitatio. ſobrietas b. ſtudiũ. e.f.ab.ai.vita.d.

Angtitudo. Sicut bõi p ꝓtu a
i melias melioẽs exiſtũt. ita ſemp reprobi de bñficio peiores fiũt

Jngtitudo iimica eſt Gg.i boe. b
aie. exinanitio meritoz vtutũ diſpſio. bñ ficioz pditio. vẽtⁱ vrẽs. ſiccãs fontẽ pie tatẽ. rozẽ mificozdie. fluẽta gre.

Gras ceſſat ꝺcurſus Ber.ſup cãt. c
vbi recurſus ñ fuerit. nec mõ nil augeẽ in gto. ſz qđ accepit vtiq̃ ei i pnitiẽ. fideⁱ ãt i modico cenſeẽ dignⁱ munẽ ampliozi.
Bernardus ſermone.35.

Peruerſi cordis ẽ occaſiões igtitudis d
inueſtigaẽ. nemo id facit niſi q etiaz gtis

UVA. BHSC. IyR_091

est ingratus. Peremptoria res est in gti
tudo. hostis gratie inimica salutis quo
niã nihil ita displicet deo pferti in filijs
gre: quẽ admõz igtitudo. Ber ser. 52.

e Est superbia z delictũ maximũ vti datis
tãq̃ i natis z in acceptis bñficijs gliam
vsurpaẽ bñficij. Ber. de diligẽdo deo

f Quãto maiora bñficia sũt hoib' pstitu
ta tãto grauiora peccãtib' iudicia.

g Nihil est qd Chriso. sup mat.
adeo idignatiõem puocet altissimi sicut i
gratitudo. ipa ẽ maloz puocatio. bñficio
rũ extinanitio: meritoz exterminatio.

Petr' ra. in quadam epla.

b Est ei benignissimi vt arbitroz z ple
ni ingenij pudoris fateri p quos pfece
ris: obnoxij pfecto ai z infelicis igenij de
phendi in futuro malle q̃ mutuuz reddẽ
cũ pfertim fiat ex vsura soꝛs.

Plini' in plogo de naturali histoꝛia.

i Gras actio est p gra suscepti muneris
nociua munerãtis laudatio.

k Gras deo agẽ Tulli' de offitijs
ẽ: totũ do z nihil doi attribuẽ. Hugo.

l Ingrat' est aduersus vnuz bñficiũ. ad
uersus alteꝛ nõ erit. duoꝛ oblit' est. fciũ
in memoriã eoꝛ q̃ exciderũt reducet.
Seneca primo de beneficijs.

m Quidã quo plus debẽt magis odẽrt
leue es alienũ debitoꝛez facit gẽ inimicũ

n Querẽs incidisse Sen. 84. epla
te in hoiem ingratũ: si hoc piculũ vitare
volueris: nõ dab bñficia ita ne apud aliũ
pereãt z apud te pibunt. Ibidem.

o Ingrati esse vitem' nõ aliena cã sz no
stra. Venenũ qd serpẽtes i alienã pnitiẽ
pferũt: sine sua ptinẽt. nõ ita vitiũ in gra
titudis cõtinet. Toꝛquet se igratus z ma
cerat. oditq̃ accepta qz r̃dditur' est z ex
tenuat iniurias vero dilatat atq̃ auget.

p Quid ãt est miser' cui bñfi Ibi.
cia excidũt: berẽt iurie. Ibidem.

q Queris qd sit qd obliuionẽ nobis ac
ceptoꝛ faciat. cupiditas accipiẽdoꝛ. co
gitam' nõ qd impetratũ sed qd petẽdum
sit. nescim' estimare res de qbus nõ cum
fama sed cũ reꝛ nã deliberãdũ ẽ. Ibi.

Eo pductus est furoꝛ vt periculosissi r
ma res sit beneficia in aliquez magna cõ
ferre. nam quia putat turpe non reddẽ
nõ vult esse cui reddat. habe qd accepisti
ñ repeto. nõ exigo. pfuisse tutũ ẽ. Ibi.

Ubi benificẽtia. l. n. o. ak. cõpassio. k.
gratitudo. liberalitas. ag. malitia. b.

Iniuria. Cõtumelia est dictis a
t vel factis turpia iferre. Aug.

Qui nõ repellit a socio si põt b
iniuriam: tam est in vitio q̃ ille q infert.

Ambroꝛsius de offitijs.

Nos in dei iniuria benigni sum' z in c
nostris cõtumelijs exercemus odia.

Iero. li. 3. sup mattheum.
Si peccauerit in te frater tuus.

Ideam iniuriam patienter sustinui. d
impietatem contra deuz ferre non potui

Hie. in epla ad cypꝛianũ pbiterum.

Tũc illata vitia bene toleram': quũ ẽ e
secreto mentis ad mala ppetrata recur
rim'. Leue quippe videbitur qd iniuria
pcutimur: dum in actione nostra cõspici
mus. qz pius est qd murmurem'. Sicq̃
fit vt ptumelijs gratia magis q̃ ira õbea
tur: quarum interuentu deo iudice pena
grauioꝛ declinari posse confiditur.

Greg. libꝛo: xxx. mozalium.

Strosius est iniuriaz tacendo fugere f
q̃ respõdendo superare. z si seruus con
uitium dicat: iustus taceat. z si infirmus
iniuriam faciat: iustus sufferat z si paup
crimine: iustus nõ respondeat. Ibi.

Patienter quippe illatam iniuriaz to g
lerat: qui pie meminit q̃ foꝛtasse adhuc
ex se habeat in quo ipe debeat tolerari z
quasi aqua ignis extinguitur. quum sur
gente furoꝛe animi sua cuiq̃ ad mentem
culpa reuocatur. quia erubescit peccatis
non percere qui õo vel pximo sepe se
recolit par cenda peccasse.

Gregoꝛius in mozalib' libꝛo. 5°

In pꝛopꝛijs iniurijs patientem esse h
laudabile est. iniurias autem dei dissimu
lare impium est. Chriso. sup mat.

Parua verba multotiẽs homicidium i
perpetrauerunt z ciuitates integras euer

UVA. BHSC. IyR_091

terunt. Nunquã parũ estimes fratrẽ stul
tũ vocare. auferens ei prudentiã ⁊ intel
lectũ quo boies sum⁹ ⁊ ab irrõnabilib⁹
distam⁹. Chriso. sup illud mat. j.
Qui dixerit fratri suo: fatue. ⁊c.

k Quicqd a quolibet boim passi fueri
m⁹ iuste. aut remissiõem accipiem⁹ oim
peccatoꝝ. aut si tãta in nob ỏlicta nõ fue
rit: clariozib⁹ honozabimur cozonis.
Chriso. homl. 9ª. sup matthevz.

l Si vindicare vis: sile. ⁊ funestã ei ỏdi
sti plagam. Chriso. sup mat.

m Discam⁹ exẽplo xp̃i nr̃as iurias ma
gnanimiter sustinere. dei aũt iurias nec
vsqz ad auditũ sufferre. naz si iurijs pro
prijs patiẽtiã tenere laudabile ẽ iurias
ãt dei patiẽter sustinere nimis iptum est.
Chriso. sup matthevũ.

n Iniuria est verbo vel facto cũ aliquo
iuste agere. exprobare est in factẽ male
dicere. Isido. i sinonimis

o Grauissimũ gen⁹ iurie est vsqz ad pe
dẽ cõtumelie puenire. Cassio. sup
illud p̃s. Conculcauerũt.

p Nescio qs nr̃m possit iplere. vt lacẽt
opprobrijs fama nr̃a ⁊ exultem⁹ in dño.
Elegãter enĩ in quodã volumie legimus
qꝑ si nõ queras gr̃iam tũ dolebis quuz in
glozius fueris. Raban⁹ sup illud mat
thei. v. Gaudete ⁊ exultate.

q Vltra felicitatẽ cõstat eẽ victorie ini
micũ saluũ fecisse nec iniuriã vindicasse.
Valerius eps in quodã ꝓmone.

r In oi iniuria multũ interest. vtꝝ ptur
batiõe aĩ an ꝓsulte fiat. Perturbatio ple
rũqz brevis est ⁊ ad tps. ido leuioza sũt
q repẽtino motu accidũt qz̃ ea q̃ pmedita
ta inferũt. Tulli⁹ i rhetorica.

f Vindicatõ ẽ p quã vis aut iuria ⁊ oio
qcqd obscuꝝ aut ignominiosuz est defen
dẽdo aut vlciscẽdo ꝓpulsat. Tuli⁹ ibi.

t Qui nõ defendit nec obsistit iniurie si
põt: tã est in vitio: qz̃ si parẽtes aut amicos
aut patriã deserat. Tulli⁹ ỏ offitijs

u Turpe est maxime boi virtuoso refri
care iniurias ⁊ odioꝝ sopitas cineres ỏ
nuo suscitare. Tulli⁹ de amicitia

Memoria bñficioꝝ fragilis. iuriaꝝ x
tenax. Sen. i puerbijs

Iniuria iniuste irrogata ei⁹ infamia est y
qui fecit. Sen. in puerbijs phoꝝ

Viri boni est scire pati nec facere iu z
riam. Ibidem.

Difficile est iniuriã cõuenire cum pa ab
tiẽtia. Ibidem.

Duplicat dolorẽ sustinẽtis idignitas ac
inferẽtis. itolerabileqz fit maluz. cui⁹ au
ctorẽ turpe sit cõfiteri. Solatiũ enĩ mali
est dignitas aduersantis. duplicat dolor
quũ ab eo a quo nõ meruerit venit. Tã
tomagis iuria ẽ affectioꝝ: qz̃to prim⁹ est
q facit. Si aliena temere ptuleris vitia:
tua itẽpestiue audies crimia. Sen. ibi.

Iniuriam irrogataz ait eius esse insa ad
niam qui fecit. discedens a maledicente
sibi ait: vt tu lingue tue: sic ego meaꝝ au
riũ sum dñs. Seneca ibidem.

Cõtumeliã nec fortis põt nec igeniũ ae
pati. Graue crimẽ etiã leuiter quũ est di
ctũ nocet. Heu qz̃ misez est ab illo leda ỏ
quo nõ possum credi. Iniuriaꝝ remediũ
est obliuio. In calamitoso risus etiã iu
ria est. Gulũ minat qui vni facit iuriã
Ubi bũilitas: e. ira. Sen. i puer.
ad. miseria. f. stultitia. e. venia. u.

Nocentia. Illa est vera ino a
i cẽtia. que nec inimico nocet.
Augustinus sup p̃s.

Vera inocentia est vbi integritas est b
sine peccato. venditio est sine debito fla
gellũ sine merito. Au. sup p̃s. 38.

Quis est innocens. qui cum alijs non c
nocet nec sibi nocet. Qui enim ⁊ sibi no
cet non ẽ innocẽs. Augustinus.

Innocẽtia ⁊ integritas leui sorde vio d
latur aspersa ⁊ gratie sue munus amittit
Ambrosius in exameron.

Sicut paruulus non perseuerat in ira e
cundia: non lesus meminit. non videns
pulcram mulierem delectatur: non aliud
cogitat ⁊ aliud loquitur: sic ⁊ nos nisi ta
lem habuerimus innocentiaz ⁊ animi pu
ritatem: regna celorum non poterimus
intrare. Hiero. sup illud matthei.

UVA. BHSC. IyR_091

Quicūqz hūiliauerit se sicut puul' iste ⁊c̄

f Innocēs inter ipsa tozmēta fruk' con
siētie bono.⁊ iter malignitates.quū ō pe
na metuit de inocētia gl'iak.

g Immedio Hie.ad ōmetriadem.
cris ē titul' virtutis :iter prauos viuere
bene:⁊ iter malignātes inocentie retinē
cādozē ⁊ moz lenitatē. Her.sup cāt.

b Gaude de inocētia ⁊ exulta.gaude in
quā:qz vbiqz illesa ē.vbiqz secura.Si tē
ptaris:pficis.si hūliaris:erigeris.si pu
gnas vicis.si occideris cozonaris.Tu
i seruitute libera es.i picko tuta.in custo
dia leta.tibi ois reat' addijcitur.tibi vni
uersa militia subiugak.te potentes hono
rāt.suscipiūt prīcipes.magnates exqrūt
⁊ illi nōnūqz te desiderant qui ipugnant
Tibi bōi parēt.mali iuidēt.zelāt emuli
inici succubūt.nec ūqz poteris victrix nō
esse.ēt si inter boies iudex iust' defuerit.

i Puritas inocen Chriso.i homk.
tie cōseruata fons ē ⁊ ozigo ois sciētie ⁊
virtutis. Hugo.

k Innocētia ē puritas ai:oēm iurie il
lationē abbozrēs. Tull' de officijs.

l Triūphus inocētie ē nō peccare tibi
liceat.i quem pl' potes peccare: desine.

m In malis spare Sen·i puerbijs.
bonū:nisi inocēs nēo solz. Sen.i puer.
Ubi cōscia.m.r.cōuersatio.m.bonestas
b.sollicitudo.af.

a Astabilitas. Jā qsqz nr̄m bo
i nū op' suscipe: agē: iplere nunc
scit.nūc nescit.nūc delectak vt no
uerit nō sue facultatis sz diuini muneris
ē.vel q scit vk' q delectak ⁊ sic ab elatio
nis vanitate sanek. ⁊ sciat q vere non de
ista ⁊ra sed spūaliter dcm̄ sit. dns da.beni
gnitatē.⁊ terra nr̄a ⁊c̄. Augustinus

b Tāto āt magis delectat op' bonū :qz
tomagis diligit deus summū atqz icōmu
tabile bonū.
Aug. de peccatoz meritis ⁊ remissione.

c Tria sunt q vagā mentē stabilē faciūt
vigilie meditatio ⁊ ozō. quaz assiduitas
⁊ iugis intētio cōfert aie stabilē firmita
tem. Johes cassianus.

Stabilitas est mētē fixā obtinere nul d
la locoz vl' tēpoz varietate in diuersa ta
ctare. Hugo

Uir ē qui cōtra biformes fortune eue e
tus vniformi mētis cōstātia militat p̄mu
nitus. Tullius.

Maximū indiciū male mēt̄ ē fluctua f
tio ⁊ iter simulatiōem virtutū ⁊ amozem
vitioz assidua iactatio. Sen.i puer.

Diuersitas est vitiū ⁊ signū vacillant̄ g
ai ac nōdū hōtis vigozē suū. Nemo p̄o
ponit sibi qō velit.nec si ꝓposuit pseueat
in eo.sed trāsilit. nec tm̄ mutat sz redit ⁊
i ea q̄ deseruit ac dānauit reoluk'.Quid
est sapia : semp idē velle atqz idē nolle ñ
pōt idē semp placere nisi rectū . Uariak
quotidie iudiciū ⁊ in cōtrariū vertit'. ac
plerisqz agit' vita p vsum. Sen.i epla

Nec pegrinatiōe lōga nec locoz va b
rietatib':tristitia mētis grauitatēqz discu
tiēs aiuz debes mutare nō celuz.licet va
stū traieceris mare.sequūt' ei te quocūqz
pueneris vitia.Quid miraris tibi pegri
natiōes ꝓdesse cū te circūferas: p̄mit te
eadez cā q̄ expulit.Quid frax iuuare no
uitas pōt:quid cognicio vrbiū aut locoz
i irritū cedit ista iactātia.On' ai deponē
dū ē.nō āte tibi vll' placebit loc'. Vadis
huc ⁊ illuc.nisi excutias icides pōd' qō
ipsa iactatiōe icōmodi' sit.sic i via onera
imota min' vrgēt iequalit cōuoluta.tutus
eā ptē in quā incūbē demergūt motu ipo
tibi vocces.egrū ei cōcutis.in vltimas ex
pellis trās.magis qs veneris q̄z quo init'
est.Bñ viuē oi loco positū ē. Sen.i ep'.

Mutare loca ⁊ i aliū de alio trāsire i
nolo.Frequēs migratio:istabilis est ai.
Ut aium possis cōtinere:p̄muz cozpozis
fugā siste.deide p̄timū remedia ꝓtinuata
pficiūt.sine desistē oculos tuos.sine au
res assuescē saniozib' vbis.quotiēs pro
cesseris:aliqua q̄ remouent cupiditates
occurrent. Senea ibidē
Ubi cōuersatio.al.

Attentio. Quod nō bona iten a
i tione facis:non tibi ꝓderit. qz
qūo feceris nō qūo illi euenerit

UVA. BHSC. IyR_091

tibi iputabit. Au.tractās illō mat.vj°. Si lumen quod i te ē.rc.

b Si semel coꝛ itentiōe corrūpit:sequē tis actionis medietas ꝛ termin' ab hoste callido secure possidet.qm̄ totā arboꝛez sibi fruct' ferre ꝓspicit quā veneni dēte i radice vulneravit. Sūma cura vigilāduꝫ est. ne vł bonis opibus seruiēs mens re ꝓba itētiōe polluat Greg.i mozal.

c Hūane aures talia verba nr̄a iudicāt qualia foꝛis sonāt.diuia ꝏ iudicia talia foris audiunt: qualia ex itimis ꝓferunt.

d Oi cura seruād' Greg.28.moꝛ. ē a malitie puluere:ocul' coꝛdis.ne hoc qō i actione rectū boib' ostēdit:apud se metipīz p vitiū elatiōis itorq̄at. Ibidē

e Valde laboꝛiosum ē custodire ne ma la bō facē audeat.ne i bōis actib' p iten tionē titubet.ꝛ inter recta opa sinistra co gitatio illudat. Greg.li° xj°. mozaliū.

f Sicut fabꝛica colūnis:culūne āt basi b' initūt:ita vita nr̄a i virtutib'.virtutes āt i itentiōe itima subsistūt. Gg.i moz.

g Tūc solū ꝏ vera obsequia redimus qnū eū ꝓpter amoꝛis fiduciā nō timemus quū nos ad bona opa affect' nō met'oiri git quū malū nr̄e mēti nō placet.nō ē sen sus i crimie.sz affect'. Greg.in moza.

b Ut iteriꝏ oculus ve simplex sit:duo illi arbitroꝛ eē necessaria.caritatē i intē tione.ꝛ veritatē i electiōe.quō oeiq̄ sim plex erit ocłus cū ignoꝛātia vitatis eius q bonū diligit ꝛ malū nesci' agit:hui' bo nus ē qdē ocłus qz pi'. nō tñ simplex qz cec'.Et est q bonū ꝛ libēter agit ꝛ ꝓudē ter itelligit. Illi' vero oculū nō imerito simplicē dixeri:vtpote cui neutꝛ bonum ꝏsit.nec zel'.s.bon' nec scia.is vero ocu l' nequā est q puersus parit ꝛ cec' bonū agit ꝛ malū credit.

Ber.de p̄cepto ꝛ dispensatione

i Bonū ꝓpsus cōdēnat itētio ꝓaua ꝛ ñ penit' excusat recta. Ber.ibidem.

k Sicut oculū simplicē duo ista faciunt bona:amoꝛ boni ꝛ cognitio dei: sic neq̄ oculū duo eregiōe mala ꝓstituūt.cecitas q' fit vt vitatē ñ agnoscat.ꝛ puersitas qua fit vt diligat iiqtatē. Ber.ꝏ ꝓsiōratiōe

l Causa actū poterit decoꝛare:si aut ne cessitate subsistat:aut vtilitate vigeat. aut honestate splēdescat.aut cū affectu mētis tota valeat substātia opis tolerari. opus nō ex se sz ex cā fit crimē. nec aliqua vir tutis ostētatiōe claresćit.cui voluptas ozi ginē p̄bz. Chriso.i tractatu ꝏ simbolo

m Nihil itereſt quo aio facias qō vitio sum est fecisse qz facta cernūt. aim' vero nō videt. Nullo ei laus est nō facere qō facere nō possis. Sen.de moꝛib'

Ubi coꝛ.b.elemosina.b.y.af. excusa tio.c.exēplū.i.iactātia.e.f.hypocrisis.m bf.loquacitas.n.nocumtū.t. relinqre.p.

a Nuidia. Inuidia est filia sup i bie.sz ista mr̄ supbia nescit eē ste rilis. vbi fuerit ꝓtinuo parit. suf foca matrē ꝛ nō erit filia.

Aug.de verbis dñi sup mat.

b Inuidia vitiū diabolicū quo solo dia bol' re' ē ꝛ iexpiabiliter reus. Nō ei dia bolo dicit vt dānet: adulteriū cōmisisti. furtū feciſti:villā alienā rapuisti:sed boi stanti inuidisti.

Augustin' libꝛo p̄mo ꝏ doctrina xp̄iana.

c Tolle iuidiā ꝛ tuū est qō habeo:tollā iuidiā ꝛ meū ē qō bēs. Au.sup iohez

d Inuidia est odiū aliene felicitatis re spectu supioꝛ qz eis nō equat respectu i feriꝏ ne sibi equēt respcu pariū:qz sibi equāt.Uñ caim iuidit habel ꝓspitati. ra chel lie fecunditati.saul dauid felicitati. Per iuidiā ꝓcurat' est lapsus mundi ꝛ mozs xp̄i. Aug.in quodā ſmōe.

e Ozo te:qd iuido delectatiōis p̄stat.i uidia:quē secretis qbusdā ꝓscie vngulis liuoꝛ ipe discrepat:ꝛ alienā felicitatē toꝛ mētū facit: Hie.i epła ad demetriadē

f Paruul' est qui iuidia occidit.qz nisi ipe iferiꝏ existeret de bono alteri' non doleret sed inter hec sciēdū est q ꝙuis p oē vitiū qō ppetrat būano coꝛdi ātiq̄ ho stis viis infundit.in hac tñ negtia sua to ta viscera serpens cōmouit ꝛ ipzimende malitie pestē vomit. Gg.li°.5.mo.

g Euenire plerūq̄ solet:vt nō amissa ca

UVA. BHSC. IyR_091

ritate etiam inimici ruina nos letificet. ⁊ rursum eⁱ gl'ia sine iuidie culpa ꝓtristet qz ꝑ hoc quosdaz bñ erigi credim⁹. ⁊ ꝓficiente illo plerosqz iniuste oppzimi foz midamus. Gregozius .xxxij⁹. mozaliū.

b Jnuidi colo⁹ palloze afficit. ocl'i depmūt. mēs accēdit. mēbza frigescūt. fit i cogitatiōe rabies. i dētib⁹ stridoz. Mā quū iuidi mentē liuoz excrutiat: bonuz qđ appetit sibi ab alio adimi aut restringi metuit. q g̃ liuozis peste: plene carē desideratillā bēditatē diligat: quā cobēdū numerus nō angustat. Greg. i homelia.

i Mil letū de ꝓpzijs libet. qz tabescētez mentē sua pena sauciat. quā felicitas tozquet aliena. ⁊ q̃to opis i altū fabzica ducit: tāto fundamētū mētis liuoze ꝓfundi⁹ suffodit. vt quo alij ad melioza ꝓperant eo ipo deteri⁹ ruat. Gg. li⁰ .v⁰. mozaliū.

k Tāto qsqs pl⁹ iuidet alijs bona pñentia: q̃to min⁹ ea ipe cōtempsit.

l Bū electi ꝓficiūt Gg. li⁰ .v⁰. moza. reprobi ad rabiē furozis excitāt. ⁊ bona nascētia q̄ volūt imitari psequūt. Jbi.

m Quēadmodū columna si recta fuerit accepto pōdē āpli⁹ ꝓfirmat: si āt modice obliquata fuēit: ñ solū ñ ꝓfirmat: sz āpli⁹ vadit ad lat⁹: sicz coz bois si fuerit rectū vidēs opa viri iusti: audiens doctrinā sapiētie ei⁹: āpli⁹ cōfirmat. Sz si cor puer sum fuerit: nō solū nō cōfirmat: sz magis ad iuidiā excitat ⁊ magis puertit Chriso. sup illō mat. xxj. Jndignati sunt.

n O iuidia q̄ semp sibi ē inica. nā q inuidet sibi qdē ignominiā facit. illi āt cui inuidet gl'iā parit. Chriso. sup mattheū.

o Tātos iuidus hēt iuste pene tozto⁹ez q̃tos iuidiosus būit laudato⁹es. Pzosper li⁰ .z⁰. de vitijs ⁊ virtutib⁹.

p Jnuidia i suū auctozez recipzoca est ō bono alteri⁹ tabescētis animi cruciat⁹.

q Jnuidia iusti⁹ nihil ē: q ptin⁹ Jdē. ipsum auctozez pmit. excruciatqz suum.

r Huic. s. iuido vult⁹ minax: toru⁹ aspectus: pallo⁹ i facie: i labijs tremo⁹: i dentibus stridoz: verba rabida ⁊ effrenata cōuitia: ⁊ man⁹ ad violētiā pzōpta: iuxt illō poete: pallo⁹ i oze sedet. macies i cozpore toto. Nūq̃ ē recta facies. limat rubigine dētes. pectoza felle virēt. ligua ē suffosa veneno. Risus abest: nunq̃ nisi ferre dolozes. Petrus raueñ.

Virū foztez excitat ad virtutis exerci f
tiū alieni liuozis aculeus. nec mētis oculos tozpere pmittit. Jnuidia detractus iacob q i baculo suo tozdanē trāsierat. ñ redijsset cū duabus turmis: nisi eū iuidia esau agitasset. Joseph nō ipasset egypto nisi fratrū iuidia ipm vendidisset. Scriptū qppe ē: habel eē nō pōt: quē caim malitia nō exercet. Jdem.

Si qnis itorrentē diuitiaꝝ natat cum t
crasso opes spgit: cū ciceroē i spē disputat. cū platone philosophiam facie ad faciem speculatur. cū hyppolito castitatis speculo sigillat: i būc oēs suaꝝ detractiones aceruos expēdit.

Jnuidis Alan⁹ ō ꝓplāctu natuē u
aliena ꝓspitas aduersa: aliena aduersitas ꝓspa iudicat. hi i aliena gratulatiōe tristāt: i aliena tristitia gratulāt. Jsti suas i aliena pauptate diuitias suā pauptatem in alienis diuitijs mētiūt. isti āt aliene fame serenitatē detrationis nubilo nubilare conant. aut eiusdē gl'iaz sola tacitur nitate furari. isti āt puraz aliene ꝓbitatis sinceritatē fermētant. aut veris falsitatis fermēta maritāt. Alanus ibi

Sapie gl'iā degl'iat liuoz iglozi⁹. Jbi.

Jnuidia qd mōstruosius mōstrū: aut x
quid dānosi⁹ dānū: q̄ culpabilioz culpa: q̄ penalioz pena: hec est erronee cecitatis abyssus. būane mētis infern⁹. cōtentiōis stimulus. cozruptiōis acule⁹. Qui sunt i uidie mot⁹. nisi būane trāqllitatis hostes mūdane tētatiōis satellites: aī labozātis vigiles hostes: aliene felicitatis excubie

Alanus ibidem.

Si qs g̃ liuozis rubiginē iuidie tineā y
a mētis thesauro velit pscribē: in alieno doloze suū dolozē iueniat ꝓdolēdo. alienū gaudiū suū faciat ꝓgaudēdo i alienis opibus suas pēset diuitias. i aliena pauptate suā lugeat pauptatez. Alan⁹ ibi.

UVA. BHSC. IyR_091.

z ¶Nulla tã modesta felicitas est q̃ mali gnitatis dẽtes vitare possit: diuites ei sunt alienis iacturis. locupletes calamitatib⁹ imoztales funerib⁹. vnò quidã iterrogat⁹ qũo iuidos nõ bẽret: respõdit. Si nihil igt ex magnis reb⁹ hũeris: aut nihil felicit gesseris. nã sola miseria caret iuidia.

ab Affricano Valeri⁹ maxim⁹ li⁹ 4⁹. iustitia virtutẽ. virt⁹ gl'iaz. gl'iosa emulatiõe ꝓpauit. Tullius 2⁹ rbetozice sue

ac ¶Inuidiam effugies: si te non igesseris ocul⁹. si bona tua non iactaueris. si sciueris i sinu gaudere. Seneca. xvij⁹ epl'a.

ad ¶Et si ml'tos inimicos tibi faciat iuria ml'tos tñ faciet iuidia. Sen. ò mozib⁹.

ae ¶Homo sum: qũo deuitabo seculaz rez iuidiã. ¶Facil⁹ ẽ paupi cõemptũ effugere q̃z diuiti iuidiã. Seneca ibidem.

af Utinã iuidi oculos haberẽt i oĩb⁹ ciuitatibus: ut de oĩbus felicitatibus tozquerenl'. nam q̃zta felicium sunt gaudia: tãti iuidoz sunt gemitus. ¶Ibi.

ag Venenũ qò serpẽtes i alienã pnitiem effundũt sic sua cõtinẽt ñ ita vitiũ iuidie ꝓtinel'. nã iuidũ torquet z macerat. bona odit z extenuat. iniurias vero dilatat atz auget. Seneca i epistola.

ab ¶Nũq̃z meli⁹ tozquebit iuidos: q̃z virtuti z glozie serutẽdo. Seneca ibidem.

al ¶Inuidia tacite sz inimice irascit. ¶Inuidiã ferre aut foztis aut felix põt. ¶Ibi.

ak Si nõ iuideris: maloz eris. nam q̃ iuidet minor ẽ. Scito qd ẽ iuidia. Doloz ẽ ai ex alienis cõmodis. Scito ẽt z illò. q̃ nulli iuidet vir bonitate pdit⁹.

Ubi detractio Seneca i ꝓuerbijs. ab. ab. am. discozdia. n. laboz. m. malitia. g. h. miseria. t. patria. t. potestas. a. pdestinatio. l. m. vitiũ. c. h.

a ¶Pocrisis. Simulata equitas

i nõ ẽ eqtas sed duplex iniquitas. qz iniqtas ẽ z simulatio.

b Quisquis Aug. sup ps⁹ lxiij⁹. appetit videri qò nõ ẽ: hypocrita ẽ. simulat ei iustũ. nec exibet. qz totũ fructũ i laude boium ponit.

Augustinus in li⁹ de ẽmõe dñi i mõte.

Seneca eo dãnabilius colebat idola quo illa q̃ mendacit agebat: sic ageret: vt cũ populo veracit agẽ existimaret. c

Augustinus li⁹ vj⁹ ò ciuitate dei.

¶Hypocrita q latie dicit simulatoz auarus ẽ. q dũ iniqz agẽs desiderat ò scitate venerari: laudẽ vite rapit aliene. d

Glosa augustini sup illò iob. xxvij. ¶Que ẽ spes hypocrite:

Quaz multos hypocritas sub habitu monachoz vsqz quaqz disposit calidissim⁹ hostis. circũeuntes puitias oẽs petũt. oẽs exigũt. aut sumpt⁹ lucrose egestatis: aut simulate pciũ scitatis. e

Aug. li⁹ ò opib⁹ mõachoz.

Cũ cepit aliquib⁹ tẽtatiõib⁹ ea ipa vl' subtrahi vl' negari: q̃ isto velamine conseq̃ti sunt vl' cũ cõsequi cupierũt: tũc necesse ẽ vt appeat vtrũ lupus sit: i pelle ouia an ouis i sua. Aug. sup illò matthei vij. ¶Qui veniunt ad vos in vestibus ouium. f

Latet plerũqz sub tristi aictu lasciuia z deformis hozroz vili veste obtegit: vt secreta petulãtiũ tegãt aioz.

Ambzo. i quodã sermone.

Si castũ me simlo: z aliud est in ꝓscia hẽo gloziã mercenariã. sz supplicia peccatoris. z i cõpatione duoz maloz: leui⁹ est i aliũ apte peccare: q̃z simlare z fingẽ scitatẽ. ¶Hieronim⁹ sup isaiã li⁹ vj⁹. g

Quia strepitu labioz bñdicũt dñm: z imũda mẽte veritati iterius ꝓtradicunt. ¶Hieronim⁹ sup illò matthei vj⁹. ¶Populus hic labijs me honozat.

Intus nero: foris cato tot⁹ ãbigu⁹ mõstrum est velut quedã bestia cõpacta ex illud poeticũ. Leo pars ꝑma draco media ipa chymera. ¶Hie. i quadã epl'a. h

Quia ml'ti sil'ãtes z ficti: iõ difficile inuenit i quo coz z facies. i. opatio atz doctrina in vno cõuenit. quũ ãt hoc inueries da gloziam deo qz hoc eius donum est. Glo. sup illud eccl'i. xiij⁹. ¶Uestigium coz dis boni z facietis bonũ difficile inuenies i

Ue peccatoz terraz ingredienti duabus vijs. Duabus quippe vijs terrã peccatoz ingredit: qñ z dei ẽ qò ope exhibet m

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ mūdi qđ ꝑ cogitationē q̄rit.

n Simō crucē Greg.li°.xj°.moraliū. poztās nequaq̄ mozik.qz oīs hypocrita cozpus qdez ꝑ abstinētiam afficit:sz tñ ꝑ amozē gl'ie mūdo viuit.

o Nō iduef Greg.li°.viij°.moraliū. vestē ex lana linoq̄ cōtextā. Per lanam simplicitas:ꝑ linū subtilitaſ designat. Et nimiꝝ vestiſ q̄ ex lana linoq̄ cōtexik:linū interius celat:lanāq̄ exterius demōstrat Vest ē ḡ ex lino lanaq̄ cōtextā iduit:q in locutiōe vl' actiōe qua vtitur:itus subtilitatē malitie coopit:ꝛ simplicitatē foris i nocētie ostēdit. Ibidem.

p Quid in cūctis suis opib⁹ hypocrita spat:niſi reuerētiā honozis:gl'iaz laudis a meliozib⁹ metui:sanct⁹ ab oībus vocari Ecce quomō adulterak liquoz balsami.

q Hypocrita Ḡg.li°.viij°.moraliū. ꝑ arrogātiā deprauak.quū patioz ē mozi q̄ cozripi. Greg.ibidem.

r Hypocrite quū ēt i peccatis grauibus missis mozīū:sanctos se esse reputāt.qz sanctos se reputari estimāt.Student enī nō virtutes colē:sz vitia tolerare.

s Qualis hypocrita Gregozius. ipitis inotescit: talis vult ab oīb⁹ estimari.ꝛ patioz ē mozi q̄ cozripi.Hypocrita quot vitijs ē plen⁹:quaſi tot stercoribus i ꝓspectu eīus iudicis illius pectus fetet Hypocritaꝝ cozda diabol' tacit⁹ tenet.ꝛ quaſi ipe getus ibi dozmit.vbi eos quos possidet gescē nō pmittit. Ḡg.i moza.

t Quid ē vita hypocrite:niſi quedam visio fantasmatis:q̄ hic ostēdit i imagie qđ nō habet i veritate: Gregozius ibidē.

u Hypocrisis ē vtutū simulatiōe clausū vitiū absc̄dē ꝛ arte palliaē. Ḡg.ibi.

x Hypocrita i laude posit⁹:sz būc gl'q̄ cozripe audeat:aspitate sua ꝓtinus vitaꝝ cozripiētis cecat.repbēsum se i prauita te iraſcik loqui sibi redarguētē.deteriοz efficik:exaspak.in cōtumeliā surgit.bona opa sua in vsum ꝓpzie laudis assumit.qđ solet⁹ ꝓpzīū ē dei:sumit i laudē sui.s.gl'iā.

y Hypocrite quo exte Ḡg.i moza. ri⁹ hoīb⁹ placent:eo si iteri⁹ aspicē negligunt.totoſq̄ se in verbis ꝓximoꝝ fundūt ꝛ sanctos se eē estimant.qz sic se bēri ab hoīb⁹ pēsant. Greg.li°.xj°.moralium.

Vult hypocrita scire diuīa eloqa.nec tñ facere.vult docte loqui.nec tñ viuere. z

Hypocrite Greg.xv. moralium. ab ante districtū iudicē:excusationē de ignorātia habere nō possunt.qz dū āte oculoſ hoium oēm modum scitatis ostentāt:ipi sibi sunt testimoniū.qz bñ viuē ñ ignorāt

Dis hypocrita Greg.xvj°. moz. ac cozp⁹ ꝑ abstinētiā afficit.sz tñ ꝑ amozem gl'ie mūdo viuit. Greg.4°.moralium.

Hypocrite ꝑ cās dei itentioni defuiūt ad secl'i.qz ꝑ ipa quoq̄ que se agere sancta ostēdūt:nō cōuersationē q̄runt hoium:sz auras fauoꝝ. Gregoꝛi⁹ xxj°.moraliuz.

Hypocrita vt sine fine crucief:viuere ae sine fine cōpellik.vt cui⁹ vita hic moztua fuit i culpa:illic ei⁹ moꝛs viuit i pena.di cat ḡ:lucet q̄ facta oīa.nec tñ cōsumek qz cruciak ꝛ nō extiguik.mozik ꝛ viuit defic ꝛ substitit.finik semp ꝛ sine fine ē Ḡg.li°.xx°. moralīū sup illō iob⁹ Luet.ꝛc.

Quid dicturi sum⁹ q iniqua opib⁹ do af cemus:ꝛ sola voce ea q̄ sunt iusta ꝓtendi mus.ossa ieiunijs atterūk ꝛ mente turgem⁹. cozp⁹ despectis vestibus tegik.ꝛ elatione cozdis purpurā supam⁹:tacem⁹ in cinere ꝛ excelsa nō despicim⁹. doctozes būilium. duces supbie.ouina facie lupinos dentes abscōdim⁹. Ḡg.i regiſtro

Hypocrite volūt eē būiles sine despec ag tu.paupes sine ǒfectu. bñ vestiti sine sollicitudie.ǒlicate pacis sine laboze.alijs adulātes.alijs detrabētes mozdaces vt canes.dolosi vt vulpes. supbi vt leones itrisec⁹ āt lupi rapaces. mellis dulcedinē.i.ianis gl'ie ꝛ latētis lasciuie vt vzsi q̄rentes. Volūt eē sine auctate iudices.sine visu testes.postremo falsi accusatoēs ꝛ oi veritate carētes. Bernardus

Serpit bodie putrida tabes hypocre ab sis ꝑ oē cozp⁹ eccl'ie.ꝛ quo toleratī⁹:eo despati⁹.eoq̄ pic'kosius quo comunius.

Herodes deuotionē Bernard⁹. ai ꝓmittit.sz gladiū acuit.ꝛ malitiā cozdis

UVA. BHSC. IyR_091

depigit colore būilitatis. but' psonā rep
sentāt hypocrite. q dū ficte deū qrūt: illū
nūq̄ merēt iuēire. Chriso. sup mat. 2°
ak Alia res sic extermiat bonū sicut sita
tio. nā malū sub spē boni celatū dū nō co
gnoscit: nō cauet. Chriso. sup mat. vij°
al Lup' tect' pelle ouina p vocem cogno
scitur. z p actū ouis balat iciiata deoruz
lupus vlulat ptra celum. hoc supbie illō
būilitatis signū. ouis herbā māducat. lu
pus carnē. Chrisostom' ibidē.
am Hipocrita: si bonū ē bonū ee: vt qd vis
appere qđ ñ vis eē: Si malū ē malū esse
vt qd vis esse qđ nō vis appere: Si bonū
ē bonū appere: melī' ē bonū esse. Si ma
lum ē malū appere. peī' maluz esse. g aut
appaē qđ es. aut esto qđ appes. Chriso.
an Tolle hoc vitiū ō clero: vt ñ velit boī
b' appere. z sine labore oia vitia referāt
Ex hoc vitio nascit: vt ne velit iter se me
liorē bēre. Chriso. sup mat. homk. z°
ao Pharisey iustitia erit in ostētatione
opis. z nō i rectitudine intentiōis. in locu
tione nō i ope. i corporis afflictiōe: nō in
mādatoꝝ obseruatiōe. i miorib' obseruā
tijs. relictis grauioꝝib' legis.
Chrisostom' sup matthēum 5°
Nisi abūdauerit iustitia vra. zc̄.
ap Hypocrita greco sermōe i latino sita
tor interptat. q duz vitijs mal' sit. bonū se
palā ostēdit. Hypocrita enī falsum crimi
num iuditium interptatur.
aq Exitus ma Isi. x°. ethimologiaꝝ.
nifestat qđ a prīcipio celabat. z q̄ dubia
sunt i origine pbāt a fine.
ar Hypocrisis Hugo de meditatiōe
subtile malū. secretū vir'. venenū latens
virtutū fuc'. tinea scitatis. hypocrisis se
cura sit at. spa fallit. curiosa mentitur. z
crudeli arte virtutes trūcat mucrone vir
tutū. ieiunū ieiunio perimit. oratiōe ora
tionē vacuat. misericordiam miseratione
psternit. Hipocrisis cognata febri: frigi
do poculo ppinat ardore. qđ corporib'
est hydropis: hoc hypocrisis aiab'. Hec
enī hydropis bibēdo sitit. hypocrisis in
ebriata ē siti. Petrus Ra. i sermone.

Toti' iurie nīa captabilioꝝ q̄ eoꝝ q as
cū maxie fallāt id agūt vt bōi viri videāt
ideo orati'. Nūq̄ te fallant ai sub vulpe
latēte. ipia sub dulci melle venena latēt.
Preceptio celestis vult Ibidē. at
iactātiā tollere. pōpā auferre. vanitatem
demē. submouere ianē gīaz. z sic iustitiā
vult celari. Justitia p se sibi abundat ad
glorīā: spectacum populi: vulgi laudes
fauores boim: mūdi gīam non requirit
Illa vo iustitia q̄ ē hypocrisis: iustitia nō
est. mētis oculis. fallit aspect'. videntib' il
ludit. decipit audiētes. seducit turbas. tra
hit populos. famā ledit z vēdit. clamorē
emit. mercedē rapit pītem. pmiū nō qrit
futuꝝ. cecat oculos. ceca ipsa non videns
vult videri. Petrus Ra. ibidem.
Demosthenes cū irrogaret: qd nā i oi au
cēdo esset efficacissimū: respōdit: hypocri
pit. i. hypocrisis. interpellat' itey fo z ttio
idem dixit. Valerius maximus li. vij°.
Illō te āmoneo: ne eoꝝ more q nōpsi ax
cere sz cōspici cupiūt: facias aliqua q̄ in
hitu tuo aut genē vite notabilia sint. Asi
pey cultū z vitiosum caput: z negligētio
rē barbā z idictū argēto odiū: z cubile
humi positū z quicqd ad laudem puersa
via sequit euita. Seneca xiij°. epa.
Quid si nos boim cōsuetudini ceperi ay
mus excerpere: intus oia dissimilia sint
frons populo nra cōueniat. nō splēdeat
toga nec sordeat quidē: nō bēam' argen
tum i quo soli auri celatura desceēdit. sed
nō puteus fragilitatis iudiciū auro argē
toq̄ caruisse. Ibidem.
Nēpe ppositū ē fm naturā viuē. hoc az
āt cōtra nām est torqre corp' suuz z ferti
les odisse mūditias z squalorē appetere
z cibis ñ tm vilib' vti sz horridis. Ibi.
Nō bēm' ista odorifera nec emptorē ba
decipim' nihil iuētuꝝ quū itrauerit pter
illa q̄ in frōte suspēsa sūt. Sen. zz. ep°.
Multoꝝ q̄ i becilia sunt latēt vitia in bc
strumēta illis explicāde nequitie desunt
Sic tuto serpēs pestifera tractat dū riget
frigore. nō ōsunt tñ illi venena. sz torpēt
multorum crudelitas luxuria z ambitio

lz

UVA. BHSC. IyR_091

vt paria pessimis audeat: fauor fortune defuit. Seneca. 42ª epistola.

bd Virtutē bona sequit fide q se nō exor nat ꝛ pigit. ſz idem siue ex denuntiato vl deaſ: siue ipatus: at subito. nihil simlatio pficit. Veritas i omnem ptem eadem ē.

be Vis videri Seneca lxxxª epla. ab hoibꝫ an nō: nūq̄ bone honestatis est lōga simlatio. Quid de alienis moribus ꝛ tuis iudices multi sunt obligandi. pauci sunt offerēdi. Ibidem.

bf Multomagis ad rez ptinet qualis ti bi: q̄ qualis alijs videaris.

bg Nunq̄ bona Sen. 87. epistola. fide vitia mansuescūt. Tigres ꝛ leones nūq̄ feritatem exuūt. aliq̄n submittunt. ꝛ quū mime expectaueris exaspat rozuitas mitigata. Seneca ibidem.

bh Nemo pōt psonā fictā diu ferre. ficta i naturā suā cito recidūt. quibꝫ āt veritas subest. vt ita dicā: q̄cūq̄ ex solido enascūt i maiꝫ melioꝫq̄ pcedūt. Sen. ad nēonē.

bi Malus vbi se bonuz simulat: tunc est pessimus. Seneca i puerbijs. Vbi abstinētia. f. adulatio. ab. ābitio. s. t. auaritia. q. cōfessio. ag. cōscientia. n. contē ptꝫ. s. cōuersatio. b. al. coz. a. b. correctio ad. detractio. e. doctrina. ag. fraus. v. gloria vana. i. bonoz. p. būlitas. k. inmicitia. m. patientia. a. pfectio. q. platio. am. religio. p. ak. at. ax. ay. sacerdos. t. supbia. r. ae. verecūdia. t.

a Ira. Ira ē: q̄ quū iest opio turi bulenti appetitꝫ iferēdi ea q̄ facilitatē actionis ipediunt. idcirco plerūq̄ nō hoibꝫ tm̄ sz calamo irascimur i scribēdo. cūq̄ colidimꝫ atq̄ frāgimꝫ. ꝛ aleatores tasseris ꝛ pictores pincello. ꝛ cuicūq̄ istrumēto qlibet ex quo difficilia tem se pati arbitrat. ac ēt assiduitate ira scēdi fel crescere ēt medici affirmāt. crescemento āt fellis rursus ꝛ facile ꝛ ppe nullis causis existētibꝫ irascimur.

Augustinus i epistola ad neb.

b Sicut actum corrūpit vas si diutiꝫ ibi fuerit: sic ira corrūpit coz. si i alium diez durauerit. Augustinus i epla.

Furoz ē ira breuis. q̄ nō tā ex malitie c
proposito: q̄z euentu subito contingit.

Lites aut nullas hēatis Aug. d
aut q̄z celerime finiatis. ne crescat i odiū ꝛ trabē faciat de festuca. ꝛ aiam faciat homicidā. Sic ei legit: q fratrē suū odit: homicida ē: qcūq̄ cōuitio vl maledicto vel ēt criminis obiectu aliquē leserit: meminerit satisfactione q̄z citiꝫ curare qđ fecit ꝛ ille qui lesus est sine deceptiōe dimittere. Si āt seinuicez leserint: iuicē sibi debita relaxare debebūt pp oronēs vestras quas vtiq̄z q̄to creberiores hētis: tanto sanctiores habere debetis. Aug.

Melioz est aūt qui q̄zuis ira sepe tē e
tet tñ ipetrare festinat vt sibi dimittat cui se feciſſe agnoscit iuriā: q̄z qui tardiꝫ ira scit ꝛ ad veniā petēdam tardiꝫ iclinat. q āt nūq̄z vult petere veniā aut ñ ex aio petit: sine causa est in monasterio etiā si ide nō pisciat. Augustinꝫ ibidem

Ira fratris si fuerit iueterata iaz odiū f
ē. Ira turbat: odiū extinguit. ira festuca odiū trabs est. Aug. sup pſ. 54.

Iram fratris tūc portabis. quū tu ad g
uersus eū non irascaris vt rursuz eo tpe quo te ita pōccupauerit: ille te lenitate ꝛ trāqllitate suppoꝛtet. Au. ō vbis apli

Nulli irascēti ira sua videt eē iusta. b
Ira eni iueterascēs ita fit odium: dū qua si iusti doloris admixta dulcedo diutius eā in vase detiet donec totum arescat. vas q̄z corrūpat. Aug. ad diascoz

Resiste ire si potes. cede si non potes i
Si p̄uenerit ꝛ pōccupauerit mentē tuaz iracūdia ꝛ ascēderit i te: nō reliquas locuz tuū. locus tuꝫ patiētia ē.

Non medio Amb. ō officijs liꝰ. jꝰ. k
cre ē mitigare iracūdiā. non iferiꝫ q̄z aio nō cōmoueri. Hoc nām est. nature illud.

Irascimi vbi ē culpa Amb. ibi. l
cui irasci debeatis. nō pōt ei fieri: vt non rez idignitate moueam. aliogn nō virtꝫ sz lenitudo ꝛ remissio iudicat.

Qui sibi irascit qz Amb. ibidez. m
cito moꝫ est: desinit irasci alteri. q āt vult irā suā pbare iustā: plus iflāmat ꝛ cito in

UVA. BHSC. IyR_091

culpā cadit Ambrosius ibidem.

n Est vt passio grauissima: culpa cōscie quam rō emollit ꝛ cōprimit. emollirī enī pōt. eradicarī nō pōt. qm̄ anim' q ē ratonis capax: nō ē sua ꝛ passionū dñs sz rep hēsor. neqz ei fieri pōt vt facilis ad iracū diā nō trascat. sz vt rōne se tēpet. idigna tionē cohibeat. a puniendo se reuocet. si cut ꝛ ppheta nos docet dicens. Irascimini ꝛ nolite peccare. cōcessit qđ nature est negauit qđ culpe ē

Amb. ō iacob ꝛ vita beata li.j.

o Nō irā ipetrat. sz idulget nature quā homo puēire nō pōt. mitigare pōt. Igit ꝛ si trascimur affect' nr̄ motuz recipiat sz naturā. nō peccatū pter naturā.

p Preclarū Amb. ad v̄celensem. ē motū tēpare cōsilio. nec minoris virtutis dicit cohibē iracōdiā idignationēqz cōpescē: qz oio nō trasci. cū pr'imūqz illō leui': istud fortī' estimet.

q Incētiuū Amb. sup lucam li.v. ad male opādum aut iracūdia aut cupiditas esse cōsueuit. Amb. de padiso.

r Est ira q̄ iustitiā dei nō opat. ꝛ furori pria mēti sue: vi potestate facit. ī tātum vt labia tremāt. dētes cōcrepēt. vult' pallore mutet. recte illō laudat arcetarētini: q cū villico suo irat': tā te īgt occiderē: nisi irat' essem. Hiero. sup ioel ppbetam.

s Quid iracūdo furor su' cōfert: qué se uissimis exagitatū stimulis conscie: ita ab oi cōsilio ac mente deturbat: vt dū trascit īsaire credat: Hiero. ad demitriadē.

t Per irā sapiētia pdit: vt qđ quoue or die agēdū sit nesciat. Gr̄. li.v. mozal.

u Aliqñ ira ptubato aīmo quasi ex iudicio silētiū dicit. vt q se foris p liguā nō exprimit: itus deteri' ignescit. vt irat' qsqz collocutionē suā prio subtrahat. ꝛ nihil dicēdo q̄z sit aduersus dicat. Gr̄. ibi.

x Plerūqz p silētiū clausa ira itra mētē vehemēti' estuat. ꝛ clamosas tacita voces formar. Verba sibi qbus exaspet objcit ꝛ quasi ī cause examie posita durius exaspata respōdet. Gregorius ibidem.

y Quāta sit iracūdie culpa pensare pos sum'. p quā patiētia pdit. vt qđ quoue or dine sit agendū oio nesciat. qz nimiz ītel ligētie lucē ira subtrahit. quū mentem p mouēdo confundit. Ibidem.

Per irā iusticia relinquit. qz dū ptur z bata mēs iudicium sine rōne exaspat: oē qđ furor suggerit: rectū putat. Per iram gratia vite socialis amittit. qz q se ex humana rōne nō tēpat: necesse ē vt bestialit viuat. Per irā māsuetudo amittit. p irā cōcordia rūpit. p irā lux veritatis amittitur. qz quū mēti iracūdia cōfusiōis tenebras icutit. huic de' radiuz sue cognitionis abscōdit. Gregorius ibidem.

Per irā spūssci splēdor excutit. q sup ab būilē ꝛ quietū requiescē dicit. qz quū ira quietē subtrhait suā: spūiscō claudit bītationē. cui' recessiōe anim' vacu' ad aptā moz isanīā ducit. ꝛ vsqz ad supficiē ab intimo cogitationū fundamēto dissipatur.

Plus sepe ira in vidicta Ibidē. ac exigit: qz iiuria accipit. Ira quū deliquētiuz culpas isequit: nō debet menti quasi dña pire. sz pōt ratiōis tergū quasi ācilla famulari. Gregorius ī mozalibus.

Quotiēs ira aīm iuadit: mentē edoma ad vice te ipz differ tps furoris. Quū tranquilla mēs fuerit: fac qđ placet Ibi.

Nā ire sue stimulis accēsuz cor palpi ae tat. corpus tremit. ligua se ppedit. facies ignescit. exaspant oculi. ꝛ nequaqz recognoscūt. noti. ore qdem clamorē formar sz itus qđ loquat: ignorat. In quo itaqz iste ab arrepticijs lōge ē: q actiōis sue cōscius non est. Gregorius li.v. mor.

Aliqñ iracūdus man' non erigit. sz ī af maledictiōis iaculū liguā vertit. fratris nāqz ītitū pcib' exposcit. ꝛ hoc deuz ppetrare expetit. Gregorius ibidem.

Alia ē ira quam ī patiētia excitat. alia ag quā zel' formidat. illa ex vitio hec ex virtute generat. Ira p vitiū ocłos mētis excecat. ira āt p zelū turbat. Si nobis ꝛ prīs deliquētib' trascimur: nō peccam'. si enī sic prios vt nos amare pcipimur. restat vt sic eorum errorib' sicut nr̄is vitijs trascamur. Greg. ibi.

l4

UVA. BHSC. IyR_091

ab Melior ē q q̄uis ira sepe tentat: tñ veniā ipetrare festinat: q̄ q tardus irascit ⁊ ad veniā petendā tardius inclinat. Qui ātnūq̄ veniā petit aut ñ ex aio petit sine cā est in monasterio. etiā si inde ñ pijciat

ai Meti furoē ebrie oē Gg. i rgistro qđ rcm̄ ðr puersū videt. Gg. sr ezech.

ak Nō irasci vbi irascēdū ē ⁊ nolle emē dare peccatū est. Plus vero irasci q̄ ira scendū est: peccatuz peccato addere est.

Bernardus in epistola.

al Si nō potes irā vitare: tēpa si non potes furorē cauere: cohibe. Tene silētiuz patiētie. tacēdo citi⁹ vicis.

Jsidorus li. j. soliloquioꝝ.

am Nō pmouēt malū ē. sz irrationabilit nulloq̄ negotio iusto flagitāte cōmoueri

Chrisо. ð laudib⁹ pauli hoī. vj.

an Non delere qz peccaueris: magis indignari atq̄ irasci facit deū: q̄ idipm qđ ante peccaueras.

Chrisо. sup mat. homī. 23.

ao Cobercere oio nequit aimus pua se mel voluntate vitiat⁹. qz zelus sapere nescit ⁊ ira cōsiliū non habet.

Chrisostomus sup mat. 2°.

ap Reges siquidē quū ex alijs causis irascūt cito placāt. illa āt ira eoꝝ est inextin guibilis: quā regni zel⁹ accēdit. Jbi.

aq Nam si ira non fuerit nec doctrina p ficit nec iudicia stant. nec crimia pescū tur. Jtaq̄ q cū cā nō irascit peccat. Pa tiētia enī irrōnabilis vitia seminat. negligentiā nutrit. ⁊ nō solū malos sz etiaz bonos ad malum inuitat.

Chrisostom⁹ sup illud mat. 5°. Qui irascitur fratri suo ⁊c.

ar Qui cum causa irascitur: nō fratri suo irascitur sed vitio. qui vero irascitur fratri respiciendo ad nature cōionem vel fi dei vnitatē: reus erit iudicio.

as Hec est natura ire: Valeri⁹ ibi. vt dilata languescat ⁊ pereat. plata vero magis ac magis cōflagret.

Beda super parabolas li°. 2°.

at Melior est qui vincit iram: q̄ q capit ciuitatē. Cassio. sup illud p̄s. Jrascimini ⁊ nolite peccare.

Ubi est feruida vindicta nō est tēpata iustitia. Jbidem. au

Motū siqdem ai feruidū ꝓpter hūa nā fragilitatē i ptāte habere nō possum⁹ suffragāte tū gīa dei rōne disciplinādi cōtinem⁹. nā si irascamur nec dei ꝓsiō ratione frenemur: sed a voto nr̄o ipediamur aliquo necessitat⁹ obiectu: tūc vtiq̄ cōstat nos facti crimine poenaē etiā si nō possum⁹ qđ nolebam⁹ efficē. Cassio. sr mat. ax

Jra est subita ai tēpestas. que duz ior diate se ꝓcutit. cor hoīs ad isaniā ptrahit ay

Nā ab iratis si pspicue Hugo pax ⁊ beniuolētia appetit: ñ mō ea iueni tur sed auget odiū atq̄ iflāmat. az

Tullius in prologo rhetorice.

Crudelitas horrid⁹ bit⁹: triculēta spēs violēti spūs: vox terribilis: cui silētiū dare cremētū ē adijcere. ⁊ enī quēadmodū sibi ipa statuet si nō suggillatōis qđē frenis fuerit fuocata? Valeri⁹ maxim⁹ li°. 8. ba

Jmmodica ira gignit isaniē. Hec arð scit affect⁹ ex amoē q̄ ex odio nascit. Nō viuim⁹ minus inter seria q̄ inter lusus ⁊ iocos. nec iterest ex qua magna cā nascatur. sed in qualē pueniat aim. Sic ignis nō refert q̄ magn⁹ sed quo icidat. Jngētis ire exitus furor est. ⁊ ideo ira vitāda est. nō imoderatiōis cāz sed sanitatis. bc

Nihil inter isanū Sen. li°. de ira ⁊ iratū est. nō vn⁹ dies. alter semp isanit alter semp irascit. Jbidem bd

Jracūdia infelicitas gemiat. Jracūd⁹ quū irasci desierit tūc irascit sibi respicē nihil cōsueuit iracūdia. Sen. i puer. be

Quo min⁹ pōsseris irā: ħ ab ira magis p meis. tūc ei incipim⁹ alijs irasci quū nob desinim⁹. Finis nāq̄ ire iitiū est penitētie bf

Ad bonū vtq̄ cito mouet Sen. ibi. iracūdia. breue amās ē ipa iracūdie memoria. Fulmē est vbi cū ptāte habitat ira cūdia. grauissima est pbi hois iracūdia grauis tñ pena est quē post facti penitet. bg

Jn amore semp mēdax ira Jbi. cūdia est. Jratū breuit⁹ vites inimicuz diu Jracūdiā q vincit hostem supat maximū bh

UVA. BHSC. IyR_091

iratus etiam facinus cõsiliũ putat. si qs
irascit ab alio penas a se exigit. Ibi.
Ubi consideratio .u. cõuitium .c.f.b.
correctio.d.ab.ar.bk.cp. crudelitas.c.
deus.r. discordia.b.ieiunium.at.malitia
l.mansuetudo.g. misericordia.c. mors.
ck.odium.c.d.e.f. patiẽtia.ab. suspitio.
e.venia.i.q.vitium.c.

a Vdex siue iudicium. Nolite
i iudicare. hoc loco nihil aliud no
bis precipi existimo. nisi vt ea fa
cta que dubium est quo animo fiant i me
liorem partem interpretemur. Quod enim
scriptum est: a fructibus eorum cognosce
tis eos: de manifestis dictum est. que nõ
possunt bono modo fieri. Sunt quedam
facta media que ignoramus quo animo
fiant. quia in bono r malo fieri possunt
de quibus temerarium iudicare. maxi
me vt condemnemus.
Augustinus cõtra manicheos libro 2.

b Duo sunt in quibus temerarium est
iudicium cauere debemus quum incertũ
est quo animo quid factum sit. vel incer
tum est qualis futurus sit: qui nũc vel bo
nus vel malus apparet. Ibidem

c Ignorantia iudicis plerumq; est cala
mitas innocentis.
Augustinus de ciuitate dei libro. xix.

d De aduentu sponsi clamor in media
nocte fit. quia sic dies iudicij surripit: vt
preuideri non valeat quando venit.
Augustinus homelia. xij.

e Tunc manifestus veniet inter iustos
iudicaturus iuste: qui occulte venerat iu
dicandus ab iniustis iniuste.
Augustinus de ciuitate dei

f Ille iudex nec gratia preuenitur. nec
misericordia iam flectitur. nec pecunia
corrũpit. nec satisfactiõe vel penitentia
mitigabitur. Hic dum tempus habet agat
anima pro se quamdiu locus ẽ misericor
die. quia ibi erit locus iusticie.
Augustinus libro 3. de simbolo

g Si terrenas cãs examinẽt q exterior
rez sapiẽtiã pceperũt. q ãt spũalib' dõis
ditati sunt: terrenis nõ debent negotijs i
plicari. vt non cogũt iferiora bona dispo
nere: valeant bonis superiorib' deseruire.
Aug. sup illõ ad corinthios vj.
Secularia iudicia rc.

Hoc loco nil aliud ꝓcipi existimo. nisi b
vt ea facta q̃ dubia sunt quo aio fiãt: i me
liorẽ ptẽ iterptemur. de is ãt q̃ nõ possũt
bono aimo fieri: sicut sunt blasphemie r
hui' mõi: nobis iudicare pmittitur. de fac
tis ãt medijs q̃ possunt bono r malo aio
fieri: temerariũ ẽ iudicare vt cõdẽnem'.
Aug. li. õ fmõe dñi i mõte sup illõ matth.
Nolite iudicare r non iudicabimini. rc.

Mitigat iudicẽ pudor reor. excitat i
ãt ptinacia denegãtium.
Amb. õ caim r habel
Feci iudiciũ r iusticiam. i iudicio non k
ꝓtepsi paupẽ. non oppressi viduã. psonã di
uitis non recepi. i oib' opib' mi'icordiã
refuaui. Amb'o. sup beati imaculati.

Judicis nõ est sine accusatore dãnare l
qz dñs iudã licet fuisset fur: cũ nõ esset ac
cusat': mime abiecit.

Alienũ Amb. p'. ad corinthios vj. m
te a psonis oium redde iudicio. ac ꝓpt iu
stitiam: i iudicio paupẽ ne defendas. nec
ꝓpter gram diuiti idecenter assistas. aut
si non potes facere: cognitionem respue
causarum.
Hieronim' in ep'la ad damasum papam.

Judicaturo dño lugubrẽ mũdum: imu n
giet. r trib' ad tribũ pectora ferient. Po
tentissimi quã reges mũdo latere palpita
bũt. adducet cũ suis stult' plato discipl' is
tũc aristotilis argumẽta nõ ꝓderũt. qñ ve
niet ille fili' paupcule q̃stuarie iudicatu
rus fines terre.
Hie. in ep'. ad eliodorũ monachum.

Quotiẽs die illũ cõsidero: toto corpo o
re cõtremisco. siue ei comedo: siue bibo
siue aliquid aliõ facio: semp videt illa tu
ba tribilis sonare i aurib' meis: surgite
mortui. venite ad iudicium.
Hieronimus super mattheum

Debet qsqs ꝓpas vtutes perpẽdere p
r pro qualitate virium curam aliorum su
scipere ne dum delectetur: loco glorie. si

UVA. BHSC. IyR_091

at subditis auctor ruine ⁊ q grauat pōdē suax. velit fieri iudex alienax culpax. Bu rū eni est: vt qui nescit tenere moderami na vite sue: iudex fiat vite aliene.

Gregorius sup illud eccl'. 7. in glosa Noli querere fieri iudex: nisi valeas vtu te irrūpere iniquitates.

q Qui miozis meriti sūt i eccl'ia: ⁊ null' magnox vtutib' pollēt: ipi de terrenis ne gotijs iudicēt. quatenꝰ per quos magna nequeūt: bona miora suppleāt. quos apo stolꝰ cōtēptibiles noīat ⁊ tñ sapiētes vo cat: quū dicit secularia iudicia si hūeritis cōtēptibiles illos cōstituite ad iudicādū Greg. xix. moza. tractās illud apl'i. j. ad corinth. 6°. Secularia ⁊c.

r Judicare digne de subditis nequeūt: qui in subditox cāis sua vel odiū vel gra tiam sequūt'. Greg. in moza.

s In extremo die iudicij quū aptis celis mistrātib' āgelis ꝓsedētib' apl'is in sede maiestatis sue xp̄s appebit: oēs hūc ele cti pi' ⁊ reprobi videbūt vt ⁊ iusti de mu nere retributiōis sine fine gaudeāt ⁊ iiu sti de vltiōe supplicij ippetuū gemāt.

t Presentū tp̄is ita agē Gg. hol'. xv. da est letitia. vt nūq̄ amaritudo sequentū iudicij r̄cedat a memoria. Gg. hol'. 32

u Diuina iudicia dum nesciūt' nō auda ci fmōe discutiēda sunt sz formidoloso si lentio venerāda. Greg. i mo.

x Quid faciet virga defti: vbi cōcutiet cedr' paradisi: Quid faciet ⁊ agn' vbi a ries tremit. Si iust' vix saluabit': ipi' vbi appebit. Jbidem.

y Sic de' vias nr̄as ꝓsiderat ⁊ gressus dinumerat: vt nec mime cogitatiōes ac v̄ ba minutissima que apud nos viguerunt ei' iudicio idiscussa remaneāt. Gg. su per illō mat. Oēs capilli v̄ri numēati sūt.

z In maiestate visuri sūt quē in būilita te videre noluerūt vt tāto districti' vtutez sentiant: q̄z ceruicē cozdis ad ei' p̄tiam nō inclināt. Gg. sup illud mat. 24. In nubib' celi cuz maiestate.

ab Quid faciet de iustis iudicijs: q ipas quoq; iustitias iudicabit. q cuiq; merita recitabit. Veniet iquā veiet dns iudicij. vbi pl' valebūt pura cozda: q̄z astuta vba ꝓscia bōa q̄z marsupia plena. vbi iudex nō fallit' verbis nec flectet' donis.

Exurgēte re Ber. i quadā epl'a. ac ge celesti iudicare viuos ⁊ moztuos. vir tutes āgelice mouebūt'. terribiles mistri terribilē dnm p̄cedētes. Christo. su per illud mat. 24. Et virtutes celox.

Patrefamilias moziēte. dom' turbat ad familia plāgit ⁊ nigris se vestimētis idu it. sic hūano genere pp qō facta sūt circa finē cōstituto celi misteria lugēt ⁊ cādo re posito tenebzis iduūt'. Jbi.

Vere vox magna. vox tube terribilis ae cui oia obedīūt elemēta q̄ petras scidit. feros apit. poztas ereas frāgit. vincula moztuox dirūpit. ⁊ de pfūdo abysi aias liberatas cozpib' suis assignat. Hec aūt oia citi' ꝓsumit in ope q̄z sagitta trāsit in aere dicete apl'o. In momto in ictu ocl'i.

Prima ad cozinthios. xv.

Braui' lacerāt paupes a p̄uis iudici af bus q̄z a cruētissimis hostib'. Null' enim pdo tā cupid' in alienis q̄z iudex iiqu' i suis. Jsidoz' de summo bono li°. 3°.

Sepe iudices p̄ui cupiditatis cā aut ag differūt aut puertūt iudiciū. nō finiunt ce pta ptiū negotia. quousq; marsupia eox q cānt' exhauriāt. Jsido. ibidem.

Qñ ei iudicant nō cām sz dcā cōsiderāt ab ⁊ sicut negligētes sunt in discussiōe cāx. sic in eox dāno solliciti sūt. Jbi.

Qui recte iudicat ⁊ p̄miuz inde remu ai neratiōis expectat: fraudē i deo ppetrat qz iustitiā quam gratis iptiri debuit acce ptiōe pecunie vendit. Jbidem

Quattuoz modis iuditiū būanū puer ak tit'. timoē cupiditate odio amoze. Jbi.

A dextris erunt peccata accusantia a sinistris infinita demonia. subtus bozrē dum chaos inferni: desuper iudex iratus fozis mūdus ardens. itus cōscia vzens ibi vix iustus saluabit'. Heu miser pecca toz sic deprehensus quo fugiet': latere erit ipossibile: apparere itolerabile.

Anselm' de silitudibus mūdi.

Pdemisia hominis

UVA. BHSC. IyR_091

al Statera doloſa nō tm̄ in mēſuratione pecunie: ſz in iudiciaria diſcretiōe tenet Qui eni aliter cām paupis aliter potēt aliter ſodalis: aliter audit ignoti. ſtatera vtiq; libzat iiqua. Sz r is q ſua bene geſta melioza q̄ p̄mox r ſua errata iudicat leuioza ſtaterādo. nec nō r ille q onera ipoztabilia iponit in humeros boim. ipe āt digito ſuo nō vult tāgere ea: etiam ille qui bōa i publico r male agit i occulto: p i iqtate libze doloſe abomiabīa a domino r qui ſincerīt agit i oīb'. q cāz equa laude diſcernit: is nimiz iuſti iudicis volūtati r actiōi cōgruit. Beda li. 2. ſup illud puer. Statera doloſa rc.

am Nō ſilebo zelātuz mirabilē iuſtitie ri gidū. q cū ciuitati lactātiū cui p̄erat lege lata cauiſſet: vt qui adulterū p̄miſiſſet ex ocularet oī miſatiōe poſt hita: repbēſo in hoc crimie filio ei' adoleſcēte p̄cepit vt vtroq; lumie p̄uaet. Cūq; plebs ciuiū ſūmiſſis p̄cib' rogitaret idulta ob gr̄am p̄ncipis flagitij rea: ad deliberādū pau lulū ſpatij captās: ſibi r filio vnū oculuz diſtrict' iudex effodit. plū p̄rem r ſeuerū iudicē ōclamādo. Egit itaq; cenſura mirabili vt ſibi r filio videdi vſus ſupeſſet r i vltiōem flagitij duo lumia vt decreuerat cecarēt. Ita debitū ſupplicij moduz legi reddidit ac mirabili tēperamēto ſe inter miſicozdē p̄rem r iuſtū legiſlatozē ptitur. Valerius libzo. 8.

an Taz diu iudex dicit: q̄diu r iuſt' putatur. qz nomē qđ ab eqtate ſumit: p ſupbi am nō tenet. Caſſio. i epl'is

ao Profeſſiōem cōſtat eē iuſtitie: legum pitos iudices ozdinare. qz non facile erroris vitio ſozdeſcit quē doctrina purgauit. Caſſiodozus ibidez

ap Nō ē beſitatiōis met' nibil adeo gl'io ſe lucet i iudice ſicut amaē r exhibere iuſtitiā. ſine oī acceptiōe pſone. teſte enim cicerone puerbialiter ōz: exuit pſonā iudicis gſqs aicū induit. Eqtas cui iudex obſeqt' ſiniſtrā odij vel amoris dextram neſcit. Nā talis debet eē iuris miſter: vt in ei' manu nulli' aucte pſone titubet aut vacillet libza iuſtitie.

Petrus ra. in quadā epl'a.

Officiū officialiū eſt hodie iura cōfundere. lites ſuſcitare. trāſactiōes reſcidē dilatiōes inectere. ſuppmere vitatez. fouere mēdaciū. qſtū ſeq. eqtatē vendere i biare actiōib' verſutias cōtinuare. aq

Propziū mun' Petri' bleſeñ. magiſtrat' eſt: ſe intelligere pſonā ciuitatiſ gerere. dignitatē r decus ſuſtinere. leges ſuare iura deſcribere r ea fidei ſue cōmiſſa memiſſe. Tulli' de officijs ar

Boni iudicis eſt diſpēſare nō tm̄ qs dānād' ſit: ſz quaten' ad penitēdum p̄perat cito qui iudicat fatet facin' is q iudiciū fugit. Graue iudiciū eſt qui iudiciū ñ hz. in iudicādo crimioſa eſt celeritas. Judex dānat quū nocēs abſoluit. af

Moleſt' ē iter duos Sen. i puer. aicos q̄z it duos iimicos iudicaē. Judex ei bon' erit nemo. niſi qui de ſe alterū iudicaē cognouerit. Ibidem at

Ubi acceptio. e. g. i. k. l. n. o. aduocati a. o. q. r. ſ. x. ātixp̄s. g. h. i. cōfeſſio. y. ab. excōicatio. c. excuſatio. q. iuſtitia. b. g. o. ſ. y. ad. af. lex. c. d. miſicozdia. ai. mozs. aq. mun'. b. f. i. k. penitētia. t. querere. e. regimē. e. f. reſurrectio. k. u. ſimonia. t. teſtimoniuz. timoz. p.

Uramētū. Ille qui exigit iura a
i mentum multū interest ſi neſcit illū falſuz iuraturū an ſcit. Si eni neſcit r ideo dicit: iura mihi: vt fides ei fiat: nō audeo dicere non eſſe peccatū. tū humana tentatio eſt. Si aūt ſcit eum feciſſe nouit feciſſe vidit feciſſe r cogit iurare homicida eſt

Auguſtin' de verbis ap'li in glo. ad ro. j.

Ecce dico caritati veſtre r qui p lapi b
dem iurat piur' eſt Aug. ibidem

Jurauit dauid temere: ſed non imple c
uit iuratiōem maioze pietate.

Auguſtin' in ſmōe de decollatiōe ſancti iobānis baptiſte.

Ille qui hominem prouocat ad maio d
rē iurationē r ſcit eū falſū iuratuz eē vincit homicidaz. qz homicida corp' occiſu

UVA. BHSC. IyR_091

r' est ille aiam. imo duas aias ⁊ ei' quez iurare ꝓuocauit ⁊ suã. Aug. ibidez

e Hoies falsum iurãt vel quũ fallũt. aut putãt hõ falsum esse qõ vez est ⁊ temẽ iurat. aut scit vl' putat vez eẽ ⁊ tñ ꝓ falso iurat ⁊ nihilomin' cũ scelere iurat.

Augustin' de verbis apl'i

f Dico vobis nõ iurate oio. ne scz iurãdo ad facilitatẽ iurãdi veniat. de facilitate ad ꝓsuetudinẽ de cõsuetudie in ꝓiurũ decidatur. Aug. in li' ꝑ mẽdacium.

g Nõ peni' iurare ꝓhibuit sz occasiõnẽ ꝓiurij qõ ꝓfecti' est euitare docuit. Bg. sup illud mat. Nõ ꝓirabis

b Quacũq; arte verboꝝ qs iuret: deus tñ qui ꝓscie testis est ita hoc accipit sicut ille cui iurat intelligit.

Jsido. de summo bono libro primo.

i Estimo qm̃ nõ oportet vt vir qui scõm euãgeliũ vult viuere adiuret alteꝝ. Si ei iurare nõ licet fm euãgelicũ xpi mãdatũ notũ est ꝙ nec adiurare alteꝝ licet.

k Neo est qui fre Orige. sup mat. quẽter iurat qn aliqñ nõ ꝓiuret. sicut qui ꝓsueuit mlta loqui: aliqñ loql' iportuna. Chriso. sup illud. mat. 5°.

Dico vob nõ iurare oio ⁊c.

Ubi mẽdaciũ. g. ꝓmissio. a. vitat. i.

a Justicia ⁊ iustus. Hec est pfecta iustícia qua potius potiora ⁊ min' minora diligim'.

Augustinus de vera religione.

b Nimia iustícia incurrit peccatuz. tpata iustícia facit pfectos. salsitudinẽ correctiõis amor xpi tẽperet. ⁊ dilectiõez ꝓximi sal iustície cõdiat. Aug. ibi.

c Amãda est iustícia ⁊ i hac amãda gradus sunt ꝓficiẽtiũ prim' est: vt amori iustície nõ ꝓponam' oia q̃ delectãt.

Augustínus de verbis apl'i

d Hoc certe alienũ nõ est qõ iure possidet. hoc ãt iuẽ qõ iuste ⁊ hoc iuste qõ bñ Omne igit qõ male possidet alienuz est. Male ãt possidet q male vtitur

Aug. ad macedoniuz

e Male se rectũ putat qui regulã sume rectitudis ignorat. Amb. de offi.

Justícia magis alijs q̃z sibi ꝓdest ⁊ vtilitates suas negligit. cõia emolumẽta ꝑponens. Ambro. li°. de paradiso

Justícia ẽ que nil alienũ vẽdicat q̃ cui libet dat qõ suũ est. q̃ negligit ꝓpriã vtilitatẽ. vt fuet cõez eqtatẽ. ⁊ fm iſz ꝓma iustícia in deuz. fa in ꝓiam. fcia in pentes quarta in oẽs. Amb. j°. de offi.

Oẽs virtutũ spẽs vno iustície noie cõtinent. Hie. ad demetriadẽ

Hõ deo suppositꝰ iustíciã pcipit. cõpatus amittit. qz qsqs se auctori bonoꝝ cõparat: bono se qõ accepat ꝓuat.

Sepe ipa nra iustícia Hie. ibidẽ ad examẽ diuine iustície ỏducta iniustícia est. ⁊ sordet i distrctiõe iudicis qõ i estimatiõe fulget opantis. Bg. li° 5°. mo.

Humana iustícia diuine iustície ꝓpata iniustícia est. qz ⁊ lucerna in tenebris fulgẽ cernit sz in sol radijs posita tenebrat

Sci viri qñ cũ psonis minori Jbi. b' ꝓtẽtionũ negotia subeunt: dũ grauare vl' imimis timẽt: ipi ꝫ iustitiã grauari ne quaq; refugiũt. Bg. ibi.

Sicut nõnũq; grauius est peccatũ diligere q̃z ꝓpetrare: ita nequi' est odisse iustíciã q̃z nõ fecisse. Greg. ibidez

Justũ est hoies pp iustitiã diligere. ñ ãt iustitiã pp hoies posponere.

Nõ peccatores Bg. i registro voluptatẽ estimãt: hoc iusti pcl'dubio penã putãt. Just' mirãda agit ⁊ opprobria recipit. vt qui extire foras p laudes potuit repulsis ꝓtumelijs ad semetipm redit ⁊ eo se robusti' itus i deo solidat: quo foris nõ inuenit vbi requescat. Bg. i mo.

Hõa vinea iusti: imo hõa vinea iust'. cui' vt' vitis. cui' actio palmes. cui' vinũ testimoniũ ꝓscie. cui' lingua torcular exps siõis ⁊ lacrime pie ꝓtribulatoꝝ iuste sũt amantium. Ber. in sermõe

Nũq; iust' arbitrat se cõprehẽdisse. nũq; dicit satis ẽ. sz semp esurit sititq; iustíciã. ita vt si semp viuẽt sp q̃tũ in se ẽ iustitior eẽ ꝓtẽderet. Ber. in epla

Justitia ẽ fddẽ vnicuiq; qõ suũ ẽ. Trib̃ue ḡ tribus q̃ sua sũt. superiori equali ise

UVA. BHSC. IyR_091

riozi. Redde reuerētiā plato z obediē
tiā quoz altera cozdis altera cozpis est
tribue equali cōsiliū quo ignozantia eru
diak z auxiliū quo infirmitas viuek. tribue
subiecto custodiā vt possit cauere pecca
tū z disciplinā vt qz min⁹ cauit mīme ma
neat ipunitū. Ber. in sermone
t Rect⁹ est ille q ad frena non curuak. q
ad celestia tot⁹ erigit q diuie volūtati bu
militer subijcit. cui⁹ medīū non exiēs ab
extremis. pauptatez patiētia regulak.
u Justicia est ai libertas Ber. ibi.
tribuēs vnicuiqz suā ppziā dignitatē ma
iozi reuerētiā. pari cōcozdiaz. minozi di
sciplinā. deo obediētiā. sibi scimontā. ini
mico patiētiā. egeno oposam mirricozdiā
Anselm⁹ in li⁹ cur deus homo.
x Cur fere oēs cōtugia lie abhozrēt z i
āplex⁹ rachel tm̄ suspirāt: Quia pfecta iu
stitia iubet iimicos diligere. pentes ppa
qz relinqre. illata mala patiēter ferre. ob
latā gr̄iam vbiqz declinare. Sz ab huius
mūdi amatozib⁹ qd stulti⁹ qd laboziosus
eē reputak. hīc ē q ab eis liaz lippa cre
dik z laboziosa vocak.
Ricardus li⁹ de cōtemplatiōe.
y Justitia nō nouit pfem nō nouit mīez
veritatē nouit. psonā nō accipit. deuz imi
tak. Cassio. sup illō p̄s. Et opak iustitiā
z Justitia regis: pax est ppl'oz tutamen
pīie. imunitas plebis. munimentū gētis
cura languoz: gaudiū hoim: tēperies ae
ris. serenitas maris. terre fecūditas: so
latiū paupez: hereditas filioz z sibimet
ipi spes future btitudis
Cyprian⁹ de. xij. abusiōibus.
ab Justitia eqtas est qua tribuit patiētia
et si nolit qd eius merito debek.
ac Justitia vtutis Tull⁹ de officijs
splēdoz ē maxim⁹ ex qua viri bōi noiank
ad Necesse ē sit bō q nō Tull⁹ ibi.
pmittat hoies seq suas sentētias. diffinē
do qd sit iusticia z qd iniuria. cui⁹ eē ma
gis necessariū est q̄z natiuitas supcilij z
palpebraz z q̄z multa alia vtilia. eē vero
hoiem aptū ad istituēdū z exequēdū iura
necessariū ē. Auicena. x. methaphi. sue

Quisqs iustitiā sectari desideras: pri⁹ ae
deū time z ama: vt ameris a ꝺo. Amab ei
deū si in hoc illū imitaberis vt velis oīb⁹
pdesse. nulli nocere. z tūc te viz iustū ap
pellabūt oēs sequēt venerabūt z diligēt
Just⁹ eni vt sis: nō solū nō nocebis: sz ēt
nocētes phibebis: nā nihil nocere nō ē
iusticia. sed abstinētia alieni.
Seneca de. 4. virtutibus.
Jta iusticie regula tenēda est: vt reue af
rētia disciplie ei⁹. neqz nimia negligētie
cōitate despecta vilescat. neqz seueriozi
atrocitate durata: gr̄am hūane amabilita
tis amittat. Jbidem
Ab alio expectes qd alteri feceris. p ag
stabis par ētib⁹ pietatē. cognatā dilectiōez
pacē cū hoib⁹ hēbis. bellū cū vitijs. pstā
bis aīcis fidē: oīb⁹ eqtatē. Sen. i puer.
Ubi ꝓsideratio. m. doloz. a. foztitudo
m. q. hypocrisis. ac. iudex. an. lex. c. d. b.
i. mirificozdia. h. ac. mun⁹. b. pax. e. pecca
tū. y. pietas. ag. rapia. cl. sapiaz. ai. vt⁹. h.

Uuentus. Uicina est lapsib⁹ a
i adolescētia. qz variaz est⁹ cupidi
tatū feruoze calētis iflāmak etatē
Ambrosius de viduis libzo primo.
Premittit etatis generalē iactātiam: b
quo plus ꝓmēdat būilitatis sue gr̄az. nō
mirabilis būilitas in senectute. que effe
ra viribus debilitata fracturis. tristis do
lozibus anbela suspirijs: coacta curarū
estib⁹: z ipa viuēdi mesto fastidio alacri
tate est oblita iactātie. Rara sane iuueni
bus est būilitas. ideoqz mirāda dū etas
viget: dum vires solide: duz sanguis estu
at: dum sollicitudo nescit. dum ignozatur
debilitas. dū letitia frequētat: tūc feruet
iactantia. tunc se iuuētutis extollit affect⁹
tunc humilitas quasi vilescit. abiecta con
temnitur. tunc subiectio de genere cōsci
entie estimatur infirmitas.
Ambrosius super. Beati immaculati.
Multos videmus iunioz sup senes c
intendere mozibus dies. antiquozū tpa
p̄uenire meritis. z qd deest etati vtutibus
cōpēsare. qz iuē aplm: neqz cōtēnat ado

UVA. BHSC. IyR_091

lescētiā bone idolis senect⁹ venerabilis nō est numero ānoꝝ:sz magis merito morum cōputata.
Ber.in epla ad theobaldū militem.

d Sicut in senib⁹ sobrietas ꝛ moꝝ pfectio reqrit:ita in adolescētib⁹ obsequiuz ꝛ subiectio ꝛ obediētia rite debet.
Cipzian⁹ de.xij.abusi.

e Sicut fruct⁹ nō iuenit in arboze i qua flos pzius nō apparuit:sic in senectute bonoze legitimū ꝓfectū nō poterit:q i adolescētia disciplīe alicui⁹ exercitatiōe non laborauit. Disciplina igit absqz obediētia qualiter fieri poterit: Adolescens ergo sine obediētia: adolescens sine disciplina est. Idem.

f Indigne trāsacta adolescētia odiosaz efficit senectutē.ꝛ bōeste acta supioz etas fruct⁹ capit auctozitatis. Quid enī senect⁹ surripe valet i quo iuuēt⁹ repbensibilis nō fuit. Cassio.in epla.

g Diuitie senū nō sunt canicies capitis sed industrie iuuētutis. nec plurū ānoꝝ circulis:sz laboꝝ ptēritoꝝ stipēdijs mētiende. Ibidem.

b Nulla erit pcessu tpis difficil⁹ clemtia pzincipi qui in ānis puerilib⁹ didicit seruire pietati. Sen.in epla

i Magnū expecta gaudiū quū puēilē aim deposuēis.ꝛ te in viꝝ pbie descripseris.adhuc enī nō pueritia:sz qō grauius est puerilitas remanet ꝛ hoc qdē peius ē ꝙ auctatē bēmus senū.vitia ēo pueroꝝ nec pueroꝝ tm̄ sz ifantiū. Sen.xvj.epi.

k Adolescētulū verbosum ꝛ eloquētie studētem cū sit sapie ianis nō aliō qz hostem iustitie reputa. Ber.ad eugenū

l Impossibile est iuuenē vitijs carnis ñ tentari. Hieronimus.

m Honoz adolescētiū est:timoꝛē dei habere parētib⁹ deferre.honoꝛē hīe senioꝛib⁹.castitatē tuere.hūilitati non aspnari diligē clemētiā ꝛ verecūdiā q̄ oznamēta sūt iuuenili etati. In senib⁹ gnitas.i iuuenib⁹ alacritas in adolescētib⁹ verecūdia cōmendat. Ambzo.de offitijs

n Sicut ignis i lignis viridib⁹ suffocat ita sapia i adolescētia tētatiōib⁹ ꝛ libidie ipedita ñ explicat suū fulgoꝛē.nisi laboꝛe ꝛ studio ꝛ ozōne icētiua iuuētutis ītra repellant. Hie.ad nepotianū.

Ubi caro.c.castitas p.cōsiliū.n. conuersio.n.ad dicere.q.r.honestas.d.regere.s.senectus.d.b.r.s.

a l Aboz. Diuerf semib⁹ pectoris tui tolles sere nūc alimonijs mediocrib⁹ nūc ieiunijs pciozib⁹ lectiōe ope p̄ce: vt mutatio laboꝛis iducie sint quietis. Aug.de vgitate

b Citius auditur vna ozatio obedientis q̄z decemmilia contemnentis. talis fuit ozō pharisei. Aug.ō ope mōachoꝝ

c Nō desinatis i laboꝛe psistē. qz subleuatio laboꝛis est vitio collaboꝛātis.

d Sci viri quot laboꝛes Hg.s.mo. nūc vitati ꝓmēdātes exhibēt:tot tā remuneratiōis sue pignoza ītra spei sue cubiculū clausa tenēt. Hg.in mozalib⁹.

e Quibusdā p̄uis mētib⁹ nihil ē laboꝛio si⁹ q̄z si eis p̄cipiat vt in hui⁹ mūdi actib⁹ nō laboꝛēt. Hg.sup ezechielē.

f Null⁹ laboꝛ dur⁹. nullū tps viōri lon gū oz.quo gl̄ia eternitatis acqrit.

g Quāti sudozib⁹ he Hiero.i epla reditas cassa expetit ꝛ minoꝛe laboꝛe p missa margarita xp̄i emi poterat.

b Qui i laboꝛe Hie.ad nepotianū boim ñ sūt:i labore pfecto demonū erūt

i Causaz laboziscō Ber.sup cāt. gitet in laboꝛe vt tpa ei penaz quā patit repzesentet. Ber.in fmone.

k Libenti⁹ suscipit laboꝛ p desiōrio voluntatis:q̄z pzo amoꝛe virtutis.
Leo papa de ieiunio septimi mēsis.

l Generosos aios laboꝛ nutrit. laboꝛē si recuses:parū eē potes. Nō ē viri timē sudorem. Seneca.xj. epla

m Multū abhoꝛret op⁹ cui⁹ icboatio i uidia ptinuatio est laboꝛ.finis est odiuz.

n Si qua per laboꝛē Sen.in epla recte feceritis.laboꝛ cito recedet. beneficium dum viuitis nō abscedit. Si qua p voluptatē pzauaz neqter feceritis. voluptas cito abibit.nequit factū apō vos

UVA. BHSC. IyR_091

semp manebit. Seneca ibidē.

Ubi accidia.f.g.ꝓsolatio.e.honoꝝ.e. pseuerātia.f.religio.k.sapia.a.k.sollici tudo.a.virtus.g.

a Acrima. Lacrimas petri le l go.satisfactiōez nō lego.sz qꝫ de fendi nō pōt:ablui pōt. Lauant lacrime delictū qꝫ voce pudoꝝ est dicere vel ꝓfiteri. Lacrime venīā nō postulant sz merētur Ambroſi' sup lucā li'9?

b Fleuit amare vt lacrime lauarent deli ctū.tu sil'iter lacrimis dilue culpā. Non inuenio qd dixerit sz qꝫ fleuit.

c Pascūt frequēter Amb.ibidē lacrime ꝛ mētē alleuāt flet'. refrigerant pect' ꝛ mestū ꝓsolāt. Est enī pijs affecti b' q̄dā flendi volūtas.ꝛ plerūqꝫ grauis lacrimas euaporat doloꝝ.

Ambroſius de obitu valentini.

d O lacrima hūilis.tua ē potentia. tuū regnū.tribunal iudicis nō vereris. aico rū tuoꝝ accusatoꝝb' silentiū ponis. nō est q te accedere vetet. si sola ītraueris: vacua nō redibis. magis crucias diabo lū q̄ pena ifernal'. Quid plura: Vincis iuticibilē.ligas oipotētē.iclinas filiū vir ginis. Hiero.in epla.

e Bocēte te i eccl'ia nō clamoꝝ populi sz gemit' susciteꝫ. Lacrime auditoꝝ lau des tue sint. Petrū ter negātem amare i locū suū restituere lacrime. Hie.ibi.

f Oꝛō deū lenit.sz lacrima cogit hec vn git illa pūgit. Hiero.sup isaiā.

g Holocaustū siccū est bonū opꝰ qꝫ oꝛō nis lacrime nō infundūt.holocaustū pin gue ē:qñ hoc qꝫ bñ agit' coꝛde hūili etiā ꝑ lacrimas irrigat. Bḡ.sr illō hoc.7'.sr ezechielē. Holocaustū tuū pigue fiat ꝛc.

h Irriguū supi'accipit aīa tua quū se la crimis regni celestis ꝺsiderio affligit. ir riguū vero inferi' accipit:quū iferni sup plicia flendo ptimescit. Bḡ in regi stro tractās illud. Axa filia caleph ꝛc.

i Uni' cui' qꝫ mēs tm penitēdo ꝓpūctio nis sue bibat lacrimas: q̄tū se adeo me minit amisisse ꝑ cꝛpas. Bḡ.i pastorali

k Sepe qꝫ toꝛpētes latuit: fletib' inote scit.ꝛ afflicta mēs certi' inenit maluz qꝫ fecerat ꝛ reatū suū cui' secura nō memit būc i se ꝓmota ōphēdit. Bḡ.li'. 8.mo.

l Lacrime penitētiū vinū sūt angeloꝝ. qꝛ i ill' odoꝛ vite: sapoꝛ gr̄e:gust' idulgē tie sanitas redeūtis inocētie.recōciliatō nis tocūditas ꝛ serenate cōscie suauitat.

m Illas enī lacrimas Ber.sup cāt. vere in vinū mutari bonū dixerī:q̄ supne cōpassiōis affectu in feruoꝛē ꝓdeūt cari tati.ꝑ qua etiā ad hoꝛaz tui ipi' imemoꝛ sobꝛia quadā ebꝛietate videris.

n Eccep oib' q̄ ab initio Ber.ibi. cōuersatiōis mee mihi retribuit ꝓpūctio nē.vz.lacrimaꝝ:deuotiōem in meditatio nib' ꝓsolatiōem in laboꝛib'. directiōem in meditatiōib':ꝑ bis īquā ꝛ in numeris alijs būficijs qd ei retribuā rursus:q to tū dedit.qd vlterius ipēdere habeo.

o Delitie āgeloꝝ sūt la Ber.i ſmōe crime nr̄e ꝛ ōlectabiles lacrime penitētū

p Felices lacrime quas beni Ber. gne man' ꝓditoꝛis abstergūt. ꝛ bti oculi q i talib' liq̄fieri elegerūt q̄ eleuari in su pbiā:q̄ oē sublime vidē:q̄ auaritiez pe tulātie fam'kari. Ber.de ꝓēptu mūdi

q Hēo ad deū aliqñ flēs accessit.q ñ qꝫ postulauit accepit.null' ab eo būficia do lēter optauit q nō ipetrauit. Jpe enī ē q ꝓsolaſ flētes dolētes curat.penitētes in foꝛmat. Chriſo.in sermōe.

r Sicut post vehemētes ibꝛes mūdus aer ac pur' efficit' ita et p' lacrimaꝝ plu uias sereitas mētis seq̄t atq̄ trāqllitas

s Flet' ē cib' aiaꝝ Chriſo.sup mat. coꝛroboꝛatio sensuū.absolutō peccatoꝝ refectio mētiū.lauacrū culpaꝝ.

Cassio.sr̄ p̄s.Fuere mihi lacrime mee ꝛc̄

t Luct' ē quū qs exacerbato aīo qꝫ mi n' vltiōis pōt in supiorē i setpo studet fle tib' satisfacē. Victoꝛinus

u Dulc̄ ei ꝓsolatiōi sūt lacrie ꝛ ex pte maxia magtudinē doloꝛis minuūt.doloꝛ siqdē spēm ignis gerit.q dū pl' tegit':pl' igneſcit. Petrus bleſeñ.

Ubi cōiugiū.ac.doloꝛ.e.gaudiū.b.iu stitia.q.penitentia.y.ao.

UVA. BHSC. IyR_091

a Ascitula. Caueam⁹ ne dñ laxa
l re aiũ volum⁹:soluam⁹ oẽm ar
montã:quasi cõceptũ quẽdã bo
nor opũ. Usus eni cito iflectit naturam.

b Ubi salta Amb̃.de officijs li⁹.
tio:ibi diabol⁹.neq; ei de⁹ ad hoc nobis
dedit pedes vt cum camelis saltem⁹.sz vt
cũ ãgelis chorũ faciam⁹. In saltib⁹ letãt
demones ꝛ exultant ministri demonum.
Chriso.sup illõ matthei.xiiij⁹.
Diem ãt natalis.ꝛc̃.

c Puellam ppter quã inique appebant
nuptie occultari oportebat:vt cõuitium
mitis mẽtricis occultaret Chriso.ibi.

d Si volum⁹:magna sepe itelligem⁹ ex
puis.ex oculor ituitu: ex ẽmissis aut con
tractis supcilijs:ex mestitia:ex hilaritate
ex risu:ex locutiõe:ex cõtentiõe vocis vl̃
summissione ꝛ ceteris sim̃ facile iudica
bimus qđ eor apte fiat:qd ve ab officio
discrepet. Tull⁹ i rhetorica.

e Sicu tpueris non oẽm ludẽdi licẽtiã
dam⁹.sz eã q̃ ab hõestis actiõibus nõ sit
aliena:sic i ipo loco aliqđ pbi igenij elu
ceat. Tull⁹ li⁹.⁹. de officijs

f Nõ ita generati a natura sumus vt ad
ludũ ꝛ iocũ facti eẽ videamur sz ad seue
ritatez poti⁹ ꝛ ad quedã studia grauiora
atq; maiora. Ibidem.

g Ludo ꝛ ioco vti quidez licet.sz sicut
somno ꝛ qetib⁹ ceteris.tunc cũ grauibus
seriisq; reb⁹ satisfecerim⁹. Ibidem.

h Sic te geras sapiẽter:vt null⁹ te bẽat
tãq; aspeq; nec ptẽnat quasi vilẽ. Illi aũt
q̃ i ludo deficiũt neq; ipi dicũt aliqđ ridi
culũ ꝛ dicẽtib⁹ molesti sunt qz .s. modera
tos alior ludos nõ recipiũt. Seneca

i Dia tolẽabilia pter turpitudinẽ cređ
a verbis quoq; turpib⁹ abstineto.qz licẽ
cia eor ipudentiã nutrit. Sermones vti
les magis q̃ facetos ꝛ affabiles ama.
Miscebis interdũ seritis iocos sed tem
peratos ꝛ sine detrimẽto dignitatis ꝛ ve
recundie. Nã repbensibil⁹ ludus est si i
modic⁹ si puerliter effusus:si multi ebrit̃
factus. Odibilẽ quoq; hoiem facit risus
aut supbus:aut clar⁹:aut malign⁹:aut fur
tiu⁹:aut alicuius mal⁹ euocat⁹ Sen.ẽ 4.ẽt.

Ubi ꝓsolatio. c.ꝓuersatio.f.h.ai. ba.
diuitie.am. gaudium.d.gula.h.m. bone
stas.d.laus.ab.loquacitas.d. modestia
ociositas.d.ornat⁹.ꝑlatio.e.m.fligio.as
tristitia.g.virginitas.af.

Aug. Laus humana non ap a
l peti a sapiẽte sed subsequi dz sa
pientes ꝛ recte faciẽtẽ vt illi ꝓfi
ciãt q etiã imitari pñt qđ laudãt.

Aug. de sermõe dñi i mõte.

Securitas laudis in laude dei ẽ. Ubi b
laudator secur⁹ est.vbi nõ timet ne ẽ lau
dato erubescat. Aug.sup ꝑs.

Bonũ laudare nõ laudato: sz laudãti c
bus pdest. Aug.sup iohãnem.

Ibi est a vaitate remota laudatio:vbi d
etiã vituperatio ab offensiõe secura est.

Augustinus ad diascorũ.

Nõ but⁹ laudis vires sentit:nisi qui ei e
bellũ idixerit.qz ꝛ si cuiq; facile ẽ laude
carere dũ negat:difficile ẽ ea nõ delecta
ri dũ offert. Aug. ibidẽ.

Non pbibet videri vt de⁹ laudet:sz vi f
dẽt vt ipi laudẽt. Aug.sup illõ mat.vj⁹.
Ne iustitiam vestram faciatis.co.ho.vt
videamini.ꝛc̃.

Hãc opinionẽ facilit̃ ꝑsumptã q̃so de g
ponas.tuũq; aiũ q̃uis erga me beniuo
lẽtissimũ soluas atq; eruas.ac ẽ me mihi
magis q̃ vlli alteri credas.
Augustinus i epistola ad volusianuz.

Hec valde gaudere debem⁹ qñ lauda b
mur: nec cõtristari qñ vitupamur.qa nec
deprauare iuria nec coronare põt laus
aliena. Ibidem.

Quid ẽ qđ dicis:ego diues:ille paup t
Sarcinã tuã cõmemoras.põdus tuũ lau
das.taceas laudes tuas:q miserationes
tuas ñ ꝓsiõras. Au.ẽ doctna xp̃iana
Esse hũilẽ ẽ nolle laudari i se. Qui q̃ i k
se laudari appetit:supbus eẽ cõuincit.

Augustinus sup illud p̃s.⁹.

Apulegi⁹ auditorib⁹ suis admirãtib⁹ l
doctrinã ꝓmẽdabat nõ auiditate ꝓsequẽ
de laudis sed caritate seminãde veritat̃.

Augustinuns sup genesim

UVA. BHSC. IyR_091

m Laudam⁹ mẽdaciter. delectamur ĩa
niter ⁊ vani sunt q laudãt ⁊ mendaces q
laudãt. Alij laudãt ⁊ ficti sũt. alij laudãt
qꝫ putãt ⁊ falsi sũt. alij vtrozũqꝫ ꝓconijs
gl'iam ⁊ vani sũt. Au. ĩ quadã epla

n Dicit ꝺmo diuin⁹ ne laudaueis hoiez
in vita sua tãꝫ si dicẽt. Lauda post moz
tẽ. magnifica post ꝓsumatiõem. Duplici
tñ ex cã vtili⁹ est hoi memozie laudẽ dare
qꝫ vite. vt illo potissimũ tpe merita scitaꝫ
extollas: qñ nec laudãtẽ adulatio nocet
nec laudatũ tẽtet elatio. Lauda g̃ post pi
cula p̃dica secuꝫ. lauda nautgãꝫ felicita
tẽ. sz quũ puenerit ad poztũ. lauda ducis
vtutẽ. sz quũ ꝓduct⁹ est ad triũphũ. Quis
ãt ꝺiues possit hic sine trepidatõe lauda
ri q ⁊ de preterito memit se hre qꝫ dole
at ⁊ ꝺ futuro vidt sibi supesse qꝫ timeat.
Ambrosius in natali sci eusebij.

o Plures in hoc ipo placere cupiũt qꝫ
placere cõtẽnũt ⁊ miꝫ ĩ modũ laus ꝺum
vitat appetit. Hie. in epla.

p Vilitũ satis hoim est ⁊ suã laudẽ qren
tiũ alios viles facere. qz altertus vitupe
ratiõe se laudari putãt. ⁊ qui suo merito
placere nõ pñt. placere nolũt in cõpatio
ne peioꝝ. Hie. in epla

q Caue ne hoim rumusculos acceperis
caue ne offensaz dei populoꝝ laudes cõ
mutes. Hieronim⁹ ad nepotianũ

r Si vẽ laudabit' eẽ cupis: laudes hoiz
ne reqras. qz qꝫis alicui sit facile laudẽ
nõ curare dũ negat: est tñ difficile ea non
delectari quũ offert. Hie. ad celãtiã

s Sepe bono opi dũ laus hũana obuiat
mẽtẽ opanti imutat q qꝫis qsita ñ fuerat
tñ oblata delectat. Gg. ĩ mozalibus

t Pene oẽ qꝫ de deo dicit: eo ipo iaz in
dignũ ẽ qꝫ potuit dici. Mã cui⁹ laudi nõ
sufficit obstupescẽs cõscia: quõ sufficit lo
quẽs lingua? Gregoz⁹ ibidem

u Laus sua iustos cruciat iniquos exul
tat: sz iustos dũ cruciat purgat iiquos dũ
letificat repzobos mõstrat. Gg. ibi.

x Quũ p accepta bona ꝛpzobi ĩ sua lau
de se eleuãt: ipis muneribꝰ ꝝ largitozem
pugnãt. Jnde qppe ꝝ dãtẽ supbiũt: vñ ei
ãpli⁹ hũiles eẽ debuert. Gg. li. 8°. mo.

Qui ichoate vtutis ab hũano bonoẽ y
laudẽ recipit quasi plãtati ligni ante tps
comedit. Jbidem

Quo arboz alti⁹ ad supioza surrexerit z
eo vim vẽtoꝝ vehemẽti⁹ sentit qz quo pl⁹
qsqꝫ ĩ bõa opa attollit: eo ãpliozi ab oze
laudãtiũ flatu fatigat. Gg. 22. mo.

Valde pfectoꝝ est sic ostenso ope au ab
ctozis gl'iam qrere. vt de illata laude ne
sciat puata exultatiõe gaudere. Jbi.

Quasi latrũcul⁹ ẽ appetit⁹ laudis hũa ac
ne q recto itinere gradiẽtib⁹ ex latere iũ
git: vt ex occultis educto gladio gradiẽ
tium vita trucidet. Greg. ibidem

Nescit laudẽ dũ suppetit fugere q ad ad
hãc didicit cũ deesset anhelare.

Quũ eni p recto Gg. ĩ pastozali ae
ope laus trãsitoza qrit: etna retributio
ne res digna vili ꝓcio venũdat.
Gregozius ibidem.

Quisqs laudis ꝓcupiscẽtias calcare af
nõ sufficit: edificatiõis fraudẽ ppetrat: si
bona q̃ egit occultat. Greg. ibidem.

Laus ĩ nobis referat ad ipꝫ laudabi ag
liũ vniuersoꝝ auctozem ⁊ largitozẽ. nõ
ficte quẽadmodũ ab hypocritis. nõ sola
ꝓsuetudie sicut a seckaris⁹. sz nec necessi
tate qdẽ vt iumẽta ferẽdis onerib⁹ appli
cãt sz sicut decet sanctos sinceritate fida
ꝺuotiõe sollicita hilaritate grata. sz non
dissoluta. Bernardus super cantica.

Extrema demẽtia ẽ nulla iminente ne ab
cessitate rez ⁊ necessitate violẽta ppzijs
laudib⁹ velle decozari. Nõ est secũdum
deũ loq. iudiciũ est pot⁹ istud ĩsanie. boc
ei oẽm nobis mercedẽ euacuat.
Chrisostom⁹ ꝺ laudib⁹ pauli homelia. 5.

Nõ laudat de fide lepzosus qz in lege at
doct⁹. h alieigena. s. cẽturio laudat. qz le
gis ignar⁹ ĩ modico ei ꝺmõe sapiẽtie pl⁹
laudatur rusticus qꝫ ĩ magꝫ philosoph⁹. ⁊
puer si aliqd dixerit sapiẽter laudat. vbi
pfectioz ñ audit. Chriso. sr illõ mat. 8.
Audiens ihesus miratus est.

Justũ ẽ vt bñ gerẽtib⁹ laudis tribuat ak
assensus. nã si equoꝝ cursus boiz clamo

UVA. BHSC. IyR_091

rib⁹ icitaſ:ꝛ ſonātiū manib⁹ agitaſ vt mu
tis aīab⁹ velocitas appetaſ:q̄ꝫtū ide ho
mines ſtimulari poſſe credim⁹:quos ad
laudis auiditatem ſingl'ariter iuenimus
al Gl'oſis qppe Caſſio.li⁹ j⁹.epl'aꝫ.
gratioſioza ſunt p̄conia q̄ꝫ tributa.qz ſti
pēdiū ꝛ tyrāno ipedit. laudis aūt p̄dica
tio nō niſi bono p̄cipi debet.
am Generoſus ē Caſſio.li⁹ 2⁹.epl'aꝫ.
pētes laudas.diues ē:nō credo foztune
validus eſt egritudine fatigabit.pnix eſt
abijt in ſenectutē.fozmoſus eſt. expecta
paꝫ ꝛ ñ erit. Apulegi⁹ ō deo ſocratis.
an Jn boie quoq̄ illud laudādum eſt qō
ipi⁹ ē.familiā fozmoſam bēt ꝛ domū pul
crā multū ſerit m'ktū fenerat.nihil hoꝝ in
ipſo eſt ſz citra ipm lauda in illo qō nec
eripi pōt nec dari.qō ꝓpriū bois ē q̄ris
qd ſit.Alius ꝛ ratio i aio pfecta.Quid āt
ē rō:hoc ab illo exigat rē facillimā ſecun
dū naturā ſuā viuē. Sen.xlj⁹.epl'a.
ao Quid ſtulti⁹ ē q̄ꝫ i boie aliena laudare
Quid eo ōmēti⁹ q ea mirak q̄ ad aliū trāſ
ferri ptin⁹ poſſunt: Nemo gl'iari:niſi de
ſuo debet. Seneca ibidē.
ap Lauda parce.vitupa pci⁹.ſimilit eni
rep̄hēſibilis nimia laudatio ꝛ imodera
ta vitupatio.illa ſigdē adulatiōe.iſta ma
lignitate ſuſpecta ē.teſtimoniū veritati ñ
amicitie reddas. Seneca in epiſtola
aq Sit tibi tā triſte laudari a turpib⁹:q̄ꝫ ſi
lauderis ob turpia.Letioz eſto quotiēs
diſplices malis ꝛ maloꝝ de te eſtimatio
nes p̄uas:verā tibi landationem aſcribe
ſectatoz epulaꝝ.nō de bñ viuēte ſz de bñ
paſcēte laudabilē ꝓfert ſentētiā.
Sen.ō 4 vtutib⁹ in quadā epl'a.
ar Nolo nolo laudes me.o magnū viruz
cōtempſit oīa.ꝛ dānatis būane vite furo
rib⁹ fugit.nihil dāni niſi me.Nō ē q̄ pfi
ciēdi cā venire ad me velis.erraſ q hinc
aliqd auxilij ſperas.nō medicus ſz eger
hic bitat.Malo illa quū diſceſſeris di
caſ:ego iſtū bonū boiem putabā ꝛ erudi
tū.erexerā aures.deſtitut⁹ ſum.nihil vidi
nil audiui qō ꝓcupiſcē ad qō reuerterer
quū receſſeris:nō ē agēdum hoc vt de te
boies loquāt.ſz vt ipſe tecum loquaris.
Quid āt loqueris q̄ boies de aliis libētiſ
ſime faciūt:de te apud te male extima.
Bonū eſt lau Sen.ibi lxix.epl'a. as
dari.ſz p̄ſtāti⁹ ē eſſe laudabilē.neminē ci
to laudaueris.neminē cito accuſaueris
Vitiū ē oīa credere.vitiū eſt nihil credē
Parua laude Sen.li⁹ō moribuſ at
oign⁹ ē q tantū miſeris āteferk.Laſciuia
ꝛ laus nūq̄ bñt ꝓzdiā. q̄ꝫ magnū ē nol
le laudari ꝛ eē laudabilē. Sen.i puer.
Ubi adulatio.conſcia.a.d.cōuittium.ba.
deus.p.elemoſina.r. eloquentia.a.fama
fauoz.gl'ia bona.d.bonoz.u.ieiunīū a.k
p̄latio.ar.ſcitaſ.t.x.z. ſupbia.e.virtus.z.
Letitia.Ubi gaudium.
Ex. Quod ipatoꝝ lex mīnā a
l do ipat:hoc fidei lex credendo
ipetrat. Aug.i li⁹ō ſpū ꝛ līa.
Lex dei caritas eſt.lex data ē:vt gīa q̄ b
rerek.gratia data ē:vt lex ipleret.
Facte ſunt legeſ.vt Aug.ibidem. c
eaꝝ metu būana coberceak audacia.tuta
q̄ꝫ ſit iter i.pbos inocētia.ꝛ in ipſis i.pbis
fozmidato ſupplicio ſrenetur nocendi
facultas. Jſidoz⁹.li⁹2⁹.etbimologiaꝝ.
Erit lex boneſta iuſta poſſibilis ſm na d
turam ſm ꝓſuetudinē patrie.loco tēpozi
q̄ꝫ ꝓueniēs neceſſaria vtilis maifeſta quo
q̄:ne aliqd p obſcuritatē in captiōe cōti
neat nullo p̄uato ꝓmodo.ſz p cōi ciuium
vtilitate aſcripta. Jſidozus ibidem.
Octo genera penaꝝ i legib⁹ cōtineri e
tulli⁹ ſcripſit.i.dānū vicula verbera talio
nem ignominiā exiliū ſeruitutē ꝛ moztē.
Jn bis reb⁹ in qb⁹ nihil Jbidez f
ſtatuit certū ſcriptura diuina nos populi
dei vel iſtituta maloꝝ p lege tenēda ſunt
Meditatio legiſ eſt Leo papa g
nō ſolū in legēdis ſcripturis: ſed etiā in
bis que ſcripta ſunt faciendis. Jdem
Quid eni pōt eē meli⁹ q̄ꝫ boies in bo b
nis legib⁹ cōfidere ꝛ caſus reliquos nō
timere. Jura publica certiſſima ſunt būa
ne vite ſolatia infirmoꝝ auxilia. potentū
frena.vnde ꝛ ſecuritas venit ꝛ conſcia
p̄ficit. Caſſiodozus.

UVA. BHSC. IyR_091

Quã porro subtilit anathar sis leges aranearꝝ telꝫ cõpabat nã ait illas ifirmio ra aialia retinere. valẽtioza trãsmittẽ. ita bis bũles ꝛ paupes cõstringi: diuites ꝛ ꝑpotẽtes nõ alligari.

Valeriꝰ maxim⁹ de memoza dictis. Vbi cõsuetudo. e. l. m. dilectio. f. gr̃a. e. p fectio. i. sacerdos. m.

Jberalitas. Liberalitaſ ẽ motus qdã aĩ facies ꝛ appbãs liberas largitiõeſ sine spe retributionis. Augustinus de diffinitionibus.

Bãdũ ẽ qꝫ nec tibi nec alteri noceat ꝛ quũ negaueris qꝫ petit: iudicãda est iustitia: vt nõ eũ ianẽ dimittaſ. ꝛ aliqñ meliꝰ aliquid dabis: ẽt quũ iuste potẽtem cozrexeris. Augu. de ẽmõe dñi in mõte.

Uberioz est nũmus ex puo: qꝫ thesaurus ex maxio. qz nõ tm̃ qꝫ deſ: sz qꝫtũ desiderat ppẽdit. Nemo plus tribuit qꝫ qui sibi nil reliqd. Ambzo. liº. jº. de viduis.

Non solũ qrit qꝫtum. sz de qꝫto. ꝛ quo aio deſ Amb. sup epl̃a ad cozinthios.

Bũs ñ vult simul effũdi opeſ: sz dispẽsari. nisi forte vt heliseus boues suos occidit ꝛ paupes pauit ex eo qꝫ bũit: vt nulla cura teneret domestica.

Si adiuues Amb. liº. jº. ỏ officijs. eum q possessiones alioꝝ eripe conaſ nõ pbatur largitas. nec illa pfecta ẽ liberalitas si tactãtie cã magis qꝫ miseticozdie largiaris. Ambzosius liº. jº de officijs.

Nõ pbaſ liberalitas vl largitaſ. si qꝫ alter largit alit qs extozqueat. si iuste q̃ rat ꝛ iuste dispẽsandũ putat. Amb. ibi

Perfecta ẽ liḃalitas vbi silẽtio qs tegit opus suũ. ꝛ necessitatibꝰ singlozꝝ occ te subuenit. quẽ laudat os paupis ꝛ non labia sua. Beniqꝫ pfcã liḃalitas fide cã loco tẽpoze cõmẽdaſ. vt pzicipium opis circa domesticos fidei. Amb. ibidem.

Est alia pbãda liberalitas: vt pzio se mis tui nõ despicias: si egere cognoscas Meliꝰ ei est vt ipe subuenias tuis qbus pudoz est ab alijs sumptũ deposcere: aut alicui postulare subsidiũ necessitati.

Est duplex liḃalitas. vna Jbidem. q̃ subsidio rei adiuuat. i. vsu pecunie. altera q̃ opũ collatiõe ipendit. q̃ multo frequẽter splẽdidioz mltoqꝫ ꝑclarioz. Quã to vtili⁹ regez pharaonẽ sanctus ioseph ꝓscilio pzudẽtie instruit: qꝫ si cõtulisset pecuniã. Pecunia ei vni⁹ ciuitatis nõ redimeret vbertatẽ. pspicietia ỏ toti⁹ egipti p quiquẽnium famẽ repulit. Jbi

Quicquid ex affectu puro ac sincero pmittit: hoc est decoꝝ nõ supfluas edificatiõeſ aggredi. ñ ptermittẽ necessarias

Cõsidera xpi substãtiã Amb. ibi ne iprudenter effundas. i. ne imoderato iudicio rẽ paupũ tribuas nõ paupibꝰ fm dictũ pzudentissimi viri. liberalitate liberalitas pereat. Hiero. ad paulinũ.

Liberalitaſ nõ cumlatiõe patrimonij sz largitatis diffinit affectu.

Jn ipa ãt libera Hie. liº ỏ viduis litate modus adhibẽdus est reꝝ ꝛ psonarũ reꝝ vt nõ oia vni: sz singlis qdã pstent vt plibus pdesse possum⁹. iusta illꝰ ppbete: dispsit dedit paupibꝰ. psonaꝝ vt ꝑmiũ iustis deide peccatoziḃ⁹. qbus tũ phibemur dare non qz boies. sz qz peccatozes

Quibusdam iopiam Hg. i epl̃a. ferre non valẽtibꝰ: tolerabiliꝰ est miꝰ tri buere: qꝫ post largitatẽ suã ex iopie ãgustia murmurare. Hg. xix mora.

Nũqꝫ est vacua manus a munẽ: si arca cozdis repleta ẽ bona volũtate. Jbidẽ

Nulli puus ẽ cẽsus: cui magnꝰ ẽ aius nec de rei familiaris mẽsura pẽdet modꝰ pietatis. Maioza qdem sunt ipẽdia diuitũ ꝛ minoza mediocrũ. sz nec discrepat fructꝰ opũ: vbi non deest affectꝰ opãtium.

Leo papa in appitione dñi.

Si nõ ẽ oim equalis facl̃tas debet eẽ par pietas. qm̃ fidelũ largitas nõ de muneris pensaſ pondere: sz de beniuolẽtie qꝫtitate. Jbidem.

Sẽp illi qꝫ largiatur occurrit: cui bñ velle non deficit. Leo papa ibidem.

Honestiꝰ ẽ rẽ negare: qꝫ lõgos ẽmios dare. qz miꝰ decipit cui celerit negatur Uñ ad multã istantiã res exhibita: cara videt emptione. gratiꝰ est donũ qꝫ venit

UVA. BHSC. IyR_091

ãte p̃ces. Cassiodorus in epla.

x Parua ex voto offerẽtis magna fiunt munera. consumũt ãt autorẽ suuz q̃ cõsti terit extorta. Valerius in fmõe.

y Tũc solũ p̃ciosa ẽ pecunia: qñ vsu largiẽdi desinit possideri.

z Quẽadmõz Boetiꝰ de ꝓsolatiõe seua ⁊ acerbissima crudelitaſ est q̃ trahit penã. ⁊ mifícordie genꝰ ẽ cito occidere ita maior ẽ muneris gſa q̃ minꝰ diu pepẽdit. Sicut in telis eadẽ ferri vis ẽ: sz ifini tũ ifest vtrũ excusso lacerto torqueanſ an ẽmissa manu effluãt: ita illõ qõ daſ. ſ. ifest quõ deſ: an tarde an cito.

Seneca libro õ officijs. seu bñficijs.

ab Dis bẽignitaſ ꝓperat. ⁊ ꝓpriũ ẽ libẽter facientis cito facẽ. ⁊ de die in diẽ trahẽs ꝓfuit: ñ ex aio fecit. Itaq̃ duas res maximas pdidit. ⁊ tẽpus ⁊ argumẽtũ aice voluntatis. Ibi.

ac Nõnunq̃ magis nos obligat q dedit pua magnifice q reguz opes equauit aio q exiguũ tributi: sz q libẽter q pauptatis sue oblitus est dũ in ea respicit. qui occasiõem qua pdesset q̃siuit. Ibidem.

ad Multoq̃ gratiꝰ venit qõ facili q̃ ex plena manu venit seu daſ. exiguũ ẽ qõ in me ꝓtulit. sz ãpliꝰ nõ potuit. at hoc qõ dedit magnũ est. sz dubitauit sz distulit. sz cũ daret gemuit. sz supbe dedit. sz quũ contulit ãbitiõi dedit nõ mihi. Sen. ibidem.

ae Nõ refert quid sit qõ daſ: nisi a volẽte volenti. A quibꝰ g̃ accipiemꝰ: vt breuiter tibi respõdeã: ab his quibꝰ dedisse videamur. Ibidem.

af Vnũ bñ positũ bñficiũ mltoz amissoz solaſ dãna. Bñficiũ ẽ benuola actio ẽbuens gaudiũ capiẽsq̃ tribuẽdo. ⁊ ẽt id qõ facit ꝓna ⁊ spõte sua pata. Sen. ibi.

ag Caue ne bñficiũ maiꝰ sit facꝫtate tua. in est ei tali liberalitate cupiditas rapiẽdi vt ad largiendũ suppetãt copie. Sequũt ei talẽ largitiõem rapine. quũ cũ ei dãdo egere ceptint: aliẽis bonis manus iferre cogũt. ⁊ maiora odia eoz assequũt quibꝰ ademerũt: q̃ fauoreſ eoz qbus dederũt.

ab Officiũ liberalitaſ Sen. ibidez. est oi petẽti dare. deos imitari. Si deos imitaris: da ẽt igratis. Naz ⁊ sceleratis solorik. ⁊ pyratis maria patẽt. dij rez oiz opti auctores ignorãtibus bñficia dare icipiũt igratis pseuerãt. nõ cessant dij bñficia cõgerere. Vnã sortiti intentionẽ. ſ. prodesse imitemur illos. demus etiam si multa in irritũ data sunt. Ingratꝰ ẽ. nõ fecit mihi iniuriã sz sibi. nã gratũ bñficium semp delectat. igratũ semel. Ibi.

Duo sunt genera largoz. quoz alteri ai
dispẽsatores: alteri liberales. dispẽsatores q epulaſ ⁊ munẽib⁹ histrionũ ⁊ lenonũ pecunias pfũdũt quoz mẽoriã aut breuiã aut nullã sũt relicturi. liberales qui suis facultatib⁹ aut captos a pdonib⁹ redimũt aut aicos in filiaz collatione iunãt. vl in alia re q̃rẽda vl agẽda. Ibi.

Refert cuiꝰ ai sit q ipsſtat. nõ cuiꝰ ſtatꝰ ak
nõ ẽ gtiosuz qõ ab iuito ⁊ igiuersante fit nihil facit virtus qõ necesse est.

Multi sunt q Seneca. 8z. epla al
nõ donãt sed pjiciũt. Nõ voco liberalez pecunie sue iratum. Ibidem.

Ab ãtigono cynicꝰ petit talẽtũ. Rñdit am
plus eẽ q̃ cynicũ deceret petere. repulsus petit denariũ. Rñdit minꝰ eẽ q̃ qõ regẽ deceret dare. Turpissima hutꝰ mõi cauillatio est. Inuenit eni quõ neutz daret In talẽto cynicũ i denario regẽ respexit cum posset ⁊ denariuz cynico dare ⁊ talẽtũ tãq̃ rex. Seneca liº 2º õ bñficijs

Veliꝰ alexander cũ daret ciuitatem an
cuidã dicẽti nõ ꝓuenire ciuitatẽ bũili forꝫtune sue: rñdit. Nõ quero qd oporteat te accipe sz qd deceat me dare. Socrati cũ multa que p suis facultatibus offerret eſ chines pauper auditor: ait. Nihil iqt digñũ te qõ tibi dare possem inuenio. ⁊ ob hoc solo me pauperez eẽ sentio. tñ dono tibi vnũ qõ habeo meipm. hoc aũt munꝰ rogo qualecũq̃ est boni cogites. alij eni cũ multũ tibi darẽt. plus sibi reliquerunt sed ego mihi de me nihil reliq. Nemo ei plus tribuit q̃ qui sibi nihil reliquit. cui socrates: tu inqt magnũ munꝰ mihi das. vbi te tã puo estimaſ. Habebo itaq̃ cure

UVA. BHSC. IyR_091

vt te meliozē tibi reddā q̄z accepi. Ecce quō estimes. hoc munere vicit oēm iuue nū opulētoz̄ munificētiā. Vides quō aī mus inuenit liberalitat̄ materiā etiā iter āgustias. neqz existimes illū vilē sibi fuis se. qz p̄ciū se sibi fecit ingenios⁹ adole scēs. Nō ergo q̄sta q̄qz sint sed a quali p̄ spictēdum est. Ibidem.

ao Melius puto apud paupes bonos q̄z apud diuites magnos collocari bñfici um. z reddit rōnem. Nā qui locupletes sūt bñficio obligari nolūt. imo quū acce perit bñficiū q̄uis magnū: aut bñficium se ꝑpus dedisse arbitrāt: aut aliqd a se ex pectari suspicāt cū vero iopi bono bñfa cias: spectatū se nō suā foztunaz putat. z ideo si in cōtentiōe res venerit. seqre se mistodē q ait de nuptijs filie sue ꝑsultus malo vir̄ qui pecunia egeat q̄z pecuniā que viro. Seneca de bñficijs

ap Sicut nō est liberalis q sibi donat nec clemēs qui sibi ignoscit: nec miserico⁹ qui malis suis tāgit sed qui alijs: ita etiā nemo sibi ipi bñficiū dat. sed nature sue parat que monet ad refutanda nociua z appetēda ꝑficua. Sen. li⁹ 5⁹ de bñficijs

aq Bis est gratū qd op⁹ est si vltro offeras Benign⁹ etiā cām dādi cogitat cui semp dederis. vbi negas rape ipas.

ar Duplex fit boi Sen. in ꝓuerbijs tas quū accedit sceleritas. min⁹ decipit cui negat celeri⁹. Ages sic alienū negoti um vt tuū non obliuiscaris. Amico ita p̄ desto vt tibi nō noceas. Sen. ibidē

Vbi benificētia hospitalitas. parētes b. pauptas. q. petitio. l. m. ꝑmissio. b. d. e. fuittū. m.

a Ibertas. Quē delectat vera
l libertas: ab amoē rez̄ mutabilitū
liber eē appetat z quez regnare delectat: vni oim regnatoz deo subiectus sit. pl⁹ eū diligēdo q̄z semetipm.

Augustinus de vera religiōe.

b Quidā religiōez nraz q⁹qz manifestis simis z pauciss̄imis celebzationū sacrām tis ōi mificozdia voluit eē liberā fulib⁹ ꝑmunt oneribus.

Aug. li⁹ ad inqsitoz̄es ianuarij

Ꝓzima libertas volūtatis erat posse c peccare. nouissia erit m⁹to magis ñ posse peccare. Ꝓzima imoztalitas erat posse ñ mozi. nouissima erit m⁹to magis nō posse mozi. Ꝓzima erat pseuerātie ptās: bonū posse nō deserere. nouissima erit pseuerā tie felicitas: bonū non posse deserere.

Aug. de cozrectione z gr̄a.

Ille vero in qua vis cōditiōe fuitij li d ber est: qui amoze nō capit: auaritie vin culis nō tenet: metu criminis nō alligat q secur⁹ expectat p̄sentia: quē nō terrent futura. Ambzosius de ioseph.

Cū nobis triplex posita sit libertas: a e peccato a mixta. a necessitate: hāc vltimo loco positā cōtulit nobis in cōditiōe na tura. In ꝓzima restauramur a gr̄a media reseruat nobis in p̄tia. dicat ꝓzima liber tas nature. scōa gr̄e. tercia gl̄ie. Ꝓzima habet multū hōzis. sa p̄timū virtutis. no uissima cumulū iocūditat̄:

Liber ē esti Ber. de li⁹ arbitrio. f mād⁹ q nulli turpitudini seruit.

Tulius li⁹ 2⁹ rhetorice.

Quid ē libertas: potestas uiuendi vt g velis. Quis igit̄ viuit vt vult nisi q recta segtur. Soli hoc ꝓtingit sapiēti: vt nihil facia iuitus. nihil dolens: nihil coactus. Quis neget oēs leues: oēs cupidos: oēs deniqz ip⁹obos esse suos An ille mihi li ber est cui mulier ipat: cui leges iponit ꝑscribit: iubet vetat. Nō videt̄ qō nihil i perāti negare pōt. nihil recusare audet. posc̄it. s. mulier: dāduz est vocat veniēdū eijcit: abeūdū: minat̄ extimescendū. ego vero istū nō mō seruū: sed negss̄imū suū etiā si i āplissima familia nat⁹ sit appellā dum puto. Sen. li⁹. x⁹ rhetoz̄ice sue

Quid eques aut libertin⁹ aut su⁹ noia b ex ābitione aut iuria nata subsilere i ce lum ex angulo licet. Sen. 73⁹ epla

Quid sit libertas q̄ris nulli rei fuire i nulli necessitati. nullis casib⁹ foztuna ine quū reducere. Sen. 47. epla

Liber nō est quō supb⁹ iflāmat aīm⁹. k

Seneca in ꝓuerbijs.

UVA. BHSC. IyR_091

Ubi nobilitas .sacramētū.a.seruitus violentia.

a Ibido. Sie libidine nō ē pen
l tū ꝓcubit⁹.ob hoc ex eoꝝ carne nascētiū nō pōt sine peccato esse cōcept⁹. Augustinus ō fide ad petrū.

b Libido velut festuca ē. cito accēditur ꝓpe cōsumit Ambros⁹ i quadā epla.

c Seu⁹ criminū stimul⁹ libido ē.q̄ nūq̄ manere qetū patit affectum.nocte feruet die anhelat. Amb̄.i li⁹ de babel ꝛ cai.

d Nō vsus reꝝ sz libido vtētis i culpa ē.

e Libidinosa Hie.in quadā epla. mēs ardētius hōesta psequit.ꝛ qō cū licz dulci⁹ suspicat. Hieronim⁹ ibi.

f In serico ꝛ in pānis eadē dnat libido nec regū purpurā timet. nec mēdicantiū spnit squaloꝛē.multoq̄ meli⁹ ē stomacū dolere:q̄ mentē ipare.coꝛpoꝛi iquā seruire. gressu vacillare q̄ pudicitia. Nisi statim nobis penitētie subsidia blādiātur q̄ sunt ifeliciū remedia:cauēdū ē vulnus qō doloꝛe curat. Hie.i ep⁹ad saluiaz.

g Uenter mero estuās cito spumat in libidinē. Uēter ei ꝛ geitalia victua sunt.ꝛ vnū alteri summīstrat. Ex vicinitate eniz mēbroꝝ sequit cōfederatio vitioꝝ.

b Nulla facilius ad Hie. in epla. maleficiū cā q̄ tnrpis amoꝛ ꝛ itēpans libido cōmouere potuit. Tulli⁹ 2⁹rbet.

i Libidis initiū cōtinebis.si exitū cogi taueris. Seneca libꝛo de moꝛibus. Ubi virgitas.t.voluptas.g.

a Quacitas.Absit vt mltiloquiū
l deputē qñ necessaria dicūt.q̄ta libet fmonū mltitudie aūt plixitate dicāt Augustinus.

b Periculum ē dicē nō solū falsa:sz etiā vera.si is ea nō quib⁹ opoꝛtet insinuet.qō vitiū quadriptitū ē.vl adulatiōis vl aurītie vl iactantie vl loquacitatis incaute. Amb̄. sup beati imaculati.

c Quā plures vidi loquēdo in peccatū icidisse.Uix quēpiā tacēdo.ideoq̄ tacē nosse q̄ loqui difficili⁹ ē.

d Alliga fmōem Amb̄.i ō officijs. tuū ne luxuriet:ne lasciuiat.ꝛ mltiloquio peccata sibi colligat.Sit restrictioꝝ ꝛ ri pis coherceat.cito lutū colligit annis ꝛ vndas. Jugū sit verbis tuis ꝛ statera at q̄ mensura.vt sit grauitas in sensu.in sermone pōdus atq̄ in verbis modus.

Ingredit moꝛs Ambros⁹ ibidē. e p hostiū tuuz si falsum loquaris.si turpi si ꝓcaciter.postremo si vbi nō opoꝛtet loquaris. Amb̄os⁹ li⁹ j⁹. de virginitate.

Uerba voluere ꝛ apud ipituz vulgus f admratiōem sui facere idoctoꝝ boim ē Nihil tā facile q̄ vilē plebē ꝛ iooctā volubilitate ligue ōcipe. q̄ quicqd nō itelligit plus mirat. Hie.ad nepotianum.

Tēpus tacēdi ꝛ tēpus loquēdi:discreta vicissitudie pensanda sunt tempoꝛa.ne g aut quū restringi ligua debet:ꝓ verba se iutiliter soluat.aut quū loqui vtilit pōt:se metipā pigre restrigat. Gg̈.li⁹ 7. moꝛ.

Qui dimittit aquam:caput est iurgioꝝ b Aquam qppe dimittere ē linguā in fluxu eloquij relaxare.quo cōtra in bona etiā pte dicit aqua ꝓfunda:verba ex oze viri Qui g̈ dimittit aquā:caput ē iurgioꝝ.qz q liguā nō refrenat:ꝓcoꝛdiā dissipat.

Quot supuacuis Gg̈.i pastoꝛali. i verbis mēs a silētij sui cēsura dissipatur quasi tot ruinis extra se ducit.vnde redire iteri⁹ ad sui cognitiōem nō suffic.qz ꝓ mltiloquium exteri⁹ sparsa vim itime ꝓsideratiōis amittit. Gg̈.li⁹ 7° moꝛalium.z.

Ꝓraui sicut in sensu leues sunt:ita in k locutiōe ꝓcipitef.qz qō leuis cōscia cōcipit:leuioꝝ ptin⁹ ligua ꝓdit. Jbi li⁹ 5.

Ligua sub magni moderamīs libera l tiōe frenēda ē. nō isolubiliter obligāda ne aut laxata in vitiū defluat.aut restricta etiā ab vtilitate coꝛpescat. Jbi.li⁹ 8.

Si illatas molestias ligua trāqlle di m ceret:a cōscia doloꝝ emaneret.Uulnera ei clausa plus cruciāt.qz quū putredo q̄ itus feruet eijcit:ad salutē doloꝝ apitur.

Quū itentiōem Idem ꝓlibꝛo vii. n bonā locutio cauta nō sequit:ipa pietatis ꝓpositio in trāsgressiōis vitiū vertitur.

Jsti sunt casus culpe Jbi li⁹ 5. o crescētis:vt ligua quū nō restrigit:nequa

UVA. BHSC. IyR_091

q̄ vbi ceciderit iaceat. sed sp ad deterio
ra descēdat. Ibi li. xvj.

p Tenerū mēbr̄ ē lingua. ⁊ tñ vix teneri
p̄t. substātia quidē firmū atq; exiguū. sz
vsu magnū ⁊ validū. in venis tenuis est ⁊
lata. ideo aptissimū euacuandis sordib⁹
īstrumētū. Ber in quodā sermone.

q Leuis qdē fmo. qz leuit volat. sz gra
uiter vulnerat. leuiter transit. sz grauiter
urit. leuiter penetrat aīm. sz nō leuit exit
leuiter p̄ferr̄. sz nō leuiter reuocar̄. facile
volat. ideo caritatē facile violat.

r Vanus sermo cito Ber. ibidez.
polluit mentem. ⁊ facile agit qō libenter
auditur Isidorus in libro soloquior̄.

s Sapiēs nō solū qō loquit: sz ēt oppor
tunitatē loci ⁊ tēporis ⁊ psone quū loq̄t
diligenter īqrit. Glosa sr illō puer. xv.
Sermo oportunus est optimus.

t Vanus fmo vane p̄scie ē iudex. mores
hoīs lingua pādit. qualis fmo ostēdit: tal
aīus approbat. qm̄ ex abūdantia cordis
os loquit. Sermo van⁹ non erit absq; iu
dicio. qz ab oi statu rectitudis deperīt
q p vana verba dilabūt.

u Lingua dicit Hugo li. 2° d anima.
qz lingit adulādo. mordet detrahēdo. at
trahit mētiēdo. ligat ⁊ ligari nō p̄ot. labi
lis est ⁊ teneri non p̄ot. sz labit ⁊ fallitur
Labit vt anguilla. penetrat vt sagitta. tol
lit aīcos mltiplicat īmicos. mouet rixas
semiat discordias. vno ictu mltos pcutit
⁊ interficit. blāda ē ⁊ subdola. lata ⁊ pata
ad exhaurienda bona ⁊ miscenda mala
Qui custodit liguā suā custodit aiaz. qm̄
morſ ⁊ vita in potestate ligue ē Ibidē.

x Quis est hoīm sic caut⁹: vt si iter emu
los loquat: nullū ei⁹ verbū icurrat aliquā
q̄stiōem: Difficilis res ē: liguā in lubrico
fauciū p̄stitutā veritatis rigide tenere mē
suram. cui si icaute frena laxēt: frequent
p̄tra se loquit. Facil⁹ ei culpa tacēdo re
fugit q̄z loquēdo. Salomon dicit: ori tuo
facito hostiū ⁊ serā. ⁊ verbis iugum atq;
staterā. Cassiodorus sup illud p̄s.
Dixi custodiam.

y Quib⁹ citra bonestatis nitorē lingua
polluit in frenis: bis cōscia quoq; sordi
dissima ē. qz facil⁹ cōtingit vt qspiam se
ria loquēs viuat obscene. i. imūde: q̄z va
leat ostendi. q piter existat ī pbus dcis ⁊
pbus mor̄ib⁹. Sidon⁹ libro 3° ep'la.

z Sapiens fmōes suos p̄cogitat ⁊ exa
minat p̄ius in pectore q̄z p̄ferat in ore
Qui enī sunt leues ⁊ faciles ac īportuni
locutores: nullo rex pōdere inixi verbis
būidis ⁊ laxātib⁹ eā orōnez bñ existimāt
Est i ore nasci non in pectore liguam.
Agellius libro octauo.

ab Nūq̄z tacet: quē mor̄b⁹ loquēdi tz. estio
dus aut liguā nō vulgādā esse sz recōden
dā. ⁊ thesaurū ei⁹ esse gr̄am optiaz: si mo
desta pauca ⁊ modulata sit.

ac Quidā a pictagora Agell⁹ ibi.
q̄rēs quō inter sapiētes discipulos cōpu
tari possit: respōdit. Serua silētiū. donec
necessarium sit tibi loqui. Si nihil dixe
ris: nisi qō bñ scieris: si gesseris optima
⁊ locutus fueris pauca. Nā silētiū signū
est sapie. ⁊ loquacitas signuz est stultitie
Ne festines rñdere: donec fuerit finis in
terrogatiōis. nec questiōem in cōuentu
soluere tētes cū sapientiorē te interesse
p̄spexeris. Pictagoras ī suis p̄cep̄ţ

ad Nō m̄ltis verbis opus ē. sz efficacib⁹
semis mō spḡēda sūt. Sen. 38. ep'la

ae Quēadmodū sapiēti viro icessus mo
destior cōuenit: ita orō p̄ssa non audax.
Sūma ergo sūmaq; hec erit tibi: tardilo
quentem te eē iubeo. Sen. xl. ep'la.

af Sermōem maxio tēpamēto cū loquē
te dispēsa. in quo patit aut extrane⁹ vecū
diā: aut familiaris calūniā: aut ipit⁹ iniuriā
aut crudelis iuidiā: aut perit⁹ infamiam.

ag Imago ai Sen. in quadā ep'la
fmo ē. qualis vir: talis orō. Magnū est
vocis ⁊ silētij tēpamētum. Garrulo non
respōdere cōuitiū ē. Sen. in puerbijs

ah Ut licētiosa mācipia ai ipio redige li
guā. cupiditatēq; oppr̄ime. si non potes
paululū remitte. Sepe ea q̄ sanari ratiōe
nō poterāt: sanate sunt tēpore.

ai Cōscias aici Sen. libro de mor̄ib⁹.
nullus iuenit lingue p̄ceps. canib⁹ in be

UVA. BHSC. IyR_091

cillib⁹ mos ē: q̄to plus defecerunt virtū
tāto magis latratib⁹ idulgere.
Ubi aduocati Seneca i puerbijs.
g. cōsilium. z. cōuersatio. t. u. y. z. ak. cōsi
tiū. e. d. f. g. coz. q. discordia. l. obedientia
. p. ociositas. d. odiū. u. pax. x. taciturni
tas. verecundia. a. Ludus. Ubi consola
tio z lasciuia.

a Uxuria. Luxuria nō est vitiū
l cozpoz pulcroz vl suauitū. sz aie
puerse amātis cozpozeas volup
tates neglecta tēpātia: qua aptamur spūa
libus. Augustinus xii. de ciuitate dei.

b Cur te in voluptate tua modo nō dila
tas: cū te qs sequat ignozas: Acceptū tē
pus imiscerī desiderijs pdere nō debes
qz q̄ citi⁹ ptrāseat nescis. Si ei deus ho
minē in voluptate carnis nollet: in ipso
būani generis exordio masculū z feminā
nō fecisset. Augustin⁹ de ꝓflictu vitioz

c Quāti z quales epi z clerici post con
fessionum z victoziarum calcata certami
na post magnalia z signa mirabilia vsq
quaq̄ mōstrata noscūt cū bis oib⁹ naufra
gasse. quum volūt i naui fragili nauigare
Quātos leones domuit vna ifirmitas ō
licata. i. luxuria. q̄ cū sit vilis z mīa ō ma
gnis efficit p̄dam.
Aug. de singularitate clericoz.

d Cōmixtio sozoz z fratrum q̄to sit an
tiqoz cōpellēte necessitate: tanto postea
facta est dānabilioz religiōe ꝓhibēte.
Augustinus. xv. de ciuitate dei.

e Sicut iniquū est auiditate possidendi
trāsgredi limitē agroz: ita z iniquū est li
bidine cōcubēdi subuertere limitē moz

f Luxuria ē iimica ōo: iimica ō Ibi.
tutib⁹ pdit oēz substātiāz ad pūs volupta
tē deliniēs: futurā nō sinit cogitare paup
tatem. Aug. de doctrina x̄piana

g Ex volūtate puersa fcā ē libido z dū
fuit libidini facta est cōsuetudo. z dū cō
suetudini non resistit: facta est necessitas
Augustinus libzo confessionuz.

h Qui luxuriat viuens moztu⁹ est. z fer
reas mētes libido domat. que maiozē in
virgib⁹ patit famē. dū dulci⁹ putāt omne
qō nesciūt. Hie. mki z filie.

i O q̄z acerb⁹ fruct⁹ luxurie. amarioz fel
le crudelioz gladio. Hie. i epka.

k Libido ei trāsacta semp sui reliqt pe
nitudinē: z nūq̄z satiat z extincta reaccē
dit: vsu crescit z deficit. nec rōni paret q̄
ipetu ducit. Hie. in epka

l O ignis ifernalis luxuria. cui⁹ mate
ria gula. cui⁹ flāma supbia. cui⁹ sintille p̄
ua colloqa. cui⁹ fum⁹ ifamia cui⁹ cinis im
mūdicia. cui⁹ finis gehēna. Idem.

m Quelibz alia fiāt bona opa: si luxurie
scelus non abluit: imēsitate hui⁹ crimis
obzuūt. Greg. 22. moza.

n Malū luxurie aut cogitatiōe ppetra
tur aut ope. callid⁹ enī aduersari⁹ nr̄: quū
ab affectu opis expellit: secreta cogitatō
ne polluere nititr. Greg. ibi.

o Ex quo luxuria semel mētē alicui⁹ oc
cupauerit: vix eū bona cogitare pmittit
Sūt ei desideria viscosa. qz ex suggestio
ne ozit cogitatio. ex cogitatiōe affectio.
ex affectiōe delectatio. ex delectatiōe cō
sensus. ex ꝓsensu opatio. ex opatōe ꝓsue
tudo. ex ꝓsuetudie despatio. ex ōspatiōe
peccati defensio. ex defensiōe gl'iatio. ex
gl'iatiōe dānatio. Greg. in moza.

p Alia est carnis luxuria. qua castitate
cozrūpimur. alia cozdis qua de castitate
gl'iamur. Ber. in fmōe.

q Luxurie curr⁹ quadriga volut vitioz
ingluuie. vz ventris. libidie coit⁹. molli
tie vestiū. otij sopozisq̄ resolutiōe. trahi
tur equis. eque duob⁹. pspitate vite z rez
abūdātia. z q̄ his p̄sidēt duo ignauie toz
poz. z ifida securitas. Ber. sup cāt.

r Uitiū libidis facile ex vacātia z otio
nascit. nā diffinitio amoris hec est. aie va
cātis passio. Itē dicit poeta ocia si tollas
pire cupidis artes. Chrisо. sup mat.

s Tā diu spū foznicatiōis aim necesse
est ipugnari. donec se belluz gerere sup
vires agnoscat. nec laboze vel studio p
prio victoziā obtinere se posse nisi ōi fue
rit auxilio ac ꝓtectione suffulta.
Cassian⁹ ex collatiōe abbatis moysi.

t Hzeuis est voluptas foznicatiōis. sz

UVA. BHSC. IyR_091

ppetua pena fornicatiõis.

Beda de templo salomonis.

u Luxuria est immoderata carnis petulantia. dulce venenuz. importuna lues pnitiosa potio. que humanuz corpus debilitat. ꝛ virilis animi robur eneruat.

x Petulantia est ex car Hugo. nalium cogitationum conceptiõe. totius corporis pecudialis ebetudo. Hugo

y Uenus est illecebrosa voluptas. ad ulterina iocũditas que mel habet in ore fel in corde. aculeum in dorso. Hugo.

z O extrema libidinis turpitudo. que non solum mentem effeminat. sed corpuſ eneruat. non solum maculat animã. sed fedat personam. Omne nãq peccatum qõcunq fecerit homo extra corpus suũ est. qui autem fornicatur in corpus suuz peccat. Semper illam precedunt ardor ꝛ petulantia. semper comitatur fetor ꝛ immunditia. semper sequitur dolor ꝛ penitentia.

ab Quis eiꝰ multiplices species enumerare valeat: hec enĩ pentapolim cum ad iacenti regione subuertit. sicben cum populo interemit. hec filios iude percussit iudeum ꝛ madianitidẽ pugione transfodit. tribum beniamĩ pro uxore leuite delenit. filios hely sacerdotis in bello prostrauit. hec uziam occidit. amon interfecit. plurimos lapidauit. hec rubẽ male dixit. samsonẽ seduxit. salomonem pueritit. Uerum est ergo quod legitur. ꝓpter speciẽ mulieriſ multi perierũt. Ibi.

ac Blandum malum luxuria. qõ accusare aliquãdo facilius est q̃ vitare. que inuictum hannibalez armis illecebris suis complexa. vincendum romano militi tradidit. illa ducẽ vigilantissimũ. illa exercitum acerrimum lapibus largis abundãti vino vnguentorum flagrãtia. veneris vsu lasciuiore ad somnum ꝛ delitias euocauit. Quid his ergo vitijs fedius: quid etiam damnosius: quibus virtus attritur: victorie languescunt: sopita gloria in infamiam conuertitur: animi ꝛ corporis vires expugnãtur: aõ vt nescias an ab hostibus an ab illis capi pnitiosi' habendum sit.

Ualerius maximus libro nono.

Uenus dolosa ꝛ eiꝰ corrigia ẽ varia ꝛ ad qõ ex insidijs agit icõtinẽs cõcupiscentie

Aristotiles libro viij°. ethicoꝝ.

Esus carniũ ꝛ potus vini vẽtriſq; saturitas semiariũ libidinis ẽ. Ibi

Ubi abstinẽtia. b. auaritia. ad. caro. q. castitas. p. s. t. u. cõcupiscẽtia. a. ebrietas. k. q. gula. b. o. libido. mulier. ozõ. k. supbia. o. s. t. ap. vitiũ. b. f. volũtas. k.

Magister. Periculosum ẽ magi a
m sterĩũ. discipl'at' securus ẽ. ideo
ps: auditui meo dabis gaudium
ꝛ letitiã. Securior ẽ ei verbi auditor: q̃
verbi plator. Aug. i quodã sermone.

Magisterĩũ vocãt: vt quasi laudatus b
misterĩũ cordis sui simplicit' aptat. eoſq;
velit habere discipulos.

Hie. sup illõ mat. xxij°.

Magister scimus qz verax es.

Dionisiꝰ magiz sibi i grãmatica elegit c
donatũ. in rhetorica victorinũ. in theologia gregorĩũ nazãzenũ. sicit theofrastus
sibi elegit aristotilẽ. aristotiles platonez
plato socratẽ. regina austri sapiẽtissimuz
salomonem. Isidorus in sinonimis.

Magr̃m vocat cuiꝰ nõ vult esse discid
pul'. de mãdato magno inrogat: qui nec
minimũ seruat.

Chrisostomus super illud mat. xxii.

Magr̃: qõ est mandatũ magnũ in lege.

Optimꝰ lector ẽ: q doctoꝝ itelligẽtiã e
expectet ex dictis potiꝰ q̃ iponat. ꝛ retulerit magis q̃ attulerit. neq; cogitat illõ videri dictis cõtineri: qõ ãte lectiõez pfum
pferit intelligẽdum.

Hilarius libro primo de trinitate.

Principiũ disciplie bũilitas ẽ. cuiꝰ cũ f
multa sint documenta: hec tria pcipue ad
lectorẽ vl' auditorẽ ptinent. ꝓmũ vt nullã
sciaz nullã scripturã vilez teneat. ſm vt a
nemie discẽ erubescat. ſtiuz vt quũ sciam
adeptus fuerit: ceteros non contennat.

Hugo in didascalicon libro primo

UVA. BHSC. IyR_091

g Nulla res discipulo est ita pnitiosa sicut vita magri cōtumeliosa.
Boeti⁹ de disciplina scholarium.
Ubi doctrina.

a Agnanimitas. Uiros fortes
m magnanimos eē eosdē volumus
vitatis aīcos. mimeq; fallaces
Tullius libro primo de offitijs.

b Ad magnimū ptinet neq; pturbatiōi aī neq; hois neq; fortune succūbere.

c Ad magnimū ptinet Ibidem.
ea q̄ videt acerba ita ferre: vt nihil a sta tu nature discedat. nihil a dignitate sapiē tis. Tulli⁹ primo de offitijs.

d Magnimitas est virt⁹ spōtanea diffi ciliū aggressio r rōnabilis. Ibidē

e Si magnim⁹ fueris: nūq; iudicabis ti bi cōtumeliā fieri. de iimico dices: nō no cuit mihi sz aiz nocēdi būit r quū illū in ptāte tua videris: vindictā putabis non vindicare potuisse. Scito eni magnum r bonestū vindicte esse gen⁹ ignoscere.
Seneca dequatuor virtutib⁹.

f Magnimitas āt si vltra modū suum extollat: faciet viz miacē inflatū turbidū iqetū r i quascūq; excellētias dictoz atz factoz neglecta honestate festinū. q mo mētis oīb⁹ supcilia subrigēs vt bestiari⁹ inqetat excitat aliū ferit aliū fugat. sz tam aut misez appetit finē: aut erūnosam sui memoriā ōreliqt. Mēsura g̃ magnimi tat̄ est nec timidū esse hoiem nec audacē

g Eris magnanim⁹ Sen. ibi.
si picula nec appetas vt temerarius: nec formides vt timid⁹. Naz timidū nō facit aīm nisi repbēsibilis vite cōscia.

b Magnitudo Sen. ō 4. vtutib⁹
aī si a cōtate būana sit remota. feritas q̄ dā erit r imanitas. Ibidem

i Paup fiam inter plures ero. exul fiaz me natū putabo quo mittar. Nō suz vni angulo nat⁹ pria mea tot⁹bui⁹ mūdus ē.

k Magnanimo Sen. i epis.
nihil est magnū. Stilbon pbs capta pria amissio rez rē. ecce vir fortis r strenuus ipam sui hostis victoriā vicit. Facili⁹ est totā gētē q̄ magnanimū vincere.

l Magnimi est mag̃ Sen. 23. epla.
ptenere r mediocra malle q̄ nimia.

m Aim excellētē mo Sen. 37. epla
deratū oia tāq; maioza trāseūtē qcqd ti mem⁹ optamusq; ridētē celestis potētia agitat. Nō pōt res tāta sine adminiculo numis stare. quēadmoduz radij solis cō tingūt qdē terrā sz ibi sūt vñ mittūt: sic aī m⁹ magn⁹ ac sacer cōuersat qdē nobiscū sed heret oziginī sue. Sen. xl. epla

n Aim⁹ intuēd⁹ vt piter fugiēdoz ac pe
tēdoz nō ex opione sz ex natura p̄cia re b⁹ iponēs aspis bladisq; piter iuict⁹: neu ter se fortune submittēs: sup̄ oia q̄ ptigūt accidūtq; eminēs ipturbat⁹ intrepidus: quē nulla vis frāgit quē ñ attollāt fortui ta nec depmāt: talis aīm⁹ virt⁹ est. hec est eius facies. Sen: lxvj. epla.

o Magnimo de reb⁹ magnis iudicādū
est. fortunatioz ē q oia rez diuersaz one ra rigida ceruice suttollit: eo q sup̄ fo z tunā extat. Nō miz est in trāqllitate ñ cō cuti. illō mira ē ibi extolli aliquē: vbi oēs depmūt ibi stare vbi oēs tacēt. Ibi.

p Magnim⁹ stat rect⁹ sub quolibet pō
dere. nulla illū res miorē facit. nil illi eo rū q̄ ferēda sūt displicet. qcqd cadere in hoiem pōt: in se cecidisse non q̄rit. vires suas nouit. vincit virtute fortunā.

q Nihil magnū est Sen. 72. epla
in reb⁹ būanis nisi magno aīo despicias.

r Prop̄riū eni est Sen. de morib⁹
magnimitatis ve: nō sentire se pcussam. In magnis enim fera r magna ad latra tum canum lenta respicit. Ibidē.

s Ubi contemptus. o. diuitie. b. p. forti tudo. c. e. y. labor. l. nobilitas. q. pusilla nimitas. virtus. af. aī.

a Alitia. Meli⁹ iudicauit de⁹
m de mal⁹ bene facere: q̄ malla nul la esse permittere.
Augustinus in encheridion.

b Malignitas est mala voluntas homi nis cum vltra non possit: vel beneficijs grates non referre. Augustin⁹

c Malitia est p quā morib⁹ ōceptoriis veritate palliata vel odiū alteri⁹ vel ꝑpū

UVA. BHSC. IyR_091

cõmodũ attẽdit. Aug. i quadã epla

d Malitia est mẽtis atq; ai depuatio a tramite veritatis deuia. q̃ icurioso; ais frequẽter obrepit. Amb. i examerõ.

e Mala nõ sũt nisi q̃ crimine mẽtẽ implicãt ꝛ psciam ligãt. Amb. ibidez

f Sicut ignis amoris mẽtem erigit: ita ignis malitie inuoluit. qz ꝛ spũsscũs coz qõ replz eleuat ꝛ ardoz malitie ad iferiora semp icuruat. Hg. sup ioelem

g Mẽs praua semp in laboriba; ẽ. qz aut mollit mala q̃ iferat: vl metuit ne sibi ab alijs iferãt. ꝛ qcqd cõtra primos excogitat: hoc contra se cogitari a primis formidat. Greg. xij. mora.

h Heloti; malitie pua sintilla consumitur q̃z virtutis ignib; concalescere possim; nã ꝛ melli plimo paz absintij iiectum velocẽ amaritudinẽ tradit. mellis etiam si duplũ inijciat absintio nõ poterit eius obtineri dulcedo.
Hg. nazãzen; in apologetico.

i Habet malitia cursuz suũ rotis quattuor cõsistẽtẽ. seuitia ipatiẽtia audacia ipudẽtia. Valde eni velox est currus iste ad effundẽdũ sanguinez: q nec inocẽtia sisti tur: nec patiẽtia retardat: nec timore frenat nec pudore ibibet. Trahit autẽ duo b; pnitib; eqs ꝛ ad oẽm pnitiẽ patissimis Terreã potentia ꝛ scꝛi pompa. pozro p sidẽt his duob; equ; aurige duo. timoz ꝛ liuoz. Timoz qdẽ põpam: liuoz potẽtiã agit. Bernardus sup cantica

k Cõsiderãs hui; stultitie mixtũ dolum tirãni: aut ei heredes credidit scripturis aut nõ. Si nõ credidit: vt qd ergo iterrogabat scripturas quas putabat eẽ vanilo quas: Si credidit estimãs ꝓphetiã eẽ imobilẽ: quõ ergo spabat illũ regẽ posse iterficere: quez futuz esse dicebãt scripture. Mã si ꝓphetie credidit: claz erat ipz ad uersus ipossibilia conari. Si ñ credidit tũc nec sibi timere debuit: nec puero insidiari. Rñdet Chrisostom;. Anima semel malignitate capta stultioz cunctis efficit Tale qppe ẽ vitiũ maligñitatis. vt a nullo plerũq; impulsa: sese ipa pcipitet. ꝛ sepe absq; effectu opis erũnosa ipossibilia conat efficere. Chriso. sup mat. c. 2.

l Coherceri oio neqt aim; pua semel volũtate vitiat;. qz zel; sape nescit ꝛ ira psilitũ ñ hz. tõ herodes nõ suo psilio gubernabat: sz vinculo diaboli trahebat.

m Sic ignis q̃to ãpli; Chriso. ibi. ligna suscepit in maiorẽ flãmã erigit: sic aia mala q̃tomagis vitatẽ audierit. eo ã pli; i malitia excitat. Chriso. sr mat. 22

n Etate miores. malitia pares. Mã pulli fpẽtiũ statura breuiores sũt. veneno ãt equales. catuli lupoz ꝛ si venatiõe nocẽ ñ pñt: tã tñ i sanguie gaudẽt ꝛ morsib; ledunt. Chrisostom; ibidem.

o Debuerũt pharisei timẽ saduceoz exẽplo. vt ne sibi iterrogãtes ꝓfundãt: sz ardens malitia dũ se sociare festinat: rei extũ nõ aspicit. maliuolẽtia eni ꝛ liuoz nutriũt ipudẽtiã. Chriso. ibidẽ.

p Phariseꝛ apõ se dicebãt. Un; loquat p oib; ꝛ oẽs loquamur p vnũ. vt si vicẽit oẽs videamur victores. Si ãt vict; fuerit solus videat cõfusus. ecce sagacitas malignãtiũ. Chrisostom; ibi.

q Loqt apud se maligna cogitatõ: vsq; quo illũ talẽ tolero. Cõsentire ei cõpror: si eũ nõ corripio. ꝓsentiẽs ãt deũ offendo. corripiã ergo ne deũ offendã. Mihil ꝓ mea sz ꝓ dei iuria vlciscẽda totũ facio. imo sic illũ sibi ĩstituã. primũ ei corripere ꝛ eũ castigare. hoc ñ est primũ nocere: sz ꝓdesse velle. Sic sepe apõ se loqt cogitatio maligna. excecauit ei eã malitia sua. Hugo lr. j. de aia

r Aegtiã veteres diffinierũt volũtariaz eẽ malitiã. i quã nõ casu icidim;. sz spõtanea volũtate versamur. neq; dict; est. ne quaq;. i. nullo tpe apt;. Cassio. sup ps.

s Maligtatẽ vite nre sikitudo ꝺclarat Aranea est aial debile ac tenuissimũ. qõ trãseũtib; muscis q̃dã retia dolosa ptexit sic ãni illoz q sceleratꝛ opib; dediti sũt ianib; ꝛ subdolis machiatiõib; occupant Cassio. sup illud. Anni eoz sicut aranea

t Malitia ẽ ex ꝓposito ꝛ deliberatiõe malo cognito ꝓno aio ꝓsentire.

UVA. BHSC. IyR_091

Ricardus de verbis apli tractãs illud. Nõ fermẽto malitie ⁊ nequitie. ⁊c.

u Inuẽtor maloꝝ ẽ q aliquã malã ꝓsuetu dinẽ vl aliqꝫ torm̃tũ ꝑm' iuenẽit. Tull'

x Malitia ipa maxiam ptez veneni sui bibit. at venenũ qꝫ fpentes in alienã pni tiem pferũt: sine sua cõtinẽt. non est huic sile. hoc hñtib' pessimum est.

y Male facere q Sen. 82ª epla. vult nusqꝫ: nõ iuenit cãm. maliuol' semp sua natura vtif. Seneca in ꝓuerbijs. Ubi adulatio. be. correctio. cf. cg. cm. cn discordia. p. fortitudo. n. fraus. hõ. b. hypocrisis. o. ai. Jra. ap. nocumẽtũ. a. pentẽtia. r. ꝑdestiatio. l. m. n. prudentia. r. sapiẽtia. l. simplicitas. c. d. e. f.

a Andatũ. Si qd vl addas vel m detrabas: ꝑuaricatio videtur eẽ q̃dã mãdati. Simplex ei ⁊ pura mãdati forma tenẽda ẽ vl testimonij seri es itimãda. Nihil igif qꝫ bonũ videf ad dendum ẽ. Augustin' in lº de padiso.

b Si quis vnũ mãdatũ custodiat ⁊ aliud ꝑuaricaf: nil ei ꝓdest. Jbidẽ.

c Tu qui verã requiẽ q̃ post hanc vitam xp̃ianis ꝓmittif q̃ris: ẽt hic eã iter amaris simas vite hui' molestias suauẽ iocũdãq; gustabis. si ei' qui eam ꝓmisit ꝑcepta di lexeris Augustinus.

d Nõ est amicus recti. qñ si fieri posset mallet id qꝫ rectũ ẽ nõ iuberi.

e Nõ ideo Augustin' sup ps. 66. putes aliqua cõtẽnenda eẽ mãdata qz le uiora sunt. tã ei maxia illa q̃ mima ipata sunt. ⁊ cõtẽpt' cui' cũqꝫ ꝑcepti ꝓcipiẽtis iuria ẽ. Jn quouis ꝓpolito in quouis gradu equale peccatũ ẽ vel ꝓhibita admittẽ vl iussa nõ facẽ. Hieronim' in epla.

f Jussa sine culpa non negligunt. ⁊ sine crimie nõ cõtẽnunt.

Ber. de ꝑceptis ⁊ dispensatiõe.

g Cõtempt' in oi spẽ mãdatoꝝ pari põ dere grauis ⁊ cõit dãnabilis est. neglect' ãt in fixis grauior: tolerabilior in mobilibus mãdatis. Jbidem.

b Siue deus siue hõ vicari' dei mãdatũ qꝫcũqꝫ traderit: pari pfecto obsequẽdũ est cura. pari reuerẽtia deferendũ. vbi tñ deo ꝓraria nõ ꝑcepit homo.

Sũt mãdata Bernardus ibidẽ. i q̃ duris atqꝫ carnalib' iponunf ais ex lege vite ⁊ discipline. ⁊ sunt olea dispensationis q̃ infirmis ⁊ pusillis corde mfico die apponunf. ⁊ sunt cõsilioꝝ solida fortiaqꝫ q̃ ex itimis saptẽtie ꝓponũf sanis.

Prelati vissio Ber. sup cantica. k vl phibitio nõ ptereat fmios pfessiõis. nec vltra extẽdi nec ꝓtrahi citra debet. Nil me plar' phibeat horꝝ que ꝑmisi nec pl' exigat q̃ ꝑmisi.

Ber. de ꝓceptis ⁊ dispẽsatione.

Mãdata mouisi i actu facilia sũt vt ñ l occidas ⁊ iõo in re muneratiõe modica ⁊ in peccato magna sz mãdata xp̃i: vt nõ irascaris: i actu difficilia ⁊ iõ i remuneratiõe magna ⁊ in peccato minima.

Merito dedit Chriso. sup mat. 6º. m ꝑceptũ q ꝑmisit exẽplũ. Cassio sup ps.

Nihil arduũ hũilibus nihil aspez mitib' ⁊ facile oia ꝑcepta veniũt in effectuz qñ ⁊ gr̃a ꝑcedit auxiliũ ⁊ obediẽtia mollit iperiũ nec dura ibi necessitate fuit vbi diligif qꝫ iubef. n

Leo papa in apparitione dñi.

Ubi ꝓcupiscẽtia. b. correctio. ad. bs. dilectio. i. exemplũ. x. mãsuetudo. g. orõ al. am. peccatũ. k. supbia. q. timor. n.

Ansuetudo Miteſ sunt qui ce a m dũt i ꝑbitatib' ⁊ nõ resistũt in malo. sz vicũt i bono malũ.

Aug. de fmõe dñi i mõte.

Miteſcẽ ẽ nõ ꝓtradicẽ diuie scriptu b re. siue intelligẽ si aliqua vitia nr̃a pcutit siue ñ itelligẽ: quali nos meli' ⁊ veri' sapere ⁊ percipe possemus.

Aug. liº 2º de doctria xp̃iana.

Mãsuetus homo cordis ẽ medicus c

Quũ deposuẽo Amb. ad vcellẽsẽ d omne peccatum ⁊ eruero omnem malitiam. ⁊ simplicitate cõtent'. furor iops malorꝝ: supest vt mores tẽperẽ. Quid ei mihi ꝓdest carere scelerib': nisi furor mitis atqꝫ mãsuet'. Amb. sup lucã liº 5º.

Mtũs q seueritatẽ ⁊ mãsuetudinez te e

UVA. BHSC. IyR_091

net vt altero disciplina seruet. altero ino
cētia nō oppmat. Ambrosius
f Mitis est quē nō rācor vel ira afficit
sz oīa equanimiter sustinet nō irritat nec
irritat nō nocet nec nocere cogitat.
Hieronim⁹ in glosa sup mat.5.
Beati mites ⁊c̄.
g Nihil est fed⁹ p̄ceptore furioso q cū
debeat esse mān̄uet⁹ ⁊ hūilis ad oēs ex di
uerso toruo vultu tremētib⁹ labijs ruga
ta fronte effrenatis cōuitijs facie iter pal
lorē ⁊ ruborē̄ variata clamoē̄ pstrepitat
⁊ errātes nō tā a bono retrahit: q̄ ad ma
lū sua seuitia p̄cipitat.
Hie. sup epla ad titum. Nō iracūdū ⁊c̄.
b Sūt quidaz mites sz q̄diu nihil dicit
vel agit nisi p eor arbitrio. patebit autē
q̄ longe sint a vera mānsuetudie: si leuis
oriat occasio. Ber. sup cāt.
Magna est virt⁹ si nō ledas a quo le
sus es. Magna ē fortitudo si etiā lesus
remittas. Magna est gl'ia si cui potuisti
nocere pcas. Isido. i soliloquijs li⁹ 2⁹.
k Benuolētia est bona erga aliquē vo
lūtas vltraq̄ valet affectū suū p̄motēdēs
l Benignitas est largitas Hugo.
rex p cōpassiōem. Ibidem.
m Clemētia est tēperātia ai in ptāte vl
ciscēdi vel leitas superioris aduersus ife
riorem. Hugo de sancto victore
n Clemēs dicit aim⁹ qñ est tener ad cō
paciēdū. facilis ad remittēdū. pmpt⁹ ad
subueniēdū. Hugo ō sancto victoē̄
o Mānsueti letent nō dixit lege docti. ñ
ieiunātes. nō psallētes sed mānsueti letēt
q caritate p̄cipua hīe oim rex tēperātiā
cōsueuerūt. Cassio. sup p̄s. 33.
p Mānsuetos appellam⁹ manu ꝓsuetos
.i. patientes ⁊ mites q alienas iniqtates
tolerāt. nec aliquē grauare p̄sumūt.
Cassiodorus sup p̄s. 36.
Mansueti hereditabūt terram.
q Ornamētū eni bonor oim est sincēa
benignitas. q̄ nūq̄ est sola. qr de vtutib⁹
cognoscit eē generata. Cassio. i epla
r Mānsuetudo est motus ai vtrūq̄ statū
mūdi lāce pēsans equali. Tull⁹ ō offi.

Clemētia est virtus p quā aim⁹ cōcita s
tus in o diū alicui⁹ benignitate retinet.
Clemētia est q Tull⁹ 2⁹ rhetorice t
alieno sanguini tāq̄ suo pcit. ⁊ scit hoi ñ
esse hoie ꝑdige vtēdū.
Seneca de clemētia ad neronez.
Ubi correctio. ak. ba. cu. spūscūs. l.
Maria. Excepta virgine maria a
m de qua pp honorem dñi nulla ꝑ 3ª sup. d. 3.
sus hīe volo q̄stiōem. inde ei sci
m⁹ q ei pl⁹ collatū fuit gr̄e ad vincēdū oi
ex pte peccatū: qr ꝓcipere ac parere me
ruit eū quē cōstat nullū habuisse peccatū
hac ergo virgine excepta: si oēs scōs ⁊
scās quū hic viuerēt cōgregare possem
⁊ interrogare vtr eēnt sine peccato: qd
fuisse respōsum putam⁹. nisi qđ ait Iohes
si dixerim⁹ qr pccm ⁊c̄. Au. ō nā ⁊ gr̄a
Auctrix peccati eua. auctrix meretr̄ici b
maria. Eua occidēdo obfuit. maria viui
ficādo ꝑfuit. illa pcussit. ista sanauit.
Aug. in sermōe de assumptiōe.
Aue maria gr̄a plena domin⁹ tecū. te c
cū in corde. tecū in ventre. tecū in vtero
tecum in auxilio.
Aug. i sermone de nature beate marie
Exultauit maria. ⁊ mīem se leta mirat d
⁊ de spūscō se ptulisse gaudet. nec qr pe
perit inupta fret: sz qr genuit cuz exulta
tione mirat: Augustinus ibidem.
Felicior pt⁹ spūalis q̄ carnal⁹. Beati e
or ei maria fuit ꝓcipiēdo xp̄z fide q̄ car
ne. materna ei ꝑpinquitas nihil ei ꝑfuis
set nisi felicius ip̄m fide q̄ carne gestas
set. Idem super illud luce. xj. Beati qui
audiūt verbū dei ⁊c̄. Hoc iqt est dicere.
mater mea quā appellat felicē: ide felix
est. qr vbū dei custodit. nō qr in illa vbū
caro factū est. Aug. li⁹. de vgitate
Nō mir si dns redēptur⁹ mūdū opa f
tiōem suā tūc ichoauit a maria. vt p quaz
sal⁹ oīb⁹ pabat: eadē ꝑma fructuz salutis
haurirēt ex pignore. Amb. sup lucā
Quid nobili⁹ dei matre: quid splendi g
di⁹ ea quā splendor elegit: quid castius
ea que corpus sine corpis ꝓtagiōe gene
rauit. Et vt de ceteris ei⁹ virtutib⁹ taceā

UVA. BHSC. IyR_091

virgo erat nō soluz corpe sed etiā mente corde būlis. vbis grauis. aio prudens loquēdi pitioz legēdi studiosioz. nō icer to diuitiaz sed in p̄ce paupez spem repo nēs. intēta opi. verecūda fmōe arbitrum mētis nō hoiem sz deū q̄rere. nullū ledē oibus bñ velle. maiozib' assurgere. equa lib' nō iuidere: tactātiā fugere rōem seq veritatē amare qñ ista fastidiuit būlē: qñ risit debilē: qñ vitauit iopē: Nihil i ocul' tozuū. nihil in verbis pcax nihil i actu in verecūdū nō gest' fractioz. nō icessus so lutioz nō vox petulātioz: vt ipa corpozis spēs simulacz fuerit mētis. figura pbita tis. talē hāc euāgelista mōstrauit talē an gel' repperit. talē spūsscūs elegit. Quid ei in singulis morer: q̄ digna fuit ex qua dei filius nasceret. Amb. ō vgib' li°. 2°.

b Quāte in vna virgine spēs vtutū emi cāt: secretū verecūdie: vexillū fidei deuo tiōis obsequiū virgo intra domū comes ad ministeriū. mater ad tēplū. Ibi.

i Sit igit nobis tāq̄ i imagie descripta virginitas vita marie in qua velut i specu lo refulget spēs castitatis z forma virtu tis. hinc sumatis exēpla viuēdi vbi tāq̄ in exemplari magisteria expzessa pbitaq̄ quid corrigere: qd fugere: qd tenere de beatis oñdunt. Ibidem

k Talis fuit maria vt eius vni' vita oiz disciplina sit. Amb. de virgitate

l Maluit dom' aliquos de suo ortu q̄ de matris pudore dubitare. sciebat enim tenerā virgis verecūdiā z lubricā famā pudoris nec putauit ortus sui fidē mīis iurijs astruendā. Seruat itaq̄ scē marie sicut pudore integra: ita iuiolabilis opi mōe vgitas. Opōtet ei scōs z ab his testio niū bñe q̄ foris sūt. nec decuit sinistra vgis opinōe viuētib' velamē excusatōis reli qui q̄ ifamata mater quoq̄ dñi videret.

Ambrosius super lucam li°. 2.

m Surgēs maria zc. Nō quasi icredu la ō oziclo: nec quasi icerta de nūtio nec dubitās de exēplo sed quasi leta p voto religiosa p offitio: festina p gaudio i mō tana prexit. Quo enī iā ō plena nisi ad supioza cū festinatiōe ꝓscēderet. Nescit tarda mollimia spūssci gra. Amb. ibi.

n Discе virginē morībus: discе virginē verecūdia. discе vginē oziclo: discе vir ginē ministerio solā ipenetralib'. quā ne mo vioz viderat. Sol' angel' repperit solā sine comite solā sine teste. ne quo di gnū dānaret affatu. Discе ergo vgo ver boz vitare lasciuiā. maria āt āgeli saluta tionem verebat ab angelo salutatur: vbi clauso sup se hostiolo oziabat patrē in ab scondito. Non est enī putādum hostiolū virginis aptū. ne vel oziātis turbaret silē tiū vel ꝓtinēt castitas tentaret. Amb.

o Aue maria gratia plena dñs tecū zc. Talibus nāq̄ decebat virginez obigne rare munerib': vt essz gra plena: que red didit celis gloziam. terris deum pacēq̄ refudit. fidē gentibus. finē vitijs. vite oz dinem. morībus disciplinā.
Hieronim' in fmone de assumptiōe.

p Quod natura ñ habuit: vsus nesciuit ignozauit ratio. mens non capit humana pauet celum: stupet terra. creatura omis etiam celestis miratur. Hoc totum est qō per gabzielem marie diuinitus nuntiat.
Hieronimus ibidem.

q Quid nos tantilli. quid actiōe pusilli quid in eius laudibus referamus: cum etiam si omniū nostrum membza verterē tur in linguas: eaz laudare sufficeret nul lus. Altioz enī celo est. de qua loq nitiz. abisso pfūdioz. cui laudes dicē conamur Si celū igt te vocē altioz es. si mrem gē tiū p̄cedis si fozmā dei te appellē: digna exīstis si dñam angelox ꝓma eē ꝓbaris Quid ergo de te digne dicā. Hiero.

r Ceteris vgib' p ptes p̄stat gra marie vero se totā ifudit gre plenitudo. q̄ fuit i xp̄o quāq̄ aliter z alit. qz in xp̄o fuit ple nitudo gratie tanquā in homine persona liter diffinito. in maria vero vt in templo singulariter consecrato vel aliter in chri sto fuit plenitudo gratie sicut in capite i fluente. i maria vero sicut i collo trāsfun dente. Hieronimus.

s Nō ē in mūdo loc' dignioz vtero vgia

UVA. BHSC. IyR_091

li. in quo dei filium maria suscepit. nec
in celis solio regali quo mariã dei filius
sublimauit. Hieronim' ibidez
t Si diligẽter attẽdas nihil ẽ vtuꝫ nihil
splẽdoris nihil gr̃e ꝛ nihil cãdoris qõ ñ
resplẽdeat in virgie gl'iosa. Hiero.
u Virgo ꝛgia ipa est via p quã saluator
aduenit ꝓcedẽs de ip̃i' vtero tanq̃ spon
sus de talamo suo p te accessum hẽamus
ad filiũ o bñdicta inuentrix gr̃e: genitrix
vite mater salutis vt p te suscipiat nos q
p te dat' est nobis. excuset apud ip̃m inte
gritas tua. culpã nr̃e corruptiõis ꝛ bũili
tas deo grata nr̃e veniã ipetret vanitati
copiosa caritas tua nr̃oꝝ cooptat m'titu
dinẽ peccatoꝝ ꝛ fecũditas gl'iosa fecũdi
tatẽ nob̃ ꝓferat meritoꝝ. Ber. i ser. 2.
x Ad btãz virginẽ sic ad mediũ sicut ad
archanũ dei sicut ad rex cãm sicut ad ne
gotiũ scl'oꝝ respiciũt ꝛ qui in celo sũt ꝛ q
in iferno bitãt ꝛ q nos p̃cesserũt ꝛ nos q
sum' ꝛ qui sequunt' ꝛ nati natoꝝ ꝛ qui na
scẽtur ab illis illi qui sũt in celo vt restau
rẽt' ꝛ qui in iferno vt eripiãt' ꝛ qui p̃cesse
rũt vt ꝓphẽ fideles iueniãt' ꝛ qui sequũt'
vt glorificẽtur. Ber. ibidem.
y Per te virgo scã celũ ipletũ ẽ. ifern'
euacuat' ẽ. instaurate ruine celestis hier'z
miseris expectãtib' pdita vita data.
z Nihil ẽ qõ tm̃ Ber. fmõe. 98.
me terreat nec ẽ aliqd qõ tm̃ me delectet
sicut ŏ beata virgie fmonẽ hr̃e. fret iquã
me indignitas ꝓpria sz me delectat ŏgis
laus ꝛ excellẽtia. Ber. i quodã fmõe
ab Ille solus o virgo btã tuas laudes si
leat q te fideliter inuocatã senserit vnq̃z in
suis necessitatib' sibi defuisse ꝛ qõ miruz
si inuocata adest que etiã non vocata p̃sto
est. Ber. i quodã fmõe.
ac O venter capatioꝝ celis diffusioꝝ tris
latioꝝ elemẽtis. q illũ ꝓtinere valuit quẽ
tot' orbis cõphẽdere nõ potuit ꝛ q trib'
digitis molẽ terre apphẽdit. Ibi.
ad Si criminũ imanitate turbat' si ꝓscie
feditate cõfusus: si iudicij horroꝛe pter
rit': si baratro despatiõis absorb' maria
cogita mariã inuoca. Nõ recedat a corde
nõ recedat ab ore. Nã ipam rogitãs nõ
erras. ipam cogitãs non despas. ipsam
sequẽs nõ deuias. ipa tenẽte nõ corruis
ipa ꝓtegẽte nõ metuis ipa duce nõ fatiga
ris ipa ꝓpicia puenis ꝛ sic in temetipo
expiri poteris q̃z merito dictũ sit: nomez
ŏgis maria. i. maris stella. Ber. i fmõe
Oportet vniuersos xp̃icolas inter flu ae
ctus hui' scl'i nauigãtes attendere hanc
maris stellã. q̃ supp̃mo cardi. i. ŏo ꝓria ẽ
ꝛ respectu exẽpli eius cursuz vite dirige
re qõ qui fceerit nõ tactabit' vane gl'ie vẽ
to nec frangẽt' scopulis aduersoꝝ nec ab
sorbebit' scillea voragine voluptatũ sed
ꝓspere veniet ad portũ quietis eterne.
Sicut a te despectus Idem. af
ꝛ aduersus necesse est q̃ pareat: sic ad te
reuersus ꝛ a te respectus impossibile est
q̃ peat. Filioli hec peccatoruz scala. hec
mea maxia fiducia. hec tota rõ spei mee
Bernardus in sermone.
Puto q̃ copiosioꝝ sanctificatõis gra ag
tia in ipam descẽderit que non solũ eius
sanctificaret oztum: sed ꝛ vitã deinceps
ab omni peccato custodiret immunẽ.
Bernardus in sermone.
Quis misericordie tue o bñdicta lon ab
gitudinem ꝓfunditatem sublimitatem
queat inuestigare: nam longitudo eius
vsq̃z ad nouissimum diem inuocantibus
eam subuenit vniuersis. latitudo eius re
plet orbem terraruz. vt tua misericordia
plena sit omis terra. sic ꝛ sublimitas ei'
ciuitatis superne inuenit restauratiõem
ꝛ ꝓfundũ eius sedentibus in tenebris
ꝛ in vmbra mortis obtinuit redemptio
nem. Bernardus in fmõe
Maria omnibus facta est sapienti ai
b' ꝛ insipiẽtib'. copiosissima caritate debi
tricẽ se fecit. oĩb' misericordie sinũ aperu
it: vt de plenitudie ei' accipiant vniuersi
captiu' redẽptiõem. eger curatiõem tri
stis cõsolatiõem. peccatoꝝ veniã. iustus
gr̃am. ãgel' letitiã. denicq̃ tota fnitas glo
riã. filij ꝑsona carnis hũane substãtiã vt ñ
sit qui se abscõdat a caloꝛe eius.
Bernardus in sermone. 98.

UVA. BHSC. IyR_091

ak Beatã me dicẽt oẽs generatiõeſ. ex b° beatã te dicẽt oẽs generatiões. q̃ oĩb' generatiõib' vitã ꝛ gl'iam tribuiſti. Jn te eĩ ãgeli letitiã: iuſti gr̃am: peccatoꝛeſ veniã iueniũt in eternũ. Merito i te reſpiciũt oculi tot̃' creature. qz in te ꝛ p te ꝛ de te benigna man' omnipotẽtis quicqd creauit: recreauit. Ber. in ſermone.

al Maria virginem ſe oblita gloꝛiatur de humilitate. ꝛ tu negligendo humilitatẽ blãdiris tibi de v̄ginitate. Bernardus ſup. Miſſus eſt.

am Mulier euãgelica q̃ cõmiſcuit tria ſata farine fuit btã v̄go q̃ icarnatiõe fer̃to fidei ſue cõmiſcuit tria ſata. nouũ antiquũ ꝛ eternũ ſcz aĩaz de nouo creatã. coꝛp' de nã adã ꝛ eternũ in vnione diuinitatis. Ber. li°. ſ°. de cõſideratiõe

an Oĩ eſtimabil' marie laus ꝛ ioſeph. pl' credidit caſtitati: q̃z vtero ĩtumeſcẽti. pl' gr̃e q̃z nature. cõceptionez vidit ſz foꝛnicationẽ nõ exiſtimauit: Poſſibili' credebat mulierẽ ſine viro cõcipe: q̃z mariam poſſe peccare Chriſo. ſup mattheũ. j°.

ao Joſeph iuſt' erat verbo. iuſt' in facto iuſt' in legis conſumatione. iuſt' in initio gr̃e. ideo eã dimittere volebat. qm̃ virtutẽ miſterij ꝛ ſacramẽtũ q̃dã magnificuz in ea eẽ cognoſcebat. cui appꝛoxiare ſe idignũ eſtiabat. exẽplo petri. luce. ſ°. Recede a me qz hõ peccatoꝛ ſũ. Origenes ſup illud mat. j°. Joſeph cũ eẽt iuſtus.

ap Tu p̃ona bũani generis: tu afflictis reb' medica ſingularis qs tuo nõ egeat munere cũ ſit peccare cõe. Caſſiodoꝛus in quadam epiſtola

aq Dum vnigenit' dei exiſtẽs añ ſcla ex marie vtero natus eſt homo. iueſtigabili miraculo facta eſt ꝛ ãcilla boiſp deitatẽ ꝛ mater v̄bi per carnẽ. Hg̃ i regiſtro

ar Quia vmbꝛa nõ aliter exp̃mit' niſi per lumẽ ꝛ coꝛp': virt' altiſſimi mariã obumbꝛat: qz in eius vtero lux icoꝛpoꝛea coꝛp' ſumpſit. ex qua videlicet obumbꝛatõe oẽ in ſe refrigeriũ mẽtis accepit. Hzegoꝛius in moꝛa. ſup illud Virtus altiſſimi obumbꝛabit tibi.

Xp̃s ñ opãte coꝛtu ſz ſpũſcõ ſupueniẽte cõcept' eſt. nat' aũt maĩna viſcera ꝛ fecũda exhibuit ꝛ icoꝛrupta ſuauit. as

Quicũq; ſibi marie optat Hg̃. ibi. p̃miũ: imitet exẽplũ. Amb̃. de v̄gitate at

Sicut i trãſitu meo marie nõ ẽ coꝛrupta virgitas: ſic mea ibi nõ eſt maculata maieſtas. Aug. p̃tra duas hereſes au

Uñ ſoꝛẽ i maria: q̃ nec i p̃cipiẽdo libi dinez nec i pariẽdo ẽ paſſa doloꝛẽ: Uñ ſoꝛẽ i domo i qua null' hĩtatoꝛ ꝛre acceſſit Sol' ad eam et' fabꝛicatoꝛ ꝛ dñs venit. ax

Eua iobediẽs meruit Aug. ibi. penã. maria obediẽdo cõſecuta ẽ gratiã illa guſtãdo p̃hibitũ maledicta. hoc credendo angelo benedicta. ay

Aguſtin' ibidẽ. Quomodo fiet iſtud.

Quod pfecto ñ diceret niſi deo v̄giez ſe ãte vouiſſet. ſz qz hoc iſraelitaꝛ moꝛeſ adhuc recuſabãt: deſpõſata ẽ viro iuſto ñ violẽt ablaturo. ſz poti' p̃ violãtes cuſtodituro: qõ illã iã vouerat. Au. ō virgi. az

Uera rõne cẽſeo p̃fitendũ: mariaz in xp̃o ꝛ apud xp̃m eẽ. Jn xp̃o qz in ip̃o viuim'. mouemur ꝛ ſum': apõ xp̃m qz gl'ioſe ad eternitatẽ aſſumptã benigitate xp̃i hõꝛati' ſuſceptã ceteris. atq; ad comunẽ vtilitatẽ ñ addictã poſt moꝛtẽ putredini vz vermi ꝛ puluerí. ba

Auguſtinus in ſermone ãnuntiationis.

Sic i p̃patiõe ō nẽo bon': ita ẽt i p̃patiõe m̃ris dñi nil'a iuẽit pfcã. q̃uiſ eximia virtutib' cõꝛobet. Hiero. in ſermone bc

Totã repleuerat eã ſpũſci gr̃a. totam icẽderat eã diuinus amoꝛ. ita vt ẽt in ea nihil eſſz mũdanũ qõ violaret affectuz ſz amoꝛ cõtinuus ꝛ ebꝛietas pfuſi amoꝛis. bd

Maria qz mẽte paſſa ẽ Jbidẽ pluſq̃z martir fuit nimirũ ꝛ eius dilectio ãpli' foꝛti q̃z moꝛs. qz moꝛtẽ xp̃i ſuã fecit be

Si ſpũ dei ois virtus ãgeloꝛ Jbi. p̃ſtat beatã ꝛ gl'ioſam virgiez in quã ſupuenit ſpũſcũs ꝛ de' tot' illapſus poꝛtaꝛ nouẽ menſib' in vtero credim' ampliozа pmeruiſſe v̄tutũ p̃uilegia ꝛ pcepiſſe gratiam ab angelis. Jbidem. bf

Si in domo p̃ris mãſiones multe ſunt bg

UVA. BHSC. IyR_091

credim' splēdidiozē filium mri pstitisse: quā oliz edificauit sibi domū subnixā columnis septem. Ibidem

bb Comessatrix ac vinolēta nūqz maria fuit. qz ois mulier q̄ vinolēta est ꝛ comessatrix meretrix est. Nō leuis non iocosa nō cātatrix ñ turpiū vboz amatrix. sicut solēt plerūqz puelle q̄ libēter talia aut loquūt aut audiūt. nō sup viz oculos suos extulit aut infixit aspectuz.

Chrisostomus super mattheum.

bi Magna fuit scificatio hieremie qua potuit vitare facilit culpam mortaliū maioz scificatio iohis baptiste qua potuit vitare frequētiā venialiū. maria virgis marie qua potuit vitare imo vitauit oē peccatū. Her. ad canoicos lugdunenses.

bk Maria ppriū peccatū nō būit. ꝛ ab inocētissimo corde eiꝰ psentia longe fuit nihil vnqz cogitauit: locuta vl opata ē de quo oporteret eā aliqñ peitere. Graduz tñ plenioris scitatis i ꝓceptiōe filij būit vt vz. plēa gra eēt ꝛ i gra ꝓfirmata. Istō est illō vas nouū i figura i quo iussit beli seus mitti sal.

R. i fmōe natitatis vgis. h Bernardus

bl Que est virgo tā sublimis: vt salutetur ab āgelo. tā būilis vt despōsata sit fabro

bm Hec est vgo carne Et R hol. 2ª ꝛ mēte vgo pfessiōe. vgo denqz qualem describit apl's. mēte ꝛ corpe sancta. Her. sup homl'. Missus est.

bn Sup illo verbo in plenitudie scōz detentio mea. Vere in plenitudine scōzum detentio vginis marie. cui nō defuit fidēs priarchaz spes pphaz zelus aplozz constantia martiz. sobrietas pfessoz. castitas vginū. fecunditas ꝓlugatoz. sed nec ipa puritas angeloz. Bernardꝰ.

bo Sinū sue mirificōdie māta oibꝰ apit: vt ō plenitudie eiꝰ accipiāt vniuersi captiuꝰ redēptiōem: eger curatiōem: tristis ꝓsolatiōem: iustꝰ gratiā: āgelꝰ letitiā. denqz tota trinitas gliam psona filij dei carnis substātiā.

Her. Hie. ait ad paulā ꝛ eustochium.

bp Ad triēnis in tēplo pūtata est beata virgo ꝛ i cōtubernio vginū posita nōdū plene vba fozmabat ꝛ iaz gressu maturo icedebat. vt nō infantula putaret sed grā deua. bozas sic discernebat: q̄ mane vsqz ad terciā ozōni vacabat. a tercia vsqz ad nonā texebat vel nebat ad cultuz tēpli. a nona āt ozōni istabat donec āgelꝰ venie bat. de cuiꝰ manu cibū sumebat. cibuz vo quē cū alijs vginibꝰ sumebat.

Her. sup illud apocalypsis. Hēbat i capite cozonā stellaz duodecim.

Per istas duodeciz stellaz nō duode bq cim ꝓgatiuas i beata virgie fuisse. Regia generatio. angelica salutatio. pcipua scificatio. mirifica cōceptio. itegritas sine coruptiōe in cōtinēdo. fecūditas sine cōmixtione in cōcipiēdo. facilitas sine aggrauatiōe in filiū ferēdo. suauitas sine afflictiōe in pariēdo. sobrietas pudozata in eloquio. būilitas cōprobata i aio. acerbitas degustata in martirio ꝛ credulitas ꝓseruata in triduo. Hec bernardus.

Hic fratres hic g̃ ppēdite qbus laudi br bus digna sit beata ꝛ gliosa virgo maria q̄ illū de castissimis suis visceribꝰ nobis genuit. q nos de tā pfundo gutture auidissimi draconis eripuit. Ad eiꝰ nāqz digna efferenda pconia nō rhetoricoz dicta facūdia. nō dialeticoz subtilia argumenta ñ acutissima phoz apta reperiūt igenia Et qd miz si hec ieffabil' vgo in suis laudibꝰ modū hūane vocis exuperat cum ꝛ ipam hūani generis naturā excellētium meritoz dignitate trāscēdat. Nō denqz excellētissimꝰ ille priarchaz chozꝰ: nō pudus prophetarū numerꝰ: non iudex apostoloz senatꝰ nō martiz victoz exercitus nō aliqs ātiquoz. nō qsqz sequētiū prium huic beatissime virgini poterit cōparari Quid ei scitatis: qd iustitie: qd religiōis quid pfectiōis singl'ari huic virgi deesse potuit: q̄ totiꝰ diuie gratie carismate plēa fuit. Sicut nāqz dū ab āgelo salutaret audiuit: aue gra plēa dns tecū: qō g̃ vitium in eiꝰ mēte vl cozpoze vēdicare potuit sibi locū: q̄ ad istar celi plēitudie totiꝰ ditatis meruit esse sacrariū. In xpo eni sicut

UVA. BHSC. IyR_091

p paulū dicit hītat ois plenitudo deitat corporal'r. Hec mir si cūctor mēita trā scēdit mortaliū. qm̄ r ipa superexcedit cel situdiem āgelor.p hāc eni beatissimā vir ginē nō solū amissa oli vita nobis reddit sz r beatitudo āgelice sublimitat auget qz dū hō ad supna reducit illor numer' q diminutus fuerat repar. Hec nēpe āge lor multitudo illa significauerat.quā pa storib' audiētib' in redēptiōis nr̄i natiui tate clamat:gl'ia in excelsis deo r in tra pax hoīb' bone volūtat. Cū ei pus dice ret:gl'ia esse in excelsis deo:deinde addi tur.r in tra patēter ostēdit:qz ieffabilis itemerate virgis ptus non solū trīs:sz r ipis nihilomin' gubernat gaudiū in celis r addit. O mirabil'r fecūda virginitas.q nouo r iaudito miraculo mī dici possit r virgo.q toto mūdo ñ capit puelle inupte mēbris ifundit. Sētiebat quidē pōdera vētris.q pudorē nō amiserat castitat.mi rabar ptus isignia q nulla nouerat viri cō tagia.erat spes in ptu:cū nō fuisset volup tas in coitu.imēsum ꝓcepit.et nū genuit genitū āte secula pturiuit.q sibi r min' fe cūditat attulit.r ꝓcept virgitat dec' nō abstulit natus.q ātecꝫ nascerer talē crea uit eā:vt digne nasci posset ex ea.

Hec petr' damiani i quodā s. sr̄ euāgelio Liber generationis.

bs Quo pacto eius festiuitatē digne cele brare pōt ifirmitas hoīm:q gaudiū pare re meruit āgelor:Qualit eā laudare po tuerit mortalis hois trāsitoriū vbū:q illō de se ptulit verbuz qō manet in eternum Que lingua in ei' laude iuenit idonea:q illū genuit cui oia būdicūt:r cū tremore obediūt elemēta:Haz dū cui' libet marti ris fortia facta extollē cupim':dū virtutū ei' isignia ac redēptoris nr̄i pdicam':et si ad cogitandum tardior sensus ipediat vl ad loquēdū balbutiēs ligua nō suppe tat:verbor tñ copiā ipi' rei materia sub ministrat. Cū vo beatissime genitricis dei laudes scribē volum':qz noua r iaudita sant q tractāda sumpsim':nulla iuenimus verba quib' ad hec digne exprimēda suf ficere valeam'. Tollit ei facilitatē s mōis materia singlaris. Que ei ligua explica re sufficiat:vl q ratio būana nō obstupes cat.quū cogitare cepit q creator ozit ex creatura:factor fit ex factura:q in virgi nea puelle viscera concipit: q vastissima toti' mūdi āplitudie nō tenet'. Jacet itra materna viscera puulus qui cū coeterno pie rer oim iura gubernat imēsus.

Hec petr' damiani i ser. natitat btē vgis Ubi icarnatio.d.necessitas.m.

Artirū. Nō cōstituim' marti a
m rib' tēpla sacerdotia.qm̄ nō ipi sz deus eor nobis est deus.

Augustinus viij' de ciuitate dei.

Seculi hoies ifelicit felices sunt.mar b
tires āt felicit ifelices erāt. Jdē s' ps

Jniuria est p martire orare.cui' debe c
mus orōnib' cōmēdari.

Hozi a pse Aug.ō verbis apli. d
quēte martirium in apto ope est.ferre vo ꝓtumelias r odiētē diligere.martirū ē in octa cogitatiōe. Hg. in homelia.

Si adiuuāte nos dño virtutē patiētie e
seruare cōtēdim' r in pace eccle viuim' r martirij palmā tenem'. Hg.hol'.xxxv.

Nos sine ferro r flamie martires esse f
possum'. si patiētiaz veracit in aīo custo diamus. Jbidem.

Quāuis occasio psecutiōis deest. hz g
tñ r pax nostra martirū suum.qz r si car nis colla ferro nō subdim':spūali tñ gla dio desideria in mēte trucidam'.

Hg hol.z. super euāgelia.

Duo sūt quippe martirij genera.vnū b
in publico.aliud in mente simul r i actio ne. Jtaqꝫ esse martires possum' etiam si nullo ferro pcutiētū trucidemur.

Aō martirū graui' Jbi.i hol. i
est:cꝫ inter epulas esurire. inter vestes multas pciosas algere:pauptate pmi inter diuitias quas offert mūdus. quas ostentat malign'. quas desiderat noster appetitus. Propterea pauperibus pit r martirib' regnū celor pmittit. qz pau ptate quidē emit.sed in passiōe pro xpo absqꝫ dilatiōe pcipit.

UVA. BHSC. IyR_091

k Egestas bene Ber. in sermõe. tolerata ppt xpz facit martiriũ.

l In plijs sensibilib⁹q Chrisosto. patioꝛ ẽ ad occisiõem: pbioꝛ ẽ ꝛ hostib⁹ terribilioꝛ. cuis eũ rex nõ possit suscitaẽ post motẽ: ctomagis hic vbi tãta spes resurrectiõis est. Chriso. sup mat. xj.

m Fortissim⁹ abꝛahã sed btũs laurẽtius foꝛtioꝛ foꝛtissimo. Audiam⁹ qualit abꝛa haz sua dimisit ꝛ lanrẽti⁹ sua disp'sit ꝛ dedit paupib⁹. abꝛahã filiũ suũ deo obtulit laurẽti⁹ seipm p filio dei. hic ignẽ parat colligat filiũ gladiũ euaginat. sz angelũ audit phibẽtẽ ne pficiat. ille ad ignẽ posit⁹ xpm pdicat. carnifices vero vꝛgẽtes carbones ministrãdo. verbis nõ exasperat. efficit holocaustũ dño. i. totũ incẽsuz int⁹ igne caritatis. exteri⁹ vero flãma tribulatiõis. h qz obedies efficit: filiũ recipit incolumẽ: ille qz pseuerat in tozmẽtis: a dei filio recipit ad salutẽ.

Hugo de claustro anime.

n Hoc eni baptisma. s. martiriuz in gꝛa mat⁹ in ptate sublimi⁹ in honoꝛe pciosi⁹ Cipꝛianus in quadam epistola.

Vbi hũilitas. r. virginitas. s. xpian⁹. .g. matrimoniuz. vbi cõiugũ. maturitas vbi modestia ꝛ instabilitas.

a Edicina. Nouit medic⁹ quid m salutifez: qdue ꝓriũ petat egrot⁹

Egroti estis. nolite ergo medico dictare que vobis medicamia velit apponere. Aug. in quodã sermone

b Cõtraria diuine cõditiõi pcepta medicine sũt. a ieiunio reuocãt. lugubꝛaẽ ñ sinũt. ab oi intẽtiõe meditatiõis abducũt itaqz q se medicis dederit. seipm sibi abnegat. Ambrosius sup ps. c. xxx.

c Dis medicina bz ad tps amaritudiez sed postea fructi⁹ doloꝛis sanitate mõstratur. Hie. sup heremiã li⁹ 2°.

d Impꝛob⁹ ꝛ ipitus est medic⁹ q alienũ mederi appetit ꝛ ipe vulnus qd patit nescit. Greg. in pastoꝛali.

e Moꝛis medicialis est: vt sepe feruoꝛem viscerũ in pruriginẽ cutis trahat. ꝛ plerũqz inde interius curat vñ exterius sauciat. Ita nõnũqz diuine dispẽsatiõis medicamĩe agit vt exterioꝛib⁹ doloꝛib⁹ internũ vuln⁹ adimat. Ibidem.

Delicata nimis medicina est: pꝛiusq aligari qz vulnerari. mẽbꝛ nõ pcussuz plãgere ꝛ nõdũ suscepto ictu admouere. manũ fouere vnguẽto vbi non dolet. emplastꝛ adhibere vbi scissura non est.

f Bernardus in apologitico

Ego plagis ꝓscie mee malũ iudico ac cõmodati⁹ medicamẽtũ pbꝛis ꝛ cõtumelijs. Bernardus in epla

g O sapia qz ta arte medendi in vino ꝛ oleo aie mee sanitatẽ restauras foꝛtiter suauis ꝛ suauiter foꝛt. foꝛtis p me ꝛ suauis mihi. Ber. sup cãt.

h Vnde irrepsit moꝛbus inde remedium intret. ꝛ per eadem sequatur vestigia. vita motẽ. tenebꝛas lux. venenũ serpentis antidotũ veritatis ꝛ sanat oculũ q turbatus est vt seren⁹ videat quẽ turbat⁹ nõ põt. auris ꝑma moꝛũ ianua ꝑma apiatur ꝛ vite. Bernard⁹ super cãt.

i Spũali medico spũalẽ offerebat mercedem. nã oẽs medici pecunijs. iste aũt sol⁹ oꝛõne placat. Chriso. sr illõ. mat. .8. Vñde te sacerdoti ꝛ offer mun⁹ ꝛẽ.

k Nomẽ medicine a modo ac tẽperam̃to ipositũ existimat vt nõ satis sz paulati adhibeat. nã i multo cõtristat natura mediocriter ãt gaudet. Vñ ꝛ q pigmta ꝛ antidota assidue biberit vexãtur. imoderatio eni ois nõ salutẽ sz piculũ affert. Isidoꝛus libꝛo. 4°. ethimolog.

l Cõe qdẽ medicoꝛ vitiũ est semp cura egritudies variare. Vñ si tres aut quatuoꝛ ad ifirmũ veniũt: nũqz i assignatiõe cause vl exhibitiõe cure ꝓueniũt. Petrus bleseñ. in quadam epla.

m Frequẽter si qd ex aptitudine medici gratiosa ꝛ ex quadã cõfidẽtia quã egrotus inde cõcipit. natura tã deficiẽs convalescit. Bernardus ibidem

n Medicoꝛ consilia deuita qui paruz docti ꝛ satis seduli officiosissime multos occidunt. Seneca in epis

o Quidã nõ nisi a põte mouẽtur. nõ põt

p

UVA. BHSC. IyR_091

medicus p epulas cibi aut balnei tēpus eligere. Uena tangēda ē. Uer' puerbiū est. gladiatore ei in arena cape cōsilium aliqd aduersariū vultus: aliquid manus mota: aliquid ipa icliatio corporis ituen tem mouet. Sen. xxiij epistola.

Crudelez medicū itempantia facit. male secum ait eger: qui medicū hēdem facit. Ubi elemosina Sen. in puerbijs. al. eucharistia. n. gra. b. gula. f. g. būilitas b. mansuetudo. c. munus. e. tribulatio. a. Meditatio. Ubi contemplatio.

a Endatiū. Quomō deus pr̄ ge
m nuit filiū vitatē: sic diabolus lap sus genuit quasi filiū mēdacium.

b Quū būilitas Aug. sup ioh̄em. cā mētiris si nō eras peccator añq̄ men tireris: mētiēdo efficeris qō euitaueras Augustinus de verbis apli.

c Perdes oēs qui loquūt mēdacium. Sunt mēdacia q̄dam pro salute vel ꝓmo do alicui' ñ malitia sz benignitate: vt ob stetrices q̄ dixerūt p filijs isrl falsū pha raoni. hec aūt mēdacia nō re sed in dolo laudāt. z q sic mētiūt merebūt aliqñ ab oi mēdatio liberari. Est etiam mēdatiuz loco qō nō fallit. scit enī cui dicit cā loci dici. z hec duo genera nō sunt sine culpa sed nō cum magna. Perfectis nō ꝓueit mētiri nec p tēporali vita. cui' morte sua vel alterius occidit aīa. licet aūt si nō fal sum dicere. vez tacere. vt si qs non vult hoiem ad mortē pdere vez taceat sed ñ falsum dicat. nec p corpe alterius aīam suā occidat. Aug. sup ps. v.

d Quicqd figurate fit aut dicit nō ē mē dacū. Aug. ad galatas

e In qbus rebus nihil interest ad cape scēdū regnū dei: vtz credat an nō: vtruz vera putent an falsa: in his errare z aliō pro alio putare non est arbitrādum esse peccatū. aut si est mimū est atq̄ leuissimū Augustinus in encheridion.

f Aliud est mētiri: aliud est vez occulta re. sicut aliud est falsum dicere. aliud est vez tacere. vt si qs nō velit ad mortē ho minē pdere: patus esse debet vez occul tare nō falsum dicere vt neq̄ pdat neq̄ mētiat: neq̄ occidat aīaz suā p corpe al terius. Aug. sup ps. v.

Nihi āt absurduz videt oē mēdaci g
um esse peccatū. Sed multū interest quo aio z de quib' rebus qsq̄ mētiat. Nō ei ita peccat qui ꝓsolādi sicut q nocēdi vo lūtate mētitur: nec tm̄ ille nocz qui viato rem mentiēdo in aduersū iter mittit: q̄tū is qui viā vite mēdatio fallētē deprauat. Augustinus in encheridion.

Aliud est iurare falsum. aliud iurare b
in dolo. Nō enī ois qui aliter factur' est q̄ pmittit in dolo iurat. Licet enī apls corinthijs pmitteret: veniā ad vos: nō tñ i dolo iurauit aut mēdaciter pmisit. Ille āt in dolo iurat aut mēdaciter pmittit: in cui' mēte est non sic se factuz vt pmittit Ille āt qui pmittit falsum qō putat vez: nec in dolo iurat: nec mēdaciter pmittit. Hie. super hieremiā libro scdo.

Nō nulli obstetricū mendaciū conāt i
asserere nō esse peccatū: maxime qz illis mentiētib' scriptum est: q̄ edificauit eis dñs domos. in qua magis recōpēsatiōe cognoscit q̄ mēdacij culpa mereat. Nā benignitatis eaz merces que eis in cēna potuit vita retribui: pmissa cl'pa mēdatij in terrena est recōpensatione declinata. Gregorius super illo loco.

Nonūq̄ pius est mēdaciū meditari k
q̄ loqui. Nā loqui plerūq̄ p̄cipitatiōis est. meditari vero studiose prauitatis. Gregorius libro. 8. mora.

Mēdacij quoq̄ gen' pfecti viri sum l
opere fugiūt. vt nec vita alicui' p eoz fal lacia defendat ne sue aie noceāt. dū p̄sta ri nitūtur carni aliene. q̄q̄ hoc peccati gen' facilime credam' relaxari. Naz si q̄ libet culpa sequēti solet pia opatiōe pur gari: q̄tomagis hoc facile abstergit qō mater boni opis ipa pietas admittit:

Aliud est sub incerto hoc Hg. ibi. m
vel illō opinādo sentire aliud est temere affirmare qō nescias. Est enī qui dubie pfert mēdaciū nec mētit. z est qui verita tem quā nescit affirmat z mētit. nā z ille

UVA. BHSC. IyR_091

nō quidē qō nō ē esse sz se qō credit cre
dē dicit ꝛ vex dicit. ꝛ si hoc vex nō sit qō
credit. Js quū se certū vñ cert⁹ nō est di
cit: vex nō dicit. etiā si vex sit de quo asse
rit. Her. sup cāt. fmone. xviij.

n Cōcessum est diabolo interdū vera di
cere vt mēdaciū suū rara ꝟitate cōmēdet
Chrisostomus sup mattheum.

o Mēdacia si nō hñt quē ꝺcipiāt: ipa
sibi mētiūt sicut ait ꝑs. mētita ē iiqtas sibi
Chrisostomus super mat. xxj.

p Nec artificioso ingenio nec simplici ꝟ
bo oportet decipe quēq;. qz quolibet mō
mētiaf qs offendit.
Jsidorus de cōflictu vitiox ꝛ virtutum.

q Quidā i suis mēdacijs gtiosi sūt. qdā
sp laborāt esse veridici ꝛ mēdacissimi re
putatur. Petr⁹ blesensis.

r Mēdaciū est falsa verbox ꝓlatio cū
intentiōe fallendi. Tullius
Ubi adulatio. ba. cōfessio. d. ieiuniuz
ab. veritas. h. l. vitium. f.

a Ercatio. Besiderio tuo locū
m facis diabolo. Ecce eni diabol⁹
ꝓposuit lucx ꝛ mutuauit ad frau
dem lucx hre nō poteris: nisi fraudem
feceris: sz lucx esca est fraus laque⁹: sic
attende escam: vt videas ꝛ laqueū. qz lu
crū hre nō poteris: nisi fraudem feceris
fraudē āt si feceris capteris. Au. sr ps.

b Regula iustitie manifesta est: q a ꝟo
nō declinare vix deceat bonū nec dāno
iusto afficē quēq; nec aliqd dolo ānectē
rei sue. Amb. li⁹ de offitijs.

c Jn cōtractib⁹ vitia eox q̄ veneūt ꝓdi
tubētur. at nisi itimauerit venditoz q̄uis
in ius emptoris trāsierint doli actiōe va
cuant. Ambrosius 3⁹ de offitijs.

d Vilis se vult estimari xps vt ab oib⁹
emaf. ne quis paup detereaf.
Ambrosius sup lucam li⁹. 6⁹.

e Sup oēs mercatores plus maledict⁹
est. s. vsurari⁹ qz mercator dat: vt nō iam
repetat. iste āt postq̄ fenerauerit ꝛ suum
itex repetit ꝛ alienū cū suo tollit.
Chriso. sup mat. xxj. Ejciebat de tēplo
oēs ementes ꝛ vendentes.

Quicūq; cōperat inqt rem: vt illaz in f
tegrā ꝛ iminutā dando lucref: ille ē mer
cator q ō tēplo dei ejcit. Chriso. ibi.

Ꝓpope modū donare videf q vendit g
rogat⁹ ad saturatos cū mercib⁹ ire certa
men est. suo aūt arbitrio ptiū poscit q vi
ctualia ꝑt ferre ieiun⁹.
Cassiodorus in epistola li⁹ 2⁹.

Aux vel diuitias siqdē per bella q̄re b
re nefas est. p maria piculū. p falsitates
oppꝛobꝛiū. p agricultura vero licitū est
Honestū vero ē lucx per qō nemo ledit
iuste acqrit ꝛ nulli ꝓiudicaf.
Cassiodorus in epistola

Sordidū est eox offitiū q emūt a mer i
catoribus qō statiz vendāt. nil ei pficiūt
nisi quēadmodū mētiāf. Agricultura ei
nil melius nil vberius. nil in hoie libero
digni⁹. hanc laudat ozatius. btūs ille q. p
cul negotijs vt prisca gens mortalū. pa
terna rura bobus exercet suis. solut⁹ oi
fenoze. Tullius.

Ubi clericus. c. predicatio. bg.

Eritum. Quisqs tibi enume a
m rat vera merita sua: qd tibi enu
merat nisi munera tua.
Augustin⁹ libro cōfessionū

Deus auctor est meriti qui ꝛ volūtatē b
applicat opi ꝛ opus explicat volūtati.
Augustinus de libero arbitrio

Simplices ꝛ indocti regnū celox ra c
ptūt ꝛ nos cū lris nostris ad infernū de
scendim⁹. Aug. mat. xj.

Magna sunt actiue vite merita sz cō d
tēplatiue potiora. Bg. in moza.

Nō est magni meriti si quid foris er e
ga nos agaf in corpe sed magis pensan
dū est quid agaf in mēte. nā pūtē mūduz
despicere: trāsitoria nō amare: mētē me
dullit⁹ in būllitate deo ꝛ ꝓxis sternere:
ꝝ illatas contumelias patiētiā ꝟuare. ꝛ
custodita patiētia dolorē malitie a corō
repellere: egenis ꝓpria tribuere: aliena
mime ābire: amicū i deo diligere: ꝓpter
deū ꝛ eos qui sunt itimici amare. de affli
ctiōe ꝓxi lugere: de morte itimici nō exul
tare: hic est noua creatura. Bg. bok. x.

UVA. BHSC. IyR_091

f Hoc totū hoīs meritū: si totā ſpez ſuā ponat i eo qui totū ſaluū fecit. ſufficit ad meritū ſcire q̄ nō ſufficiāt merita.

g Prepoſter Her. kmōe. 53. ordo eſt añ meritū exigere p̄miū ⁊ añ labozē ſumere cibū. Her. ſup cāt.

b Hñe multi volūt tecū cōregnare ſz ñ cōpati volūt iuenire ⁊ nō querere volūt cōſequi ⁊ nō ſequi. Her. in kmone

i Et ſi milies moziamur ⁊ ſi oēs vtutes aie expleam⁹: nihil dignū gerim⁹ ad ea q̄ ip̄i a deo pcepim⁹.
Chriſo. de p̄uctione cordis.

k Videm⁹ aliquotiēs nōnullos cepiſſe poſtremos ⁊ factos merito p̄iozes.
Chriſoſtomus de repatiōe lapſi

l Quicqd geſſeris paz eſt: qcqd feceris min⁹ eſt. oē enī meritū bzeue eſt p̄patiōe donoz. numera bñficia ſi potes. ⁊ tūc cō ſidera qd mereris. Chriſo. bok. lxx.

m Si totū tp̄s vite hui⁹ occupāt: obſequa laudes teneāt: gratiaz actiōes inſiſtāt: ñ poteris penſare qđ debes. Ibidem.

n Sit licet excellēs hoīm meritū ſit natura iura cōfuās: ſit legū iuſſis obtēpās fidē ipleat: iuſtitiā teneat: vtutes exerceat: dānet vitia: peccata repellat: exemplū ſemet imitātib⁹ p̄beat: nihil eſt reſpectu eiuſdem. Ibidem.

o Cū diuinis muneribꝰ actus p̄pos medītare nec dignū te iudicabis eo qđ fueris ſi intelligas qđ mereris. Ibidem

p Brādis violētia ē in terra naſci ⁊ celum rape ⁊ hīe p vtutē qđ nō poſſumus hīe p naturā. Regnū celoz vim patitur. qz gl'ia dñi iſrl' p̄mib⁹ debita a ppbet̄ nuntiata a xp̄o oblata fide gentiū occupatur ⁊ rapit' dū p pniaz quā ioh̄es p̄dicauit reuiuiſcūt ad celeſtē p̄riam quaſi in alienū locū redeūtes. Chrſo. mat. xj.

q Secur⁹ celſa cōſcēdit qui ſe in paulo miozib⁹ appzobauit ⁊ certo p̄cedit veſtigio q gradatim potit' accepto. Sine merito ſiqdē ſmuneratū putat' oē qđ ſubitū eſt. nec in explozatis ſuſpitiōem refugit qđ repēte puenerit. Ecōtra oia ōlibera ta ſunt robuſta, ⁊ totuz bonis actib⁹ obtinuiſſe credit' q poſt documēta laudate mi litie p̄mouet'. Caſſiodozus li⁹. j⁹.

r Sūpſiſti nomen ex meritis. cuſtodi vt ſemp leteris veritate vocabuli. nā cū ois appellatio ad declinādas res videat' impoſita. nimiſ abſurdū ē nomē alienū pozare ⁊ aliud dici q̄z poſſit i mozib⁹ iuenire. Vez hec bone ſcie dicta ſufficiāt. qz dubitari de illo credit' q plurimis admonet'. Caſſiodozus ibidem.

s Qui enī eſt ordie vt dignitate p̄m⁹: oz eſſe meritoz laude p̄cipuus. Idē li⁹ 2⁹.

t Indiſcreti hoīs mozes p̄fuſiq̄z vagarent': ſi aut ck'pa formidinē: aut vt' p̄miū nō haberet. Idem. ibidem

u Junioz⁹ p̄cedit' ſpes laboris: dū vi ciſſitudo fuerit reddita veteranis.

x Differri nō debēt me Idē li⁹ 4⁹. rita fidēliū vt ad ſtudia bonoz actuū puocent' vota cūctoz. dem⁹ igit' que ſūt iuſta laboz⁹: vt p̄uectu p̄rioz iuitem⁹ cordia ſequentium. Ibidem.

y Sicut enī equū eſt deſidioſis laborātiū p̄mia denegare: ita cōuenit exultātib⁹ .i. opātib⁹ remuneratiōis optata cōcedē

z Dignū ē vt fruct⁹ laboz Ibidē. ſequāt' vota fideliuz ⁊ ſuprioz grad⁹ acciplat quē geſtaz rex integritas affecta cōmendat. Ibidem

ab Hñ moderatrix oim rex ātiqtas p̄ſiō rauit: vt laboris ſui p̄tia recipiāt: qui publicis vtilitatib⁹ obſecūdāt. ne qs babe ret' p̄terit⁹: q pbabili fuerat actiōe laudādus. Ibidem.

ac Hoc eſt pfecto difficillimū regnādi genus exercere iuuenē in ſuis ſenſib⁹ pncipatū. Rarū oio bonū eſt dñm triūpbare de mozib⁹ ⁊ hoc cōſequi in flozida etate ad qđ vix credit' cana modeſtia pueire

ad Paz laudis bz vtutū Caſſiodoz⁹ corona. q̄ ex laboze ñ ōſcēdit. p̄t qdē hīe palmā: ſed nō bz gl'iaz. Hec eſt magnaz ratio virtutū: vt q̄nto plus hō laboraz: tanto pl⁹ mercedis acqrat. Valeri⁹ i ſer.

Ubi aia. i. caritas. d. cōſolatio. e. gl'ia vana. p. gl'ia eterna. l. u. aq. gratitudo. l. m. iuſticia. ab. ocioſitas. i. penitētia. bc.

UVA. BHSC. IyR_091

remuneratio.scitas.q.tētatio .b. tribulatio.ak.vanitas.ac.ad.

a Ilitia. Militare nō est delim ctū sed ꝓpter p̄dā militare pccm ē. Nec rēpublicaz gerere crimi nosum est.sz ideo agere rēpublicā vt rē familiarē potī⁹ augeas:videt eē dānabile.ꝓpterea enī ꝓuidētia quadā militanti b⁹ sūt stipēdia ꝓstituta. nedū sūpt⁹ queritꝰ ꝓedo crassek. Aug.de vbis dñi.

b De cubiculo ad aciē:de vmbza egredīens ad solē:corpuſ assuetū tunica lozice on⁹ nō sustinet. caput optuz linteo galeā recusat.mollē ocio manū dur⁹ exasperat capul⁹.fortioz ät miles ex cōfragoso veit. Hie.i epla ad theodoz mōachū

c Iuuētus enī cui defensio puītiaz:cui belloz est cōmittēda foztuna.z genere sī copia suppetat z moꝛib⁹ debet excellere Honestas enī idoneū militē reddit.vere cūdia dū ꝓhibet fugere:facit esse victozē Vegetius de re militari

d Fabzos ferrarios carpētarios macellarios z ceruoz apzozūcz vanatozes cō uenit sociare militie. Ibidem

e Nihil enī magis in itinere vel in acie custodiēdū ē: cꝫ vt oēs milites incedēdi ozdinē fuēt.qđ aliter nō pōt fieri: nisi vt exercitio deābulaē celeriter z equaliter discāt. periculū enī ab hostib⁹ semp grauissimū sustinet diuisus z inozdinat⁹ exercitus. Ibidem.

f Nil enī neqz firm⁹ neqz felicius neqz laudabilius est republica in qua abūdāt milites eruditi. Ibidem.

g Plurimū enī frozis hostib⁹ armozū splendoz ipozrat . Quis credat militem bellicosuz:cui⁹ dissimilatiōe situ ac rubigie arma fedant. Vegeti⁹ lī. 2°.

h Ab his q tirones ꝓbant:in oibus q dem statute magnitudinē cozpis robur alacritatē ai cōuenit explozari. Ibi.

i Nunqz enī ad cōtumaciā pari ꝓsensu multitudo ꝓrūpit.sed incitāt paucis qui vitioz celūqz ipunitate sperāt peccaē cū plurimis.q si ferri medicinā necessitas extrema psuaserit:rectius est moze malo rum in auctozes criminū vindicari vt ad oēs metus ad paucos pena pueniat.laudabiliozes tū duces sūt quoz exercitū ad modestiā laboz z vsus īstituit cꝫ illi quoꝝ milites ad obedientiā supplicioꝝ foꝛmido cōpellit. Ibidem

Pleriqz rei militaris ignari pleniozē k victoziam credunt.si aduersarios aut locozuz angustijs aut armatoꝝ multitudie circūdederit: vt aditum non inueniāt recedendi.sed econtra clausis ex despatione crescit audacia z quū spei nihil est:sumit arma foꝛmido . Libēter cupit cōmori qui sine dubio scit se esse moziturum . ideoqz scipionis laudata ſnia est : qui dixit viam hostibus qua fugerent inuenīē dam. nam abscedēdi aditu patefacto mētes omniū ad pzebenda terga cōsenserit multi moze pecudum trucidant. nec insequentiū vllum periculū est . conuicti quibus defendi poterāt.arma conuerterunt hoc genere cꝫto maioꝛ fuerit tanto facilius multitudo ꝓsternitur. Vegeti⁹ ibi.

l Neqz enīz ibi requirendus est numerus.vbi anim⁹ semel territus non tam tela hostium cupit declinare cꝫ vultum. ceterum clausi licet exigui numero z in firmi viribus hoc ipo tñ sunt hostib⁹ pares qz despātes sciūt aliqd sibi licere nō posse. Necessitas enī q̄dā virtus est despatō sed vna salus victis nullā spare salutē

m Aut iopia aut supueniētib⁹ Ibi. aut terroze meli⁹ hostē domare cꝫ ꝓlio .i quo āplius solet foztuna ptātis habere cꝫ virt⁹.licet ei ars plurimū ꝓsit:tū ad offensiōem suā pt accusare foztunā. Ibi.

n Nulla consilia melioza sunt sicut illa que ignozauit aduersarius añcꝫ facias Quū igit ꝓsiliū tuū cognoueris aduersarijs ꝓditū:dispositiōem mutare te ꝓueit qd fieri debeat tractato cū multis.qd vo factur⁹ sis cū pauciſſimis ac fidelissimis vel potius ipe tecum. Ibidem.

o Milites timoz z pēa i pedib⁹ cozriget i expeditōe.spes ac p̄mia faciūt melioēs Nōi duces publico certamie nūcꝫ nisi ex occasione aut nimia necessitate ꝓfligunt.

UVA. BHSC. IyR_091

Magna dispositio est hostem fame magis vrgere q̄z ferro. Ibidem.

p Nihil detestabili⁹ est nota pditiōis i milite. licet enī ioab fortiter oia vicerit ñ ꝓputaſ tñ in catbalogo fortiū dō. qz fortitudinē eius pditio i abner ⁊ amasam denigrauit. Sola fidelitas est q̄ dilatat gloriā ppli. que pacē firmat ⁊ terrozē icutit inimicis. Petr⁹ bleseñ. i quadā epla

q Nihil dānabili⁹ est in milite q̄z ocium p qđ vsus armoz dediscit. nutrit pusilla nimitas. vires fatiscūt. obrepit inertia ⁊ ad īmūditie act⁹ aīm⁹ occupaſ Ibidez.

r Vegetij renati testimonio. iutil⁹ ē oio militie nutrit⁹ tenere ⁊ delitijs assuet⁹. eū āt censet pl⁹ aptiozē q sub diuo ⁊ sole nutrit laboris patiens vmbze negligēs. balneoz nesci⁹. eque ferēs frigoris iiurias ⁊ caloris. rudis in cāis: simplex i actib⁹ cibo moderatiōe ꝓtētus q nō erubescat fossam ducere. rapere aggeres. ferre lapides ⁊ cemētū. lignozūq̄z mām ꝓpozrare

s Qđ si milites nrōs ire in Ibidē expeditiōez q̄ñq̄z opozteat: somari ñ ferro sz vino: ñ lanceis sz caseis: nō ensib⁹ sz vtrib⁹ nō hastis sed verub⁹ onerāt: credas eos ire ad domū ꝓuisi nō ad bellū

t Clipeos ꝺferūt optie deau Ibidē ratos. pdā poti⁹ hostiū q̄z tutamē ab hostib⁹. bella tñ ⁊ ꝓflict⁹ eqstres depigi faciunt in sellis ⁊ clipeis: vt se quadā imaginaria visione delectēt in pugnis ⁊ quas actualiter igredi aut videre non audēt

u In his frōtin⁹ refert cū Ibidē. scutū cuiusdā vidisset auro ⁊ gēmis multipliciter adoznatū. dixit se ñ mirari si tāta diligētia honozasset i quo pl⁹ pīsidij q̄z in ense haberet. Ibidem.

x Refert perides: nō pictura nō aurū ⁊ lapides: sz scutū diuulsum fractā galeā ebetē gladiū facie vulneratā cedere militib⁹ ad oznatū. Idem in epla

y Quū nri milites ab expeditione sine vulnere ⁊ cicatrice sanis ⁊ itegris armis p dei gram reuertūt: currit ad videndū cō cōflictū. cratheras sibi statuūt ⁊ vina coronāt. atz exbausta canūt plia marte gra

ui illic eacides. illic tēdebat vlixes ⁊ pigūt fluido pgama tota mero. Ibidem

z Hi sunt quoz testionio laudari audis in ocio occupatiōes in pace pdas. inter arma fugas. iter vina victoziaſ cū sint i ꝓtozijs leones in plijs lepozes. Ibi.

ab Pozro ozdo militū nūc est ozdinē nō tenere. nā cui⁹ os maioze verboz spurcitia pollutt: q ōtestabili⁹ iurat: q mīn⁹ deū timet q mīstros dei vilificat: q eccl'iam ñ verest: iste hodie in cetu militū foztior ⁊ noiatioz reputaſ. Ibidem.

ac Hodie militaris disciplīa quā vegeti⁹ renat⁹ ⁊ plerīq̄z alij docuerūt ꝓsus euanuit. Olim enī se iuramēti vinculo milites obligabāt. q̄ starēt p reipublice statu: q̄ i acie ñ fugerēt ⁊ q̄ vite ꝓpe vtilitatē publicā pbaberēt sz ⁊ hodie enses suos recipiūt de altari vt pfiteāt se filios eccl'ie atq̄z ad honozem sacerdotij ad tuitiōem paupm ad vindictā malefactoz ⁊ pie liberatiōem se gladiū accepisse. pozro in cōtrariū repīssa est. nā ex quo hodie militari cingulo decozāt. stati isurgūt in xp̄os dñi ⁊ deseruīt i pīmoniū crucifixi. spoliant ⁊ pdāt subiectos sibi paupes ⁊ miserabiliter atq̄z īmisericoziter affligūt miseros. vt i dolozib⁹ alienis illicitos appetit⁹ ⁊ exoziantas ipleāt voluptates

Idem in epla quadam sua

ad Qui ꝝ inimicos crucis vires suas exercē debuerāt: i potib⁹ ⁊ ebzietatib⁹ pugnāt. Vacāt otio marcēt crapula: vitāq̄z degenerē in īmūditijs trāsigētes. nomē ⁊ offitiū militie deboneſtāt. Ibidem.

ae Facile on⁹ afflictiōis sentiūt q vti sua uib⁹ ꝓsueuerūt delitijs. gedeon enī dño mādāte ꝓhibit⁹ est in multitudie delicata atq̄z in exercitata madianitꝫ. Idem

af Nullū laborē recusant man⁹ q̄ ab aratro ad arma trāsferūt. quālibet ei vitā patiūt iumēta quoz durata in aspo vngula ē: i molli ⁊ palustri pascuo saginata cito subterūt. foztioz āt miles ex ꝓfragoso venit. sed ille vnct⁹ ⁊ nitid⁹ i ꝓmo puluere deficit. Seneca in quadā epla.

ag Vulcis i ꝓsilio posita ē virt⁹ militu3.

UVA. BHSC. IyR_091

ab Non fuit romanis ruboꝛ eburneo ſci
pione depoſito agreſtẽ aratri ſtiuã repe
tere. ſed actilij manꝰ ruſtico ope attrite
ſalutẽ publicã ſtabilierũt. igẽtes boſtiuz
copias peſſũdederũt. ⁊ q̃ pꝛius arantiuz
boũ iuga rexerãt: poſtea triũphalis cur
rus habenas retinuerũt. põt paupes cõ
ſolari actilꝰ. ſed multomagis docere lo
cupletes. q̃ ñ ẽ neceſſaria magne laudis
cupido. aut anxia opũ cõpatio. Uirtꝰ eni
nudo boie contenta eſt. Ualeriꝰ liº 4º.
Ubi reſurrectio. ab. xp̃ianus. e.

a Jrabile ſiue miraculũ. Quic
m qd igit mirabile fit in hoc mũdo
pfecto minꝰ eſt q̃z totꝰ hic mũduſ
.i. celũ ⁊ terra ⁊ oĩa q̃ in eis ſunt. qui cer
te deꝰ fecit. nã ⁊ oĩ miracꝛo qõ fit p boiez
matꝰ miraculũ eſt homo. Quãuis igitur
miracꝛa viſibiliũ naturaꝝ vidẽdi aſſidui
tate vileſcũt. tñ ea quũ ſapiẽter ĩtuemur
iuſtaciſſimis rariſq̃z maioꝛa ſunt.
Auguſtinꝰ liº xº de ciuitate dei.

b Miracula legũt in populiſ vt credã
tur nec in populis tñ niſi credita legerẽt
Hec ãt vbicũq̃z fiũt: vix a tota citate ipa
ſciũt: vel a quocũq̃z pmanẽtiũ i loco. Nã
plerũq̃z fiũt ignoꝛãtibꝰ ceteris. maxie ſi
magna ſit ciuitas ⁊ qñ alibi aliiſq̃z narrã
tur: tãta ea cõmẽdat auctoꝛitaſ vt ſine dif
ficꝛtate vel dubitatiõe credãt: q̃uis xp̃ia
nis fidelibꝰ indicereꝛ: Aug. 22. de ci. dei

c Aliter magni faciũt miracꝛa aliter bo
ni xp̃iani alit mali. Magni p puatoſ cõ
tractꝰ cũ demõibꝰ. boni xp̃iani p publicã
iuſticiã. mali xp̃iani p ſigna publice iuſti
cie. Aug. liº. 83. queſtionũ.

d Jdeo nõ oibꝰ ſanctis iſta miracula at
tribuũt ne pnitioſiſſimo erroꝛe decipiãt
ifirmi: eſtimãtes in talibus ſcis eẽ maio
ra bona q̃z in opibꝰ iuſtitie: qbꝰ vita eter
na cõpatur. Aug. ibidem.

e Dicamꝰ aliqd deũ poſſe: qõ nos fatea
mur inueſtigare nõ poſſe. Jn rebus eni
mirabilibꝰ tota rõ factẽdi eſt potẽtia faci
entis. Auguſtinus

f Nihil mirabiliꝰ in rebuſ hũanis q̃z di
ligere inimicos. Aug. liº pfeſſionũ

Eũt oẽs admirari alta mõtiũ ⁊ igẽtes g
fluctꝰ maris ⁊ latiſſimos lapſus fluminũ
⁊ occeani ãbituz ⁊ gyros ſidez ⁊ relin
quũt ſeipos nec miraꝛ. Nã ⁊ oĩ miracꝛo
qõ fit per boiem maius miraculũ eſt hõ

Sicut nõ fuit deo Au. liº pfeſſionũ b
ipoſſibile quaſ voluit iſtituere: ſic ei nõ ẽ
ipoſſibile in qcqd voluerit quas inſtituit
naturas mutare. Aug. liº xxj. de ci. dei.

Opez dei cã ſi lateat boiem nõ ſe ob i
liuiſcaꝛ eẽ boiem. nec pptera deo det i
ſipiẽtiã qz nõ bñ capit eius ſapiam.

Pꝛophare ⁊ v̂ Aug. de ſpũ ⁊ lĩa k
tutes facẽ ⁊ demõia ejcẽ interdũ nõ eſt
me riti q opaꝛ. ſz vꝛ iuocatio xp̃i hoc agit
vel ob pdẽnatiõem eoꝝ q iuocãt vel vti
litatẽ eoꝝ q vidẽt ⁊ audiũt.
Hie. ſup illud mat. 7. Nõne in noie tuo
v̂tutes multas fe.

Caritatis ⁊ pietatis miracula amate l
q̃ tãto ſecurioꝛa fũt q̃to ⁊ occulta ⁊ de q
bꝰ apud deũ eo maioꝛ fit retributio. quo
apud boies minoꝛ eſt gꝛia. Hg. i hoc.

Diuina mirabilia ſemp ỏbẽt pſidera m
ri p ſtudiũ ⁊ nũq̃z diſcuti p itellectũ.

Ratiõem de occulto dei Hg. ibi. n
pſilio q̃rere nihil aliud eſt: q̃z p eꝰ pſiliũ
ſupbire. Jbidem

Quattuoꝛ mirabiles imitatores fecit o
deꝰ: de piſcatoꝛe pmũ ecclie paſtoꝛẽ. de
pſecutoꝛe magr̃m gẽtiũ ⁊ doctoꝛẽ. de pu
blicano pmũ euãgeliſtã. de latrone pmũ
celicolã. Chriſo. ſup pncipiũ mat.

Tria totꝰ mũdꝰ mirabaꝛ. xp̃z poſt mo p
tem reſurrexiſſe. cũ carne i celũ aſcẽdiſſe
⁊ p duodeci apꝛos piſcatoẽs totũ mũdũ
puertiſſe. hnꝰ ãt quadruplex fuit cã. ſ. pe
cunie pꝛtẽptꝰ. gꝛie deſpectꝰ. ſcꝛarũ occu
pationũ ſegregatio ⁊ terꝛibiliũ ppeſſio.

Mirabiliꝰ eſt videre boiem Jbi. q
pultia paſſum ⁊ nõ motũ q̃z boiem vulne
ratũ ⁊ pcuſſũ ñ cadẽtẽ. Chriſo. ſ̃ mat.

Miracꝛa i ſignũ ſũt nõ fidelibꝰ ſed i r
fidelibus. qz ſignuz fidelibus non eſt ne
ceſſarium. qui iam crediderunt. ſed infi
delibus vt cõuertanꝛ. Naz paulus p nõ
credẽtium infidelitate patrem publi de

UVA. BHSC. IyR_091

infirmitate febrīū virtutīb' curat. ifirmā
tē vero timotheū fidelē ñ ozōne ſz medi
cinaliter tempare. vt noueris miracula
pzo incredulis nō p fidelib' fieri.

Iſidozus libro pzimo de ſummo bono.

f Res multū mōis apparēt mirabiles.
aliqñ ex magtudie. aliqñ ex pulcritate aliqñ
qz rare. aliqñ qz pulcre. ſm magtudinez
attēdit qñ res qlibz ſui generis modū in
q̄ntitate excedit. ſic miramur gigātē inter
hoiem cetum inter piſces grifonē inter
volucres. elephātez inter quadrupedes
draconē inter ſerpētes ſcōm pulcritatē ꝓſi
derāt: qñ res qlibet ceteris ſui generis
q̄ntitate equari nō pōt: vt tinea z vermes
z ſcinifes z alia ſi'a. q̄ inter cetera qui
dem aialia viuūt. ſed ceteris oīb' corpo
ris exiguitate diſpares ſunt. Vide ergo
qd magis mireris dentes apri vel tinee
alas grifi vel ſcinifis. caput equi vel lo
cuſte crura elephātis vel culicis. leonez
vl' pulicē. tigridē vl' teſtudinē. Ibi mira
ris magitudinē. h̄ miraris pulcritatē. ill' de
dit oculos quos vix cōphendere pt ocu
lus z in tā exiguis corpib' ſic oifaria iu
uamēta nature ſue cōgrua pleniſſime di
ſtribuit. vt nihil videas deeſſe in mīmis
eaꝝ oīm que natura formauit in magnis
Hugo de opatiōib' trium dierum.

t Miramur quare etiā cocodrill' mā
ducās iferiorē molā ñ mouet z quō ſala
mādra in igne illeſa pmanet. qs ōdit eri
tio ſpinas z docuit eū vt ſe pomis turbie
diſcuſſis inuoluat. qbus onuſt' icedēs ſtri
det quaſi plauſtꝝ. z formica hiemis ſup
uenture pſcia. granis borea ſua replet. a
ranea quoq; de viſceribus ſuis laqos ne
cit: vt pdā capiat. iſti ſunt teſtes ſapie ōi

u Eſt adhuc aliud vexꝝ z eui Ibidē
dēs diuine ſapie argumētū: qō oē genuſ
ſi'e ſibi pcreat. z vna ſpēs ppagata. pzi
me originis formā nō imutat: nō ouis vi
tulū. nō vacca agnū nō cerua leporē. nō
leo vulpē. ſed in ſibi ſi'e ppaginē ſuā ex
tēdit. Aliud gen' eſt fagus. aliud querc'
z aluid vnūqōq; ſuā ſpēm bz. z vnum qō
ſui generis ſuat ſi'itudinē. Vide folium
quō intrinſec' pductis coſtulis huc z ill
luc intexit. mira vnū. mira aliud. oē qō ē
vni' generis vni' inuenies ſi'itudis. tot
coſtulas in vno quot coſtulas i alio. talē
formā in vno qualē in alio. oīs ei natura
quaſi cuiuſdā intrinſecus dictātis pceptū
accepit. nuſq; termios ſuos excedere p
ſumit. Ibidem.

Jn facie vultuq; nō nullas duas i tot x
milib' hoīm indiſcretas effigies exiſtere
q; ars nulla in paucis numero pſtet affe
ctando. Plini' li'. x°. hiſtorie mūdi

Vbi aia. ac. antixps. o. q. caſtitas. t. u.
ꝓfeſſio. n. cōſideratio. b. euchariſtia. h. i.
incarnatio. f. m. reſurrectio. q. ſortilegiū

Jſeria. Miſeria ē copia tri a
m bulatiōis z iopia cōſolatiōis qñ
multifarie qs patit z a nemie re
leuat. Aug. de diffinitiōibus.

Qui neqter vult viuere: nōne tāto mi b
ſerior eē cōuincit q̄to facili' mala ei' vo
luntas iplet. Aug. li'. de verbis dñi

Quid miſerius miſero nō miſerāte ſe c
ipm z flēte didonis mortez q̄ flebat amā
do eneā nō flente āte mortē ſuaz q̄ flebat
nō amādo te. Aug. j. cōfeſſionū

Magna bois miſeria cum illo nō eē d
ſine quo non pōt eſſe. in quo eni eſt pcul
dubio ſine illo. non eſt. z tñ ſi eiuſ nō me
minit. eūq; nō itelligit neq; diligit cum il
lo non eſt. Aug. de trinitate

Cōſidera q̄tū potes: q̄ magnū bonū e
ſit ipm eſſe. qō z bti z miſeri volūt. naz ſi
hoc bñ cōſideraueris: videbis in tm eē
te miſeꝝ. in q̄tū non appropiquas ei qō
ſummū eſt. Aug. de libro arbitrio

Apud xp̄ianos non qui patitur ſz q fa f
cit contumeliam miſer eſt. Hie. i epla

Peccantes quoſq; tunc cōſideremuſ g
amplius miſeros quādo eos conſpicim'
in culpa ſua ſine flagello derelictos.
Gregorius ſuper ezechielem.

Jlle bene nouit i exteriorib' miſeriis b
ſubſiſtere: q ſcit de ſpe interna ſp gaudē

Generalē eſt būano generi Hḡ. ibi. i
miſeria triplex: ſi diligenter aduertim'
nam z faciles ſumus ad ſeducendum:

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ debiles ad opandū ꝛ fragiles ad reſ
ſtendū. Si diſcernere volum⁹ iter bonuz
ꝛ malū decipimur. ſi tētam⁹ facere bonū
ōficim⁹. ſi conamur reſiſtere malo deijci
mur ꝛ ſupamur. Ber. ſmōe. 8.

k Sicut pura veritas nō niſi puro coꝛō
videt: ſic miſia friſ nō niſi miſero coꝛō
ſeruatur. Ber. ō. xij. ḡdib⁹ būilitatiꝫ

l Hō nat⁹ de muliere bꝛeui viuēs tēpoē
ꝛc. In ſoꝛdib⁹ generamur. i tenebꝛis cō
fouemur. in doloꝛib⁹ pturimur. añ exituz
miſeras oneram⁹ mꝛes. in exitu moꝛe vi
pereo laceram⁹. miꝫ ꝙ ipi nō laceramur
pmā vocē ploꝛat⁹ edim⁹. merito qdem vt
pote vallē ploꝛatōis igreſſi. vt nob illud
ſci iob ex oi pte poſſi aptari. Multis re
pleꝛ miſerijs. multis ex mꝛtiplicib⁹ iquā
miſerijs coꝛpis miſerijs coꝛdis. miſerijſ
dū doꝛmit. miſerijs dum vigilat. miſerijs
quocūꝫ ſe vertit. Ber. in ſermone

m Cōſiderāti tibi qd ſis: occurret tibi
homo nuduſ ꝛ paup ꝛ miſer ꝛ miſerabiꝛ
hō doleꝫ ꝙ hō ſit. erubeſcēs ꝙ nuduſ ſit
ploꝛās ꝙ nat⁹ ſit. murmurās ꝙ ſit homo
nat⁹ ad laboꝛē: nō ad amoꝛē. homo nat⁹
de muliere. ꝛ ob cū reatu bꝛeui viuēs tpe
ideo cum metu repletur mꝛtis miſerijs
ꝛ ꝓpterea cū fletu. vere multis qꝛ coꝛpiſ
ꝛ aie ſimul. Ber. ibidem.

n Quare de vulua egreſſus ſum vt vide
rē laboꝛē ꝛ doloꝛē: cōſumerēt in ꝓfuſio
ne dies mei: Si talia locut⁹ eſt de ſe: ille
quē de⁹ ſcificauit in vtero: qualia loquar
de me: quez mꝛ mea genuit in pccō. Heu
me dixerim: mater qd me genuiſti filium
amaritudis ꝛ doloꝛis: quare nō i vulua
moꝛtu⁹ ſum: egreſſus ex vtero nō ſtati pe
rij: cur excep⁹ genib⁹ lactaꝛ⁹ vberib⁹ na
tus in cōbuſtiōe ꝛ in cibū ignis. vtinā in
terfect⁹ fuiſſem in vtero. vt fuiſſet meum
ſepulcꝛ ꝛ vulua eⁱ cōcept⁹ eꝛnus. fuiſſez
eni quaſi nō eſſem de vtero trāſlat⁹ ad tu
mulū. Jnno. ō vilitate ꝓditiōis būane

o Quiſ ergo det ocꝛis meis fontē lacri
maꝫ: vt fleā miſerabiꝛē būane ꝓditiōis i
greſſum culpabiꝛē būane ꝓuerſatiōis p
greſſū: dānabiꝛē būane diſſolutōis egreſ
ſuz. Conſideraueri igitur cū lacrimis ō
quo factus eſt homo. qd faciat homo. qd
facturus ſit homo. Sane foꝛmatuſ eſt ho
mo de terra. concep⁹ in culpa: natus ad
penam: agit pꝛaua que non licent. turpia
que non decent. vana que non expediunt

Foꝛmatus eſt homo de Jbidem. p
puluere. de luto de cinere qōqꝫ vilius eſt
de ſpurciſſimo ſpmate conceptus in pꝛu
ritu carnis. in feruoꝛe libidinis in fetoē
luxurie qōqꝫ deterius eſt in labe peccati
natus ad laboꝛem timoꝛē doloꝛem. qōqꝫ
miſerius eſt ad moꝛtem. Agit pꝛaua qui
bus offendit deum. offendit pꝛimū. offen
dit ſeipm. Agit turpia quibus polluit fa
mam polluit pſonā. polluit cōſcientiam
Agit vana quib⁹ negligit ſeria: negligit
vtilia. negligit neceſſaria. Sit cib⁹ ignis
qui ſemp ardet ꝛ vrit inextinguibiꝛ. eſca
vermiſ qui ſemp rodit ꝛ comedit imoꝛta
lis maſſa putredis que ſemp fetet ꝛ ſoꝛ
det boꝛribilis. Jbidem.

Sapiēs miſer plus miſer eſt q̄ ruſti q
cus miſer. ſcit eni exaggerare cās dolen
di quas ruſticus miſer ignoꝛat.
Sup pꝛincipiū boetij de conſo.

Miſeꝛ te reputo. qꝛ nunq̄ fuiſti mi r
ſer. tranſiuiſti vitā ꝛ nō inueniſti aduerſa
riū. nimis miſer fuiſti. miſeros reputo q
nimia felicitate toꝛpeſcūt.

Seneca in quadam epꝛa.

Calamitoſus eſt animus futuri anxi⁹ f
ꝛ añ miſeriaz miſer q ſollicit⁹ eſt: vt ea q
b⁹ ōlectaꝛ ad extremū vſqꝫ pmaneat. nul
lo eni tpe ꝓquieſcet ꝛ expectatiōe futuri
pñtia quib⁹ frui poterat amittet.

Miſeꝛioꝛ es quū Sen. ibi. t
i oēz fraudē ocuꝛ rapis: q̄ ſi oio ocꝛos
ñ bueris. Sen. ō remedijs foꝛtuitoꝫ

Et deeſt ꝛ ſupat miſis cognitio felix u
ipꝛobitas optimoꝫ eſt calamitas. i miſa
vita cōtumelia eſt. Miſeꝛe te agere co
gis ꝙ cupias loqui. Miſerrima eſt foꝛ
tuna q̄ inimico caret. Sola miſeria caret
inuidia. Sen. in puerbijs

Ubi cōpaſſio. f. homo. d. i. m. n. o. ho
noꝛ. a. timoꝛ. ai. volūtas. a.

UVA. BHSC. IyR_091

a Ysericordia. Misericordia ē aī
m ꝓdolētis affect⁹ cū additamento
bñficij: vt ꝓpaciamur ꝓximo ⁊ lar
giamur de ꝓprio. Aug. de diffinitiōib⁹
b Nihil ad misericordiā sic inclinat q̄z ꝑ
prij piculi cogitatio. Aug. ad gal.
c Nō est quo fugias a deo irato nisi ad
deū placatū. Aug. sup ps. 74.
d Vti illi q subuenīūt miseris. qm̄ eis re
pendit vt per misericordē dñm de miseria li
berēt. nā idipm videt iustū: vt q a poten
tiore adiuuari vult: adiuuet inferiorem
in quo ē ipe potētior. Aug. de ser. dñi
e Meli⁹ est vt null⁹ sit miser: q̄z vt tu fa
cias misericordiā. Qui ei vt faciat misericor
diā optat eē miseros: crudelē hz misericor
diā quō si medic⁹ vt exerceat artez suam
optat esse multos egrotos crudelis ē me
dicina. Aug. sup ps.
f Misericordia ē aliene miserie i nr̄o corō
cōpassio qua vtiq̄z si possem⁹ subuenire
cōpellimur. Aug. ix. de ciuitate dei.
g Lōge meli⁹ ⁊ hūani⁹ ⁊ prior sensibus
accōmodati⁹ in cesaris laude locut⁹ ē vbi
ait. nulla de virtutibus tuis nec admira
bilior ne ḡtior misericordia ē. Au. ibi.
b Multo misericordi⁹ opat quis circa
aias ifirmor q bone fame suor dei cōsu
lit: q̄z erga corpor egrotātiū q panē esu
rientib⁹ tribuit. Aug. de ope mōachor
i Nec omissio iudicio sis ēt paupi i ma
la cā misericors. cui si pcis saccello pcutis
cor ⁊ tāto neqorē reddes: q̄to iustū sibi
fouere videt. Aug. li°. j°. apolog.
k Dis sūma disciplie xp̄iane i misericor
dia ⁊ pietate est. quā aliqs sequēs: si lu
bricū carnis patit sine dubio vapulabit
Amb. ad timoth. 4. Pietas ad oia vtil ē
l Misericordia largior vbi fiōs pmptior
Nihil tā ꝓmēdat xp̄ianū q̄z mīsatio cari
tatis. Amb. de offitijs.
m Vasa sacror vendē op⁹ ē. vt qs fiō sin
cera ⁊ pspicaci prudētia misericordie mu
n⁹ ipleat. sane si aliqs in sua ōclinat emo
lumēta crimē est. si vero paupib⁹ erogat
captiuū redimit: misericordia est. Ybi.
n Nō memi me legisse mala morte mor
tuū: qui libent opa caritatis exercuit. Ha
bet enī multos ītercessores ⁊ ipossibile
est multor p̄ces nō exaudiri.
Hieronimus in epla ad nepotianū.
Natura boīm ꝓna est ad clemētiā ⁊ i o
aliēo peccato sui qsq̄z misert. Hie. i ep.
Misericordia affectō ē q̄ nec volūtate p
cohercet: nec rōni subijcit: sz ipas pias
mētes ad ꝓpassiōez dolētiū necessario co
git affectu. ita etiā vt si peccatū esset mise
ri ⁊ si multū vellē nō possem nō miseri.
Est timor plus būlis fructuosus q cui
libet q̄tūlibet peccatori facile misericordi
am ꝓmerent. talis timor generat nutrit ⁊
seruat būilitatē māsuetudinē patiētiaz ⁊
lōganimitatē. Hie. in epla
Misericordia a miso corō vocata ē. eo q
q vnusq̄sq̄z ituet quēpiā miseꝝ. ⁊ ei con
patiēs de dolore aius tāgit. ipe cor mise
rū facit: vt eū ad misia liberet. cui ītēdit.
Gregorius in moralibus.
Respicē iopē: exaudire peccatū: liga r
ri stipitē: ꝑbere defensiōem: atq̄z ꝓ eisdē
defensione paupis: aduersanti cuiuslibet
inimicitias timē mag mētis latitudo est.
Gregorius homelia 5ª.
Sūt quidam misericordes de bis q̄ ad s
ipos ñ ptinēt: q scādalizāt: q nō dat oīb⁹
abūdāter. sic tñ vt ipi ne in modico qdez
grauent. q si misericordes essent. de suo fa
cere deberēt misericordiā. si nō possent de
frena substantia: de volūtate bona darēt
eis: q ꝓtra eos fortasse peccare videt. da
rēt dulce signū. vbū bonū q̄ est sup datū
optimū: vt eoꝝ mētes ad pēitentiā reuo
carēt. Veniq̄z his oīb⁹ quos i peccato eē
cognoscerēt: cōpassiōem ipedirēt ⁊ orō
nem. alioqn misericordia illoꝝ nulla est. ⁊
misericordiā ꝓsequēt nullā. Ber. ser. 4
Septez in me video misericordias dñi t
quas ⁊ vosipi facile iuenerītis i vob. pri
ma ē. q a mlt̄is peccatis adhuc i sclo posi
tū custodiuit p̄ qdē ñ iter oēs quas mihi
ipēdit: sz ꝓma iter has septē. Quis ei nō
videat: q sicut in mlta cecidi: sic ⁊ in alia
poterā cecidisse peccata: nisi oipotentis
pietas cōfuasset. Fateor ⁊ fateboꝛ: nisi qz

UVA. BHSC. IyR_091

dñs adiuuit me: paulomin⁹ cecidissz i oē peccatū aīa mea. Ber. sermōe. 88.

u Scōa misatio q̄ non poterit explicari fmōe benigna q̄z liba q̄z gtuita. ego peccabā z tu dissimulabas nō ꝓtinebā a sceleris⁹ z tu abstinebas a vberibus. plōgabā ego multo tpe iniqtatē: z tu dñe pietatem tuam. Bernardus ibi.

x Tertia: q̄ visitauit coz meū z iuitauit vt amara fierēt q̄ male dulcia pzius erāt

y Quarta: q̄ penitētē Ber. ibi. misericorditer suscepisti. vt i eoz numero inuenirer de quibus p̄. bti quoz remisse sunt iniquitates zc̄. Ibidem.

z Quinta p quā mihi ꝓtinēdi deinceps z emēdati⁹ viuēdi p̄stitisti virtutē. ne recidiuū paterer. z eēt nouissim⁹ erroz peioz pozo. Postq̄z in his qnq; misatiōibus a malo liberaueris: i duab⁹ alijs bona largiris. hee due sūt gr̄a pmouēdi. qua vz. mun⁹ bone cōuersatiōis idulges. z spes obtinēdi. qua donas boi idigno z pecca tozi de tua totiēs expta bonitate vsq; ad celestia spāda p̄sumere. Ibidez.

ab Magne misericordie sunt quattuoz flie. s. amissio amaritudis. subtractio oportunitatū. virtus resistēdi z sanitas affectiōis. Bernardus in sermone.

ac A nouissimis icepit. qz qui ante xp̄m fuerūt. quasi ex opib⁹ iustificati fuerunt. gētes ār ex misericordia. vñ misericordia icipit a nouissimis: iustitia a maximis.

Chrisostom⁹ super mat. xx.

ad Deus tristat nō de sua iuria. sz ō nr̄a pditiōe. Sicut rex benign⁹ audiēs crimi nosas psonas: lege qdem ꝓpellente ipe moztis sniam dictat aduersus eas: tñ misericordia istigāte lacrimas fundit super ipas z vult eas adiuuare z nō pōt ꝓdicēte sibi iustitia. qm̄ misericordia tūc est vere misericordia si sic facta sit: vt iustitia p eaz ꝓtēnat. Si ār ꝓtēpta iustitia misericordia obfuerit: ipa misericordia nō ē misericordia sed fatuitas. Justitia enī sine misericordia nō est iustitia sed crudelitas. sicut z misericordia sine iustitia nō est misericordia sed fatuitas. Chriso. sup matthеum.

Misericordia est salut⁹ p̄sidiū fidei oz ae namētū. ppiciatio peccatoꝝ. hec est q̄ iustos pbat. scōs roborat. ōi cultozes oñtat. Ibidem.

Iñs itellectū curet oio ne taceat. bñs af rez affluētiā: vigilet ne a misericordie largitate torpescat. bñs artē qua regit. magnope studeat vt vsuz z vtilitatē cū p̄rio partiat. bñs loquēdi locū apud diuitē dā natiōem p retento talēto timeat si ñ quotidie quū valet apud diuitē p paupib⁹ intercedat. Rabanus sup mat. 25.

Qui esurientē pane verbi reficit z sitiē ag tē potu sapie refrigerat: q errantē in domū p̄is reuocat qui inocētē ptegit: q infirmū fide assumit z ꝓfirmat: q tribulatō ne opp̄sso subuenit ꝓpatiēdo vel cōsolādo verā dilectōez adiplet. Raban⁹ ibi.

Misericordia cōsistit i elemosinis largi ab giēdis. in malis tolerādis. i cōuittjs remittēdis z ipitis corrigēdis.

Misericordie vt⁹ tāta Raban⁹ ibi. ai est vt sine illa cetere z si sint pdesse non p̄nt. Quāuis enī aliqs fidelis sit z casti⁹ z sobri⁹ z alijs maioꝝ⁹ ornat⁹ insignib⁹ si misericors tñ nō ē: misericordiā ñ merebit. Leo papa in sermōe de appitione.

Jn illo magno sūmoq; iudicio tāti esti ak mabit vel largitatis benignitas vel tenacitatis ipietas: vt p pleitudie oīm vtutū z p sūma oīm ꝓmissoꝝ z p vnū malū illi ignē mittūt eternū z p vnū bonū isti introducūt in regnum. Ibidem.

Benigni qppe pncipis est ad clemē al tie ꝓmodū trāsilire termios eqtatū q̄ sola est misericordia. cui oēs vtutes honorabiliter cedere ñ recusant. Cassio. i ep⁹.

Egētib⁹ iustū ē nō diuitib⁹ subuenirī am fundit poti⁹ q mittit in plenū. nā illud potius recōdit. qō vasis vacuis cōgregat.

Si nullū penit⁹ indigē Ibidem. an ꝓtigeret: locū p inde largitas non bret. Bata est puintijs in regis nr̄i laude penuria. steriles facti sūt agri: vt vbtas dñi possit agnosci. minus eēt acceptissimū donū nisi p̄cessisset icōmodū. Ibi.

Misericordia subseqt ad custodiā. sz ao

oj

UVA. BHSC. IyR_091

p̄cedit ad gr̄am ꝓferēdā. nā si solū seq̄re
tur: nemo donataz pcipet si tm̄ p̄cederet:
nullus poterit collata fuare. Grauioēs
eni sunt insidie quas a tergo diabol⁹ pa
rat ⁊ nisi mīsericordia subsequat facilime
fragilitas hūana decipit. tūc eni qñ se qs
vitiū trāsisse credit: ieuitata magis igno
rātiōe decipit. Cassio. sup p̄s:

ap Misericors est quū creat. qz nullis bñ
ficijs ꝓuocat vt p̄stet. misator ē quū res
cadētes sua pietate recōstruit.

Cassio. sr̄ illō p̄s. Misator ⁊ misericors

aq Differūt misericordia ⁊ miseratio sicut
fons ⁊ riuul⁹. misericordia eni quasi fons
est affectu. misatio quasi riuul⁹ effectu.

ar In regno celi corā oib⁹ Hugo.
āgelis in cōuētu resurgētiū q̄ babel pas
sus sit: q̄ mūdū ꝓfuauit noe: q̄ abrahā fi
dem fuauit q̄ moyses legē tulit: q̄ petr⁹
crucē iesu p̄m⁹ ascendit deus tacet ⁊ cla
mat solū q̄ paup comedit dicens. esuriui
qui eni misericors est: misericordia dign⁹
est Petr⁹ raueñ. in quodā s̄mōe ex
ponēs illud mat. 25. Esuriui ⁊ de. ⁊c̄.

as Ite pferte stolā p̄mā. Nō dixit vnde
veniſ: vbi fuisti: vbi sūt q̄ tulisti. quaē tātā
gr̄iaz i tātā turpitudinē ꝓmutasti: sz pfer
te stolā p̄mā ⁊ induite illū. Videtis qz de
licta nō videt vis amoris. tardā misericor
diā p̄ nescit. delicta qui discutit pdit.
Petrus raueñ. in sermone.

at Precedētis misericordie bñficiū pdi
dit. q putat esurīēti semel sufficere qđ do
nauit. Ille āt ad deū integros misericor
die fruct⁹ p̄mittit. a quo panp nūq̄z tristis
abscedit. Valerius in quodā s̄mōe

au Misericordia est vicina miserie. hz
eni aliqd trahitq̄z ex ea. ibecilles oculos
eē scias qui ad aliā lippitudinē ⁊ ipi suf
fundūtur. Seneca libro ō clemētia

ax Frustra rogat⁹ qui misereri nō p̄t. grauis
tñ pena est quē post facti penitet. Mali
cā ē q̄ q̄rit misericordiā. Sen. i puer.
Ubi adiutoriū. ap'i. s. auaritia. k. bel
lū u. bñficētia. f. caritas. l. cōpassio. con
uersio. e. correctio. n. elemosina. excusa
tio. n. hospitalitas. būilitas. r. ieiuniū. r.

am. pauptas. q. pietas veia. b. s. x̄pian⁹. a
Odestia. In oib⁹ moribus nīsi a
m nil fiat qđ cui⁹q̄ offendat aspectuz
sed qđ nr̄am deceat scitatem.
Augustinus in regula.

Sermones pferam⁹ libra iustitie exa b
miatos vt sit grauitas in sensu. in sermōe
pond⁹ atq̄z in vbis mod⁹. tēperantia cor
dis habeat ai mūditiā. iustitia misericordiā
prudētia pacē. fortitudo mansuetudinē.
Ambrosius de offitijs li⁰. 3⁰.

Est in ipo motu gestu incessu tenēda c
vecūdia. hitus ei mētis i corpis statu co
gnoscit. hic hō cordis nīi abscōdit. aut
leuior aut iactātior aut turpidior aut cō
gruior pstātior ⁊ purior ⁊ maturior esti
matur. Itaq̄z vox q̄dā est ai corpis mot⁹
Ambrosius de offitijs libro j⁰

Est gressus pbabilis in quo sit spēs d
auctaū ḡuitatisq̄z pondus. trāqllitatis ve
stigiū. ita tñ vt studiū desit atq̄z affectio. sz
mot⁹ sit tibi pur⁹ ac simplex. Ibi.

Sicut molliculū ⁊ ifractum aut vocis e
sonū. aut gestū corpis non pbo. ita neq̄z
agrestē neq̄z rusticū imitemur. effigies ei
forma disciplīne: forma honestatis est.
Hoc est pulcritudi Amb. ibidē. f
nē viuēdi tenere ꝓueniētia cuiq̄z sexui ⁊
psone reddere. hic ordo gestor⁹ optim⁹.
hic ornat⁹ ad oēm actiōem accōmod⁹.
Motū natura iformet. Amb. ibi. g
si qd sane in natura vitij est idustria emē
det. Ibidem.

In te ꝓsistito nō infra deijci nō supra b
attolli nō euadere in lōgi⁰. nō extēdi i la
tius. Tene mediū si nō vis pdere modū
locus medi⁹ tut⁹ est: mediū sedes modi
⁊ mod⁹ virt⁹. Her. li⁰. 3⁰. de ꝓsiōratōe
Melior est grad⁹ lentior p iter rcm i
q̄z velocitas festina p deuiuz.
Leo papa in sermōe de pentecost.

Risus est vox ꝓfusa letitie insultatio k
nē imoderata hilaritate denūtians.
Lasciuia ē idecēs Cassio. sup p̄s. l
motus dissoluti ai ⁊ corpis ex intēperan
tia carnali prodiens. Cassio. sup p̄s.
Nouū est sub amore p̄ncipis custodi m

UVA. BHSC. IyR_091.

re modestiaz.que tam clara q̃z rara est. q̃
gaudia semp aios ingetãt. mod⁹ ei raro
leti reb⁹ iteruenit. Cassio.4.lt⁹ epl'aꝝ

n ⁊Modestia est cultũ ⁊ motuz ⁊ oẽm
nr̃am occupatiõem vltra defectũ ⁊ citra
excessum sistere.de qua poeta. ⁊Est mod⁹
in rebus sunt certi deniq̃ fines. quos vl
tra citraq̃ neq̃ cõsistere rectũ. Hugo

o ⁊Modestia est pudici ⁊ honesti bitus
cũ laudabili pfectu verecũdia.
Tullius 2⁹ rhetozice.

p ⁊Modestia est fuata ꝓpa virtute om
nib⁹ iuste pieq̃ mozib⁹ cõueniẽtiũ se cõ
tẽperare. Ibidem.

q Si disputarẽ nec manũ tactarem nec
vocẽ attollerẽ. sz ista ozatozib⁹ reliqssez
cõtent⁹ sensus meos ad te ptulisse. quos
nec exoznassem nec abiectissem: non dele
ctẽt verba nr̃a: sed psint. Si talis fmo vt
res poti⁹ q̃z se oñdat. Sen. 76. epl'a

r Cõueit pcitatẽ seq i tuo q̃z luxũ i alie
no suscipies dãno pcitas necessitatuz re
mediũ medicia dãnoꝝ. Sen. i epl'a

Ubi caro. d. cõuersatio. f. q. r. s. ab. ac
ai. discretio. e. f. h. gl'ia vana. g. bũtilitas. i.
ifirmitas. b. lasciuia. f. h. magnimitas. f.
p̃sumptio. r. pspitas. t. tristitia. g. verecũ
dia. a.

a ⁊Onachus. Timis dolẽdum
m est: si ad tam ruinosaz supbiã mo
nachos subrigim⁹ ⁊ taz graui cõ
tumelia clericos dignos putam⁹: vt. s. di
cat q̃ mal⁹ monachus bon⁹ cleric⁹ est. cũ
aliq̃ bon⁹ etiã monach⁹ vix bonuz cleri
cũ faciat. Aug. ad aurelianũ.

b ⁊O monache qui stas cozpe: stat aima
tua ⁊ nõ psallis deo. maledict⁹ homo qui
facit opus dei negligẽter. Si psalterium
es: si cithara es: quare surdus es: ⁊ non
gl'ificas deum: Hie. sup p̃s.

c Sicut martires laudãt deum pure in
regione viuoꝝ. ita ⁊ monachi q die ac no
cte psallũt deo: debẽt eandẽ puritatẽ hr̃e
martiꝝ. siqdẽ ip̃i martires sũt. ⁊Nõ ei fa
ciũt ãgeli in celis: hoc monachi faciũt in
terris. Hieronim⁹ sup p̃s.

d Si cupis esse qõ diceris monachus
.i. solus. qd facis in vzbib⁹: q̃ vtiq̃ ñ sũt
soloꝝ hitacula sz multoꝝ. Hie. i epl'a

e Sũme stultitie ẽ renũtiare scto. dimit
tere pr̃iam. vzbes deserere ⁊ monachũ p
fiteri ⁊ inter maiozes ppl'os viuere pe
gre: q̃z erat victur⁹ in pr̃ia. Hie. ibi.

f Quid tibi ea videre necesse est: quoꝝ
ꝓpt̃u monach⁹ eẽ cepisti: quẽ censeris
tibi aut semp aut crebzo de mimis loquẽ
tem. excepta elemosina q̃ differẽter oib⁹
patet: institutoꝝ poti⁹ hẽto q̃z monachũ
⁊Prima virtus monachi est ꝓtẽnere hõz
iudicia ⁊ semp apl'i recozdari dicẽtis: si
hoibus placerẽ. xp̃i fuus non essem.
Hieronimus in epl'a ad pãmachium.

g Tu si monach⁹ eẽ vis: nõ videri hẽto
curã. nõ refamiliaris cui renũtiãdo hoc
eẽ cepisti: sz aie tue. ⁊Monachũ non lo
quẽdo ⁊ discurrẽdo sed tacẽdoꝝ sedẽdo
quisq̃ nouerit. monach⁹ nõ doctoris sed
plãgẽtis hz offitiũ. q vel se vel mũdũ lu
geat ⁊ dñi pauid⁹ p̃stolet aduẽtũ. ⁊Flos q
dem ⁊ p̃ciosus lapis inter ecclesiastica
oznamẽta monachoꝝ ⁊ vginũ choz⁹ est.
Hieronimus ad rusticum.

h Cõstat monachũ in sua pr̃ia pfectũ eẽ
non posse. Hie. ad heliodoꝝ

i ⁊Quid facit monach⁹ i cellis feiaꝝ: qd
sibi volũt p̃uata ⁊ sola colloquia ⁊ arbi
tros fugiẽtes oculi: Scũs amoz impatiẽ
tiam nõ habet. Ibidem.

k ⁊Quãti monachi dũ pr̃i maq̃ miserẽt
suas aias pdiderũt. Hie. in epl'a.

l Laudat iure mõach⁹ q veneratiõi hz
sacerdotes ⁊ nõ detrahit gradui p quem
fact⁹ est xp̃ian⁹. Hie. ad paulinum.

m Egiptioꝝ mõasteria hũc mozez tenẽt
vt nullũ absq̃ ope laboze ⁊ suscipiãt. nõ
tã pp vict⁹ necessaria q̃z pp aie salutẽ. ne
vagef pnitiosis cogitatiõib⁹.
Hieronim⁹ in epl'a ad rusticũ monachũ

n ⁊Magna abusio ⁊ maxima cura est:
vt cozpus regulariter induaf. ⁊ cõtra re
gulam suis vestibus aia nuda deseraf. cũ
tãto studio tunica ⁊ cuculla cozpozi pcu
renf. quatenus cui deerunt: monach⁹ nõ
putetur. cur similiter pietas ⁊ humilitas

UVA. BHSC. IyR_091

spiritui que profecto spualia indumenta sunt nō puidēt. Ber. in apologitico.

o Habit' nr̄ qȝ & dolēs dico: q būlitat̄ solet esse isigne: a mōachis nr̄i tpoꝛis ge stat supbe. Vix tā ē nr̄is puitijs iuenim' quo vestiri dignemur. Milles & mōach' ex eodem pāno ptiuntur sibi cucullam & clamidem. Ibidem.

p Labor & latebre & volūtaria pauptas hec sunt mōachoꝝ isignia. hec vitā solet nobilitare monasticā. nr̄i āt ocḱi oē subli me vident. nr̄i pedes oē forum circūeunt nr̄e ligue in oibus audiūt cōsilijs. nostre manus oē diripiunt patrimoniū.

q Cert' sum Ber. in quadaȝ epḱa. ego monachus & monachoꝝ qualiscūqȝ abbas: si mei qñqȝ pōtificis a ꝓpꝛijs cer uicib' excutere iugum tētauero: q satane mox tirānidi me subijcio. Ber. i epḱa.

r Sup frūm trāsgressiōes: nō sup pr̄um traditiōes ꝓstituit: q abbas eligit. māda toꝝ cultoꝝ & vitioꝝ vltoꝝ.

Bernardus de p̄ceptis & dispensatione.

s Monachus singularis ē. q ad bona ꝓpꝛia ē strenu'. ad bona coīa piger. in le cto vigilat & i choꝛo dormit. Ber. i ep'.

t Legumina iqt vētosa sunt. case' stoma chū grauat. lac capiti nocet. potuȝ aque nō sustinet pectus. caules nutriūt melāco niā. colerā poꝛri accēdunt. pisces de sta gno aut de lutuosa aqua mee penit' con plexiōi nō ꝓgruūt. quale ē hoc: vt in oib' fluuijs agris oꝛtis cellarijs reperiri vix possit qȝ comedas? Puta te queso mona chū eē: nō medicū. nec de cōplexiōe iudi candum. sȝ de pfessione. Parce obsecro p̄mum quieti tue. pce deinde labori mini strātiū. pce grauamini domus. pce ꝓscie. cōscie nō dico tue: sȝ alteri'. s. qui ꝓpe te sedēs & edēs de tua singḱaritate murmu rat. & de tua supstitiōe scādalizat.

Bernardus sup cāt. ḱmone. xxx^m

u Qui monachū pfiteris: q crucifix' es q debes lugē rides: dic mihi vbi xp̄s hoc fecit. audisti hoc alicubi? nusqȝ. sȝ cōtrista tū sepi' legisti. Chrt. sup ep'. ad ebꝛeos

x Sūma mōachi virt' būlitas. summuȝ vitiū ei' supbia ē. Isi. ō sūmo bono li°. j°.

Tūc āt se mōachū qsqȝ iudicet: qñ se mimū estimauerit: etiā cū maioꝛa virtutū opa gesserit. Isidoꝛus ibidem. y

Multi monachoꝝ amoꝛe pentū nō solū terrenis curis: sed etiā foꝛēsib' iur gijs iuoluti sunt & pꝛo suoꝝ tp̄ali salute suas aias pdiderūt. Ibidem. z

Monachū cupientē ad scripturarū notitiā ptingere. nequaqȝ debet laboꝛes suos erga cōmētarioꝝ libꝛos ip̄ēdere. sed oēm industriaȝ mentis & intentiōem coꝛdis erga emēdatiōez vitioꝝ carnalū detinere: quibus expulsis coꝛdis oculo sublato velamie passionū scripturaꝝ sac̄ menta cōtemplet. ab

Johannes cassian' in collatiōib' patrū.

Ita iquit macarius debere monachū ieiunijs operā dare: vt centū ānis in coꝛ poꝛe cōmoꝛatuꝝ: ita motus ai refrenare & iuriaꝝ obliuiscī iustitiasqȝ respuē. do loꝛes quoqȝ ac detrimēta cōtēnere tāqȝ quotidie moꝛituꝝ. Jo. cassian' li°. v°. ac

Hec apud egiptū est ab antiqs p̄ib' sancita snia: opantem monachū demōe vno pulsari. ociosum vero i numeris spi ritibus deuastari. Ibidem. ad

Monachi sibi claustra faciūt: quib' homo exteꝛioꝛ teneri possit. sȝ vtinā clau stra facerēt quibus homo iteꝛioꝛ oꝛdia te teneretur. Hugo ō claustre aie li°. j°. ae

In choꝛo sum coꝛpe & aliquo negotō mente. nūc intus maneo. nūc foꝛis exeo aliud cāto & aliud cogito. psalmodie ver ba ꝓfero. & psalmodie sensum non atten do. sed mente vagus hitu dissolut' oculis attonitus huc & illuc pspiciēs. quecūqȝ ibi gerūtur plustro & pspicio. hitū mona chi nō cōuersatiōem hñs in magna coꝛo na & āpla cuculla salua mihi oia existio. af

Hugo de anima li°. pꝛimo.

Oꝛdo claustri & oꝛdo curie diuisus ē Ibi sedes in insidijs cū diuitib' in occul tis: vt interficias innocentem. hic audis non sedi cum ꝓsilio vanitatis & cū inqua gerētibus non introibo. Ibi insidiaris vt raptas paupem. rapere pau. duȝ attra ag

UVA. BHSC. IyR_091

bis eum. hic dicis: odiui ecclesiam malignãtiũ ⁊ cum impijs nõ sedebo. Ibi dextera tua repleta est munerib⁹. hic lauas inter innocentes manus tuas. Ibi laudat peccatoꝛ in desiderijs aie sue ⁊ iniquus bñdicit. hic bñdicit deus. Si vis eẽ monachus curialis: laudas qd nõ debes. ỏfendis qd nõ expedit. oparis qd nõ licet loqueris qd nõ decet.

Hugo de. xij abusionibus.

ab Si monachus es: quid facis in turba. Si amas silentium cur declamãtibus assidue interesse delectas? Tu semp letunijs ⁊ fletib⁹ insistere debes. ⁊ tu philosophari queris. Simplicitas monachi phia ei⁹ est. Sed docere inquis alios volo. non est tuũ docere sed plãgere. Si tñ doctoꝛ esse desideras: audis qd facis. vilitas habitus tui ⁊ simplicitas vult⁹ innocẽtia vite ⁊ scitas ꝓuersationis tue docere bñt boies. Hugo de claustro aie li⁹. ⁊⁰

al Solitaria sane vita celestis doctrine schola est. ac diuinaꝝ artiũ disciplina

Ubi accidia. Petrus raueñ. b. houoꝛ. d. oznat⁹. q. religio. sacerdos ae.

a Ozs. Dis gl'ia dei ⁊ ois sal⁹ m hoim in xp̃i moꝛte cõstituta sunt. Jo. Chriso. ⁊ augustinus.

b Moꝛtis dicit omnes affutuꝝ sciunt. eum tñ oẽs aut pene oẽs differre conãt etiã qui post moꝛtẽ se beati⁹ credũt esse venturos. tantã bñt vim carnis ⁊ aie dulce cõsoꝛtiũ. Aug. de gr̃a noui testamti

c Mala moꝛs putãda nõ est. quã bõa vita p̃cessit: neq; eni facit malã moꝛtem nisi qd sequit ipam moꝛtem.

Aug. de ciuitate dei li⁹. j⁰.

d Prima moꝛs aiaꝝ pellit volẽtẽ a coꝛpoꝛe. scda moꝛs aiam nolentem tenet in coꝛpoꝛe. Aug. ibidem.

e Jta diuiti fuit cura p vluis: q̃uis qd agerẽt oio nesciret. quẽadmodũ nobis cura est pro moꝛtuis: q̃uis qd agãt vtiq; nesciamus. Aug. de cura p moꝛtuis

f Fatendũ est nescire moꝛtuos qd ỹ agitur. s. douz hic agit. postea vero audire ab eis q hic ad eos moꝛtẽdo pgũt: ñ qdẽ oia sz q̃ sinũt idicare q sinũt et ista memisseꝛ que illos quibus ista indicãt oporꝛtet audire. Pñt ⁊ ab angelis q reb⁹ que ỹ agũtur p̃sto sunt audire aliqd moꝛtui qd vnũ qdq; illoꝝ audire debem⁹ indicat cui cũcta subiecta sunt. Ibidez

Uocãt añ tps boni: ne diuti⁹ vexent a g nortijs. mali vero ⁊ impij tollunt: ne diutius bonos psequãt.

Augustin⁹ li⁹. de vita xp̃iana.

Nescis qua hoza veniat. semp vigila b vt qd nescis qñ veiat: patũ te iueniat quũ venerit ⁊ ad hoc fozte nescis qñ veniat: vt semp paratus sis. Aug.

Jn quo quẽq; inuenerit suus nouissi i mus dies. in hoc eũ cõp̃hẽdet mundi nouissim⁹ dies. qñ qualis in die isto moꝛtal' i die illo iudicabit. Au. ad diascoꝝ

Uigilare debet ois xp̃ian⁹: ne eũ ipa k tũ inueniat dñi aduent⁹. Jmpatũ aũt iueniet dies ille. quẽ impatũ inuenit sue vite vltim⁹ dies. Ibidem.

Nũq; si lõge est dies iudicij: lõge est l dies tu⁹. vñ scis qñ es: Nõne multi sani doꝛmierũt ⁊ obdoꝛmierũt. Nõne casus nostros nobiscuꝝ in hac carne poꝛtam⁹: Nonne fragiliozes sum⁹: q̃ si vitrei esse m⁹. vitrũ eni ⁊ si fragile est: tñ fuatũ diu durat. Aug. in sermone

Timoꝛ de futura moꝛte mẽtẽ necessa m rio ꝓcutit ⁊ quasi clauis carnis oẽs mor⁹ supbie ligno crucis affigit.

Aug. li⁹. 2⁰. de doctrina xp̃iana.

Latet vltim⁹ dies vt obseruẽt oẽs dies n sero parãt. remedia: quũ moꝛtis iminẽt pricula. Aug. in quadã epla.

Quid est moꝛs: relictio coꝛpoꝛis. de o positio sarcine grauis sed si alia sarcina nõ poꝛtet qua homo p̃cipitet i gehẽnaꝝ

Augustinus super iohannẽ

Nihil sic fuocat a peccato: q̃ frequẽs p moꝛtis meditatio.

Augustinus libꝛo exhoꝛtationum.

Bñ vn⁹qsq; de die nouissimo foꝛmida q re debet: qꝛ vnũquẽq; in quo inuenerit su⁹ nouissim⁹ dies quũ de hoc sc'o egre

oꝛ

UVA. BHSC. IyR_091

dic̄.talis in die nouissimo iudicab̄.

r Qui desiderat dissol Aug.i epla. ui ⁊ ee cū xpo:nō patiēt mozi.ſz patient viuit ⁊ delectabilit mozi.

Augustin⁹ sup epla iohānis.

s Nō pōt male mozi q bñ vixerit.⁊ vix bñ mozi q male vixit.

Augustinus de disciplina xpiana.

t Nihil infest vtrū abiures depositū:an doleas restitutū.in vtroq fidei ābiguum vite piculū ē.Quid tā secūduz naturā:q̄ referre gram auctozi:Nō amitti ſz pmitti videt quos nō absumptura mozs:ſz eternitas receptura ē.

Ambrosius libro de excessu fratris.

u Nudi omes nascimur.nudi mozimur nulla distictio iter cadauera mortuoz.ni si forte qz grauⁱ⁹ fetent diutum corpora distēta luxuria. Ambro.in exameron.

x Platonis sentētia ē:oem sapiētū vitā meditatiōem ee mortis.debemus ⁊ nos igit pmeditari qō aliqñ futuri sum⁹.⁊ qō velim⁹ nolim⁹ abesse lōgi⁹ nō pōt.

Hieronimus in epla ad eliodoz.

y Memēto mortis tue.⁊ nō peccabis Qui se quotidie recozdat ee mozituꝝ cōtemnit pñtia.⁊ ad futura festinat.

z Nō ē nr̄m mortem Hie. cipano. arripe.ſz illatam ab alijs libēter accipe Unde ⁊ in psecutiōib⁹ nō licet ppria manu pire Hieronimus sup ionam.

ab Inter eū q decē vixit ānis ⁊ illū q mille:postq̄ idē finis vite aduenerit:⁊ irre cusabilis mortis necessitas: trāsactuz oē tātūdem ē.nisi q magis senex onust⁹ peccatoz fasce pficiscit. Hie.ad eliodoz.

ac Ad hoc āt pditoz nr̄ latere nos voluit finē nr̄m diēq nre mortis ee icognitū.vt dū semp ignozak.semp prim⁹ esse credak ⁊ tāto qsq sit feruētioz in opatione:q̄to ⁊ icert⁹ ē de vocatiōe.vt dū icerti sumus qñ moziamur:semp ad mortē pati debeamus venire Greg.libro xij⁹ mozalitū.

ad Inkdū cōtingit iustis:vt in morte sua scōz pcedētiū visiones aspiciant:ne ipam mortis sue setētiā penalē ptimescāt.ſz dū eoz mēti ciuiū iternoz societas ostendit a carnis sue copula sine dolozis ⁊ fozmidinis fatigatiōe soluāt.aliqñ in consolatiōe egredētis aie ipe appere solet auctoz ⁊ ītributoz vite. Gg.li⁹.4⁹.dialogoz

Quuz venerit ⁊ plus ꝓfert ei q de sua ae spe ⁊ opatione securus ē:ꝓfesti pulsanti apit.qz let⁹ iudicē sustiet.⁊ quū tps ppinque mortis agnouerit:de gl'ia retributionis hilarescit. Gregoz⁹ in homelia.

Antiqu⁹ hostis ad rapiēdas peccatoz af aimas tpe mortis:crudelitatis effrenat violētia.⁊ quos viuētes blādicijs decipit mortētes seuit⁹ rapit. Gg.li⁹.vj⁹.moza.

Sic mors ipa quū venerit vincitur. si ag pzius q̄ veniat semp timeak. Greg.in homk.Sint lumbi vestri.

Quasi sub hoste quem ꝓsternit mozi ab tur qui de culpa quā supat eleuatur.

Gregorius in mozalibus.

Quid est vita mortalis nisi via:⁊ qua ai lis sit fratres mei perpendite. In laboē vie latescere ⁊ tamen eandez viam nolle finire. Greg.in homk.

Qui considerat qualis erit in morte ak semp pauidus erit in operatione.atq in de in oculis sui conditoris viuit. Nil qd transeat appetit.cūctis vite pñtis desiderijs cōtradicit ⁊ pene mortuū se cōsiderat.qz morituꝝ se mime ignozat. Perfecta enim vita est mortis imitatio quam dū iusti sollicite pagūt:culpaꝝ laqos euadunt. Greg.li⁹.xij⁹.mozalitū

Justoz aie leuib⁹ qbusq cōtagijs ipo al sepe mortis pauoze purgank.⁊ eterne retributionis gaudia iā ab ipa carnis solutiōe pcipiūt. Plerūq vo cōtēplatiōis interne etiā pulsq carne spoliēt hilarescūt ⁊ dū vetustatis debitū soluūt:noui iā muneris letitia pfruuntur. Gg.libro 24.

Moꝛs iustoz bonis est in adiutoziū am malis in testimoniū.vt ide puersi sine excusatiōe pereāt.vnde electi exēplū capiant vt viuāt. Greg.sup illō matthei.x⁹. In testimonium illis ⁊ gentibus.

Hozā vltimā idcirco dns nr̄ nobis vo an luit ee icognitaz:vt sēp possit ee suspecta vt dū illa ꝓuidere ñ possum⁹:ad illaz siue

UVA. BHSC. IyR_091

ītermissiõe pperem⁹. Hg. in homelia:

ao Sicut hi q adhuc viuẽtes aie moztuo rũ quo loco bẽant ignozãt:ita moztui vi tã in carne viuẽtiũ post eos qualit dispo nãt nesciũt. Hreg. in mozalibus

ap Lacrimaz cãs qdã tripudiãtes pagũt z moztis sue negotiũ ridentes exequũt.

aq Jn oib⁹ opib⁹ tuis memora Jbidẽ. re tue moztis hozrozez iudicij tremendi valde discrimẽ.ardẽtis gehẽne metũ ab oculis tui cozdis elõgari nullaten⁹ patia ris.Cogita pegrinatiõis tue miseriã.re cogita ãnos tuos ī amaritudie aie tue z cogita vite hũane picula. Cogita fragili tatem ppziam z in huiusmõi cogitatiõe si pseueraueris:dico tibi parũ senties qc qd foris videt esse molestũ. dũ toto cozd circa interiozẽ molestiã occuperis Hernardus in quodam sermone.

ar Nouissima sũt quattuoz.mozs iudiciũ gehẽna glia. Quid hozribili⁹ moze: qd terribilius iudicio:qd itolerabili⁹ geben na:z quid iocũdi⁹ glia: Ber.ī smõe

as Miser hõ:quare oi boza te nõ dispo nis:Cogita te iã moztuũ: quẽ scis de ne cessitate mozituz.distingue qualiter ocu li vertent in capite.vene rũpent in cozpe z coz scindet dolore. Jbidem.

at Quid in rebus hũanis certi⁹ est moze qd incerti⁹ boza moztis inuenit: Nõ mi seret iopie.nõ reueret diuitias nõ sapie nõ mozibus nõ etati deniqz pcit.nisi q se nib⁹ mozs est in ianuis iuueni⁹ vero in insidijs. Hernardus

au Quã miti⁹ me puares o austera mozs vite vsu qz fructu. Nã vita sine fructu gra uioz est qz mozs. Ber.sup cãt.

ax Bona mozs iusti ppter requiẽ.melioz ppt nouitatem. optima propter securita tem.Ecõtra mozs peccatoz pessima.ma la siqdem in mũdi amissiõe peioz in car nis sepatione.pessima in vermis igniscz duplici contritione. Ber.ī quadã ep.

ay Preciosa mozs scõz.pciosa plane tã quã finis laboz.tãcz victozie cõsumatio tãcz vite ianua z pfecte securitatis igres sus. Jbidem

Nil congruentius esse põt:qz vt mozs az opata sit moztem.spũalis cozpalem. cul pabilis penalem.volũtaria necessariam. Bernardus ad milites templi.

Mozs munus necessariũ est nature ba iam cozrupte que nõ est fugiẽda. sed po tius amplectẽda z itez fiat volũtariũ qõ futuz est necessariũ.offeram⁹ deo pzo mu nere qõ pzo debito tenemur reddere. Chrisostomus super mat.x.capitulo.

Jlli deplozãdi sunt in moze quos mi bc seros infern⁹ ex hac vita recipit. ñ quos celestis aula letificãdos icludit. Jsidozus li⁹ 3⁹ de summo bono.

Et si pietas pzo defunctis fidelibus bd flere iubeat: fides tñ p eis lugere vetat Multi eni vitam odio habent.z mozi ti ment z viuendi habent tedium z mozien di metum. Jbidem.

O durus z durioz casus.heu qd pdi be dit homo z qd inuenit. Perdidit beatitu dinem ad quã factus ẽ.z inuenit moztem ad quã factus non est. Hodie venimus a patria in exilium. a visione in cecitatem a iocũditate imoztalitatis ad cozruptio nem moztis.misera conditio. grauis do loz graue damnũ grauius totum. Anselmus in suis meditatiõibus.

Percutit hac aiaduersiõe peccatoz: bf vt mozẽdo obliuiscat sui:qui viuẽs obli tus est dei.

Cesarius in admonitiõe 6⁹ z Augustin⁹

Quis mortez tpalem metuat: cui eter bg na vita pmittit. Quis labores carnis ti meat:quũ se ī ppetua requie nouerit col locãdũ. Cassio.sup.Bti imaculati

Natura nihil hoibus breuitate vite p bh stitit melius.tot piculoz genera.tot mor bi.tot metus.tot cure.totiẽs iuocata mor te vt nullũ frequẽtius sit votũ. Seneca

Nemo scit nrm cz ppe versek de⁹.Sic bi itacz formem⁹ aim tãcz ad extrema vẽtũ sit. Venientem nemo hilaris mortẽ reci pit nisi qui se ad illam diu cõposuerit. Seneca in extrema pte epl'az.epl'a.xij⁹.

Alia genera mortis spei mixta sũt. de bk finit morbus.incendium extiguit. ruina

04

UVA. BHSC. IyR_091

quos videbat oppsſura depoſuit. mare quos hauſerat eadem i qua ſozbebat hora piecit icolumes. gladiũ miles ab ipa pitura ceruice reuocauit. nil ãt habet qõ ſperet quem ſenectus ducit ad mortem.

bl Hic plus erit ille Sen. epla. xx°. min'. Quid refert: vterꝙ iã ſatur eſt. hic plus bibit ille min' qd refert: vſqꝙ nõ ſitit Hic pribus ãnis vixit. hic pautiozib' ni hil intereſt: ſi tam illũ multi ãni beatũ fecerũt ꝙ hũc pauci. Sen. epla 88.

bm Quũ multũ ambulaueris ꝛ diu reddẽ dũ eſt. Stultũ eſt timere qõ nõ poſſis vitare. moztem non effugit qui etiã diſtulit Moriar nec primus nec vltim'. omnes me añceſſerũt omnes ſequẽt. hac condi tiõe intraui vt exirem. Ibidem

bn Nihil eque tibi pficiet ad tẽperãtiam oim rerum ꝙ frequens cogitatio bzeuis eui ꝛ hui' incerti. Quicqd facies reſpice ad moztem. Seneca. 25. epla.

bo Non refert quot ãnos habeã: ſz quot acceperim. Si plus viuere non poſſum: hec eſt mea ſenect'. Quicũqꝙ ad extremũ ſui fati venerit: hic moztꝛ ſenex.

bp Dis dies velut vltim' Sen. i ep. ordinãdus eſt. De felicitate bois vltim' dies iudicat. Ibidem

bq Quozũdã vitam moz in medio floze pcidit. alioꝛ interrupit ipa pncipia. ali' inter cenam diſſolutus eſt. alterius continuata moz ſomno eſt. aliquez concubit' extinxit. Seneca. 67. epla

br Certũ eſt vitam moztẽꝙ p vices ire ꝛ cõpoſita diſſolui ꝛ diſſoluta cõponi. Dẽ hũanũ gen' qõcũqꝙ eſt qõcũqꝙ erit mozte damnatũ ẽ. Omnes que vſqꝙquaqꝙ ponũ tur vzbes vbi fuerũt aliqñ querek ꝛ vano excidij genere tollẽt. alias deſtruẽt bella alias deſidia paxqꝙ ad inertiã verſam cõ ſumit ꝛ magnis opibus exitioſa res lux' Seneca. 72ª epiſtola.

bſ Quotidie mozimur. quotidie ei demit aliqua ps vite. ꝛ tũc quoqꝙ quũ creſcim' vita decreſcit. Infantiã amiſimuſ. deinde pueritiã. deinde adoleſcentiã vſqꝙ ad heſternũ. qcquid tranſit tẽpozis perit. hũc ipm quẽ agim' diem cum mozte diuidim'

Si fines bonoꝛ ac Sen. 24. epla malozꝛ cognouerim': ita demũ nec vita tedio erit nec moz timozi. Si moz accedit ꝛ vocat: licet imatura ſit: licet mediaz pcidat etatem: cognita eſt illi ex magna pte. natura ſit ipe honeſta nõ creſcere.

Un' dies bois eru Sen. 79. epla diti plus valet: ꝙ impiti longiſſima etas.

Nõ affligit ſapiẽs libero Ibidẽ rũ amiſſiõe non amicoꝛ. eodez enĩ animo fert illoꝛ moztẽ quo ſuam expectat.

Nõ me vixiſſe pe Sen. 75°. epla nitet. qm̃ nõ ita vixi vt nõ fruſtra me natũ exiſtimẽ: ꝛ ex vita ita diſcedo tanꝙ ex hoſpitio nõ tãꝙ domo. pmozãdi enĩ natura diuerſoziũ nobis nõ habitãdi dedit.

Seneca libzo de ſenectute.

Illi moz grauiꝛ icũbit. qui notus nimis oibus ignotus moziꝛ. Sen. ibi.

Nullũ maius ſolatiũ eſt moztis ꝙ ipa moztalitas. nullũ aũt oim iſtoꝛ que extri ſecus noſ terrẽt: ꝙ p inumerabilia i ipo ſinu picula ſunt. Ibidem

Si volum' eẽ felices: ſi nec deoꝛ nec hoim nec reꝛ timoze verſari ſi deſpicere fortunã ſupuacua pmittentẽ ꝛ leuia minãtem: ſi volum' trãgille degere ꝛ ipis dijs felicitate cõtrouerſiam agere: aia i expedito ẽ hõda. Sen. de nãlib' qſtiõib'

Effice moztẽ tibi cogitatiõe familiarẽ vt ſi ita ſoz tulerit: poſſis illi obuiã exiẽ

O te demẽtẽ ꝛ oblitũ fragilita Ibi. tis tue ſi tũc times moztem quũ tonat.

Optimũ eſt anteꝙ opes moꝛi Ibi. Incertuz eſt quo loco moz te expectet. tu illam in omni loco expecta. Egregia res eſt moztem moꝛte cõdiſcere. qd ad illuz carcer ꝛ cuſtodia ꝛ clauſtra: libeꝛ hz hoſtium. Sen. in epis

Satis multũ tẽpozis ſparſim' incipia m' vaſa in ſenectute colligere. in fretu vixim' moziamur in poztu. Sen. ibi.

Ante ſenectutẽ curaui vt bene viuerẽ in ſenectute vt bene moziar. bñ aũt moꝛi eſt libenter moꝛi. Ibidẽ

Nimis tarde nobis mitti videnꝫ q cu

UVA. BHSC. IyR_091

piditates nre irritāt. ad paueos pcturā
oibus expectata. ire obuiam cadentibus
cupim⁹. gaudem⁹ si qd inuasim⁹ inuident
qz alij quos spes vana delusit. cedam⁹ ab
istis ludis t dem⁹ raptoribus locum.

ck Nullū magnū qd Sen. 75. epla.
extremū est. Mors ad te venit timenda
erat si tecū esse posset. necesse est aut non
pueniat aut trāseat.

Idem de ptemptu mortis.

cl Recognosce exempluz eoz qui dome
sticis insidijs perierūt aut apta vi aut do
lo. intelliges non pauciores seruorū ira
cecidisse qz regum. Ibidem

cm Dolor leuis est si ferre possum. ē bre
uis si ferre non possum. Desinā egrotaē
posse. desinā aligari posse. desinaz mori
posse. nō repente in mortem incidimus.
minutatī pcedim⁹. quotidie morimur tc.

cn Ultima hora qua esse de Ibidem
sinim⁹ non sola mortē facit. sed sola cōsu
mat. tunc ad illam puenimus sed diu ve
nimus. Ibidem.

co Numerare eos noli qui tibi metum fa
ciunt. Nonne videtur stultus si qs multi
tudinē eo loco timeat. per quē trāsit⁹ est
singulis. Eque ad tuā mortē multis adit⁹
non est. licet illam m'ti minēt. Spūs vn⁹
tibi eripiet. quem vnus dedit.

cp Inqetā nobis vitā Sen. 29ª epª
facim⁹ metu mortis. t tāta est hoim demē
tia: vt qdā timore mortis cogāt ad mortē
Firmādi sum⁹ ne nimis amem⁹ vitā. t ne
nimis oderim⁹ mortē. t quū rō suadet fi
nire sed non timere. Vir fortis t strenu⁹
non fugere debet de vita sed exire t ante
oia ille quidē vitet affectus qui m'tos oc
cupauit libido moriēdi Sen. 24. epla

cq Hassus senex si qd incōmodi aut met⁹
in morte est morientis vitiū esse dicebat
non mortis. tam stultum esse qui mortem
timeat: qz q senectutē. Nā quēadmōm se
nect⁹ adol:escētiā secut: ita mors senectutē
Si timēda mors ē. sp timēda ē. qd ei tps
morti exēptū est. tu tamē mortē vt nunqz
timeas semp cogita. Sen. xxx. epla

er Illū lauda t imitare quē nō piget mo
ri cū iuuet viuere. que enī est virtus cum
ejciaris exire. Seneca. 55ª epla

Vir lucili quātuz satis erat mortē ple cs
nus vel letus expecto. Nūqz me caro ista
compellit ad metū. nūqz ob honorem hu
ius corpusculi mentiar. Fortes sum⁹ ad
uersus fortuita non contremiscam⁹ iniu
rias non vulnera non vincula nō egesta
tem. mors quidem est aut finis aut trāsit⁹
nec desinere timeo nec transire. qz nusqz
tam anguste ero. Sen. 66ª epla

Mors enim par est. per que venit di ct
uersa sunt. in qd desinit vnuz est. Mors
nulla maior aut minor est. Habet enim eū
dem in omnibus modum finisse vitam.

Seneca. 67ª epistola

Optabilem rem existima bonā mortē cu
optimū est memorabilē mori aliquo ope
virtutis. Quum aliqs tormenta fortiter
patitur: omnib⁹ virtutibus vtitur.

Seneca. 68. epistola

Si quis in mortem ante primos ānos cx
delatus est nō magis conqueri debet: qz
qui cito nauigauit. Sen. lxxiª epla

Nil melius eterna lex fecit qz q vnuz cy
introitū nobis ad vitā dedit: m'tos exit⁹.

Nemo nostrum cogitat Ibidem cz
q quandoqz sibi ex hoc domicilio exeun
dum sit. Veteres inquilinos idulgentia
loci t consuetudo etiaz inter iniurias de
tinet. Vis aduersus hoc corpus liber
esse: tanquam migraturus habita. Pro
pone tibi quandoqz hoc contubernio ca
rendum. Felicior eris ad necessitatem ex
eundi. Ibidem.

Nemo tam imperitus est: vt nesciat si da
bi quandoqz morienduz. tamen quū pro
pe accesserit: tergiuersatur tremit t plo
rat. Quid fles miser: quid trepidas: om
nes hac necessitate ducūtur. eo ibis quo
omnia eunt. ad hanc legez natus es. hoc
patri tuo accidit. hoc matri. hoc maiori
bus. hoc omnibus ante te. hoc omnibus
post te. Quantus te populus morituro
rū sequet⁹. qz⁹ pcomitabit⁹. fortior vt opi
nor esses. si m'ti tibi pmorēt⁹. multa milia
hoim hoc ipo momēto quo tu mori dubi

UVA. BHSC. IyR_091

tas aiaz varijs generib⁹ emittūt. an non putabis te ad id aliqñ puētuz ad qō sem per ibas. nullum sine exitu iter est.

Seneca. 78. epistola

db Mors nō est glīosa sed fortiter mo ri glīosum est. Nemo mortē suam laudat sed eū cui⁹ mors abstulit aim. Jnkest vtz malitia illi an virtus manum admouerit. Mors eni q̄ in catone glīosa est: in bzu to turpis z erubescēda. cato illa bonestis sime vsus est turpissime bzutus. Jbi.

dc Massa p se nec calida nec frigida in fornacē cōlecta cōcaluit in aquā remissa refrixit. mors bonesta est per id qō bone stū est z aim⁹ extrema ptēnēs. Jbidē

de Que latebza est inquā nō intret met⁹ mortis. q̄ tam emunita z in altū subducta vite quies. quā nō doloz nō territet.

df Nemo nim aliter Sen. 57. epl'a. q̄z quō nat⁹ est exit a vita falsum est. Pe tores morimur q̄z nascimur. nz istud nō nature vitiū est. Quid eni turpi⁹ q̄z i ipo lumie securitatis esse sollicitū?

dg Quotidie eni ppi⁹ Sen. xvij⁹. epl'a. ab vltimo stamus z illo vñ nobis caden dū est. hora nos ois ipellit.

Seneca in quadam epistola.

db Sultū est somno delectari. mortē hor rere. cū somn⁹ assidu⁹ sit mortis imitatio

di Bis eni mo Sen. i li⁹. de morib⁹ ri est: alterius arbitrio mori. cui⁹ mortez amici expectāt. vitā ciues oderūt. Crimē relinqt vite qui mortē appetit. dū est vita grata. mortis ꝓditio est optima.

dk Heu q̄z timid⁹ est Sen. in puer. q se mortuz putat. honesta turpitudo est mori p bōa cā. lex vniuersa q̄ iubet nasci z mori. mori felicitatis est añq̄z mortem iuoces. Tolerabilioz est qui mori vult: q̄z qui male viuere. Sen. i puer.

dl Nō nocet bonis si occidāt: vel subita morte rapiāt. nō eni subito moriūt q sp se cogitauerūt morituros. Siue ergo fer ro imolēt: siue a bestijs lacerēt: aut flam mis vel vndis imergāt: aut suspēdāt vel crura frāgātur: vel quolibet alio infortu nio moriātur: semp est precioſa in cōspe ctu dñi mors scōz ei⁹ vt dicit. Quacūq̄ hora iustus moriat: iustitia eius nō aufe ret ab eo z ita mors nō obest: imo multū prodest eis. qz si qd peccati ꝓtraxerūt p hūanā fragilitatē: relaxat p mortē acerbi tatem. Anselmus

Ubi amor. o. caritas. p. cōcupia. d. cō solatio. f. curiositas. al. desperatio. c. h. diuitie. a. b. glīa vana. z. ab. homo. b. libe ralitas. c. miseria. c. negligentia. d. peni tentia. n. resurrectio. ac. ad. securitas. k. m. suffragium. timor. b. af. vita. b. g. i. k. l. p. t. u. y. z. ac.

Ulier. De carbonib⁹ sintille a
m dissilūt. de ferro rubigo nutrit. mozbos aspides sibilāt. z muli er fundit concupiscētie pestilentia. in ri su aliqñ dissoluit. nūc blanditias exhibet z qō est venenosius super cuncta. psalle re delectat aut cātare. cuius cantu tolera bilius est audire basiliscū sibilātem.

Aug. in libzo de singularitate clericozum.

Memento thamar que ab amon fra b
tre suo corrupta fuit vbi vni⁹ē tabernacu li cōuersatio: carnis nō facile tollitur de lectatio. Jbidem.

Nihil esse sentio q̄ magis ex arte deij c
ciat aim virilem q̄z blandimēta feie coz pozumq̄z ille contactus sine quo vxoz ha beri nō pōt.

Aug. libzo 3⁹. soliloquioz

Grauem inimicuz sortita est castitas d
cui non solum resistendum: sed dimisso freno longius fugiendum. nec eo minus fugiende sunt qz religiose vidēt. qñ q̄to religiosiozes: tanto citius allicīt. z sub pretextu pietatis: latet viscus libidis. ex perto crede. epiſcop⁹ loquoz coram deo non mentioz. cedros libani duces gregū sub hac peste cecidisse repperi. de quoz casu non magis suspicabar q̄z ambrosij vel hieronimi impudica turpitudine.

Augustinus de cohabitatiōe clericozum

Quāti z quales cleri [z mulieꝝ. e
ci simul z laici post cōfessionum victoria rumq̄z calcata certamina. post magnalia

UVA. BHSC. IyR_091

ac mirabilia vſq; quaq; monſtrata noſcũ
tur cum bis omibus naufragaſſe quũ vo
lũt in naui fragili nauigaſſe. Quãtos leo
nes domuit vna infirmitas delicata. que
cũ ſit vilis ⁊ miſera de magniſ efficit pre
dam qđ ſalomon ait: p̃ciũ meretricis vix
eſt vni⁹ panis. mulier autẽ p̃cioſas alas
rapit.. Auguſtinus ibidem.

f Samſon validus ⁊ fortis leonez ſuffo
cauit. ſed amorẽ ſuũ ſuffocare nõ potuit
Vincula ſoluit hoſtiũ ſed ſuaz nõ ſoluit
nexus cupiditatũ. Meſſes incẽdit alie
nas ſz vni⁹ ipe mulieris accenſus ignicu
lo meſſez ſue virtutis amiſit.

Ambroſius li°j°. de dauid

g Viduaz ac virginũ domos niſi viſitã
di gr̃a iuniores adire nõ opus eſt ⁊ hoc
cũ ſenioribꝫ. hoc eſt cũ epõ. vl̃ ſi grauior
cã eſt cum p̃ſbitero. Quid neceſſe vt de
mus ſecularibꝫ obtrectandi locũ q; ſi ali
qua illaz forte labiſ: cur altẽ lapſus ſub
eas iuidiam. q̃ſti nõ dederũt errori locũ
⁊ dederũt ſuſpitiõi. prima tẽtamẽta cleri
coz ſũt feiaz frequẽtes acceſſus. iſte ſex⁹
reph̃ſibiles reddit clericos.
Ambroſius libro primo de offitijs.

b Feiaz cũ clericis nullo pacto cõiũcta
pmittiſ cõuerſatio. Janua diaboli. via in
iqtatis: ſcorpiõis pcuſſio nociuũq; gen⁹
eſt feia. quũ p;riat ſtimulat. ignẽ accẽdit.
flãmigero igne pcutit ꝓſciaz piſ bitãtiſ ⁊
exurit fũdamta mõtiũ. Si cũ viriſ feie ha
bitẽt: viſcariũ nõ deerit diaboli.

i Si pudicã q̃ris feiaz Amb. ibidẽ
quã bñ videris cõuerſantem mẽte dilige
nõ corpali acceſſu frequẽtis. Nemo mi
les cũ vxore pgit ad bellũ. Feie cũ viris
bitantes germinãt ſpinas ⁊ archana mẽ
tiũ acuto mocrone pcutiũt. Amb ibi.

k Illud aduerte q̃ extra padiſuz vir fa
ctus eſt. mulier intra padiſum. vt aduer
tas q; nõ loci nõ generis nobilitate ſed
virtute vn⁹qſq; ſibi cõpat gr̃am. Beniq;
extra padiſum hoc eſt in iferiori loco vir
factus melior iuenit ⁊ illa q̃ i meliori lo
co hoc eſt in padiſo facta deterior inueni
tur. Ambroſius ibidẽ

Hoſpitiolũ tuũ aut raro aut nunq; mu l
liez pedes terãt. oẽs puellas aut ꝰgies
xp̃i aut equaliter ignora. aut equaliter di
lige. Vide ne ſub eodẽ tecto manſeris.
nec in p̃terita caſtitate cõfidas. nec ſam
ſone fortior nec dõ ſanctior nec ſalomõe
poteris eſſe ſapientior. Memẽto ſemp
q; padiſi colonũ de poſſeſſiõe ſua mulier
eiecit. vnde ait quidam. Adam ſamſonez
petz dõ ſamſonẽ mulier decepit. qs mo
do tut⁹ erit: Hie. i epl̃a ad nepotianũ

De idſtria diſſura fit tunica vt aliqd m
intus appeat opiſ qđ fedũ eſt: ⁊ apiſ qđ
formoſum eſt. criſpanti cingulo anguſtũ
pectus artatur. capilli in frontem vel in
aures defluũt. palliolũ interdũ cadit: vt
cãdidos nudet humeros ⁊ quaſi videri
noluerit celat feſtina qđ detexerat volẽs
Aliud pollicetur. aliud oſtendit. lingua
perſonat caſtitatẽ ⁊ totũ corp⁹ ꝓfert i pu
ducitiã. Vix eſt ita turpis aut ſeio ꝓfecta
que nõ gaudeat ⁊ libẽter audiat ſi dicaſ
eẽ pulcra delectãt caſtas etiã p̃conia for
me. Hie. in epl̃a ad matrẽ ⁊ filiã.

Noui ego quaſdã iã maturioris etaſ n
⁊ pleraſq; genẽis libertini adoleſcẽtib⁹
delectari ⁊ filios q̃rere ſpũales paulati
pudore ſupato p ficta matz noia erũpe
in licentiam maritalem.
Hieronimus ad ruſticum monachum.

Patrem tuam ita vide: ne per illam o
alias videre coneris. quaruz vultus cor
di tuo hereant ⁊ tacitum viuat ſub pecto
re vulnus. Ancillulas que illi in obſeqo
ſunt tibi ſcias eſſe in inſidijs ⁊ quãto vi
lior eſt earum conditio: tanto facilior eſt
ruina. Hieronimus ibidem

Johannes baptiſta matrem ſanctam p
habuit. pontificis filius fuit. nec tamen
patris operibus nec matris affectibus
in domo pentum cum periculo caſtitatis
manere voluit. Hieronimus ibidẽ

Nunquã de mulierum formis diſpu q
tes. nec quid in cuiuſquã domo agatur
alia dom⁹ pte nouerit. feie nomẽ tuuz no
uerint. vultum tuum neſciant.
Hieronimus ibidem

UVA. BHSC. IyR_091

r Ylla sit pulcra illa sit amabil'. illa bñda int' socias q̄ nescit se pulcrā eē q̄ negligit forme bonū ꝛ ꝓcedēs ad publicū ñ pect' ꝛ colla denudat: nec pallio ondato cer uices apit. sz q̄ celat faciē ꝛ vix vno ocl'o qui vie nūti' est patente igredit'.

f Uxorē paupem alē Hie. in epla difficile est diuitē ferre tormētū ē. Quid ꝓdest diligens custodia. cū vxor suari i pudica nō possit: pudica nō debeat. Infida eni custos castitat' est necessitas ꝛ illa vere pudica dicēda est cui licuit peccare sz noluit. Hiero. ꝓtra iouinianū

t Pulcra cito adamat' feda facile cōcupiscit. difficile custodit' qđ plures amant Molestū ē possidere qđ nemo habere dignet'. minore tñ mitia deformis habet' q̄ formosa suat'. Hie. ibidem.

u Nihil tutū est in quo toti' ppli vota suspirāt. alius forma. ali' ingenio. ali' facet'. ali' liberalitate sollicitat aliquo modo expugnat' qđ vndiq; incessit'.
Ibidē ꝛ pōit theofrast' in li'. de nuptijs.

x Quid aliud est mulier nisi amicitie inimica: ineffugabil' pena: necessariuz mala nālis tētatio: desiderabilis calamitas: domesticū piculū: delectabile detrimētū: mali natura boni colore depicta: Ergo si dimittere illā peccatū est. tenere autē vere torm̄tū est. Necesse est aūt vt aut dimittētes adulteriū faciam' aut tenētes quotidianas pugnas hēam'. Chriso. sup illud. mat. xix. Nō expedit nubere.

y Quid ei qs dicat. aut quō qs enarret mulierē illā crudelē malitiosam: Ego q̄dem extimo nullā esse in hoc mūdo bestiam ꝓpabilē mulieri male. Quid iter quadrupedia aialia leone seui'? sed nihil ac feroci' qd in serpētib' draconе acri'? nec hoc qdē cū muliere mala ꝓferri pōt. Nā leo ꝛ draco i malo iferiores sūt. Danielē leones in lacu veriti sūt. iustuz do illū naboth iezabel interfecit. cet' ionā i ventre custodit. dalida samson circūuētū ille cebris raso etiā capite deformatū alieni genis tradidit. Johānē baptistā in deserto viuētē dracones ꝛ aspides cognute subdita feritate tremuerūt. herodia vero eidem caput abscidit. ꝛ tāti viri mortē in p̄cium saltatiōis accepit. O malū summū ꝛ acutissimū diaboli telū mulier. per mulierem Adam ab initio in paradiso cecidit. mulier ipsum exterminauit. Per mulierē mitissim' ille dō sui militis inocentū vrie epistole dolo occidenduz hostibus p̄sentauit. O mulier sapientissimū salomonem in p̄uaricatiōis sacrilegium p̄cipitauit. mulier fortissimū samsonem rasit. rasūq; excecauit. mulier castissimū ioseph vinculis alligatū in carcerez trusit. mulier iohānē totius mundi caput capite trūcauit. Quid dicam de boibus cum mulier āgelos de celo deposuerit. mulier malitia oēs ꝓstrauit. omnes iugulat. omnes interficit. omnes elidit. mulier impudēs nemini pcit. non leuitaz honorat. non sacerdotem reueretur. non ꝓphete differt. O maluz omni malo petus mulier mala Siue illa pauper sit: siue diues si facultates habet: cooperatrices sūt malitie sue O malū intolerabile vipera irremediabilis. venenū isanabile mulier mala. Si iniuriam patitur: insanit. si honorem accipiat: extollitur. si potentis vxor sit: nō cessat nocte ac die callidis stimulare sermonibus. blandit nequiter. ꝛ qđ vult importuna rapit violenter. Si pauperē habeat virum: ip̄m ad iracūdias ꝛ rixas incitare non desinit si vidua sit: omnes passim despicit. ꝛ ad omnē audaciaz supbie inflatur. Timor dei non refrenat linguā suam. nec irata futurum iudicium ꝓspicit nec ad deum attendit.
Chriso. i hmōe decollatiōis Jo. baptiste

Sicut per feminā hostis antiqu' pri 3
mos pentes seduxit: ita per mulierez ad magistrum negandum quem filium dei cōfessus fuerat principē eccleſie ꝓpulit Rabanus super illud mat. 26.
Accessit ad eum vna ancilla.

Quia enim in paradiso mulier prop ab
nauit viro mortem. a sepulcro mulier viris annunciat vitā. vt sicut occasiōe sex' muliebris fuit introductio mort̄ ita ꝑ ex

UVA. BHSC. IyR_091

pietate ſexus mulieb⁹is nūtiatio vite .vt q̄ viro trāſſuderat culpā: tranſſūderet ꝛ gr̄am. Raban⁹ ſup illud mat.28. Nunciauit diſcipulis ſuis.

ac Scribit herodit⁹:q̄ quū mulier cū ve ſte deponit verecūdiā ꝛ qō ſine veſte ge rit quaſi nō fecerit obliuiſcit. Si qs autē teſtis adfuerit. ip̄a tñ artificio lingue co git eū nō vidiſſe qō viderat.ꝛ qō ꝟbis ex cuſare nō valet:hoc lacrimis excuſat.blā dit oculis ſeducit oſculis.iſtat āplexib⁹. Hugo in libello ad ſociū volētē nubere.

ad Fauus diſtillās labia meretricis ꝛ ni tidi⁹ oleo guttur ei⁹ ꝛc. In fauo eni duo ſūt mel ꝛ cera ꝛ in facie meretricis ſil'r duo.ſ.decor ꝛ gr̄a.hoc ē pulcritudo oris ꝛ dulcedo ꝟmōis.cera ſuccendit ignem. mel p̄bet dulcedinē.ſic pulcritudo mere tricis igne libidis inflāmat carnē. blādi mēto ꝟo lenocinātū ꝟmōis ſubuertit men tem. Stillat mel ꝛ cera dū meretrix ꝟba ſua mollit ꝛ facit dulcia. Hāc dulcedinez eterne mortis amaritudo comitat: vnde ſeq̄t ibi. nouiſſima illi⁹ amara quaſi abſin thiū. ꝛ acuta quaſi gladius biceps. Bili git mlier vt capiat.ꝺcipit vt rapiat. amat qō habes nō qō es. Hugo ibidem.

ae Ait cato vticēſis. Si abſq̄ feia eēt mū dus.cōuerſatio nr̄a non eſſet abſq̄ diis. Amice: cato nō niſi ſenſa ꝛ cognita loq̄ bat.nec qſq̄ feiaz execrat ludibria. niſi luxus.nec pene cōſci⁹ his fidē h̄e decet niſi exptus his nouerat q̄ flos veneris roſa ꝛ q̄ ſub ei⁹ purpura multi latēt acu lei. Valerius in epl'a ad rufum.

af Amice ne lōgo diſpēdio te ſuſpēdā: lege aureolū theofraſti ꝛ medeā iaſonis ꝛ vix pauca inuenies impoſſibilia mulieri Amice det tibi de⁹ oipotēs feie fallacia non falli. Valerius ibidem.

ag Quis mulieb̄ garrulitati aliqd com mittit:que illud ſolū pōt tacere qō neſcit

ab Viros ad vnūqōq̄ ma Ibidē. leficiū ſingule cupiditates ipellūt.mulie res ad oia maleficia cupiditas vna ducit Mulieb̄iū eni vitior oim fundamētuz eſt anaritia. Tull⁹ 2⁹ rhetorice

Aut amat aut odit mulier.nihil terciū dediſcere flere feiam mēdaciū eſt. Duo genera lacrimaz h̄ñ in oculis feiaz. ve ri doloris vnū.iſtidiaz aliud.mulier quū ſola cogitat:mala cogitat. Sen.i puer. af

Ubi ꝓcupiſcētia.a.c.ꝓiugiū.eb̄ietaſ z.ornatus. reſurrectio.z.ſacerdos. e.ſo cietas.l.

Und⁹. Mūdus iſte piculoſi a m or eſt blādus q̄z moleſt⁹ ꝛ magis cauēd⁹ quū ſe illicit diligi:q̄z quū admōet cogitq̄z ꝓtēni. Au.ad diaſcoz

Jn hoc mūdo nō timere non dolere ñ b laborare nō piclitari ipoſſibile eſt ſz plu rimū infeſt.qua cā qua expectatiōe quo termino quiſq̄ patiat. Aug.ibidez

O amatores mūdi cui⁹ rei gr̄a milita c tis:maior nō eē poterit ſpes veſtra i mū do:q̄z vt amici mūdi ſitis. Jbi qd niſi fra gile plenū piculis ꝛ p quot picula pueni tur ad mat⁹ piculū:pereāt hec omia ꝛ di mittam⁹ hec vana ꝛ inania. ꝓferam⁹ nos ad ſolā inqſitiōem eoz q̄ finē nō habent vita hec miſera eſt. mors incerta ſubito obrepit.ꝛ poſt hec negligētie ſupplicia luēda eſt. Aug.libro confeſſionū

Mūdus trāſit ꝛ cōcupiſcētia eius. d Quid vis vtq̄ amare tp̄alia ꝛ trāſire cuz tp̄e:an x̄p̄m amare ꝛ in eternū viuere.

Auguſtin⁹ ſup epl'a iohānis.

Ecce turbat mūd⁹ ꝛ amat qd ſi trāql e l⁹ eēt: formoſo quō hereres qui ſic āple cteris fedū:Flores ei⁹ quō colligeres:q a ſpinis nō reuocas manū: Au.ſup p̄ſ.

Vincula hui⁹ mūdi aſperitatē h̄ñ ve f rā.iocūditatē falſam.certū dolorē.incer tā voluptatē.duz laborē.timidam qtem rē plenā miſie ſpem btitudis inanē.

Ecce ruinoſus mūdus eſt Aug. g ꝛ ſic amat quid ſi dulcis eēt:o mūde imū de tenebris periēs qd faceres ſi manēs qd faceres dulcis:ſi amar⁹ alimēta meti ris. Aug.in quodam ſermone.

Quā raruſ in terris q̄ poſſit dicē.por b tio mea.ꝛ q̄z alien⁹ a vitijs ꝛ q̄z ſegriga t⁹ a labe peccati:qui nihil habeat cōe cū ſeculo.nihi ſibi mundi hui⁹ vendicet. nō

UVA. BHSC. IyR_091

sit corpaliū possessio cupiditatū. quez nō
iflāmet libido: nō stimulet auaritia: non
lasciuia effemiet: nō luxuria decolozet: ñ
sternet ābitio: nō maceret iuidia: non ali
qua negotioz secularīū cura sollicitet.

Ambrosius super ps.

t Discite in hoc mūdo sup mūduz ee. z
si corp' geritis: volitet in vobis ales ite
rioz. Ambrosius li°. de vginitate.

k Sci viri qz nihil hui' mūdi appetunt
pculdubio null' tumultib' in corde pmū
tur. Gregorius in mozalibus.

l Absit vt fidelis qsqz qui deū videre de
siderat: de mūdi pcussiōib' lugeat. quem
finiri eisdem suis pcussiōib' nō ignozat.

m Sibi mūdus crucifix' Gǧ. ibi.
est. qz nec paul' mūdi gl'iam q̄rebat. nec
a mūdi gl'ia ipe q̄rebatur. z se mūdo z si
bi mūdū crucifixū esse gl'iabat.

Gregorius libro. ſ. moza.

n Ille hui' mūdi veraciter mala sentit
qui eius bona inbiāt nō appetit.

o Ecce mūdus qui Gǧ. li°. 6°. mo.
diligit fugit. Sci isti ad quoz tūbā ꝓsisti
mus: flerētē mūdū mētis despectu calca
uerūt. erat vita longa. salus ꝓtinua opu
lentia in reb' fecūditas in ꝓpagine. trāql
litas in diturna pace z tñ cū in se ipo flo
reret: iam in eoz cordib' mund' aruerat
Ecce iā in se ipo mūd' aruit. z adhuc in
nris cordib' flozet. vbiqz moz vbiqz lu
ctus. vbiqz desolatio. vndiqz pcutimur.
vndiqz amaritudine replemur. z tñ ceca
mēte carnalis ꝓcupiscētie ei' amaritudi
nes amam' fugientē seqmur. labēti inhe
rem' z qz labētē retinere nō possum' cū
ipo labimur quē cadētē tenem'.

p Nō tenet mūdū i amoze Gǧ. i hol.
nec rursus in amoze mūdi tenet. ſz vicis
sim sibi vtriqz extincti sūt qz dū alter alte
rū nō appetit: quasi moztu' moztuū non
attēdit. Greg. li°. 4°. moza.

q Cui xps icipit dulcescere. necesse est
amarescere mūdū. Ber. in fmone.

r Plen' est mūd' spinis que in cra sunt
in tua carne sūt. versari in his z mime le
di diuine potētie est z nō virtutis nostre.

Mūd' ē vbi malitie Ber. sup cāt. f
plurimū. vbi sapie modicū. vbi oia sūt vi
scosa. oia lubrica. oia opata tenebris z
obsessa laqī. vbi pclitāt aie. affligūt coz
poza. vbi oia vanitas z afflictio spūs z i
tobele dicit. ꝓfusū ē gaudiū a filijs hoiz

Mūd' clamat: ego Ber. i fmōe t
deficiā. caro clamat ego ificiā. diabolus
clarat ego decipiā. xps vo dicit: ego refi
ciam. Bernardus

Periculū ꝓbat trāseūtiū rāritas: peū u
tiū multitudo. In mari marsilie de quat
tuoz nauib' nō perit vna. i mari hui' mū
di de quattuoz aiab' vix euadit vna.

Habem' ꝓ mari mūdū. ꝓ Ber. x
naui eccl'iam. ꝓ velo penitētiā. ꝓ gubna
culo crucē. ꝓ nauta xp̄z. ꝓ vēto spūm scm

In expletiōe Chriſo. sup mat. y
romani regni necesse est scl'm cōsumari.

Fallax eni est hic mūd' Effrē li°. j°. z
finis dubi'. exitus horribilis. iudex terri
bilis. pena ifinibilis.

Petr' bleseñ. batonienſis archidiacon'

Amoz mūdi nos i foztune ptāte addu ab
cit. hic amissis liberis mesti'. h̄ sollicitus
egris. hic turpib' z aliquā passis ifamiā
tristis. hāc imaginē aio tuo ꝓpone. ludos
facē foztunā z i būc moztaliū cetū. bono
res diuitias. gīas excutē. quoz alia iter
diripiētū man' scissa sūt. alia ifida socie
tate diuisa. alia magno detrimēto eoz in
quos deuenerāt depbensa.

Seneca in quadam epl'a

Ubi abusio. e. amoz. e. b. f. apl'i. x. aua
ritia. ap. gl'ia vana. z. gl'ia efna. p. bō. l. in
stitia. x. passio. i. plato. bu. sapia. l. secula
ris. simplicitas. b. sollicitudo. stultitia. c
tētatio. e. tribulatio. u. ab. vita. l. n. o.

Unus. Libertatem arguēdi a
m amittit' peccat qui ab eo accipit
qui ideo dat ne corrigat.

Ambrosius in epl'a ad corinth. j.

Munera excecant oculos iudicum b
z vim auctoritatis inclinat. Ibidē

Facile contēntur clericus qui sepe c
vocatur ad ꝓcandiuz z non recusat. Nū
quā petentes raro acccipiamus rogati.

UVA. BHSC. IyR_091

Nescio quō etiā ipe q̄ depcat vt tribuat
quū accepis: viliorē te iudicat ⁊ mirum i
modū si eū rogātē ꝓtēpseris pl⁹ te post
veneratur. Hie. ad marcellā.

d Ān dei oculos nūq̄ est vacua manus
a munere: si arca cordis plena sit bona
voluntate. Greg. in homl'.

e Nō ex babel munēib⁹ sz ex babel mu
nera oblata placuerūt. Ag̀. li° 22. mo.

f Veteri colebat puerbio: qz vacue ma
nus temeraria petitio est ⁊ pfecto ipor
tun⁹ p̄cator est qui ad dādas ad ꝺba cōfi
dit. Utrobiq̄ enī .s. apud medicos obti
net p solis verbis mōtanis vtimur herb̄
por caris rebus pigmētis ⁊ spēb⁹.
Chrisostomus in tractatu de simbolo.

g Quis nō erubescat dicere qd mihi da
bis: vt tibi iustitiā faciā: nōne sic̄e ē ac si
dicat: qd mihi vultis dare: vt meipm ab
negē: officiū pdā ⁊ deū vendā.

b Quo btūs euge Chriso. ibi.
nius munera cauti⁹ abigebat ad eū vndi
q̄ multiplicius ꝓfluebāt. hoc quoq̄ fere
vbiq̄ accidit vt fugiāt dum querūt. dū fu
gant accelerāt. Cū eidē prior qdā modi
ce facultatis cui⁹ cām nōdū audierat: in
arcā auri deuotiōe multa instātē offerret
nōdum inqt ingressus est domū. ⁊ iā vis
corrūpere dn̄m. corruptionem nāq̄ vir
scūs credidit qcqd offerebat lite pēdēte

i Tres sūt munerꝫ Chriso. ibi.
acceptiōes. qb⁹ ꝫ iustitiā būana vanitas
militat. i. fauor amicitiarꝫ adulatio laudis
⁊ corpalis acceptio muneris. Facili⁹ aūt
puertit aim⁹ rei corpore munere q̄ gr̄e
laudisq̄ fauore.

Isidor⁹ de sūmo bono li°. j°.
k Oblatio eī muneris tinea ē regimis.
l Perēptoriū enī Cassio. in ep̄la.
est in p̄ncipe vel aurā adorare munerum
vel fauorē qr̄ē psonarꝫ. teste siqdē ppha
In quoꝝ manibus iniqtates sūt. dextera
eoꝝ re. est mu. Trāsibūt iiqtates i penaꝫ
⁊ munera in dolorem. qz testimonio iob.
Ignis deuorabit tabnacula qui munera
libenter accipiūt. Petrus bleseñ.

Ubi amicitia. ad. amor. y. elemosina.
y. liberalitas. q. s. x. z. pditio. c. ebulatio. ai

Urmur. De nulla re magis a
m deū offendisse ille ppl's iudaicus
dicit q̄ ꝓtra deū murmurādo.
Augustinus super iobānē.

Qui ꝓtra suprapositā sibi ptātez mur b
murat. liquet q⁹ illū redarguit q eadē ho
mini ptātem dedit. Hg̀. in mora.

Quisqs p peccato pcutit nisi murmu c
rādo remitat: eo ipo tā iust⁹ esse incboat
quo feriētis iustitiā nō accusat. Ibi.

Si is qui murmurat fm aīam mortu⁹ d
est: qui instigat quō viuit.
Bernardus de consideratione.

Alie que sane sunt portari nō indigēt e
ac p boc nec on⁹ sūt. quoscūq̄ igit̄ ō tuis
iueneris tristes pusillanimes murmuro
sos: ipoꝝ te pfem ipoꝝ te noueris eē ab
batē: cōsolando: exhortādo: increpando
agis opus tuū ⁊ portas onus tuū. ⁊ por
tādo sanas quos sanādo portas.

Discat nō murmurare Ber. ibi. f
qui mala patit̄: etiaz si ignorat cur mala
patit̄. Per boc qsq̄ se iuste pati arbitret
qz ab illo iudicat̄: cui⁹ nūq̄ iiusta iudicia
sunt. Isidor⁹ li°. z°. de sūmo bono

Susurratio est p quā odiose adulatio g
nis vel derogatiōis sibilo quodā alter i
alterius odiū excitat̄. Susurri est inter
amicos discordiā seminare. Hugo.

Qui ꝓtēptiosus ⁊ murmurās extiterit b
iuxta arbitriū ꝓris tam diu peniteat: q̄
diu culpe qualitas extat.

Ubi diabol⁹. e. Cip̄an⁹ i quadā ep̄.
Altitas. Aluꝝ igit̄ soluit̄ quasi a
n ēgi magno. th⁹ imolat vt bo. mir
ra p̄bet tāq̄ p salute oiz mortu
ro. būit eī p̄dicatoēs āgelos. narrantes
celos adoratores magos.
Augustinus in ser. de epiphania.

Nobilitas fuit xp̄i nasc̄ēt̄ i ēgitate pari b
entū nobilitas pariēt̄ i diuitate nasc̄ēt̄.

Bibi ei ipossibile ē Au. sr̄ iobem c
gnēatiōis scīē secretū. mēs ōficit. vox si
let: ñ mea tm̄ sz ⁊ āgeloꝝ. sup̄ ptātes. sup̄
cherubi ⁊ sup̄ seraphi. ⁊ sup̄ oēm sensuz
est. qz scriptū est: pax xp̄i sup̄ oēz sensū ē

UVA. BHSC. IyR_091

Quō nō est sup̄ oēm sensum tāta generatio: Tu ergo ozi manū pone: scrutari nō licet supna misteria. Licet scire q̄ natus sit nō licet discutē quō nat⁹ sit. hoc enī q̄ rere met⁹ est. Ineffabiľ enī est illa generatio. vñ Isaias ait. generatiōem ei⁹ qs enarrabit: hec hūanū sensuz z intelligentiā mūdi excedit. hoc nō capit hūane intelligētie rō. sed pzudētie fideľ pfessio ē Ambrosius contra hereticos.

d Nato regi aur̄ offerim⁹ si i cōspectu illius claritate supne sapie resplēdem⁹. Thus offerim⁹: si cogitatiōes carnis p scā ozōnū studia in ara cozdis icendim⁹ vt suaui odoze p celeste ōsideriū redolē valeam⁹. Mirrā offerim⁹. si carnis desideria per abstinētiā moztificamus.

Gǵ. hoľ. xľ. Cū nat⁹ eēt ihs i bethlehem

e Celi rege nato rex terre turbatus est qz nimiz terrena altitudo cōfundiť. quū celsitudo celestis apiť. Gǵ. in homľ.

f Celi rege nato āgeloz chozi i eius anūtiatiōe pdeūt: hymnū dicunt z deuicta praue vite discordia nos quos duduz de spexerāt ciues agnoscūt. cōsono oze predicātes. gľia in excelsis deo zc. ac si dicāt: quos a nobis malitia distūxerat. iam nūc in fra bonitas nata p̄iūgat.

Gregozius libz xxvij. mozaliū.

g Frēs generatiōem istaz qs enarrabit Angel⁹ nūtiat. vtus obūbzat subuenit spiritⁿ. virgo credit. virgo pturit. virgo pmanet. Quis nō mireť: Nascit vbū: infans z agnoscit lōgitudo bzeuis. latitudo āgusta. altitudo subdita. pfūditas plana. Ibi agnoscit. lux nō lucēs. vbū infans. aqua sitiēs. panis esuriēs. Ber. sup cāt.

h O natiuitas illibata scitate. bonozabilis mūdo. amabiľ hoib⁹ collati magtudine bñficij. iuestigabilis etiā āgelis sacri pfūditate misterij. z i his oib⁹ admirabilis singulari excellētia nouitatis: vtpote q̄ nec pmā sikem visa est nec hr̄e sequētē O ptus sine doloze solus nesciēs pudoris. cozruptiōis ignar⁹. nō ferās sz consecrās virginaľ vteri tēplū. Ber. i ser.

i Jesus xp̄s fili⁹ dei nascit in bethlehē iude. iesus saluatoz qd tā necessariū pditꝰ qd tā optabile mifis: qd tā vtile ōspatis

Nūqd pl⁹ potuit Ber. in fmōe. k adaz in malo: q̄z xp̄s in bono: Si ex deo nati in xp̄o electi sum⁹: q nā iustitia est: vt plus noceat būana atq; frena: q̄z valeat diuina celestisq; generatio.

Bernard⁹ de noua militia.

Ubi aula regia: vbi thron⁹: vbi curie l galis frequētia: Nūqd aula est stabulū thron⁹ p̄sepiū z totius curie frequētia io seph z maria. Ber. i fmōe de ephifaia

Nūqd iuenerūt palatiū marmozibus m splēdidū: nūqd aulā regiā diuersis ppľis psonātē: nūqd bastatas siue clipeatas militū cafuas: nūqd equos regalib⁹ fallerīs īsignes: nūqd curr⁹ auro ostroq; fulgētes nūqd mīez eius diademate cozonatam: aut in lecto eburneo recūbētez. Nunqd puez bysso z purpura i volutū. Utiq; nō sz poti⁹ āgustū z būile tugurīū. vile squalidūq; p̄sepiū z magis aialib⁹ q̄z hoib⁹ aptū. puez vilib⁹ pannis iuolutū. mīem vix tunicā hūtē vnā nō ad oznatū corpis sz ad tegumētū nuditatis. Chriso. sup mat. 2. Intrātes do. iueneŕt puerum

Nō illi⁹ est fili⁹ fabzi quē putatis. sed n fabzicatoris oim qui fabzicat⁹ est aurozā z solē. Nonne dō fili⁹ fuit agricole. z tñ radix fuit stirpis īgie. Cur ergo xp̄z pp pentū ignobilitatē p̄tēnūt. Chriso. sup illō mat. 14. Nōne h ē fab fili⁹.

Adozāt magi in carne vbū. in ifantia o sapiaz in ifirmitatē vtutē. z i hoīs veritate dōm maiestatis vt sacramētū fidei sue itelligētieq; manifestent. qō cozdib⁹ credūt: munerib⁹ pteštāť. thus deo: mirraz hoī: aur̄ offerūt deo.

Leo papa in fmōe de appitiōe.

Hec stella nūq̄z añ appuit. qz nūq̄z eā p puer iste creauit z magis ad se venientib⁹ p̄priā deputauit. Fulgēti⁹ ad pbam.

Generatiōem eius qs enarrabit. Fratres generatio xp̄i sic enarrari nō p̄ot. si lingua deficit: fides pficit. magnus enīz pfect⁹ est fidei. quū tm̄ de deo suo p̄ot cōcipere: q̄ntū fmo nō p̄ot pturire.

UVA. BHSC. IyR_091

Maximus in ſmõe de natali

r Nõ mediocre tibi fidei boc videatur exẽplũ. nõ vilis ꝑsona paſtoꝝ. certe quo vilioꝛ ad ꝓuidẽtiã eo ꝑciosioꝛ ad fidem. Nõ sapiẽtes sz simplices q fucare audita neſcirẽt dñs ſui ꝑcones elegit. nõ rbetoꝛes ſed piſcatoꝛes ad euãgelizãdũ de ſtinauit. Beda ſuper lucã li.j.

ſ Coeternitatẽ ſue maieſtatis oñdit. bodie enĩ apꝰ deũ nullo initio icepit. nullo fine ꝛcludit. nõ enĩ ibi fuit vel erit. sz ſp manet ſemp ẽ. ꝛ gcgd dixeris illi bodie ẽ Caſſio. ſup illõ ꝑſ. Ego bodie genui te.

t Licet de' cũctos dies creauerit: ſingulariter tñ hũc diẽ feciſſe dr. qui xp̃i dñi natiuitate ſacrat' eſt. in quo merito exultari cõuenit ꝛ letari. qm̃ in eo ꝛ diabol' ius ꝑdidit ꝛ ſalutẽ mũd' accepit. Caſſio. ſup illõ ꝑſ. Hec eſt dies quã fecit dñs ꝛc.

Ubi aduẽt'. gaudiũ. p. malitia. k. l. xp̃s. t. ad.

a Atura. Nullũ gppe vitiũ ita ꝓ
n nãm: vt nature deleat extrema veſtigia. Aug. i quadã ep'

b Vince nãm diligẽtia. exclude coꝛpoꝛis ſomnũ. Naturaz nobis foꝛmare non poſſum'. poſſum' diligentiã.

Ambroſius in libꝛo de ioſeph

c Natura creatrix eſt q̃dã vis ꝛ potẽtia diuinitus rebus inſita. alia ex alijs in ſuo genere ꝓducens. Hugo.

d Natura an fuerit nouerca boi ꝓiecto coꝛpe fragili ãrio ad moleſtias. molli ad laboꝛes ꝓno ad libidines.

Tullius in libꝛo de naturalibus q̃ſtio.

e Nulla nãlia coꝛpis aut ai vitia ponũt gcquid inſixũ ꝛ igenitũ eſt leiter arte nõ vincitur. Seneca. xx. epl'a.

f Tenẽda eſt via quã natura ꝑſcripſit. nec ab illa declinãdũ. illã ſequentib' oia facilia ꝛ expedita ſunt. ꝓ illã viuẽtibus ñ alia vita eſt q̃z ꝓ aquã naulgãtibus. Seneca in quadam epiſtola.

Ubi ꝓſuetudo. ab. aſcẽſio. t. diuitie. bi homo. a. k. m. laſciuia. a. ocioſitas. l. pauptas. af. ſenectus. f.

Egligẽtia. Si curare pua ne a
n gligim' inſenſibil'r ſeducti auda
cter etiã maioꝛa ꝓpetram'.

Sicut in vno quoqz Hĝ. i moꝛa. b
mĩ eſt diligẽtia: ita vniuerſe doctrine ꝛ diſcipline nouerca eſt negligẽtia. Boetius de diſciplina ſcholarium.

Quodãmõ cuſtodiri negligenti' ſolet c
qcquid facile credit poſſe reparari.

Turpiſſima eſt Johes caſſian' d
iactura q̃ ꝑ negligẽtiã fit. Que mihi dab̃ qui aliqs ꝑcũ tẽpoꝛi ponat: qui diez eſti met: q itelligat ſe quotidie moꝛi? In hoc enĩ fallimur q̃ moꝛtẽ nõ ꝓſpicim'. Magna ps tã ei' ꝑterijt. qcquid etatis retro eſt moꝛs tenet tu vero oẽs hoꝛas cõplctere ſic fiat vt min' ex craſtino pendeas ſi bodierno manũ iiecẽris. Sen. i epl'is

Negligẽtia eſt ai toꝛpoꝛ quo qs min' e
diligẽs eſt in exequẽdo qõ exequi debet.

Ubi ꝓſiliũ. o. ac. ad. coꝛre Hugo ctio. an. ce. cg. exercitatio. b. i. exẽplũ. m. igeniũ. d. loquacitas. g. natura. b.

Obilitas. Sola apud deũ lib a
n tas eſt nõ fuiſſe peccatis. Sũma apꝰ deũ nobilitas ẽ clam̃ eſſe virtutibus. Hie. in epl'a ad celantiam.

Nulli te vnq̃z de generis nobilitate ꝑ b
ponas. nec obſcuriozes quaſlibet ꝛ humili loco natas te iferiozes putes. neſcit religio nr̃as ꝓſonas nec cõditiões hoim ſed animas inſpicit. Ibi.

Ille apud deũ ꝑeſt potioꝛ nõ quez no c
bilitas generiſ nec dignitas ſcl'i: ſed quẽ deuotio fidei ꝛ ſcã vita cõmendat.

Hieronim' in quadã epl'a.

Nihil aliud video in nobilitate appe d
tendũ: niſi q̃ nobiles quadaz neceſſitate ꝓſtrigũt. ne ab antiquoꝝ ꝓbitate degenerẽt. Nõ ei dat nobili pr̃i palma sz curſui ꝛ plerũq̃z nobilitas carnis ignobilitatẽ parit mentis. Hie. i quadã epl'a.

Nõnull' ſolet nobilitas generis parẽ e
igbilitatẽ mẽtis. vt min' ſe i hoc mõ deſpiciãt: qui plus ſe ceteris aliqd fuiſſe memi nerunt. Greg. in dialogo.

Gen' clarũ. coꝛp' aptũ foꝛma euidẽs' f

p j

UVA. BHSC. IyR_091

ingenīū velox. eruditiōis vtilitas ⁊ mox honestas gl'iosa qdē sunt si tibi vsurpas est qui querat ⁊ iudicet. Ber. i epla ad magīm gualterīū de caluo monte.

g Nescio cū quo pacto v't' ignobili placet an forte plus claret. siquidez ignobil' quū caret gl'ia: nō facile liquet vtr qz non luit aut qz nō possit bñe. laudo factā ō necessitate virtutē. sed pl' illā quaz elegit libertas nō inducit necessitas.

b Ille clar' ille Ber. i quadā epla sublimis ille nobilis ille tūc integraz nobilitatē suā putet. si dedignet fuire vitijs ⁊ ab eis nō superari. Chriso. sup mat.

i Quid ei pdest ei quē fordidāt mores generatō clara: Aut qd nocet illi generatio vilis quē mores adornant: Ipe enim se vacuū ab oībus bonis ostendit: q gl'iatur i pribus. Quid pfuit chā ꝙ fuēit noe filius: nōne sepat' de medio filioz q fm carnē frater fuerat natus: fm aiam fact' est seru' ? nec familia ei' scā potuit defendere ipios moēs. Chriso. sr illō mat. 4 Patrem habem' abzaham.

k Quid timotheo nocuisse credit ꝙ fuit ex pre gētili: aut qd nocuit abzabe ꝙ patrē habuit tharā luteoz deoz cultorē: nō ne sepat' a genere suo: posit' est in caput fidelīū: vt iam non diceret filius peccatorū sed pater scōz: nec potuerūt ei' gl'iam fordidare prni errores. Chriso. ibi.

l Stagnū de argento egredit. sed nō est argētū. Itaqz argētū colatū fuat. stagnū āt foras expellit. Meli' est de cōtēptibili genē claz fieri qz de claro genere cōtēptibilē nasci. Qui enim de claro genere clarus nascitur: gl'ia claritudinis ei' nō est ei' solius. sed cōis videt. qui āt de cōtēptibili genere clarus egredit: tota gl'ia claritudis ei' solius est. qui vero de cōtēptibili genere ꝓtēptibilis nascit: turpitudo ꝓtēptibilitat' soli' ei' nō est. sz ēt generis. q āt ō claro genē ꝓtēptibil' nascit' ois turpitudo ē ei' soli'. Ideo melī' ē vt in te gl'ient pentes: qz tu in pentibus gl'ieris.

m Nobilitas a me pce Chriso. ibi. dens est mihi cordi pl' qz q̄ patrū pcedit nobilitate: qz in quo desinit cui' qz nobilitas: tūc auoz nobilitate cōgrue indiget. Cassiodorus in quadam epistola.

Sicut indigna posteritas laudes anti q genēis abnegat: ita p̄clara ō p̄it'egregie dicta ꝓfirmat. iuē illud. Precōia verū pñs docuit vena virtutū. Laudabil' ei vena suā fuat originē ⁊ fideliter posterius tradit q̄ in se gl'iosa trāsmissiōe pmeruit. Cassiodorus li' 3' epl'arum n

Sil'itudinē suozū felix vena custodit. o
qñ pudet deliqre qui sil'ia nequit i suo genere repere. Hinc ē ꝙ meli' agnoscit' elegisse nobilē qz fecisse felicez. qz iste ꝓmonit' p vetez se facta custodit. ille āt exemplū non hz nisi qō fecerit. Cassio. ibi.

Nā si in veterate ⁊ p genus ducte diuitie nobilē facīūt: multomagis p̄stātioz est nobilitas cui' ozigo thesauris prudētie locuplex inuenit. Cassiodorus ibi. p

Si possent hoies facē sibi sortē nascē di nemo esset būlis. nemo egēs. vn' qsqz felicē domū inaderet sed qz diu non sum' natura nos regit ⁊ in quācūqz vult casaz nos mittit. Quēcūqz voluerit reuoluere nobilē: ad būlitatē puenies. Quid recenseā singulos. cum banc vrbē tibi possem oñdere. nudi stetē colles. inter quos tū effusa menia. Nihil est būli casa nobilius Seneca de sententijs oratorum. q

Eis qui nō nati sunt nobiles sed facti nihil crudelius iuxta illud. Asperius nihil būli quū surgit in altum. Ibidē r

Habet hoc optimū generosus aim' ꝙ cōcitat' ad honesta. Neminē excelsi ingenij vir būlia delectāt ⁊ fordida. Felix q ad melioza ipetū ai dedit. ponet se extra ꝓditiōem fortune. pspera tentabit aduersa cōminuet ⁊ alijs admirāda despiciet. s

Nobilitas ai gene Sen. 37' epla rositas est sensus. nobilitas hoīs est generosus aīmus. Ibidem t

Ingenuitas nō recipit cōtumeliā. u

Ubi natiuitas. n. Sen. li' ō moz ib' a
Ocumētū. Facin' est qō agit
n indomita cupiditas: vt noceat alteri. Aug. sup iobānem.

UVA. BHSC. IyR_091

b Nec aliqd nocet fidelib⁹ negata eoꝝ corpib⁹ sepultura nec si exhibeat aliqd i fidelibus prodest.
Augustinus de cura p mortuis agenda.

c Quātū ad peccati rōnem ptinet: nocuit qui nocere disposuit. Hie. in epka.

d Aliud quoq; ē nocere qȝ semp potes aliud pdesse cū possis. aliud non facere aliud nō opari bonuz. Illud tibi rursus occurrit nō sufficere xp̄ianū si vnā ptem iustitie impleat: quū vtraq; p̄cipiat.
Hieronim⁹ ad celantiam

e Sed vtinā soli ipugnarēt nos maligni spūs cū suggestiōibus suis. ⁊ nihil nocerent boies puitiosis exēplis. psuasiōib⁹ ipoꝛtunis. fmōib⁹ adulationis vel detractiōis atq; alijs mille modis.

f Et si oēs q mare Her. i fmoe ⁊ terrā bitant p̄uenīāt ad ledēdū: nocere nequaq; poterūt ei qui a semetipo ñ ledi tur. Chriso. de repatiōe lapsi

g Raro ledit bō ab extraneis: si sui eū nō ledāt. magis eni insidijs nr̄oꝝ q̄ alioꝝ piclitamur. Isido. ȝ sūmo bono li°. j°

b Ridiculū est aliquē odio nocētis. in nocētiā suā pdere. Insidiosissime nocet cui gr̄e agit p iniuria. Sen. in epīs
Ubi crudelitas. c. diabol⁹. b. homo. p inimicitia. n.

a Hediētia. Quid iiqui⁹ q̄ vel
o le sibi obtēpar̄ a mioꝛib⁹ ⁊ nolle obtēpare maioꝛibus.

b Nō potuit de⁹ Au. ȝ ope mōachoꝝ pfecti⁹ ōmōstraē q̄tū sit bonū obediētie: nisi quū phibuit ab ea re q̄ nō erat mala. Sola ibi obediētia tȝ palmā sola ibi obediētia iuenit penaz. Aug. super p̄s.

c Obediētia nō fuili metu. sȝ caritatis affectu fuāda est. nō timoꝛe pene: sȝ amore iustitie. Greg. xij. mo.

d Obediētia sola vt⁹ē q̄ mēti ceteras vtutes infit isertasq; custodit. Melioꝛ ē obdiētia q̄ victīe obediētia victimis iure p̄ pōit qz p victias aliēa caro: p obediētiā vero volūtas ppria mactat.
Greg. li°. xxxv. moza. tractās illud. j. R.
Melioꝛ est obedientia q̄ victime ⁊c.

Nec studiū bone actiōis nec otiū scē c
p̄templatiōis nec lacrime penitētis extra bethaniā esse potuerūt.
Bernardus de noua militia.

Perfecta obediētia legē nescit termi f
nis nō artat. nec p̄scta āgustijs pfessiōis largioꝛi volūtate ferf in latitudinē caritatis. ⁊ ad oē qȝ iūgit spōtaneo vigoꝛe liberalis alacrisq; ai motū nō p̄sideras i in finitā libertatem extendit.
Bernardus de p̄cepto ⁊ dispēsatiōe.

Melius est obedire deo q̄ boib⁹. ⁊ g
ipis meli⁹ magr̄is q̄ discipulis. poꝛro in magr̄is melius nr̄is q̄ extraneis. qb⁹ āt melius p̄stat obedire. ipi⁹ ꝓculdubio nō obedire est detestabili⁹. Ibidem

Ver⁹ obediēs mādatū nō pcrastinat. b
sȝ statim parat aures auditui: liguā voci pedes itineri. man⁹ opi. ⁊ se totū itus colligit: vt mādatū pagat ipantis. Her.

Non attēdit ver⁹ obediēs quale sit qȝ i
p̄cipit. hoc solo cōtent⁹ qz p̄cipit. Ibi.

In ipa obedientie via tibi foztasse ali k
qua dura ⁊ aspera occurrere p̄nt. vt accipias interdū p̄cepta nōnulla q̄ licet salubzia sint min⁹ tñ suauia videnf. hoc si molestē ceperis sustinere: si diiudicare pla tū: si murmurare in coꝛde etiaz si exteri⁹ ipleas qȝ iubef: nō est virt⁹ patiētie: sed velamē malitie. Her. fmōe xxij.

Quisqs apte vf occulte satagit vt qȝ l
hz in volūtate hoc ei spūalis p̄f iniungat ipe se seducit. ⁊ sibi quasi de obedientia blādit. neq; ipe in ea replato: sȝ magis ei p̄latus obedit. Bernardus.

Nō est dubium qn āpliꝛē gr̄am mere m
atur: qui patū se exhibet ante mādatū: q̄ qui obedire satagit post mandatū.

In obedīēdi rōne hec Her. i fmōe n
generaf regula teneaf: vt in difficiliꝛib⁹ quidez agendis obeditio gratioꝛ q̄ p̄uaricatio grauioꝛ iudicef ⁊ in facilioꝛib⁹ min⁹q; onerof p̄cept⁹ dānabilioꝛ q̄ act⁹ laudabilioꝛ estimef.
Bernardus de p̄cepto ⁊ dispensatiōe

Solū censueri fregisse votū: violasse p o
positū: puaricasse pactū: qui ⁊ p̄ceptuz

p2

UVA. BHSC. IyR_091

ꝓtempſerit ⁊ remediū. nā illuꝫ ſane dico ſecuꝫ q etiā ſi interdū obedire ꝑterierit ꝓfitiū nō reſpuit penitētie. Ber. ibidē

p Si iubēte ſenioꝛe vt ſileā verbū mihi foꝛte per obliuiōem elabit: reū me ꝓfite oꝛ obedientie ſꝫ veiabit. Si ex cōtēptu ſciens ⁊ deliberās ſponte in vba prupero ⁊ rupero ſilentij legem: ꝑuaricatoꝛez me ꝓſtituto ⁊ criminaliter ⁊ ſi ipenitens pſe uero vſq; ad moꝛtē: peccaui dānabiliter Bernardus de ꝑcepto ⁊ diſpēſatiōe.

q Optimū in moꝛibus dixeꝛi: q in nullo ꝓſus reſiſtat pꝛioꝛib⁹ aut iuideat paꝛib⁹ aut ſubiectis in ſupbia ꝑſit. pꝛelatis obediens. ſocijs cōgruens ſubditis vtiliter ꝓdeſcēdēs. deo deuot⁹ magiſtis ſubditus ſenioꝛib⁹ obediēs. mioꝛib⁹ obtēperans āgelis placēs. vezbo vtilis. coꝛde būilis oīb⁹ māſuet⁹. Ber. ſup cantica.

r Multi deniq; ſub pꝛeceptoꝛe quieti viuūt. quos ſi iugo abſoluas videas non poſſe qeſcere. nec ſe vllo mō equalib⁹ ſeruare inoxios. ſimpliciter ac ſine querela iter fratres ꝓuerſari. ſup fratres nō ſolū inutiliter ſed etiā inſipiēter ⁊ neqter. mi nime qdē egēteſ magiſtro nec tñ idonei magiſterio. Ber. ſup cantica.

ſ Nullo alio vitio tā ꝑcipitē diabol⁹ monachū ptrahit ac pducit ad moꝛtē q̄z quū eū neglectis ꝓfitijs ſenioꝛ: ſuo iudicio p ſuaſerit diffinitiōiq; confidere.

Johes caſſian⁹ i collatiōe Abbat moyſi

t Unū atq; idē inobediētie gen⁹ eſt vl ꝑ pter opatiōis iſtātiā: vel pp ocij deſideriū ſenioꝛis ꝑterire mādatū. tāq; diſpendioſum eſt pꝛo ſomno q̄z p vigilātia mōaſterij ſtatuta cōuellere. Tātū deniq; ē abbatis trāſire ꝑceptū vt legaſ q̄ſtū ſi ꝓtemnas vt doꝛmias.

Jn collatiōe danielis abbatis.

u Jnobediētie moꝛb⁹ ex ſupbie tumoꝛe pcedēs ſicut ſanies exulcere: ſic ex ſupbia ꝓtēptus manat. boc ātribus modis mederi ſolet. vz emplaſtro vnguēto ⁊ ferro. i. exēpli boni opis verbo exhoꝛtationis ⁊ diſciplina coꝛrectiōis. Quū eni vl cus nō emittit p ꝓfeſſiōez ſanē vel ex cō motiōe nō ꝓmittit emēdatiōem: reſtat vt ferri recipiat inciſiōem. i. coꝛrectiōem di ſcipline. Hugo de xij. abuſi.

Jmpōit nomē obediētie ꝑcepto loco x ⁊ facto vt deſignet qd pꝛecipit monſtret qd agit: noiet locū in quo quis moꝛat. p ma facilis. ꝓa grauis. tercia ad vtrāq; ſe hz. leue eſt eni pcipe ſꝫ graue eſt adiplē locus vero aliq̄n placet. aliq̄n diſplicet. placet quibuſdā: nō qz abundat fratrib⁹ ſed qz piſcib⁹. placet qz abūdat famulis ⁊ fabulis. placet qz ſol⁹ cūcta poſſidet ⁊ ſic fit vt nocēt obediētia. cū ñ ſit. hāc obedientiā multi deſiderāt: vt ex̄ obediētiam eſſe queant. Hugo ibidem.

Jnobediētia eſt ex ouritia mētis obſti y nate cui debeas iperāti nolle obtēperare Ubi cōiugiū. af. cupidi Tulli⁹. tas. m. mādatū. murmur. volūtas. x. ab.

Hſtinatio. Suſpirabaz ligat⁹ a o nō ferro alieno ſꝫ mea ferrea volūtate velle meū tenebat inimic⁹ ⁊ ide funes mihi fecerat. ex puerſa ei volūtate facta eſt ꝓſuetudo. ⁊ dū ꝓſuetudini nō reſiſtit: facta eſt neceſſitas quib⁹ quaſi qbuſdā anulis ſibimet ānexis tenebat me ſtricte dura ſeruit⁹. Au. 8. ꝓfeſſionū

Tres ſūt ſpēs obſtinatoꝛ. pꝛima eoꝛ b qui ex coꝛrectiōe pficiunt. ꝺa eoꝛ qui ex cōmonitiōe deterioꝛes fiunt. ꝯcia eoꝛ q emēdatiōem ꝓmittūt ſꝫ nō faciūt. Ex coꝛrectiōe manaſes factus eſt melioꝛ. nabal ex cōmōitiōe ꝺterioꝛ: pharao ex afflictione durioꝛ. Hugo de. xij. abuſi.

Pertinacia eſt ex irrōnali ⁊ iflexibili c mētis obſtinatione melioꝛib⁹ nolle cedē

Tūc ē ꝓſumata ifelicitas vbi Tulli⁹ d turpia ñ ſolū delectāt: ſꝫ ēt placēt ⁊ deſinit eē remedio loc⁹: vbi que fuerant vitia moꝛes fiunt. Sen. in puerbijs

Ubi caritas. x. cōſuetudo. i. k. a. e. af. ag. coꝛ. e. deſpatio.

Cioſitaſ. Null⁹ fruct⁹ ocij. imo a o magis diſpēdiū. ocioſus eſau amiſit ꝓmatus bñdictiōem. qz maluit cibū accipe q̄z querere.

Aug. in epla ad vercelleñ.

UVA. BHSC. IyR_091

Nihil in scō ꝓposito ocio deterius ē qꝫ nō solūmō ñ acqrit noua. sz etiā pacta ꝓsumit. scē vite rō pcessu gaudet ⁊ cresc̄it cessatiōe torpescit ⁊ deficit. quotidianis ac recētib⁹ vtutū icremētꝫ īstaurāda mēs est ⁊ viuēdi hoc iter nō de trāsacto sz de reliquo metiēdū. Hie. ad demetriadē

Ocīū parit fastidiū. exercitū famē. fames aūt miro mō dulcia reddit q̄ fastidiū facit insipida. Hie. in epla

Ocioſuz vbū ē qꝫ sine vtilitate loquētis ⁊ audiētis dicit: sz q̄ de reb⁹ friuolis loqt ⁊ fabulas antiquas narrat. ceterū q̄ scurrilia ꝓlicat ⁊ cachinis ora dissoluit ⁊ aliqd turpitudis pfert: hic nō ociosis verbis sed criminosis tenebit reus.

Sz aliqd opis Hie. sup mat. liº j. facito vt te diabol⁹ iueniat occupatū. non eni facile capit a diabolo qui bono vacat exercitio. Hieronimus in sermone

Dē vbū ociosū qꝫ locuti fuerint hoies reddēt de eo rōem in die iudicij. ociosuz qppe vbū ē: qꝫ aut vtilitate rcitudis aut iuste necessitatis caret. Hǧ. i hol. 6ª

Nūq̄ dei amor est ociosus. opat eniz magna si est. si vo opari renuit amor ñ ē.

Ociositas mat ⁊ nu Greg. ibi. gaz. nouerca oim vtutū. ipa eni est q̄ vic fortē fortissime p̄cipitat in reatū. facit ei suffocare vtutē supbia ⁊ uiā cōstruere ad gehennā. Ber. in sermōe.

Si rcē sapiens hortat sapiaz scribi in ocio cauēdū ⁊ i ocio ocīū: fugiēda pide ē ociositas mr nugaz nouerca vtutū. Jnt sectaēs nuge: nuge sūt. i ore sacdoū blas phemie. Jnterdū tñ si incidāt ferēde. re ferēde tñ nūq̄. Ber. ō psiōratiōe liº 2ª

Sapiam scribe in tpe ocij. ergo sapiētie ocia negotia sūt ⁊ quo ociosior sapia eo exercitior i suo genē. Ber. sup cāt.

Subito pcedēti de vmbra ad solez de ocio ad laborē: graue cernit oē qꝫ icipit sz quī ab his dissuescere ⁊ ad illa se pauli sper assuescere cepit: vsus tollit difficultatē. iueniteꝫ facile esse qꝫ ipossibile ante putauit. Bernardus.

Ocioſum est qꝫ nullā hz vtilitatē vel vtilitatis intētiōem ⁊ effemiari facit ociū

Si ꝓpterea ocioſū ē Ber. i epla verbū qꝫ nullā rōnabilē cām hēat: quam rōem de hoc reddere poterim⁹ qꝫ ē ꝓter rōem. Bernardus in smōe.

Aut ociosa gete pfruit: nisi spūaliter vixerit: more pecudū viuit. Prosper de vita contemplatiua.

Nō dormiētib⁹ ꝓuenit regnum celoz nec ocio ⁊ desidia torpētib⁹ bītudo eternitatis ingerit. Leo papa i smōe

Mens ociosi nihil aliud cogitaē nouit q̄z de escis aut q̄z de ventre. Johes cassian⁹ liº. x. de spū accidie.

Natura qdē būana sicut duris laboribus instruit: ita p ocia torpentia fatuat.

Ociū qꝫ idnstrie Cassio. i epkis ⁊ studio maxie ꝓtū videt p̄cipue subnecti doz: ñ quo euanescit vtus sz quo recreatur. Valerius.

Solitudo est q̄ vic fortē fortissime p̄cipitat in reatū. ea ei mediāte honestas impudicitie arma sua reddit. degenerat sanctioris vite ꝓpositū ⁊ odorifere opiniōis gl̄ia dānabil⁹ euanescit. Petr⁹ bleseñ.

Ociū sine lris mors est ⁊ viui hois sepultura. oia noꝫ mala solitudo psuadet circūspice singulos. nemo est cui nō sanct⁹ sit cū quolibet eē q̄z secū. Seneca

Null⁹ mihi p ociū dies exit. ptē noctiū studijs vēdico. nō vaco somno. sed succūbo. ⁊ oculos vigilia fatigatos cadēte sq̄z i ope detineo. Sen. 8. epla

Demetrius vitā ociosam ⁊ sine vllis fortune occursiōib⁹ mare mortuū ꝓputat in ocio incōcusso iacere nō est trāqllitas malitia ē. Malo vt me fortuna i castris suis q̄z in delitijs hēat. Sen. 68. epla

Hliari ocio inhers ābitio est. vitaz in odiū ociū adducē solz. Sen. epla. xix.

Sūt quoz corp⁹ inoriuz est ⁊ in mille facinoz furias mēs ociosa discurrit.

Ubi accidia. e. Sen. i puerbijs p. bō. ab. militia. q. sollicitudo. ae. tps. f. occupatio. vbi sollicitudo.

Bium. Tria sūt genera hoiz q̄ odit de⁹. remanētē retro redeū

UVA. BHSC. IyR_091

tem oberrantē. Excitādi sūt remanentes retro redeūtes reuocādi. errātes i viam reducēdi. tardi exhortādi. celeres imitādi. Qui nō ꝓficit remānsit in via. q fortē a meliori ꝓposito declinat ad illud qđ dete rius reliqrat: reuersus est retro. q fidem deserit a via errauit. Au. ō nouo cātico

b Hoc ē pfecto odio odisse vt vitia non hoies oderis nec vitia pp hoies diligas Au. sr̄ illō p̄s. Perfecto odio oderā illos

c Festuca i ocl̄o ira ē: trabs i ocl̄o odiū ē

d Multū aliud est Aug. sup mat. qñ qsq; irascēs in aliquo verbo modū ex cedit. qđ postea deleat penitēdo. Aliud ē fuare insidias iclusas i corđ. mltū postre mo int̄ hec v̄ba scr̄pture turbat' est pre ira ocul' me'. de illo aūt aliqd dcm̄ est: q odit fratrē suū homicida est. multū iterest iter turbatū oculū z extinctum. festuca turbat trabs extinguit. Augustinus ibidem

e Odiū ē ver' ira ex plīb' cāis collecta diuturno tp̄e pseuerās. Au. de diffini.

f In ꝓpatiōe odij ira festuca est: sz festu cā si nutrias trabs erit. si euellas z pjci as nihil erit. Aug. in ſmōe

g Nemo pōt pfecte diligere quo voca mur: nisi oderit vnde reuocamur. Augustinus de vera religiōe.

b Prope modū naturale est vt nur' so crū z socr' oderit nux. Hie. sr̄ micheā

i Qui occidit z q odit fratrē suū z q ei ō trahit pari pena digni eē mōstrātur.

k Tūc bñ aiam nr̄am Hie. i epl'a odim' quū et' carnalib' desideriis nō ac quiescim'. quū eius appetitū frāgim': et' voluptatib' reluctamur. Bḡ. i hol'.

l Vitā aie qlibet culpa polluit. fuat' vo dolor ꝑ primū occidit. menti nāq; vt gla dius figit z mucrone illi' ipa viscerū oc culta pforāt. Greg. x. moza.

m Qui ergo motū nocēdi hz in aio debet iudicare se reū. si āt ꝓdeat in cōtumeliaz aduersus fratrē: eget recōciliatiōe. si aūt nō iudicat se reū nec fratri vult recōcilia ri ex cōtēptu pseuerās in odio: reus erit gehēne. Greg. sup mat. v. i hol'.

n Sicut rex i imagie sua honorat sic de' in hoie diligit z odit. Nō pōt hoiem odi re q deū amat. nec pōt deū amaē q hoiez odit. Chrisostom' sup mat. 22.

Nemo pōt aliqd obliuisci qđ diligit. aut retinere qđ odit. Chriso. i hol'. o

Hec ē pugna piculosa z hec gl'iosa vi ctoria qui poterit odire qđ amat z amare qđ odit. Chrisosto. ibidem p

Bonos quis vbi stultissim' oderit: ma los vero odisse rōne caret. Boetius de ꝓsolatiōe li°. j°. q

Perfectū odiuz est: hoies diligere z eoz vitia semp horrere. nā i illa pte qua creatura dei sunt amādos esse nō dubiū ē in illa iniquitate horrēdi sūt i qua se pol luerūt. Tales placere nō p̄nt: nisi eis q factis silib' iplicāt. Cassio. sup illud p̄s. Perfecto odio oderā illos. r

Simul ista mūdi rector deus posuit. odiū atz regnū. odia q nimiū timet regna re nescit. Seneca. s

Peiora sūt tecta odia q̄ apta z agno sci amat qui odiū oñdit. Sen. in puer. t

Propterea te loquax inimic' min' q̄ ta citurn' offendit. Ibidem u

Quāuis agas vt ne qs merito tuo ode rit: erūt tñ sp qui te odiēt. Sen. i puer. x

Vbi amor. i. correctio. ed. diabol'. e. homicidium. d. ira. b. d. f. b. labor. m. lo quacitas. m. regimē. am. venia. Oppōsitio vbi exactio. Oppropriū vbi cōuitiū.

Pus. Sic doce me vt agā nō a
o vt tīmmō sciā quid agere debeaz.

Sicut enī dcm̄ est de dño: q non nouerat peccatū z intelligit ñ fecerat sic z iustitiā ille vere dicēd' est nosce qui facit

Bonū op' fiat nō ti Aug. sup p̄s. b
more sz amore nō formidine pene. sz dile ctiōe iustitie. ipa enī va z summa libtas ē

Bonū z rcm̄ est oē qđ Ibidem c
agim' si nec memoriā decipiat obliuio: nec error intelligētiā nec iniquitas volūta tē ab his tribus est oē qđ agimus.

Un' q̄sq; p oplb' suis Au. sr̄ iobez d
mercedem accipiet nec p̄nt in die iudicij alior vtutes alior vitia subleuare.

UVA. BHSC. IyR_091

c Quũ desideria bona Hieronim⁹ ꝓcipim⁹. semẽ in ẽra mittim⁹. quũ vo opa recta icipim⁹ berba sum⁹. quũ ãt ad pfectũ bõi opis crescim⁹: ad spicã puenim⁹. quũ in eiusdẽ boni opis pfectiõe solidamur: tã plenũ frumẽtũ in spica ꝓferimus.

f Probatõ dilectiõis, Hg̃. i homĩ. exhibitio ẽ opis. Nõ sibi aliquid credat qcqd sibi aim⁹ sine testatione opis rñdet de dilectiõe ꝓditoris mẽs lingua ⁊ vita requirit. Nũq̃ est amor dei ociosus. opaf enĩ magna si est. si vo opari renuit amor non est. Gregor⁹ in homĩ.

g Jn ope pfect⁹nõ est: cui adhuc lingue prauitas ꝓdicit. nec in fmõe laudabilis qui hoc qõ loquit ope non oñdit.

b Ad vosipos re Greg. li⁹ xix. mo. trorsum recurrite. si deũ vere amaꝫ exquirite nec tñ sibi credat qcquid aimus sine opis attestatiõe rñderit. veiet pfecto dies ille in quo pastor pastoꝝ appeat ⁊ vniuf cui⁹q̃ facta in publicũ deducat.

i Nõ solũ illa nra sunt Hg̃. in hom̃. que ipi gerim⁹ sz etiã illa de quib⁹ i alio rũ actiõe gaudem⁹. Leo in sermone

Vbi amor. am. doctrina. ab. exẽplum d. ꝫ. fama. d. hũilitaf. r. intẽtio. b. labor. m laus. t. af. ociositaf. e. orõ. ab. saluf. d. sapiẽtia. r. scriptura. f.

a Ratio. Multi lãguescunt in o orãdo ⁊ in nouitate cõuersionis sue feruẽter orãt. postea lãguide postea frigide. postea negligẽt qui ⁊ qua si securi sunt vigilat hostis dormis tu.

b Oratio tua locutio Au. sup ps. lxv. ẽ ad deũ. qñ legis: de⁹ tibi loquit⁹. qñ orafcũ deo loqueris. Aug. sup ps. 85.

c Tũc poro in toto corde clamaf: quãdo aliũde nõ cogitaf. tales orõnes rare fũt multis. crebre paucis. vtq̃ nec cuiq̃ nescio. Aug. sup ps. c. xviij.

d Credis hre melit⁹ foꝝ q̃ filit⁹ dei. silit ista indiscretio fuit in orõne bersabee q̃ petebat ꝫ bonestatẽ. Augustinus

e Orõ si pura est si casta fuerit: celos penetrãs vacua nõ redibit.

f Dicũt fratres Au. i quodã fmõe in egipto crebras quidẽ orõnes habere sed eas breuissimas tũ ⁊ raptim quodãmõ iaculatas. ne illa vigilãter erecta q̃ orãti plimũ necessaria est per ꝓductiores moras euanescat atq̃ hebetet intentio.

g Fideliter supplicãs Aug. ad pbã deo ꝓ necessitatib⁹ huius vite ⁊ mifrico⁹ diter auditur ⁊ mifrico⁹diter nõ auditur Quid enĩ infirmo sit vtilius magis nouit medic⁹ q̃ egrot⁹.

Augustinus in libro sententiaꝝ prosperi.

b Oratio paucis verbis res mltiplicef ꝓpbendit. vt sic cito simplicitas fidi suffi cientiã sue salutis addisceret ⁊ prudẽtia ingeniosoꝝ ꝓfunditate misterioꝝ stupesceret. Aug. in glosa mat. vj.

i Oratio orãti est subsidiũ do sacrificiũ demõib⁹ ãt ẽ flagitiuꝫ. Aug. i fmõe

k Plus placet deo latratus canũ mugitus boũ grõnit⁹ porcoruꝫ q̃ cãt⁹ clerico rũ luxuriantiũ. Augustinus

l Oratio est aie scẽ pfidiũ. ãgelo bono solatiũ. diabolo supplicĩ. gratũ do obsequiũ ⁊ penitẽtie religiõis laus tota. pfecta gl̃ia. spes certa sanitas incorrupta.

m Multum precari est Augustin⁹ ad deũ quẽ precamur diuturna ⁊ pia cordis excitatõe pulsare. nã plezũq̃ hoc negotium plus gemitib⁹q̃ sermonibus agitur. plus fletu q̃ affatu.

Augustinus ad diascorum.

n Hee sunt due ale orationis quibus volatur ad deum: si illud quod cõicaf igno scit delinquenti ⁊ donat egẽti.

Augustinus in sermõe de. xl̃.

o Quum oras clamas non voce sed mẽte. nam ⁊ tacentes exaudit deus. nec queritur locus quantum sensus. Hieremias confortatur in carcere. daniel inter leones exultat. tres pueri in fornace tripudiant. Job nudus insterquilinio triũphat. paradisum de cruce latro inuenit non est locus vbi non sit deus.

Augustinus in sermone.

p De quotidianis breuib⁹q̃ peccatis sine quib⁹ hec vita non ducit: quotidiana orõ fideliũ satisfacit. Au. i encheridiõ

UVA. BHSC. IyR_091

q Oro deū vngit sz lacrima ꝓpūgit bec lenit illa cogit. Aug. in sermone.

r Ne deficias in oro. de⁹ qđ ꝓcessur⁹ est. ꝛ si differt nō aufert nō leuitate vtiq; ꝓmisit nō facile de snia mouet. qđ ꝓmisit est fixū fallere nō pōt. hz vnde faciat.

f Orōnis pure Aug. sup ps. lxv. magna est virtus ꝛ velut fidelis nūtius. mādatū pagit ꝛ penetrat quo caro non p uenit. Augustinus ibidem.

t Oratio refectio est ieiunioꝝ durities tam cordis emollit austeritatē tēpat. ieiuniuz dulcificat. Sicut ei sine potu nō est plēa refectio: sic ꝛ ieiuniū sine refectione oro nis nō pōt aiam pfecte nutrire. Augustinus in quodam ſmone.

u Sit oro pura simplex dilucida atz manifesta. plena grauitatis ꝛ pōderis non affectata elegātia sz nō intermissa gratia

x Ubi est oro: Amb. de officijs. adest verbū fugat cupiditas libido discedit. Ambrosius de viduis.

y Si pro te roges tm: ꝓ te solus rogab si āt ꝓ oibus roges: oēs ꝓ te rogabunt. Ambrosius in exameron libro vltimo.

z Vide q̄z breuis est oro ꝛ oim plena v tutū. prim⁹ sermo q̄te est gre. O bō faci em tuā nō audebas ad celū attollere. oculos tuos in terrā dirigebas ꝛ subito acce pisti gram xpi. oia peccata dimissa sūt. ex malo tuo factus es bon⁹ filius. tō ꝑsume nō de opatiōe tua. sed de gra dei. Hra ei saluati estis: vt dicit apl'us. nō eni h arro gātia est sed fides. ꝑdicare qđ accepis ñ est supbia sed deuotio. ḡ attolle oculos ad patrē qui p lauacꝝ te genuit. ad pfem qui per filiū te redemit ꝛ dic pater nr̄. bona ꝑsumptio sed moderata. pfez dicis quasi fili⁹. sz noli spāliter tibi aliqd vendicare soli⁹ xpi est pater spālis nobis oib⁹ i cōi ē pater. qz illū solū genuit q nos creauit Ambrosius sup illud mat. 6.

Pater noster qui es in celis.

ab Multi mimi dū ꝓgregant vnanimes fiūt magni ꝛ multoꝝ pces ipossibile ē cō temni. Ambrosi⁹ li⁹ de penitentia.

ac Despiciūt orōnes leues diffidētes in tiles. scīi curis āxie plene ꝛ rex corpalīū iplicite. bonoꝝ operū fructib⁹ infecūde.

Egrediētes de bo Amb. sup ps. spitio armet oro. regrediētib⁹ de platea occurrat añq̄z sessio. nec pri⁹ corpusculū reqescat q̄z aiam pascat. Hie. i epīis ad

Jeiunio passiōes corpis: orōne pestes sanāde sūt mētis. Hie. sup marcū ae

Quotiēs ꝓ cētū aiab⁹ psallim⁹ vel missa canit: tm̄ ꝓdest cuilibet q̄tū ꝓ qualibz caneretur. Hieronim⁹ i epīis af

Dñs nr̄ scīes clemētie sue pōdera atz mēsuras: inkdū ñ exaudit clamātē: vt euz ꝓbet. ꝛ magis ꝓuocet ad rogādū ꝛ quasi in igne excoctū iustiorē ꝛ puriorē faciat. ag

Lectiōem fre Hie. sr̄ habaccuch quēter inkrūpat oro ꝛ aiam iugit adherē tē deo grata vicissitudo scē opatiōis accēdat. Hieronim⁹ ad demetriadez ab

Error fuit. q̄ dū vtuim⁹ mutuo ꝓ nob orare possum⁹. postq̄z āt mortui fuerim⁹: nulli⁹ sit ꝓ alio exaudiēda oro. at

Quisqs ꝓ alijs Hie. ꝑ vigilātiū. itercedē nitit: sibi poti⁹ ex caritate suffragat ꝛ ꝓ semetipo tāto citi⁹ exaudiri meretur: q̄to deuote ꝓ alijs intercedit. ak

Tūc cor fidutiā Hḡ. li⁹ 25. moza. in orōne accipit quū sibi vite ꝑuitas nulla ꝑdicit. Hḡ. xvj. moza. lib. al

Dipotēs de⁹ sepe ei⁹ pcē i pturbatiōe deserit: q pcepta illi⁹ in trāqllitate ꝓtēnit am

Dignū pfecto Hḡ. li⁹ x. moza. est: vt ab eius bñficijs sit qsq̄z extraneus cui⁹ iussiōib⁹ ñ vult eē subiect⁹. Hḡ. ibi. an

Talis regrēd⁹ est ad orādū q sit ido ne⁹ ad placādū. qz quū is q displicet ad itercedēdū mittit: irati aim⁹ ad ōtionz ꝓuocat. Gregorius in pastorali ao

Ille ō verā orōnē exhibz: q semetipz cognoscit. qz puluis sit būlit vidt q nihil sibi vtuꝫ tribuit. q bona q̄ agit eē de mīki cordia ꝓditoris agnoscit. Hḡ. li. 2. mo. ap

Virtutꝫ pōd⁹ oro nō hz quā nequaq̄z ꝑ seuerātia ꝓtinui amoris tz. Veracit oraē ē amoris i ꝓpūctiōe gemit⁹ ꝛ nō ꝓposita verba resonare. Greg. li⁹. 33. moza. aq

Quāto gūiori tumultu carnaliū reruz ar

UVA. BHSC. IyR_091

ꝑmimur. tãto oꝛõni iſiſtere ardẽti⁹ debe
mus. Bregoꝛius in homꝫ.

af Ecce ſtat qui añ trãſibat. qꝛ dñ adhuc
turbas fantaſmatũ in oꝛõne patimur ieſũ
aliquate⁹ trãſeũtem ſentim⁹. Quũ vero
oꝛõni vehemẽter inſiſtim⁹. ſtat ieſus vt lu
men reſtituat. qꝛ deus in coꝛde figiꝫ ꝛ lux
amiſſa repaꝫ. Breg. in homꝫ. ſꝛ euãgelia

at Illã oꝛõnem de⁹ nõ exaudit cui homo
qñ pſallit ñ attendit. Bg. i quadã homꝫ.

au Cõditoꝛi aurib⁹ illa maxima oꝛõ com
mẽdaꝫ qua ꝑ iimicis quoꝙ intercedere
nitimur. Bregoꝛius in moꝛa.

ax Añ fidelis ꝛ bũiꝫ ꝛ feruẽs oꝛõ fuerit
celũ ſine dubio penetrabit. vñ certuz ẽ ꝙ
vacua redire nõ poſſit. Bernarduſ

ay Nemo nim putpẽdat oꝛõnẽ ſuã. dico
enĩ vobis: ꝙ ipe ad quẽ oꝛam⁹ nõ putpẽ
dit eã. Poſtꝙ egreſſa ſit ab oꝛe nro: ipe
ſcribit eã in libꝛo ſuo ꝛ vnũ ex duob⁹ idu
bitãter ſpare poſſum⁹. qñ aut dabit qõ pe
tim⁹ aut qõ nouit vtili⁹. Ber. ibidẽ.

az Pꝛo ſe oꝛare neceſſitas cogit. ꝑ alijs
ãt caritas fraternitaꝫ hoꝛtaꝫ. dulcioꝛ ãt añ
deũ eſt oꝛõ: nõ quã neceſſitas trãſmittit.
ſz quã caritas fraternitaꝫ cõmẽdat.

ba Non voce Chriſo. ſup mat.
clamoſa pulſandus eſt deus. ſed conſci
entia recta placãd⁹ qꝛ ñ ẽ vocis. ſed coꝛ
dis auditoꝛ. Oꝛãs nihil nouũ faciat qõ
aſpiciãt hoies nec voce clamet. nec man⁹
expãdat nec oculos tollat vt notabiliꝫ fiat

bc Dicẽdo pr̃ nr̃ Chriſo. ſup mat. 6
ꝛ veniã peccatoꝝ ꝛ penaꝝ interitũ ꝛ iuſti
ficatiõem ꝛ ſcificatiõem ꝛ liberatiõem ꝛ
filioꝝ adoptiõez ꝛ hereditatẽ di ꝛ frater
nitatẽ cũ vnigẽito copulatã ꝛ ſciſpũs do
na largiſſima vno ꝫmõe ſignificauit.

bd Vide mulieris Chriſo. ibidẽ
patiẽtiã ꝛ bũilitatẽ. dñs filios vocat inde
os ꝛ illa dños. nec doluit in alioꝝ laudi
bus nec moleſta eſt in ſuo cõuitio. quaſi
dicat: ſi nõ digna vt panẽ itegrũ deſ: ſaltẽ
filie mee da ſanitatẽ. quaſi micã i cõpatõ
ne bñficioꝝ que feciſti iudeis.

Chriſoſtom⁹ ſuper mat. xv.

be Nihil potẽti⁹ hoie oꝛãte. Qui oꝛat cũ
ieiunio duplicẽ alas hꝫ. nã neqꝫ oberrat
neqꝫ toꝛpet.

Chriſoſtomus ſuper mat. xviij.

Colon⁹ dei cõſiliuz diaboli nõ querit ꝛ bf
colon⁹ aũt diaboli ꝛ ſi auxiliuz dei querit
non iuenit. Unde fur oꝛat vt ꝑſpeꝫ ꝛ foꝛ
nicatoꝛ ſibi crucis ſignũ facit vt nõ ꝑꝑhẽ
daꝫ ꝛ tanto citi⁹ capiꝫ. qꝛ neſcit iuſt⁹ deus
patrociniũ criminib⁹ dare.

Chriſo. ſup mat. 22.

Conſuetudo erat ei ſine eis oꝛare in bg
quo docemur tẽpoꝛe oꝛõnis querẽ ſecre
tũ ꝛ fugẽ tumultũ. Chriſo. ſꝛ mat. 26.

Petẽtis negligẽtia repꝛehendiꝫ: vbi bh
de dãtis mificoꝛdia ñ dubitaꝫ. Chriſo.

Qui vult cum deo eſſe frequẽter debz bi
oꝛare ꝛ legere. Quãdo oꝛamus cuz deo
loquimur quãdo legimus. dñs loquiꝫ no
bis. Utrũqꝫ bonuz ſi liceat ꝛ ſi vtrũqꝫ nõ
licet: melius eſt oꝛare qꝫ legere.

Iſidoꝛus de ſummo bono.

Hoc eſt remediũ ei⁹ qui vitioꝝ tẽtamẽ bk
tis eſtuat. vt quotiẽs quolibet mõ tangiꝫ
totiẽs oꝛõnẽ fundat. qꝛ frequẽter oꝛõ im
pugnatiõem vitioꝝ extinguit. Ibi.

Quid ꝑdeſt ſtrepitus labioꝝ vbi coꝛ bl
eſt mutũ. Sicut enĩ vox ſine modulatiõe
eſt quaſi vox poꝛcoꝛum. ſic oꝛõ ſine deuo
tione eſt quaſi mugit⁹ boum. Iſidoꝛ⁹

Oꝛatio coꝛdis eſt nõ labioꝝ. neqꝫ enĩ bm
verba deꝛecãtis deus intendit. ſed oꝛã
tis coꝛ aſpicit. Melius eſt cum ſilentio
oꝛare coꝛde ſine ſono vocis: qꝫ ſolis ver
bis ſine intuitu mentis.

Iſidoꝛus de ſummo bono libꝛo pꝛimo.

Duob⁹ mõis oꝛõ ipediꝫ ne ipetraẽ qſ bn
qꝫ valeat poſtulata: hoc eſt: ſi aut qſqꝫ ad
huc mala cõmittit: aut ſi deliquẽti ſibi de
bitũ nõ dimittit. Ibidem li° z°.

Sepe multos deus nõ exaudit ad vo bo
lũtatẽ vt exaudiat ad ſalutẽ. Ibidẽ

Oꝛõnib⁹ mũdamur lectiõib⁹ iſtruimur bp
vtrũqꝫ bonũ ẽ ſi liceat ſi nõ licet vtrũqꝫ:
meli⁹ eſt oꝛare qꝫ legere. Ibidem.

Multũ iuuat oꝛõnis puritatẽ. ſi i oi lo bq
co vl̃ tpe nos ab actib⁹ tẽpem⁹ illiciti. ſi ſp
ab ocioſ ꝫmociatõib⁹ auditũ ꝑ caſtige⁹

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ liguā. qꝺcūqꝫ ei ſepi⁹ agē loq vꝫ audiē ſolem⁹: eadē neceſſe eſt ſepi⁹ ad aiz quaſi ſolitā ꝓpziāqꝫ recurrāt ad ſedē ꝛ ſicut vo lutubza ſues paluſtria colūbe limpida ſo lent frequētare fluenta: ita cogitatiōeſ in purā mentē imūde pturbāt caſtā ſpūales ſcificant. Beda de templo ſalomonis

br Pſalm⁹ demones fugat āgelos ad ad iutoziū ſalutis iuitat. ſcutū eſt i nocturniſ frozib⁹ diurnoꝫ reges laboꝫ tutela pue ris. iuuenib⁹ oznamētuz. ſolamē ſenibus mulieribus aptiſſim⁹ deco⁹. deſerta habi tari facit. vzbes ſobzietatē docet. icipien tib⁹ ꝑmū efficit elemētū. ꝓficiētib⁹ incre mētū. ꝑfectis ſtabile firmamētū.

Baſilius in exameron li. 9.

bſ Quō obtinebit qs vt in ozōne ſenſus eius nō vageꝫ ſi certus ſit aſſiſtere ante oculos dñi. Baſilius ibidem.

bt Si qs intentat ita aiam ſuaz in ſingula verba pſalmoꝝ ſicut guſtus intent⁹ eſt ad diſcretiōem ſapoꝛis ciboꝝ: iſte eſt qui cō plet qꝺ ꝺz: pſallite ſapiēter. Ibidē

bu Hui⁹ verſiculi ozō in aduerſis vt erua mur in ꝓſperis ne extollamur inceſſabili iugitate fundēda ē. hui⁹ igit verſiculi me ditatio in tuo pectoze idrupta voluatur hūc in ope quolibet ſiue miſterio ſiue iti nere ꝓſtitut⁹ decātare nō deſinas. hunc ꝛ dormiēs ꝛ reſidens ꝛ in vltimis nature neceſſitatib⁹ meditare. Jo. caſſian⁹ in colatiōib⁹ iſaac. Be⁹ in adiutoziū.

bx Socrates nihil vltra ad dijs i moztali b⁹ petendū arbitrabaf: qꝫ vt bona tribue rent. qz hi demū ſcirēt qd vnicuiqꝫ eēt vti le. Valerius maximus.

by Jdeo nō dicim⁹: pater me⁹ ſed noſter nec da mihi ſed da nobis. qz xp̄ianitatis magiſter noluit ꝑziuati p̄cem fieri: vt ſcz qs ꝓo ſe tantum ꝓecetur. vnum eni oza re ꝓ oibus voluit: qñ in vno oēs ipe poꝛ tauit. Cipzianus de ozōne dñica

bz Jpſius eſt ozatio pfecta cuius ꝛ cauſa clamat ꝛ lingua ꝛ act⁹ ꝛ ſmo ꝛ vita ꝛ co gitatio. Caſſiodozus ſup p̄ſ. xvj. Exaudi domine.

ca Non ſolum cātantes ſed intelligētes pſallere debem⁹. nemo eni ſapiēter qcqꝫ facit qꝺ non intelligit.
Caſſiodo. ſup p̄ſ. Pſallite ſapienter.

Pulcre diffinitū eſt pſalmos eſſe vaſa cb veritatis. quaſi ſpūalia dolia vinuz dñi in coꝛrupto ſapoꝛe ſeruātia. Caſſio. ſup p̄ſ. Confiteboꝛ tibi in vaſis.

Magna voce ille clamat ad dñm qui cd q̄uis lingua taceat. bonis tū opibus pſe ueranter clamat. Jbidez ſup p̄ſ. Miſerere mei.

Ozatio poſita eſt ꝑ quaz ira dei ſuſpē ce ditur venia ꝓcurat. pena refugit ꝛ p̄mio rum largitas impetrat. cum deo loqtur cum iudice fabulat. p̄tem ſibi facit quez videre nō p̄ualz. ad penetralia iudicis p̄ catoꝛ admittit ꝛ nullus inde reſpuit: niſi qui i ea tepid⁹ inuenit. Caſſio. ſup p̄ſ.

Jp̄a eſt ſuauiſſima virtus armonie. qñ cf voꝛ cognoſcit opibus ꝓſonare. nā ſi hec due reſ diſcrepabili varietate ſentiāt: ne quaqꝫ poſſunt pſalmodie tēperatā effice re cantilenā. nec ad aures dñi venit qꝺ ſe mutua ꝓtate ꝓfūdit. Caſſio. ſup p̄ſ.

Jn pſalmis vincit mūdus. plozādo ſu cg peratur diabolus. ꝛ cui nulle coboztes ad pugnādū ſufficiūt: ozōne vni⁹ paupis inclinat. Caſſio. ſup p̄ſ. cj.

Virtutez ſcē ozōnis intende. qz tanto ch ſe credit celeriuſ audiendū: q̄to de imis penetralib⁹ clamat ad dñm.

Pſalmodia eſt ꝓſo Caſſio. ſup p̄ſ. ci latio flentiū. cura dolentiū. ſanitas egro toꝛū. hec aie remediuz. hec miſeriaꝝ oiz cognoſcit eſſe ſuffragiū. Maz qui tali mu nere ꝑuat: ab oi beneficio cōſolationis excluditur. Caſſiodoꝛus

Ozatio ſerenat coꝛ. abſtrahit a terre ck nis. mundata vitijs. ſubleuat ad celeſtia reddit capatius ꝛ digniuſ ad accipienda bona ſpūalia. Caſſiodoꝛus ſup p̄ſ.

Oratio eſt pie mētis ꝛ humiliſ ad deū cl conuerſio. fide ſpe ꝛ caritate ſubnixa.

Ubi adiutoziū. u. ange Hugo l⁹. ſ. cōitaſ. c. ꝓtitō. b. diuitie. g. l. elemoſi na. aq. aſ. exēplū. ſ. ieiuniū. y. z. laboꝛ. b. lacrima. f. g. p. martirium. c. petitio. ꝑdi

UVA. BHSC. IyR_091

catio.g. remuneratio .a. scitas.d. satisfactio.b.d.fruitū.f.votū. b.

a o Rdo. Barītū duaꝝ post baptismū matronaꝝ clericū nō ordinādū nec illū qui viduā vel repudiatā vel meretricē in mīmonio sumpsit nec eū qui semelpm quolibet corpis sui mēbro idignatiōe aliqua vel iusto vel iusto timore supat' trūcauerit:neqꝫ illuꝫ qui vsuras accepisse cōuicīt aut in scena lusisse dinoscīt:neqꝫ illuꝫ qui publica penitētia mortalia crimīa deflet:neqꝫ euꝫ q̄ ꝑ ambitiōem ad imitatiōem simōis magi pecuniā offert:neqꝫ illū qui aliqñ in furiam versus isaniauit:vel afflictiōe diaboli vexatus est. Aug.de diffinitiōibus.

b Ne hi qui ordinati sūt ꝓeant ꝓuideri debet quales ordinenť: vt aspiciať si vita eoꝝ ꝓtinēs in ānis ꝓximis fuit. si studiuꝫ lectiōis si elemosine amorez habuerunt.

c Nullus oꝫ ad alta Gl.i regīstro re accedere.nisi cui' castitas añ susceptū mīstertū fuerit ap̄bata. Gl.i regīstro

d Agnoscat vn'qsq̄ ordinē suū ꝛ qd dignū sit eo ordine quē suscipit intelligat ꝛ ita libꝛet act' suos:ita etiā ꝼmōem icessū quoq̄ ꝛ habitū modēt vt cū ordis sui ꝓfessione cōueniat ne audiat dici ad se a deo qꝫ ꝓpter vos blasꝑbemať nomē meuꝫ inter gentes. Origenes sup leuiticū.

Ubi accidia.c.sacerdos.ak.simōia.c.

a o Rnatus. Nolo vt de ornamētis auri vel vestis ꝓperā bēas i ꝓhibēdo sniaz.nisi in eis q neqꝫ cōiugati sūt:neqꝫ ꝓiugari cupiētes cogitare debēt qnō placeant deo.

b Aiaduertēdū est Aug.ad possido. nō in solo reꝝ corꝓoreaꝝ nitore atq̄ pōpa.sed etiā in ipis sordibus lutuosis esse posse tactātiā ꝛ eo pcksiozē quo sub nomine ꝼuiturus dei decipit.

Augustin' libꝛo de sermone dñi.

c Quāta amētia ē effigiē mutare nature picturā q̄rere. tolerabiliora ꝓpemodum in adulterio crimina sunt. ibi enī pudicitia:hic natura adulterať. Ibidem.

d Neglecta mūdicies ꝛ inculta vestis. cultus ipe sine cultu.

Fucare fig Au.ō dockna xp̄iana mēꝫ quo vel rubicūdiorꝫ appeat adultīna fallacia est.qua nō dubito ipos maritos se nolle decipi.quib' solis ꝓmittēde sunt feie ornari sꝫ ventā nō fm ipertū.execrāda āt est supstitio ligaturaꝝ que ñ ad placendū hoib' sed ad seruiēdū demōibus adhibentur. Aug.ad possidoniū

f Beles picturā ōi mulier:si vultū tuuꝫ materiali candore oblinias.si exq̄sito rubore ꝓfundas. Ambro.in examerō

g Collū cathena cōstringit.pedes cōpedes includūt.nil refert an corꝓus auro ligeť an ferro.Si ceruix ꝓmitť: si ḡuať ices sus:nil ꝓcium tuuat:nisi q̄ vos mulieres estis miserabiliores q̄ꝫ qui publico iure dānāť. Illi optāt vinos ligari. mulier sic ornata est dom' oīm demonū ifernaliū. Ambrosius libro primo de virginitate

h Neglecta decoris cura plus placet ꝛ hoc ipm q̄ nos nō ornam' ornatus est.

i Decor corpis nō sit affe Ihi li° j°. ctaꝫ sed naturaľ simplex.negleciꝫ magis q̄ꝫ expeditꝫ non ꝓciosis ꝛ albentib' aduītus vestimētis sed cōibus vt honestati vl̄ necessitati nil desit nil accedat nitori.

Ambrosius de offitijs li° j°.

k Vestes pullas eque deuita vt cādidas ornat' ꝛ sordes pari mō fugiēda sunt. qꝫ altey delitijs altey glozia redolet.

Hieronim' in epľa ad nepotianū.

l Inter sericū ꝛ linteamina qbus tibi videris fulgid' ꝛ formosus:intellige te nudum ꝓscissum sordidū mendicantē.

m Quid dicā de his q Hie.in epľa ābīūt ad sacerdotiuꝫ:qbus cura est vt vestes bene oleant: vt pes laxa pelle non folleat:quibus vt crines calamistro rotētur.quibus vt digiti anulis radiāt ꝛ si via humidioꝫ fiat:vix in eam pedes vestigia imꝑmāt. Hiero.ad eustochium.

n Si vir vel mulier se ornauerit ꝛ vult' hominum ad se prouocauerit:ꝛ si nulluꝫ inde sequatur damnum: iudicium tamen patietur eternum.quia venenum attulit si fuisset qui biberet. Hieronimus.

UVA. BHSC. IyR_091

o Sūt nōnulli qui cultū ſubtiliū p̄cioſa rūq; veſtiū nō putāt eſſe peccatuz. qō vz. ſi culpa nō eēt: nequaq; ꝺmo dei tā vigilā ter exꝑmeret: q̄ diues qui tozq̄baf apud iferos byſſo ⁊ purpura idut' futſz.

p Ad̄p ſola iani gr̄ia ve Gg̃. i hoc. ſtimētū p̄cioſi' q̄rit: res ipa teſtaf. qz nēo vult ibi p̄cioſis veſtib' indui: vbi ab alijs nō poſſit videri. Greg. ibidem

q Quid de hitu dicā in quo tā nō caloz ſed coloz req̄rit: magiſq; cultui veſtium q̄; virtutū inſiſtit. pudet dicere. vincūt in ſuo ſtudio muliercule qñ a monachis p̄ cium affectaf in veſtibus non neceſſitas. Bernardus ſuper. Miſſus eſt.

r Uanū coz vanitaf notitiā igerit cozpi Exterioz eni ſupfluitas iterioris vanita tis indiciū eſt. Mollia idumēta ai mol liciē idicāt. nō tm̄ curaref cozpis cultus niſi pz̄ius neglecta fuiſſet mēs iculta vir tutibus. Bernardus in apoleg.

f Quid āt ab arte calceoz ⁊ textoz mul ta abſcidere opoztet. Eteni ad luxuriam deduxerūt neceſſitatē ei' cozrūpētes artē male arti cōmiſcētes. Chriſo. ſr̄ mat.

t Nō vgines tm̄ aut viduas ſz ⁊ nuptas puta ⁊ oēs oio feias admonēdas: q̄ op' dei ⁊ facturā ei' ⁊ plaſma adulterare nul lo mō debeāt. adhibito flauo coloze vel nigro puluere vel ruboze. aut quōlibet li niamēta natiua cozrūpente medicamine ⁊ ſubdit man' ꝺo inferūt: qñ illud qō ille fozmauit: refozmare cōtēdūt. Cipzianus in libzo de hitu virginum.

u Serico ⁊ purpura idute: xp̄m ſincere induere nō poſſun. auro ⁊ margaritis ad oznate ⁊ monilib' oznamēta mētis ⁊ coz pozis pdiderūt. Cipzian' ibidem.

x Supbus āt vt magnific' vidaf ſatagit veſtiri duplicib'. idui mollib'. p̄cioſis oz nari. ſed qd eſt o homo p̄cioſioz oznatuſ niſi ſepulcrū fozis dealbatū: itus āt ſpur citia: Hia cinct' purpura croc' ⁊ byſſus i limo putreſcūt. auz ⁊ argentū lapides ⁊ gēme in luto fozdeſcūt. Dignitas ⁊ pote ſtas ⁊ puluere bonoz ⁊ gr̄ia male ſedent i cinere. Jnno. de vilitate p̄di. hūane

Artificiaf ſpēs ſupducif ⁊ facies ob ducif naturalis: tāq; bois artificiū artez ſupet creatoris. Ibidem y

Abſit vt alterius coloz cōpabil' ſit na tiuo. qnimo quū facies adulterino coloē fuſcaf: os abominabili fetoze cozrumpif Uniuerſa vanitas ois homo viuēs. Iſa ias. Quid enim vani' q̄; crines pectere: planare ceſarie: tingere genas: vngere faciem: pducere ſupcilia: qñ qdē vana ſit gr̄ia ⁊ vana pulcritudo: ois caro fenū: ⁊ ois gr̄ia ei' tāq; flos agri: Jnnocē. ibi. z

Jn cultu obſeruādū eſt q̄ a fozma re moueaf: ois viro nō dign' oznatus. ab

Adhibēda eſt aūt mūditia Tulli' non odioſa neq; exq̄ſita nimis. tm̄q; fugi at agreſtē ⁊ ibūanā negligētiā. Tulli' ac

Dim iſtaq; pulcritudinē cōtēnes ſi ex poliauerif equū emptur': ſolui iubeſ ſtra tum detrabis veſtimenta venalib'. nequa vitia cozpis lateāt. oznamēta ipa ementi b' ſuſpecta ſunt. ſiue crus ſiue brachium aſpiceres alligatū: nudari iuberes ⁊ ipz cozpus oſtendi. Mulierē inuolutā eſti mas. ſi vis illā eſtimare totāq; ſcire qual' ſit: faſciaz ſolue multū mali ſub illa latet. ad

Adoleſcēs ſi fe Sen. lxxxj. epl'a mineis oznamētis te oznaueris iniuriaz facere cogitas. Sen. li'. de mozib' ae

Ubi gr̄ia vana. ai. hō. k. m. hypocrif bd. religio. am. virginitas. e.

Atiētia. Perfacile eſt veſtem p ꝓtēptā bre. inclinato capite ice dere. velū ſup capillos dimittere ſed vez būlē patiētia oſtendit iniurie. Auguſtinus in epl'a ad probam. a

Uirtus ai q̄ patiētia dicif tā magnū ōi donū dei eſt: vt etiā ip̄i' qui nobis eā lar gif patiētia p̄dicef. Au. i li'. de patiētia b

Oēs iniqtates q̄ fiunt in ẽra ad tēpus oēs felicitates boiz maloz. oēs labozeſ iuſtoz meditāti die ac nocte legē dei nul li ſunt ⁊ tolerat oiā. Aug. ſup p̄ſ. 93. c

Fili ſi plozas: pie ploza: noli cuz indi gnatiōe noli cum typo ſupbie. vnde plan gis: qō pateris medicina eſt. non pena. caſtigatio nō dānatio. Noli repellere fla d

UVA. BHSC. IyR_091

gellū. si nō vis repelli ab hereditate. noli attēdere quā penā bēas in flagello. sz quē locū in testamēto. Aug. sup ps. 99

e Illud est magnificū si subiect' ptumelijs iudiciū dei laudes. si vexat' egritudine iudicio dei deputes. si te iopia non reuocet quo min' laudes iustitiā dei. Ambrosius sup beati imaculati.

f Null' pfect' est qui inter mala pximorū patiēs nō est. Qui enī equanimit' alienā mala nō tolerat. ipe sibi p ipatiētiā testis est: qz ab oī plenitudine longe distat. Habel qppe renuit esse: quē chaim malicia nō exercet. Sicut i tritura palee grana pmunt' sic flores inter spinas pdeunt z rosa q redolet crescit cū spina q pūgit. Hg. li°. xx. mor. sup illō. Frat fui draconū

g Patiētia vera q ipm amat quē portat nā tolerasse z odisse nō est virt' māsuetudis. sed velamētū furoris. Greg. sup ezech. hom'. 7°

Docīna viri p patiētiā noscit'. Tanto g qsqz min' oñdit' doct': qnto pficit' min' patiēs. nec enī pōt veracit' bona docēdo ipēdere si viuēdo equanimit' nesciat mala tolerare. Hg. sup euāgelia hom'. 35°

Si mēs forti itentiōe in deū dirigitur: qcqd i hac vita sibi amarū sit: dulce estiat oē qō affligit rqz putat. Hg. li°. 5. mo.

Bois suis de' flagella pmiscet: vt nobis oē qō nos i scō ōlectabat amarescat z illud icēdiū surgat in aio qō nos semp ad celeste desideriū iqetet z excitet atqz vt ita dicā delectabil'r mordax suauit' cruciet hilariter cōtristet. Hg. sup ezech.

l Postqz nō abstulit nisi qō dedit sua recepit nō nra abstulit. Hg. pmo mora.

m Hūs iob quot voces patiētie in laudē dei pcussus reddidit: quasi tot i aduersarij pectore iacula introsit z acriora valde qz sustinuit inflixit. Greg. i mora.

n In hoc mēs iusta ab iusta decernitur q oipotētis dei laudē inter aduersa cōfitet' q nō cū reb' frangit' q ñ casu gl'ie exteriōris cadit. Gregor' ibidem

o Nulla sunt bona q agim' si nō equanimiter prioz mala toleram'.

Gregorius sup ezechielem.

Patiētia est aliena mala equanimit' p p
peti: ꝫ eū quoqz qui mala irrogat nl'o dolore morderi. Greg. in hom'. sup euāgelio. Quū audieritis prelia.

Trib' modis ōt' patiētie exerceri solz q
Alia nāqz sūt q a deo: alia q ab ātiquo aduersario: alia q a prio sustinemus. a prio nāqz psecutiōes dāna z cōtumelias sustinem'. ab ātiquo aduersario tētamēta. a deo āt flagella toleram' sed i his oīb' modis vigilāti oculo semetipm debet mēs circūspicere: ne ꝫ mala pri ptrahat' ad retributiōem mali. ne ꝫ tētamenta aduersarij seducat' ad delectatiōem vel ꝓsensum delicti. ne ꝫ flagella opificis pruat ad excessū murmuratōis. Hg. sr ezech. hom'. 7.

Sepe hostis callid' quū ipatā mētem r
ad tolerātiā videt: qd ab ea maxie diligatur exqrit. z ibi scandali laqos inserit: vt quo magis res qqz diligit' eo p eā facil' patiētia turbet'. Greg. 2°. moralitū

Nūqz est patiētie virt' in psperis. ille s
vero patiēs est: q z aduersis ꝓterit': z tū a specie sue rectitudis nō curuat'.

Qui a statu patiētie Hg. xj. mo. t
añ liguaz vulnera cozuit: ipe sibi testis ē q ꝫ manifeste psecutiōis gladios nō pstreret. Greg. xvj. moralitū

Quis nō tā q ab altero tolerat: qz q ab u
ipo tolerāt' attēdat: si tm sua q portāt' ꝓsiderat: ea q ab altero inferūt' leuit' sustinet

Impatiētes dū Hg. in pastorali. x
pturbatiōi sue mime obsistūt: etiaz si qua a se trāqlla mēte fuerāt bñ gesta ꝓfundūt z in puiso ipulsu destruūt qcqd forsitan diu laboze puido ꝓstruxerūt. Hg. ibi.

Ipa q mat' est oīm custosqz vtutū p im y
patiētie vitiū virt' caritatis amittit'.

Plerūqz iō patiētes Hg. ibidē z
videmur: qz retribuere mala nō possum' sz qui idcirco malū nō retribuit qz nequaqz valet: pculdubio patiēs nō ē. qz patiētia nō in ostensione ingrit' sz in corde. Hg. i hom'. sup euāgelio. Quū audierit'

Nō est pfecte bon': nisi qui fuerit etiā ab
cū malis bon'. bon' enī nō fuit: q malos

UVA. BHSC. IyR_091

tolerare recusauit. Greg. ibidem

ac Nō bōa patiētia est: cū possis eē liber fuū te pmittere fieri. vera patiētia est pati vel agere ꝯ qō libeat sz nō ꝑter qō licet. Ber. 2°. de ꝓsideratiōe ad eugeniū.

ad Pauptatē equo aio ferre virt' patientie est. sponte appetere sapie laus ē. Sūt q paupes esse volūt eo tñ pacto: vt nihil eis desit ꝛ sic diligūt pauptatē: vt nullam patiāt iopiā. Sūt ꝛ alij mites: sz q̄diu ꝺz vel agit nisi ꝑ eoꝝ arbitriō. sz q̄ lōge sūt a patiētia: appet si leuis ocīat occasio.

ae Prim' grad' Ber. i quodā ſmōe patiētie ē nō incipere iustitiā. scōs post q̄ inceptū est equalib' nō vidicari. Tertius est nō facere vexāti ea q̄ passus ē: sz qescere. Quart' tribuē seipm in patiēdo mala. Quit' ꝛ āpli' tribuere q̄ ille vult q fecit. Sext' nō odio hr̄e q opat h. Septim' diligere. Octau' bñfacere. Non' deū ꝑ ipo deꝑcari. Chriſo. ſup illō mat. v. Audistis qz dcm ē ātiqs occm ꝑ occo.

af Nihil ita ꝓfusiōem facit gerēti mala: sicut fortis tolerātia patiētis ꝛ neq in verbo neq in ope reddere vindictā. Chriſo. ſup epla ad hebꝛeos ſmōe. xxx.

ag O tu qui reus es: noli exiliū tuū cum meroꝛe suscipe. Nō enī mereberis misericordiā: si irascēris ad penā. qn potī' intelliges te dignū q̄ patēis ꝛ quū te būilia pēis atz dixeris iustū de te factū iudiciuz forsitan miricordiā ꝓseqūris ab eo q pōt post dānatiōem ad pristinū te statū reuocare. Origenes sup ezech. homl. x.

ab Qui cū oi būilitate siue digne siue idigne depositi sūt deo iudiciū derelinquūt ꝛ patiēter sustinēt qō de se iudicatū ē: isti ꝛ a deo miricordiaz ꝓsequēt ꝛ frequēt ēt ab hoīb' reuocāt ad pristinuz gradū ꝛ ad gl'iam quā amiserāt. Origenes ibidē

ai Magna virt' est si nō ledas a quo lesus magna est gl'ia. si cui nocere potuisti pcas. Nobile vindicte gen'est ignoscere victo. Hugo libꝛo. z. de aia

ak Impatiētia est ipetuosuz ai motū non refrenaē. Hugo i li°. de claustro aie

al Patiētia est honestatis aut vtilitat' cā reꝛ arduaꝝ ac difficiliū volūtaria atz diu turna ppessio. Cassio. sup ps.

Patiētia religiosi viri est laboꝛ ac doam loꝛ oiz spe futuraꝝ reꝝ ꝛ amoē dñi grata tolerantia. Cassio. sup ps.

Patiētia est q̄ oia vincit aduersa. nonan colluctādo sz sufferēdo. nō murmurādo. sz gr̄as agēdo. ipa est q̄ fecē toti' voluptatis abstergit. ipa est q̄ limpidas aīas deo reddit. Cassiodoꝛus ibidem

Nihil pōt eē foꝛti' nihil egregi' q̄ audao dire noxia ꝛ ñ rñdere ꝯria. Cassio. sup illud ps. Ego āt tāq̄ surd' ñ audiebā

Quis qz nō hz arma rsultatiōis raptap rib' suis ꝑbar esse tenibil'. nō enī aut coꝛ nu valet aut dente ꝓtēdit. aut fuga psumit sz manib' latronis patiēter acqescit. duz nulla se reluctatiōe defendit sic famli xpi Cassiodoꝛ' sup illud ps. Oppꝛobꝛiū bominū ꝛ abiectio plebis.

Volūtarie deo sacrificāt q iter āgustiaq as passionū iugiter gr̄as agūt. Cassio. sr̄ illō ps. Volūtāie sacficabo tibi

Patiētia est virt' ꝓtumeliaꝝ ꝛ oīs adar uersitatis ipet' equanimit' poꝛtans.

Equaliter se Tulli' in rethoꝛica asf in aduersis gerere. qd aliud est: q̄ seuiē tē foꝛtunā in adiutoꝛiū sui pudoꝛe victaz ꝓuertere.

Valeri' maxim' li°. z. de memo. dictis.

Tarētin' ituēs villicū suuz male meriat tū sumpsissem igt supplicіuz nisi tibi irat' eēm. Maluit inquit ipunitū relinqre: q̄ p irā āpli' iusto puniē. nimis liberalis tarētini athice moꝺratio. qz aliū quē pot' castigaret inuenerat. i. seipm.

Bñ mozigerat' Valeri' ibi. li°. 4. auuenter ꝛ ꝓtumelie patiēs estimari nō pōt

Nihil ipatienti' i Sen. ad lucil'. axpitia q̄ rōnes audire dedignat.

Feras nō culpes qō Sen. i epl'is aymutari nō pōt. furoꝛ fit lesa sepi' patiētia

Libēter feras Sen. in ꝓuerbijs azqō necesse est. donec patientia vincat.

Xenophon male Sen. de moꝛib' badicēti sibi cuidā: tu inqt maledicere didicisti. ego ꝓscia teste didici maledicta con

UVA. BHSC. IyR_091

tēnere. Jn puerbijs philosophꝫ.

bc Taci⁹ in senatu lucio metello maledi cēti sibi: facile est inquit in me dicere: qz ego rūsur⁹ non sum. potentia ergo tua nō mea accusanda est patiētia.

bd Diogenes Jn puerbijs pbozꝫ: cū illi dixisset quidā vituperāt te multi. oz inqt sapiam ab insipiētib⁹ feriri. esse me liozez indicat lingua quē carpit.

be Putas ne me Jn puerbijs pbozꝫ luctuosuz nō esse: q̄ de tua innocētia sup pliciū sumat: sed feramus equo aio. ꝛ vta mur fozo qō sors ꝓcessit. donec inuicta felicitas finē malis iponat.

Seneca in epla ad paulum.

Ubi ꝓsolatio. b. i. k. ꝓuitiū. b. m. n. cozrectio. b. p. cupiditas. m. detractio. ak. doctrina. n. doloz. b. k. fozti tudo. z. ab. būtilitas. b. iuria. e. f. g. h. l. ira. g. k. ae. am. artustitia. p. magnimitas. er. māsuetudo. b. ip. martiriū. d. e. f. murmur. f. passio. x. reuerētia. a. societas. c. tribulatio. a. b. p. z. ag. virt⁹. a. f. vita. m. n. q. volūtas. a. b.

a Arentes. Amāduꝰ est genera p tozꝫ. sed p̄ponēdus est creatoz.

Augustinus in quodā sermone.

b Est appzobāda liberalitas: vt pzios semis tui ñ despitias si egere cognoscas non tñ vt illi ditiozes fieri velint ex eo qō tu potes ꝓferre in opib⁹. Amb. ō offi.

c Nō iurioſe negligit mīrem nec mī negak q̄ ō cruce ēt agnoscit. Religiosiozes mōstrāt copule mētiū q̄ cozpoꝝ ꝛ cozpali necessitati p̄scriptoꝝ celestiuz fozma p̄ fertur. Ambzosius sup lucam.

d Jprim⁹ gradus pietatis ē iste vt quos actozes tibi voluit esse de⁹ honozes obsequijs. abstieas ꝓtumelijs nec vultu ledēda est pietas pentū. Amb. sup illud mat. xix. Honoza patrem ꝛc̄.

e Mereꝰ cecitatis sue subire supplicium: q parētū vult⁹ tozuo visu despexerit ꝛ elatis oculis leserit pietatē. Hie. tractās illud. Honoza patrez ꝛ ma.

f Dū dñs eēt occupat⁹ in officio p̄dicandi. suggessit ei quidā de pīe ꝛ matre ꝛ fratrib⁹ insidias ei tēdens: vt spūali opi carnem ꝛ sanguinē anteferret. Hie. sup illud mat. xij. Ecce mī ei⁹ ꝛ fratres ꝛc̄.

Si te caro a pīe sepat: tādiu noscas carnis copulā: q̄diu ille suū nouerit creatorē. Hie. sup illud. Honoza pīem ꝛc̄ g

Ob amoze xp̄i obmittēda ē sepultura pīis p⁹ cui⁹ amoze null⁹ relinq̄t ihumat⁹ Hie. sup illud. Dimitte moztuos sep̄. b

Gladiū tenet hostis vt me pimat ꝛ ego de mīis lacrimis cogitabo. Hieronim⁹ in epla ad heliodoꝝ. i

Si necessitas venerit vt amoz pentuz siue filioꝝ amozi dei cōpet. ꝛ ñ possit vtq̄ q̄ fuari odiū in suos: pietas i deū fuāda est. Hie. sup illud mat. x. Qui amat patrem aut matrem ꝛc̄. k

Diligam⁹ illos qui nobis cognatione cōiuncti sūt. ꝛ quos pxios nouim⁹ diliga mus ꝛ quos aduersarios in via dei ꝓpati mur odiēdo ꝛ fugiēdo nesciam⁹. Greg. in quadam homl. sup euāgelia. l

Fili: vinū nō bīt. Quid mihi ꝛ tibi est mulier: Ut qd fratres sic rūdit xp̄s: vtiq̄ pp nos: vt cōuersos ad deū. iā ñ sollicitet carnaliū cura pentū. ꝛ necessitudies ille nō ipediāt exercitiū spūale. Quādiu enī ō mūdo sum⁹: debitozes nos ꝓstat eē pentuz. at postq̄ reliqm⁹ nosmetip̄os: multo magis ab eoꝝ sollicitudie liberi sumus. Bernardus super cant. sermone. 28. m

Nō licet simpliciter odio bīe pentes sed si voluerint plus diligi: in hoc odio habeank. Chriso. sup illud mat. x. Qui amat patrem ꝛ matrem ꝛc̄. n

Dū xp̄s psuaderet populo q̄ esset filius dei: diabol⁹ pcurauit aduentū matris vt turbe videntes pentes carnales: diuinitatis eius obscuraret naturā. Chriso. sup illō mat. xij⁹. Ecce mī ei⁹ ꝛc̄. o

Docet nos xp̄s vsq̄ ad vltimā respiratiōem pentū diligētiā bīe. qz enī alijs mulierib⁹ astantib⁹ nihil dixit: docet nos pl⁹ aliqd impēdere pentib⁹. Sicut ei aduersantes genitozes ad spūalia nosse nō debet: ita q̄ nihil ipendunt oia debet eis p̄bere ante alios qz genuerūt qz aluerūt. Chriso. sup illō. Mulier ecce fili⁹ tu⁹ ꝛc̄. p

UVA. BHSC. IyR_091

q Qđ enī est in herbis aut in arboribꝫ humoꝛ hoc est in hoibꝫ amoꝛ. Sicut enīz herbe ꝛ humoēs nascūt ꝛ crescūt: sic homines p amoꝛē icipiūt ꝛ augēt. Humoꝛ qdē de radicibꝫ ascēdit in herbā. de herba āt nō reuertit ad radices. sz sursū trās mittit in semē sic ꝛ amoꝛ de pentibꝫ ascendit in filios. de filis āt nō reuertit ad pentes. iō pentes quidē diligūt sz nō sic diligūt a filijs. qz sicut herba nō deoꝛsū sed sursuz ad semē trāsmittit hūoꝛez sic ꝛ hō ñ ad pentes sed ad ꝓcreādos filios trās mittit affectū. Chrisostomꝫ sup illud mat. xix. Relinquet homo ꝛc̄.

r Uiscus amoꝛ possessiōis affectꝫ ꝓgnationis. cupiditas honoꝛis. voluptas carnis quibꝫ aīa irretit ne pēnis ꝓtēplatiōis ꝑ plateas hierlm currere possit. Beda sup illud mat. xix. Ecce mater tua

f Filios ꝛ pentes si aduersi sunt alienata debemus volūtate ꝓtēnere. Sepe enī quos flāma non fruit quos ferrū nō subdidit necessitudinū blādimēta flexerunt Cassio. sup illud p̄s. Inīquos odio ꝛc̄.

t Quē alienū tibi fidū inuenies: si tuis hostis fueris: Qui fallē audebit pentes qualis erit in ceteros.

Cassianꝫ in quadā epla

u Uelle a sole solis raditū ꝛ nō lucet riuū a fonte ꝛ aresciť. ramū ab arboꝛe ꝛ excicať mēbꝝ a coꝛpe ꝛ putresciť. sepa filiū a deuotiōe p̄na ꝛ iā nō est filius sz frať ꝛ collega illoꝝ ỏ qbꝫ ỏz. vos ex p̄e diabolo estis. Petrꝫ ra. in quodā sermōe

x Justissime quadā pari vindicta pentū ac deoꝝ violatio expiāda est.

y Becꝫ ipatoꝛ cū Valeriꝫ lī. j°. decīū filiū suuz ipiali diademate ꝓponēt insigniri renuit filꝫ dicēs. Uereoꝛ ne si fiam ipatoꝛ dediscā esse filꝫ. Malo non esse impatoꝛ ꝛ būilis filꝫ q̄z ipatoꝛ ꝛ filꝫ indeuotꝫ. Impet pater meꝫ meū imperiū sit parere būiliter ipanti. Mā parētū affectū exuit. q mole suppoſita filiū extinguit Prius enī alēdi ꝛ nutrīēdi sunt pueri ꝛ quū p̄cesserint quos p̄cedere debēt iuite ascendāt. Valerius maximꝫ lī. 4.°

Surdū te parētibꝫ tuis p̄sta. bono aīo male p̄cāť ꝛ si vis eē felix oza ỏos: ne qd tibi ex bis q̄ optāť veniat. Mō sūt bona q̄ in te ꝓgeri volūt. Sen. xxxj. epla z

Ø q̄z inimica sunt nobis vota nr̄oꝝ. eo ab qdē infelicioza quo cessere felicī.

Seneca. lx. epla ad lucilliū.

Jā nō admiroꝛ si oīa nos a ṗma pueri ac tia mala sequāť. inter execratiōes pentū creuimꝫ. exaudiāt dij quoq̄z nr̄az ꝑ nobis vocē gratuitā. Seneca ibidem

Cōtēptū tibi oīm opto. quoꝝ tibi pen ad tes copiā optauerūt. Sen. 32. epla

Jratꝫ filio ip̄e te coberce p̄ſ. filio mo ae desto nūq̄z graue ē qỏ p̄ iubet ipossibile

Socrates in ꝓuerbijs pboꝝ

Jnfrogatꝫ gatꝫ cū plures filios bret: af qs eoꝝ nequioꝛ eēt: qui tibi inqt ṗmꝫ obuius fuerit. Jn ꝓuerbijs pboꝝ

Ubi amicitia. bo. ꝓiugiū. e. coꝛrectio z. dilectio. g. b. glia bona. b. liberalitas. i monachꝫ. k. z. reliquere. g. l. sapia. u. virtus. d.

Assio. Jnspice vulnera pēdē a p tis. sanguinē moriētis. p̄cīū redimētis. cicatrices resurgentis. caput bz iclinatū ad oscūlādū. coꝛ aptū ad diligendū. bꝛachia extensa ad āplexādū totū coꝛpꝫ expositū ad redimēdum. Hec q̄ta sint cogitate. hec i statera vr̄i coꝛdis appēdite: vt totꝫ vobis figať in coꝛde: q totus p nobis fixus fuit in cruce.

Multos fi Aug. i lī. de vgitate b lios deus fecit vnicuſ filius dei emit sibi fratres sanguine suo. pbatꝫ repꝛobatus redemit venditꝫ. honoꝛauit iustificatꝫ. viuificauit occisus. venditis rebꝫ nr̄is nullus malus eaꝝ p̄cīū accipimꝫ q̄z nosip̄os: qz talibꝫ implicati nr̄i nō eramꝫ.

Fusus est sanguis Aug. i fmōe c medici ꝛ factū est medicamētū frenetici. Augustinus in libro ꝙ quinq̄z hereses

Filius dei ad crucē ducit. expalmať q d est vera palma victoꝛie. spinis coꝛonať qui peccatoꝝ spinas venit ꝓfrigere. ligatur qui soluit ꝓpeditos. ligno suspēdit q erigit elisos. aceto potať fons vite. discī

UVA. BHSC. IyR_091

plina cedit sal' vulnerat. vita mozt'. occidit ad tps vitā mozs vt in ppetuuz a vita occideret mozs.

Aug. in libzo de octo vrtutib' caritatis

e Nō vlla res offitioz labozē ad poztā da onera alioz facit libēt ipēdi: nisi quū cogitam' q̄ta p nobis ptulit dns.

Augustinus de verbis apli.

f Hō fact' est hois factoz vt sugēt vbēa regēs sidera vt esuriret panis: vt sitiret fons. dozmiēt lux. ab itinere via fatigaretur. falsis testib' veritas occultaret. iudex viuoz t mozt uoz a iudice mozt ali iudicaret. ab iniustis iustitia dānaret. flagell' disciplina cederet spinis botr' cozonaret in ligno fūdamtū suspēderet. vtus infirmaret sal' vulneraret vita mozireť.

Aug. in smōe de natali dñi

g Cōgruit nře deuotiōi vt qui dñi crucifixi passiōem celebzaturi sum': repmēdarū carnalitū voluptatū crucē nobis ipi ēt faciam'. Aug. in smōe de xl'

b Quē vis ptēnere: ptiū ei' attēde t cū mozte xpi totū mūdū appēde.

i O mūde imūde Aug. de vbis dñi venit qui te redemit t turbaris t tūc vis eū pdere: qñ ille te dispositi liberare.

Aug. scdo libzo de summo bono

k Fratres: vt a peccato sanemur xpz crucifixū ituemur. quō q ituebāt serpētem eneū in deserto nō pibāt mozsib' serpentiuz. sic qui ituet fide xpi mozte sanant mozsib' peccatoz. Au. sup iobem.

l Noli tm amittē bnficiuz o bō pterea xps dānatiōi mozt is se subdidit vt te a iugo dānatiōis erueret. Ille suscepit mozt is fuitutē: vt tibi tribueret vite ēne libtatē. Ambzosi' sup. Beati imackati

m Stultū est cū gladijs q̄rere eū q vltro se offert. t i nocte p pditozem iuestigare quasi latētez qui quotidie in tēplo docet. sed factū ꝓgruit tēpori t psonis. qz cum eēnt tenebze in tenebzoso tpe: tenebzosū op' exercebāt. Ambzosius sup illō mat. xxvj. Cū gladib' t fustib'.

n Auctoz pietatis i cruce pēdēs testamtū pdidit. singul' pietatis opa distribuēs apl'is psecutiōem. iudeis cozp'. pi spūz vgini paniphū. latroni padisū. peccatozi ifernū. xpianis penitētib' crucē. Ambzosius in quodam sermone.

O stulte t cece grex sacerdotū: nūqd o ipossibile erat ei ō puo stipite ligni descēdere. q descēdit a celoz altitudie: Nūqd tua vincula possent illū tenere: quē celi ñ pñt cape. Non venit vt se liberaret q sub fuitute nō erat: sz vt nos de fuitute redimeret. Ambrosi' sup illud mat. 27. Si rex isr'l est: descende tc.

Boles dñe nō tua vulnera sz mea. nō p tuā moztē sed nr̄am infirmitatez.

Fraudulēta pmissio Amb. sr̄ lucā q mai' fecit surgēs de sepulcro t nō credit nec si de cruce descēderet crederetis. Hie. sup illud mat. 27. Descēdat de cruce t credimus ei tc.

Dis creatura ꝓpatit xpo mozitēti. sol r obscurat. terra mouet. petre scidūt. velū tēpli diuidit. sepulcra aperiūt. sol' miser bō nō ꝓpatit p quo solo xps patit.

Cōspui voluit vt nos Hie. sup mat. s lauaret velari voluit: vt velamen culpe t ignozātie a cozdib' nr̄is auferret. in capite pcuti: vt caput nr̄m. i. adā sanitati resti tueret. collaphis cedi t verbis deridi vt nos ei labijs t maib'. i. vbis t opibus applaudam'. Hie. in quodā smōe

Tradit' est ihesus militib' verberāduſ t t illud sacratissimū cozpuſ pect' q̄z dei capax flagella sūpserit. Hie. sr̄ mat. i fine

Cū eni posset nobis etiā nō mozitēdo u succurrere: voluit tū boib' mozitēdo subuenire. qz nos videlicet min' amass z. nec vim sue dilectōis nobis oñderet nisi boc qō a nobis tolleret ad tps ipe sustineret

Nihil a deo gra Hg. li°. xx. moz. x ue qō non equanimit tolleret. si xpi passio ad memoziā reducat.

Gzegozius in quadam epla

Nā tāto deus ab boib' digni' honerā y dus est: q̄to p boib' indigna suscepit.

Caput āgelicis tremebūdū Ibi. z spiritib' densitate spinaz pungit. facies pulcra pze filijs boim sputis iudeoz de

q3

UVA. BHSC. IyR_091

turpak ocki lucidiozes sole caligāk i moz
te.aures q̄ audiūt āgelicos cant⁹ audiunt
peccatoz isul⁹.os qō docet āgelos felle
ꝛ aceto potak.pedes quoz scabellū ado
rak cruci clauo affigūk.man⁹ q̄ fozmaueīt
celos sūt in cruce extēse ꝛ clauis affixe.
coz⁹ verberak.lat⁹ lācea pfozak ꝛ quid
plura:nō remāsit in eo nisi lingua vt pro
peccatoz⁹ ozaret ꝛ mīez discipulo ꝓmē
daret. Bernard⁹ in quodā smōe.

ab Passio tua dñe Jesu vltimū ē refugiū
singulaē remediū.deficiēte sapia.iustitia
nō sufficiēte succūbēt⁹ merit⁹ illa succur
rit.quū tū defecerit vt⁹ mea ñ ꝓturbaboz
nō diffido scio qd faciā.calicez salutaris
accipiā. Ber.sup cāt..smōe.22.

ac Quid tā efficax ad curādū ꝓscie vulne
ra nec ñ ad purgādā actē mēt⁹ q̄ xp̄i vul
nez sedula meditatō. Ber.sr cāt.s.62

ad Jn passiōe dñi tria spāliter ꝓueit itue
ri.op⁹ modū cām. Mā in ope qdem patia
in modo būtlitas.in cā caritas ꝓmēdak.
patia singularis.būtlitas admirabik.sed
caritas inestimabilis.
Ber.sup cāt.sermōe.63.

ae Pr̄ ignosce eis qz nesciūt qd faciūt.xp̄s
flagellis cesus.spinis cozonat⁹.clauis cō
fossus.patibulo affixus. oppzobzijs satu
rat⁹:oim tū doloz imemoz ait ignosce illi
Hinc multe miserie cozpis. hic dolozes
hic miseratiōes.hic oleū exultatiōis.hic
gutte sanguinis decurrētis in terraz.
Ber.sup cant.sermone.xxiij.

af Quā dulciter dñe iesu cū hoib⁹ ꝓuersa
tus es. q̄ abūdāter multa ꝛ magna bona
hoib⁹ largit⁹ es:q̄ fozditer tā indigna tā
aspa ꝛ dura p hoib⁹ passus es. dura vba
durioza verbera durissima supplicia.

ag O duri ꝛ i Ber.sup cāt.smōe.xv.
durati ꝛ obdurati filij adā:quos nō emol
lit tāta flāma: tāta benignitas: tā ingens
ardoz amoris:tā vehemēs amatoz:q pro
vilib⁹ sarcinulis tā p̄ciosas merces expē
dit. Bernardus ibidem

ab O bone iesu qd tibi est? Mā ozi nos ō
buim⁹ ꝛ tu soluis.nos peccauim⁹ ꝛ tu luis
opus sine exēplo.gr̄a sine merito.caritas
sine mō. Ber.in quodā sermōe

Mōne sat⁹ ꝓpt̄ te vulnerat⁹ sum: nūqd al
p iniqtate tua afflict⁹ suz. Cur addis affli
ctiōem afflicto? Magis aggrauāt me vul
nera peccati q̄ vulnera cozpis mei.

Scio q̄ merita mea mihi Jbidē ak
nō sufficiūt qō mihi deest audack vsurpo
ex viscerib⁹ xp̄i.q̄ mīficozdia affluūt nec
desūt fozamia p q̄ defluāt. Patet enīz ar
chanū cozdis p fozamia cozpis patēt vi
scera mīficozdie dei nr̄i in quib⁹ visitauit
nos oziens ex alto. Ber.i quodā ser.

Dilexit nos de⁹ dulciter: sapiēter:foz al
titer.dulcit nēpe dixeri q̄ carnē iduit. sa
piēter q̄ culpā vitauit.fortiter q̄ moztez
sustinuit.sed sup oia t̄ddit te mihi amabi
lē bone iesu calix quē bibisti op⁹ nr̄e redē
ptiōis.hoc eni oio amozē nr̄m sibi vendi
cat.hoc inquā nr̄am deuotiōem bladi⁹ al
licit.iusti⁹ exigit.arti⁹ stringit ꝛ vehemti⁹
afficit. Ber.sup cāt.smōe.xx.

O hō vide q̄ p te patioz. Mō est doloz am
sicut quo crucioz ad te clamo q̄ p te mozi
oz. Vide penas quibus afficioz.vide cla
uos quibus ꝓfodioz cū sit doloz tātus ex
teriōz:iteriōz est plāctus grauioz:quū te
tā ingratū expioz.
Ber.in psona dñi in quodam sermone

Vere defta erat iudea . vacua iustitia an
plena peccatis.quā de⁹ plantauerat.oēs
ppḥe coluerāt. Jlla āt nulluz fructū.pdu
cit nisi spinas acerrimas q̄bus dñm suuz
cozonauerat. Chrisо.sup mat.z.ca.

Que nobis erit ꝓtumelia postq̄ xp̄s ao
hec passus est.neq̄ ei vna pticula .sz totū
cozpus iurias patiebak.caput p cozonā
man⁹ p arūdinē.os p acetū: facies ispue
bak.gene velabāk.ꝛ tādē totū cozpus in
cruce extēdik ꝛ pfozak.
Chrisostom⁹ sup mat.c.27.

Si passio redēptoris ad memoziā re ap
ducik:nihil tā duz ē qō ñ equo aio tollē
tur. Perua eni tolleram⁹:si recozdemur
qd biberit ad patibulū qui nos iuitat ad
celū. Jlle eni oppzobzia irrisiōes ꝓtume
lias alapas:sputa:flagella:spineaz cozo
nā crucēq̄ sustinuit.ꝛ nos miseri ad nr̄az

UVA. BHSC. IyR_091

ꝓfusiõem vno ſmone fatigamur. vno ỽbo delꝫcimur. Ysidorus de sũmo bono

aq Magna miſericordia vt dñs mũdi acci peret formã ſui. panis eſuriret. fons ſiti ret. lux obſcurareſ. virt⁹ infirmareſ. vita morireſ. redẽptor vẽdereſ. vt hõ vendit⁹ redimereſ. Caſſiodor⁹ ſup illõ ps. Magna miſericordia dñi.

ar Ubi ꝑnceps tãta afflictiõe plãgebat: qs illo ſiente nõ fleret: qs illo dolẽte nõ gemeret: qñ ꝑ gemmato diademate rex ci nerẽ geſtabat in capite: can⁹ puluere non etate. Caſſiodor⁹ ſup ps. ſo

as Xps in die crucifixiõis ſue ſic obũbra tur atq; defenſus eſt: vt nec aim⁹ ei⁹ cõfu ſiõem aliquã patereſ: nec caro ipi⁹ corru ptiõis iniuriã ſuſtineret. Bñ diffinita eſt paſſio dñi. dies belli .ſ. qñ diabolo victo ifernoꝝ claustra dirupta ſũt. captiui libe rati ſũt. Caſſio. ſup illud ps. Obũbraſti caput meuꝫ in die belli.

at Effuſio ꝑ iuſtis ſanguis iuſti tã potẽs fuit ad ꝑuilegiũ: tã dies ad ꝑciũ vt ſi vni uerſitas captiuoꝝ i redẽptore ſuũ crede ret: nullũ tiranica vincula retinerẽt. Leo papa in ſermone. vij. menſis.

au Quid feciſti dulciſſime puer vt ſic iudi careris: Quid ꝓmiſiſti o amãtiſſime iuue nis: vt tã viliter tractareris: Quid ſcelus tuũ: q̃ noxa tua: q̃ cã mortis: q̃ occaſio dã natiõis: Ego ſum tui cã doloꝛis tue cl'pa occiſiõis. Ego tue paſſiõis liuor tui cru ciat⁹ labor. tue vie meritũ. tue vindicte fla gitiũ. Anſelmus

Ubi aſcẽſio. k. l. crux. bũilitas. b. icar natio. i. k. ꝑditio. a. b. ꝛ̃ſurrectio. c. tribu latio. a. r. xps. a. b. h. Paſtor vbi ꝑlat⁹

a Atria. Cui pegrinatio dulcis p eſt nõ amat ꝑriam. Si dulcis eſt patria: amara eſt peregrinatio. tota die tribulatio. qñ in ꝑria nõ eſt dele ctatio. Auguſtinus ſup illud ps. In die tribulatiõis. m. cla. ꝛ̃.

b Odit valde ꝑriaꝫ: qui ſibi bene putat quũ pegrinat. Aug. ſup ps. 93.

c Nõ ſolũ dñs ꝛ caput ꝑphaꝝ q a moy ſe ꝑpha noiaſ. ſed helias ꝛ ceteri ꝑphe minus in ꝑria q̃ in ceteris ciuitatib⁹ ſunt bonoꝛati. qꝛ ꝑpe modũ naturale ẽ ciues ciuib⁹ iuidere. nõ enĩ ꝓſiderãt pñtia viri opa. nõ virtutẽ. ſed fragilis recordanꝫ in fantie. quaſi nõ ꝛ ipi ꝑ eoſdem etatis gra d⁹ ad matertã etatẽ puenerit. Beda ſup illud luce. 4. Nemo ꝑpha i ꝑria ſua

Nimis dulcis eſt recordatio ꝑrie. q̃ i d hoſtili fra ꝑbaſ exiſtere. nã q̃to hec ama ra ſentiꝫ: tãto fit illa ſuauioꝛ. de loco enĩ pegriuatiõis ꝑprij domicilij creſcit affe ct⁹. Caſſio. ſup illud ps. Sup flumina babilonis ꝛ̃.

Nemo põt diligere qõ hitatore itelli e git nõ amore. Unicuiq; ꝑria ſua carioꝛ ẽ dũ ſupra oia saluũ fore q̃riꝫ vbi ab ipiſ cu nabulis ꝓmoraſ. Feris datũ eſt agros ſil uaſq; q̃rere. boib⁹ ât foẽs patrios ſup cũ cta diligere. Aues ipe p aera vagãtes p ꝑrios nidos amãt. erratiles fere cubilia dumoſa feſtinãt. voluptuoſi piſces cauer nas ſuas pquirũt. cũctaq; aialia ibi ſe no rũt refugere: vbi lõgiſſima capiunt etate cõſtare. Caſſio. liº. jº. epla. xx.

f Ut ait quidã. neſcio qua natale ſolum dulcedie cũctos ducit ꝛ imemores nõ ſi nit eſſe ſui. Magnũ virtutis ꝑncipiũ eſt vt diſcat paulatim exercitatus aim⁹ viſibi lia ꝛ trãſitoꝛia ꝑmũ ꝓmutaꝛ vt poſtmodũ poſſit derelinquere. Belicatus ille eſt ad huc cui ꝑria dulcis eſt. foꝛtis ãt tã cui oẽ ſolũ ꝑria eſt. pfect⁹ vero cui mũd⁹ exiliũ ẽ Hugo ỽ ſcõ victoẽ i didaſcalicõ liº. 3º. c. 2

g Nõne exultauit bꝛut⁹: nõne exultauit eneas: Jn eoꝝ tñ exilio non degenerauit troiana nobilitas. Petr⁹ ra.

h Eque ỽtutis eſt ꝛ bona ꝑrie auxiſſe ꝛ eius mala in ſe trãſferre voluiſſe.

Valerius maxim⁹ liº. jº.

i Patria enĩ carere nõ eſt malũ. qꝛ foꝛ ti viro oĩs locus ꝑria eſt. Socrates enĩ nõ ſtulte exilij libertatẽ domeſtice ſuituti antepoſuit. Agelli⁹ liº. jº. ca. xv.

k Ꝑriam meã trãſire nõ poſſuꝫ oĩ vna ẽ. extra hãc nemo ꝓjci ꝑt. Nõ ꝑria mihi inꝺicit ſed locus. Jnquãcũq; frã venio in meam venio. nulla exiliũ eſt. ſed altera

UVA. BHSC. IyR_091

pria est. pria est vbicūq; bñ est. Illud aūt p qđ bñ est in hoie: nō in loco est. Si eni sapiēs est pegrinat' si stult' exultat.

l Nemo priaz Sen. ō remedio fozt. diligit qz magna. sz qz sua. Ulixes sua sa xa ythace pparat quēadmodū agamenō ad micenaz nobiles muros. Sen.

Ubi amicitia. bo. doloz. q. bonoz. d. r.

a Nuptas. Non tibi displiceat p pauptas tua. nihil ea potes ditī' iuenire. Uisus nobis est q locu plex sit. celū emit qb' thesauris conferri possit qđ pauptati videm' idultū. vt ad re gnū celoz veiret: diues possessiōe sua ob tinere nō potuit nunc obtinet vt ptēptu p ueniat. Aug. de verbis apli fmōe. 28.

b Bonū est facultates cum dispēsatiōe paupib' erogare. melī' p intētiōe sequen di oīm insimul donare z absolutū sollici tudine egere cum xpo.

Augustin' de eccliasticis do.

c Dis phie magra nobis est iopia. Nō ita laudam' ioseph quuz frumētum distri buebat: sicut quū carcerez bitabat.

d Hi sūt paupes Aug. sup ps. 76. spū. q qñ faciūt aliqđ bonū deū laudant. qñ aliqd mali se accusāt. Au. ō vbis oīi

e Fecūdus est ager pauperz. cito reddit donātib' fructū. via celi est paup. p quem venit ad pīem. incipe erogare: si ñ vis er rare. Aug. de verbis oīi.

f Pauper dei est in aīmo nō in sacculo.

g Nihil gui': q; vt Au. sup ps. xxxj. fratres nros paupiozes supbo oculo de spiciam'. pfozmes nobis intolerabili re pellam' fastidio. nra idignos gra iudicā tes. qz sunt inopes cū pauptas facilī' deo q; thesaurus acceptioz. Amb. sup illđ ps. Increpasti supbos.

h Ob hoc maxie amāda est pauptas. qz a quo amaris oñdit. q ppe nō hz adulatō nē comitē sibi pcētē. foztunā hois z non psonā amātē. Hie. in quadā epla

i Difficili' arrogantia q; auro z gēmis carem'. His eni abiectis interdū glīosis tumem'. z venerabilē pauptatē populari aure offerimus. Plus enim est animum deposuisse q; cultum.

Hieronimus epistola. c. xx.

k Nō absq; amictu lineo incedere: sed pciū vestiuz lineaz nō habere laudabile est. Modica esca in hamo ponit vt ma tronaz i eo sacculi ptrahāt sic bestie: sic aues sic capīūt z pisces.

Hie. in epla ad nepotianū.

l Natus in paupe domo z in tugurio ru sticano q vix milloz pane crebzatio rugi entē faciare ventrē poterā: nūc simulā z mella fastidio. Hieronim' ibidē

m Pauptas inopia mētis ē. nō in q;titate possessiōis. nā cui cū pauptate bñ puenit diues ē. Bg. sup ezech. bok. 6. fe pī

n Cum quosdam pauperes aliqua rep hensibilia ppetrare cōspicitis: nolite de spicere. qz foztasse quos supfluitas tenuis sime p̄uitatis inqnat: caminus pauptatis curat. Gregozius in homl'. Homo quidam erat diues.

o Offerēda est eis cōsolatio quos cami nus pauptatis excoquit. atq; illis inferē dus est timoz. quos cōsolatio glie tpalis extollit. Gregozius in pastozali

p Pauptas est manudoctrix quedaz in via que ducit ad celum. vnctio athletica. exercitatio quedam magna z admirabil' poztus tranqllus. nihil opulenti' eo qui pauptatem sponte diligit. z cum alacrita te sus cipit.

Chriso. fmōe. xvlij. sup epla ad hebzeos

q Semp diues est xpiana pauptas nec pauet in isto mondo indigentia labozare cui donatum est in omnū rerum domino omnia possidere. Operātibus ergo que bona sunt non omnino metuēdum ne eis desit facultas operādi. cum z in duobus minutis euāgelice illius vidue sit lauda ta deuotio. z pro calice aque frigide pre miuz habeat gratuita largitio. Ex affecti bus enim piozum benignitatis mensura taxatur. z nūquā eum miserandi efficatia deserit. in quo misericozdia ipa non defi cit. Leo papa fmōe. 4. de. xl.

r Paupertatis tres sunt species. Sunt

UVA. BHSC. IyR_091

enim quidam qui rebus temporalibus egent sed inuiti. ⁊ hec vocari egestas solet. egent enim rebus ⁊ egent bona volũtate. qua dittius nihil esse potest. Sũt alij qui rebus abundant. sunt tamẽ pauperes spiritu. ⁊ hec est aurea pauptas. quia licz affluant diuitie. corda tamẽ nolunt apponere. Tertia est mediocritas: quam philosophi vocant fragilitatem que est volũtaria.

Hugo de claustro anime libro primo. c. 9

ſ Sunt enim quidam qui de seculo veniunt ad religionem. quorum pauptas beato augustino testante talis erat. ꝙ quando foris erant necessaria inuenire non poterant. quorũ cellario non hereditas non patrimonium sed manuum labor annonam prebebat ⁊ si manus cessaret panis deficeret. ⁊ in ecclesia honorari volunt: qui in sua domo non nisi contempti biles esse poterant.

Hugo ibidem.

t Paupes dei sunt q mũdana supbia derelicta hũilitati se p oia tradiderũt. Haz ⁊ si paup supbiat: nõ ẽ dei paup. ⁊ si locuplex hũilitatez diligat: non ẽ seculi diues Volũtates ei taliũ sunt ispiciẽde ñ noia.

Cassiodorus super p̃s. lxxj.

u Videam' q̃ sit gl'iosa ista pauptas. q̃ felix pbet' inopia. q̃ dñm ⁊ tacita laudat ⁊ de patiẽtie sue virtute ꝓcelebrat. mut' est si psallat supb'. paup ⁊ inops laudãt deũ et quũ videt bere silẽtiũ.

Cassiodorus super illud p̃s. Laudabunt dominuz.

r Paupes xp̃i sunt q nõ solũp suis mal' verum et p toti' calamitatib' mũdi intercedere ꝓprobãt. egent in hoc sec'o. sz sunt locupletes deo. vitijs vacui: sz vtutib' pleni. despecti hoibus. sz acceptabiles deo.

Cassiodorus super p̃s. c. i.

y O miserabilis ꝓditio mẽdicantis. ⁊ si petit: pudore ꝓfundit'. ⁊ si ñ petit: egestate cõsumit'. sz vt mẽdicet necessitate ꝓpellit'. de' causat' iniquus: ꝙ nõ recte diuidit prim' crimiat' malignus ꝙ nõ plene subueniat. idignat' murmurat ipcat'. Uñ salomon. melꝰ ẽ mori q̃ idigẽ. et ꝓximo suo odiosus erit. Fres hois paupis oderunt eũ. isup ⁊ amici recesserũt ab eo.

Innocẽti' de vilitate ꝓdi. bu.

Nõ sibi felix paup erit: nisi felices cecidisse videret. Honesta res est leta pauertas. illa vo nõ ẽ pauptas si leta est. cui cũ pauptate bñ ꝓuẽit: diues ẽ. Nõ q̃ paz habet: sed qui plus capit pauper est. 3

Seneca epistola. x.

Nõ eni iocũda res est aqua ⁊ polẽta aut frustũ ordeacei pãis. sz summa voluptas ẽ ex his cape voluptatẽ. ⁊ ad id se deduxisse qõ eripe nulla ifortune iniquitas possit. ab

Seneca epistola 2.

Facile ẽ pascẽ paucos vẽtres ⁊ bñ isti tutos. ⁊ nihil aliud desiderãtes q̃ ipleri puo fames ꝓstat. magno fastidiũ. pauptas ꝓtẽta est desiderijs istãtibus satisfacere. ac

Quũ pick'osus ali Sen. ep'la. 17. quid ꝓclamãdum est: quõ exeat non quid efferat querit. aut si nauigandum est: non strepunt portus nec vnius comitatu iquieta sunt litora. non circunstat illum turba seruorum ad quos pascendos transmarinarum regionum est optanda fertilitas. ad

Seneca epistola. 14.

Ob hoc vnum amanda est paupertas q̃ a quibus ameris ostendit. ae

Panem ⁊ aquam Sen. ep'la. xx. natura desiderat. nemo ad hoc pauper ẽ intra que quisquis desiderium suuz claudit: cum ipso ioue de felicitate contendat. af

Seneca epistola. xxv

Nec paupertas tibi inmunda sit. nec per simoniã sordida. nec simplicitas neglecta. nec lenitas languida. ⁊ si res tibi exigue sint: non sint tamen anguste. nec tua defleas. nec aliena mireris. ag

Seneca de quatuor virtutibus.

Ne imparatos fortuna nos deprehendat: fiat nobis paupertas familiaris. Securius diuites erimus: si experti fuerimus q̃ nõ sit graue pauperes esse. ad pauptatem sua sponte descẽdere: preoccupare est tela fortune. ab

Seneca epistola. xix.

UVA. BHSC. IyR_091

al Qđ diuitijs nō potes scire pauptate sci es. illa veros certosq; retinebit amicos. discedit qs: nō te sed tua seqbat. O qñ il le dies veniet quo nemo in bonozē tuum mentiat: Seneca epla. xx.

ak Redige te ad pua ex qb⁹ cadere non possis ineſt pauptati sine qua nihil est io cūdū securitas. Seneca ibidē

al Quis est paup: qui sibi vidtur pauper Qui pauptatē timet timēd⁹ est. Scire vti pauptatē maxia felicitas ē.

am Multis ad philo Sen. ō mozib⁹ sophādū obstitere diuitie. Pauptas aūt expedita secura est. Aut ergo paup sis. aut paupi sis si aio vacare vis.

an Nudū latro di Sen. epla: xvij. misit. etiā in obsessa via paupi pax est.

ao Pauptas mihi Sen. in puerbijs grauis est. imo tu pauptati. nō est in pau ptate vitiū sz in paupe. Paup es. qz pau per tibi videris. Nihil deest auib⁹ peco ra in diē viuūt. feris in alimētis sollicitu do sufficit. Accepit ille grādē pecuniam ergo ꝛ supbiā. Sen. de remedio fozt.

ap Solū hoc icōmodū pauptas patit: ꝙ nō possit egētib⁹ subuenire. Phs.

aq Hermogenes cū senē nudū videret in terrogauit eū: vtz tunicā an verecūdiam non haberet ille rñdit fortunā.

ar Humile tuguriū vtutes recipit. angust⁹ loc⁹ magnaz virtutū turbā capit. Diogenes eni cū tozqret in dolio: se domū volu bilē hre iocabat ꝛ se cū tēpozib⁹ imutātē frigoze os dolij vertebat in meridiē esta te ad septētrionē ꝛ vbicūq; sol se inclina bat: tbi diogenis simul ptozū diuertebat

Ubi ꝓsolatio Valerius maxim⁹ e. ꝓtēpt⁹. l. m. cupiditas. m. diuitie. elemo sina. n. o. p. r. ai. hypocrisis. b. c. liberali tas. p. martirū. i. k. patiētia ae. pfectio. p q. philosophia. s. pdicatio. ab. religio. l. m. rlinqre. b. q. r. t. ac. sal⁹. c. supbia. b. an supfluitas. tribulatio. af. virtus. ag. ab. ai xps. n.

a Ax. Pax est serenitas mētis p trāqllitas ai. simplicitas cozdis vinculū amozis. cōsoztiū caritat

Hec est q̄ simultates tollit. bella ꝓpescit. iras ꝓprimit. supbos calcat. būiles amat discozdes sedat. inimicos ꝓcozdat. cūct̄ est placida. nescit extolli nescit iflari. hāc q accepit teneat. q pdidit rpetat. q amisit exqrat. qm̄ qui in eadē nō erit iuent⁹. a pa tre abdicat a filio exheredat. nihilomin⁹ a spūscō alien⁹ efficit. nec ad hereditatē dñi poterit venire. q testamētū pacis no luerit obfuare. Au. de vbis dñi. c. 158.

b Cōcozda cū aduersario tuo nescis qñ via finiat. quū via finita fuerit: iudx restat ꝛ minister ꝛ carcer. at si fuaueris aduer sario tuo bonā volūtatē ꝛ cū eo ꝓsenseris p iudice iuenies prem. p ministro seuo ā gelū tollēte in sinu abzabe. p carcere pa disum. Aug. de verbis dñi. ca. j.

c Tale bonū est bonū pacis: vt in reb⁹ creat̄: nil gtiosius soleat audiri. nil dele ctabili⁹ ꝓcupiscī ꝛ nihil vtilius possideri Spūs eni hūan⁹ nūq̄z viuificat mēbza: ni si fuerit vnita. sic spūsscūs nūq̄z viuificat eccleſie mēbza nisi fuerint in pace vnita.

d Quisqs vl qđ pōt cozri Au. ō ci. ōi git: vl qđ ñ pt cozrigē saluo pacis viculo excludit: vl qđ saluo pacis vicio excludē nō pōt: equitate imprzobat. firmitate sup poztat h ē pacific⁹. Au. ep⁹ ꝛ pmeñ. li. 2

e Bue sunt amice iustitia ꝛ pax. tu forte vnā vis ꝛ alterā nō facies. Nemo eni est qui nō velit pacē. sz nō oēs volunt opari iustitiā. Interroga oēs boies vis pacez vno ore rñdebit tibi gen⁹ hūanū. opto. cu pio. amo volo. Ama iustitiaz. qz due amī ce sūt. iustitia ꝛ pax. ipe se osculāt. si amī cā pacis nō amaueris non te amabit ipa pax. nec veniet ad te. Aug. sup. illud ps. 84. Justitia ꝛ pax oſculate sunt.

f Infelix popul⁹ dei nō pōt in bono tan tā hre ꝓcozdiā: q̄tā mali hūt in malo. Hie. sr ps. 82. Qm̄ cogitauē vnanimit ꝛc

g Inde nob cū deo pax robustioz ozit: vñ nob ab aduersarijs durioz pugna ge neratur. Gregozius in moza.

h Nemo vires suas in pace cognoscit. Si ei bella desūt: vtutū expīmta ñ pdeūt.

i Si dei vocāt filij Greg. ibidem

UVA. BHSC. IyR_091

qui pacē facīūt ꝓculdubio ſatane ſūt filij q pacē ꝓfūdūt. Greg. in paſtora.

Quū ꝑ re frena pax a corde cū ꝓrio ſcidit liqdo appet: ꝙ res pluſq; ꝓximus amat: certū eſt ꝙ mīn⁹ diligit ereptorem ſuū qui mīn⁹ intelligit ꝑiculuz ſuū qđ eua ſit ⁊ vile ſolatiū defenſoris deputat q vir tutē aduerſarij debilē putat. Gg. i hoc.

Sicut multū nocet ſi vnitas deſit bōis ita valde ē noxiū ſi nō deſit malis. Si ergo puerſoꝝ negtia in pace iungit. pfecto eoꝝ malis actib⁹ robur auget. qz quo ſibi in malitia cōgruūt eo ſe robuſti⁹ bonorū afflictiōibus illudūt. Gg. i paſtorali

Melior eſt talis pugna que deo ꝓxi mū facit: q̄ pax illa q̄ ſepat a deo.

Gg. nazāzenus in apolog.

Nō timeas ꝫ caritatē eē: ſi vn⁹ ſcāda lū multoꝝ recōpēſaueris pace. Melius eſt eni vt peat vn⁹ q̄ vnitas. Ber. i ep.

Pax hoib⁹ bone volūtaꝭ. Non bone ſz plane inique voluntaꝭ eſt. qui nequaq̄ pace ꝓtētus ſupbo oculo ⁊ inſatiabili cor de ingetus anhelat ad gl'iam mundi. nec pacē pinde retinēs nec gl'iaz appbēdēs

In tm̄ būane pacis Ber. ſup cāt. xp̄s ſtuduit ꝓcordie vt vnitaꝭ merito oia q̄ a deo p̄cāda ſūt ipetrāda eē ꝓfirmet. ⁊ vbi duo vl tres pari ſpū ⁊ volūtate colle cti ſūt: ibi ſe mediū eoꝝ pollicet futurum

Cōcordia maloꝝ Hilari⁹ ſup mat. p̄ria eſt bonoꝝ. ⁊ ſicut optādū eſt vt boni pacē hēant ad iuicē: ita optādū eſt vt ma li ſint diſcordes. ipedit eni iter bonoꝝ ſi vnitas nō diuidit maloꝝ.

Iſidor⁹ de ſūmo bono li. ꝫ. c.

Pax q̄ de ore p̄dicatoris pferat: aut re qeſcit in domo ſi in ea fuerit fili⁹ pacis: aut ad eū p̄dicatorē reuertit tāq̄ fructus

Raban⁹ ſup illud mat. x.

Pax veſtra ad vos reuertetur

Tūc eſt va pax hoīs ⁊ va lībtas: q̄ ⁊ caro aio iudice regit: ⁊ aīa⁹ ꝺo p̄ſide gu bernat. Leo in ſermone

Hec eſt vera pax a dei volūtate nō diui di ⁊ in his q̄ ſolus dei ſunt delectari. q̄ eni ſenſualitas nulla pte reſiſtit volūtati ⁊ voluntas nulla pte ꝓtradicit rōni. tūc eſt ſerenitas mentis ⁊ tūc est regnū dei.

Falſe pacis tres ſunt Leo papa ſpēs. Eſt eni pax eſtimata. pax ſimulata pax impata. dum eni inter ſeckares pacē querim⁹: duz diſcordes ad ꝓcordiā reuo camus: eſtimāt ſeculares ꝙ pacē inſ nos hēam⁹. dum in veſtimētis ouiuz foris exi m⁹ ⁊ intus quaſi lupi rapaces gregē ſim plicem fructū lacerādo diſpgim⁹. pacem ſimulam⁹ ſed nō hēm⁹. duz vero p̄lati ſub ditis impant ⁊ eos diſcipline legib⁹ non coartant: ſolūmō pacē docēt ⁊ nō tenēt. eſtimāt pacē seckaēs ſimulāt puerſi clau ſtrales. impant ⁊ non tenent tepidi paſto res. Sic igit eſtimat a neſciētib⁹. ſimulat a non habentibus. imperatur a non te nentib⁹ ſed vere pacis tres ſunt ſpecies ſcz pax ꝓbata. pax ꝓfirmata. pax certa. Hugo de clauſtro aie li⁹ ꝫ⁹ cap'o. ix.

Lingua q̄nq̄ pacē p̄dicat. ſed ſepius turbat. quū ād bitus coꝝ ⁊ līgua ꝓcordāt pacem ſeruant. vbi vero diſſoluta diſcur rit: pacem ſoluit. Hugo ibidem.

Pax eſt ꝓcordantiū in bono aioꝝ or dinata trāquillitaſ. Caſſio. ſup p̄ſ.

Pax vera eſt concordiā habere cum moribus probis ⁊ litigare cum vitijs. Idem ſup p̄ſ. Fact⁹ eſt in pace locus ei⁹.

Quū ei peccatores videt locupletes multiſq̄ dñari populis ⁊ in mūdo non ꝙ timeāt pacem habere putāt: ſed pax iſta cum ꝓſcia ſemp litigat. rixatur. intrinſec⁹ ⁊ cum hoſtem nō habeat: ſecū decertat.

Caſſiodorus ſup p̄ſ. 7.2

Habeatis vnitatē ſpūs in vinculo pa cis nec inueniri pōt forma exp̄ſſior con uerſationis angelice q̄ vnitas ſocialis.

Caſſiodorus ſuper p̄ſ.

In hoc eni gratia regis extollit ⁊ ſer uatur ſi in equitate pacis populū dirigat ⁊ iuſtitie vigore conſeruet. Hec eniz eſt bonarum artiū mater decora. hec morta lium genus repabili ſucceſſiōe multipli cans: facultates ꝓtendit: mores extol lit ⁊ tantaꝝ rerum ignarus cognoſcitur qui eā mīme queſiſſe ſentit.

UVA. BHSC. IyR_091

Cassiodorus libro primo. epla pma.

ae Decet regalis aplcis curã generalitatis custodire pcordiã q ad laudẽ regnãtũ trahit si ab oĩb' pax amet. Quid est enim qđ pncipẽ melĩ' pdicet q̃ quiet' pplus: pcors senat' t tota res publica mox honestate vestita. Idem epla.22.

af Quietissimã vitam ageret hoies in terra si hec duo ẏba a natura rex oim tollerẽt meũ t tuũ. Sen.in libro de moribꝰ

ag Nosti ne igit q oẽ qđ ẽ tãdiu manere atq̃ subsistere: q̃diu sit vnũ sz iterire atz dissolui pter qñ vnũ esse desierit.

Boetius.4.de cõsolatione

Ubi bellũ.h.ab.discordia. gaudiũ.o. regimẽ.a.b.sollicitudo.t.ab.tẽtatio.o.

a Peccatũ. Si q̃ra a me. vtq̃ hõ p sine peccato põt esse in hac vita. pfite or posse p dei gram t libeq̃ ei' arbitriũ. Au.i li° de baptismo puuloq̃

b Peccatũ nihil est t nihil fiũt homies quũ peccãt. Aug.sup iohãnem

c Nullũ peccatũ cõmitti põt. nisi dũ appetũt ea q̃ xps pterpsit.aut fugiũt q̃ ille sustinuit. Aug.de vera religiõe.

d Nemo renascit in xpi corpe: nisi pri' nascat in peccati corruptiõe.

Aug.de baptismo puuloq̃.

e Null' scũs t iust' caẽt peccato.nec tñ ex hoc desinit eẽ iust' vel scũs. cũ affectu teneat scitatẽ.

Aug.de ecclesiasticis dogmatibꝰ

f Si fuerit aliqs piugalis excessus: q tñ legitimũ nõ violet thoq̃: hẽbit nõnullum sed veniale peccatum.

Aug.in libro de fide ad petq̃

g Nullũ scelus corã deo tã abominable est: q̃ pterita peccata vnicuiq̃ nrm dimissa reminiscẽdo gaudẽ t inde exultaẽ.

Aug.in epla ad quẽdam comitẽ

h Qui pect' suum tõdit t se nõ corrigit peccata solidat non tollit.

i Quis peccat in eo qđ nullo modo caueri potest. Au.i quodã ser.

Aug.li° 3° de libo arbitrio.

k Ex quo incipit hõ pcepti eẽ capax: ex illo icipit posse peccaẽ.Duob' mõis peccat añq̃ sit saplẽs.si aut se nõ accõmodet ad accipiẽdũ pceptũ:aut quũ accepit nõ obseruet.saplẽs ãt peccat: si se auertit a sapia. Ibidem.

l Peccatũ est:volũtas retinẽdi vel pse quẽdi qđ iustitia vetat.

m Sane quũ sola Au.ỏ duab' aiab' cogitatiõe mẽs oblectat illicit: ñ qdẽ decernẽs esse faciẽda:tenẽs tñ t volẽs libẽter q̃ stati vt attigerũt aĩm respui debuerit nõ negãdũ est eẽ pccm.sz lõge min' q̃ si i ope statuat iplẽdũ.t iõ ỏ talib' quoq̃ cogitatiõib' venia petẽda est pect' q̃ pcutiẽdũ atq̃ dicẽdũ:dimitte nob debita nra.faciẽdũ quoq̃ q̃ seq̃t atq̃ in orõne iũgẽdũ sicut t nos dimittim' debitorib' nostris.

n Neq̃ eni Aug.xij.li° de trinitate sicut i ill' duob' pmis hoĩb' psonã suã qs q̃ portabat t iõ si solũ mulier cibũ ediss illicitũ: sola vtiq̃ morti supplicio plecteret: ita dici põt in hoie vno si delectatio nib' illicitis a qbus se auertere deberet ptinuo cogitatiõe sola libẽter pascat nec faciẽda decernent mala:sz tñ suauiter in recordatiõe teneãt:quasi mulierẽ sine viro posse dãnari absit hoc credẽ. hec qp pe vna psona ẽ.tot' q̃ dãnabit. nisi hec q̃ sine volũtate opãdi sz tñ quũ volũtate aĩ talib' oblectãdi soli' cogitatiões sentiũt eẽ peccata p mediatoris gram remittunt

o Jn ipis alim̃ q̃ vtiq̃ Aug.ibidẽ pcessa sũt:si forte excedit modũ t accipit ãpli' q̃ ẽ necesse peccat. quotidiana sunt ista q̃ dico:sz tñ peccata sũt t nõ sũt leuia q̃ plura. Auia vo quotidiana t pma sũt timẽda est ruina m̃titudis. Talia peccata dicim' fratres quotidianis elemosinis posse mũdari. Au.i li° de.x.cordis

p Nõ regnet peccatũ i vro mortali cor pore.nõ dicit nõ sit:sed nõ regnet. Jnest peccatũ quũ delectaris regnat quũ psenseris. Aug.sup ps.5.

q Nolite ptẽnere venialia q̃ mima sũt sz timete q̃ plura.plerũq̃ ei bestie minute m̃te necãt nũqd minutissia sũt gna arene sz si arena ãpli' i naui mittat mergit illaz vt pareat:q̃ minute gutte pluuie : nonne

UVA. BHSC. IyR_091

flumina iplēt ⁊ domos deijciūt. Timēda est ḡ ruina m'titudis ⁊ si nō mag̃tudinis

r Trib' ḡdib' ad Aug.ō.x.cozdis peccatū puenit. suggestiōe delectatione ꝓsensiōe. Itaq; ipi' peccati tres sūt differētie in cozde in facto ⁊ i ꝓsuetudie tāq; tres mozres. vna quasi in domo: quū coz de ꝓsentit libidini. altera quasi plata iam ex̄ pozrā quū in factū pcedit assensio. tercia quū in ꝓsuetudis male tāq; mole rrena pmit aīm' quasi in sepulcro tā putrēs q̄ tria genera mozruoꝝ dñs resuscitasse qs qs euāgeliū legit agnoscit. Aug.i lī. de ẽmōe i mōte ⁊ poit de penitētia dis.2.

f Libeꝝ si ꝓfitemur arbitriuz: vt dicam' nos semp idigẽ auxilio ⁊ tā illos errare q cū manicheo dicūt hoiem peccatū vitare ñ posse q̄ illos qui cū iouiniano dicūt hoiem peccare nō posse. Uelle currere est meū sine dei tñ auxilio nō erit meum.

Ambrosius in quadam epla.

t Peccare in spūmscm̃ est p malitiā ⁊ in uidiā fraīnā ipugnare caritatē.

Ambrosi' i lī. de spūscō

u Primū peccatum est cogitasse q̄ mala sūt. scōm cogitatiōib' adqeuisse puersis. sciū qō est deteri' ope cōplesse. quartum post peccatū nō facere penitētiā ⁊ in suo cōplacere sibi delicto.

Hie. libro primo sup hamos.

x Cui deus venter est: ei deus recēs est Quecūq; vitia hēmus ⁊ qcūq; peccata tot recētes hēm' deos. Irat' sum. ira mihi deus est. Uidi mulierē ⁊ ꝓcupiui. libido mihi deus est. Un'qsq; eni qō cupit ⁊ venerat hoc illi deus est.

Hie. sup ps. lxxx. Nō erit in te de' recēs.

y Sicut nōnūq; grau' ē peccatū diligē q̄ ppetrare: ita nequs est odisse iustitiaz q̄ nō fecisse. Hie. i quadā epla

z Prioris peccati merito peccatoꝝ sub sequētiū fouea tegit: vt q malū sciēs ppetrat. deinceps iuste in alijs etiā nescions cadat. hoc qppe agit vt cl'pis cl'pa feriat quaten' supplicia fiāt peccātiū ipa icremēta vitioꝝ. Greg. libro. xxv. moraliū

ab Nōnūq; in puis deterius q̄ in maiori peccat. Maioz eni quo citi' qescit cl'pa cognoscit: eo etiā celeri' emēdat. minoz vo dū quasi nulla credit: eo pe' quo ⁊ securi' in vsu retinet.

Hoc iter Hḡ. hom. 52. extreme pū ac peccatū ⁊ delictū distat. q peccatū est malū facere. delictū vero bona derelinq̄re q̄ sūt in ope tenēda vel peccatū i ope ē. delictū in cogitatiōe. Hḡ. ke pū sup ezech.

Quattuoz mōis peccatū ppetrat i coz ad de. quattuoz ꝓsūmat i ope. In cozō nāq; suggestiōe delectatiōe ꝓsensu ⁊ defensionis audacia ppetrat. Fit eni suggestio p diabolū. ōlectatio p carnē: ꝓsensus p spiritū. defensiōis audacia p elatiōez. Quattuoz mōis pccm̃ ꝓsūmat in ope. pri' nāq; latēs culpa agit. postmodū ēt añ oculos hoim̃ sine ꝓfessiōe reat' apit. deinde ⁊ in ꝓsuetudinē ducit. ad extremuz quoq; vel falsе spei seductiōib' vel obstinatiōe misere despatiōis enutrit. Hḡ. lī. 4. mo.

Peccatū qō ex peccato oritr: ñ tā pec ae catū tātumō: sz peccatū est ⁊ pena peccati. qz iusto iudicio oipotēs de' coz peccātis obnubilat: vt p̄cedētis peccati merito etiā in alijs cadat: vt q maluz sciens ppetrat deiceps iuste in alijs etiā nolens cadat. Greg. libro. 25°. moraliū.

Usitata culpa obligat mētez. vt nequa q̄ surgẽ possit ad rcitudinē conat' ⁊ labit' qz vbi spōte diu pstitit ibi ⁊ quū voluerit af cadit. Gregorius in homelia

Peccatū trib' mōis admittit'. nā aut ig ag rātia aut ifirmitate aut studio ppetrat. ⁊ grau' est quidē ifirmitate q̄ ignorantia. sz m'to grau' studio q̄ ifirmitate peccat' Greg. in hom. ⁊ ponit' de pe. di. 2.

Posse ei peccare datū ē hoi ñ vt pide ab peccaret sz vt gl'iosioz apperet si nō peccaret cū peccare possz.

Peccāti lap Ber. ō libo arbitrio ai sus ñ dono ascribēd' ē ptātis sz vitio volūtat'. ⁊ si datū fuit volūtati posse stare ne cadēt: ñ tñ resurgẽ si caderet. Nō eni tā facile qs valet exire de fouea sic i eā labi

Quare peccas: qz nescis Ber. ibi. ak qd facias absit qz cogeris vt facias. absit

UVA. BHSC. IyR_091

sz qz placet vt sic facias.

al Tãto maꝰ Ber. i quodã fmõe peccatũ esse cognoscit: qto maioꝛ q peccat hẽtur. Crescit enĩ delicti cumulꝰ iuxta ordinẽ meritoꝝ. ⁊ sepe qꝺ minoꝛibꝰ ignoscit: maioꝛibꝰ iputat.

Jsidoꝛꝰ de summo bono libꝛo 2°

am Maioꝛis est culpe maifeste q occulte peccare. dupliciter enĩ reꝰ est q apte ꝺ lingt. qz agit ⁊ docet. Jsidoꝛꝰ ibidẽ

an Jstis fomitibꝰ quasi qbusdã gradibus coalescit oẽ peccatũ. cogitatio nãq ꝑua delectationem parit. delectio cõsensionẽ consensio actionem. actio consuetudinẽ. consuetudo necessitatem. necessitas moꝛtẽ. sicq in his vinculꝭ hõ iplicatꝰ quadam catena vitioꝝ tenet astrictꝰ. Jbidez

ao Diabolꝰ nulla ꝓcedẽtis peccati vindicta supbiẽs peccauit. ego visa eiꝰ pena cõtenẽs ad peccatũ ꝓperaui. Jlle in inocẽtia ꝓstitutꝰ. ego vero restitutꝰ. ille pstitit i malitia deo repꝛobãte. ego ꝺo deo reuocãte. Jlle vero obduraꝭ ad puniẽtẽ. ego vero ad blãdiẽtẽ. ⁊ sic vtq ꝫ deuz. ille ꝫ nõ reqrẽtẽ se. ego ꝺo ꝓtra moꝛtẽtẽ ꝓ me Ecce cuiꝰ imaginẽ boꝛrebã. boꝛroꝛez in multꝫ aspicio me boꝛribiliozẽ.

Anselmus in libꝛo de casu diaboli.

ap Moꝛtale peccatũ qtũ mihi videtur triplici recte rõne distinguit. Moꝛtale est qꝺ a quouis nõ põt cõmitti sine grãdi coꝛruptiõe sui. sine graui lesiõe ꝓxi. ⁊ sine magno ꝓẽptu ꝺi. Cetera ꝺo oia videtur mihi venialia. Ueniale peccatũ ẽ reaꝰ cui qtũ est in se solũ fide mediãte nũq ꝺbeꝭ pena eꝛna dãnatiꝭ. moꝛtale ꝺo ẽ reaꝰ cui qtũ i se solũ semp ꝺbeꝭ eꝛna dãnatio. Ricardꝰ de differẽtia moꝛtaꝭ ⁊ venialis

aq Hoc dicimꝰ q tãtũ vnꝰ qsq a diuinitate repellit: qtũ eiꝰ peccata cumulãt. Quãtitas enĩ delicti mẽsura est repudij. qz tãtũ a deo reus lõgioꝛ reddit: qtũ numeroso crimine dilataꝭ. Cassio. sup pſ. 5. Expelle eos qm̃ irritauere ⁊c̃.

ar Tribꝰ mõis oẽ peccatũ ꝓtrahit. ꝑmus grad' delictoꝝ est. nõ reddere bõa ꝓ bonis. scõs reddere mala ꝓ malis. terci' ẽ tribuere mala ꝓ bõis. Cõtra hec sũt tria laudabilia. pzimũ ipendere bona ꝓ bõis scõm malũ ꝓ malo nõ reddere. terciũ pfectissimũ virtutis genꝰ est. bonũ ꝓ malo tribuere. Cassiodoꝛus sup pſ Poꝛ eo vt me diligerẽt õtrahebãt.

Jdeo peccamꝰ qz de ptibꝰ vite oẽs de liberamꝰ de tota nemo deliberat. af

Hon'vir ẽ q Sen. in quadã epla eo vsq pducit affectu aim. vt nõ tm̃ peccare ñ velit sz ẽt ñ possit. Sen. liꝰ ꝺ moꝛibꝰ at

Plericq metu peccaẽ cessant ñ inocẽtia ꝓfecto tales timidi. nõ inocẽtes dicẽdi sunt. Seneca in ꝓuerbijs au

Dis peccaꝭ: quũ peccato obsequiũ ac cõmodas. nihil peccãt oculi si nõ oculis aimꝰ impet. Seneca ibidem. ax

Ubi clericꝰ. o. cogitatio. a. b. c. e. h. k. ꝓfessio. h. q. ꝓiugiũ. a. ꝓscia. ab. cõsideratio. a. ab. ꝓsuetudo. e. g. i. k. o. y. ꝓuersio. q. coꝛrectio. y. ac. at. bx. cupiditas. a. curiositas. d. excusatio. a. b. i. l. x. libertas. e. maria. a. passio. ak. pax. ab. pena. a. d. r. recidiuatio. resurrectio. e. scitas. a. vtꝰ. e volũtas. c. Peccãdi necessitas. vbi ꝓsuetudo. Peccãdi recidiuatio. vbi recidiuũ

Pena siue punitio. Jlla est pena pcci iustissima vt amittat vnꝰ qsq illud quo bene vti noluit. cũ sine vlla difficultate posset si vellet. i. vt q scies recte nõ facit: amittat scire qd rectũ sit. ⁊ qui rectũ facẽ cũ posset noluit: amittat posse quũ velit. a

Augustinus libꝛo 3°. de libꝛo arbitrio

Justisti oñe ⁊ sic est: vt pena sit sibi omnis inoꝛdinatus animus. b

Augustinus libꝛo pzimo ꝓfessionũ.

Mitissima omniũ penarum erit eoꝝ qui ꝓeter peccatũ qꝺ oꝛiginale traxerũt nullum insuper addiderũt.

Augustinus in encheridion ca. 95.

Quia impunituꝫ non debet esse peccatuz: puniatur a te: ne tu ꝓ illo puniaris Peccatum tuum iudicem te habeat: non patronum. d

Augustinꝰ de vtilitate agende penitẽtie.

UVA. BHSC. IyR_091

Sicut nō ipeditū iustuz ab eīna vita q̄
dā peccata veialia sine qb⁹ vita ista non
gerit: sic ad salutē eīnā nihil pfūt impio
aliqua bona opa sine qb⁹ difficillime vita
cuiuslibet pessimi hoīs iuenit.
Augustinus in libro de sententijs pſperi

Qui in aliud sc̄m distulit fructū ꝓuer
sionis: prius purgabat igne purgationis
hic ignis ꝛ si nō sit eīn⁹. miro tñ mō gra
uis ē. supat ei oēm penā quā hō vn̄q̄ pas
sus ē in hac vita vel pati pōt.
Augustin⁹ in ſmone de igne purgatorio
ꝛ ponitur. 25. distinc.

Qui p aliquo g̃ui crimine morte mul
tat: nūqd in horā qua occidit q̄ breuis ē.
legē existimāt etiā nō q̄ eū in sempiternum
auferāt de societate viuētiū.

Jn pñti qdē vita Aug. xxj. ō ci. ōi.
delectatiōes tpales dulces sūt. ꝛ tribula
tiōes amare. sz qs nō bibat tribulatiōis
poculū metuēs ignē infernalē. Aut quis
ñ ꝓtēnat ōlectatiōem sc̄i: ibiās vite eīne

Cui dubiū. qn Aug. i quodā ſmōe
iter tres peccatores imo ipios: gētilem
hereticū eccl̄iasticū m⁹to maiorib⁹ peis
dign⁹ sit qui maioris fuerit dignitatis.

Tāto recti⁹ ma Hie. sup ezech.
iozi supplicio dignū iudicaueri aīm: q̄to
vitijs subdit instrumēta virtutū.

Electos dei cer Aug. i quadā epl̄a
nim⁹ ꝛ pia agere ꝛ crudelia tolerare. hic
ergo colligit: district⁹ iudex q̄sta illic feri
at districtiōe quos reprobat. si h̄ cruciat
quos amat. Hġ. libro. ix. moraliū

Sicut vno sole oēs tāgūt: nec tñ sub
eo vno ordie oēs estuam⁹: qz iuxta quali
tatē corpis sentit etiā pōd⁹ calozis. Sic
dānatis vna est gehēna q̄ affligit. ꝛ tñ nō
oēs vno calore ꝓburit. qz qd hic agit dis
par valitudo corporuz. hoc illic exhibet
dispar cā meritoꝝ. Jbidem.

Ad districti iudicij iusticiā ptinet vt nū
q̄ careāt supplicio: quoꝝ mēsū hac vita
nūq̄ voluit carere peccato. ꝛ null⁹ detur
iniquo termin⁹ vltiōis. qz q̄diu valuit ha
bere. noluit terminū criminis.

Nemo dei longa Greg. li⁹. xxx. mo.
nimitatē negligat: qz tāto districtiorez iu
stitiā in iudicio exiget: q̄to lōgiorē ante
iudiciū patientiā progauit. Hġ. hoc.
xiij⁹ sup euāgelio. Sit lūbi vīs p̄cincti.

Altissim⁹ ei est patiēs redditor. patiēs p
dicit: qz peccata hoīz ꝛ patit ꝛ reddit. nā
quos diu vt ꝓuertāt tolerat nō cōuersos
durius dānat. Jbidem

Alia illic posita bñ esse pdidit ꝛ eē nō q
pdidit. ex qua re semp cogit vt ꝛ mortem
sine morte ꝛ defcm̄ sine ōfectu ꝛ finē sine
fine patiat. quaten⁹ ei ꝛ moꝛs imoꝛtalis
sit. ꝛ defect⁹ indeficiēs. ꝛ finis infinitus.

Jniqui ideo Hġ. li⁹. 4. dialogoꝝ r
cū fine deliquerūt. qz cū fine vixerūt. Nā
voluissent vtiq̄ sine fine viuere. vt potuis
sent sine fine peccare. oñdūt enī qz i pec
cato semp viuere cupiūt. qz nūq̄ desinūt
peccare dū viuūt. Ad magnā igit iudicā
tis iustitiā ptinet vt nūq̄ careāt supplicio
qz in hac vita nūq̄ voluerunt carere pec
cato. Gregorius ibidem.

Jniustus q̄sq̄ eo atroci⁹ in tormentis s
obrutit: quo alti⁹ in peccatis eleuat. trāsit
qō extollit. pmanet qō punit. Qui hono
rat in via: ipuentiōe dānabit ꝛ quasi per
amena prata ad carcerē puenit q p pñtis
vite pspera ad interitū tendit.

Pena pñs q̄ iusti Hġ. li⁹. 6. mo. t
aīm a prauis desideriis mutat ab eternis
supplicijs nō liberat quos mutat. nā quē
pñtia mala nō corrigūt ad sequentia pdu
cunt. Gregori⁹ libro. xv. moꝛ.

Justū ē vt quos culpa simil ingnat: par u
et pena astrigat. ꝛ q nequaq̄ disparī sūt
inīqtate polluti. nequaq̄ tormēto crucie
tur dispari. quaten⁹ simul dānatio cōterat
quos silis elatio subleuabat.

Horrēdo mō fit mi Hġ. li⁹. 9. mo. x
ſoris moꝛs sine morte. finis sine fine. ōfe
ct⁹ sine defcū. qz ꝛ moꝛs sp viuit. ꝛ finis
sp icipit. ꝛ deficē ōfect⁹ nescit. Horꝛs pi
mit ꝛ ñ extiguit. doloꝛ cruciat: sz nullate
n⁹ pauorē fugat. flāma ꝓburit. sz nequaq̄
tenebras excutit. Gregori⁹ ibi.

Ob hoc iflexibilis ꝛ obstiate mēt̄ ma y
lū punit eīnaliter. licet tpaliꝝ ppetratum

UVA. BHSC. IyR_091

qz qđ bzeue fuit tpe vel ope lōguz eē con
ſtat i ptinaci voluntate ita vt ſi nūq̄ mozi
ref:nūq̄ velle peccare deſinēt.imo ſemp
viuere vellet vt ſemp peccare poſſet.

3 Quid tā pena Ber.i epla.cclij.
le:q̄ ſp velle qđ nunq̄ erit ꝛ ſp nolle qđ
nunquam non erit.

ab Juſtus eſt ei Ber.de ꝓſideratiōe
ītuſtū iuſte euadere q̄ iuſtū iiuſte punire
qz reus ꝛ ſi ſemel euaſerit:pōt iteꝝ pire
inocēs ār ſi ſemel pierit:tā ñ pt reuocari
Chriſoſtomus ſup mat.c.ꝑmo

ac Noui q̄ plurimi ſolā ptimeſcāt geben
nā.ego ār illi⁹ glie amiſſiōem multo ama
rius q̄ ipi⁹ gehēne dico eſſe ſupplicium
horribile valde quis ponit gehennas.ni
hil tale dictur⁹ eſt quale eſt a beate illius
glie honore expelli ꝛ eſſe exoſum xpo.
Chriſo. ſup illō mat.6.Excidet ꝛ i ignē

ad Quis putas tūc meroz erit: q̄ triſtitia
quū ſepabūt ipi a ꝓſortō ſcōz ꝛ a viſiōe
đi ꝛ traditi i ptāte demonū ibūt cū ipis i
ignē eternū.ibiq̄ ſp erūt ſine fine in luctuꝛ
gemitu vbi erit doloz itolerabilis.fetoz i
corpabilis.tumoz horribil⁹ mozs corpis
ꝛ aīe.ſine ſpe venie ꝛ miſicordie.vbi nec
q torquet aliq̄ fatigat.nec q torq̄t aliq̄
morit.ſed ſic morīet vt ſemp viuant ꝛ ſic
viuēt vt ſemp moriāt. Hugo li⁹ j⁹ đ aia

ae Juſte puniūt qui licitis abutūt.iuſtus
đo puniūt qui aliena rapere conāt:ſic ſa
tanas celū:ſic ꝓtoplaſt⁹ pdidit paradiſuz

af Occultā culpā Hugo li⁹ 2⁹ de aia
ſeq̄t apta pcuſſio vt malis exteriozib⁹ in
terna puniāt ꝛ coz publice coꝛruat qđ la
tēter peccabat. Caſſio.ſup p̄ſ.
Dixit inſipiens ꝛc̄.

ag Jmpzobis ār pena ſtatuēda ē. nec đo
minoz bis qui ſecuti erūt alteꝝ q̄ bi⁹ qui
fuerit ipetat⁹ duces. Tull⁹ đ amicitia

ab Lento ei gradu ad vindictā ſui diuina
ꝓcedit ira ꝛ tarditatē ſupplicij grauitate
pēſat. Valer⁹ li⁹ j⁹ đ meōzalib⁹ dict⁹

ai Satis penaꝝ eſt potuiſſe puniri. ḡuis
tū pena eſt quē poſt facti penitet.

Ubi baptiſm⁹ Sen.i puerbijs
f.g⁹ caro.g. ꝓfeſſio.i.k.correctio. cq.cr.
cr.da.gaudiū.g.glia uana.z. infern⁹. hy
pocriſis.ae.labor.i.lacrima.b.lex.e. pe
nitētia.d.timor.i.l.tribulatio.

Enitētia. Penitētia aboleri a
p peccata idubitāter credim⁹ ꝛ in
vltimo vite ſpū ſi admiſſoꝝ peni
teat. Au.đ eccl'aſticiſ dogmatib⁹.c.48

Mel⁹ eſt modica amaritudo infanti b
b⁹ q̄ eternū tormentuz in viſceribus.

Auguſtin⁹ libro de.x.corđis
Jn tribunal mētis tue aſcēde ꝓra te. c
ꝛ reū te ꝓſtitue añ te.noli te ponere poſt
te.ne deus te ponat ante te.
Aug.in libro de vtilitate agēde penitētie
Nolite negligere q̄ vos piuſ dñs pec d
cātes ſuſtinet:qz q̄to diutius expectat vt
emēdetis.tāto grauiꝰ iudicabit ſi neglexe
ritis. Auguſtinus ibidem
Sūt multi quos peccare nō pudet.o i e
credibilis iſania. de vulnere ipo nō eru
beſcis ꝛ de ligatura vulneris erubeſcis
Nōne vuln⁹ fetidū ꝛ putredū eſt.cōfuge
ergo ad medicū.age penitētiā.dic iniqui
tatē meā ego agnoſco ꝛ peccatū meum ꝑ
me eſt ſemp.tibi ſoli peccaui.qz tu ſolus
ſine peccato. Aug.ſup p̄ſ.5.
Juſticia de celo ꝓſpexit tāq̄ dei dicētē f
Percamus huic homini.qz ipe ſibi nō
pepci agnoſcam⁹. qz ipe agnoſcit.ꝓuer
ſus eſt ad puniēdū peccatū ſuū.cōuertar
ꝛ ego ad liberādū eū. Aug.ſup p̄ſ.84.

Ad agēdā penitētiā nō ſufficit moꝛes g
in meli⁹ ꝓmutare ꝛ a male factis recedē
niſi ꝛ de his que facta ſūt ſatiſfacias deo
p penitētie doloꝛē.p hūilitatis gemitū.p
ꝓtriti corđis ſacrificiū coopātib⁹ elemo
ſinis. Aug.in libro de penitētia.

Jugū meū leue ē.ꝛ ſarcina mea leuis b
hec ſarcina nō eſt pondus onerati.ſz ale
ſūt volatoꝛi.hñt eni ꝛ aues pennaꝝ ſuaꝝ
ſarcinas ꝛ quidē poꝛtāt illas in fra. poꝛ
tant ab illis in celū. Aug.ſup p̄ſ.

Jnanis eſt penitētia quā ſequēſ culpa i
coinquinat.nihil ꝓſunt lamēta.ſi replicant
peccata. Nihil valz a malis ventā poſcē
ꝛ mala đ nouo iteraē. Au.i ſoliloquijs
Penitētia languoꝛes ſanat. lepꝛoſos k

UVA. BHSC. IyR_091

curat ⁊ mortuos suscitat. sanitatez aũget gr̃am ꝓseruat. claudit gressum. aridis copiã. cecis restituit visum. vitia fugat. ⁊tutes exornat. mentẽ munit ⁊ roborat.

Augustinus libro de penitentia.

l Qui p pẽitẽtiã peccata diluit: ãgelice felicitatis consors in eternũ erit.

Aug. li⁹. de mirabi. sacre scripture.

m Si quis posit⁹ in extrema necessitate sue egritudis voluerit accipe pniam: ⁊ accipit ⁊ mox recõciliabit ⁊ hic vadit: fate or nobis: non illi negam⁹ qõ petit. sz non p̃sumim⁹ q bñ hic exit. si securus hic exit ego nescio. penitẽtiaz dare possum⁹. securitatẽ ãt nõ. Nõ quidẽ dico dãnabitur: sz nec dico liberabit. Vis g̃ a dubio libera ri: tene certuz ⁊ dimitte incertũ. Age penitentiã dũ san⁹ es. si sic agis: dico tibi q se curus es. qz penitẽtiã egisti eo tp̃ore quo peccare potuisti. Si vis agere p̃niam qñ iã peccare nõ potes: peccata te dimiserũt non tu illa. Augustin⁹ sermone. 36.

n Quia rogare illos nõ delicti penitentia sz mortis vrgẽtis ãmõitio cõpellit. nec dignus ẽ in morte accipe solatia: q se nõ cogitauit morituꝝ. Augustinus ibidẽ.

o Quẽ enim morb⁹ vrget ⁊ pena ꝛret ad verã vix veniet satisfactiõem. maxime cuz filij quos illicite dilexit sint pñtes. vxor ⁊ mũdus ad se vocẽt. multos enim solet sero tina penitẽtia decipe. Aug. ibidem.

p Peccauit dauid qõ solẽt reges. sz pẽitentiã gessit. fleuit igemuit qõ nõ solẽt reges. cõfessus ẽ culpã ⁊ obsecrauit idulgẽtiam. Ambrosi⁹ de dauid libro primo.

q Qõ dõ peccauit ꝓditiõis ẽ. qõ supplicauit correctiõis. Lapsus cois. cõfessio specialis. culpaz itaqꝫ icidisse nature ẽ. dolere se vtutis. Ambrosius ibidẽ

r Egressus malitie vtutis opaꝫ ingressũ eodẽqꝫ studio quo crimẽ excludit inocẽtia copulat. Amb. ō caim ⁊ habel li⁹ j⁹.

f Qui penitẽtiã agit pat⁹ debet eẽ ad oprobria pferẽda iurtasqꝫ subeũdas. nec ꝓmoueri si qs ei peccati sui crimẽ obijciat. Amb. li⁹. de ioseph ca. 36.

t Nihil peccare soli⁹ dei est. emẽdaẽ satisfactiõis ⁊ corrigere erratũ ⁊ penitẽtiã agẽ ō peccato: id tñ difficile est i hac vita hoi Quid enim tã raꝝ: qꝫ vt iuenias vix qui se ip̃m coarguat ⁊ factum ꝓdẽnet suuz: Rara itaqꝫ cõfessio de peccato. rara penitentia. rara in hoib⁹ verbi hui⁹ assertio. repugnat enim natura. repugnat verecũdia. natura qz oẽs sub peccato q carnẽ gerit culpe obnoxi⁹ est. ergo repugnat natura carnis ⁊ illecebra scli in nocẽtie itegritatiqꝫ Repugnat etiã verecundia qz erubescit vnusqsqꝫ ꝑticulã culpã fateri dũ p̃nsia magis qꝫ futura cogitat.

Ambrosius epla ad simplicianũ.

Fidelior factus est petr⁹ postqꝫ fidẽ se u pdidisse defleuit. atqꝫ ideo maiorẽ gr̃am ꝑpit qꝫ amisit. Amb. i ſmõe ad vicla

Qñ sic pẽites: vt tibi amarũ sapiat. in x aia qõ ante dulce fuit in vita: ⁊ qõ te pri⁹ oblectabat in corpore: ip̃m te cruciat in corde: iã tũc bñ igemiscis ad deũ.

Ambrosius in quodam sermõe.

Amaritudiem radicis dulcedo pomi y ꝓpẽsat. picula maris spes lucri delectat dolorem medicine spes salutis mitigat Qui desiderat nucleũ. frãgit nucẽ. pẽitẽtiamqꝫ agit q vult eterno adherere bono Preconia xp̃i narrare p̃nt q ad palmã i dulgẽtie meruerũt puenire.

Hie. sup mat. sup illõ. Penitemini ⁊ credite euangelio ⁊c.

Apud deũ non tam valet mẽsura tp̃is z qꝫ doloris. nõ abstinẽtia tã cibor̃ qꝫ mortificatio vitior̃. ꝑpter qõ tp̃a penitẽtie ꝑ fide ⁊ ꝓuersatiõe penitẽtiũ abbreuiãda p̃cipiũt ⁊ ꝑ negligẽtia ꝑtelãda existimãt quũ ꝑ qbusdã culpis modi penitẽtie sunt impositi. Hie. in quodã ſmõe.

Necessaria ẽ penitẽtia q̃ aut equet crimina aut certe excedat. ab

Hieronim⁹ in epla ad susannam.

Quũ mẽtẽ de⁹ ingredit: cõstat ꝑculdubio q mox penitẽtie gemit⁹ sequat: vt ei iam salubriter fiere libeat q̃ prius in iniq tatib⁹ flẽda iocũditate gaudebat. sed quo vberi⁹ culpa fletur: eo altius agnitio vitatis attigit. qz ad videdũ lumẽ infue boni ac

rj

UVA. BHSC. IyR_091

tatis polluta dudū cōscia lacrimis bapti
zata renouat. Gg.xxvij. moralium.

ad Apō mirū cordie iudicē nec ille fallax
hēbit q ad veritatē reuertit ēt postq̄ mē
tit.qz oīpotēs de⁹ dū libēt nīaz pēitētiaz
suscipit:tpe suo iudicio hoc qō errauim⁹
abscōdit. Gg.homel.xxix.sup euāgel

ae Quot habuit in se oblectamēta:tot de
se iuēit holocausta.cōuertit ad numeruz
vtutū numerū criminū.vt totū futret deo
in pēitētia:qcquid ex se deū ptēpserat in
culpa.

Gregorius homelia.33.super euāgelia.

af Qui mala que perpetrauit insinuat sz
flere que insinuauerat recusat:quasi sub
ducta veste vulnus detegit.sed torpente
mentē medicamentum vulneri non appo
nit.

Gregorius libro viij⁹ moralium.

ag Fit plerūq̄ gratior deo amore ardens
vita post culpam: q̄ in securitate torpes
innocentia.

Gregorius in pastorali.c.52.

ah Quū in graui peccato miser homo la
bitur:suadet ei diabolus ne peniteat.ne
cōfiteatur peccatum leue z modicum in
corde affirmat:misericordiam predicat
longum spatium vite promittit.permane
re in peccato suggerit.vt sic in contēptū
dei z desperationem sui inducat z pereat

Gregorius in quadam homelia.

ai Vnusquisq̄ cōscientia conuenitur: vt
tanto maiora querat bonorum lucra per
penitentiā:q̄to grauiora itulit dāna per
culpam.

Gregorius super illud matthei.3.
Facite fructum penitentie dig.

ak Qui vere penitet:laborem penitentie
nō abhorret.sz quicquid sibi pro culpa
quam odit iniungitur:tacita conscientia
amplectitur.

Gregorius in homelia quadam.

al Deus z si penitenti veniam spopondit
peccanti tamen crastinum non promisit.

Gregorius ibidem.

am Quidnam maius miraculum:q̄ tot iu
uenes:tot adolescentes:tot nobiles:vni
uersi denicq̄ quos hic vido velut i carcē
aperto tenentur sine vinculis:solo dei ti
more confixi: q⁹ i tanta afflictione perse
uerant penitētie vitra virtutem humanā
supra naturam contra consuetudinem:

Bernardus in sermone quodaz.

Equum indomituz flagella domāt ani an
mam imitez contritio spirit⁹ z assiduitas
lacrimarum.

Bernardus in quodam sermone.

Nūc lauandi temp⁹ est. nunc purifica ao
tionem patet esse necessariam. quoniam
nemo mundus a sorde.nec infans cuius
vita est vnius diei super terram.

Bernardus in quodam sermone.

Quid leuius onere penitentie. quod ap
non solum onerat sed portat omnem cui
importandum imponit: Mirum opus
nature:vnde grossescit massa:ide sarcina
leuigatur z quātum crescit in massa: tātū
decrescit in pondere.

Bernardus in epistola.72.

Qui perfecte senserit onus peccati z aq
anime lesionē aut parum sentiet aut ex to
to non sentiet corporis penam.nec repu
tabit quo peccata nouerit deleri pterita
z caueri futura.

Bernardus in quodam sermone.

Fugite inquit de medio babilōis z sal ar
uate aimas vestras z volate ad vrbes re
fugij:vbi possitis z de pteritis agere pe
nitentiam z in pnti obtinere gr̄am z futu
ram gl̄iam fiducialiter pstolari. Non vos
retardet conscia quia vbi peccata abun
dauerūt:supabundare cōsueuit z gratia
nec penitentie austeritas ipa deterreat.
nec enim condigne sunt passiones huius
temporis ad futuram gl̄iam z preteritaz
culpam que remittitur.nec ad presentis
gratiam consolatiōis que imittitur. non
ad futuram gloriam que promittitur. Si
verbis non creditis · operibus credite:
exēplis acquiescite plurimorum. currūt
vndiq̄ peccatores ad penitentiā z natu
ra piter z consuetudie delicati.nil credē
tibus ipossibile. nil amantibus difficile.
nil aspernantibus. nil bēnignis arduum

UVA. BHSC. IyR_091

reperitur.quibus ꝛ gratia sic in auxiliuz ꝛ obedienti deuotio lenit imperium.
Bernardus in quodã sermone.

af · Si erramus puam penitentiã imponẽ do:melius est de misericozdia deo ratio nem reddere q̃ de austeritate. vbi enim paterfamilias est largus dispensatoz nõ debet esse auarus.ꝛ si deus benignus vt quid sacerdos austerus.
Chrisostomus super illud mat.23.
Onera grauia.

at · Circa vitam tuam esto austerus. circa aliozum benignus. audiant te homines pua mandantem ꝛ grauia facientem.
Chrisostomus ibidem

au Nunq̃ spernit deus penitentiam si ei sincere ꝛ simpliciter offeratur. ꝛ si ad sũ mum quis perueniat malozum ꝛ inde ta men velit reuerti ad virtutis viã suscipit libenter ꝛ amplectitur. non enim tempo ris longitudine sz affectus sinceritate pe nitudo pensatur.
Chrisostom' in libzo de repatione lapsi

ax Latro ille qui pendebat in cruce non eguit pzolixitate tempozis: vt ingressum paradisi meretur:sed tantum ei spatij suf fecit q̃tum expendi potuit.donec vnum posset pzoferre sermonẽ.ita vt intra vnũ momentum tempozis totius vite scelerí bus absolutus pzecedere ad paradisum etiam apl'os meretur. Chriso.ibi.

ay Nõ doloze qz peccaueris magis idig̃ ri atq; irasci facit deũ q̃ illõ peccatuz qõ añ ppetraueras.
Chrisostomus homelia.32.sup mat.

az Tales sunt qui graue pondus venien tibus ad penitentiam ponunt. quia dicũt ꝛ non faciunt.ꝛ sic dum pena penitentie fugitur:pena peccati futura contemnitur .Si eni fascem super humeros adolescẽ tis quam non potest baiulare posueris : necesse habet vt aut fascem eijciat aut sub pondere confringatur sic ꝛ homini cui graue pondus penitentie ponis : neces se est vt aut penitentiam reijciat aut susci piens dum sufferre non potest : scandali zatus amplius peccet.

Chrisostomus super illud mat.
Alligant onera grauia.

Clerici peccãtes difficile penitentiam agunt.erubescit eni aliquando fieri reus qui semper fuerat iudex. ba
Chrisostomus ibidem

· Non est graue cadere luctantẽ. sed ia cere delectũ. Non est pnitiosuz in pzelio vulnerari. sed post vulnus acceptum de sperattone curandi medelam vlceri dene gare. Sepe etiã atbletas videm' post fre quentes lapsus ꝛ delectiones plurimas cozonatos.militẽ quoq; scimus post mul tas fugas virum fortem fuisse ꝛ vicisse vi ctozes. bc
Chriso.in epl'a ad heliodoz monachuz.

Sicut in pzeceptis medicine medica mentum quidem multas herbas recipit. vnam autem dominãtissimã:sic in penitẽ tia elemosina dominãtioz ꝛ potentioz est ꝛ vniuersum ipa conficit. bd
Chrisostomus in quodam sermone.

Quis aliquando videt clericum cito penitentiam agentem ꝛ si dep'zebẽsus hu miliauerit se:non ideo dolet quia pecca uerit.sed cõfunditur quia pdit gl'iam suã be
Chrisostomus super mat.

Penitentia est medicamentum vulne ris.spes salutis.per quã peccatozes sal uantur.per quam deus ad misericozdiaz pzouocatur.que non tempoze pensatur. sed pzofunditate luctus ꝛ lacrimarum. penitentia autem non mensiuz ac tempo rum cursu pena pensatur. sed pena qua anima cruciatur ꝛ mozrificatur caro. bf
Isidozus libro tercio de summo bono.

Jugum meum suaue est ꝛ onus meum leue.Quid iugo christi suauius: qd one re leuius:a scelere abstinere. bonum vel le.omnes amare nulluz odisse.eterna cõ sequi:presentibus non capi.nolle iferre alteri quod sibi perpeti sit molestum. bg
Isidozus super mattheum.

Penitentia appellata quasi puniẽtia eo q̃ ipe homo in se penitendo punit qõ male admisit. Tria enim que sunt in per cussiõe pectozis.i.pectus sonus ꝛ man' bb

UVA. BHSC. IyR_091

significant q̄ penitētia est de his que mē te voce ⁊ opere peccauimus.

Hugo libro 3°. de misterijs ecclesie.

bi O penitentia qui de te noui referā:oia ligata tu soluis.omnia clausa tu reseras omnia aduersa tu mitigas. oia cōtrita tu sanas.omnia confusa tu lucidas.omnia desperata tu animas.

Ciprianus de laudibus penitentie.

bk Senario psalmoruz personā penitentis aptauit.quia sexta die homo creatus xp̄s pro peccatis crucifixus.in ipso die primus homo peccauit.

Cassiodorus super p̄s.vj°.

bl Quid enī meruit latro:vt sic paradisum velociter introiretur:quid publicanus q repente de templo absolutus exiuit:ipe dedit confessionis subituz votum:qui donauit ⁊ premium.

Cassiodorus super illud p̄s Pro nihilo saluos faciet illos.

bm Quis in seculo peccauit enormius paulo:Quis in religione grauius petro:Illi tamen per penitentiam meruerūt assequi non solum ministerium:sed magisterium sanctitatis.memor igit mistico:die quam filio prodigo reuertenti pater euangeli cus legitur impēdisse:⁊ illud:nolite ergo ante tempus iudicare quousq̄ veniat dominus ⁊c̄:nam multa sunt que de iudicio dei homines ignorāt.q̄ fortasse qui vos laudatis:ille reprehendit.⁊ que vos reprehenditis:ille laudabit.

Petrus Rauenensis in quodā sermōe. Ubi abstinētia.m.n.o.r.x.aia.p.beatitudo.i.caro.a. cogitatio.g.cōfessio. contritio.cōuersio.correctio.ac.ai.am.ca.crux p.despatio.g.h.k.l.elemosina. al.error. i.ira.ao.lacrima.a.b.d.i.l.meritū.p. mūdus.u. oratio.p.peccatum.b.pena.d.restitutio .satisfactio.temp°.f.tribulatio.ak venia.a.b.b.r.

a Perfectio. Altior professio vir p tutis altiorem debet tenere viam viuendi. Bloſa.

In plenitudine caritatis proprie precptum illud impletur:diliges dominū deū ⁊c̄.nam quū adhuc ē aliquid carnalis cōcupiscentie quod concipiendo frenetur non omnino ex tota anima diligit deus. Augustin° in libro de perfectiōe iustitie.

Cur non precipit homini ista perfectio:q̄uis eā i hac vita nemo habeat non enim recte curritur.si quo curreduz est nesciatur:quomō ergo sciretur si nullis preceptis ostenderetur: b

Augustinus ibidem.

Si vis perfect° esse:in qui perfectum te esse pollicitus es:quid aliud q̄z perfectaz sectatus es vitam: Perfectus autez seruus xp̄i nihil preter xp̄m habet.aut si preter xp̄m habet:perfectus non est.cuz se perfecte deo sit pollicit°. aut mentitus est:Os autem quod mentitur occidit animam. Igitur vt concludam si perfect° es cur bona paterna desideras:si perfectus non es:dominum fefellisti. c

Hie.in epistola ad theodorū monachuz

Vende omnia ⁊c̄. Nec hoc ad perfectionē sufficit:nisi post contemptas diuitias saluatorez sequatur.i. relictis malis faciat bona. Facilius enīz sacculus cōtemnitur q̄z voluntas. d

Hieronimus ibidem.

Hec est in omnib° sola perfectio:sue imperfectionis cognitio. e

Hieronimus in epistola ad theofuntem.

Plerumq̄z hi quos iam perfectos homines estimant adhuc in oculis summi opificis aliquid habent imperfectionis Sic sepe imperiti homines nedum perfecte sculpta sigilla conspicim°:⁊ iaz quasi perfecta laudamus.que tamen adhuc artifex cōsiderat ⁊ limat.laudari iam audit.⁊ tamen ea tandez meliorādo non desinit. f

Gregorius libro.4.dialogorum.

Tanto quisq̄ perfectus est:q̄to perfectius sentit dolores alienos. g

Gregorius in homelia.

Bonus altitudinem virtutum signat ad quam angelus hortatur.qui non vicerit se posse cōsendere. Melius est vt in segor.i.in paruula remaneat contentus b

UVA. BHSC. IyR_091

laicali ꝛ cõmuni vita: q̃ montem virtutis arripiat. ꝛ ad seckaria redeat. Est ciuitas hec iuxta ꝛc̃. Juxta dictk. ꝛ tamen ad salutem tuta. quia actiua vita est nec a mundi curis ex toto discreta. nec a gaudio eẽ ne salutis aliena.

Gregorius super illud geneſis. xix. Jn monte te saluum fac.

i Onus oneri addit. ꝛ minus oneat. ꝛ sic oneri grauissimo legis accedens quadriga euangelij ꝛ auxit perfectionez ꝛ minuit difficultatem.

Hernardus in quadam epistola.

k Nemo perfectus est: qui pfectior esse non appetit. ꝛ in eo perfectiorem quisq̃ se probat: quo ad maiorez tendi t perfectionem.

Hernadus in quadam epistola.

l Bonum acquirit gradum qui bene ministrauerit. meliorez forte qui bene vacauerit deo. optimum autẽ qui perfectus est in vtroq̃

Hernardus in sermone.

m Deo a quo nos sumus facti redeamus nec dominari nobis ea quibus sumus naturaliter prepositi permittamus. domine tur vitijs ratio. subijciatur corpus animo animus deo. ꝛ impleta est tota hominis perfectio. vt sicut viuentia vita carẽtibus sensibilia nõ sentiẽtibus: imortalia mortalibus ratiocinando preponimus: ita bene viuendo voluptuosus vtilia: vtilibus hõesta: honestis sancta: ꝛ sanctis omnia perfecta preferamus.

Prosper libro 3.° de vita cõtemplatiua.

n Si vis perfectus esse ꝛc̃. Jlle qui mutauit pro diuitijs pauptatez vt fieret perfect⁹: non i ipso tempore quo tradidit bona sua pauperib⁹ fiebat omnino perfect⁹ sz ex illa die incepit speculatio dei adducere eum ad omnes virtutes.

Origenes super illud matthei. xx. c.°

o Fiat volũtas tua. Volũtas dei est quaz xp̃s ꝛ fecit ꝛ docuit. humilitas i conuersatione. stabilitas in fide. verecundia in verbis. in factis iustitia. in operibus misericordia. in moꝛib⁹ disciplina. iniuriã facere non nosse ꝛ factam posse tollerare cum fratribus pacem tenere. deum toto corde diligere. amare in illo quod pater est. timere quod dominus est. christo nihil omnino preponere. quia nec nobis quicquid ille prepositi.

Ciprianus epistola. 5. de oratione dñica

Jeiunia vigilie meditatio scripturarũ nuditas ac priuatio omnium facultatum non perfectio sed perfectionis instrumẽta sunt. quia non in ipis ꝓsistit discipline finis. sed per illa peruenitur ad finem. p

Abbas moyses in collatiõibus patrum colla. 5.°

Sunt qui euangelicam perfectionem simulate pectus q̃ in veritate arripere volunt eorũ scilicet laudibus prouocati qui vniuersis diuitijs mundi perfectam christi preferunt nuditatem. q

Miserum ẽ cuiusli Coll. vj. bet artis ac studij disciplinam quẽpiam profiteri ꝛ ad perfectionez eius minime peruenire. r

Abbas iohannes in coll. sua.

Ad finez debet perducere que prudẽtum intentio visa est suscepisse. quia sicut perfecta laudẽ pariunt. ita ꝛ vituperationem generant que in medijs conatibus egra deseruntur. Defectus enim rerum aut consiliuz titubare aut vires arguit defuisse. s

Cassiodorus libro. 4. epl'arum. epl'a. 31.

Ubi anima. t. cogitatio. d. dolor. c. error. bc. exemplum. ac. ad. ai. fauor. b. fortitudo. q. iusticia. t. laus. ac. meritum. e. presumptio. a. relinquere. b. al. am. sacerdos. ae. sanctitas. b. scandalum. a. simplicitas. b. i. xp̃ianus. a.

Erículum. Minimum preceps a
p est qui transire contendit: vbi cõ
spexerit alium cecidisse. ꝛ vehementer infrenis est. cui non incutitur timor alio pereunte. Animator autem est salutis sue qui ꝛ vitat aliene mortis incur

UVA. BHSC. IyR_091

sum: ꝛ ipse est prouidus qui sollicitus sit cladibus ceterorum.

Augustin⁹ libro ō singlaritate clericoꝝ.

b Non quisq̄ sibi proponat ꝛ dicat: habere volo q̄ vincam hoc est dicere: viuere desidero ꝛ volo sub ruina.

Augustinus ibidem.

c Periclitatur castitas in delitijs. humilitas in diuitijs. pietas in negotijs. veritas in multiloquio. caritas in hoc mūdo.

Bernardus in quodam sermone.

d Bona turpitudo est que periculū vincat. citius inuenitur periculum quū continetur. nunq̄ periculum sine periculo vincitur. Sen. in prouerbijs.

Ubi ꝓfidētia. a. misericordia. b. moras. z. mundus. t. prelatio. b. y. Periurium. Ubi iuramentum.

a Perseuerātia. In cassū bonū p agitur. si autem vite terminus deserat. quia frustra velociter curit: qui prius q̄ ad metas venerit deficit.

Gregorius libro primo moralium.

b Perseuerantia est vnica filia summi regis. finis virtutum earūq̄ consumatio totiusq̄ bonī repositorium. ꝛ virtus sine qua nemo videbit deum.

Bernardus in quadam epistola.

c Absq̄ perseuerantia nec qui pugnat victoriam: nec palmā victor consequitur Nutrix est ad meritum. mediatrix ad premium. sororꝝ patientie. cōstantie filia amica pacis. amicitiarum nodus. vnanimitatis vinculum. sanctitatis propugnaculum Tolle perseuerantiā. nec obsequiū mercedem habet. nec beneficium gratiā. nec laudē fortitudo. sola est cui eternitas redditur. vel potius que eternitati hominem reddit. dicente domino: qui perseuerauerit vsq̄ in finem hic saluus erit.

Bernardus in epistola. c. xxxix.

d Bonam vitam ego puto: mala pati ꝛ bona facē. ꝛ sic perseuerare vsq̄ ad mortem.

Bernardus in quodam sermone.

e Perseuerandum est. ꝛ assiduo studio robur addendum. donec bona mens sit ꝛ bona voluntas est.

Seneca epistola xiiij⁹

Turpe est cedere oneri ꝛ luctare cuz officio quod semel recepisti. Non est vir fortis ac strenuus qui laborem fugit. nec crescat illi animus ipa rerum difficultate. f

Seneca epistola. j⁹

Nihil est q̄ non expugnet pertinax opera ꝛ intenta ac diliges cura. g

Seneca ibidem.

In excelso est beata vita. sz perseuerantia penetrabilis.

Seneca epistola. lxv⁹

Etitio. Quuz aliquid aliquan a p do tardius dat deus: cōmendat dona non negat. Desiderata diu dulcius obtinentur. cito autem data vilescunt. Pete: quere iusta. petendo ꝛ querendo crescas vt capias. Seruat tibi deꝰ quod non vult cito dare vt ꝛ tu discas magna magis desiderare.

Augustinus de verbis do. c. primo.

Male usurus eo quod vult accipere b deo potius miserante non accipit. proin de si hec ab illo petitur vnde homo lediture: exauditus magis metuendum est. ne quod posset non dare propicius: det iratus.

Augustinus super iohannem. c. lxxiiij⁹ Quodcumq̄ petieritis.

Sepe vox nostra eo perficitur quo c differtur. ꝛ quū superficietenus petitio negligit: vota nostra altius in cogitationum radice solidant. sicut ꝛ semina messiū gelu pressa solidant: ꝛ quo ad superficiem tardius exeūt: eo ad frugem multiplicio ra consurgunt.

Gregorius libro. xxvj. mo.

Desideria vtiq̄ nostra dilatione extē d duntur vt proficiant. vt ad hoc quod perceptura sunt conualescant. excitantur in certamine. vt maioribus cumulentur premijs. In retributione labor protrahitur pugne: vt crescat corona victorie.

Gregorius ibidem

UVA. BHSC. IyR_091

c Quũ is qui displicet ad intercedẽdum mittit: irati animus ad deteriora puocat.
Gregorius in pastorali.

f Nõ impetrat adeo bonũ quod poscit q eius legi non obedit. Si enim id quod deus p̃cepit facim⁹: id qõ petimus sine dubio obtinebim⁹.
Ysidor⁹ libro 3° de summo bono.

g Petẽtis negligentia reprehẽdit: vbi dantis misericordia non dubitat.
Chrisostom⁹ sup illud matthei. Petite & accipietis.

b Supplicatio est. quando desiderium mẽtis cum magna deuotione exprimitur.
Hugo de sancto victore.

i Justũ est. vt iugiter rogek: q si nõ petatur ostendit..
Cassiodorus super illud p̃s.
Fac cum seruo tuo. &c.

k Honestius est rem negare: q̃ longos terminos dare. quia minus decipit: cui celeriter negat. vnde res ad multaz istantiam exhibita cara videt emptori.
Cassiodorus in quadam epistola.

l Quis nostrũ contẽtus fuit: aut leuiter rogari aut semel: Quis nõ quũ aliquid a se peti suspicatus est: frontẽ adducit: vultum auertit: occupationes simulat lõgis sermonib⁹ & de industria non inuentibus exitũ occasionez petẽdi abstulit: & varijs artibus necessitates p̃perãtes elusit: In angusto vo cõpressus aut negauit aut distulit. aut p̃misit sed difficulter. sz supductis supcilijs sed malignis & vix exeũtib⁹ verbis.
Seneca libro. j. de beneficijs

m Qui timide rogat: docet negare.

n Nil petas quod nega Seneca
tur⁹ fuisti. nil negabis qõ petitur⁹ fuisti.

o Ingenuitatẽ ledes: cũ Seneca.
indignũ roges. Negat sibi ipe qui quod difficile est petit. Petẽti auctoritas datur quũ credit dñm p̃stare posse qõ petitur.
Seneca in prouerbijs.
Vbi adiutoriũ .k. amicitia. b. d. bñficentia. a. p. clericus. b. cõtritio. b. diuitie. br munus. b. e. oratio. ba.

Philosophia. Si qua vera phi a
p losophi dixerũt: ab eis fũt tãq̃ ab iniustis possessoribus vẽdicãda in vsum nostrm.
Augustinus libro 2° de doctrina x̃piana.

Nõ est religio a philosophis queren b
da. q eadẽ sacra recipiebant cũ populis & de suoz deoruz natura ac summo bono diuersas cõtrariasq̃ sentẽtias in scholis personabant.
Augustinus in libro de vera religione.

Philosophi eo damnabili⁹ colebant c
idola: quo illa q̃ mendacit agebãt sic agerẽt: vt cũ populo veracit agere existimarent. Augustinus li°. vj°. de ciuitate dei.

Qui de mẽsa & vno regis noluerũt co d
medere ne polluerẽt: si sapiẽtiã atq̃ doctrinã babilonioz scirẽt eẽ peccatũ: nũq̃ acquiescerẽt discere qõ nõ licebat.
Hieronimus super danielem.

Res siqdẽ mõstruosa ẽ: philosophus e
curialis. & dõ vtrũq̃ esse affectat: neutrũ est: eo q curia philosophiã excludit. & ineptias curiales philosophus vsq̃z quaq̃z non recipit. Chrisostom⁹ li°. j°. de nugis curialiũ & vestigijs philosophoz.

Quicũq̃z ad sciam cõtingere cupit: si f
relicta veritate artiũ reliquis se implicare voluerit: materiã laboris vt ita dicam infinitam plurimã inueniet & fructuz exiguũ. qua p̃pter mihi videtur primũ opera dandã esse artib⁹ vbi fundamẽta sũt oim & pura simplexq̃z veritas apit. & iõ errant q relictis artib⁹ quasdã sibi scias eligũt. in qb⁹ se posse fieri pfectos putãt
Hugo in diascalicon libro. 3.

Jn philosophis eni fuit venerabilis g
imago virtutũ. dũ sine fide & dilectiõe virtutũ inbstãtia eẽ nõ possit. & vtinã iquit inueniat in nobis q virtutis imaginẽ teneat Quis eni vmbras virtutũ iduit: qbus videm⁹ floruisse gẽtiles: Quis enim theomestodis diligẽtiam: frontonis grauitatem: socratis continentiã: fabricij fidem pudicitiã scipiõis: lõganimitatez vlixis catõis pietatẽ imitat: q quasi q̃dã secl'oz suoz sidera splẽduerũt. tempora sua illu

UVA. BHSC. IyR_091

strātes: Sz qz xp̄z nō cognouerūt: in cogitationib⁹ suis supbia tumescētes: vera hūilitate carētes. humanā glozlam appetentes ꝛ se ipos esse sapiētes estimantes ꝛ dicētes: stulti facti sunt. ad romanos 2°

b O felicia anti Hugo ibidem. quoz tēpoza in quibus ipi imperatozes mūdū regētes seipos philosophie dederūt vt patuit de alexādro macedone de iulio cesare de ptolomeo rege cuiuslibet ei regni gl'ia creuit in imensum q̄z diu artiū liberalium studio in ipo floruerunt. victoria enim militie ꝛ glozia ꝛ p̄hia simul creuerunt. Et merito qz p̄hia vera docet iuste ꝛ recte regnaē. Per me eni reges regnāt ait sapiētia.

Ibidē ꝛ scribit alexāder de naturis rez

i Pisces foztasse p̄hos vocat qui huius mūdi naturā erratica curiositate ptractāt nam sicut illi posita fronte itinera sibi resecant pelagi iundatione cōfusa: ita ꝛ isti capite demisso venas rerum rōne humana assiduo labore pquirūt. Cassio. sr illud p̄s. Volucres celi ꝛ pisces maris

k Astrologiam sacrilegam summa intētione fugiamus. quā etiā nobiliuz p̄hoz iudicia dānauerūt. Cassio. sup p̄s. lxx.

l Ubi se in astrologie ptez labilis erroz infuderit ꝛ vitas moztaliū decursu stellarum putauerit colligēdas. tunc abominādi tūc potius ceci quū se estimāt p̄uidere que creator nob vtiliter ꝺcreuit absc̄dē Cassio. sup illud p̄s. Appzopiquanti sibi

m Phia est disciplina oim rerū diuinarū ꝛ humanaz rōnes inuestigans. Tullius in libzo de vniuersalitate.

n O p̄hia dux vite. o virtutis indagatrix expultrixq; vitioz: tu inuētrix legū. tu magistra moz ꝛ discipline fuisti.

o Epbitoc⁹ p̄hs Tulli⁹ ibidē aiebat litteras atq; doctnas philosophie cū in hoiem falsum atq; degenerē tanq̄z in vas sputum atq; pollutum influxissent veterari mutari cozrumpi ꝛ ruinam fieri ꝛ inquit tandem nōnullos pecunie cupidos: glozie illectos: libidinū seruos: vt cuz qualitate impugnet ozatio. Rep̄hensibile eni apud philosophos fuit: profiteri vitam philosophicā ꝛ tamē non viuere fm eam. Agellius libzo. xvij.

Nomen philosophi a pytagoza oztuz p habuit qui interrogatus quid pzofitetur. verecūdādo p̄hm. i. amatozē sapientie se esse rādit. quonīā sapiētem pfiteri arrogantissimū videbatur. ita deinceps posteris placuit. vt q̄tūcūq; quis sibi vel alijs in sapia excellē vidēr: nō nisi p̄hs vocarer. Isidoz⁹ li⁹. viij. ethimologiaz

Nūq̄z in tantum conualescet nequitia q nūq̄z sic cōtra virtutes cōiurabit: vt non philosophie nomen venerabile ꝛ sacruz maneat. Seneca epla. xiiij.

Tādiu liberalibus artib⁹ imozādū ē: r q̄diu anim⁹ agere melius non pōt. rudimēta sūt nra nō opera. sunt aūt liberalia dicta. qz libero digna Sen. epla. xvij.

Multis ad philosophādū obstitere s diuitie. pauptas aūt expedita est ꝛ secura Aut ergo pauperis aut pauperi simulatis. si animo vacare vis. Seneca ibidem

Sic discam⁹ vt que fuerunt verba sint t opera. Nullos ät peius mereri de oib⁹ moztalibus iudico: q̄z qui p̄hiaz velut qdam artificiū venale discernūt qui aliter viuūt q̄z viuēdū esse pcipiūt.

Utinā quēadmo Sen. ep⁹. xviij u dū vniuersa mūdi facies in cōspectuz venit ita p̄hia toto nobis possit occurrere similimū mūdo spectaculum. pfecto oēs moztales in admiratiōem sui raperet relictis his que nūc magna magnoz ignozātia credimus. Ibidem.

Facere docet p̄hia nō dicere ꝛ hoc exigit vt ad legē suaz q̄q; viuat. ne ozōni vita dissentiat. vt verbis opera cōcozdent vt ipe vbiq; pars sibi idemq; sit obserua Si vestis tna dom⁹q; dissentiat: nūq̄z i te liberalis sis. in tuos sozdid⁹ nūq̄z senes frugaliter edifices luxuriose. vnā semel ad quā viuas regulā p̄tēde. ꝛ ad illā omnē vitam tuā exequa. Auidā se domi contrahūt. dilatāt foris ꝛ extēdūt.

Hoc eni turpissi Sen. epla. xx. y mū est. qō nobis obijci solz. Verba p̄hie nō opa nos tractare. Sen. ep⁹. 24.

Ubi curiositas. ab. al. al. aq. doctrina

UVA. BHSC. IyR_091

am. fides. l. pauptas. am. relinquere. m. studium. am.

a Jetas. Penes deum nec pietas sine iustitia est. neqz sine pietate iustitia nec sine pietate celesti sẽsu. sine bõitate eqtas: sine eqtate bonitas ñ bẽtur. Eqtas sine bõitate seuitia ẽ ⁊ iustitia sine pietate crudelitas est.

Augustinus in quodam sermone.

b Pietas amica pẽtibus. grata deo. dñz cõciliat. necessitudies fouet. dei cultura merces pentum. filioz stipendium. Pietas inquã: iustoz tribunal. egenoz portꝰ miseroz suffragiũ. indulgentia peccatoz

Ambrosius super. Beati immaculati.

c Sepe flectit hũilitas qð nec virtus potuit supare nec rõ. Amb. i quadã epꝭ

d Necessitudini generis diuine religionis pietas antefertur. Nulla eni merces deo melioz: qz ea que habet pietas munera. Amb. in liꝭ de viduis.

e Volens discipulꝰ reuerti domũ ⁊ suis oia renũtiare: magistri voce phibetur. sepultura patri non datur ⁊ pietatis genus est impiuz esse p2o domino.

Hieronimus in epistola ad marcellam.

f Grandis in suo pietas in deũ est. Nemo pietatem debet anteferre religioni q amat filium aut filiam sup me: non est me dignus. Hie. in epꝭa ad paulã

g Ordinate in me caritatẽ. Jn canticis Rectus ordo est post deum amare patrẽ ⁊ amicos. Si tamen necessitas venit vt vtrũqz seruari non possit: odium in suos pietas est in deum. Jbidem

b Jlle bene agit que pia sũt: qui scit pri us seruare que iusta sunt: vt colatꝰ in pxi mis riuus misericordie de iustitia fonte ducatur. Greg. libro. xix. mo.

i Sunt nõnulli qui pietatis sue viscera tendere vsqz ad incognitos nesciunt sed soluz quos per assiduitatẽ notitie didicerunt miserẽt. apud quos plus familiaritas qz natura valet. dum quibusdaz necessaria. nõ quia boies sed quia noti sũt largiuntur. Greg. libro. xxj. mo.

k Beneficium debet exhiberi per pietatem ⁊ bonum verbum tribui p hũilitatem

Gregorius ibidem

Pensemus si possimus dispẽsatiõem l
superne pietatis. stantibus si ceciderint minatur penã. lapsis vero vt surgere appetant pmittit materiam. considerantes nãqz q iustus est: nolite negligere peccata vestra. cõsiderantes q pius est. nolite desperare. Greg. in quadã homꝭ.

Nulla est sciẽtia si vtilitatem pietatis m
non habet. ⁊ valde inutilis est pietas. si scientie discretione caret.

Gregorius libro primo mo.

O clementissima pietas que non sua n
desinit largiri beneficia. non solum vbi nullũ inuenit merituz. sed plurimũ etiam vbi totum videtur contrarium.

Bernardus in quadam epistola.

Pietas est ex benigne mentis dulce o
dine grata omnibus auxiliatrix affectio ⁊ diuini cultus religiosa deuotio.

Hugo in libro de claustro anime.

Hec eni est perfecta pietas que ãteqz p
flectatur precibus: nouit considerare fatigatos. Cassiodoꝛ libro. 4. epistolaꝝ.

Pietas est p quã sanguine iũctis pa q
trieqz bẽuolis officiũ ⁊ diligẽs tribuitur cultus. Tullius in sua rhetorica.

Eximia ciconijs iest pietas nã qz̃tum r
tpis ipendezũt fetibꝰ educãdis: tm̃ ⁊ ipe pullꝭ iuicẽ alũt. Solinꝰ i liꝭ ð mira. mũdi

Leonũ clemẽtie idicia mꝭta sũt pstratꝫ s
pcũt. i viros potius qz̃ i feias seuiũt. infantes nõ nisi magz̃ fame pmũt nec a mitficoz dia sepãt. Solinꝰ ibidem

Vbi bñficẽtia. f. caritas. m. ꝓpassio. ð uotio. l. elemosina. b. mia. relinqre. g. l. Pigritia. Vbi accidia. Placẽ. Vbi adulatio. contemptus ⁊ fauoꝛ.

Otestas. Acrius diuitibus qz̃ a
p paupibꝰ iudex. ⁊ nõ iopsꝫ locupletes iqetat ifestatio seua latronũ. Plꝰ duces ⁊ pricipes qz̃ milites ab hostibꝰ appetũt i pugna. ⁊ violẽtiꝰ ppulsant vẽtis ⁊ turbinibꝰ ckmia qcũqz sũt altiora. ideo magniqz quo plꝰ ceꝛtis vnꝰqsqz pt sciat eẽ sibi metuẽdũ.

Augustinꝰ libro ð singꝭaritate clericoꝝ.

Optãdum est ita vt poteras nõ detur b

UVA. BHSC. IyR_091

nisi contra vitium. ꝑpter que vincēda potentes nolunt esse boies. ⁊ volūt ꝑpl vincēdos boies. vt qd hoc: nisi vt vere victi falso vincāt: nec sic sint veritate ſꝫ opinione victores: hāc igit potētiā plane optet vn⁹ qſqꝫ atqꝫ appetat: vt potēs sit in seipo ⁊ miro mō aduersus seipm ꝓ seipo.
Augustin⁹ libro. iꝫ. de trinitate.

c Quānis quolibet in loco positi cogitādo loquēdo agendo peccem⁹: tūc tñ pertria hec aim⁹ effrenatius capit: quū mūdi hui⁹ ꝓsperitate subleuat. nam quū preire ptāte se ceteros conspicit: vt quū auctoritati vocis a nullo resistitur: lingua licēti⁹ per abrupta diffrenat: quūqꝫ facere qđ libet licet: iuste sibi omne estimat licere qđ libet. Gregorī⁹. li⁹. ꝯ. moraliū

d Cogitatio si assidue mentem excoquit oēm supbie tumorem premit ⁊ ptātem acceptā nō bonorē sed onus estimari facit.
Gregorī⁹. xꝫ. mora.

e Potestas nāqꝫ quū habetur ⁊ cogitāda est ad vtilitatem ⁊ dissimulāda ꝑpter timorem. quaten⁹ qui vtitur vt prodesse ꝺ beat posse se nesciat. Greg. ibidem

f Tunc solū ptās bene gerit: quum non amādo sed timēdo retinetur que vt minister recte valeat: oportet primū vt hāc non cupiditas sed necessitas imponat.
Gregorius libro. x. moralū

g Bona est ordine suo potētia ſꝫ cūcta regentis indiget vita. Greg. ibidē

b Summū in regibus bonū ē: iustitiam colere ac sua vnicuiqꝫ iura seruare ⁊ in subiectos non seuire. non sinere qđ potestatis est fieri sed qđ equū est custodiri.
Gregorius in registro.

i Beatus dauid ita erat in ptāte positus tāqꝫ omnib⁹ ipe esset subiectus. ⁊ in solio regali erat vt vinctus in carcere ⁊ in purpura quasi in cilitio iacebat cinere conspersus ⁊ corde cōpunctus. Aura regal⁹ erat ei tāqꝫ eremi vastissima solitudo.
Chriso. in libro de cōpūctiōe cordis.

k Qui ptātez nō cupit adipisci: nec ereptiōem vtiqꝫ eius veretur. atqꝫ non metuens cuncta q̄ cū ea fiducia⁊ libertate que xp̄iano cōuenit exequet. nā qui metuūt ⁊ ne deponāt tremūt: amarā sustinēt fortunam ⁊ que malis redūdet in numeris. at qꝫ tā deū qꝫ boies frequēter cogūt offendere. Chriso. in suo dialogo li⁹. ꝫ.

l Sicut potētes potēter tormēta patiūt sic ⁊ iustitie p̄mijs fruēt pleni⁹ si recte exercuerint ptātū. ⁊ tantā in futuro prē sub ditis habebūt gloriam: qꝫta virtute eos in magna delinquēdi licētia p̄cesserūt.
Chrisostom⁹ libro de curialiū nugis.

m Semper enī grandis potestas maiori timori subiecta est. sicut ramū arborū in excelso positarū etiā si leuis aura flauerit mouet: sic ⁊ sublimes in culmine dignitatū existētes etiā leuis nūtij fama cōturbat būtiles aūt sicut in cōualle plurimūqꝫ in trāqllitate ꝓsistūt. Chriso. sꝑ mat. c. 2.

n Principat⁹ quē aut seditio extorsit aut ābitio occupauerit: etiā si morb⁹ atqꝫ actib⁹ nō offenderit: in ipius tñ initij sui exēplo est semp vitiosus ⁊ difficile ē vt bono pagātur exitu que malo ichoata sunt ꝑncipio. Leo papa in quadā epla

o Semper accrescit apud indignos mores cum ptāte supciliū.
Valerius epūs in quodam sermone.

p Potentia ē ad sua cōseruāda ⁊ alteri⁹ obtinēda idoneaꝝ rerū facultas.

q Potētia Tulli⁹ i sua rhetorica dñi nō minor est i regno potētissimo ꝓ ferēdo qꝫ i tugurio paupis euertēdo. Quis enī in gra potētior fuit alexādro: ei tñ successisse legit nō su⁹ ſꝫ saltatricis fili⁹. successorē iulio cesari fecit adoptio nō natura. cesaree dom⁹ totū relege ⁊ reuolue progressus. ⁊ inuenies q̄ i breui perijt memoria eorum ⁊ ad inferos descēdētes: qm̄ a se sciam dñi repulerūt ⁊ ipi repulsi sunt: eisqꝫ heroās aut ignoti aut extranei successerūt. Petr⁹ ra. in quodam ſmōe

r Si ipis dignatib⁹ ac ptātib⁹ iessꝫ aliqd nālis ac ꝓprij boni nūqꝫ pessimis ꝑueniret. neqꝫ ei sibi solēt aduersa sociari. nā respuit vt cōtraria queqꝫ iūgātur. Itaqꝫ cuz pessimos plerumqꝫ dignitatibus fungi dubium non sit: illud etiam liquet natu

UVA. BHSC. IyR_091

ra sui bona non esse que se pessimis here re patiuntur.

Boetius de consolatione libro.2°

f Infeliciores esse necesse est malos cu pita quum perfecerint: q̄ si ea que cupi unt implere non possent. Nam si miserū est voluisse praua:potuisse miserius est.

Boetius de consolatione libro.4°

t Princeps debet esse sermōe affabilis accessu facilis.vultu quo maxie populos demulcet amabilis .equi propensus . inī quis acerbus. Talis inquit a tota ciuita te amatur.defenditur colīk.hic princeps beneficto suo tutus nil presidijs eget.ar ma ornamenti animi pro se habet.

Seneca de clementia ad neronem.

u Intuere illas potentum domos limi na multum habent contumeliarum vt in tres.prius quum intraueris non in pru pto tantum stabis sed in lubrico.

Seneca epistola.lxxxj.

r Regnantib⁹ multo peius periculum est q̄ bis qui iudicātur. bi enīz singulos timent.illi vniuersos.

Seneca libro de moribus.

y Plato cum vidisset dionisium tirannū corporis sui custodibus septum: quid tā tū mali ait fecisti:vt ita a multis custodia ris? Ibidem

Vbi ambitio.apostoli.ca. diuitie .c.f. electio.c.e.f.n.exactio.excōicatio.b.exē pluz.ac.hypocrisis.b.c.prelatio.y.rapi na.c.d.regimen.e.y.af.stultitia.a.supbia a.d.voluntas.a.q. Preceptuz vbi mā datum.

a Predestinatio. siue prouidentia p diuina. Predestinatio ē diui ne volūtatis per gratiam electio

Augu.libro de predestinatione sanctorū

b Sicut tu memoria tua nō cogis facta esse que preterierunt:sic deus prescīētia sua non cogit facienda que sunt futura.

Augustin⁹ libro.3°.de libero arbitrio.

c Predestinatorum ita certus est nume rus:vt nec addatur eis quisquaz nec mi nuatur ex eis.tene ergo quod habes. ne alius accipiat coronam tuam. Si enim alius non est accepturus nisi iste perdi derit certus est numerus.

Augustinus de predestinatione sanctoꝝ

Predestinatio dei mult̄ est causa stan d di.nemini est causa labendi.

Aug.libro de predestinatiōe sanctorum

Sicut tu quedaz que fecisti meministi e nec tamē que meministi omnia fecisti:ita de⁹ oia quoꝝ ipe ē actor p̄scit.nec tū oim que p̄scit ipe actor est.quorum autem nō est malis actor.iustus est vltor.

Augustinus libro. 3°. de libero arbitrio.

i Nemo venit nisi tractus. quare illum f trahat z illum non trahat:noli velle iudi care si non vis errare. Semel accipe z intellige. Nōdum traheris:ora vt traha ris. Ramum viridem ostendis oui z tra his illam. Nuces puero demonstrantur z trahitur z quo currit trahitur.amando trahitur.sine lesiōe corporis trahit̄. cor dis vinculo trahitur.

Aug.super iohannem homl̄.xxvij.

Prescientia est vnamquāq; rem ante g q̄ veniat videre z id quod futurū est pr⁹ q̄ presens sit preuidere.

Gregorius in dialogo.

Obtineri nequaq̄ possunt que prede b stinata non fuerant.sed ea que sancti viri orando efficiunt:ita predestinata sunt vt precibus obtineant. nam ipa quoq; pen nis regni predestinatio ita est ab omnipo tenti deo disposita.vt ad hoc electi ex la bore perueniāt.quatenus postulādo me reantur accipere:quod eis omnipotens deus ante secula disposuit donare.

Gregorius in dialogo libro primo.

Prefixi dies singulis ab eterna dei p i scientia nec augeri possunt nec minui: nisi cōtingat vt ita prescīatur: vt aut optimis operibus longiores fiant:aut cum pessi mis breuiores.

Gregorius in mora.

Prouidentia dei ita omnia disposuit k q nihil ociosum remansit. Malitiaz nō fecit.cum tamē ab alijs inuentam probi

UVA. BHSC. IyR_091

bere posſit non probibet. Si enim malicia non esset: virtus contrarium non haberet nec clarescceret. nec examinatio fieret. non probata vero nec examinata nec virtus esset.

Origenes super illud numeri .22.
Stetit angelus domini contra balaam.

l Tolle malitiam fratrum ioseph ⁊ inuidiam simul perimes dispensationem dei: ⁊ que in egipto pro salute omnium gentium gesta sunt. Si ioseph nō vendit: somnium pharaonis nō exponitur: nemo frumenta in egipto cōgregabit. pibit egipt⁹ ⁊ finitime regiones ⁊ ipe israbel ⁊ semē ei⁹ q̄rēs panē egiptū nō igredit nec egredietur in mirabilib⁹ dei nec fient virtutes quas fecit per moysen ⁊ aaron. nemo mare rubrū sicco pede tansibit. non dabitur manna neq; aqua de petra. nec lex in mōte sinai. terraz promissionis nullus intrabit. Origenes ibidem

m Tolle regis balaac malitiam ⁊ nusq; erunt prophete balaam. auser malitiam iude ⁊ proditionē auferes pariter ⁊ crucē christi ⁊ passionem. Si nō fuisset mors christi nec resurrectio eius. nec aliquis primogenitus ex mortuis nec spes resurrectionis.

Origenes ibidem.

n Tolle astutias diaboli. nec erit corona victorie legitime certanti. si desint obsistentes: non erunt agones. nec victoribus munera parantur. Non solum ergo bonis vtitur deus ad opus bonum: sed etiam malis. Sunt vasa ad honorez sunt ad contumeliaz. vtraq; tamen necessaria

Origenes ibidem

o Persecutionibus crebris vtitur vt cito predestinatorum numerus impleatur

Cassiodorus super ps. 79.

Ubi ingratitudo. c. homo. f. g. malitia a. penitentia. d. remuneratio. a.

a Predicatio. Sic debz esse sermo dei fidelibus. tanq; pisci hamus. tunc capit quando capitur p ⁊ reti ⁊ hamo piscatur perfectus sed reti turba cōcluditur. hamo singularis eligit

Augustinus super iohannem

b In doctrina sacre scripture auctoritatem debet episcopus preferre: non secularium litterarum peritiam ostētare. Nō enim episcopi est officium grammaticam exponere. nec laudes iouis psonent ora pontificis.

Augustinus de vita clericorum.

c Frequenter in longum protractus sermo caret intelligentia.

Augustinus de doctrina xp̄iana.

d Ad panem veteris cum labore peruenitur. quātomagis ad panem mentis statis ⁊ auditis. Laborat ne moriat homo moriturus. ⁊ nō laborat ne peccet homo in eternum victurus.

Augustinus super iohannem.

e Eos dicit dominus furari verba sua qui boni volunt videri loquendo que dei sunt cum mali sint. faciendo que sua sunt

Augustinus de doctrina xp̄iana.

f Predicator laboret: vt intelligenter vt libenter vt obedienter audiatur. ⁊ hoc se posse magis pietate orationum q̄z oratoris facultate non dubitet. vt orādo pro se ac pro illis quos est allocutur⁹ sit prius orator anteq; doctor. ⁊ ipa hora accedens prius q̄z exeant proferentem linguam ad deum leuet animam sitientem: vt ructet quod biberit: vel qō impleuerit fundat.

Augustinus libro. 4. de doctrina xp̄iana

g Aperi os tuū. sed prius vt aptatur imploza. Uita enim verbum erigit ⁊ acquirit. sermo enim sine vita nō est dei sermo

Ambrosius super lucam.

h Non me dicere periculum est: si cum habeat tanta eloquia dei: ⁊ opera que fecit illis pretermissis loquatur que seculi sunt: audiat que seculi sunt.

Ambrosius ibidem

i Libere enim ⁊ sine adulatiōe veritatē predicantes ⁊ gesta praue vite arguētes gratiam non habent apud homines.

UVA. BHSC. IyR_091

Ambrosius super illud.j.ad chorith.4.
Vos nobiles ⁊ nos ignobiles.

k Qualis debet esse qui euangelizat regnum dei preceptis euangelicis designatur.hoc ē vt subsidij secularis adminicula non requirat fidei.quia totus inberēs putet quo minus ista requirat magis posse suppetere.

Ambrosius super illud luce.ix.
Nihil tuleritis in via ⁊c̄.

l Omnis doctor qui austeritatē scripturarum per quam potest audientes corripere vertit ad gratiā ⁊ ita loquitur vt nō corrigat.sed delectet audientes vinū sanctarum scripturarum violat.atq; suo corrupit sensu.

Hieronimus super illud.
Vinum tuum mixtū est aqua.

m Qui speculator dei futurus est multo tempoē debet quiescere ⁊ dolere ea que videt.nihilq; habere in conscientia qō in alijs corrupturus est.

Hieronimus super ezechielez li°. j°.

n Magnum discrimē est dei tacere sermones ob triplicem causam.vel propter timorem vel propter pigritiam vel propter adulationem.

Hieronimus ibidem.
Si dicente me ad impium.

o Notanduz est q̄ dicunt verba sapientum pungere non palpare.nec molli manu attrabere lacrimam:sed errantib⁹ tardis penitentie dolores ⁊ vulnus infingere.Si cui⁹ igit sermo non pungit:sed oblectationem facit audientibus:iste sermo non est sapiens.

Hieronimus super illud ecclesiastici.
Verba sapientum quasi stimuli.⁊c̄.

p Delicata doctrina est pugnanti ictus dictare de muro.⁊ cuz ipse vnguentis debutus sit:cruentum militem accusare libidinis.

Hieronimus in epistola ad pāmachiuz.

q Non confundent opera sermonē tuū ne quū in ecclesia loqueris tacitus quilibet rūdeat:cur ergo que dicit ipē non facit.Delicatus magister est qui pleno ventre de ieiunijs disputat.accusare auaritiā ⁊ latro pōt.sacerdotis xp̄i os cuz mente concordet.

Hieronim⁹ in epistola ad nepotianum
Sermo p̄sbiteri scripturaruz lectione conditus est.verba volatione ⁊ celerita te dicendi apud imperitū vulgus admiration̄ facere sui indoctorum hoim est r

Hieronimus ibidem.
Omne qd̄ non edificat audientes in periculum vertitur audientium. s

Hieronimus in quadam epistola.
Si iniquitas bene dispensata vertitur in iustitiam q̄to magis sermo diuinus in quo nulla est iniquitas qui apostolis est creditus si bene fuerit dispensatus dispē satores suos leuabit ad celum. t

Hieronimus ibidem.
Ut liscinia per cinerem humidum fluens lauat ⁊ non lauatur: ita bona doctrina per malum doctorem animas credentiū lauat a sorde peccatoz. u

Ibidē
Fructus ⁊ enim terre absq; pecunia comedere est ex ecclesia quidem sumpt⁹ accipere.sed eidem ecclesie predicationis precium non prebere. Terre igitur fructus absq; pecunia comedit:qui ecclesie cōmoda ad vsum corporis petpit.sed exhortatiōis ministerium non impendit x

Quid ad hoc nos pastores dicimus qui aduentum districti iudicis p̄currētes officium quidez preconis suscepimus: sed alimenta ecclesiastica muti manducam⁹ exigim⁹ qd̄ nostro debeē corpori: sed nō impēdim⁹ qd̄ subiectoz debem⁹ cordi.

Gregor⁹.22.li°.mo. exponēs illud iob Si fructū ēre comedi absq; pecunia ⁊c̄.

Vita predicantiū sonat ⁊ ardet.ardet desiderio.sonat verbo.Es ergo candēs est p̄dicatio accensa.sed de candenti ere scintille prodeunt. quia de eorum exhortationibus verba flammāta ad aures audientium procedunt. Recte ergo predicatorum verba scintille appellata sunt. quia eos quos in corde tetigerint incendunt. y

Gregorius super ezechielem hom⁹.x°

UVA. BHSC. IyR_091

z Sermo dulcedinem non habet quem vita reproba infra conſciam remordet. vnde neceſſe ē vt qui verba dei loquitur prius ſtudeat ſcire qualiter viuat. vt poſt ex vita colligat que ꝛ qualiter dicat.

Gregorius ibidem homl.x.

ab Ad predicandum nāq; plus conſcientia ſancti amoris edificat: q̄ exercitatio ſermonis. Qui enim vitam ſuam interius penſat ꝛ ex ſuo foris amouēdo alios edificat. quia corde lingue calamum tangit in eo quod manu verbi proximis ſcribit.

ac Ille ſermo ab audi Ibidez ente libenter accipitur: qui a predicante cum cōpaſſione animi profertur. Ille loqui veraciter nouit: qui pius bene facere didicit.

Gregorius homl.xj.ſuper ezechielem.

ad Predicatoris vita ſemper in alto debet fixa pmanere. vt more narium diſcernat fetores vitiorum odoreſq; virtutum

Gregorius ibidem.

Naſus tuus ſicut turris libani.

ae Niſi ſpiritusſanctus adſit cordi audiētis. ociosus eſt ſmo doctoris. Nemo ergo docenti homini tribuit q̄ ex ore docētis intelligit. quia niſi intus ſit qui doceat doctoris lingua exterius in vacuuz laborat.

Gregorius homl.xxx. ſup euangelia.

af Per difficile negotium eſt in multitudine permixta atq; diuerſa vbi etas ꝛ inſtitutio varia eſt de talibus diſputātem ꝛ velut multarum cordarum quadam cithara ferientem inuenire. ꝛ proferre aptuz ad omnes predicationis verbuz ꝛ ita velut plectrum ſingulis admonere. vt nuſq; ſonus offendat auditum.

Gregorius nazāzenus in apologetico.

ag Mundari prius oportet ꝛ ſic alios mūdare ſapientem prius fieri ꝛ ſic alios facere ſapientes. lumē fieri. ꝛ ſic alios illuminare. ad deum accedere ꝛ alios ad deum adducere. ſanctificari ꝛ ita ſanctificare manus habere rectas ꝛ ſic indigentibus porrigere manum.

Gregorius ibidem.

Lex ipſis p̄dicatoribus impoſita eſt ab vt ipſi viuendo illuminent que loquendo ſuadere feſtinant. nam loquendi auctoritas perditur. quādo vox opere non adiuuatur.

Gregorius. xviij. mor. ꝛ in paſtorali.

Nō debet predicator infirmis iſinua ai re cuncta que ſentit. nec debet predicare rudibus quāta cognoſcit.

Gregorius. xvij. mora.

Ut longe ante nos reuerende memo ak rie gregorius nazāzenus edocuit: non vna ꝛ eadem exhortatio cunctis cōgruit qz nec cunctos par moruz qualitas aſtringit. Sepe nāq; alijs officiunt que alijs p ſunt. quia plerumq; herbe que alia nutriunt alia occidunt ꝛ leuis ſibilus equos mitigat. ꝛ catulos inſtigat ꝛ medicamentum quod hunc morbuz mitigat. alteri vires iungit ꝛ paſtuſ qui vitā fortium roborat peruulorum negāt. Pro qualitate igitur audientium formari debet ſermo doctoruz. vt a ſua ſingulis congruat ꝛ tamē a cōis edificatiōis arte nuſq; recedat.

Gregorius in paſtorali ꝛ. xxx. mora.

Ille vberes fructus p̄dicationis col al ligit: qui ſemia bone operationis p̄mittit naz loquendi auctoritas pditur: quando vos opere non adiuuatur.

Gregorius libro. 6. moralium.

Vbi conſcientia mordet reatus crimi am nis: linguam ligat timor confuſionis.

Gregorius. x. moralium

Ille enim laudabiliter ſpicula emittit an qui prius q̄ feriat conſpicit. male nāq; arcus validi cornua ſtringit: qui ſagittaz fortiter dirigens neſcit quem ferit.

Gregorii libro: 6. moraliū.

Qui ad vere predicationis verba ſe ao pparat: neceſſe eſt vt cauſarum origines a ſacris paginis ſumat. vt oē quod loquitur ad diuine auctoritatis fundamētū reuocet. atq; in eo edificium ſue locutiōis firmet.

Gregorius libro. xxvitj. moralium.

Ille ſmo ab audiēte libēt accipit q a p ap dicatore cum ꝓpaſſiōe aī pferf. nam tūc

UVA. BHSC. IyR_091

verbi semen facile germinat quãdo hoc in audientis pectore pietas predicantis rigat.

Greg. sup ezechielem ꝛ in pastorali.

aq Si negligis implere qđ doces: alijs messez seminas ꝛ ipse a frumenti partici patione ieiunas. Greg. ibidem.

ar Nequaq̃ debẽt boies i etate ifirma p̃ dicare. quia sermo doctrine non suppetit nisi in perfecta etate. Redẽptor noster cum celi sit conditor ꝛ angelorũ doctor ante tricennale tempus in terra magister noluit fieri hominũ. vt videlicet precipi tatis viz saluberrimi timoris infunderet cum ipe etiam qui labi non posset: perfe cte vite gratiam non nisi pfecta etate pre dicaret.

Gregorius i pastorali sup ezech. homl. 2ª

as Videant quos a predicationis offitio etas vel imperfectio prohibet: ꝛ tamen precipitatio mouet. ꝛ ne cuz itempestiue arripiant quod nõ valent. pdant illud qđ tempestiue aliquotiens implere possent nam ꝛ pulli auium si ante pennarum per fectionem volare appetant: vnde in alta ire cupiunt: inde in ima cadunt. sic ꝛ con ceptam sobolem si priusq̃ formetur feia profert: nõ tam domũ q̃ tumulum replet

Gregorius in pastorali

at Predicatores boni ꝛ honorem ꝓpter adulatiões fugiũt: ꝛ honorari tamen pro pter imitatiõem volunt.

Gregorius in quadam homelia.

au Predicator tanto districti⁹ in paupe re elatiõem feriat: q̃to eũ nũc illata pau ptas inclinat. ꝛ tanto lenius hũilitatez di uitum mulceat: q̃to eos nunc abundãtia que subleuat exaltat.

Gregorius in pastorali

ax Debz subtiliter is qui docet prospice re: ne plus audeat q̃ ab audiẽte capitur Predicare debet ad infirmitatẽ audien tiuz. semetip̃m contrahendo descendere ne dum puis sublimia ꝛ idcirco non pro futura loquitur: se magis curet ostẽdere q̃ auditoribus prodesse.

Greg. xx. moza. super illud Job. 29 Stillabat eloquium meum.

Dispensanda est predicatio pro loco ay ꝛ tempore ꝛ locorũ capacitate. que si ra ra fuerit non sufficit. si assidua vilescit.

Gregori⁹ in quadam homelia.

Ad regnuz eterne beatitudinis perue az nire non valet: qui non vult opere iplere quod docet. nam cuius vita despicitur re stat vt eius predicatio contemnat.

Gregori⁹ in quadam homelia.

Usurpauit mihi cotis offittum. que fer ba rum reddit acutum. cuz sit inutile ad secã dum. Pulcrum depinxi hominez pictor fedus. alioq̃ ad perfectionis litus diri go: qui adhuc in delictorꝫ fluctib⁹ versor.

Greg. i fine pastoralis loquẽs de seipo.

Qui predicatiõis suscipit officiũ: non bc oportet mollem quendam esse atq̃ reso lutum: sed fortem ꝛ per cuncta robustuz nec enim saltẽ attingere quisq̃ debet pre clari hui⁹ muneris functionez nisi patus sit milies animam suam in mortem trade re atq̃ discrimina.

Chrisostom⁹ de laudib⁹ pauli homl. 6ª

Sicut cibis ꝛ delitijs caro ita spirit⁹ bd verbis diuinis conualescit. nutrimẽta igi tur spiritus sunt diuina lectio. orationes assidue. sermo doctrine. his alitur cibis his conualescit. his actor efficitur.

Origenes super leuiticũ. homl. 39.

Fides ex auditu. audit⁹ autem per ver be bum dei dicit apostol⁹. Si ergo quilibet sine predicãte non audit. sine auditu non credit. sine fide non intelligit. sine intel lectu bene non agit. Verbũ dei predicã duz est: vt audiens credat: credens intel ligat. ꝛ intelligens bonum opus perse ueranter exerceat. quoniam potentes vti libero volũtatis arbitrio. nec opera sine fide. nec sine operibus fides sola iustifi cat.

Prosper libro j°. de vita contemplatiua.

Predicator non in verborũ splendo bf re. sed in operum virtute totam predican di fiduciam ponat. non vocibus delecte tur populi clamãtis sed fletib⁹. nec plau suz a populo studeat expectare. Si gemi

UVA. BHSC. IyR_091

tū lacrímasq; quas vult a ſuis auditoríb⁹ fundí. ípe ꝑmít⁹ fundat ꝛ ſic eos ꝓpūctō ne ſuí cozdis accendat. Ibídem

bg Solēt mercatozes duab⁹ mēſuris vtí qñq;.vna qua vendentes ſua diſtribuūt q̄ mínoz eſt.altera vero qua mentes aliena recípíūt.ſed hec maíoz eſt. maíozem ſibí mínozē ꝓrio.ſic quidā ꝑlatí auarítie ꝛ vo luptatis mēſura vtentes:nímie pcitaū va ſculo ſubiectis míſtrāt.ípí aūt pleno ſup fluítatis vtētes modío:pcitatē ꝑdicāt ſub iectis ſed ípí voluptatē ſequūt.

Hugo líbzo 2⁹ de clauſtro aíe.

bb Ad rem mouearís nō ad vba ꝓpoſita nā ozō eí⁹ q veritatí opam dat: icōpoſita debet eſſe ꝛ ſímplex. Sen.í quadā ep⁹.

bi Ozatozē te puta ſí tíbí ípí ante oēs qȝ opoztet pſuaſerís.níhíl enī turpí⁹ eſt: q̄ q̄ objcít in objcíēte cognoſcí paſſiōem Seneca líbzo de mozíb⁹

bk Hec ſit ꝓpoſíti nr̄í ſūma.Qȝ ſentímuſ loquamur.qȝ logmur ſentíam⁹.cōcozdet ſmo cū vita. Seneca epⁱa.24⁹

bl Facílíme bono fruerís:ſí euítauerís q̄ vítupans.ſí bene te íſtruxerís . Pudeat te deteríoza facere:q̄ pſuaſerís. erít díu turnū qȝ coegerís erít in occaſiōe . Alte rí ignoſcíto.tíbí ípí nūq̄

Ubí adulatio Sen.lí⁹ de mozíb⁹ o.amoz.aſ.āgel⁹.ef.apⁱi.k.m.auditoz.e. ꝓfeſſio.p.ꝓfidētia.e.ꝓſilíū.ac.ꝓtēplatio h.l.ꝓuerſatio.x.cozrectio.ap. detractio. o.docīna.eloquētia.b.g. excuſatio.g. ex empluz.f.n.fabula.g.gⁱia vana.e.gⁱa .r. honoz.b.boſpitalitas.f.lacríma.e.magⁱ l.míſticozdia .g. phia.t.x.y. ꝑlatio.m.af. am.bc.cg. ch.cí.ſacerdos .aq. ſcíptura ſ.verbum.veritas.y.z.

a Relatio. Quicūq̄ ita ꝓpoſit⁹

p eſt:vt í eo q̄ ꝓpoſit⁹ ſit gaudeat ꝛ honozē ſuū q̄rat ꝛ cōmoda ſua ſolū reſpíciat ſe paſcit nō oues.

Auguſtínus líbzo de paſtozíb⁹

b Sí multas oues errare plāgímus:ve quoq; habuerís ꝛ laterib⁹ ꝛ cozníb⁹factū eſt. Aug.líbzo de ouíbus.

c Díligēdus eſt paſtoz tollerād⁹ ē mer cenarí⁹.ſed cauend⁹ eſt latro.

Aug.lí⁹ de verbís dñí

Nihíl eſt ín hac vita facílí⁹ maxíe boc d tēpoze ꝛ letí⁹ꝛ hoíb⁹ acceptabilí⁹ epí aut pſbíteri offítio. ſz ſí pfunctozíe atq; adu latozíe res agaⁱ:níhíl apud deuz míſerí⁹

Nihíl eſt ín Au.ín quodā ſmōe e hac vita ꝛ maxíe boc tpe difficilí⁹ labozío ſius ꝛ pículoſius epí aut pſbíteri offítio ſed apud deū nihíl beatí⁹ ſí eo mō mílíte tur quo nr̄ ímpatoz íubet. Ibidē

Qui epatum deſíderat:bon⁹ opus de f ſíderat.Apⁱs exponere voluit qd ſit epa tus.qz nomē opis ē nō honozís.ſcopos qdem íntētío eſt . ergo epm ſí velím⁹ ſup íntēdere:dícē poſſum⁹:vt ítelligat ſe epz nō eſſe:qui peſſe dílexerít nō ꝓdeſſe.

Aug.líbzo.xíx.de.cí.deí.

Honoz ꝛ ſublímitas epalis nullis po g terít cōpatíōíb⁹ adequarí.ſí regū fulgozí cōpares ꝛ ꝓncípū díadematí: longe erít íferí⁹:q̄ ſí plūbí metallū ad aurí fulgozē ꝓpares.qppe cū videas regū colla ꝛ ꝓn cipū ſubmittí genib⁹ ſacerdotū:ꝛ deoſcu lata eoz dextra ozōníb⁹ eoz ſe credūt cō muníri. Amb.ín ſuo paſtozalí

Nihíl ín boc ſcl'o excellēti⁹ ſacerdotí b bus.nihíl ſublími⁹ epís repírí pt . vt quū dignitatē eoz oculís demōſtram⁹: dígne noſcam⁹ qd ſum⁹ ꝛ qȝ ſum⁹ pfeſſiōe:actío ne potíus q̄ nomíe demōſtremus vt no mē cōgruāt actiōí.ꝛ actio rūdeat noí . ne ſít honoz ſublímíſ ꝛ vita pcliuis ne ſít deí fica pfeſſio ꝛ illícita actio . ne ſít religío ſus amict⁹ ꝛ ırreligioſus pfect⁹ ne ſít gra d⁹ excelſus.ꝛ deformís exceſſus . nec lo cutiōem ſímulem⁹ colūbínā:ꝛ mētez bēa m⁹ caninā. ne pfeſſiōem mōſtrem⁹ ouínā ꝛ ferocitatē bēam⁹ lupínā. vt dígne noꝭ rūdeaⁱa dño p ꝓphām:ppⁱs hic labíjs me honozat.coz ād eoz longe ē a me.

Sícut ſenatozē cla Amb.ibidē i mís oznat:ſícut agrícultura ruſticū:ſícut barbaz arma:ſícut nautā nauígatiōís pe rítía:ꝛ ſíngulos quoſq; opíficeſ opis ſui qualítas ípos demōſtrat actozes:ſíc epz nō alíter níſí epalís opatio ōſignat. vt ex

UVA. BHSC. IyR_091

bone ope magis q̄ꝫ ꝓfessiõe noscat plus meriti esse eps. q̄ꝫ q̄ noie vocitet.

k Sicut leui⁹ est de plano corruere. sic grauⁱ est q̄ ꝺ sublimi ceciderit dignitate. qr ruina q̄ de alto fit grauiori casu collidit. Honor quidē ea lis corā hoīb⁹ p̄clar⁹ est. sed si ruinā susti neat: dolor magn⁹ est. nā q̄to ꝑe ceteris graduſ eā alis altior est: tāto si p negligē tiā dilabi ruina grauior est. Nō ei ē tāti gaudij excelsa tenere: q̄ti memoris ē de excelsis corruere. nec ꝑstat tātā gl̄iā seq victoriā q̄tā ig̃miniā p⁹ ruinā. Ibidē.

l Magna sublimitas magnā dr habere cautelā. honor grandis grandiori debet sollicitudie circūuallari. Cui plus credit pl⁹ ab eo exigit: sicut scriptū est. Scienti legē r nō facienti peccatū est grāde r fu⁹ sciens volūtatē dñi sui: si nō fecerit eam: vapulabit multum. Amb. ibidez

m Sic polleat eps sapia: vt nō solū sibi creditū ppl̄m sufficiēter doceat verūetiā cūctarum heresuz q̄rat ꝓditiões a catho lica repellere ecclesia ne sua impitia im peritos mime doceat. r hui⁹mōi casu ꝑe uento eueniat illi qꝺ scriptū est. si cecus ceco ducatū p̄bet: ambo in foueam cadūt qui vero talem se vt dixim⁹ eē ignorat: sa cerdotiū mime appetat nec locū alteriuſ vſurpare p̄sumat. p̄sertim illius q fulgoē sue sapie populoꝝ p̄t corda lustraē.

n Nō linguā ad cō uitiū relaxet eps. ne p eādē liguā p quaz laudes refert ꝺo r diuina libat sacrificia littū venena ꝓferat. qr nō ꝺcet de ore epi būdictiōem simul r maledictiōez egredi ne p eādē linguā qua deus laudaī homo maledicaī qr nō pōt de vno fonte dulcez r amarā ꝓducere aquā.
Amb. sup illud apli. Non litigiosum.

o Opus nature nō dignatē: laborē non delitias: nō crescere fastigio sed hūilita te ꝺcrescere vt fiat seru⁹ r ministeꝛ. hoiz ꝓpter xp̄m vt intermissa rachelis decora facie. intret ad liā oculis lippā. de monte cum moyse descēdat ad campos. i. ꝺ ocio cōtēplatiōis ad laborē actiōis.

Hie. sup illud. Si qs epatū desiderat.

Tāta debet esse ꝓuersatio r eruditio p pōtificis: vt oēs mor⁹ r gressus r vniuer sa eius opa notabilia sint. Veritatē mēte ꝓcipiat. r eaz toto hītu resonet r ornatu vt qcqd agit qcqd loq̄t doctrina sit popu loꝝ. Hieronim⁹ ibidem.

Quidā nō q̄rūt eos in eccl̄ia colūnas q erigere: quos plus cognoscūt eccleſie ꝑ desse. sz quos vel ipi amāt. vel quoꝝ sunt obsequijs deliniti. vel ꝑ quib⁹ maloꝝ qs piam rogauerit r vt deteriora taceaz q vt clerici fierent muneribus ipetrarunt.
Hieronimus in quadam epl̄a

Apud viros bonos indigna ipa sit di r gnitas quā multi idigni possidēt. frustra eni se iactat hīe dignitatē cui⁹ nō exhibet opatiōem. Hie. in quadam epl̄a.

Talis debet esse dispēsatio regiminis s vt is qui p̄est ea se circa subditos mēsura moderet. quaten⁹ arridēs timeri debeat r iratus amari: vt eū nec nimia letitia vilē reddat: aut imoderata seueritas odioſuz
Gregorius lib2o. xx. mor2.

Discēda est lenitas seueritati faciē t do qꝺā ex vtroq̄ tēpam̄tū: vt neq̄ m̄ta aspitate exulcerēt subditi. neq̄ nimia be nignitate soluāt. hoc nimiꝝ illa taberna culi arca significat in qua cū tabulis ꝺga simul r māna erat. qr cū scripture sacre scia in boni rectoriſ sit pectore: sit ꝺga di scretōis sit māna dulcedis. Greg. ibi.

Hinc dauid ait: ꝺga tua r bacul⁹ tu⁹ rc u Virga eni pcutimur r baculo fustētamur Sit g̃ discretio ꝺge q̄ feriat sit r ꝓsolatio baculi q̄ fustentet. Greg. ibidem

Moyses sic amauit eos quib⁹ p̄fuit. x vt p eis nec sibi pceret. r tñ delinquētes sic psecutus est: quos amauit vt eos etiā dño pcēte, psterneret. vtrobiq̄ ligar⁹ fortiꝫ vtrobiq̄z mediatoz admirabil̄: cām ppli apud deū p̄cib⁹: cām dei apud ppl̄m gau dijs allegauit. Greg. ibidem.

Subtilissima ars viuēdi ē culmē tenē y gl̄iam re p̄mere eē qdē in potētia sz potē tē se esse nescire. ad largiēda dona poten tē se agnoscere. ad repetēda noxia oē qꝺ

UVA. BHSC. IyR_091

potēter valet ignorare. Greg.26.mo.

z Quisquis populi speculator pōit in alto debet stare p vitaz vt possit ꝑdesse per ꝓuidētiā. Gǧ.homl'.xj°.sup illō ezech. Fili hominis speculatorez dedi.ꝛc.

ab Ubi subiect' ex sua culpa morit:ibi is q̄ pest qm̄ tacuit reus mortis tenet. Gǧ.ibi. sr illō. Si dicēte me ad impium.ꝛc.

ac Tūc fuit laudabile epatum q̄rere.qm̄ p hūc qm̄cūqz dubiū nō erat ad supplicia peruenire. Gregorius in pastorali.

ad Sicut is q̄ iuitat' renuit:q̄sit' refugit sacris ē altarib' admouēd':sic qui vltro ambit vl' iportune se igerit ē ꝑculdubio repellendus. Gregorius in registro.

ae Deiecisti eos cū alleuarēt.quū alleuatur deijcitur:qui honorib⁹ pficit ꝛ moribus cadit. Gregorius ibidem.

af Quid nos o pastoēs agim':qm̄ mercedē cōsequmur:ꝛ tm̄ oparij nequaqz sum':Fructus q̄ppe sancte eccl'ie in stipēdio quotidiano pcipim':sz tm̄ p ecna eccl'ia mime in p̄dicatiōe laboramus. Pēsem' cuius dānatiōi sit sine labore hic pcipe merce dē laboris. Ecce ex oblatione fidelīū viuim'.sz quid p aiab' fidelīū laboramus: Illa in nr̄m stipēdiū sumim' q̄ ꝑ redimē dis peccatis suis fideles obtulerūt.nec tm̄ ꝓpria peccata eadē vl' orōnis studio vl' p̄dicatiōis vt dignū ē iudam'. Gregorius homelia.vij.super illud. Dignus est operari mercede sua.ꝛc.

ag Tolerabil' deo est:vt infirmitate quis atqz ignorātia cū būtilitate taceat:q̄z cum elatiōe alta ꝓphēdat. Quāto q̄sqz hic alti' erigit:tāto curis grauioribꝰ oneratur eisqz ipis populis mēte ꝛ cogitatiōe supponit.quib' p̄pōit dignitate.

Gregorius super ezechielem.

ab Male se rectū putat:q̄ ignulā summe rectitudis ignorat. Nō debet boim duca tū suscipe:q̄ nescit boies bñ viuēdo pīre ne qui ad hoc eligit vt alioz culpas corrigat:qui resecare debuit:ipse cōmittat. Gregorius in moralibus libro.xxiij°.

ai Loc' regimis quū regēdus offert:in se ꝑ necesse ē:vt quisqz discutiat:si loco vita ꝓfuit si ab onere actio nō dissentiat ne iust' oim rector eo post in tribulatiōe p̄ces nō audiat.quo ipa quoqz ei' de quo tribulatio orit exordia honoris ignorat Gregori' in pastorali ꝛ in moralibus

Ab impijs pastorale magisteriū q̄ta temeritate suscipit cū sit arsartiū regimē aiaz.hoc est magisteriū disciplīne:vt culpis discrete nouerit pcere ꝛ pie resecare ak

Illi pre ceteris Gǧ.i pastorali deū videre sublime merēt:qui fidelibus gregib' pesse sollicite sciūt. ꝛ dū ipi pie sup gregē vigilāt:diuina sup gratia largius cozuscat. Greg.in homl'. al

Quū igit is qui subest seruit ad obse quiū:r̄stat ꝑculdubio vt is qui preest seruiat ad vbū. ꝛ quū is qui subest iussit obtēperat:oportet vt is qui preest curā solli citudis impendat. Greg. xxj.mo. am

Usus recte ꝓuersatiōis ē: vt preesse ñ auḋat:qui subesse nō didicit. nec obedientiā subiectis iperet:quā prelatis non nouit exhibere. Gǧ.li°. j°. dialogoz. an

Qui adhuc ipugnātiū certamia vitio p cōsensuz delectatiōis tolerāt:alioz cura suscipe nō p̄sumāt.quū vo tētationum bella iā subegerit: qm̄ aput se ō ītima trā quillitate securi sunt:custodiaz sortiātur aiaz Gregori' libro.xxiiij°.moraliū. ao

Quū maiores voluptati defuīt:mioribꝰ lasciuie frena laxāt.ꝛ tāto licēti' hostis ad feriēdū occupat:q̄to hi qui p culpis itercedere poterāt:voluptati vacāt. Gregorius.2.moralium. ap

Pēsandū valde ē ad culmen regimis quisqz qualit veniat.atqz ad hoc rite puenies qualit viuat.ꝛ bñ viues qualit doceat ꝛ recte docēs infirmitatē suaz quotidie cognoscat. ne aut būlitas accessum fugiat:aut puentiōi vita p̄dicat. aut vitā docēna destituat:aut doctrinā presumptio extollat.virtutib' pollēs coactus ad regimē veniat.virtutib' vacuus nec coactus accedat. Greg.in pastorali aq

Mequaqz valet in culmie būlitatē discere:qui in imis posit' ñ desinit supbire nec scit laudem quū suppetit fugere:qui ar

UVA. BHSC. IyR_091

ad hāc didicit cū deesset anhelare.

as Tātū debet po Hǵ.in pastorali. puli actiōem actio trāscēdere pſuł:q̄tuz distare solet a grege vita pastoris.

at Si dilectiōis te Hǵ.in pastorali. stimoniū ē cura pastoralis:quisquis vtu tib⁹ polēs gregē dei renuit pascere:sum mū pastorē ꝓuicit nō amare.

au Hisisti manū Hǵ.in pastorali. ad aratrū.op⁹ ē fortitudis ꝛ cōstātie.speculator fact⁹ es.op⁹ ē ꝓdentie.debitor es sapiētib⁹ ꝛ isipiētib⁹.opus est iustitie prędicare debes:opus est temperantie.

ax Scolares Ber.in quadam epła. ꝛ pueri ꝛ ipubes adolescētuli ob sanguis carnalitatē ad eccłiasticas ꝓmouēt dignitates ꝛ de sub ferula trāsferūt ad ꝓncipā dū pſbiteris.letiores iteri q vgas euaserint:q̄ q meruerit ꝓncipatū.
Ber.in epła ad archiepm senonen.

ay Jn alto posito nō altū sape difficile est ꝛ oio iusitatū.sz q̄to iusitati⁹:tāto gł̄iosi⁹
Hernardus in epistola.

az Hūc audi cāticū meū min⁹ suaue sz salutare. Hōstruosa res:gradus sūmus ꝛ aīm⁹ infim⁹.sedes ꝓma ꝛ vita ima.lingua mag̃loqua ꝛ man⁹ ociosa. ſmo mult⁹ ꝛ fruct⁹ nullus. vult⁹ grauis ꝛ act⁹ leuis caput canū ꝛ coꝛ vanū.facies rugosa ꝛ lingua nugosa.igens auctoritas ꝛ nutās stabilitas. Ber. de ꝓsideratiōe li⁹. 2⁹

ba Null⁹ dicat esse vnius meriti siue vtutis socialit viuere ꝛ vtiliter pesse. Jn morib⁹ eni antecellūt ꝛ supiores existūt qui supiores esse sciūt.vñ illō : qui bene pūt pſbiteri duplici habeāt honore.
Ber.sup cāt.ſmōe.xviij.

bc Si rebus raritas p̄ciū facit:nil i ecclesia p̄ciosi⁹:nil optabilt⁹ ē bono vtilitq̄ pastore.nēpe rara auis ē ista.iuxt illud. Rara auis in terris nigra simillima cigno.
Hernardus in quadā epistola.

bd Quō in pascua diuinoꝛ eloquioꝛ educet greges dñicos pastor idiota. Sed si doctus qs fuerit nō āt bon⁹ : verendum ne q̄tū nutriat doctna verbi : nocea vita sterili. Ber.sup cant.

Canales hodie in ecclesia multos habem⁹.cōchas aūt ppaucas tāte caritatis sūt p quos nobis fluēta celestia manāt:vt añ ifundere q̄ ifundi velint.loq q̄ audiē patioreſ.ꝛ pmpti docere qō nō didicerūt ꝛ alijs p̄esse gestiētes qui seipos regere nesciūt. Ber.sup cāt. be

Discite subditoꝛ matres vos esse debere nō dños.studete magis amari q̄ metui.ꝛ si interdū seueritate op⁹ est.pīna sit nō tirānica matres fouēdo patres coꝛri piēdo vos exhibeatis. suspēdite verba. pducite vbera pectoꝛa lacte pigueſcant nec typo turgeāt. Ber.sup cāticа bf

Discāt a te coepī tui comatos puerosꝛ cōptos adolescētes secū nō bre. certe inter mitratos discurrere calamistratos ñ decet. Ber.de cōsideratiōe li⁹.4. bg

Jmprobe satis pesse affectat qb⁹ proꝛ desse ñ curat.ꝛ quoꝛ nō zelas salutē:sub iectiōem nimis ambitiose tibi vēdicas. bb

Ue tibi si pes ꝛ nō Ber.sup cāt. pdes:sed ne graui⁹.si qz pesse metuis p desse refugis. Ber. in apoleg. bi

Honoꝛes ꝛ dignitates eccłiasticas nō ignoꝛo debere his qui eas digne ſm deū admistrare ꝛ velit ꝛ possint.nec cuiq̄ plures in pł̄ib⁹ ecclesijs bre licet. nisi dispē satiōe qdē ob magnaz vel ecclesie vtilitatē vel psone necessitatē nō ppriā sz cōem Ber.i epła ad theobaldū abbatem. bk

Negligētia platoꝛ in tātā deoꝛdinationē ꝛ ꝓfusiōez iduxit:q i eis est ſra sursū ꝛ celū deoꝛsuz.pedes sūt sup caput. ꝛ facies retro. Jnterioꝛa effusa sūt ex.de⁹ ibi ꝓculcaſ.ꝛ ſra deificaſ.diabolus honorificе recipiſ.deus vo ꝓtumelioſe repellit. Terra sursū est ꝛ celū deoꝛsum : vbi ſrena celestib⁹ pponūſ.pedes sūt sup caput vbi viri spūales despiciūſ. boies vo ſrena sapiētes ad regimē tpalū vtiles i honoꝛe habēſ.faciesq̄ retro:quū in opibus q̄ videſ bona poti⁹ vtilitas ſrena itēdit q̄ merces eꝛna. Jnterioꝛa effusa sūt ex:quū bona inꝛna negligūt ꝛ exterioꝛa diligunt de⁹ vo ꝓculcaſ. ꝛ ſra deificaſ : vbi deficit caritas ꝛ regnat cupiditas.diabol⁹ bono bl

UVA. BHSC. IyR_091

rifice recipiſ ꝛ deꝫ ꝓtumelioſe ꝑpellit vbi raptores ꝛ vſurarij cū honore recipiunt ꝛ magnis expēſis ꝓcurāt. boni vero pauperes vel repulſam patiūt vel male ꝓcurant. Ber. in expoſitiōe regule bti bñdicti pte. 3ª. ca. 7. tractās illud ꝓuerbiorum. xxv. Celū ſurſum ꝛ tra deorſum

bm Multo ꝓfilio ꝛ ꝓuidētia opꝰ eſt paſtori. ꝛ mille vt dicit. oculis ad ſpeculandū vndiq; ebetudinē eaꝝ quaſ gubernat aiaꝝ. Chriſo. in dialogo libro. 2.

bn Nō errores pōtificū abſcōdi pñt oculis. ſz etiā exigua eoꝝ celeriter inoteſcūt nā ꝛ athleta tādiu domi manet ꝛ cū nullo ꝓgredit. pōt q; infirmꝰ ſit latere. quuz vo nudus in agone cōſtiterit. qualis ſit ꝓfeſtim ꝑbatur. ita ergo ꝛ qui ꝑuatā vitā ꝛ ñ multis occupatā negotijs agūt. habēt velamē delictoꝝ ſuoꝝ ipam ſollicitudinem quū vero adducūt i mediū ꝛ illo ſecreto ſicut veſtibuſ exuūtur ꝑ appentes motus quaſi nudas aīas ſiſtūt oculis intuēttum

Chriſoſtomus ibidem libro. 3.

bo Noui nō paucos idoneos ſuimet fuiſſe rectoreſ. multū in abſtinētia ꝛ ieiunijs laborātes. quibꝰ q̄diu licuit eſſe ꝑuatos ꝛ nihil aliud curare q̄ ꝓpria: ꝛ deo placebāt ꝛ in dies nō modica pbie icrementa capiebāt. at vbi in ppm ꝓdierūt ꝛ multoꝝ ipitias emēdare neceſſe fuit: aliq; inf exordia tm̄ ſuſtinere pōdus nō potuerūt officij. q vo tollerare coacti ſūt pdēteſ cōſtātiā ꝛ veritatē ꝓtorē ꝛ ſibi itulerūt magna diſpēdia ꝛ nihil alijs ꝓfuerūt.

bp Sit eps tēperās ꝛ Chriſo. ibi. nō ſupbꝰ ſit reuerēdꝰ. ſit negotijs oppoꝛtunus. regentis quoq; auctoꝛitate dignꝰ ꝛ plenus ſit. Sit etiam ſecretus ſit mitis ꝛ būlis ſit liber ꝛ vehemēs. ſit etiam māſuetꝰ ꝛ cōſtans. vt eū quē dignū eē viderit cū multa ptāte aſſiſtat. etiaz ſi vniuerſi obſtiterit indignū etiā ſi mltoꝝ ſuffragia eū ꝓſequāt cum eadem auctoꝛitate reſpuat. nihil aliud reſpicies niſi edificationē eccleſie. nūq; faciat odio vel amore.

bq Nō qui maioꝛ fuerit Chriſo. ibi. in honore ille iuſtioꝛ: ſz q iuſtioꝛ fuerit ille eſt maioꝛ. Cōuerſatio ergo melioꝛ eſt deſiderāda nō dignioꝛ gradus. Chriſoſto. homl. xxv. ſup mat.

Quicūq; deſiderauerit ꝑmatū i terra br
iueniet ꝓfuſiōem in celo. nec inter ſnos xp̄i cōputabit. qui de ꝓmatu tractauerit nec vnꝰ q̄q; eoꝝ feſtinet quō alijs maioꝛ videat. ſz quō oibus inferioꝛ appeat: qm̄ nō qui maioꝛ fuerit in honore ille iuſtioꝛ eſt: ſed qui iuſtioꝛ fuerit ille eſt maioꝛ.

Opus qdē deſidera Chriſo. ibi. bſ
re bonū: bonū ē. ꝑmatū aūt honoꝛis ꝓcupiſcere vanitas eſt. ꝑmatuſ eni fugiētē ſe deſiderat. deſiderātē ſe honoꝛet.

Nemo pōt i valle Chriſo. ſup mat bt
ſtare ꝛ de mōte loqui. vbi ſtas inde loq̄re aut vnde loq̄ris ibi ſta. Si in ꝛra eſt aimꝰ tuus: vt de celo loq̄ris: Jn celo cōſiſte: ſi de celo loq̄ris. Si iuſtitiā facere nō vis: vt qd de ptorē iuſtitie facis: Quare magiſtrū vocas: cuius nō vis eſſe diſcipulus. Chriſo. ſr̄ illō mat. v. Jħs aſcēdit i mōtē

Prius in cōuallib' fit obſcuritas die bu
declināte: ſic prius in laicis ꝛ ſeculariꝰ icepit obſcuritas. nūc aūt q̄ vides q; ſacerdoteſ poſitos in ſummo vertice dignitatū qui mōtes dicūt ap̄hēdit iniqtas tenebroſa: quō dubitet qn tā finis eſt mūdi

Chriſo. ſup illud mat. xx.

Circa vndecimam horam.

Bonus rector eſt qui ꝛ i būlitate ſer bx
uat diſciplinā ꝛ p diſciplinā non incurrit ſuphiā. Jſidoꝛ de ſummo bono

Dē qđ ſupeminet plus meroꝛib' affici by
tur: q̄ honoꝛibuſ gaudet q̄to q̄q; curis mūdi maioꝛibus occupat: tanto facilioꝛi bꝰ vitijs ꝑmit. Si eni vir aimꝰ valz peccata deuitare qetus: q̄to minꝰ occupatione ſeculari deuinctus. Jſidoꝛus ibidē

Quāto quiſq; in ſupioꝛi cōſtitutus eſt bz
loco: tāto in maioꝛi verſat piculo. ꝛ q̄to ſplēdoꝛis honore celſioꝛ q̄q; eſt: tāto ſi deliquat peccatoꝛ maioꝛ ē. Jſido. ibi.

Epiſcopi domos ñ impares eccleſijs ca
magnitudine cōſtruūt. pictos delectātur habere thalamos. veſtiunt ibi imagines ꝑciosis celoꝝ indumentis. paup aūt ſine

UVA. BHSC. IyR_091

veſtib⁹ incedit ⁊ vacuo ventre clamat ad
hoſtiū. ⁊ vt vez fatear ſpoliāt paupes ſe
pe vt veſtiāt lapīs ⁊ ligna. oznāt ptozia
colūnis. fozes domib⁹ añponūt. q̄ vtinam
pauperes includerēt. nō excluderent.
Hugo de clauſtro aīe lib2o. j. c. j.

cb Sūt quidā qui ſciūt ⁊ pñt ⁊ volūt pesse
quidā qui ſciūt ⁊ pñt nec volūt. qdaz qui
nec ſciūt nec pñt ſz volūt. qdā q nec ſciūt
nec pñt nec volūt. Scire posse ⁊ velle ca
ritatis est vel supbie. Scire ⁊ posse ⁊ nol
le: būilitatis est vel ībertie. Nec sciē nec
posse. sed velle: cupiditatis est ⁊ stultitie
Nec scire nec posse nec velle: discretiōis
est ⁊ puidētie. Qui ei sciūt ⁊ pñt ⁊ volūt
pesse si velint pdesse caritatis est alioqn
supbie. Qui sciūt possunt ⁊ nolūt būilita
tis est qz renuūt. ībertie vero cum sciant
oio desistāt. q ām nec sciūt nec pñt ſz volūt
cupiditat⁹ videt qz volūt: stultitie si velit
qz nec sciūt nec pñt. Illi sigdez q nec sci
unt nec pñt nec volūt pzudēter agūt. Sū
ma eni discretio est nolle qz nō pōt. fugē
qz nescit. Hugo ȝ. xij. abusiōib⁹ clauſtri

cd Cūctis se existimat ampli⁹ sape quib⁹
se videt āplius posse. Hoc amāt. scz vide
ri sapiētes hec cā fuit angelice ⁊ būane
ruine. Ponā inqt āgel⁹ sedez meā ad aq
lonē. ⁊ boi ait. eritis quasi dij sciētes bo
num ⁊ malū. Timeat igit⁹ plat⁹ qz meruit
homo ⁊ āgelus. Angel⁹ eni cuz vellet eē
potentioz cozruit. bō cū videri vellet sa
piētioz disipuit. Hugo ibidem

ce Tres sūt spēs negligētiū platoz qdā
qui bñ viuūt ⁊ subiectos male viuere per
mittūt. qdā qui male viuūt ⁊ subiectos bñ
viuere cogūt. qdā qui male viuūt ⁊ subie
ctos male viuere volūt. Qui bene viuunt
⁊ subiectos male viuere pmittūt. exēplo
quidē pcedūt. sed qz cozrigēdo errantes
nō increpāt delinquūt. licet eni bñ viuant
necesse tñ est: vt de grege sibi cōmisso do
mino gregis rōnē reddant. Illi vo q ma
le viuūt ⁊ subiectos bñ viuere cogūt: errā
tes reuocāt. sed rectos ⁊ fozres occidūt
reuocant verbis. occidūt exēplis. de scia
specie nō opozret facere mentionē.

Recolite q̄ta ⁊ qua Hugo ibidē. cf
lia me audiēte ⁊ pbante de admīstratiōe
pōtificis qui ppt̄i sui ꝓmissa cura posthā
bita. ardētius bona pñtia desiderat qua
si futura. ⁊ oblit⁹ q ñ solū de se ſz ēt ō gre
ge sibi credito rōnē pastozi pastozū oim
reddat. sua suoz q̄z detrimēta nō cogitat.
quē nō delinquētiū peccata cōtristāt: nec
pficiētiū bona letificāt sed ō se tm̄. plerū
q̄z āt nec de se oīno sollicit⁹ quid suis bōi
aut mali negaī ignozat. qui non pzedicat
pseuerātiā iustis. penitētiā p̄uis: pēptuz
mūdi cōuersis. futuras penas auersis.
Prosper de vita cōtemplatiua lib2o. j.

Qua ppter ⁊ scē debet viuere ppter cg
exemplū ⁊ docere ppter sue admīstratio
nis officiū. certus nihil ei sua iustitia suf
fragef. de cui⁹ manu aīa peūtis exigit. qñ
quicūq̄z alijs perit. quē nulla docendi ne
cessitas mouet: solus penas sui sceleris
dabit. Ille āt cui dispēsatio verbi ꝓmissa
est: etiā si scē viuat: ⁊ tñ pdite viuētes ar
guere aut erubescat aut metuat: cū oibus
qui eo tacēte perierīt perit ⁊ qd eipderit
non puniri suo: qui puniendus est alieno
peccato. Prosper ibidem

Fili hois speculatozē dedi te domui is cb
rahel: si ipso locut⁹ non fueris: vt se ab i
pietate sua custodiat. ⁊ ille perierit. san
guinez ei⁹ de manu tua regrā hoc est dice
re: si ei peccata sua nō ānūtiaueris vt ab i
pietate sua cōuertaī ⁊ viuat: te qui non in
crepasti ⁊ ipm̄ qui te tacente peccauit flā
mis pēnib⁹ pdaz. Rogo qs tam saxei pe
ctoris ⁊ tā ferreus erit: quē sīa ista non
terreat. Quis tam alienus a fide: qui iste
sīe nō credaī. Quis ad hec nō cōtremi
scat: Quis ista sine itollerabili metu futu
re examinatiōis accipiat nisi qui hec nō
intelligit aut futura non credit.

Si ānūtiante te ad Prosper ibidē ci
impiū vt a vijs suis cōuertaī ⁊ non fuerit
cōuersus. ipe impi⁹ in iniquitate sua mo
rief ⁊ tu aīam tuā liberasti. Hic certe eui
dēter ostendit: q̄ siue pficiāt: siue nō pfi
ciāt auditozes tacere eis nō debēt sacer
dotes. nec ideo rei sūt: si forte eoz verba

ſz

UVA. BHSC. IyR_091

ppli nō audiūt vel audita ꝓtēnūt. sed ab
eis cozrigēdis absiſūt. qz sic nec exēplo
vite p̄positoꝝ suoꝝ. nec ꝟbo doctrine po
puli ꝓtumaces emēdari voluerūt. ipi cā
sue pditiōis exiſtūt. ⁊ doctozes quozum
exēpla simul ⁊ verba despiciūt: iuoluere
crimib⁹ suis oio nō p̄nt. Prosper ibi.

ck Quidā añ dignitat⁹ adeptiōez sa⁹ ꝓmē
dabiles extiterūt. sz sup cādelabz eccl'ie
ꝓstituti: lucē in tenebzas ⁊ famā in ifamiā
ꝓuertūt. meli⁹ plerisqz fuisset adhuc late
re sub modio: q̄z cū ifamia cādelabz ascē
disse. adhuc enī turpitudo eoꝝ sub paup
tatis obscuro lateret. nisi eā dignitas di
uulgasset. Creuit honoz ⁊ cū honoze ifa
mia. ꝓuato peccāti sepe pcīk. sz si p̄lat⁹ de
liq̄rit: in eius ifamiā lingue oim acuūtur

Petrus ra. in quodā ſmōe

cl Certe nimis absurdū est in p̄lato scuri
tati opam dare ⁊ labia xp̄i euāgelio ꝓfe
crata imūda ⁊ dānabili verboꝝ pcacitate
polluere. Idem in quadā epla

cm Prelatio simulatiōem apit. illis enīz
difficile est in ptātib⁹ tēperare: qui p ābi
tiōem se esse ꝟbos simulauere. sunt enīz
nō ex aio sed ex foztuna: mō būiles: mō
elati: oim enī rez nihil ad p̄latiōes tenē
das meli⁹ q̄z diligi: nec alie⁹ q̄z timeri.
Tuti⁹ est volētib⁹ q̄z coactis impare.

Tulli⁹ in sua rhetozica

cn Stati vt ambitiosus ꝓmot⁹ ē ad hono
rē: in supbiā extollit ⁊ in iactātiā effrena
tur. Nō curat ꝓdesse sed gl'iaꝝ p̄esse. p̄su
mit se meliozē. qz cernit se supiozē. at bo
nū facit nō grad⁹ sed virt⁹ nō dignitas sz
bonestas. ꝓzes dedignaꝝ aīcos. notos
ignozat besternos. comites ꝓtemnit anti
quos. vultū auertit. ceruicē erigit. fastum
oñdit. grādia logk. sublimia meditak. sub
esse nō patīk. p̄esse molīk. p̄ceps ⁊ audax
gl'iosus ⁊ arrogās grauis ⁊ ipoztunus.
Innocēti⁹ de vilitate ꝓditiōis hūane.

Ubi abusio. f. ābitio. cleric⁹. m. cōpas
sio. h. cozrectio. ah. bi. diuitie. ax. eccl'ia.
e. elcō. excusatio. d. exēplū. o. ae. honoz.
g. i. būilitas. au. iudex. p. iustitia. s. pecca
tū. al. p̄dicatio. pusillanimitas. d. rapina.
d. regimē. k. l. o. ai. sacerdos. subiectio. su
pbia. am. tentatio. k. Premiū. vbi gl'ia
eterna. honoz. ⁊ remuneratio.

Resūptio. Aliter aliqd sape a
p q̄z res se bz būana tētatio est. ni
mis āt amādo sniam suā vel inui
dēdo meliozib⁹ vsqz ad p̄cidēde cōtionis
⁊ cōdendi scismatis vel heresis sacrilegi
uz puenire diabolica p̄sūptio est. In nul
lo āt aliter sape q̄z res se bz angelica pfe
ctio est. vita itaqz hoies sum⁹. sz spe āgeli
sum⁹. qbus equales in resurrectiōe futu
ri sum⁹. q̄z diu ergo nō hēm⁹ pfectiōez an
geli: nō hēam⁹ p̄sūptiōem diaboli.

Aug. de baptismo cōtra donatistas li⁹ 2⁹

Multos ipedit a firmitate p̄sūptio b
firmitatis. Nemo erit a⁹o firm⁹: nisi qui
se a seipo sentit ifirmū.

Aug. de ꝟbis dñi. c. 14.

Nimiū p̄ceps est qui intrare cōtendit c
vbi alios cecidisse viderit. ⁊ vehemēter
ifrenis. cui nō icutitur timoz alio peūte.
Aug. libzo de singularitate clericozum.

Nulla p̄sūptio pnitiosioz: q̄z de ꝓpria d
iustitia aut scia supbire. Aug sup il
lud eccl'i. 7. Non te iustifices ante deum
qm̄ agnitoz cozdis est.

Magn⁹ vn⁹ q̄z studeat esse. si tñ ali e
quo mō se esse nesciat. ne dum sibi magni
tudinē arrogāter tribuit amittat.

Quātalibet doctrina Gg. in bok. f
mēs polleat: grauis impitia est velle do
cere sapiētiozē. Immēsa enī p̄sūptio est
a seniozе sibi fuerētiā exigere: silētiū im
perari meliozi. Greg. li. 6. mozaliū

In p̄cipiti pedē pozrigit q mēsurarū g
suaꝝ limitē non attēdit ⁊ plerūq; amittit
qđ poterat qui audacter ea ad que ptigē
nō valet arripe festinat. Gg. 28. moza.

Pia ꝓditozis dispēsatione agit: vt de h
se ꝓfidēs aīa: dispēsatozia tētatiōe pulse
tur. quaten⁹ ifirmata qd sit inueniat ⁊ p̄sū
ptiōis ꝓprie fastū deponat. Gg. ibi.

Presūptuosus ꝑm⁹ in cōuentib⁹ resi i
det in ꝓsiliis ꝑm⁹ rūdet. ñ vocat⁹ accedit
nō missus se itromittit. reozdinat ozdina
ta. reficit facta. qcqd ipe ñ fecit aut ozdi

UVA. BHSC. IyR_091

nauit: nec rectum factum nec pulcre esti
mat ordinatū. iudicat iudicātes. ꝑiudicat
iudicaturis. si quū tps aduenerit nō pro
moueat: ad prioratū siue in abbatez: aut
inuidū iudicat aut deceptū.
Ber. de xij. gradibus būilitatis.

k Quō ꝑsumptuosus culpā suā ꝓfitebit
qui nec esse putat: nec putari culpabilis
patitur. ꝓpterea quū culpa ei imputatur:
cresćit nō amputat. Ber. ibidez

l O supba presūptio. presūptuosa sup
bia. que non solū ągelos deo voluit ade
quare. sed hoies ꝑsumpsit deificare. poz
ro quos erexit depressit ꝛ quos exaltauit
būiliauit. hec tnrrim euertit. linguaz con
fudit. goliaz prostrauit. aman suspendit.

m Qui venit instituī Ber. ibi.
anteq̄ istituatur: alios instituere cupit ꝛ
docere anteq̄ discat. prius q̄ erudiatur
ꝓmulgare vult leges ꝛ anteq̄ discat ordi
nes sillabaz phlosophari incipit. prius
q̄ subijciat vult habere subiectos ꝛ ante
q̄ maioz iussis obtēpet: eripit iubentis
officiū ꝛ anteq̄ instruat. instruere ac mo
nere vsurpat. Cassio. libro. j.

n Pleriscz euenit vt dum fratrib⁹ pesse
festināt: nūcz se mozib⁹ ipi subijciāt ꝛ a su
perbia inchoantes dum alios instruere
cupiunt: nec discere ipi nec agere ea que
sūt docēda mereāt. Stētatiōis nota nō
caret qui se ingerit. sz q inuitat vt ꝓferat
Sicut būda sūt q̄ exigūt in ptio: ita igesta
vilescūt.
Johes cassian⁹ in collatione danielis.

o Cē malū execrabili⁹ reddit: qñ publi
ca ꝑsūptiōe tractat. Cassio. sup ps.
Et non defecit de plateis eius.

p Constat eum de se presumere qui ad
sacri ordinis cupit fastigia pueire. Ae
rita eni suggerūt bone apparētie visus ꝛ
in qualitate desiderij pōt mēs honesta co
gnosci. Quis enim palestrice artis igna
rus in stadiū luctatur⁹ introeat: aut quis
certamini misceat: qō virtutis conscientia
non suadet. In ipis conatibus egra lan
guescūt q̄ meritoz presumptiōib⁹ nō iuuā
tur. Cassio. libro. 4. epla. 25.

Cū nō sit nostrū qō sum⁹: quō nostrū ē q
qō hēm⁹: Stultitie gen⁹ ē: vt cū alij debe
as vite būficium: tibi ascribas oznamēta
virtutū. Valeri⁹ eps in quodā ſmōe.

Laudāda pfecto fiducia ē: q̄ estimatio r
nem sui certo pōdere examinat: tātū sibi
arrogās q̄tum a cōtemptu ꝛ isolentia di
stare satis ē. Valerius maxim⁹ libro 7°

Temeritatis subiti ꝛ vehemētes sunt s
ipetus. quoz ictib⁹ boim mētes cōcusse
nec sua picula respicere: nec aliena facta
iusta estimatione ꝓsequi valent.
Valeri⁹ maxim⁹ de mēoralib⁹ dcis li°. ix°.

Rex idoz xerses grecis bellū idixit t
cui familiariū vn⁹ dicebat grecos aduen
tum nūtij belli nō expectaturos. sz ad pri
mam aduētus famaz terga versuros. ali⁹
dicebat: gretiam nō vinci sz obzui mole
exercitus. ali⁹ timendū esse ne vrbes va
cuas vl deserta⁹ inuenirent nō hituz regē
vbi tantas vires exercere possit. ali⁹ dice
bat: vix illi naturaz rez sufficere. angusta
eē classib⁹ maria. militib⁹ castra explican
dis copijs equestrib⁹ cāpestria. celū vix
patere sagittis: dū in būc modum regem
exstiatiōe nimia sui furentē cōfuscarēt di
xit damaxat⁹. Multitudo ista q̄ tibi pla
cet tibi metuēda. vez est eni p magna nū
q̄ posse regi. nec diu durare pōt: qō regi
nō pōt. Nihil tam magnum qō pire non
possit. sic cōtigit vt dixit damaxat⁹. Nam
vt fugax animal pauido regressu regnuz
suum repetere est coactus. Multi enim
ignorant vires suas ꝛ dum credūt se tam
magnos sicut audiūt. attraxere supuacua
bella ꝛ in discrimen puentura.
Valerius maximus libro primo.

Imperita rusticitas plura promittit ꝛ u
credit se scire que nescit.
Vegetius libro de re militari li°. 3°
Ubi bellum. b. confidentia. a. b. c. i. consi
deratio. c. d. ab. contemplatio. g. contem
ptus. f. curiositas. c. desperatio. a. diuitie
h. doctrina. i. fortitudo. i. humilitas. a. m
tactātia. k. iustitia. prelatio. be. cd. securi
tas. l. superbia. ag.

UVA. BHSC. IyR_091

a ℜoditio. Judas de apl'at' fa
p stigio in pditiõis tartaꝝ labitur
nec familiaritate cõi. nec intictio
ne bucelle nec obsequij grã frãgit' ne bo
minẽ tradat quẽ filiũ dei nouerat.
Hie. in epl'a ad rusticũ monachum.

b Instrumẽto pacis mortẽ irrogat. fuus
dñm. discipul' magistꝝ sic pdit. quasi iqt
per instrumẽtũ pacis perimis ipaꝝ pacẽ
de osculo machinaris ipam pditiõem.
Ambꝝ. sup illud mat. 26. Et osculat' ẽ eũ

c Cũ socrati rex psaꝝ magnã pecuniam
tẽtans ei' aim in pditiõe dirigeret admit
ti legatos tussit. cũ forte olera ꝓmederet
audite inqt. hoc prãdiũ pditorẽ facit.
Valerius maximus li⁹. 7.

Ubi ecclesia. n. inimicitia. n. militia. p
societas. b. d. veritas. y.

a ℜofect'. Torm̃ta ai nõ sentit
p in eccl'ia qui nõ pficit. putat eniꝝ
qz pax est. sz icipiat pficere ꝛ tũc
videt in qua p̃ssura est. qz cũ creuisset her
ba ꝛ fructũ fecisset tũc apparuerũt ꝛ zizа
nia. Aug. sup p̃s. 29.

b Quãtũcũqꝫ ꝟ pfecerim': nemo dicat:
sufficit mihi iust' sum: qui dixit remãsit in
via. nõ nouit puenire: vbi dixit sufficit mi
hi ibi hesit. Aug. sup illõ p̃s. 69.
Ego vero egenus ꝛ pauper sum.

c Quũ ceperit bõ xp̃ian' cogitare pficẽ
icipit pati ligua⁹ aduersantiũ qcũqꝫ illaſ
nõdũ passus est. nõdũ pficit quicũqꝫ illaſ
nõ patit nec conat pficere.

d Mõ tu in acci Aug. sup p̃s. c. xix.
ptẽdo pficis ꝛ de' in dãdo deficit. q̃tũli
bet capaces fauces capacẽ vẽtrẽ afferat
fons vincit sitientem.
Aug. de verbis apl'i. ca. xvj.

e Mẽo q̃tũ pficit nisi inter aduersa co
gnoscit. Greg. li⁹. xxiiij. moza.

f Sequẽs etaſ cũ aliqua opinabili nou
tate succedat. nã si gl'iosum est posteris
auitas extẽdere facultates: q̃to p̃stãtius
hereditarias augere virtutes.

g Veneroz iuẽ Cassio. li⁹. 2. ep⁹. 22
ta a sapiẽte. mihi ista acqsita sunt. mihi la
borata. sed agam' bonũ patrẽ familias.
faciam' ãplioza q̃ accepim'. maioz ista bẽ
ditaſ a me ad postẽos trãseat. Nl'tũ ad
huc ſstat opis: ml'tũqꝫ ſstabit. nec vlli na
to p' mille scl'a p̃cludtur occasio. adhuc
aliqd audiẽdi. Seneca. lxv. epl'a

Ubi exẽplũ. b. bonoz. o. ociosit as. b.
studium. g. tribulatio. x.

ℜomissio. Est ꝯ officiũ ñ nũqꝫ a
p pmissũ soluẽ sacramẽtũ: sicut be
redes qui necez iohãni p̃stauit:
ne pmissũ negaẽt. Ambꝝ. li⁹. j. de officijſ

Quid honesti' rẽ negare: aut longos b
termios dare: tminũ tmio addere: negan
ti est hoc tps calliditas negãdi.

Expectãs ex Cassio. i quadã epl'a c
pectaui dñz. nec itẽdit mihi. Spabã q̃ da
ret effectũ vbũ suũ ꝛ gr̃am quã vbis pmi
serat: opibus exhiberet. adhuc etiã pmiſ
sam expecto gr̃am fortasse sicut artuꝝ bti
tania. sicut iudea messiã. Nag̃ eni oz eẽ
in pmissiõe discretio. qz ianis pmissio se
pe de amicis sibi ꝓpat inimicos.

Petr' ra. i quadã epl'a
Timeo ne in nr̃a pmissiõe illud vulga d
re puerbiũ locũ habeat: dũ berba cresc it
equ' mozit' ꝛ dũ fugãs caꝑs migit: fugiẽs
lup' vadit. dubitaſ eni an sit bñficiũ: cui'
dilatio crutiat expectãtẽ.

Sũt q plura pmittũt Jdẽ i quadã ep⁹. e
ꝛ pauca reddũt. ꝛ eos qb' mẽtiẽdo pmit
tũt iimicos sibi faciũt. Glosa sup illõ
eccl'. xx. Noẽ hoiz mẽdaciũ sine hõre

Priusꝫ pmittas delibera ꝛ quũ pmi f
seris facies. pri' si negaueris feciſſe po
stea fallere est. Jd g̃ agas: vt ne qs meri
to tuo te oderit. Sen. i li⁹. de mozib'
Ubi beneficẽtia. ad.

ℜoxim'. Nõ diligis proximuz a
p tuũ tãqꝫ teip̃m si nõ ad id bonuz
ad qõ ipe tẽdis adducis.

Qui ergo Aug. de moribus li⁹. j. b
amat homines aut qz iusti sunt: aut vt iu
sti sint amare debet. Sic eniꝝ ꝛ semetip̃m
amare debet: aut qz iust' est aut vt iust' sit.
Sic enim diligit proximũ tãqꝫ setip̃z sine
vllo periculo.
Augustinus. 8. de trinitate. c. 6.

UVA. BHSC. IyR_091

c Proxios diligim⁹ sicut nosipos: quũ nulli malũ facim⁹ ⁊ oẽs simili vt nosmet ipos affectiõe tractam⁹.

Cassio. sup ps. c. xxxiij.

Ubi acceptio. d. adiutoriũ. o. af. amor y. ae. am. an. caritas. o. ppassio. g. cõsideratio. y. ptẽplatio. l. puersatio. am. puritũ a. dilectio. s. discordia. k. excusatio. n. voluntas. u.

a Rospitas. Nemo frangit ad p uersor molestia: qui pspor dẽ delectatiõe non capit.

Aug. de verbis dñi libro. 2.

b Nemo gratulet hoi q pspat i via sua cui⁹ peccatis deest vltor ⁊ adest laudator Maior hic ira dñi est. irritauit eni dñm peccator: vt ista patiat. i. vt correctionis flagella non patiat. Aug. sup ps. vij.

c Magne vtutis est cũ felicitate luctari ne illiceat: ne corrũpat: ne ipa subuertat felicitas magne inq̃ vtuti cũ felicitate luctari. magne felicitati ẽ a felicitate ñ vinci. Augustin⁹ de verbis dñi capto. 13.

d Ideo de⁹ felicitatib⁹ frenis amaritudines miscet vt alia q̃rat felicitas. cuius dulcedo nõ est fallax.

Aug. sup mat. sm̃õe. 29.

e Prospa hui⁹ mũdi aspitatez hñt verã locũditatẽ falsam. certũ doloẽ. incertã voluptatẽ. duz laborẽ timidã qtẽ. rẽ plenã miste. spez btitudis ianẽ. Aug. ep⁹. 36

f Nulla res lõga mortaliũ est. oisq̃ felicitas sc̃i dũ tenet amittit. quũ ei tribulatiõis tps aduenerit: oẽ qd pteritũ ẽ nihil adiuuat sustinẽtẽ. Hie. sup isaiã li⁹. 7.

g Difficile imo ipossibile ẽ: vt pñtib⁹ ⁊ futuris qs fruat bonis vt ⁊ hic vẽtrem ⁊ ibi mẽtẽ ipleat. vt de delitijs ad delitias trãseat ⁊ in vtroq̃ sc̃o pm⁹ sit vt in terra ⁊ in celo appeat gl̃iosus.

b Si haberes Hie. in epla. quadã sapiam salomõis: si pulcritudinẽ absalonis: si fortitudinem samsonis: si lõgeuitatẽ enoch: si diuitias cresi: si ptatez octauiani: qd psunt hec: quũ tãdẽ caro dat vermib⁹ ⁊ aĩa demõib⁹ cũ diuite sine fine cruciada. Hie. sup illud mat. xvij.

Quid pdest hoi si mũdũ vniuersũ lucret aĩe vero sue detrimẽtũ patiatur.

Sci viri quũ sibi suppetere pspera huius mũdi cõspiciũt: pauida suspitiõe turbant. timẽt eni ne hic labor suor fructus recipiãt. timẽt ne qd diuina iustitia latẽs i eis vuln⁹ aspiciat. ⁊ exteriorib⁹ eos vulneribus tumulãs ab itimis repellat. i

Quem nec abũ Gg. li⁹ 5. mora. dãtia in supbia eleuat: nec in necessitate cupuditas irritat nouit abundare. nouit penuriam pati. Greg. sup ezech̃. k

Manifestũ pditiõis indiciũ est: qñ affectatis iniqtatibus subsequẽs fauet effectus ⁊ nulla ꝓsperitas ipedit qñ mẽs puersa cõcepit. Greg. i mor. libro. 26. l

Quũ quis positus in pspitate diligit incertum est vtrum pspitas an psona diligat. Amissio aũt felicitatis interrogat viz dilectionis. nec psperitas quippe amicũ indicat. nec aduersitas inimicũ celat. Gregorius libro. 3. moralium. m

Justis amplius placet ex aduersitate mala perpeti q̃z ex psperitate terrene dispensatiõis cura fatigari.

Gregorius libro. xiij. mora. n

Sepe omnipotens deus quum auare menti vehementer trascitur: prius ei permittit ad votum cuncta suppetere ⁊ post hec per vltionem subtrahit vt pro eis debeat supplicia eterna tollerare. o

Gregorius libro. xxv. mora.

Jniquus prosperari in sua mala actione pmittitur. quatenus ⁊ peruersa faciat ⁊ tamen feliciter viuat. Peruersus quisq̃ q̃to citius puenit ad desiderium: tãto facilius rapit ad tormentum. p

Pñtis vite pspitas Gg. li. xij. mo. inocẽtie testis nõ ẽ. qz multi ad pẽnẽ vitã p flagella redeũt ⁊ pleriq̃ ad ifinita supplicia pducẽdi sine flagello moriũt. q

Pñtis vite pspitas Gg. li. xv. mo. aliqñ idcirco dat: vt ad meliorẽ vitã puocet. aliqñ vt i eternũ plenius damnet. r

Solet rex abũ Grego in pastorali dãtia tãto magis a timoẽ diuino mẽtẽ solere q̃tomagis hanc exigit diuersa cogi s

UVA. BHSC. IyR_091

tare. Bre.in bomꝛ. quadam

t Prefereꝺ' ille ⁊ magn' eſt. cui interp ſpera ſaltē riſus indecētioꝛ: aut ſermo in ſolētioꝛ aut imoderatioꝛ cura veſtis vel coꝛpis nō irrepſit.

Bernardus libꝛo. 2°. de cōſideratione.

u Quid ingt pfuit illis ſupbia: qd diui tiarum iactātia. mūdi potētia: vana voluptas: bꝛeuis letitia: magna familia: mala ꝓcupiſcētia poſt voluptatē? Ubi ioc'? vbi riſus: vbi iactātia: vbi arrogantia: heu de tanta letitia q̄ta triſtitia. Ber. ibidē

x Bluitijs ⁊ floꝛib' ⁊ maioꝛ nobilitate te iactas. de pria ⁊ pulcritudie coꝛpis ⁊ honoꝛib' q̄ tibi ab hoib' deferunt te exaltas. reſpice teipz. qz moꝛtalis es. ⁊ qz terra es ⁊ in terrā ibis. circūſpice eos qui añ te ſikib' fulſere ſplendoꝛib'. Ubi ſunt quos ābiebāt ciuiū potētat'. vbi iſupabiles oꝛatoꝛes: vbi q ꝓuentēti' feſta diſponebāt: vbi equoꝛ ſplēdidi nutritoēs: vbi exercituum duces: vbi ſatrape ⁊ tiranni nōne oia puluis: nōne oia fauille: nōne i paucis verſib' eoꝛ vite memoꝛia eſt? Reſpice ſepulcra ⁊ vide. qs fu' qs dñs. qs diues. diſcerne ſi potes victū a rege: foꝛtem a ōbili: pulcꝛū a ōfoꝛmi: memoꝛ itaq̄ tui eſto: ne aliq̄ extollaris. memoꝛ autez eris: ſi teipm reſpexeris.

Proſper in ſuis ſententijs

y Nouerca virtutis pſpitas baculꝰ ſuis ſic applaudit vt noceat. ⁊ ifelici ſucceſſu ſic in via foꝛtunatos obſeqꝰ: vt i fine pntiē opeꝰ. ꝓuulgis ſuis ab initio ꝓpinans dulcia ⁊ quū in ebꝛiati fuerit: letale virus miſcet. ⁊ ſi qd deteri' ē quo ſpecie ſui clareſcit āpli' eos ſtupētib' oculis deuſtio rē ifundit caliginē. Chriſo. li°. j°. decurialiū nugis ⁊ veſtigijs pbꝛoꝛ.

z Suis qppe meritis putaret datum: ſi peccatoꝛ iugiter floꝛeret illeſus. iō dani el ſalutat' eſt. ⁊ triū pueroꝛ flāma ſupata eſt. Dicam' ergo hūc verſum. inqbuſlibz pticulis. dicam' i gaudijs. qz talis ꝓfeſſio ⁊ ab erūnis eripit: ⁊ in pſpitate cuſtodit.

Caſſiodoꝛus ſup illō pſ. Juſt' es ō. ⁊ rcm iudicium tuum.

Sepꝰ i altū qs attollit: vt ruēs foꝛti' ab ꝓquaſſet. Nā ſepe videt foꝛtuna in ꝓncipio pſpera nūtiare. ſz mediū ⁊ finem replet multis aduerſitatibus ⁊ concludit.

Rabanus in quodā ſmone

Jn oi aduerſitate foꝛtune ifeliciſſimū ac ifoꝛtunij gen' eſt aliq̄ fuiſſe felicē.

Boetius de conſolatione libꝛo ſcō.

Quā multis amaritudib' hūane felicita ad tis dulcedo reſpſa eſt. Boeti' ibi.

Quē felicitas amicū ifoꝛtuniū facit in ae imicū. Boetius ibidem libꝛo. 3.

Cetera exēpla foꝛtune variantiū inume af ra. ⁊ eni q̄ facit magna gaudia niſi ex malꝰ aut q̄ mala imēſa niſi ex ingētib' gaudijs Nulla eſt pfecto ſolida felicitas. quā cō tumelia vlla vite rumpit.

Plinius libꝛo. 7. biſtoꝛiaꝝ mundi.

Dia q̄ ſupfluūt nocēt: ſegetē nimia ſter ag nit vbertas. rami onere frāgūt. ad maturitatē nō puenit nimia fecūditas. Jdem quoq̄ ais eueit quos imoderata ꝓſpitas rūpit. qua ñ tm i alioꝝ iiuriā: ſz etiā i ſuā vtūt. Seneca. 28. epꝰa ad lucill'.

Ad oē foꝛtuitū bonū ſuſpitioſi ⁊ pauꝛi ab di ſtaē debem'. ⁊ fera ⁊ piſcis ſpe aliqua oblectāte decipit. munera iſta foꝛtune reputam'. iſidie ſūt. bñficia iſta vſitata nos bñe putamus. Seneca. 28. epꝰa

Tulit te ꝓſpectu vite ſalubꝛis rapida al ꝓſpitas. igenioſus fuit mecenas. magnū exēplū eloquētie datur' niſi illū felicitas caſtraſſet. Seneca. xix. epꝰa

Res ē iqeta felicitas. tpa ſe exagitat. ak mouet cerebꝝ. nō vno genere aliof i aliō irritat. bos i potētiā. alios i luxuriā. bos iflat. bos mollit ⁊ totos reſoluit.

Jpa eni felicitas Sen. 37. epꝰ al niſi tēpeꝰ pmit vel pterit. Multaꝝ vbi um i ipo floꝛe luxurioſa ipia ceciderūt. ⁊ qcqd vtute paratū erat. itēpantia coꝛruit

Neminē eo foꝛtuna Sen. 85. epꝰ am puexit: vt nō tm minaꝛeꝰ illi: q̄tū pmiſſat.

Ludit de ſuis foꝛtu Sen. 24. epꝰa an na munerib' ⁊ q̄ ōdit aufert. q̄ abſtulit fōdit. nec vnq̄ tuti' ē illā expiri: q̄ quaz locū iiurie ñ bz. Sen. li°. 5. rbetoꝛice ſue

UVA. BHSC. IyR_091

ao Magni ai calamitatib⁹ magnis sept⁹ euertūt. getioza tpa paupes habuimus. aurato capitolio bella ciuilia gessimus. Diuitias putas auz z argentū. ludibzia sūt fozt̄ne que inter iocū ipis dñis vent unt. Dis enī blādiētis fozt̄ne speciosus de piculo nitoz est. z sine cā sepe fluit z si ne rōne destituit. Nulla certa felicitas ē ille cresus inter reges opulētissim⁹ vinct̄ post tergū manibus duct⁹ est.

Seneca de sententijs ozatoz.

ap Alienū oē qđ optādo euenit. bona ne mini est hoza: si nō alicui sit mala. Cito i proboz leta ad pnitiez cedit dies. qđ do nat timeat. cito raptū venit fozt̄na quuz blādit̄: captatū venit fozt̄na. citi⁹ repias q̄z retineas. Fozt̄na quē nimiū fouet stul tū facit. Fozt̄na vitrea est. quū splendet frāgit̄. fozt̄na obesse nulli pt̄ēta ē semel Leuis est fozt̄na cito reposcit qđ dedit. Diserrima est fozt̄na q̄ inimico caret quo se fozt̄na eodē z fauoz boiz iclinat.

Seneca in prouerbijs.

aq Nō bz vt putam⁹ fozt̄na lōgas man⁹ neminē occupat nisi berētē sibi.

Seneca in quadam epl'a.

ar Letiozes relict quos nūq̄z fozt̄na re spexit q̄z quos deseruit. Noli huic trāql litati pfidere. in momēto mare euertitur eodez die quo ibi luserāt nauigia sozbēt Sen. li⁹ de trāqllitate ai circa mediuz.

as Din⁹ diligēda sunt pspera. q̄ a despa tione sumūt pncipiū. Sen. ibidem.

at Que pcessit fozt̄na tēperet iustitia. qđ iustitia inuenerit tēpet moderātia. si eniz auxeris licētiā tuā: minuis gl'iam.

Socrates in suis exhoztatiōib⁹.

au Fozt̄na vo medic⁹ ignar⁹ multos exce cauit: nō aūt ipa fozt̄na ceca est. sz eos cecos plerūq̄z efficit quos pplexa est.

ax Errāt q̄ i pspis Tulli⁹ de amicitia oēs ipetus fozt̄ne putāt fugisse. sapient cogitāt. q tēpoz⁹ secūdis casus aduer sos reformidāt. Tulli⁹ 2⁹ rhetozice

ay Semp būane letitie tristitia repentina succedit z qđ icipit a gaudio desinit i me rozē. Dūdana quippe felicitas multis amaritudib⁹ est respsa. nouit ille q dixit: risus doloē miscebit̄ z extrema gaudij lu ctus occupat.

Innocēti⁹ de vtilitate cōditionis būane.

Subito quū ñ suspicatur ifozt̄nū ac az cidit. calamitas irruit. morbus inuadit. moz⁹ incipit. quā null⁹ euadit.

Ubi amicitia. ag. Innocēti⁹ ibi. an. bm. amoz. a. b. aia. af. bītudo. q. bonū g. cōsiliū. u. crux. f. cupiditas. at. diuitie. a ax. bk. gaudiū. i. r. miseria. q. ptās. s. reli qre. n. tētatio. o. tribulatio. m. n. ab. Prouidētia vbi pdestinatio. Prouidentia humana. vbi pudicitia.

Rouidētia siue prudētia. Ubi a p cūq̄z fuerit puidētia: frustrāt vni uersa ꝓria. vbi āt puidētia negli git̄: oia ꝓria dominant̄.

Aug. in libzo de singularitate clericoz.

Prudētia est amoz eoz quib⁹ adiuua b tur ab eis quib⁹ ipedit̄ sagacit̄ eligēs.

Aug. libzo de moribus eccleſie.

Quū viderim⁹ aliquē fuū dei puidere c ne ista necessaria sibi desint: nō iudicem⁹ eū de crastino sollicitū esse. nā z ipe dñs pp exēplū loculos bſe dignat⁹ ē. z in acti b⁹ apl'oz scriptū est. ea q̄ ad victū sunt ne cessaria pcurata eē in futuz ppter iminē tē famē. Aug. i li⁹ de fmōe dñi i mōte.

Prouidētia dei oia gubnāt. z q̄ puta d tur pena: medicina ē. Hie. sup ezech.

Dēs sum⁹ in minimis cauti. in maxis e negligētes. boc itaq̄z fit. qz vbi vera vita sit ignoram⁹. Hie. i li⁹ de boie pfecto

Din⁹ iacula feriūt que puidētur z to f lerabilius mala mūdi suscipim⁹: si cōtra bec p puidentie clipeū munimur. sagitta enī pcognita facili⁹ euitat̄. Greg. in hol'. Quū audieritis prelia.

Prouidēs dicitur quasi pozro vidēs g Perspicax est enim qui incertoz prout det casus. Ysidoz⁹ in libzo celi.

Cautio est prudētia in discretio vitio b rum speciez virtutis pferētiū. Prouden tia est rō docta a gratia. studens vitare ꝓ ria iustitie ppter iustitiā. Ysidoz⁹ ibi.

Scopul⁹ ille vitād⁹ est vbi alt̄ offendit i

UVA. BHSC. IyR_091

Pecora ipa vitare nozunt q̄ se lasisse cognoscūt. itinera illa nō repetūt. vbi in foueaz cozruerūt. Tenaces laqueos auis capta declinat. recte auis suspecta nō incidet. ⁊ oia q̄ possunt hr̄e p̄ria facilit̄ casus assumeret: si curā salutis ꝓprie non haberent. Isidozus libz. 20. 4. epl̄.

k Quāto maioza timēt eē dispēdia: tanto p̄optioz ⁊ pfectioz debet eē cautela.

l Imprudētia ē ob Petrus Ravenna. tenebzatio mētis. quia qs min⁹ quid⁹ est in quidēdo p̄terita vl̄ futura.

m Prouidētia Tulli⁹. 2. rhetorice est p̄sens notio futurū ptractās euētum.

n Si prudētiā āplecteris Ibidē. vbiq; idē eris. ⁊ put rez ac tp̄is varietas exigit: ita te accōmodes tp̄oz. nec te i aliqb⁹ mutes. sz poti⁹ aptes. sicut man⁹ q̄ ea dē est quū in palmā extēdit̄ ⁊ quum in pugnū astrigit̄. Sen. ō quatuoz vtutib⁹.

o Prudētis ꝓprīū ē: examiare ꝓscilia ⁊ ñ cito facili credulitate ad falsa ꝓlabi de dubijs nō diffinias. sz suspēsaz tene sententiam. Seneca ibidem.

p Si prudēs eē cupis: in futura ꝓspectū itēde. ⁊ q̄ possunt ꝓtigere: aio tuo cūcta ꝓpone. nihil tibi subitū sit. sz totum ante ꝓspicias. nā q̄ quidēs ē: nō dicit nō puta ut hoc fieri. qz nō dubitat. sz expectat. nō suspicat. sz cauet. Ibidem.

q Si prudēs ē aius tuus: trib⁹ tp̄oz⁹ dispēsēt. pūtia ozdia. futura p̄uide. p̄terita recozdare. nā q nil de p̄teritis cogitat vitam pdit qui nihil de futuro p̄medit at: in oia icaut⁹ icedit. Seneca ibidē.

r Prudēs si ēmios suos excedat: calid⁹ ⁊ inuestigatoz latētium ⁊ scrutatoz qualiū cūq; noxaz ostēdit: malis digito fastu plenus. vsipellis ⁊ simplicitat̄ inicus cōmētatoz ē culpaz. ⁊ postremo vno noie a cūctis malus hō vocabit̄. in bas g̃ macl̄as prudētia imēsurata pducet. Sen. ibi.

f Precogitati mali mol̄ ict⁹ vēit. ideo stultis fortune credētib⁹ ois videt̄ noua rez iopiata facies. sapiēs āt assuescit futuris malis. ⁊ q alij diu patiēdo leuia faciūt: hic leuia facit diu cogitādo.

Seneca lxxvij. epistola.

Quicqd a sapiēte diligēter p̄uidetur quū ad rē agēdā puētū fuerit: facilius supaz atq; decernit̄. Mel⁹ eni. ē āte tps occurrere: q̄ post vuln⁹ datū remedium q̄rere. nā sibi ñ ē cauēdi tp̄s in medio malozz. Seneca de mozib⁹. t

Bonū ē in alieno malo fugiēda ituēri u
Ruina p̄cedētium docet posteros. ⁊ cautio ē semp in reliquū lapsus antioz. ex vitio eni alteri⁹ sapiēs emēdat suū. ⁊ ignauus nimis ē: q post exēplū iuēit̄ icautus Indēnis āt ē castigatio quaz psuaserunt extranei. iuxta illō: felix quem faciūt alie na picla cautū. Seneca in puerbijs.

Grau⁹ nocet quodcūq; in exptum ac x
cidit. Mel⁹ ē p̄cauere q̄ pauere. vtil⁹ est erubescē q̄ pauescere. Ibidez.

Excludēda sunt oib⁹ modis lāguoz a y
corpoze. ipitia ab aio. luxuria a uētre. a ciuitate seditio. a domo discozdia. a cūctis reb⁹ itempātia. Buoz tp̄oz maxie hūda est cura: mane ⁊ vespe. in altero gerenda ꝓspice. in altero respice q̄ gessisti.

Pitagoras in p̄ceptis.

Prudētis ē ne quē in casum icidat ca z
uere ⁊ si qō fozte acciderit fortiter ferre Fortis nemo p̄t iudicari nisi ⁊ prudēs fuerit. Virtus sine sapia temeritas picu losa putāda ē. Socrates i suis sentētijs

Quid prudētis opus est cū posse nol ⁊
le nocere: qd stulti ꝓprīū nō posset velle nocere: Que nā sūma boni mēs q̄ sibi cōscia recti. Augustinus

Ubi cōsiliū. d. y. ac. ab. discretio. hō. k liberalitas. k. p̄latio. z. sapia. z. simplicitas. ad timoz. al. tribulatio. q. Pudicitia. vbi castitas. Pugna vbi bellum.

Asillanimitas. Segnissimi ē toz a
p pere: cū se ad puectū cognoscat iuitasse. Cassio. li°. j°. epi'la ꝓma.

Deiecte mentis ē q familiaris rei me b
minit quū vocat̄ ad regnū. Jacēt animus plebeū nūmuluz thesauris regalib⁹ ante ponit. paup sensus q puis icūbens pdit magna. ⁊ ibiās tp̄oralib⁹ pdit sempit̄na.

Petrus Ravennensis.

UVA. BHSC. IyR_091

c Cõtempt⁹ esto negotijs i q̃ descendisti nec luctare cuz offitio quod semel cepisti Turpe ẽ oneri cedere. Seneca.

d Remissio q̃ os p̃lati obstruit: q̃ mẽtez ei⁹ ỏijcit q̃ adulatorẽz vẽditorẽ olei facit dũ sibi qetẽ z honorifícẽtiã venak i fauorẽ p̃ncipũ. hec miseros p̃cipitat i foueaz scãdaloꝝ. hec est ímissio p quaz vn⁹ edificat pietẽz alí⁹ linit. p quã laudatur peccatoz in desiderijs aie sue z iniqu⁹ bñdicit ímo p hãc canes muti nõ valẽtes latrare p ꝓsensus vnifozmitatẽ: faciẽ z sílitudiez peccatoꝝ assumũt. sicut scriptũ est. Usqꝫ quo iudicatis iniqtatẽ z facies peccatoꝝ sumitis? Petr⁹ Ra. in quadã epla.

Ubi accidia. cozrectio. s. discretio. e. o. exẽplũ. h. fozt̃tudo. i. k r. ira. m. labor l. loquacitas. g. pseuerãtia. f. prelatio. b. i. sollicitudo. p. q.

a Uerere deũ. Queríte faciem q ei⁹ semp. Si semp q̃rit: qñ iuenit

An semp dixit i tota vita qua hic viuit. ex quo ỏ debere nos facere cognoscim⁹. qñ z iuẽt⁹ q̃rẽd⁹ est. Jã deum iuenit fides. sed adhuc eũ q̃rit spes. caritas aũt z iuenit eũ p fidẽ z eũ q̃rit hñe p spez. vbi tũc sic iuenit vt vltra nõ q̃rat. Forte quuz facie ad faciẽ eũ videri⁹ sicuti ẽ: adhuc pquirẽdus erit z sine fine q̃rẽdus. qz sine fine amãdus. Aug. sup p̃s. c. 4.

b Queram⁹ inuenẽdũ. q̃ram⁹ iuẽtũ. vt i uenlendus querak: occultus est: vt inuẽtus q̃rak: imẽsus ẽ. Aug. sup ioh̃z.

c Si hõ ita creat⁹ est: vt p id qỏ in eo p̃cellit attigit illud qỏ cũcta p̃cellit. i. vnuz vez optimuz sine quo nulla natura subsistit: nulla doctrina ístruit: null⁹ vsus expedit: ipe querak: vbi nobis secura sunt oia ipe cernak vbi nobis oia certa sũt. ipe diligak: vbi nobis recta sũt oia.

d Quid difficili⁹ Aug. de ciui. dei. qd solet dulci⁹ inueníri? Au. sup p̃s. c. z

e Queríte dñm dũ iueníri p̃t. mõ nõ videt dñs z ppe est. Jn iudicio videbit z ppe nõ erit. necdũ in iudicio apparuit z si querak inuenit. nã miro mõ quũ i iudicio apparuerit z videri p̃t: z inueníri nõ p̃t

Greg. libro. mo. 27. c. x

Nemo te dñe q̃rere valet nisi q prius f iuenerit. Uis g̃ iueníri vt q̃raris q̃rí vt inueníaris. potes q̃rí z iueníri. ñ tñ p̃ueíri. Bernardus de diligendo deo.

Si nolum⁹ frustra q̃rere dñm: q̃ram⁹ ve g raciter. q̃ram⁹ frequenter. q̃ram⁹ pseuerãter. vt nec q̃ram⁹ p illo aliud nec cuz illo aliud. sz nec ab illo ad aliud ꝓuertamur Facili⁹ eni est celum z trã trãsire: q̃ꝫ vt sic q̃rẽs nõ iueníat. sic petẽs non accipiat. z sic pulsanti nõ apiak. Ber. ſmõe. 24.

Jnqrim⁹ veritatẽ in nobis: in p̃xis in b sui nã. i nob nosmetip̃os diiudicãdo. i p xímis eoꝝ malis ꝓpatiẽdo. in sui natura mũdo cozde ꝓplãdo.

Bernardus de xij. gradibus hũilitatis.

Si nõ vẽdideris omia nec emes. z si t aiam nõ hũeris sollicitã z q̃rẽtẽ nõ iueníes. Duo eni oporet adesse. z a vite hui⁹ negotijs abesse z vigilãtẽ eẽ. Chriso. sup illud mat. xiij. Et vendit vniuersa.

Jd q̃re qỏ potes iueníẽ id disce qỏ potes scire. id opta qỏ optari corã bõis p̃t k

Ubi deus u. Sen. i quadã epla

Apina. Si in ignẽ mittit⁹ q nõ a r vedit rẽ ꝑpriã: vbi putas mittendus erit q iuasit alienã? Si cũ dia bolo ardet: qui nudũ ñ vestiuit vbi putas arsurus est qui expoliauit? Nõ nocẽt mala p̃terita si ñ placẽt. Au. ỏ vỏ dñi. c. xx

Si penale est clãculo auferre. multo b maiozis pene est violẽter eripere. Augustin⁹ ſmõe in. 4. dñica. xl.

Remota iustitia quid sũt r̃gna nisi ma c gna latrocinia? qz latrocinia qd sũt nisi p ua regna? hoc malum tm̃ crescit: vt z loca teneat: sedes cõstituat: ciuitates occupet populos subiuget z euidẽti⁹ regni nomẽ assumit. qỏ ei iã in manifesto cõfert nõ dẽpta cupiditas: sz addita ipunitas. tõ elegãter z veraciter alexãdro magno qdã pyrata cõp̃hẽsus rñdit cũ ab eo iterrogaẽt qd sibi vt mare haberet infestũ: ille libẽa voce qd tibi inquit: vt ozbẽ t̃raz? sed ego qz exiguo nauigio facio latro vocoz: qz tu magna classe impator.

tj

UVA. BHSC. IyR_091

Augustinus.4. de ciuitate dei. c.4.

d Nostri quoq; principes cū paupes ō linquētes publice arguāt ⁊ cōfūdant: di uitib⁹ peiora peccātib⁹ nec nutum facitūt in quoz domib⁹ rapie paupū dum eccl'ie opes sibi thesaurizāt ⁊ in delitijs abutāt q ad sustētatiōem paupū dāt: ⁊ sibi reseruāt vl' ppiquis distribuūt. ⁊ alioz iopiaz suas vl' suoz faciūt diuitias.

Augustinus in glosa super illud ysaie. ȝ°. Atteritis populum meum.

e Quid recipiet q aliena tulit: si semp ardebit q sua non dedit.

Rabanus super illud matthei. xvj. Esuriui ⁊ nō dedistis mihi. ⁊c.

f Si sterilitas in ignē mittit: rapacitas quid merebit: aut quid recipiet q alienū tulerit: si semp ardebit qui de suo nō dederit: Et si iudiciuz sine misericordia erit illi q ñ fecerit misericordiā: quale iudiciū erit illi qui fecerit ⁊ rapinā.

Fulgēti⁹ tractās illō mat. Diſarbor. ⁊c

g Sicut ouis tōdētem se nō increpat: ita nec iustus cupiditatē se expoliātis accusat Cassiodorus sup p̄s. viij°

b Paupibus nō dare tulisse ē. ⁊ merito qñ qs pōt esurientib⁹ subuēire: si nō pascit extinguit. Pudeat illis tollē quibus iubemur offerre. Ultra omēs crudelitates est diuitem velle fieri de exiguitate mendici Amēt hōesta lucra. horreāt dānosa compēdia. Nullus audeat ide tollere: qđ debet collecta dispgere. addēdo pdit: q retinēdo colligerit. ⁊ pauptatē poti⁹ ad se trahit: si exigētiū pecunias non repellit.

Cassiodorus li°. 5°. epla. xx.

i Quis dicat vtile: boiem icōmodo alti⁹ suū cōmodū augere: ⁊ alteri alco aliquid detrahē: hoc ē magis ꝓtra naturā q̄ mors q̄ pauptas: q̄ dolor. nā in p̄incipio cōuictū boim tollit. Si enī hec affectio nobis ysit vt quisq; ppt̄ suū emolumētū spoliet aut violet alteri: necesse ē dirūpi societatem hūani generis q̄ est fm naturam. vt si vnūqđq; mēbrū putaēt se plus valere: si primi mēbri ad se valitudiez trāsduxisset debilitari ⁊ interire totum corpus necesse esset. ita ē ⁊ in hūana societate. nam sicut cōcessum est vt quisq; malit sibi acquirē qđ ad vsum vite pineat q̄ alti: ⁊ hoc natura nō repugnāte: ita nō patit̄ natura vt alioz spolijs nr̄as facultates augeamus Et si ꝓtra naturam magis detrahē alteri sui commodi cā q̄ mors q̄ dolor. ita magis scōm naturā p oibus si fieri posset labores ⁊ molestias in maxis voluptatib⁹.

Tullius in sua rbetorica.

k Rapina ē ex aulde mēti ipetu violēta alienaz rei distractio. Tulli⁹ ibi.

l Quesitū erat a socrate cur rideret. rñ dēs ait. Videō magnos latrones ducentes puū latronē ad suspēdiū. q dignores sūt suspēdio. Sacrilegia inqt minuta puniūt sed magna in triūphis feruntur.

Valerius maximus libro. 7.

m Nulli cui rapina feliciter cessit: gaudiuz rapti duxauit i posteꝝ. Sen. 75. ep̄

Ubi crudelitas. b. eccl'ia. k. elemosina f. ac. iactātia. c. liberalitas. f. g. restitutio. a. c. timor. e. volūtas. l.

Ecōciliatio. Si absens ē: vade nō pedit⁹ corpis: sz aio būlite pternas in ꝓspectu eius cui⁹ oblatur⁹ es. si pñs est. reuocand⁹ est ad amorē ab eo veniā petendo si eū lesisti. vl' si te leserit dimittēdo corditis rācorem.

Au. sup illō mat. v. Uade ꝑ⁹ recōciliari

b Nō q̄rit̄ qd vel qs fuerit sz qd sit. p̃terita enī nec ꝓdēnāt nec iudicāt.

Ambrosius sup epla ad gallathas.

c Sciēdū q ille recte delicti sui veniam postulat. q pri⁹ hoc qđ in ipo deliquit̄ relaxat. Dun⁹ ei nō accipit̄. nisi añ discordia ab aio pellat. dicente vitate. si offers mun⁹ tuū ⁊c. Qua in re pensandū est: cui⁹ culpa munere soluat. q̄ grauis ē culpa discordie. qua nec mun⁹ accipit̄. nec pximū recōciliat̄. Debem⁹ itaq; ad pximū q̄uis longe positū. lōgeq; disiūctū mētere. eiq; aim subijcere. hūilitate ac beniuolentia placare. Hḡ. i dialogo li°. 4.

d Si cogitatu offendisti. cogitatu rcōciliare. si vbis: vbis. si factis: factis. Non enī quē factis lesisti sine factis placaue

UVA. BHSC. IyR_091

ris. Sine cā ozas ad deū sine cā elemosi
nas facis de rebus qbus alios spoliasti.
Quid enī pdest: si vn⁹ ad deū p te ozat: ⁊
ali⁹ aduersum te deū iterpellet. iusta illō
ecclīastici. 34. Bona iniquoꝝ ñ pbat al
tissim⁹. Chri. sr illō mat. 5. Vadō pius re.
e Frustra ppiciari sibi deū qrit: qui cito
placari in primū negligit.
Isidozus de summo bono libo. 2.
f Si tñmō non ledas eū q te lesit: auer
tas tū te ab eo nec libēter eū videas: ma
net sine dubio vulnus in pectoze ⁊ doloz
angescit in cozde. qō si ē: nōduz vticꝝ qō
xps mandauit explet. Nūquid tu ita vis
ppiciū tibi fieri deū: vt nō te quidē ledat
auertat se tū a te. ⁊ peccatoꝝ tuoꝝ memo
riā teneat ⁊ videre te nolit. Igit qualem
vis erga te esse deū quū delictoꝝ veniam
poscis: talē te exhibē debes his qui deli
querūt in te. Chrisostom⁹ li. de cōpun
ctione cozdis tractans illud matthei. vj.
Et dimitte nobis. ⁊c.
g Dissensio ab alijs a te recōciliatio in
cipiat. quū ignoscis ita būficiuz tuū tēpa
vt non ignoscē videaris sz absoluere. qz
grauissimum pene genus ē: cōtumelioſa
venia. Seneca in libo de moribus.
Ubi cozrectio. ai. elemosina. c. odiuz. m.
venia.
a Regimen siue regē. Recta do
r mus vbi vir ipat: femia obtēpat
Rect⁹ ḡ ille homo vbi spūs ipat
caro fuit. Augustinus sup iohannem.
b Pro oib⁹ tibi subiectis q in domo tua
sunt rōnem deo reddes.
Augustin⁹ in epistola ad quēdā comitez.
c Dia idigent dño ⁊ miſa ⁊ felicia qz si
ne illo miser nō subleuaſ ⁊ felix ñ regit.
d Quicūqꝝ ppriū Aug. sup ps. 32.
cozp⁹ subegerit: nec eī passiōib⁹ turbari
aiam suā rectoz sui ꝓgrua viuacitate pmi
serit: is bñ regia quadā potestate se cobi
bēs rex dicit qō regē se nouerit ⁊ arbiter
sui turis sit. ne captiuus trabaſ in culpam
nec pceps ferat in vitiū.
Amb. sup illō ps. Dia mea i maib⁹ meis.
e Dis qui dispēsandis frenis rebus ps
det: occlti hostis lacqs lat⁹ patet.
Gregoz⁹ libo. 2. moraliū.
f Magnope curādū ē vt qui regēdis
hoib⁹ pferē apō se itra secretariū mentis
in cathedra psideat būilitatis. quūqꝝ iudi
cāti ei a ceteris fozis assistit: vigilāti ocu
lo icessanē aspiciat. cui qñqꝝ iudici ipe de
bis iudicādus assistat. vt qto nūc āte euz
quē ñ videt sollicit⁹ trepidat tāto eū quū
viderit securioz cernat Gg. li. 24. mo.
g Bñ sci viri scripture sacre testimonio
reges vocāt. qz platis cūctis motib⁹ car
nis: mō luxurie appetitū ifrenāt: mō estū
auaritie tēpāt. mō gl'iā iclināt: mō sugge
stiones liuoꝝ obzuūt. mō ignē furoꝝ
extīguūt. reges ergo sunt. qz tentationuz
suaꝝ motibus non cōsentiēdo succūbere
sed regendo pesse nouerūt.
Grego. libo. 25. moza.
b Sepe suscepta cura regimis coz p di
uersa diuerberat ⁊ impar qsqꝝ inuenitur
ad singula. dum confusa mēte diuidit ad
multa. Greg. in pastozali.
i Re vera mihi videt eē ars artiuz ⁊ di
sciplia disciplinaꝝ hoiem regē. qui certe
est iter oēs aiantes maxie ⁊ mozib⁹ vari⁹
⁊ volūtate diuersus.
Gregozius nazāzenus in apologetico.
k Sepe a disciplīne metu resoluim⁹ sub
ditos: si nō regimini hilaritatis frena re
laxam⁹. qz dū nos quasi licēter letos aspi
ciūt: audaci⁹ ipi ad illicita resoluūtur.
l Sūm⁹ locus bñ re Gg. li. xx. mo.
git: quū is qui pest vitijs pon⁹ qꝝ fratrib⁹
dñat. Gg. 26. moralium.
m Caput qppe subiectoꝝ fūt cūcti q pūt
⁊ vt recta pedes valeāt itinera carpe. hic
pculdubio caput ex alto puidet. ne a pfe
ctus sui itinere pes tozqueat: quū curua
ta cozpis rectitudie caput sese ad trā de
clinat. Greg. in pastozali.
n Quēadmōm certātib⁹ vētis mare ꝓcutit
sic regib⁹ sibi aduersantib⁹ populus re
gni vexat. Chri. super illud matthei.
Herodes rex turbatus est.
o Quēadmōz vidēs arbozē folijs pallē
tibus marcidā itelligis q aliquā culpaz

UVA. BHSC. IyR_091

bēat circa radicē:ita quū videris populū
idisciplinatum sine dubio cognosce q̄ sa
cerdotium eius nō est sanum.
Chriso. in tractatu de simbolo.

p Tūc totum reipublice corp⁹ roboris
sui integritate vigebit:tūc optie ꝓpositio
nis spetie venustabit:⁊ elegātis pulcritu
dinis decorē iduet:si singl'a queq̄ locuꝫ
teneāt sortita decēter.si fuerit offitiorꝝ nō
ꝓfussio sꝫ distributio.

Chrisostom⁹ in policraticio libro.j.

q Principat⁹ ñ sanguini debet:sꝫ meritj
⁊ iutil'r regnat q rex nascit⁊ non merek.

Chrisostom⁹ ibidez.libro.4.

r Nulla gēs ē ita sollicita circa regem
suū sicut apes.vnde regi icolumi oibus
mēs vna ē.amisso rūpe fidē cōstructaq̄
mella destruē:⁊ qñ neqt volare fert ipm
turba apū.meliorē pugna q̄rūt.⁊ si mori
tur morīūt⁊ ipe. Chri.ibidē libro.vij.

s Tūc ciuitates bñ ordinate.tūc sancte
eccl'ie res recte agūt:quū⁊ fortiores vi
rib⁹ necessarijs isistūt optib⁹:⁊ seniores
maiori prudētia ꝑditi:de bijs q̄ agenda
sunt salubriter ꝓsulūt.
Raban⁹ in glosa sup illō ꝓuerbiorꝝ.xx.
Exl'ratio iuuenum fortitudo eorꝝ⁊ digni
tas senum canities.

t Qui p̄sunt populis:si volūt firmū esse
solū:semp hilaritate⁊ gr̄a vult⁹ plenos
exhibeāt ne p arrogantiā rigidi plebis
odium incurant.
Idem in glosa sup illud ꝓuerbiorꝝ.xxv.
Auser ipietatem de vultu regis.⁊ firma
bitur iustitia thronus eius.

u Reges a recte agēdo vocati sūt.ideo
q̄z recte faciēdo regis nomen tenek.pec
cādo amittit'. Recte g̃ illi reges vocank
q tā semetipos q̄ subiectos bñ regendo
modificare nouerunt.

Isidor⁹ libro.3°.de summo bono.

x Sepe p regnū terrenū celeste regnuꝫ
pficit.vt q iusta eccl'iam positi ꝓtra fidez
⁊ disciplinā eccl'ie agūt:rigore pricipuꝫ
conterantur. Isidorus ibidem.

y Nō caret regia potestate qui corpori
suo nouerit rationabil'r ipare.Vere dña
tor ē terre qui carnē suā regib⁹ legib⁹ di
scipline.nec pōt fieri vt nō grādi ponde
re ruine sup boiem volūtas ꝓpria cadat
si volūtati sui superioris extolendo eam
p̄ponat. Prosper in suis sententijs.

Publici decoris mater ē mens regē z
tis.⁊ quale fuerit dñantis arbitriuꝫ:talē
parit libertatē aspectū. Facil⁹ est qppe si
dicē fas est errare naturaꝫ q̄ dissimilem
priceps possit formare rēpublicā. Is eī
pōt alios bñ regere:qui se studuit sub de
core tractare. Cassio.libro.3°.epl'a.

Tuta ē ꝓditio subiectorꝝ:vbi viuitur ab
sub eqtate regnātium.pricipis āt opinio
nem longe lateq̄ dissemiat subiectorꝝ cu
stodita securitas. Cassiodor⁹ ibidem.

Qui reipublice statū⁊ gñale cupit sta ac
re fastigiū:ad vniuersa debet eē sollicit⁹
qz nō ē salus in corpe.nisi quaꝫ⁊ mēbra
potuerūt obtinere. Cassio.li°.3.epl'aꝝ

Cōis ꝓuitalīū fmo est:ānū bonuꝫ nō ad
tā de magnis fructib⁹:q̄ de iuste regnāti
b⁹ existimādū. Cassio.libro.3.epl'aꝝ

Snia platonis est:btās fore respubli ae
cas:si eas vel studiosi sapie regerēt:vel
eaꝝ rectores studere sapie contigisset.
Boetius libro.j. de cōsolatione.

Inter boies antiquorꝝ optim⁹ aiorꝝq̄ af
rector eligebat'. ideoq̄ summa felicitas
erat gētīū:in quib⁹ non poterat esse potē
tior nisi melior.
Seneca.3°. epl'a extreme partis.

Quō aut cui tādē hic libere ipabit:q ag
nō pōt cupiditatib⁹ suis ipare: Refrenet
primū libidies:spnat voluptates.iracū
dīā teneat.coherceat auaritiā.ceteras aī
labes repellat.tunc incipiat alijs ipare
quum ipe ipprobissimis dñis dedecori ac
turpitudī parere desierit.dū qdē bis obe
diet:liber bñdus oio nō erit.
Seneca libro.x.rhetorice sue.

Inexpugnabile munimentum amor ci ag
uilū. Quid pulcrius est q̄ viuere optanti
bus cunctis? Quis huic audeat struere
aliqd̄ piculuꝫ:sub quo iustitia pax securi
tas dignitas florēt:sub quo opulēta ciui
tas copia bonorꝝ omnium abūdāt:

UVA. BHSC. IyR_091

Seneca de clemētia ad neronē.

ai Ut in corpib⁹ sic in ipio grauissimus est morb⁹:qui a capite diffunditur.

Seneca in quadā epla

ak Si vis oia tibi subijcē: te subijce rōni Multos reges si te rō rexerit:ab illa di sces quid ꝛ quēadmodū aggredi ōbeas

al Bētes barbaras ipa Sen.ibidē. tēteſq; alieni arbitrij facilius est regere q̄ aim suū cōtinere ꝛ sibi tradere.

am Simul ista Sen. in quadā epla. mūdi rector de⁹ posuit odiū atq; regnum qui ergo odia nimiū timet regnare nescit

an Sicut boib⁹ reges ita Sen.ibi. regibus dñandi desideria dñant hoc ē regnū:nolle regnare cū possis. Vis ergo regnū tibi dari magnū rege tepm.

ao Illud regnuz in gradu Sen.ibi. ecno facile steterit:vbi mimū viriuz veneris pecunieq; cupido sibi vēdicauerit. Socrates in suis exhortatiōibus.

ap Qui multaꝝ hz ptātez rexꝝ:primū purgare cōsciaz debet:vt qui delicta corrigit nō admittat.vitetq; qđ vindicat. Stultuz enī ē:vt velit qs alijs ipare:cū sibi ipi imperare non possit. Ibidem

Ubi caro.m.cor.o.correctio.u.electio c.u.exactio.fama.f.honor.c.ira. aq.iustitia.z.odiū.s.pax.s.ad.ae.penitentia.p.pfectio.m.p.phia.h.ptās·g.h.i. plato.s.tu.x.aq.rapina.cd.sapia.k. seruitiuz.a.

a Eligio. Nō ꝓpterea xpiana r malitia ad pietatē diuites būtiā tur:vt paupes ad supbiā extollāt nullo mō eni decet vt i ea vita vbi senatores fiūt laboriosi:vbi fiāt opifices ociosi ꝛ quo veniūt relictis delitijs suis q fuerīt pdioꝝ dñi:ibi sint rustici delicati.

Aug.de ope monachoꝝ

b Nō dicaꝫ aliqd ꝓpriū sz sint vob oia cōia.ꝛ distribuat vīm vnicuiq; a ꝓposito vro vict⁹ ꝛ tegumētū.nō equal⁹ oīb⁹.qz ñ equalit valet oms. sz pot⁹ vnicuiq; sicut cuiq; opus fuerit.sicut legit i actib⁹ apostoloꝝ.qz erāt eis oia cōia.ꝛ distribuebatur vniuersis sicut op⁹erat. Qui aliqd habebāt in scō qñ igressi sūt monasterium. libēter voluerūt illō eē cōe. q āt nō bnt: nō ea q̄rāt i mōasterio q̄ nec fozas hīe poterāt.sz tñ eoꝝ ifirmitati qđ opus ē distribuat.ēt si pauptas eoꝝ qñ fozas erāt nec ipa necessaria poterat iueniē.tñ nō iō putēt se felices esse qz iuenerūt victū ꝛ tegumētū quale fozis iuenire nō potuerīt nec erigāt sibi mētē.qz sociātur eis ad quos fozis accedē nō audebāt.sz sursū cor habeāt ꝛ frena bōa ñ q̄rāt. ne iciptāt eē monasteria diuitib⁹ vtilia.nō paupib⁹ sz diuites illic būiliāt ꝛ paupes illic inflant. Aug.de cōi vita ꝛ regula clericorum.

Et rursus illi q aliqd videbāt in scō c esse. non hēant fastidio fratres suos q ad illā scām societatē ex pauptate venerūt. magis āt studeāt nō de parētuz dignitate sed de paupeꝝ fratꝝ societate gl'iari.nec extollāt si cōi vite de suis facultatib⁹ contulerīt aliqd.nec de suis diuitijs magis supbiāt:qz eas mōasterio ptiūt: q̄ si eis in scō fruerēt.alia qppe q̄cūq; itegritas i malis opib⁹ exercet vt fiāt.supbia vo in bōis opib⁹ insidiat vt pereant.ꝛ qd pdest dispgēdo dare paupibus ꝛ paupē fieri quū aia misera supbior efficit diuitias cō tēnēdo q̄ fuerat possidēdo. Aug.ibi.

Qui infirmi sūt ex ꝑstina ꝑsuetudie si d aliter tractanꝫ in victu nō debet alijs molestū esse nec iniustum videri eis quos fecit aliqua cōsuetudo foztiores. nec illos feliciores esse putēt qz ñ sumūt qđ sumūt ipi. sz sibi pot⁹ gratulēt:qz valēt qđ non valēt ipi. Aug.ibi.

Quātūlibet vigilet disciplina domus e mee:hō sū ꝛ iter boies viuo.nec mihi arrogare audeo:vt dom⁹ mea melior sit q̄ arca noe:vbi tātū iter octo boies vn⁹ reꝓb⁹ iuētus est. aut melior sit q̄ domus abzabe.cui dictū ē: ejice ācillā ꝛ filiū ei⁹ aut melior sit q̄ dom⁹ isaac: cui de duob⁹ gemis dictū est in malachia:iacob dilexi esau āt odio habui. Simplr aūt fateor caritati vre corazꝫ nro dño deo.qui est testis mihi sup aiam meā.ex quo ꝺo fuire cepi qm̄ sicut difficile sū expt⁹ meliores q̄ q i mūdo ꝓfecerūt.ita nō sū deteriores expt⁹

UVA. BHSC. IyR_091

q̄ qui ī mūdo ō fecerūt. hīc arbitror dcm in apocalipsi: iust⁹ iustificet adhuc ꝛ q in sordib⁹ ē: sordescat adhuc.
Aug. in epla ad vincentiū donatistaz.

f Aplici dicūt qui se hoc noīe arrogātis simo vocauerūt: eo q in suā cōtonē nō ac ciperēt vtētes cōiugib⁹ ꝛ res ꝓpas possidētes quales hz catholica eccl̄ia ꝛ monachos ꝛ clericos plurimos.

g Amputetis Aug. ī lī⁹ de hereslb⁹ occasiōez turpiū nūdinaz qb⁹ existimatō vīa ledit ꝛ infirmis offendiculū ponit ꝛ oñ dite hoīb⁹ nō vos in ocio facilē victū: sed p angustā ꝛ artā viā regnū dei q̄rere.
Aug. in libro de ope monachorum.

b Latro est ꝛ domū dei cōuertit in spelūcā latronū: qui lucra de religiōe sectat cult⁹ q̄z ei⁹ nō tā cult⁹ dei q̄ negociatiōis occasio est. Hie. sup mat. lī⁹ 4.

i Pudet dicere de cauernis cellularum vrbez dānam⁹ in sacco ꝛ cinere veluti de tpis sniam ferim⁹. Quid facit sub tunica penitētis regi⁹ aim⁹ q alios vult regere ꝛ alios iudicare: ꝛ a nemie regi. a nemie iudicari: Hie. in epla ad marcū.

k Sūt dītiores monachi q̄ fuerāt secularēs. possidēt opes sub xpo paupe. quas sub locuplete diabolo nō hūerant ꝛ susti net eos eccl̄ia diuites quos tenuit mūd⁹ añ medicos. Nepotian⁹ nī auz calcās cedulas ꝓfectat.
Hie. ī epla ad heliodoz monachum.

l Egyptioz mōasteria hūc tenēt morez vt nullū absq̄ ope aut laboze suscipiāt. ñ tā pp vict⁹ necessitatē: q̄ pp aie saluationem. Hie. ī epla ad rusticū mōachū

m Mat⁹ in paupe domoz i tugurio rusticano: q vix milio ꝛ pane crebzatio rugiē tē satiaē vētrē poterā: nūc similā ꝛ mella fastidio. Hie. ō seipo ad nepotianū

n Mūmū addūt nūmo. ꝛ marsupiū suffocātes matronaz opes venāt obsequijs.
Modica esca ī hamo ponit vt matronarū ī eo sacculi ptrahāt sic bestie sic aues sic capiūt ꝛ pisces. paz tribuūt: vt āpliꝰ accipiāt. q̄ magis venatio est appellanda q̄ donatio. Hieronimus ibidem.

Sepe de vita pxioz q̄rim⁹ mutare locū o
conamur. secretū vite remotioz̄ eligere videlicet ignozātes: qz si desit spūs non adiuuat loc⁹. Iste enī loth ō quo loqmur ī sodomis scūs extitit: in mōte peccauit. Mō āt loca mētē ñ muniūt: ipe hūani generis p̄m⁹ testat parēs: q in paradiso cecidit. sz min⁹ sūt oia q̄ loqmur ex. nā si loc⁹ saluare potuisset: satan de celo nō cadēt.
Greg. sup ezechielē homl̄. ix.

p Quia ī reni p̄cipes magna se deo humilitate substernūt. p̄zaui homies nō ad fraudis argumēta vertūt. qz enī illos religiōez reuereri ꝓspiciūt: ipi cultū religionis assumūt. ꝛ bonoz vītā sub ōspectis vestib⁹ iniquis opib⁹ p̄mūt. mūdi q̄ppe dilectoēs sūt: q hoc ī se qō hoīes venerant oñdūt. atq̄ eis q vere se despiciūt nō mēte sz veste copulāt. qz pñtē gl̄iam amātes assequ nō pñt quā despicientes sequunt. bonozes enī fugiūt vt bonoz̄ obtinent.

q Multi ō ichoa Gg. xxxj. lī⁹ mo. ta iustīcia laudari appetūt. posse ceteris melioz̄ cōcupiscūt. quos plerūq̄ dum iuxē votuz pñs ꝓspitas seq̄t. multo pl⁹ q̄z p̄z⁹ fuerāt de scitatis bītu peiozes fiunt.

r Cūcta sollicite fugiēs Gg. ibidē. poztū monasterij petij ꝛ relictis q̄ mundi sūt vt frustra tūc credidi. ac ex huius vite naufragio nud⁹ euasi. qz eī plerūq̄ nauē icaute religatā etiā de sinu tuti litoris vnda excutit quū tēpestas excrescit: repēte me sub ptextu eccl̄iastici ozdis in cāz secularīū pelago repperi ꝛ qetē mōasterij qui hīndo fortiter tenui: q̄z strīcte tenēda fuerit pdēdo ꝓgnoui. Gg. ī plogo mo.

s Eo quoq̄ tpe quo ad ministeriuz altaris accessi: hoc demū ignozāte me actū ē vt sacri ozdis pōd⁹ accipē: quatenꝰ in terreno palatio licēti⁹ excubarē. Gg. ibi.

t De religiosis ꝛ bñ ozdiatis monasterijs null⁹ pfessoz meo ꝓsilio nec artioz quidē desiderio sine licentia sui seniozis egredit. egressus tñ si meli⁹ inuenerit ꝛ elegerit: meo nihilomin⁹ tā ꝓsilio nō regredit ad ider⁹ bonū q̄ relīq̄rat ꝛ tēpserat p melioz̄.. Ber. de peñ. ꝛ dispēsatiōe

UVA. BHSC. IyR_091

u Attẽde diligẽter quid diligas qd me
tuas vñ gaudeas vel ꝓtristeris ⁊ sub ha
bitu religiõis aim seculare ⁊ sub pannis
cõuersiõis iuenies coꝛ puersum.

x Video qõdã qõ Ber.ſmõe.36.
sine doloꝛe videri nõ debet. post aggres
sam xp̃i militiã rursus iplicari secularib⁹
rursus frenis cupiditatib⁹ imergi. cũ ma
gna cura erigere muros ⁊ negligere mo
res sub p̃textu quoꝙ cõis vtilitatis vba
vẽdere diuitib⁹ ⁊ matronis salutationes
sed ⁊ cõtra sui ipatoꝛis editũ ꝓcupiscere
aliena: ⁊ sua cũ lite p̃petere ita nec se mũ
do nec sibi mũdum crucifixerũt. vt qui añ
vix in suo vico vel opido cogniti fuerunt
mõ circũuentẽtes puintias ⁊ curias fre
quẽtates: regũ notitias ꝓcipũ familiari
tates assecuti sũt. Bernardus boꝛ.
4. sup Missus est.

y Video qõ nõ paꝛ doleo post spꝛetam
scꝛi põpã nõnullos i schola hũilitatis su
pbiã magis addiscẽ: ac sub alis mitis hu
miliſq magſt grauꝫ isoleſcere ⁊ ipatien
tes ãpliꝰ fieri in claustro q̃ fuisset i scꝛo.

z Plericq in domo dei Ber. ibidẽ
nõ patiũr in ꝓẽptu bẽri. qui i sua domo
ñ nisi ꝓẽptibiles eẽ poterãt. vt qꝛ vz. vbi
a pluriꝫ bonoꝛes appetũr: ibi locũ hr̃e
nõ meruerũt saltẽ ibi bonoꝛabiles videã
tur vbi ab oĩꝫ bonoꝛes ꝓtẽnũr.

ab Jn bũane redarguis Ber. ibi.
opa eoꝛ: quoꝙ refugis onera. temerarie
obiurgat viꝙ reuertẽtẽ ꝺ p̃lio mulier nẽſ
in domo. dico enĩ si is qui de claustro est
eũ qui versat in ppꝛo inkdũ minꝰ discrete
minꝰve circũspecte sese agere deꝑhẽdẽit
vbi gr̃a: in vbo in cibo in risu in ira i iudi
cio: nõ ad iudicãdũ ꝓfesti p̃siliat. sed me
minerit scriptũ. Melioꝛ ẽ itquitas viri
q̃ mulier bñ faciẽs. Mã tu qui i tui custo
dia vigilas bñ facis. sꝛ qui iuuat multos
meliꝰ facit ⁊ virilꝰ. q si iplere nõ sufficit
absq aliqua iequalitate vite ꝓuersatiõis
sue: memẽto qꝛ caritas opit multitudinẽ
peccatoꝙ. Hec dicta sũt ꝑ geminã tẽtatio
nẽ qua sepe virt religiosi eꝑoꝙ vel ãbire
gr̃iam vel excessus temere iudicaẽ diabo
licis istigatiõibꝰ incitantur.

Ber. sup cãt. ſmõe. xij.

Tu qui in ꝓgregatiõe es: bñ viue. oꝛ ac
dinabiliter sociabiliꝛ ⁊ hũiliꝛ. oꝛdiabiliꝛ
tibi. sociabiliꝛ pꝛimo. hũiliꝛ deo.
Bernardus in quodam sermone.

Qui ſm regulã viuẽ statuũt: ⁊ si nõ ad ad
vnguẽ vt dicit totam custodiũt: ⁊ si qua ꝑ
sui clausꝛi ritũ vl̃ mutant vl̃ p̃mittũt a re
gulari tñ pfessiõe nõ discedũt. dum tñ so
bꝛie ⁊ iuste ⁊ pie ꝑ moꝛibus viuere non
ꝺsistũt. Ber. i liº ꝺ pẽitẽtia ⁊ disp̃satõe

Clausꝛalis padisus ad suauẽ spirãs ae
austri clemẽtiam quasi tot floꝛibꝰ vernat
quot vtutibꝰ abũdat. dũ enĩ diabolꝰ offici
nas fratruꝫ circuit: debet eum fugare ab
oꝛatoꝛio deuotio a refectoꝛio lectio a dõ
mitorio stramẽta vilia. a capꝰo patiẽtia.

Bernardus in quadã epꝰa.

Mõ vultis esse cõtẽti cõi vita. nõ sufficit af
cit vobis regꝰare ieiuniũ: nõ sollẽnes vi
gilie. nõ iposita disciplia. nõ mẽsura quã
vobis partimur in vestimẽtis vl̃ alimen
tis. puata p̃fertis cõibꝰ. q vri curã semel
nobis credidistis: qd rursuꝫ de vobis in
tromittitis: Mã illã qua totiẽs deũ ꝓsiẽ
tijs vr̃is testibꝰ offẽdistꝫ ppꝛiã. s. volũta
tẽ vr̃am: ecce nõ itẽꝙ magꝛam bẽtis non
me. illa vos docet nature non pcere. rõni
nõ acqescẽ. seioꝙ ꝑsilio vl̃ exẽplo nõ ob
tẽpare noꝭ nõ obedire an ignoꝛatis qꝛ
melioꝛ est obediẽtia q̃ victime. Mõ legi
stis in regula vr̃a q q̃quid fit sine volun
tate vel cõsensu spũalis pr̃is vanegꝰie de
putabiꝫ nõ mercedi. Ber. ſſ cãt. ſ. 19.

Si quid religiõis oꝛit: q̃cũq resistit ag
q̃cũq repugnat plane cũ egiptijs puulos
israhelitici germis necare conaꝫ: imo cũ
herode nascẽtẽ psequiꝫ saluatoꝛẽ.
Bernardus in quodam ſmõe.

Felix domus ⁊ beata semp ꝓgregatio ab
vbi de maꝛia marbta cõquerit. nã maꝛiã
marthe emulari idignũ ꝓꝛsus ẽ.
Bernardus in epistola quadam.

Pꝛofessiõem tuam hitu ⁊ icessu demõ at
stra. vt sit in gressu tuo simplicitas: in mo
tu puritas. in gestu grauitas. i icessu bo

t4

UVA. BHSC. IyR_091

neſtas. Jſidorus in ſinonimis.

ak Qui ad oſtēſiōem ſcitaꝰ p̄tēdit vt alijſ qñq̄ p̄eſſe deſideret: ille nō ē diſcipulus xp̄i. ſz p̄uitatis ſectator exiſtit. qz non p deo ſz ſecꝛi bōze ſtudet poztare crucis labozem.

Jſidozus de ſummo bono libzo tercio.

al Abūdās ē paupi religio. mediocri ſufficiēs. tollerabiꝛ diuiti. ifirmis larga. delicatis cōpatiēs. foztiozibꝫ moderata. penitētibꝫ miſericoꝛs. puerſis ſeuera bōis optia. hec ſūt bñficia religiōis

Hugo de clauſtro aie liꝰ j.

am Quattuoꝛ ſūt in bitu religiōis notabilia. ſ. vilitas ꝛ ſupfluitas paucitas ꝛ p̄cioſitas in vilitate vana gꝛia ꝛ ſimulatio. i p̄cioſitate ſupbia aut delectatio. i paucitate itollerātia ſiue ōſpatio. i ſupfluitate vo amoꝛ ſecꝛi nō amoꝛ celi. amoꝛ palatij ñ padiſi notatur. Hugo ibidem

an Habet eni lex clauſtraliū iudices ꝛ teſtes atq̄ cōſiliarios ſuos. Jn lege eteni dñi duo teſtes ſꝛ: vita ꝛ ꝓſcia. duo iudices meditatio ꝛ ſcia. duo cōſiliarij amoꝛ dei ꝛ ꝓximi. Bonꝰ teſtis bōa vita. bonꝰ iuꝺx bona ꝓſcia. cozā deo teſtiſ eſt ꝓſcia. cozā hoīibus vita.

Hugo liꝰ de clauſtro aie de. xij. abuſiōibꝫ

ao Qualis debet eē religionis biꝰ oñdit apꝭus nō in veſte p̄cioſa ꝛc̄. ſz bodie cappa canonici ꝛ cuculla monachi nō differt a pallio militis. ſz vt ait quidā ſapiēs: miles ꝛ monachꝰ ex eodē p̄no partiūꝭ. ille ſibi cucullā: ille clamidē ñ mꝭtuz differūt biꝰ canonici ſgularis ꝛ ſecularis. Sz ſi forte regularē videas: archidiaconū vel epm̄ te vidiſſe ꝓtēdas. Hugo ibidē

ap Quā deteſtāda puerſitas i monaſterio vt vbi fiunt diuites laboziosi ſint paupes delicati. q in ſcꝭo pauperiozes vixerāt q̄z nūc i clauſtro viuāt ꝛ nūc in mōaſterio q̄ rūt q̄ foꝛis bꝛe nō poterāt. Aētioꝛ ego ſi nō vidi quoꝝ taꝭ pauptas erat qñ foꝛis erāt: q nec ip̄a neceſſaria iuentē poterāt erigētes ſibi mētē noluerunt ſociari bis ad quos foꝛis accedere nō audebāt ꝛ q añ ꝓuerſiōem lectulū ꝓpziū nuſq̄ bēbāt nūc ſi forte volūtas eis fuerit eūdi alicubi oznamēta lectuli ſecū poztant. Vidi ꝛ ego ni falloꝛ mōachū camiſia veſtituz ſo cātē ꝛ dicētē. cariaꝛ ē ſtamina q̄z camiſia tunica ꝺo veſtiri magꝝ ē difficultas ſz foꝛſi tan dices: qm̄ ifirmꝰ erat huiꝰ mōi. imo ſanꝰ ꝛ petulās ꝛ pigui reſidēs equo. abundās rebꝰ ꝛ curiaſ frequētās. q tñ añ ꝓuerſiōis bitū pedes ire ꝓſueuerat. nec ſepe lineis iduebaꝭ. Hugo ibidem

aq Noꝝūt mꝭti q ſaturitatē vētris ſeqꝭ le uitas opis ꝛ vanitas mētꝭ. ſcriptū ē ei: ſedit ppꝭs māducare ꝛ bibere ꝛ ſurrexere ludere. ludē iqt ñ legē. Sūt q poſt ꝺdicti cibi fercula cū i clauſtro ſedeant: nō lectiōi ꝛ ſilētio. ſz rumoꝛibꝫ ꝛ curioſitati vacāt. q locū loquēdi ꝛ tacēdi nuſq̄ ꝛ nūq̄ fuāt. ſz iſtabiles ꝛ ocioſi nūc hos nūc illoſ ad loquēdū vocāt. põe iqt oꝛi meo cuſtodiā ꝛ boſtiū circūſtātie labijs meiſ. boſtiū dixit ñ muꝝ. ſi ei murꝰ ponereꝭ loquēdi licētia oio negari viꝺꝭ ſz boſtiū ponit qꝺ tp̄e ꝛ loco claudit ꝛ apiꝭ. Eſt tp̄s ꝛ locus tacēdi ꝛ loquēdi. Apiꝭ ita q̄z boſtiuz boza ꝓſtituta. ſ. i clauſtro lectiōi. i capꝭo ꝓfeſſiōi. i eccꝭia oꝛōni. Jtē claudit boſtiuz in clauſtro ꝓfabulatiōi. i capꝭo ꝓtētioni. i eccꝭia vane modulatiōi. Hugo ibi.

ar Gaudēt mꝭti clauſtraliū quū ꝺ regibꝰ fabulāꝭ: dū caſus militū narrāt: dū p illis loquūꝭ a qbꝰ nō agnoſcūꝭ. multoꝝ ptes ꝺfendūt p multꝫ traſcūꝭ. p mꝭtis litigāt. iḡ rāt tñ qꝺ negant aut qꝺ affirmāt.

af An neſcis diaboluz Hugo ibidē expulſū a capꝭo celi: adā a capꝭo padiſi: iudā a capꝭo xp̄i: Primū capꝭm fuit i celo. ſm̄ i padiſo. ſcīū in oꝛto. in vnoquoq̄ tñ p̄erat deꝰ. Jn p̄mo culpa ſupbie. i ſcꝺo iobedientie. in tercio auaritie. De p̄imo dicit: ponā ſedē meā ad aquilonē. ꝛ eroſiꝭis altiſſimo. de ſo ꝺz: de ligno ſcie bōi ꝛ malī ne comedatis. de ſcio ꝺz: ꝛ retulit trigita argēteos ꝛ piecit i tēplo. pena p̄me culpe caſus. ſcꝺs laboꝛ. ſcie laq̄ſ. de p̄ma ꝺz: vidi ſatan tāq̄ fulgur de celo ca

UVA. BHSC. IyR_091

cēdē.de fa:in ſudore vultꝰ tui veſcēris pa
ne tuo.de ēcia:laqo ſe ſuſpēdit. bis tribꝰ
tres clauſtraliū ordies aſſimilātur .bi.ſ.
primi qm̄ ſedē plationis querūt ꝛ pēe nō
pūt.alij qui nec obediē volūt. tercij fami
liares magiſtris loculos portātes ꝛ i oc
culto detrabentes. Hugo ibidez

at Sūt ei quidā qui mēte vagi:oculi atto
niti:bitu diſſoluti plana partetuz ꝓſpicie
tes pluſtrāt.aliud cātant ꝛ aliud cogitāt
In choro ſunt corpe ꝛ i foro mente. nūc
intus nūc foris exeunt.pſalmodie verba
ꝓferunt.ſed pſalmodie ſenſuz nō intelli
gūt.Sūt alij voce diſſoluti. qui vocis mo
dulatiōe gliank.non tm̄ gaudent de dono
gratie:ſz etiā alios ſpnūt.tumētes elatio
ne.aliud cātant q̄z libri hēant. ꝛ q̄ta eſt
leuitas vocis:tāta forſitan ē ꝛ mētis.can
tant forſitan vt placeāt ppl̄o magis q̄z do
Si ſic cātas vt ab alijs laudē q̄ras vocē
tuam vendis ꝛ facis eā non tuā ſed ſuam
Hugo ibidem

au Ego āt quō accedaz q̄ porro plumam
ſtructiōis i bitu religiōis:vt ñ placeā mo
rib' ſz veſtib'.quaſi ei ſtructio volatuz ſi
mulo:ſz tm̄ pedib' tram tāgo.volito bitu
ſz tāgo affectu.Uñ ꝛ veritas dicit bi ſunt
q̄ veniūt ad vos in veſtimētis ouiū.it' ſūt
lupi rapaces.exterius eni cōtegor ouis
vellere.it' āt ſeuio cupiditate.

ax Supſtitio dicit ve Hugo ibidem.
religiōi ſi addita falſa religio. Hugo.

ay Sūt qdam qui velut ꝓueri ex ꝓſtinis
moribꝰ nihil abijciūt.ñ mēte mutāt ſz ve
ſte.nō actu ſz bitu.bi ſunt q̄ fmōe tm̄ non
ope ſeculo renūciaſſe cōtenti ſeclarit vi
uūt.ꝛ vitia ſua in ani pfeſſiōe vite melio
ris abſcōdūt.ac religiōis imagiarie no
mine palliati:opiniōem vtutis ꝓ virtute
ſuſcipiunt.p̄dicāt magna nec faciūt.accu
ſant vitia.nec ꝺponūt.publice ſibi diſpli
cere ſimulāt qꝺ occulte cōmittūt.magni
ſtudēt videri:nō fieri.
Proſper de vita contemplatiua libro.j°

az Laudāt quoꝝ cupiūt p̄dicatiōe lauda
ri.ieiunāt vt vultꝰ ſui pallorem pnitiosis
laudibꝰ vēdāt.ad repbēdēduz alios prō
pti.ſz ñ patiūt a quibꝰ libet vl̄ leuiter rep
bēdi.Ad faciem publicā patiētiā fingūt
ꝛ in alio iracūdie virꝰ abſcōdūt.ad nocē
dū pati quuz nocēdi tps ineneri nt. ſuoꝝ
actuū negligētes fiūt.alioꝝ pcaci libtate
cēſores. Impzudēter ſe aſummūt ꝺgibꝰ
ſacriſ ꝛ viduis quibꝰ ꝙglutinā affectu.vt
facilꝰ ab eccle qꝺ dictu quoq̄ nefas ē
q̄z ab eaꝝ coione diſcedāt.qui ꝛ ſi cū illꝰ
forte non peccāt:tm̄ male ſuſpitiōis de ſe
pbendo materiā:vitā mackis ſiniſtre opi
niōis ifamāt. Proſper ibidem.

Religiōis affectꝰ nō ſolum deuotiōe ba
corporis ſz magis archano geritur cor
dis. Caſſiodorus ſuper pſ.43

Hec tria ſtudia otioꝝ ſunt in clauſtro bc
vagatio ocioꝝ.ſupfluitas verboꝝ.puerſi
tas cogitationū.hec tria vitia eiciūt frez
de clauſtro. Caſſiodorꝰ ſuper illꝰ pſ.
Egrediebat foras ꝛ lo.ꝛc.

Ad profeſſionem noſtraz ptinet ſubie bd
ctione ꝛ abiectione gaudere. pauptatis
ſtudium querere. ꝛ non ſolum facultates
ſed etiam ipas voluntateſ de cordib' era
dicare. Nihil enim habere interduz res
neceſſitatis eſt:nihil aūt cupere virtutis
Ceſarius in admonitione 25.

Videte vocationem veſtram fratres be
cariſſimi: vēire ad heremū ſumma perfe
ctio eſt. nō perfecte in heremo viuere ſū
ma damnatio eſt. Quid prodeſt ſi in loco
quieſ teneatur ꝛ inquietudo in corde ſer
uetur. Si in habitatione ſit ſilentium
ꝛ in habitatoribus vitiorum ſit tumultus
ꝛ colluctatio paſſionum: Si exteriora ve
ſtra ſerenitas teneat. ꝛ interioza tēpeſtas
Ceſarius in admonitione. xxviij.

Ver' religioſus debet eſſe neglector bf
quietiſ.fugax voluntatis.appetitor labo
ris.patiens abiectionis.impatiēs hono
ris.pauper in pecunia.diues in cōſcien
tia.humilis ad merita.ſuperbus ad vitia
Euſebius in quodam ſermone.

Juxta ſententiam cordis mei:ſi para bg
diſus in hac vita pſenti ē:vl̄ in clauſtro vl̄

UVA. BHSC. IyR_091

in scholis est: quicquid enī extra hec duo ē: plenū ē ætate īgetudie amaritudine formidie sollicitudiē dolore.

Petrus ra. in quodam sermone.

bb Spes fructū releuat agricolā a labore. fortēq; pugilē cōtēnē facit molestias ictuū spes corone. tibi quoq; furet graua mina claustri. ⁊ grate fuitut officiū expectatio iubilei. Aud⁹ athleta forti⁹ dimicat natator exuit vt fluuiū trāseat. viator exonerat a sarcinis vt expediti⁹ currat.

Petrus ra. in quodā sermōe.

bi Religio est p quā fuerēti famulatu cerimonie diuini cult⁹ exercent.

Ubi abusio. d. cōitas Tulli⁹ de nā bo⁹ b. ꝓtēplatō. d. n. buotio. n. fraternitas tactātia. a. hypocrisis. e. f. g. mādatū. k. monach⁹. murmur. obediētia. ordo. d. pauptas pax. u. penitētia. ad. pfectio. c. pietas. e. relinquere. sacerdos. ae. scitas. f. solitudo supbia. ae. tentatio. ap. volūtas. ab.

a Relinquere. Utili⁹ frena opu
r lētia tenet būliter: q̄ supbe reli
quat. Aug. ad paulinum

b Quid ꝓdest dispgēdo dare paupibus ⁊ paupem fieri: quū aia mīa supbior efficit diuitias ꝓtēnēdo: q̄ fuerat possidēdo

c Qui celestis Au. de vita clericoꝝ vite dulcedinē inq̄tū possibilitas admisserit pfecte ꝓgnouerit: ea q̄ i trīs amauerat cūcta dereliqt. in cōpatiōe illi⁹ vilescunt oia defit hita. ꝓgregata dispgit. iardescit in celestib⁹ aius. nil de frenis libet. ō for me cōspicit qcquid de frene rei placebat spē. qz sola p̄ciose margarite claritas fulget in mēte. Greg. in homl.

d Dns ñ vult simul effūdi opes sz dispē sari. nisi forte vt belise⁹ boues suos occidit ⁊ pauit paupes ex eo qō būit: vt nulla cura teneret domestica.

e Ecce nos re Amb. li⁰ j. ō officijs liquim⁹ oia ⁊ c. Grādis fiducia. petr⁹ pi scator erat: diues nō fuerat. cibos manu ⁊ arte q̄rebat. ⁊ tū loqt cōfidēter reliqm⁹ oia. oia enī reliquit qui volūtatē hūdi deseruit. Hie. sup matthēū.

f Apl'i q̄tū ad diuitias nihil. q̄tū ad volūtatē totū mūdū reliquerūt. Hie. ibi.

Licet in collo tuo puul⁹ dependeat ne g
pos: licet sparso crine ⁊ scissis vestibus: vbera quib⁹ te nutrierat mr̄ oñdat: licet i limie pr̄ iaceat: pcalcato pge pr̄e. ⁊ siccis oculis ad vexillū crucis euola. Solū pietatis gen⁹ est: in hac re te esse crudelē.

Apl'ici fastigij Hie. i quadā ep̄. b
pfecteq; vtutis ē: oia simul vēdere ⁊ pauperib⁹ erogare ⁊ sic expeditū cū xp̄o ad celestia volare. Hie. in epl'a

Festina q̄so te ⁊ hūti in salo pedē naui i
cule funē magis p̄scide q̄ solue.

Facili⁹ saccul⁹ cōtēnit Hie. ibidē k
q̄ volūtas. Multi diuitias relinquētes oñm nō sequūt. Seqt ūt oñm qui imitator ei⁹ est. ⁊ p vestigia illi⁹ gradit. Hie. sup illud mat. Si vis pfect⁹ ē: vade ⁊c.

Gladiuz tenet hostis vt perimat me ⁊ l
ego de mīs lacrimis cogitabo:

Hie. in epl'a ad heliodorū.

Crates theban⁹ bō qdē ditissim⁹ cū ad m
philosophādū athenas pgēt: magnū auri pōd⁹ abiecit. nec putauit se simul posse vtutes ⁊ diuitias possidē: abite inqt male cupiditates. ego vos mergā ne sūmarger a vobis. p̄s gl'ie aialis ⁊ ppl'aris aure vile mācipiū totā simul sarcinā deposuit

Quasi quodā iugo Hie. i epl'a. n
fuitut p̄mūt p̄spa dū appetunt. p̄munt aduersa dū formidāt. at si quis semel a dña tiōe ōsideriox tpalīū colla mētis excusserit: quadā tā etiā in hac vita libertate perfruit: dū nullo desiderio felicitatis afficit nullo aduersitatis terroze coartat.

Multū ei ⁊liquit Gg. li⁰ xxx. mo. o
qui sibi nihil retinuit. multū reliquit qui q̄tūlibet paz totū deseruit. Certe nos ⁊ hita ex amoze possidem⁹ ⁊ ea q̄ mime habem⁹ ex ōsiderio q̄rim⁹. Multū ergo petrus ⁊ andreas dimiserūt. quādo vterq; desideria hūdi dereliquit. multuz dimisit qui cum re possessa etiā cōcupiscētijs renūtiauit. Al sequētibus ergo tanta dimissa sunt: q̄ta a nō sequētib⁹ cōcupisci potuerūt. Greg. homl. 6.

Multa fratres reliquitis: si frenis p

UVA. BHSC. IyR_091

deſideriſs renũtiatis. exteriora ei vſa q̃ uis pua dño ſufficiũt. cor nãq; ꝛ non ſub ſtãtiã pẽſat. nec ppendit q̃tũ in eĩ sacrifi cio: ſed ex q̃to pferat. Ibidem.

q Quiſqs diuini ſtimulo a mortis excita tus hec poſſeſſa reliq̃rit. illic pculdubio culmẽ iudiciarie ptãtis obtinebit. vt ſimĩ iudex tũc cũ iudice veniat: qui nũc ꝓſide ratiõe iudicij ſeſe ſpõtanea pauptate ca ſtigat. Greg. in homĩ. ſup illud. Vos qui reliquiſtis ꝛc̃.

r Qui vult venire pͦ me. abneget ſemet ipm ꝛc̃. Ad ſe venientibꝰ dñs p̃cipit: vt re nũtiemꝰ nr̃is. qz q ad fidei agonẽ venimꝰ luctamẽ ꝫ malignos ſpũs ſumimꝰ. Nihil ãt maligni ſpũs in hoc mũdo poſſidẽt p pr̃iũ. nudi g̃ cũ nudo luctari debemꝰ. naz ſi veſtitꝰ gſqz cũ nudo luctaĩ. citiꝰ ad fraz detiçiĩ. qz bz vñ teneaĩ. Quid ei fũt frena oia: niſi corpis idumẽta: Qui ergo ꝫ dia bolũ ad certamẽ pperat: veſtimẽta abiçi at ne ſuccũbat. Greg. i homĩ.

ſ Si vultis oia retinẽdo reliq̃tis: vt cuz tota mẽte ad ekna tẽdatis. Si eni nihil in hoc mũdo amãdo poſſideĩ: etiã poſſidẽ do cũcta relinquitis. Greg. i homĩ.

t Illi qui ex poſſeſſis rebꝰ ſubſidia egẽ tibꝰ miniſtrãt in bõis q̃ factũt ſacrificium offerũt. qz aliqd deo imolant ꝛ aliqd ſibi reſuãt. Qui vo nihil ſibi reſuãt: offerunt holocauſtũ qs̃ maiꝰ eſt ſacrificio.

u Ecce nos reli Hg̃. ſup ezechielẽ quimꝰ oia ꝛc̃. Hñ petre nõ ad iſipientiaz tibi. qz exultauit vt gigas ad currẽdã viã nec currẽtẽ ſequi poteras onerat. Non ne vtilis cõmutatio p eo qui ſup oia ẽ re liq̃ſſe. Ber. i colloqo fmõis ad petz.

x Oia nõ tm̃ poſſeſſiões ſz etiã cupidita tes. Pl' eni mũdi ꝓcupiſcẽtia q̃ ſubſtan tia nocet. ꝛ hec fugiẽdaz cã diuitiaz p̃ci pua eſt: q aut vix aut nũq̃ ſine amore va leãt poſſideri. Facile eni cor bũanũ oibꝰ q̃ frequẽtauit adheret. Ber. ibidez

y Qui reliquere diſponis oia: te quoq; inĩ relinquẽda numeraẽ memẽto. imo ve ro maxie ꝛ p̀ncipaliĩ abnega temetipm: ſi õſideras ſequi eũ q extranauit pp te ſe metipm. Bernardus ibidem.

z Zacchæꝰ cuiꝰ laus eſt i euãgelio dimi diũ bonoz ſuoz dedit pauplbꝰ. ſz ego mĩ tos zaccheos hic video q nihil ſibi ex oĩ bꝰ reliq̃re. Quis mihi ſcribet hoc euãge liũ de zaccheis iſtis: imo de petris iſtis: qui fiducialiĩ loquũt dño: ecce nos reliq mꝰ oia ꝛ ſecuti ſumꝰ te: ſz ſcriptũ eſt tã in euãgelio ekno in libro vite eſt ſcriptuz ꝛ ſignatũ. Ber. ſermõe. c. ſ.

ab Si itaq; qs renũtiat quibꝰ poſſidet oĩ bꝰ ꝛ ſuis nõ renũtiat moribꝰ nõ eſt xp̃i di ſcipulꝰ. q ei fnũtiat rebꝰ ſuis: ſua abnegat qui vo renũtiat ſuis moribꝰ ſeipm vz. ab negat. Iſidorꝰ liº ꝫ. de ſũmo bono

ac Nihil pderit pecunias nõ hre ſi volũ tas fuerit in noĩ poſſidẽdi. Miſerabile ãt ẽ pauptaĩ ac nuditaĩ eſtꝰ tollerasſe: fru ctꝰ vo eaz caſſe volũtaĩ vitio pdidiſſe. Jobes caſſianꝰ de iſtitutiõe mona. liº 7.

ad Nẽo eſt qui ñ bẽat quid dimittat. Uni uerſis renũtiauit facultatibꝰ mũdi q̃ſquis affectũ poſſidẽdi eas radicitꝰ ãputauit.

ae Nõnullos buiꝰ mũdi ma Ibidẽ ximas facultates ꝛ nõ ſolũ mĩta auri ꝛ ar gẽti talẽta. vez etiã ꝛ pdioz magnificen tiã ꝓtẽnẽtes: poſt hec vidimꝰ p capellop graphio p acu p calamo ꝓmoueri. qui ſi vtiq; ꝓtẽplatiõem mũdi cordis fixã tene rẽt: nũq̃ vtiqz p puiſ rebus amitterẽt. q ne p magnis ac p̃ciosis icurreret opibꝰ eadẽ penitꝰ abiçere maluerunt.

Idem in collatiõe abbatis moyſi p̀ma

af Plerũqz tãto zelo codicẽ fuãt: vt euz ne leuiĩ quidẽ legi vlĩ ꝓtingi ab aliquo ſi nãt. ꝛ inde occaſiões ipatietie ac mortis acqrere. Cũqz oẽs diuitias ſuas p xp̃i a more diſperĩt. p̀ſtinũ tñ cordis affcm̃ in rebꝰ mimis retinẽtes ꝛ p ipſi nõnũq̃ vo lubiliĩ traſcẽtes: veluti qui nõ hñt apliçã caritatẽ ex oibꝰ ifructuoſi ſterileſqz red dũĩ. Idẽ i collatiõe abbatiꝰ moyſi

ag Prima abrenuntiatio qua corpaliter vniuerſas diuitias mundi voluptateſqz contemnimꝰ: ſecũda qua mores ac vitia affectuſqz p̀ſtinos animi carniſqz reſpui mꝰ. qua mentẽ vſam de pñtibꝰ vniuerſ ac

UVA. BHSC. IyR_091

visibilib⁹ euocãtes:futura tm̃mõ cõtẽpla
mur ⁊ ea q̃ sẽ iuisibilia ꝓcupiscim⁹ Ibi.
ab Prima renũtiatio rex alienax est.ideo
q̃ p se solã pfectiõem renũtiãti cõferre ñ
sufficit:nisi puenerit ad fam. q̃ vere abre
nũtiatio rerũ ñrax est.quibus adeptis ex
pulsio ẽ oim vitioꝝ. Tria igit abrenũ
tiatiõis fastigia ꝓscẽdim⁹ ⁊ ita demũ illõ
sũmũ mereamur audire qõ dicit ad abra
hã. Veni in trã quã tibi demõstrauero.
qz pfecte renũtiãti tribuit:vt traz ꝓmissio
nis intrare mereat. Ibidem.
ai Pudz dicere ita pleroscz abrenũtiasse
ꝓspicim⁹:vt nihil ãpli⁹ imutasse de iterio
rib⁹ vitijs ac moꝛib⁹ cõꝓobẽt: nisi oꝛdi
nẽ tm̃ atcz bitũ seculare. Nam ⁊ acqrere
pecunias quas nec añ possederunt: q̃ fa
mulos suos extinde vel fratres alere se ꝺ
bere iustũ esse cõtẽdũt.qbus pfecto non
ꝑderit maloꝛes opes ac substãtias cõtẽ
psisse qui affectus eax ad quos ille cõtẽ
nẽde sunt in res puas atz exiguas trãstu
lerũt. Nã vitiũ cupiditatis atcz auaritie
qꝺ erga speciel p̃ciosas exercere nõ pñt
circa viliꝛes materias retinẽtes nõ ab
cidisse.sz ꝓtinuasse se ꝑbãt ꝓstinaz possel
sionez. Nã nimia deuicti diligentia erga
psalterij amoꝛẽ spoꝛtelle saccelli codicis
aliaxcz rex q̃uis vilissimax:eadẽ tamẽ
qua añ libidie detinẽt:⁊ ab alijs cõcerta
tiõe defendũt: q̃ vniuersis fratrib⁹ debẽt
esse cõia. Ibidem.
ck Quid differt vtx qs pturbatiõez cupi
ditatis erga opes amplas atcz magnifi
cas:an erga viliꝛes exerceat spẽs: nisi
q̃ in eo rep̃hẽsibilit̃ iudicãd⁹ est: q̃ q ma
gna spꝛeuerit.minis obiurgel: Ideoqz
pfectiõez coꝛdis abrenũtiatio ista nõ ob
tinet qz cũ censum habeat paupis: nõ ab
iecit diuitij volũtatẽ. Idẽ i col'one daiel'
al Hoc distat inter renũtiare oib⁹ ⁊ relin
quere oia:qz renũtiare cõuenit oib⁹ q ita
licite vtũt mũdanis q̃ possidẽt: vt tm̃ mẽte
tẽdãt ad eterna. Relinqre est tm̃mõ pfe
ctoꝝ qui oia tpalia postponunt ⁊ solis et
nis inhiãt. Beda in glo.sup illõ lu
ce.xiij. Qui nõ renũtiauerit oibus que
possidet:nõ põt me⁹ esse di.
Nõ sufficit ad pfectiõem oia relinque am
re nisi post cõtẽptas diuitias saluatoꝛez
sequat.i.relictis mal' faciat bona. Facili⁹
saccul⁹ ꝓtẽnit q̃ voluntas. Multi diuiti
as reliquẽtes dim̃ nõ sequũtur.
Raban⁹ in glo.sup illud mat.xix.
Veni ⁊ sequere me.
Quẽadmodũ qui amoꝛẽ exuere conat an
euitãda est oꝭ admotio coꝛpis dilecti.ni
hil eni facili⁹ q̃ amoꝛ putrescit.ita qui de
ponere vult desideriũ rex oꝭ quax cupi
ditate fragrauit ⁊ aures ⁊ oculos ab his
que reliquit auertat. Sen.lxx.epla
Sũt qdã qui questũ ꝓtẽpserũt nulli alij ao
rei q̃ questui vacãtes. Excute illos qui
q̃ cupiere deploꝛãt ⁊ de eax rex loquunt
fuga.qbus vacare ñ pñt. Sen.xij.epe
Veni dixit:nõ tm̃ incessu pedũ q̃ reuo ap
catiõe moꝛ.qꝺ est nõ ãbire frena.non ca
duca lucra sectari.fugẽ bonoꝛes ifimos
ꝓtẽptũ oim mũdiq̃. celestia libẽter ãple
cti cũctis ꝑdesse.amare iniurias.nulli in
ferre ac illatas pacięte sufferre. sed ⁊ ife
rẽtibus venią a dño postulare.nõ suã sed
cõditoꝛis sui gl'iam q̃rere. qcqd valet ad
amoꝛẽ supnox eligere.hec ⁊ hui⁹mõi ge
rere est vestigia sequi. Raban⁹ i glo.
sup illud mat.Veni sequere me.
Vbi abusio.c.apostoli.l.auaritia.a.k.
contemplatio.c.d.ad.cõtemptus.b.gl'ia
vana.i.r.bonoꝛ.p.liberalitas.e. pfectio
d.pietas.d.virtus.l.xp̃s.n.

Emuneratio. Manet specta a
r toꝛ desuper cunctoꝛum prescius
deus.bonis p̃mia malis suppli
cia dispensans.nec frustra sunt in deo po
site spes preceseq.que cum recte sint inef
ficaces esse nõ possunt. Aduersamini igi
tur vitia virtutes colite. ad rectas spes
animũ subleuate.humiles preces i excel
so poꝛrigite.magna vobis est si dissimula
re non vultis necessitas indicta probita
tis.quum ante oculos agitis iudicis cun
cta cernentis
Boetius de consolatione libꝛo.ꝯ.

UVA. BHSC. IyR_091

b Nutrīūt ꝑmioꝝ exẽpla ꝟtutes. nec qſ q̄ꝫ eſt qui non ad moꝝ ſūma nitaſ aſcẽdẽ qñ irremuneratū nō reliqſ qō ꝓſcia teſte laudaſ. Caſſio. liꝰ 2. epꝰaꝝ.

c Graue nimis eſt: vt fructu laboꝛis ſui fraudeſ iduſtriꝰ. ꝛ cui oꝛ ꝑ ſedulitate conferri ꝑmiū: diſpẽdiū patiaſ iuſtū. ꝛ malorū oim ꝓbaſ extremū: vt inde qs cogaſ ꝺ trimẽta ſuſcipe: vñ credebat auxilia pueriẽ moleſtiã pati ſine cã. penã ſine culpa dãna ſine delictis. Caſſio. ibidem.

d Tribuẽda eſt iuſtis laboribꝰ ꝓpenſatio meritoꝝ. qz exꝓobꝛata militia creditſi irremunerata trãſit. Athletã ppꝰis palma ꝺſigt eẽ victoꝛẽ: ſudoẽſ bellicoſ cicta coꝛõa teſtaſ. expectãt equos ẽt ꝑmia ſua ꝛ tãta iuſtitie ius eſt. vt nec illis tardi' detur laboꝛis ꝑciũ: q ſentire nõ poterãt denegatũ. Qꝺ ſi ita eſt: dignũ eſt hec huiuſ modi reddere: q ꝑ boneſta cognoſciſ obſequia placuiſſe. Caſſio. ibidẽ

e Equũ eſt eni vt vnicuiq; ꝓficiat laboꝛ ſuꝰ. ꝛ ſicut expẽdẽdo cognoſcit icõmoda ita rebꝰ ꝓfectis ꝓſequaſ augmenta.

f Glioſũ qppe Caſſio. liꝰ 3. epꝰaꝝ. eſt honoꝛes paſſim ꝑpẽdere. ſed laudabiliꝰ bñ meritis digna ꝑſtaẽ. qcqd ei talibꝰ tribuiſ ꝑ generali potiꝰ vtilitate largitur Caſſiodoꝛus libꝛo. 4. epꝰaꝝ.

g Jn lucꝝ cedũt q̄ bñ meritũ cõferũſ ꝛ de ipõ munere magis acqrſ quũ optimiſ digna preſtãt. Caſſiodoꝛ' ibidem.

Ubi fauoꝛ. e. gꝛia eẽna. boſpitalitaſ. o laboꝛ. d. mãdatũ. l. mẽitũ. mirabile. ſ. ociositas. i. opus. d. peccatuz. ar. ſacerdos. al. tẽtatio. b. tribulatio. ak. Repẽſio vbi cõuitũ ꝛ coꝛrectio.

a Ecidiuatio. Nullũ ſcelus corã deo tã abomiabile fit: q̄ ꝑterita peccata vnicuiq; nr̃m dimiſſa remiſcẽdo gaudere ꝛ inde exultare. Aug. in epꝰa ad quẽdam comitem.

b Qui poſt lauacꝝ mũdꝰ eẽ negligit: q poſt lacrimas vite inocẽtiã nõ cuſtodit: lauãſ qdẽ ꝛ mũdi nõ ſũt. qz cõmiſſa flere deſinũt. ꝛ iteꝝ flẽda cõmittũt. Aug. in glo. ſup illud eccl. 34. Qui baptizatur a moꝛtuo ꝛc̃.

Poſt fletũ nõ ꝓmittas qō iteꝝ neceſſe ſit flere. ne defendas qō male locutꝰ es. ꝛ qō malitioſa mẽte cõcepiſti: peſſima facta ne replices. Glo. ſup illō eccl. xix. Non interes verbũ ducis neq̄ꝫ.

Veniſti p viã foꝛnicatiõiſ. ãbula p viã caſtitatiſ. veniſti p viã auaritie: ãbula per viã elemoſine: ſi ãt p ipaz viã ꝺieriſ: iteꝝ ſub regno vadis herodis. Chriſo. ſup illud mat. 2. Per aliã viã reuerſi ſũt.

Cogita o bõ grauioꝛẽ eẽ culpam poſt veniã. renouatũ vulnꝰ peius doloꝛe poſt curã. moleſtiꝰ boiem ſoꝛdidari poſt gꝛaz quare idulgẽtie igratꝰ eſt qui poſt veniã peccat. ſanitaſ indignꝰ ẽ q ſemetipꝫ poſt q̄ꝫ ſanaꝰ eſt vulnerat nec mundari mereſ q ſemetipm poſt gꝛam ſoꝛdidat. Chriſo. in homſ. quadã.

Qui gaudet in bonis q̄ iuenit ꝛ recoꝛdaſ mala q̄ euaſit: difficile redit ad maluz

Plerũq; vtile ẽ ar Jdẽ ſup mat. rogãtibꝰ deſeri a ꝺo. quatenꝰ ſue ifirmitatis cõſcij ad hũilitatem redeãt. vt hũiles pꝰ caſũ exiſtãt. Jſido. liꝰ 3. ꝺ ſũmo bono

Uniꝰcuiꝰq; caſus tãto maioꝛis eſt crimins: q̄ꝫto pꝛiuſq̄ꝫ caderet maioꝛis erat virtutis. Jſidoꝛus ibidem

Ubi coꝛrectio. by. peccatũ. g. 3. ae. af. penitẽtia. l. verecũdia. l.

Eſtitutio. Qꝺ iueniſti ꝛ ñ reddidiſti rapuiſti. q̄ꝫtũ potuiſti feciſti. qz nõ plus potuiſti: ideo non plꝰ feciſti. Qui alienuz negat ſi potuit eẽ tollit. Aug. de vꝺis apſli ca. 18.

Si res aliena ꝓpter quã peccatũ ẽ cũ reddi poſſit nõ reddiſ: nõ agiſ penitẽtia ſed fingiſ. ſi ãt veraciter agiſ nõ remittiſ peccatũ niſi reſtituaſ ablatum. ſz vt dixi: quũ reſtitui ꝓt. Au. i epꝰ ad macedoniũ

Multi ſine peccato putãt eſſe: ſi alienũ qō inuenerit teneãt ꝛ dicũt: deus mihi dedit: cui habeo reddere? Diſcant ergo peccatum hoc eſſe ſimile rapine. ſi quid inuentum non reddat. Oꝛigenes ſuper leuiticum.

UVA. BHSC. IyR_091

a Esurrectio. Resurgēt scōzuz r corpa sine vllo vitio. sine vlla de fozmitate sine vlla cozruptione. sine difficultate. i quib⁹ tāta facilitas q̄ta felicitas erit. Aug. in encheridion.

b Surrexit xp̄s exultet vniuersus mūd⁹ par eteni ē vt sicut ois creatura lugubzi voluit plozatu in mozte creatozis sui: z q̄ funē noctis obscuro psecuta est exeqas i cruce mozientis: nūc triūphalē ab iferis reditū leta suscipiat resurgentis.
Aug. in quodā ſmōe de paschate.

c Ecce surrexit ab antro sepulcri redi uiua caro fenicis. quā cinamonia decoxe rat pietatis. granū frumti. qđ solū i terra moztificatū est in passiōe: multū fructum attulit in refrectiōe. sol⁹ eni moztu⁹ est sz sol⁹ mime resurrexit. quoz ei sepulcra i ei⁹ passiōe sunt patefacta. hoz cozpa xp̄o ſsurgēte sūt de puluē suscitata. z sicut cū dño surrexerīt. ita cū eo ascēdēte etiaz ip̄i ascēdisse credūt. Aug. ibidez

d Tres moztuos iuenim⁹ a dño resuſci tatos visibilit. multos iuisibiliter. quos āt moztuos iuisibilit suscitauerit quis no uit: Nō eni scripta sūt oia signa que fecit q̄ si scripta eēnt: arbitroz totū mūdū non posse libzos cape. Aug. ibidem.

e Tres. s. filiā archisynagogi adhuc in domo iacētē. iuuenē filiū vidue ex̄ poz tā elatū. z lazarū quatriduanū sepultum. Sūt tria genera peccatoz quos hodie su scitat xp̄s. delectatiōis opis cōsuetudis.
Augustinus de verbis dñi.

f In hac die peccatoz ō idulgētia despa re nō debet. Si eni latro padisuz meruit cur nō mereaī veniā xp̄ian⁹? z si illi dñs quū crucifigit miserei: multomagis huic miserebit quū resurgit. Nā si passiōis humilitas tm̄ p̄stitit ꝓfitētī: refrectiōis gl'ia q̄tū tribuet dep̄cāti? Largioz ei solet eē ad p̄stāduz leta victozia q̄z addicta captiuitas. Au. siue maxim⁹ i ſmōe ō pascha

g Rapt⁹ est dei fili⁹ ab hūanitate ad di uinitatē in assūptiōe a passibilitate ad im moztalitatē in refrectiōe. a miozitate ad p̄fis equalitate in ascēsiōe. qz q̄r⁹ fuit de scēsus a sinu p̄fis ad patibulū crucis: tā tus fuit ascēsus a patibulo crucis vsq̄ ad dextrā p̄fis. Aug. in glo. sup illud apoc. xij⁰: Raptus est fili⁹ eius ad. e. zc̄.

h Venit xp̄s z ꝓpleta sūt in oztu ei⁹ vita dictis: factis: passiōib⁹: mozte: refrectiōe ascēsiōe: oia p̄conia ꝓphaz.
Aug. in epl'a ad volusianū.

i Hec est dies quā fecit dñs zc̄. Quis i quit dies: nēpe ille qui tribuit viuēdi p̄n cipiū. lucis exoziū. auctoz lumis ip̄e dñs iesus xp̄s. q de semetip̄o ait: ego sum igt dies q p diem ābulat nō offendit. Est eni paschа vere āni p̄ncipiū primi mēsis ex oziū: nouella germinū repatio. a tetre hiemis nocte distussa. primi veris restitu ta iocūditas. in quo deus ō fixo humo ce li machinā suspēdēs diē solis ardoze ra diauit. splēdoz lune solatio noctis attri buit. pendētem celi camerā splēdentiū si derum decozauit oznatu.
Ambrosius in epl'a de misterio paschе

k In ip̄o raptu moz p̄uenit z quasi per sopozem vt egressa aia i momēto reddaī Ambrosius super illud thesal'.
Rapiemur cum illis in nubibus.

l Cerne manus iudee quas fixeras. cer ne latus romane qđ foderas. Videte coz pus an idē sit qđ dicebatis clam tulisse di scipulos.
Hieronimus in epl'a ad heliodozum.

m Redēptoz noster suscepit moztem. ne mozi timerem⁹. oñdit resurrectionem: vt nos posse resurgē cōfidam⁹.
Greg. libz. 14. moza. sup illud Job Scio q redemptoz zc̄.

n Non casu factū ē: vt discipulis dñz vi dentibus post resurrectiōez. electus ille discipul⁹ tūc deesset. post aūt ventēs audi ret. audiens dubitaret. dubitās palparet palpās crederet. Non casu gestuz est. sz videndo z palpando factus est testis ve re resurrectionis.
Greg. in homl'. tractās illud iohānis. xx Quia vidisti me thoma.

o Qđ discipl'i tarde credidert. ñ tā ifirmi tas illoz q̄z nra firmitas fuit. nā ill' dubitā

UVA. BHSC. IyR_091

tib⁹ resurrectio multis argumētis mōstra
tur. qz & comedit & se oculis videndū & ma
nib⁹ palpandū & ꝓtractādū p̄buit. qđ de so
lo spiritu esse nō pōt. Maria inq̄t maria
magdalene p̄stitit que statim credidit: q̄
thomas qui diu dubitauit. Hyg. sup
illud mat. vltio. Quidā āt dubitauerunt.
p Sūt nōnulli ꝓsiderātes q̄ spūs a car
ne soluit. q̄ caro i putredinē vertit. q̄ pu
tredo in puluerē redigit. q̄ puluis in ele
mētis soluit: vt nequaq̄ ab hūanis ocul⁹
videat: resurrectiōem fieri posse despant
& dū arida ossa respiciunt: hec vestiri car
nib⁹ rursum quo ad vitā viriōscere posse
diffidūt. qui si resurrectiōis fidez ex obe
dientia nō tenēt. certe hāc tenere ex rōne
debuerāt. Quid enī quotidie nisi resurre
ctiōem nr̄am in elemētis suis mūd⁹ imita
tur. Nā p monta tepoꝛ cernim⁹ arbusta
viriditatē folioꝛ amittere. a fructuū pla
tiōe post largitiōem cessare & ecce subito
quasi ex arescēti ligno velut quadā resur
rectiōe venīte videm⁹ folia erūpere. fru
ct⁹ grādescere & totā arborē redituo de
core vestiri. Bre. libro. 14. moza.
q Cōsiderem⁹ puū cuiuslibz arboris se
mē qđ in tra tacit⁹ vt arbor ex illo ꝓducat
& ꝓpbēdam⁹ si possum⁹: vbi i illa tanta p
utitate semis taz in mēsa arbor latuit: q̄ ex
illo ꝓcessit: vbi lignū: vbi cortex: vbi viri
ditas folioꝛ: vbi vbertas fructuū. Nūqd
nō in semine tale aliqd videbat cū in tra
tacerēt: Quid ergo mirꝛ si tenuissimū pul
uerem a nr̄is oculis in elemētis redactū
quū vult de⁹ in boiem reformat: qui ex te
nuissimis semibus imēsa arbusta reinte
grat. Greg. ibidem.
r In oi re aut actu virtus agēdi spes ē
futuri. Qui enī arat: arat vt metat. qui pu
gnat: pugnat vt vicat. & post pauca. tolle
ergo spez resurrectiōis & resoluta ē obs
uātia ois pietatis.
Chrisо. sup illud mat. 22.
Qui dicunt non esse resurrectiōem.
r Si igit⁹ resurrectio nō est: neq̄ deus ē
neq̄ puidētia est. tūc casu oia ferūt & agū
tur. Videm⁹ enī plurimos iustos esurīē
tes & iniuriā pacientes. peccatoꝛes āt & iu
stos in diuitijs & in oi voluptate abūdan
tes. si quis vnq̄ hoc iusti iudicij vel sapi
entis puidētie op⁹ bñ sentiēs suspicabit⁹
Erit ergo resurrectio. iust⁹ ei deus & bis
qui cōfidūt in eum mercedis retributoꝛ.
Prohdoloꝛ: tps Damascen⁹ li. 4. t
peccādi. termin⁹ recidiuādi facta ē resur
rectio saluatoꝛis. Ber. in sm̄one.
u Resurget iust⁹ vt iudicet. pccoꝛ vt iudi
cet⁹ ipi⁹ vt sine iudicio puniat⁹. Cassio.
sup illud p̄s. Nō resurgūt ipi in iudicio.
Affligimur in ei⁹ passiōe. gaudeamus x
in ei⁹ refrectiōe. sic enī possum⁹ ipi⁹ dici
si eius dispēsatiōib⁹ meremur aptari.
Cassiodoꝛus super p̄s. xix.
Est i xp̄o boie vni⁹ cui⁹ qz nr̄z caro san y
guis & poꝛtio. vbi ergo poꝛtio mea r̄gnat
regnare me credo. vbi dñat⁹ sanguis me⁹
dñari me sentio. vbi gl̄ificatur caro mea:
me gl̄iosum esse cognosco.
Maximus in sermōe de pascha.
Quia in paradiso mulier ꝓpinauit viro z
moꝛtē: a sepulcro mulier viris ānūtiat vi
tam: vt sicut occasiōe sex⁹ mulieb⁹is fuit i
troductio moꝛtis: ita hic ex pietate sexus
mulieb⁹is nūtiatio vite. vt q̄ viro trāsfude
rat culpā: trāsfundat & gratiā.
Rabanus super illud mat. vltimo.
Ite nūtiate fratribus. m. & petro.
Qđ apl̄i resurrexisse dn̄m mulieribus ab
nūtiātib⁹ aut ñ credūt. aut deliramētū iudi
casse referūt: q̄uis nemo arguat. Alte du
bitat q altius credit. decipi nō pōt: q nō
ē facil⁹ auditoꝛ. Ignau⁹ nimis est: q post
exēplū iuenit⁹ icaut⁹: rudis miles ad actē
ꝓcurrit. qz cāz belli nescit: ius bellatoꝛis
ignorat. pitia āt ē ñ segnicies quū sensim
miles veteran⁹ accedit. Pe. ra. l. 79.
Desinūt ista. ñ pereūt. etiā moꝛs quaz ac
ptimescim⁹ ac recusam⁹ inēmittit vitaz nō
eripit. Veniet itaq̄ q nos i luce reponet
dies. equo aio dz reditur⁹ exīē. obsua oꝛ
bē rex in se remeātiū. Estas abijt. sz alt⁹ il
lā ān⁹ adducit. hiēs cecidit. referāt illam
sui mēses. solē noꝛ obruit. sz ipaz stati di
es abiget. Seneca. 36. epl̄a.

UVA. BHSC. IyR_091

ad Nūqd stultissimū dicef: si qs existimet lucerne pe⁹ eē quū extincta ē: q̄ ātēq̄ extinguīf: nos quoq̄ extinguimur. Quid enī refert vtrū icipias an desinaſ. cū vtriuſq̄ rei hic ſic effect⁹ nō eē. Sen. 55. epla.

Vbi amor. ag. ab. aſcenſio. c. d. h. i. l. y.

a Uerentia. Cham nuditatem r pris irrisit ꝛ semen suū in suitutē ppetuā dānauit. Absalon quoq̄ dauid ō regno expulit. ꝛ ꝓcubiās ei⁹ incestauit. ſz morte ꝓdignaſ penas luit. Heli ſei caluitiū pueri bethel irriſerunt. ꝛ duo vrſi de ſaltu ex eis quadraginta duos lacerauerunt. qz puerilis ſtultitia iudeoꝝ in caluarie loco xp̄m crucifixum irriſit. ſed quadrageſimo ſcō āno poſt aſcenſiōem ei⁹ duo vrſi veſpaſian⁹ ꝛ titus de ſaltu gētiū egreſſi illuſoreſ ſeuiſſime laniauerūt. Gloſa eccliaſtici. z. ſuper illud.

Hōra p̄em tuū: vt ſupueniat tibi bñ. ꝛc̄.

b Boni reuerendi ſunt ne offendāt. ne fortaſſe p eos ille puocet ad irā qui eoꝝ corda ſp ihabitat. Hg̀. ſup ezechielez

c Cham filij noe ſcietia dānant: q ſuoꝝ ppoſitoꝝ culpas in publico pdūt. bituri ſem ꝛ iaphet: ſi reuerēt opiūt.

Iſidorus li⁹. z⁹. de ſummo bono.

d Dignitas eſt alicui⁹ cultu ꝛ honore ꝛ reuerēcia digna auctōitaſ Tulli⁹ i rhet.

e Obſeruātia ē p quam boieſ aliqua dignitate ātecedētes cultu quodaz ꝛ bono re veneramur. Tullius ibidem.

f Reuerētia ē virt⁹ aliqua p̄latiōe ſublimitatū debite hōrificatiōis cultū exhibēs.

g Ueneratio ē virtus qua Ibidē. reuerētiā exhibem⁹ maiorib⁹ i corporis būiliatiōe geſtu nutu ꝛ vbor emiſſione.

h Pytagore tāta venera Ibidem. tio ab auctoribus tributa ē: vt que ab eo accepāt: in diſputatiōe deducē nefaſ putarēt. Qui ēt interpellati ad reddēdā cām hoc ſolū reſpōdebāt ipm dixiſſe. magnuſ honor ſz ſcholarinus.

Valeri⁹ maxim⁹ li⁹. viij⁹ ō mēoralib⁹ dicſ.

i Hō poſſum⁹ ob hōres reuerētia iudicare dignos quo ipis hōrib⁹ iudicamus idignos. Boeti⁹ li⁹. z⁹. de conſolatiōe.

Bonus vir ſine deo nemo ē. Ille dat k cōſcilia magnifica ꝛ recta. Magnoruz fluminū capita veneramur. colūt aquaꝝ calētiū fontes ꝛ ſtagna. q̄ vl opacitas vl imēſa altitudo ſacrauit. Sen. xl⁹. epla.

Si boiem videriſ itentū picturis: itactū l cupiditatib⁹: iter aduerſa felicem: in medijs tēpeſtatib⁹ placidū: ex ſupioze loco boies vidētem: non ſubijcit te veneratio ei⁹. vis iſtuc diuina deſcēdit. Sen. ibi.

Multū egerūt qui añ nos fuerūt ſed m nō pegerūt. ſuſcipiendi tñ ſūt ꝛ ritu deoꝝ colēdi quā veneratiōem p̄ceptoꝛib⁹ meiſ debeo: eādē illis p̄ceptoꝛib⁹ generis humani. a qb⁹ tāti boni initia fluxerūt. Si cō ſulē video aut p̄etorē: oia qbus honor haberi ſolet faciā: equo deſiliā caput ad apiam. ſemitā cedā. Quomō ergo marcū catonē ꝛ leliū ſapiētē ꝛ ſocratē cū platone in aim meū ſine dignatione ſūma recipiam: Ego illos veneroz ꝛ tantis nobilibus aſſurgo. Seneca. 65. epla

Vbi āgel⁹. i. o. cōtēpt⁹. i. eccliа. y. bonor. martirium. a.

Acerdoſ. Nemo in eccliа am a ſ pli⁹ nocet: q̄ q puerſe agens nomen vl ordinē ſcitaū vl ſacerdotis bēt. Beliquētem nāq̄ būc redargue re nullus p̄ſumit. ꝛ in exēplū culpa vehemēter extēdit: qñ p reuerētia ordis peccatoꝝ honorat. Gregori⁹ in paſtorali.

Contemplamini qd ſit populo ſancto b p̄eſſe. ꝛ conſiderate quale ſit diuis ſacramētis iſiſtere. Altari placere debēt q de altari viuūt. ꝛ talis ꝓuenit cura ſinceritatis ſacramētis qualia ſūt ſacramēta ipſa quib⁹ exhibēt officia ſuitutis. ne ꝓ deum offendant ipa que tractant. aut ꝓ populū incipiāt ipedire qd̄ p̄edicant.

Aug. libro de ſingularitate clericorum.

Hō deſpecta ñ vetula abſq̄ affinitate e peculiarit ſuſcipiēda ē ad domeſticū ob ſeqū. qz magis cito deligt: vbi ſine ſuſpitiōe ſecurū pōt eſſe delictū. marie qz libi dis nulla deformitas nulla deſpectio exiſtit. cui diabolus pigens ſpecioſum facit quicquid ſedum vel bonoꝛidum fuerit..

UVA. BHSC. IyR_091

Augustinus de singularitate clericoruz.

d Presbiteri q bñ psunt vita ꝛ doctria digni hñt a subditis duplici hõze. s. vt spiritualr eis obediãt. ꝛ exteriora bona ministrent. Boni eni dispẽsatores ꝛ fideles nõ solũ hõze sublimi ꝑmiari debent: sz ꝛ freno: vt nõ cõtristent idigẽtia sumptuũ ꝛ gaudeãt obediẽtia spualiũ. istãtioz eni fit si nõ bũliter iopia. ꝛ crescit in illo auctoritas quũ videt se ẽt in ꝑsenti laboris fructũ pcipe. ñ vt abũdet. sz vt ñ deficiat. Glosa augustini sup illud .j. timothei .5. Qui bene presunt.

e Qui aiaz curã ꝑ dño suscipit vt errantes doceat vel ꝓsolet mestos: vl tpalib' sustẽret: vl ĩnitẽtes ad remedia salutis ꝓtrahat vl pastoe ꝺstitutos gubnet vt secũ plures ad dñz pducat: saptes ẽ qz sibi vt sublimi' cũ dño regnet ꝑcurat. Glo. sr illo puer. xj. Qui suscipit aias saptes est.

f Pastori eccle ꝺz: diligẽt adhibe curã eis qb' te eẽ cõtigerit. agnosce aios ꝛ act' singuloz. si qd vitij in eis iueneris: citius castigare memẽto. Nõ eni tu semp pascẽ di dominicas oues ptãtẽ bẽbis: sz etnã p cipies cozonã. si tuo tpe bene paueris.

Glosa sup illud puerbioz. xxvij. Diligẽter agnosce vultũ pecoris tui.

g Sobziã a turbis gultatẽ: seuaz vitam: singlare põdus dignitas sibi vẽdicat sacerdotalis. Amb. epla. 6.

b Nihil in sacerdote tã pcla'osum apud deũ tã turpe apꝺ boies: cz q̃ sentiat vita tez nõ libere pnũtiare.
Amb. in epla ad theodosiũ ipatorem.

i Ex iozdiata ꝛ idisciplĩata mltitudine sacerdotũ bodie dak cõtẽptui redẽptoris nri venerabile sacramẽtũ. nã q debuerãt eẽ vicarij apl'oz ꝛ filij petri: facti sunt socij iude ꝛ ꝑambuli antixpi

Ambrosius in quodam sermone.

k Absit vt de bis qcz sinistruz loquar q apl'ico gradui succedẽtes xpi corpus sacro ore ꝓficiũt ꝑ quos etiã nos xpiani sum'. q clauef regni celoz hñtes quodã mõ ante diem iudicij iudicant.

Hieronimus in epla quadã.

Grãdis dignitas sacerdotũ sz grãdis ruina si peccãt. Letamur ad asce sz. sz timeam' ad lapsũ. Nõ est tãti gaudij excel sa tenuisse: cz̃ti merozis de sublimiozibus corruisse. nec eni solũ ꝑ nris delictis reddem' rõnẽ: sz ꝑ oiz quoz abutimur dois ꝛ nequaz̃ sum' de eoz salute sollicĩti. l

Cõsidera sa Hie. sup ezech. lĩ. 2. cerdotũ eẽ officiũ de lege ĩterrogatos rñ dẽ si sacerdos ẽ: sciat legẽ dñi si ignorat legẽ dñi: ipe se arguit ñ eẽ sacerdotẽ dñi sacerdoti eni est scire legez ꝛ ad infrogatiõez rñdẽ ꝺ lege. Hie. sr ageũ pphaz m

Cõtuia tibi vitãda sũt scl'artũ ꝛ maxime eoz q bonoz' tumẽt. Turpe ẽ ei añ fozes sacerdotis dñi ꝛ paupis crucifixi ꝛ q cibo quoz̃ vescebat alieno: litoẽs cõsulũ iudicẽz̃ puitie ꝛ milites excubare Bel' est apud te prãdere cz̃ i palatio. Hieronim' in epla ad nepotianuz. n

Infirmoz corda de mali ꝑbiteri vita o pcutiũt. securiozes existẽtes ꝓplabũt licẽti' in peccatũ. Hie. in quadã epla

Pesset g̃ sacerdos qz ad satisfactẽduz p ꝺstricto iudici de sua tmmõ aia foztasse vix sufficit. ꝛ quot regẽdis subditis pest reddẽde apꝺ deũ ratiõis tpore vt ita dicã tot solus aius bẽt. Bg. libz. 24 moz.

Nihil tã onerosum ozdini sacerdotũ q videor: cz̃ rigozẽ mẽtis ꝓpatiẽdo flectere ꝛ cũ psonis supueniẽtib' animũ mutare. Gregoziuf homelia vj. super ezechielẽ.

Nos q ex oblatiõib' fideliũ viuimus r quas illi ꝑ suis peccatis obtulerũt: si comedim' ꝛ tacem': eoz ꝓculdubio peccata mãducam'. Gregoziuf in homelia.

Pesate fratres cz̃te dãnatiõis ẽ sine s laboze pcipe mercedem laboris. cz̃ti criminis ꝑcia peccatoz accipe: ꝛ nihil ꝓtra peccata ꝑdicãdo dicẽ. Bg. in homelia Dignus est mercenarius ꝛc.

Sẽp in sacerdotali pectoze cuz froze t seueritatis custodiri debet vt mãsuetudis vt ꝛ ira mãsuetudo custodiat ꝛ mansuetudinẽ ne forte dissoluta sit: zelus discretionis accẽdat. Gregoziuf i homelia. 6.

Multi dũ pl' vitã sacerdotũ cz̃ suam u

UVA. BHSC. IyR_091

discutiũt:i errozis foueã dilabũt.minus cõsiderãtes q̃ non eos vita sacerdotũ le deret:si ip̃i bũlit bõis sacerdotũ ãmoni tiõib⁹ aurẽ accõmodarẽt.sz hypocritaꝝ moze magna trabe vulneratos bñtes ocu los eãq; negligẽtes:festucam tenuem in alioꝝ oc'lis cõspiciũt. Hg.in homelia.

x Causa sunt ruine pp'li:sacerdotes ma li.Quis ei se p̃ pp'li peccat' ikcesso⁹ obij ciat:si sacerdos q̃ ozare debuerat grauio ra cõmittat: Gregozius in registro.

y Nullũ ab alijs p̃iudiciũ q̃ a sacerdo tibus tollerat de⁹.qñ eos quos ad alioꝝ cozrectionẽ posuit:dare de se exẽpla p̃ui tatis cernit.plerũq; qõ ẽ graui⁹ sacerdo tes q̃ p̃pa daẽ debuerãt:ẽt aliẽa diripiũt plerũq; si quos bũl'r si quos cõtinẽt vi uere ꝓspiciũt:irridẽt. Hg.in hol.xvij.

z Ingrediũt electi sacerdotũ manibus expiati celestẽ p̃iam.ꝛ sacerdotes xp̃i p vitã repzobã ad iferni supplicia festinãt cui rei sikes dixeri sacerdotes malos:ni si aque baptismatis:q̃ peccata baptizato rũ diluẽs illos ad regnuz celeste mittit ꝛ ipa in cloacas descẽdit: Greg. ibidẽ.

ab Nos q̃ sacerdotes vocamur q̃ sup̃ ea mala q̃ ppzia bẽm⁹ aliẽas quoq; moztes addim⁹ qz tot occidim⁹ quot ad moztem ire quotidie tepidi ꝛ tacẽtes videmus.ꝛ sequit' tũc subiect⁹ mozit' sine te qñ in cã moztis te ꝓtradictoze ptuleris.nã mozti cui nõ ꝓtradicis adtũgeris.
Gregorius homelia xj⁹ sup ezechielez.

ac Quicqd p̃ter necessariũ victũ ac sim plicẽ vestitũ de altari retines:tuũ nõ est rapia ẽ.sacrilegiũ ẽ. Ber.i epl'a scõa.

ad Quid tibi cũ femis:qui ad altare cuz dño familiaris es:Qualit' eisdem labijs oscularis i altari filiũ v̄gis:qb⁹ osc'laris i lupanari filiã meretricis: Ibi.i epl'a

ae Heu heu dñe de⁹.qz ip̃i sunt in pcussio ne tua p̃mi.qui videt in eccl'ia tua p̃matũ diligẽ:gerẽ p̃cipatũ.arcẽ simõis occu pauerũt.app̃benderũt munitiões.ꝛ vni uersam deiceps libere ꝛ potestatiue tra dũt icẽdio ciuitatẽ.Nõ ẽ iã dicẽ vt pp'l sic sacerdos.qz nec sic pp'l vt sacerdos

Si talẽ mihi aliquẽ Ber.ibidẽ. af aducas mõachũ:qualis vt exaggeratio nem dicã helias fuit nõ tñ illi cõpãdus ẽ q̃ traditus pp'lis ꝛ m'toꝝ peccata ferre ꝓpulsus imobilis pseuerat ꝛ fortis.Si qs ãt bñ admistrato sacerdotio illi⁹ ppo siti.s.monachalis sudozes ꝓferat:tãtum eos distare reperiet:q̃tũ iter p̃uatũ distat ꝛ regem. Chrisostom⁹ in suo dialogo.

Ei qui vult alteꝝ ad offitiũ sacerdota ag le ptrahẽ sufficẽ nõ iudico testimoniũ qõ opinionẽ collegerit.sz cuz fauoze illi⁹ bo ne opinõis ẽt ip̃m aim ei⁹ qui eligit nos cat diligenk.
Chrso.de dignitate sacerdotali libzo.2⁹

Sacerdotij aspice dignitatem.agit in ab fra.sz offitiuz celestib⁹ negotijs ꝓtinetur Nõ ei hõ nõ ãgelus nõ archãgelus non aliqua alia creatura nõ virt⁹ sz ipe spũs scũs hoc mun⁹ istituit atq; adhuc manen tes in carne misterio fungi p̃stitit ãgeloꝝ

Per ipos Chri.ibidez libzo.3⁹ ai xp̃m iduim⁹ p ipos dei filio ꝓũgimur.p ipsos mẽbza bti ipius capitis efficimur quõ g̃ nobis isti nõ solũ reuerẽdi magis q̃ reges aut iudices.sz ẽt nobis magis erũt hõrabiles q̃ pẽtes. Ibidem.

Sapiẽtissimũ eẽ opozet ꝛ pspicacem ak in oib⁹ sacerdotẽ.ꝛ mille vt dicit' ex oi p te oc'los bñtẽ.qppe qui nõ solũ sibi:sz ẽt pp'o iuuat. Chrisostomus ibidez.

Qui ozdinãt idignos eisdẽ subiacent al pẽis:quib⁹ illi qui idigni sunt ozdiati.ꝛ si dicãt se eoꝝ vitia ignozasse:vnde ap's ad timotheuz:man⁹ cito nemi iposueris nec coicaueris peccatis alienis.imo ex hoc grau⁹ crimen efficit'.qñ absoluerũt vel pmouerunt eum quẽ ignorabãt.atq; id qõ putabat eẽ excusatio:fiet accusatio

Bñ agẽte pp'o vn⁹qsq; Ibidẽ. am p̃ suo merito remunerat'. sacerdos ãt p̃ bõis oim.bẽbit ei p̃ pp̃ijs auream.ꝛ p acquisiõe alioꝝ aureolã.
Chrisostomus sup illud matthei.xxv⁹
Amen dico vobis:super omnia.

Multi sacerdotes ꝛ pauci sacerdo an tes.m'ti in noie ꝛ pauci in ope.Videte

UVA. BHSC. IyR_091

g̃ quō ſedeatiſ ſup cathedrā:qz cathedra
nō facit ſacerdotē.ſz ſacerdos cathedrā
Nō locꝰ ſcificat hoiem.ſz hō locū.Aut
bñ ſederit ſup cathedrā hōrē accipit ab
illa.q male ſederit iiuriā facit cathedre
Jn iudicio eni ſedis ſi bñ vixeris qdē ꝛ
bñ docueriſ oim iudex eris.ſi āt bene do
cueris ꝛ male vixeris tui ſoliꝰ.Nā bñ vi
uēdo ꝛ bñ docēdo ppꝫm inſtruis quō de
beat viuē.bñ āt docēdo ꝛ male viuēdo in
ſtruis deū quō te debeat ꝓdēnare.
Chri.ſup mattheū hoḳ.xxvꝰ.tractās illō.
Super cathedram moyſi.ꝛc̄.

ao Beliꝰ eſt ꝑ ꝑ bonos ēt malos fouē
ꝯ ꝑ malos ēt bonoſ ꝓtemnē.ꝑpter bo
nos g̃ ſacerdotes ēt malos hōrate.ne ꝑ
pter malos ēt bonos cōtēnatis.Beliꝰ
eſt enim malis iuſta ꝑſtare:ꝯ bōis iuſta
ſubtrahē. Chriſoſtomus ibidem.

ap Sacerdotes ꝑ ppꝫoꝝ iniqtate dānāt
ſi eos aut ignorātes nō erudiunt aut pec
cātes nō arguūt.Sicut eni peccatorē cō
uenit argui.ita iuſtū nō exaltari.
Jſidorus libro.3ꝰde ſummo bono.

aq Sacerdotes ſi cōſolēt afflictos ſi paſ
cant egenos ſi veſtiāt nudos ſi redimant
captiuos ſi ſuſcipiāt pegrinos ſi deſpatiſ
ſpez venie cōſequēde ꝑmittāt:ꝛ q̄quid
ad offitiū ſuū ꝑtiet ꝓſtāter exerceāt:quis
ſic erit alienꝰ a fide:vt dubitet tales cōtē
platiue vite eſſe ꝑticipes.quoꝝ exēplo ſi
mul ac ꝟbo plures fiūt regnoꝝ celeſtium
cohēdes:Jſti ſunt miſtri ꝟbi.adiutores
dei.orackm ſpūſſci.p tales deus placaṫ
iu ppḷo.ꝛ ppḷus inſtruiṫ deo.
Proſp libro primo de vita cōtēplatiua.

ar Conſidera diligent vultū pecoris tui
Vultū pecoris cōſiderat: qui qd ſinguli
ſubiectoꝝ poſſint nō ignorat.cui ꝑ cōfeſ
ſionē corda:ꝑ circūſpectiōez opa:ꝑ expi
mētū qd poſſint:ꝑ affectꝰ qd velint:ratio
maifeſtat.ꝛ vocē iqt meā audiunt. Tres
ſunt paſtoris voces.ſ.ſuauis dulcis ꝛ al
ta.ſuauis ad ifirmū.ad moriētem dulcis
ad ſurdū ꝑtiet alta.

Hugo de clauſtro aie libro.2ꝰ

as Acceſſit ad ieſum petrus.acceſſit ꝛ iu
das.acceſſerūt diſcipḷi.acceſſerūt ꝛ mili
tes crucifigētes.accedūt ꝛ puerſi ſacer
dotes:q ea q̄ offerūt in mēſa xp̄i:offerūt
in mēſa diaboli.ipa ē alea fabeti.Jn illa
deū iuocāt.in iſta piurāt.legē dei nec ſci
unt nec diſcūt.vacātes otio.comeſſationi
bus ꝛ ebrietatibꝰ ſtudēt.frenis ibiāt.fre
na ſapiūt.aſſidui in plateis.in eccḷia rari
tardi ad iueſtigādū culpā peccatoriſ.pa
ti ad q̄rēdū veſtigia leporis.velociores
ad ꝓgregādos canes ꝯ ad vocādū pau
pes.Libētiꝰ porrigūt panē cani ꝯ pau
peri.plures fuiūt et ad mēſſam ꝯ ad miſ
ſam.famḷos aut famḷas ſecū br̄e volūt.ſz
clericoſ br̄e nō poſſunt.qz nolūt.Hi ſunt
quoꝝ thalamꝰ ornatior ē eccḷia ſua.men
ſa patior altāi cipbꝰ calice p̄cioſior equꝰ
cartor miſſali . cappa pulcrior caſula ca
miſia delicatior alba.Ecce quō obſcura
tuꝝ eſt aurū.mutatꝰ ē color optimꝰ.diſpſi
ſunt lapides ſcūarij i capite oīz plateaꝝ.

Hugo ibidē de. xii.abuſionibꝰ
Vbi cōfeſſio.e.p.r. correctio.bx.by.de
cima.f.ebrietas.u. elemoſina.t. euchari
ſtia.k.exēplū.ſ.fama.d.mōachus.l.ocio
ſitas.i.ornatꝰ.m. pēitētia.ap.aq. p̄latio.
d.b.ad.bb.cg.ch.ſacramentum.b.c.

Acramētū. Ab ipa dei ſapien a
ſ tia hoie aſſumpto a quo in liber
tatē vocati ſumꝰ:pauca ſacramē
ta ſaluberrima ꝓſtituta ſunt:q̄ ſocietatez
xp̄iani ppḷi:hoc ē ſub vno deo libē mḷti
tudis cōtinerēt.ſz qdā ipam religionem
nraz quaq̄ manifeſtiſſimis ꝛ pauciſſimis
celebrationū ſacramētis dei miſticoꝝdia
nolūt eē liberā:fuiliḃꝰ p̄mūt oneribus.
Auguſtinus in libro de vera religione.

Scio qz lapis ex aqua fructū ferre nō b
pōt.ꝛ p lapideos canales trāſit aqua ad
areolos ꝛ i canali lapideo nil generat ſz
ort pḷimū fructuz affert.ſpūalis ꝟo virtꝰ
ſacramēti vt lux pura ab illuminādis re
cipiṫ.ſz p imūdos trāſiens nō coinquat.
Auguſtinus in libro contra donatiſtas.

Jntra catholicā eccḷaz i miſterīū coꝛ c
poris ꝛ ſanguis dñi nil a bono matꝰ:nil
a malo miꝰ,pficiṫ ſacerdote.qz nō in me

UVA. BHSC. IyR_091

rito cõsecrãtis:sz in vbo pficit creatoris
z vtute spũssci. Si ei i merito esset sacer
dotis:nequaqz ad xpm ptineret.nũc aũt
sicut xps ipe ẽ q baptizat:ita ipe ẽ q per
spũmscũm efficit carnem.z transfundit in
sanguinẽ. Credẽdum eni ẽ qp in vbis xpi
sacramẽta cõficiãt.cui⁹ pri⁹ creant ipto
ei⁹ vtiqz vbo recreãt ad meli⁹.
Augustinus in libro de corpore xpi.

d Dia sacramẽta quum obsunt idigne
tractãtib⁹:psunt tñ p eos digne sumẽtib⁹
Augustin⁹ ptra epistam parmen.libro.2°
Ubi baptism⁹.eucharistia.f.n.u.excoica
tio.a.mistico rdia.l.salus.d.

a Alus. Nullũ credim⁹ ad salutẽ
f nisi deo iuuãte vẽire.nullũ iuua
tũ:salutẽ nisi deo auxiliãte opari
nullũ nisi orãtẽ auxiliũ.pmereri.nullũ vo
lũtate dei pire sz pmissu.
Augustinus in libro de diffinitionib⁹.

b Nullum oipotẽti deo tale sacrificium
quale ẽ zelus aiaz.

c Obstrak Gg.bok.xij:ff ezech.
qp nõ oes diuites pereũt:nec paupes sal
uanť vniuersi.sz ex istis z illis saluanť z
pereũt. Chriso.sup illõ matthei.xxiiij°
Unus assumetur z alter relinquetur.

d Tria sunt q ab initio z ãte aduẽtũ xpi
z post ad salutẽ obtinẽda necessaria fue
rũt.f.fides z sacramẽta fidei z opa bona
q tria ita coherẽt:vt salutis effectuz hẽre
nõ possint:si simul nõ fuerit.qz nec fides
meritũ hẽt:si dũ põt opari negligit.nec
op⁹ bonũ ẽ aliqd si sine side sit.z rursus
fides opãs boiem scificare nõ sufficit:si
eã q in sacramẽtis dei cõstat scificatiõem
cõcipe cõtẽnit.
Hugo de sacramẽtis li.j°pticka decima.
Ubi anima.t.y.error.b.vitium.p.

a Anctitas vł scũs. Null⁹ scũs
f z iustus caret peccato.nec tñ ex
hoc desinit eẽ iustus vł scũs:cuz
affectu teneat scitatem.
Augustin⁹ de diffinitiõe eccłe dogmatũ.

b Ille iuste z scẽ viuit q rex iteger esti
mator ẽ.ipe ẽ q ordinatũ hẽt caritatẽ.ne
aut diligat qđ nõ ẽ diligẽdũ.aut non dili
gat qđ ẽ diligẽdũ.aut ãpli⁹ diligit:qđ mi
nus ẽ diligẽdũ:aut min⁹ diligit qđ ãpli⁹ ẽ
diligendũ.aut min⁹ aut ãpli⁹ qđ eque dili
gẽdũ ẽ. Aug. i libro ð doctria xpiana

Ista sunt q scitatis cã kuãda sunt.pudi c
citia corporis.castitas aie z vitas doctrie.

Quãto ẽ qsqz Augustin⁹ ibidez. d
sanctior z desiderij sci plẽior:tãto ẽ eius
i orãdo flet⁹ vberior. Aug.i li.ð ci.ðí.

Biscam⁹ gg z scoz iuidiã:vt imitemur e
patiẽtiã.z ꝓgnoscam⁹ illos ñ nature pstã
tioris fuisse.sz obfuãtie maiorís.nec vi
tia nescisse:sz emẽdasse.

Nec rustic⁹ Amb.i li.ð ioseph. f
nec tm simplex frater iõ se scũm putet:si
nihil nouerit:nec pit⁹ z eloquẽs in ligua
estimet scitatẽ.mltoqz meli⁹ ẽ de duobus
ipsectis rusticitatem scãm hẽre:qz eloquẽ
tiã peccatricẽ. Hie. i epa ad nepotianũ

Non hierosolimis fuisse:sz hierosoli g
mis bñ vixisse laudãduz ẽ.qz z hieroſoli
mis z de britania equalit patet aula cele
stis. Hieronim⁹ in epła ad paulinum.

Ab oi negtia mũdũ necesse ẽ esse z do b
lo:q cupit regnare cũ xpo.Si vis hre p
tẽ cũ xpo:xpi exẽplo tibi viuẽdum ẽ.Si
scoz cupis habere cõsortiuz.a malitie z
nequitie cogitatu pectus emũda.qz nõ ni
si scõs z iustos simplices ignoscentes z
puros celestis aula suscipiet.
Hieronimus in quadaz epistola.

Sci viri quo alti⁹ apud deuz virtutum i
dignitate ꝓficiũt:eo subtili⁹ idignos se eẽ
depẽdũt qz dũ ꝓximi luci fiũt:qcqd eos
in seipis latebat iuentũt. Gg.i mo.

Sci vizi nec elatiõe sũt liberi nec ex ti k
more submissi:sz quũ rcitudo eos ad lib
tatẽ nõ erigit:cõsideratio ifirmitatis ipa
i bũtilitate custodit. Greg.ibi.

Tria sunt q in festiuitatib⁹ scoz vigilã l
ter cõsiderare debem⁹:auxiliuz sci exem
plũ ei⁹.cõfusionẽ nraz·Auxiliuz ei⁹:qz q
potẽs in kra.potẽtior ẽ in celis ãte faciẽ
dñi sui.Si ei dũ hic adhuc viueret mist⁹
est peccatoribus:z orauit p eis:nũc tanto
ãpli⁹ qzto veri⁹ agnoscit miserias nostras
orat p nobis prem.qz beata illa pria ca

UVA. BHSC. IyR_091

ritatē eī nō mutauit: sz augmētauit. imo
potī mouit sibi viscera miſicordie: quuz
āte fontez miſicordie assistit. Debem' ēt
vitam eius attendere. qz q̄diu in terris
visus est z cum hominibus ꝓuersatus est:
non declinauit neqz ad dextram neqz ad
sinistrā. sz viā regiam tenuit donec vēiret
ad illuz q dicit: ego suz via veritas z vita
Jtē diligētiozi ituitu ꝓfusiōem nr̄az aspi
ciam'. qz hō ille siki nobis fuit passibilis
ex eodē luto format' ex quo z nos. Quid
g̃ ē: q nō solū difficile sz ipossibile credi
m' vt faciam' opa q̄ fecit: vt sequamur ve
stigia eī': Bernardus ſmōe quodam.
m Jn scōz festiuitatib' z gaudere z cō
fundi debem'. gaudē qz patronos pmisi
mus. confundi qz eos seq nō possumus.
n Fidelis qppe Bernadus ibidē.
ſmo z oi acceptione dign': vt quos sollē
ni veneratione pſequmur: ēt cōsiki ꝓuersa
tiōe sequamur. Quos beatissimos p̄dica
m': ad eoz beatitudiez tota auiditate cur
ram'. quoz delectamur p̄conijs: eoz sub
leuemur patrocinijs. Ber. ibidem.
o Sūmope nobis desiderāda sūt suffra
gia scōz. vt qō possibilitas nr̄a nō obtiet
eoz iterceſſione donec. Ber. ibidem.
p Scōz viroz ē non igrē māsiōem vbi
clariozes sunt viri. sz vbi fideliozes. nec
gaudēt vbi epule large sunt: sz vbi scitas
fiozet. Chriſo. sup matthēū. 24. cap'.
q Que ē ista iustitia: scōs colē z scitatē
cōtenere: Prim' gradus pietas ē: scita
tē diligē deniqz scōs. qz nō sci āte scitatē
fuerūt sed scitas eos sine cā ergo iustos
honozat qui iustitiaz spnit.
Chriſostomus sup mat. 24. capl'o.
r Qui scōz merita religiosa caritate mi
rat: qcūqz iustoz gl'ias frequētt laude col
logk: eoz mozes scōs atqz iustitiā imitek
qm̄ quē delectat alicui' sci meritū delecta
re debet par circa cultū dei obsequium.
quare aut imitari debet si laudat. aut lau
dare nō debet. si imitari decertat vt q scō
rum merita admirak: mirabil' ipe vite sci
tate r̄ddak. Chriſo ſmōe ō ꝓfessoz'
s Qui peccat de scis exit. nō ei in locis
scā q̄rēda sūt sed i actib' z vite mozibus
q̄ si ſm deum sint z ſm p̄ceptū dei habeāk
etiā si in domo sis etiā si in fozo z qd dico
in fozo: etiā si in theatro iuenias verbo
dei deseruiēs in scis te eē nō dubites.
Origenes homelia. 42. sup illud leuit.
De sanctis non exibit ꝛc̄.
Johānes vtutū schola magisterīū vite t
scitatis forma. norma iusticie. vginitatis
speculū. pudicitie titul'. castitatis exēplū
penitētie via. peccatoz venia. fidei disci
plina. legis summa. euāgelij satio. aposto
loz vox. silentiū ꝓphetaz. lucerna mūdi
officiū p̄conis. preco iudicis. oñi testis.
totius medius trinitatis.
Chriſo. i ſmōe de iohe baptista. ſmo. 8.
Plena laudatio est: que gen' mozes u
officiū factū iudiciūqz ꝓphēdit. genus in
maiozib' mozes in equitate. officiū in sa
cerdotio. factū in mādato. in iustificatiōe
iudiciū. Beda sup lucā li'. j'. tractāt
illud. Erāt ambo iusti ante deum.
Mascik iohes maioz hoie. par āgelus x
tuba celi. p̄co xp̄i. archanū p̄ris. filij nū
ti'. signifer supni regis. peccatoz venia
iudeoz correctio. vocatio gētium. z vt p
prie dicā legis z gr̄e fibula.
Petrus. Ra. in ſmōe de iohe baptista.
Stephan' vt nois sui coronā meruiſſz y
accipe: caritatē p armis bēbat. z p ipaz
vbiqz vicebat. p caritatē dei seuiētibus iu
deis nō cessit. p caritatē p̄xi p lapidātib'
inkcessit. p caritatez arguebat errātes vt
corrigerēk. p caritatē p lapidātibus ora
bat ne punirēk.
Fulgenti' iu ſmone de sancto stephano.
Augustin' eps acer igenio. suauis elo z
quio. seck'aris l'ature pit'. in eccl'iasticis
laborib' oposus. in quotidianis disputa
tiōibus clar'. in oi sua actiōe cōposit'. in
q̄stiōib' soluēdis acut'. in cōuincēdis hē
ticis circūspect'. in expositione fidei nr̄e
catholic'. in explanādis scripturis cano
nicis caut'. hēticoz oim male' fortissim'.
Prosper libro k'cio de vita cōtēplatiua.
O lucerna digne sup cādelabrū eccle ab
sie posita: q̄ late catholicis vrbibus de se

UVA. BHSC. IyR_091

ptifozmi ligno paſtū: oleo letitie lumen
effundēs.denſas licet bereticoꝝ caligineſ
diſcutis ⁊ lucē veritatis a ꝓfuſiōe tenebra
rū ſplēdoze clarifici ꝯmōis enubilas.os
eni tuū fiſtulā aque viue ⁊ venā fontis ex
ni merito dixerim:ac fontē aque viue ſali
entis in vitā eternā. cui⁹ deſiderio ſitiuit
in te aia mea.⁊ vbertate tui fluminis ine
briari terra mea cōcupiuit.

Paulinus in epla ad eugenium.

ac Auguſtin⁹ tāta ſcripſit vt dieb⁹ ac nocti
bus nō ſolū ſcribere libros et⁹ qſq̄ :ſed
nec legere quidem valet.

Iſidorus libro. 7. ethimologiaꝝ.

ad Hieronim⁹ ſexmilia librorꝝ origenis
legiſſe fatet. Iſidorus ibidē

Ubi btitudo.c.exēplū.f.o. militia.m.
ſollēnitas .a.ſolitudo.b.ſupbia.ae.

a Anitas. Quid bōi bz ſanitas
ſ languor oñdit ⁊ in ꝓpatiōe ḡuo
ris morbi ſanos nos eē credim⁹

Hieronimus in quadā epla

b Sanitas eſt itegritas ⁊ tēperātia natu
re ex calido ⁊ humido qō eſt ſanguis. vñ
ſanitas dicta eſt quaſi ſanguinis ſtatus.

c Qui eni ē Iſido. li⁹ 4. ethimol⁹.
mētis gaudio recreat⁹. facili⁹ mēbrorum
recipit ſoſpitatē. Naturalis ſiqdē cura ē
egris dare letitiā.nā fac inualidū gaudere
⁊ ſanatus eſt. Caſſio. libro 2° epla

Ubi cōfeſſio.ac. ifirmitas medicina.

a Aptētia vl ſcia. Qui ſe diligit
ſ ſtultū:nō ꝓficiet ad ſapiaz. nec ſi
et qſq̄ qua⁹ eē cupit. niſi ſe ode
rit qualis eſt. Aug. de vera religiōe

b Nō aliā putes eſſe ſapiam niſi verita
tē in qua tenet⁹ ⁊ cernit⁹ ſummū bonū. nul
lo loco eſt.nuſq̄ deeſt.foris āmonet. ituſ
docet demētes in ſe oēs in meli⁹ ꝓmutat
a nullo in deterius ꝓmutat⁹. nullus de illa
iudicat nullus ſine illa bene iudicat.

c Hec tota ſcia Au. de lib̄o arbitrio
magna bois ſcire.qz ipa nihil eſt p ſe. ⁊
qm̄ qcqd eſt ex deo eſt ⁊ ꝓpter deum eſt.

d Qui ſe dicit ſcīe Aug. ſup pſ. lxx
qō neſcit temerari⁹ eſt. Qui ſe negat ſcīe
qō ſcit ingrat⁹ eſt.

Auguſtinus in ſermōe de aſcenſione.

Hec eſt ſapie ⁊ ſcie recta diſtinctio:vt e
ad ſapiaz ptieat eternaꝝ rez cognitio itel
lectua⁹.ad ſciaz vo tpaliuz rez cognitio
rōna⁹. Auguſtin⁹ in libro de trinitate.

Sapiēti nihil alienū:niſi qō vtuti icō f
gruū quocūq̄ acceſſerit ſua omia tot⁹ et
mūduſ poſſeſſio eſt.quoniā toto eo quaſi
ſuo vtitur.

Ambroſius epla.36. ad conſtantium.

Ubicūq̄ acceſſerit ſapiēs:vbiq̄ ciuiſ g
eſt.vbiq̄ ſua itelligit.nuſq̄ ſe pegrinuz:
nuſquam boſpitem ſe iudicat.

Ambroſius ibidem.

Qui theſauros effodit:frā reſcit.foue b
am in altū facit ſedul⁹ inſiſtit donec iueni
at qō querit.ſic qui theſauros ſapie inue
nire deſiderat.omne pond⁹ terrenuz a ſe
reiciat in ſe foſſam hūilitatis faciat nec q
eſcat donec inueniat. Glo. hieronimi
ſup illud ꝓuerbioꝝ 2°. Si ſapiam qſieris
quaſi pecuniā ⁊ ſicut theſau. effu. illā.

Nihil magis ad ſpem pcipiēde ſapie i
mentes erigit q̄ quū eos quos in ſapia
clareſcere miramur aliq̄n puulos ⁊ indo
ctos fuiſſe memim⁹.

Glo. hieronimi ſup illud ꝓuer. 4.
Nā ⁊ ego fili⁹ fui pr̄is mei tenellus.

Nō auꝝ nō diuitias nō terrenā gl̄iam k
ſalomon a deo petijt.ſed vt ſciat pp̄z dei
regere ⁊ iudicare. Si hoc elegit rector
corpoꝝ:multomagis hoc eligere debēt
rectores aiaꝝ vt ingreſſū ad fidē ⁊ egreſ
ſum ad ſpem populo dei demōſtrēt.

Glo. ſup illud regū 2. ⁊ palipomenō. i. c.
Da mihi ſapiam ⁊ intelligentiā vt ingre
diar ⁊ regrediar coram populo.

Huius mundi inquit ſapientia eſt cor l
machinatiōibus tegere. ſenſū verbis ve
lare.q̄ falſa ſunt ꝙ oſtendere. que vera
ſunt falſa ōmonſtrare. hanc qui ſciunt ce
teros ſupbiendo deſpiciunt. hanc qui ne
ſciunt ſubiecti ⁊ timidi in alijs ipaz mirā
tur. hec ſibi obſequentibus p̄cipit bono
rum culmina querere. adepta temporal⁹
glorie vanitate gaudē. irrogata ab alijs

UVA. BHSC. IyR_091

mala multiplicius reddere. Quuz vires
ſuppetunt nullis reſiſtentibus cedere.
quum virtutibus poſſibilitas deeſt: quic
quid p malitiã explere non valet. boc in
pacifica bõitate ſimulare.
Greg. x° moraliũ exponẽs illũ iob. xij.
Beridetur iuſti ſimplicitas.

m Juſtoꝝ igd ſapiẽtia ẽ: nil p oſtẽtatio
nẽ fingẽ. ſm vbis apire. ea vt ſunt diligẽ
falſa deuitare. bona gratis exbibẽ. mala
libẽti⁹ tollerare q̃ facẽ. nullã iiurie vltio
nẽ q̃rere. p vitate contumeliã lucrũ puta
re. bec iuſtorum ſimplicitas beridef. ꝛ a
mũdi ſapiẽtib⁹ fatuitaſ reputaf. Quid ei
in boc mũdo ſtultius q̃ admiſſa: poſſeſſa
rapiẽtib⁹ relaxaẽ. nullã p acceptiſ iuriiſ
reddere. imo adiunctis aliis patientiam
prebere. Gg. ibidem.

n Ad veram ſapientiam peruenire non
poſſunt: qui falſe ſue ſapientie fidutia de
cipiunt.
Eregorius libro. ix° moraliũ.

o Sũma cura ꝓuidẽdu ẽ: ne accepta ſa
piẽtia quũ ignorãtie tenebras illumiat
lumen bũilitaẽ tollat. ꝛ iã ſapiẽtia eẽ neq̃
at. q̃ ꝛ ſi locutiõis vtute fulgeat. elatiõis
tñ velamie cor loquẽtis obſcurat.

p Uera ſcia Gg. li° xxvij° moraliũ.
afficit non extollit. nec ſupbientes quos
ipleuerit ſz lemẽtantes facit. qua quiſq̃
quũ repletus fuerit: ꝓri loco ſe ſcire ap
petit. ꝛ iã ſui cõſci⁹ tãto p illaz robuſti⁹ ſa
pit: q̃to ſe ifirmũ in illa vi⁹ recognoſcit.

q Prima ſapiẽ Gg. li° xxiij°. mora
tia ẽ vita laudabilis ꝛ apõ deũ pura mẽs
p quã puri puro tũgũf. ꝛ ſci ſcõ ſociaf.
Gregoriuſnazanzenus in apologetico.

r Jlle mihi videf eſſe ſapiẽs q pauca q
dem de vtute ai ꝓmouet ꝛ ꝓloquif. plura
ãt in ſuis actib⁹ atq̃ opib⁹ oſtẽdit. ꝛ fidẽ
verbi opum ſuoꝝ a ſtipulatione ꝓfirmat.

ſ Sapiẽtia illa clara ẽ Gg. ibidez.
non q̃ in vbis volat. ſz q̃ vtutibus conſtat
Gregorius ibidem.

t Sepe dũ quoſdam maloꝝ ſcia erigit a
ceteꝝ ſocietate otiũgũt. ꝛ quaſi quo pl⁹
ſapiũt eo a cõcordie vtute deſipiſcunt. ſz
bi audiãt qd p ſemetipaz vitas dicat: bẽ
te ſal in vobis. ꝛ pacẽ bẽte iter vos. Sal
qppe ſine pace: nõ vtutis ẽ donũ ſz dãna
tiõis argumẽtũ. quo eni q̃ſq̃ meli⁹ ſapit
eo deterius delinquit. ꝛ idcirco inexcuſa
biliter merebitur ſupplicium. q̃ pruden
ter ſi voluiſſet potuit vitare peccatum.
Gregorius in paſtorali.

Jlle ſcire deum familiarius appetit u
qui pre amore pietatis neſcire deſiderat
quod carnaliter ſciuit.
Gregorius in moralibus.

Uides q̃ non probat multum ſcien x
tem ſi modum ſciendi neſcierunt. Uides
quomodo fructum ꝛ vtilitatez ſcientie in
modo ſciendi conſtituit. Quid ergo dicit
niſi vt ſcias quo ordine quo ſtudio quo fi
ne vnumq̃q̃ noſſe oporteat quo ordine
vt illud prius quod maturius mouet ad
ſalutem quo ſtudio vt illud ardentius q̃
vehementius ad amorem. quo fine vt nõ
ad inanem gloriam ꝛ oſtentionez. ſed ad
tuam ꝛ aliorum ſalutem.
Bernardus ſuper cant. ſermone. xxvij.
exponens illud corinth. 8.
Si quis exiſtimet ſe ſcire ꝛc.

Sol non omnibus quibus lucet etiaz y
calefacit: ſic ſapientia multos quos do
cet quid ſit faciendum non continuo etiã
accendit ad faciendum. Aliud eſt multas
diuitias ſcire aliud ꝛ poſſidere. nec noti
cia diuitem facit ſed poſſeſſio.
Bernardus ſuper cant. ſermone. 23.

O vtinam ſaperes ꝛ itelligeres ac no z
uiſſima prouideres. ſaperes que dei ſunt
itelligeres que mundi ſunt. prouideres
que inferni ſunt: profecto inferna borre
res. ſupna appeteres. que ad man⁹ ſunt
contemneres.
Bernardus in quadam epiſtola.

Sunt qui ſcire volunt eo fine tantum ab
vt ſciant. ꝛ turpis curioſitas eſt. Et ſunt
qui ſcire volunt vt ſcientiã ſuam vendant
verbi gratia pro pecunia pro honoribus
ꝛ turpis queſtus ẽ. ꝛ ſunt qui ſcire volũt
vt ſciãt ipi. ꝛ turpis vanitas ẽ. ſz ſunt q̃ ſci
re volũt vt ardẽti⁹ edificẽt ꝛ caritas eſt. ꝛ

UVA. BHSC. IyR_091

sūt q scire volūt vt edificēt ꝛ prudētia est

ac Precedit eni scia Ber. sup cāt. vtutis cultū.qz nēo pōt fideliter appetere qđ ignorat ꝛ malū nisi ꝓgnitū sit nō timetur. Chriso.in policat.li°.3°.

ad Ad maioris culpe cumulū ptinet scire quēcp̄ qđ seq debeat ꝛ seq nolle qđ sciat Isido.li°.2.de sūmo bono

ae Plericp̄ accepta scia lr̄aꝝ: non ad dei gl'iaz sz ad suā laudē vtūt.dū de ipa extollūt.ꝛ ibi peccāt vbi peccata emēdare debuerūt. Isido.li°.3.de sūmo bono.

af Sapiēs dicī est a sapore.qz sicut gustī est apt' ad discretiōem saporis ciborum sic sapiēs ad dinoscēdā rez atq̄ causarū Isidorus in libro ethimologiaꝝ.

ag Quāto sunt maiora lr̄ature studia: tanto aim' arrogātie fastu ꝛ inflatu maiore i tumescit tactātie. Isi.3.ō sūmo bono.

ab Frustra in nobis diuine ꝓgnitiōis abū dātia crescit:nisi in nobis diuine dilectionis flāmā augescat.

Hugo de vanitate mundi.

ai Nihil sapia ardēti' diligit:nihil dulci' possidet.hinc est q̄ sapiētes boies eē volūt.pauci tñ sapiētes eē pñt. Justi āt oēs esse potuissent si eē iusti pfecte voluissent Sapiam ꝛ multū diligere potes ꝛ ipa carere potes.sz cp̄to āpli' iustitiā dilexeris tanto iustior eris.

Richardus libro de cōtēplatiōe ca.j.

ak Ociū stultīciā laboꝝ sciētiaz generat. Scie labor in tria diuidit .s. in laborē di scipline exercitij ꝛ doctrine. In puericia labor discipline.in iuuentute exercitij.in senio doctrine vt q̄ nescit i puericia discat q̄ didicit in iuuētute ad vsum ducat.qđ ad vsum duxerit:in seio doceat.

Hugo de claustro aīe libro.2.

al Si qs familiariter sciam amare didicerit ꝛ ei sepi' vacare voluerit:iocūdaz valde reddit vitā ꝛ maximā in tribulatiōe p̄ stat cōsolatiōem.

Hugo in didascalicon libro tercio.

am Primus grad' scie est:qñ cepim' itelligere mime qđ nos añ scire putamus.

Cassiodorus super illud p̄s. Existimabā vt ꝓgnoscerem.

Scia lr̄aꝝ qđ primū est in boie mores purgat.qđ ꝑm verboꝝ sūmistrat gr̄am ita vtroq̄ būficio ꝛ tacitos ornat ꝛ loquētes cui' est facere de irato benivolū.de suspecto placatū.de austero mitē.de aduersante ꝓpiciū. Cassio.libro.3.epl'aꝝ an

Scia violētia nō auferī . antiqtate nō corrūpit absc̄osiōe minuit ꝛ cōicatōe mltiplicat. Cassio.in epl'a. ao

Nā ad rēpublicā plurima ꝓmoda venīut.si moderatrix oim rez p̄sto est sapia hic ad ipos qui eā adepti sūt lauf bonoꝝ dignitas ꝓfluere debēt. In hac eni excolēda sita est vite honestas ꝛ in negligēda turpitudo. Tulli' in ꝓlogo rhetorice ap

Sapiētis ē nihil admirari quū accidit.nihil añq̄ euenerit . nō euenire posse arbitrari. Tullius i quadam epl'a. aq

Toti' prudētie ꝓpēdiū in lr̄is ptinet Si respublica regēda est:si plia ꝓmittenda sūt si castra mutāda:si machine erigē de si renouandi aggeres: si ꝓpugnacula faciēda si militie cultus : si reuerentia legum:si finitimaruz gentium amicitie sunt seruāde.libri hec oia eruditū ad pfectuz Princeps qđē sine lr̄is est nauis sine remige ꝛ volucris sine pennis. ar

Petrus ra.in quadam epl'a

In lr̄is prudēs iueit vñ sapiētior fiat ibi bellator reppit vnđ ai vtute roboret inde ꝑncepſ accipit quō ꝓpl'os sub equalitate ꝓponat nec aliqua imūdo p̄ eē forma quā lr̄aꝝ nō augeat gl'iosa noticia. as

Cū sapia nr̄is Idē in quadā epi at tp̄ib' nulli' fructī p̄mlet stipēdijs: nulli' fame eā fauoris aura extollat: tpa vo pecunia bonoris titulos ꝛ laudit emat p̄conia: sola tñ sapia sup oēm possessiōem p̄minet generosa possessio . q̄ spsa colligit erogata reuertit. publicata suscipit incrementū.p quā nobil' ꝓscie thesaur' secret penetralib' mētis inascit.fructī iterne ō lectatiōis acqrit.hec est sol p quē mētis lumē diescit i tenebris cordis ocul' delictosa ai paditus.hec in celeste terrenum in imortale caducū hoiem in deū deifice

UVA. BHSC. IyR_091

mutatiõis auctoꝛitate cõuertit.

Alan⁹ de cõplanctu nature.

au Hoc ſcio neminẽ poſſe bñ viuere. ſed nec tollerabilit̃ qui ſine ſapie ſtudio quũ oia hũeris: tũc ⁊ hñe ſciaꝫ voleſ ⁊ ſapiaꝫ hec erit vltimũ vite inſtrumentũ.

ax Sapiẽs ad oẽm Sen. xvij. epĺa. icurſum iuict⁹ ⁊ intẽtus eſt. Non ſi paup tas nõ ſi luct⁹. nõ ſi ignominia. ñ ſi dooꝛ ipetũ faciat pedẽ refert. iterit⁹ ꝯ illa ibit ⁊ iter illa ſapiẽs plen⁹ ẽ gaudio. hilaris ⁊ placid⁹ etiã in cõcuſſus cũ oĳs ex pari viuit. Seneca. lx. epiſtola

ay Cõſiꝺrat cũ qbus viuit. quõ qd actur⁹ cogitat ſemp qualis vita nõ q̃ta ſit.

az Virtutẽ ſi licebit Sen. lxxj. epĺa. in diuitĳs explicabit ſi min⁹ in pauptate ſi poterit in pñia. ſi min⁹ i exilio. ad vtroſ q̃ caſus apt⁹ eſt bonoꝝ rectoꝛ. malorum victoꝛ. ſapiẽs artifex eſt domãdi mala. dooꝛ egeſtaſ ignominia carcer exiliũ vbiq̃ boꝛrẽda adhuc puentre manſueta ſũt.

ba An exiſtimẽ aliquẽ Sen. i epĺa nõ futuꝝ ſapiẽtẽ qui lr̃as neſcit. ſapiẽtia res tradit nõ verba. de diuinis hũaniſq̃ cogitat. de p̃teritis de futuris de caducis de eternis de tp̃e. Seneca ibidem.

bc Rex maxima pmittit tibi ſapia vt ĳte re ducat tibi nõ ex ſingulis vocib⁹ ſapiẽtes ſpectãdi ſũt ſed ex ppetuitate atq̃ cõſtan tia. Seneca in puerbĳs

Vbi apĺi. e. auaritia. a. x. ciuitaſ. e. t. cõ ſiꝺratio. af. ag. coꝛ. o. curioſitas. bf. diſcẽ c. l. m. n. y. doctrina. ak. az. ba. eloquentia b. foꝛtitudo. d. hõ. t. u. x. y. ignoꝛãtia. lauſ a. k. loquacitas. a. e. miſeria. p. octoſitas k. regere. ae. ſcitas. f. ſtudiũ. vitiuꝫ. d.

a Satiſfactio. Satiſfactio ẽ pec ſ catoꝝ cãs excidere ⁊ ſuggeſtiõi b⁹ eoꝝ aditũ nõ idulgere.

b De quotidiais Au. i ſoliloquĳs bꝛeuib⁹ leuib⁹q̃ peccatis ſine qbus vita hec nõ ducit. quotidiana fideliũ oꝛõ ſatiſ facit. Eoꝝ enĩ eſt dicere. pr̃ nr̃ qui es i ce lis. q iã regenẽati ſunt ex aqua ⁊ ſpũſcõ. Belꝫ hec oꝛatio mima ⁊ quotidiana pec cata. delet etiã illa a quib⁹ vita fideliũ ẽt ſcelerate geſta ſꝫ p̃mittẽdo melius muta ta diſcedit. Aug. i enchiridion. c. lxxj.

Nequaq̃ ſatiſfacim⁹ ſi ab iniqtate ceſ c ſamus: niſi voluptates quoq̃ quaſ diſexi mus ecõtrario oppoſitis lamẽtis ĩſequa mur. Gregoꝛius in paſtoꝛali.

Oꝛatione ppiciatio dei queritur. ieiu d nio cõcupiſcẽtia carnis extinguit̃ elemo ſinis peccata redimũt̃. ſimnlq̃ p oia dei imago in nobis renouatur.

Leo papa in ſermone de ieiunio.

Vbi abſtinẽtia. ac. elemoſina. al. bũlli tas. ae. lacrima. a. oꝛõ. p. penitẽtia. u. ab.

Candalum. Sicut neceſſe eſt a ſ ignez calere. ⁊ niuem frigere ita eſt neceſſe vt iiquitas mũdi erro ribus plena ſcãdala pariat. perfectoꝝ vero caritas pietatis opibus luceat.

Hieronimus ſuper illud mat. xviij.

Neceſſe eſt vt veniãt ſcandala.

Qui ſcãdalizat puulus eſt. maloꝝ eĩ b ſcãdala nõ recipiũt. Hie. ſup illõ mat. Qui ſcãdalizauerit vnũ ꝺ puſill⁹ iſtis ⁊c̃.

Jn q̃tũ poſſum⁹ ſine peccato vitare p c ximoꝝ ſcãdalũ debem⁹. ſi aũt de veritate ſcãdalum oꝛitur: vtili⁹ ſcãdalũ naſci pmit titur q̃ veritas relinquatur.

Gregoꝛius ſuper ezechielẽ

Non omniũ ſcandala equa ſunt lance d penſanda. aliter nãq̃ accipiẽda ſunt ſcã dala puſilloꝝ ⁊ aliter phariſeoꝝ. illoꝝ quippe ſcandalum de ignoꝛãtia: iſtoꝝ de malitia deſcendit. illi ſcãdalizãtur qz veritatem neſciũt. iſti qz oderunt.

Ber. de pꝛecepto ⁊ diſpenſatiõe.

Cõſtat vbi veritas neceſſaria in cã nõ e eſt: nec licite ſcãdalũ qlibet poſſe cõmit ti nec iuſte p̃cipi nec inoꝛie cõſentiri.

Nemi bladit Ber. i quadã epĺa f vitas. neminẽ palpat. nullũ ſeducit. apte denũtiat. qm̃ ve boi illi p quẽ ſcãdaluꝫ ve nit. Ber. ſup cãt. ſmõe. 4.

Vbi coꝛrectio. k. ao. bb. detractio. r. exẽplũ. r. pax. n. p̃ſumptio. o. veritas. d.

Sciẽtia vbi ſapiẽtia

ſ Criptura ſacra. Tanta eſt a xp̃ianoꝝ pfunditas lr̃aꝝ vt i eis

UVA. BHSC. IyR_091

quotidie ꝓficerem: si eas solas ab ineũ te pueritia vsqꝫ ad decrepitam senectutẽ maxio ocio sũmo studio melioze ingenio conarer addiscere. Jn qb⁹ igt latet altitudo sapie: vt a notissimis acutissimis flagrãtissimis cupiditate discẽdi hoc ꝓtingat ꝙ eadẽ scriptura quodã loco hẽat quũ consũmauerit hõ tũc iciplat.

Aug. 2ª epla ad volusianũ.

b Mod⁹ ipe discẽdi quo sacra scꝑtura ꝓtexit ꝙuis oib⁹ accessibilis. paucissimis tñ penetrabil. Nã q̃ apta cõtinet: ea qua si amic⁹ familiaris sine fuco ad coz loqr idoctoꝫ atqꝫ doctoꝫ. Ea vo q̃ in ministerijs occultat: nec eloqo ipo supbe erigit quo nõ audeat accedere mẽs tardiuscula ꝛ in erudita quasi paup ad diuitẽ sꝫ iuitat oẽs hũili fmõe ꝙ nõ solũ maifesta. sꝫ etiã secreta exerceat vitate. hoc i ꝓmptũ qõ in recõditis hñs. sꝫ ne apta fastidirẽt eadeꝫ rursus apta desiderãt. desiderata quodã mõ renouãt. renouata suauit ittimant. his salubzit ꝛ ꝑua cozrigũt ꝛ ꝑua nutriunt ꝛ magna oblectãt igenia. Aug. ibidẽ.

c Que disputatiões q̃ lre quozũlibꝫ philosophoꝫ. q̃ leges quarũlibet citatũ duo b⁹ ꝑceptis sũt ꝓpãda: ex qb⁹ xps dicit totã legẽ ꝛ ꝓphas pẽdere hui⁹mõi: diliges dñm deũ tuũ ex toto cozde ꝛ ꝓximũ tuum sicut te ipm: Jn his ei duob⁹ mandat lex pẽdet ꝛ pphe. Jbidem.

d Hic philosophica. qm̃ oẽs oim nãruꝫ cãe i deo creatoze sũt. h etica. qm̃ bona vita ꝛ honesta nõ aliũde fozmat: ꝙ quuꝫ ea q̃ diligẽda sit ꝛ quẽadmodũ diligẽda sit diligũt: hoc ẽ de⁹ ꝛ ꝓxim⁹. Hic logica qm̃ vitas lumẽqꝫ aie rõnalis nõ nisi deus est hic etiã laudabil reipublice sal⁹. neqꝫ enĩ optie custodit ciuitas nisi fũdam̃to ꝛ vinculo fidei firmeqꝫ ꝓcozdie quũ bonũ cõe diligit sũmũ atqꝫ vissimũ de⁹ est.

e Scriptura ꝛ creatura Au. ibi. ad hoc sũt vt ipe q̃rat ipe diligat ꝛ q ipaꝫ creauit ꝛ illam inspirauit.

f Hec scia nihil Aug. 2. de ẽnitate. ꝑcipit nisi caritatẽ. nihil culpat nisi cupiditatẽ. Quicqd ergo ad hoc ptinet ꝓpuꝫ ei⁹ ẽ. qcqd ãt ad hoc nõ ptinet fictũ eẽ cognoscas. Aug. 3. de doctrina xpiana

Sic loqr scriptura vt altitudie supbos irrideat. pfũditate attentos ꝛeiat. vrtute magnos pascat. affabilitate puulos nutrat

Quicqd Au. sup genesim ca. xix. b hõ exr dicẽsit: si noxiũ ẽ: hic dãnat. si vtile ẽ. h inuenit ꝛ quũ ibi qsqꝫ inuenerit oia q̃ vtilit alibi didicit: multo abũdãti⁹ ibi inuenet ea q̃ nusqꝫ alibi inuenire potuit. Aug. 2. de doctrina xpiana ca. vltimo.

Ciuitatẽ dei dicim⁹ cui⁹ scriptura ea te i stis est. que nõ in fozmidinis aioꝫ motib⁹ sꝫ plane sũme puidẽtie dispositiõe sup oẽs oim gentiũ lras oia sibi genera humanorũ ingenioꝫ diuina excellẽs auctozitate subiecit. Aug. de ciuitate dei li°. xj. c. j.

Maior est hui⁹ scripture auctozitas k qꝫ ois humani ingenij pspicacitas. Aug. libzo 2°. sup genesim ad lram.

Si in scriptura sacra tm̃ essent que facilime itelligerẽt: nec studiose q̃reretur l nec suauiter inuenirẽt veritas.

Augustin⁹ de vera religione.

Ad dig̃tatẽ scripture ptinet vt sub vna m lra multo sensus cõtineat. vt sic diuersis itellectib⁹ hoim ꝓueniẽs: vnusqsqꝫ mire tur se in diuina scriptura posse inuenire veritatẽ quã mente conceperit. ac p hoc facilius contra infideles defenditur: duꝫ si aliquid qõ qsqꝫ ex sacra scriptura velit intelligere falsum apparuerit ad aliũ sensum recursum possit habere. Aug. ibi.

Quilibet lectoz qui expositurus sacrã n scripturam aggreditur: quum in sacrarũ voluminibus litterarum aliqua velut diuersum sonante sententia sollicitatur certa ꝛ iconcussa fide tenere debet nusqꝫ de esse veritatem ꝛ si non facile ꝓpter magnitudinẽ rei itellectus querẽtib⁹ occurrit. Au. i li°. de ꝑdestiato gre i ꝓncipio

Sanctarum scripturarum auctozitati o bus colla subdenda sunt. vt ad intellectũ quisqꝫ per fidem veniat.

Augustinus de baptismo puulozum.

Titubat fides: si diuinaꝫ scripturarũ p vacillet auctozitas. pozro fide titubãte ẽt

UVA. BHSC. IyR_091

ipa caritas lãgueſcit.

Aug. de doctna xpiana.

q Celeſtiũ ſcripturaꝝ eloqa diu terrere ac polire debem⁹ toto aio ac corde ꝺſan tes vt ſuc⁹ ille ſpũalis cibi i oẽs ſe venas aie diffũdat. Amb. i lĩ. ꝺ caim ⁊ babel

r Utere inqt lectiõe diuina vice ſpeculi feda corrigẽdo. pulcra ꝓſeruãdo. ⁊ pul crioza faciẽdo. ſcriptura eni ſpeculuꝫ eſt feda oñdẽs ⁊ corrigi docẽs.

Hie. in epla ad demetriadem virginem.

ſ De ſcripturis diſputãtẽ ñ decet ariſto tilis argumenta ꝓquirere. nec ex flumine tulliane eloquẽtie ducẽd⁹ eſt riuulus: nec aures qntiliani floſculis ⁊ ſcholari ꝺcla matiõe mulcẽde: ſꝫ pedeſtris ⁊ quotidia ne ſiltitndis ⁊ nulla lucubratiõe redolẽs ozõ neceſſaria ẽ. q rẽ explicat ſenſũ ediſ ſerat. obſcura manifeſtet.

Hie. in epla ad damaſum papam.

t Si iuxt apl⁹m paulũ: xps dei vt⁹ eſt ⁊ ꝺi ſapia qui neſcit ſcripturas: neſcit dei vtu tẽ ei⁹ꝙ ſapiam. Ignoratia ſcripturarum ignoratia xpi ẽ. Hie. ſup iſaiã i plogo

u Meditatio legis eſt nõ ſolũ in legen dis ſcripturis: ſꝫ in his etiaꝫ que ſcripta ſunt faciẽdis. Hie. ſup pſ. j.

x Solẽt ⁊ viri ſolẽt ⁊ monachi ſolent ⁊ muliercule hoc inter ſe bñe certamẽ vt q plus ediſcũt ſcripturas: in eis ſe putent eẽ meliozes. Hie. ſup pſ. c. 22.

y Ille pl⁹ ꝺidicit: q pl⁹ facit. cetez ſi qꝺ tu ediſcis ego facio magis mea opa ſcri pturas tenẽt: ꝙ tuus ſmo q vane reſonat

z Piguiſſim⁹ ſmo diui Hie. ibidẽ. n⁹ ẽ. oẽs in ſe hꝫ delitias. qcqd voluerit ex ſmõe diuino naſcit. ſicut tradũt iudei. qm̃ mãna qñ comedebãt ſm volũtatẽ vni⁹ cui⁹ꝙ ſic ſapiebat in oze. Hie. ſup illꝺ pſ. 147. Et adipe fru. ſ. te.

ab Si qcꝙ eſt qꝺ in hac vita viz ſapiẽtez teneat: ⁊ inter pſſuras ⁊ turbines mundi equo aio manẽ pſuadet: id eẽ ꝑmuꝫ reoꝛ meditatiõem ⁊ ſciam ſcripturaꝝ.

Hie. ſup epla ad epheſios libꝛo primo.

ac Nõ putem⁹ in ꝺbis ſcripturaꝝ eẽ euã geliũ ſed in enſu nõ i ſupficie ſꝫ i medul la nõ i ſmonũ foliis ſꝫ in radice rõnis.

Hie. ſup epla ad galt.

Sicut ſtellas celi nõ extinguit nox: ſic ad mẽtes fideliũ inherẽtes firmam̃to ſacre ſcripture nõ obſcurat mundana iniqtas.

Qꝺ medicoꝝ ẽ Hie. i quadã epla ae ꝑmittũt medici: tractãt fabꝛilia fabꝛi ſola ſcripturaꝝ eſt ars quã ſibi paſſim oẽs vẽ dicãt: ſcribim⁹ indocti doctiꝙ poemata paſſim. hãc garrula an⁹. hãc delir⁹ ſener. hãc ſophiſta ꝺboſus hãc vniuerſi ꝑſumũt lacerare docẽt añꝙ diſcãt.

Hie. in plogo bilie. c. 6.

Liaꝝ ſcripturarũ ardoꝛ nulla ꝓſus af etate extinguit. imo vt ſingl⁹ariſ auctoꝛis vtar ſnia: ipa magis etate iſtãmat.

Hie. ad demetriadẽ virginẽ.

Sint ſcripture diuine ſemp i maib⁹ ⁊ ag tugit mẽte voluant nec ſufficẽ tibi putes mãdata dei memoꝛia tenere ⁊ opib⁹ obli uiſci. ſꝫ tõ illa cognoſce vt facias qcqd di diſcẽis. Nõ ei auditoẽs legis iuſti ſꝫ tẽ.

Diuias ſcripturas ſepi⁹ Hie. ibi. ab lege. imo nũꝙ de maib⁹ tuis ſacra lectio ꝺponat in ſcripturis diuis p quas ſolas potes plane dei itelligere volũtatez. phi beri qꝺã. pcipi qꝺã. ꝓcedi aliqua ſuaderi nõnulla. phibẽt mala. pcipiũt bona. ꝓce dũt media. ſuadẽt pfecta. Hie. ibi.

Scriptura ſacra mẽtis ocul⁹ quaſi ſpe ai culũ qꝺã oppoit: vt ibi infna facies nra viꝺat. ibi ei feda ibi pulcra nra ꝓſpicim⁹ ibi ſentim⁹ qztũ pficim⁹: qztũ ve a pfectu lõge diſtam⁹. Greg. 2. lĩ. moza. c. j.

Sacra ſcriptura oẽs ſcias locutionis ak ſue moze trãſcẽdit. qz i vno eoꝺẽꝙ ſmõe duꝫ narrat textũ ꝑdit miſterũ. ⁊ ſicut mi ſterijs ſapiẽtes exercet ſic ſupficie ſimpli ces ſfouet. hꝫ ei i publico vñ puulos nu triat. ⁊ ſuat i ſecreto vñ mẽtes ſublimiuꝫ admiratiõe ſuſpẽdat. quaſi qꝺaꝫ fluui⁹ vt ita ꝺicerẽ plan⁹ ⁊ alt⁹ i quo ⁊ agn⁹ ãbulet ⁊ elephas natet. Mirabil⁹ fluui⁹ ẽ iſte. q ẽ ita plan⁹: ꝙ ibi agn⁹. i. ſimplex ⁊ illitte rat⁹ põt ſiccis pedib⁹ trãſire. ⁊ elephas .i. magn⁹ ⁊ ſubtilis põt natare imo põt ſe ſummergere. Hg. in plogo moza.

UVA. BHSC. IyR_091

al Dēm sciam atq; doctrinaz sacra scpturа trāscēdit:vt taceā q; va pdicat q; ad ce lestē pīam inuitat:q; a frenis desiderijs coz legēt reuocat q; ocis obscurioribus foztes exercet z puul' būili fmōe blādit nec igit clausa est vt paueſci debeat.nec sic patet vt vilescat sz vsu fastidium tollit. z tāto plus diligit q̄to āplius meditatur Gregozius.xx.mozalium capko j.

am Scriptura sacra aliqñ nobis cib' est aliqñ pot'. cib' est in locis obscurioribus qz quasi exponēdo frāgit z māducando glutit.pot' vo est in locis aptioribus: quia ita sozbet sicut iuenit. Hġ.li°. j.moza.

an De statu suo dō cadēte nēo supbiat de lapsu etiā suo dō surgēte nēo despet. Ec ce q; mirabiliter scriptura sacra eodem verbo supbos pmit. quo vbo būiles ele uat.Unā nāq; rez gestā retulit z diuerso mō.Supbos quidez ad būilitatis fozmi dinē.būiles vero ad spei fiduciā reuoca uit.O inestimabile noui generis medica mētū qō vno eodēq; ozdie positū z pmē do tumēcia exiccat:z sub leuādo arētia i fundit. de maloz nos lapsu terruit sz de repatiōe robozauit.

Greg.libzo.33. moza.ca.x.

ao Quia scpturа sacra oñdit staturā suā in edificatiōe moz.oñdit altitudiem i pmis siōe pmioz oñdit bozribilē aspectū i ter roꝛib' suppliciozꝛ.Recta ē ei in pceptis alta in pmissis.bozribilis i minis.
Greg.homk.6.sup ezechielem.

ap Scriptura sacra in vtroq; testamento z monēdo recta est:z pmittēdo alta z mi nādo terribilis. Greg.ibidem

aq Dō de scripturis sacris auctozitatē ñ bz:eadem facilitate cōtemnitur qua pzo batur. Ibidem

ar Diuia colloqa cū legēte crescūt.nā q; to illa qsq; alti' itelligit:tanto in eis alti' itendit.vnde nec eleuāt rote :si ñ eleuāt aialia.qz nisi legētiū mētes ad alta pfece rit:diuia dicta velut in imis non itellecta tacēt.quū eni legēti cuilibet scripture sa cre fmo si tepidus diuini eloquij sensus videt:ei' mētē nō excitat.z in cogitatiōz nullo iteri' lumie emicat.
Gregozius homelia.vj°.super ezechielē.

Quo legētis spūs itendit:illuc diuina as eloqa leuāt.qz si in eis altū qd vidēdo z cōsentiēdo q̄sterit:hec eadē sacra eloqa tecū crescūt.tecū in altioꝛib' ascēdūt.

Uadūt aialia ad vtili Hġ.ibidē. at tatē pximi.stāt ad custodiā sui.eleuāt ad cōtēplatiōem dei.sz z rote pti vadūt:stāt z eleuāt.qz q̄sita sacra lectio talis iuēit qualis z sit ipe a quo q̄rit.Ad actiuā vitā pfecisti:ābulāt tecū ad imobilitatē atq; cōstātiā pfecisti stāt tecū . ad ptēplatiuaz vitā p dei gram pueniſti volāt tecū.

In sacro volumie scripte Hġ.ibi. au sūt lamētatiōes.i.peitētie peccatoꝛ. car mē vo:qz ibi pnūtiāt gaudia iustoꝛ.ve āt qz illic exp̄ssa est dānatio repzoboꝛ.
Greg.homk.5.super ezechielem.

Tāta ac talis est diuine scripture sub ax limitas:vt nō solū vba q̄ a scis vel ab ipo dño dicta referūt.sz etiā circūstātia rerū q̄ simplicit posita videnk:spūalibus sunt plena misterijs. Gregozi' i homelia.

Liber q viscera repleuit dulcis in oze ay sicut mel factus ē.qz ipi de oipotēte deo sciūt suauit loq.q būc didicerī in cozdis sui viscerib' veracit amare.In ei' qppe oze scriptura sacra dulcis est:cui' vite vi scera mādatis illi' replēt.qz ei suauis ē ad loquēdū:cui iteri' ipsa ad viuēdum fuerit. Hġ.homelia.x°.sup ezechielē.

Jnt mille seckariū fmonum talēta vix az cētuz denarios spiritaliū potis iuēire v boꝛ.imo nec decē qdē obolos.
Chrisostomus super mattheum.c.pmo.

Jn scriptis ei ignorās iuēit qd discat ba cōtumax qd timeat.laborans pmia.pusi lanimis mediocris iustitie cibos qui z si pigue nō facīt aiam:mozi tñ nō pmittūt Qui āt magni ai ē iuēit ibi spūales escas q̄ducāt eū ppe ad āgeloꝛ naturā.q vo ē vulnerat' a diabolo iuēit ibi cibos me diciales z salutē p penitētiaz.
Chri.sup illō mat.xxij°.Omia pata sunt.

Quicqd tibile ē i scpturis vsu vilescit bc ppea cleric' q semp meditat scripturas

UVA. BHSC. IyR_091

aut oĩo obfuatur' ẽ ꝛ erit pfect'. aut si se mel cepit illas cõtẽnere: nũq̃ excitaf in illiſ vt timeat. Ebri. hoſ. xxv. ſup mat.

bd Dis latitudo ſcripturaꝝ in ozõne dñi ca ꝛ ſimboli bzeuitate ꝓcludiſ.

Jſidozus de ſummo bono libzo pzimo.

be Seminum ꝓfert donũ lectio ſcãꝝ ſcri pturaꝝ. ſiue qz mẽtis itellectũ erudit. ſeu q a mũdi vanitatib' abſtractũ boiem ad amozẽ dei pducit. Jſido. ibi. liº 3.

bf Quãto magis qſq̃ in ſacris eloquijs aſſidu' fuerit: tãto ex eis vberiozẽ intelligẽtiã capit. Jſidozus ibidem.

bg Quid pdeſt in mũdanis pficere doctrinis ꝛ ianeſcere in diuinis: caduca ſeq fig mẽta ꝛ celeſtia faſtidire miſteria: Cauẽdi igiſ ſũt tales libzi: ꝛ ppter amozẽ ſcãruz ſcpturaꝝ vitãdi. qui exteri' eloquẽtia verboꝝ nitẽt ꝛ iteri' vacui vtuñ ſapia manẽt Eloqa ãt ſacra exteri' icozrupta verbis appent. itrinſecus ãt miſterioꝝ ſapia fulgent. Jbidem.

bb Sacra ſcriptura eſt liber vite cui' ozigo eĩna. cui' icozpalis eẽntia. cui' cognitio vita. cui' ſcriptura idebiſ. cui' iſpect' deſiderabiſ. cui' docẽna facilis. cui' ſcia dulcis. cui' pfunditas iſcrutabiſ. cui' verba inumerabilia ꝛ vnũ tm̃ verbũ omnia.

bi Nihil in hac Hugo de arca noe. vita dulci' ſentiſ: nihil audi' ſumiſ: nihil ita mẽtẽ ab amoze mũdi ſepat: nihil ſic aĩ mũ cõtra tẽtatiões robozat: nihil ita bomĩnẽ excitat ꝛ adiuuat ad oẽ op' ꝛ ad oẽz labozẽ: ſicut ſtudiũ ſacre ſcripture.

bk Ad ſacre ſcriptu Hugo liº de aĩa re cognitiõez op' eſt ĩtima cõpũctiõe poti' q̃ ꝓfunda iueſtigatiõe: ſuſpiritjs q̃ argumẽtiſ crebziſ gemitib' q̃ copioſis argumẽtatiõib'. lacrimis q̃ ſentẽtijs: ozõne q̃ lectiõe: gſa lacrimaꝝ q̃ ſcia lſaꝝ celeſtiũ poti' ꝓtẽplatiõe q̃ terreſtriũ occupatione. Hugo ibidem.

bl Jn refectozio ſacre ſcripture tres mẽſe. i. tres itellect' diuine ſcripture ponũf vz. biſtozialis miſtic' ꝛ mozalis. ꝑma mẽſa ſimplicib'. ſa doctozib'. tercia cõis eſt vtriſq̃. Jn ꝑma cib' eſt groſſioz. i ſa ſubtilioz. in ẽcia dulcioz. ꝑma ꝓtinet ſapoꝛez exẽploꝝ. ſa viz miſterioꝝ. ẽcia dulcedinẽ moꝝ. ꝑma paſcit miraculi. ſa figuris. ẽcia verbis. Hugo ibidem libzo 3º.

Jn ſacra ſcpture qcqd docet veritas: bm qcqd pcipiſ bõitas: qcqd pmittiſ felicitas eſt. Hã de' veritas ẽ ſine fallacia. bonitas ſine malitia. felicitas ſine miſeria.

Vere cozuſc' liber pſal Jbidẽ bn moꝝ ſmo lãpaliſ. cura ſanciati cozdis. fauus iteriozis hoĩs. occultaꝝ ligua vtutũ q̃ ſupbos bũilitati iclinat. reges pauptib' ſubdit. affabilitate puulos nutrit. Caſſiodozus ſup pſ. in pzologo.

Schola celeſtis. eruditio vitaliſ. audi bo tozũ vitatiſ. diſciplina certiſſime ſingularis. q̃ diſcipulos occupat ſenſib' fructuoſis. nõ ianũ lenocinatiõe verboꝝ.

Alleluia hui' vbi Caſſio. ſr̃ pſ. xv bp tãt' bonoz eſt: vt cũ ſit in hebzea ligua recõditũ nullo tñ cõſtat alio ſmõe trãſlatũ hoc tenet cũcta natio fraꝝ. ꝛ qcqd ẽ dedi tũ deitati: dignitatẽ hui' noĩs pia vnotione veneraf. Caſſio. ſup pſ. 147.

Cui aſſimilabũf vba legis ꝛ ppbaꝝ añ bq q̃ ventret: ſalomõis puteo. cui' aque ſũt pfũde ꝛ frigide ꝛ nõ poterit bõ bibere ex illis. ſz quid fecit qdã ſubtilis: ꝓiunxit funẽ funi ꝛ lineã linee ꝛ hauſit ꝛ bibit. ſicp ceſſit ſalomõ de ſlitudie ad ſlitudinẽ de pabola ad pabolã donec ſtetit ſup ſecretis legis. Rabbi moyſes. li. j. c. j.

Vbi adulatio. o. detractio. a. deuotio. k. doctrina. a. m. eccl'ia. r. excuſatio. f. fa mula. a. b. g. philoſophia. a. pzedicatõ. l. ſcitas. ab. ac.

Eculariſ. Hõ mediocre picu a ſ lũ eſt: cũ habeas tãta eloqa dei ꝛ dei opa q̃ fecit: illis ptermiſſis loquaris q̃ ſcli ſũt. audias q̃ ſcli ſunt. Jncũbit vtuti ſcli q deſpat de adiutozio dei. Ambroſius ſup Beati imaculati.

Hũc mũd' accipit q ad deſiderãda iui b ſibilia nõ ſurgit. Seculares ei mẽtes q̃ to magis fozis p ſecularia deſiderta dilatãt: tãto magis ſinũ cozdis ab ei' receptione anguſtãt. Greg. liº 5º mozaliũ

UVA. BHSC. IyR_091

c Sicut bō graues hūs ocłos meli⁹ in loco tenebrosо q̄ in sole posit⁹ videt: sic bō fren⁹ in frenis ē astut⁹. ꝛ in spūalibus cec⁹. Chrisostom⁹ sup illō matthei. vj. Si lumen quod in te est. ꝛc̄.

d Hi sunt martires secłi. mundi pfessores. discipuli curie. milites eloquij. p multas siquidē tribulatiōes itrant iusti in regnum celoꝝ. hi tñ p mł̄tas tribulationes pmerentur infernum. Petrus. Rabi martirium. b. ociositas. i. p̄dicatio. b. scriptura. at.

a Ecuritas. Nemo secur⁹ dz eē
ſ in vita ista. q̄ tota tētatio nomiat vt qui fieri potuit ex defectu melioꝝ: nō fiat ēt ex melioꝝ defectu. Augustinus libro. x. confessionum.

b Neo secur⁹ ē in his bōis q̄ pōt iustus amittē. vitatē ät atq; sapiētiā nēo amittit iust⁹. Aug. de libero arbitrio. libro. 2°

c Nūq̄ securus cū thesauro latro tenet iclusus. nec ifra vnā cauernā bitās cū lupo tut⁹ ē agn⁹. Jpe voluit penetrari qui hostem pp̄tū in suas ptes iduxit. ꝛ itesti nū sibi gladiū ipe suppōit: q locū bitationis sue aduersarij igressibus reseruauit. Hiero. ō cohabitatiōe clericoꝝ ꝛ mulieꝝ.

d Sepe mēs dū vtutis sue securitate resoluit: isidiāte aduersario iopiate culpe telo pfozat. ꝛ ide adeo in eternum lōge fit vnde ei ad tps sine cautele custodia ppi quauerit. Gregorius libro. ix°. mozal.

e Jn cassum munita sunt cełа: quū locus vn⁹ de quo hosti patet adit⁹ nō ē munit⁹.

f Ue nobis mi⁹is q de Hġ. ibidez electiōe nr̄a nullā adhuc dei vocē cognouim⁹. ꝛ taz in ocio quasi de securitate tozpem⁹. Debet pfecto in spe esse securitas sz ēt timoz in cōuersatiōe. vt ꝛ illa certantes foueat: ꝛ tozpētes pūgat.

g Sepe quez Hġ. xxix°. mozalium. tētatiōis certamen supare nō valuit: sua deti⁹ securitas strauit. Hġ. li°. 2°. moza.

b Quelibz occłta loca sine gratia ifusa aias saluare nō possunt. nā loth in ipa p uersa ciuitate iust⁹ fuit: in mōte peccauit Sz ista cur dicim⁹: eū malozа nouerim⁹: Quid eni padiso iocūdius: quid celo securi⁹: ꝛ tñ bō ō padiso ꝛ āgel⁹ ō celo pec cādo cecidit. Gregoꝛi⁹ i homelia quadā. ꝛ pōit. xl°. di.

Quibusdā sepe magnitudo vtutis occasio fuit pditiōis. vt cū de ꝓfidētia virtū iozdiate securi essent: p negligētiā iozdinate mozirēt. Mater ei negligentie solet eē securitas. Uidēdo ġ meretricez. i. magdalenā de tua liberatiōe nō despes sz ēt iudā cogitādo secur⁹ esse nō debes Cōfidētia stātem euertit. ꝛ despatio post lapsum exurgē nō dimittit.

O vita secura Hġ. in pastorali. k vbi absq; formidie moꝛs expectat imo ꝛ exoptat cū dulcedie. ꝛ excipit cum deuotione. Hernardus ad milites templi.

Ausq; ē securitas fratres nec in celo l nec in padiso. multomin⁹ in mūdo. Jn celo ei cecidit āgelus sub pūcta diuinitatis i padiso adā de loco voluptatis. i mūdo iudas ō schola saluatoꝛis. Her. i ser.

Nihil pōt eē securi⁹ q̄ illi oia ꝓmittē m q nouit suis cultoꝛib⁹ cōgrue p futura p stare. Cassiodoꝛus sup p̄s. 72°.

Sic comedo bibo ꝛ dormio securus n quasi tā trāsieri diem moꝛtis ꝛ euaserim dē iudicij ꝛ tormēta inferni. Sic ludo ꝛ rideo quasi tā regnē tecū in regno tuo.

Hugo libro tercio de aia

Securitas ē icōmoditates iminētes o ꝛ rei inchoate affines non foꝛmidare.

Tullius in rhetoꝛica.

Securitatis magna poꝛtio ē nihil ini p q̄ facē. cōfusam vitā ꝛ pturbatā potētes agūt tm̄ metuūt q̄tū nocēt Sen. xvj. ep⁹.

Jn ipa securitate aim⁹ ad difficilia se p q paret ꝛ ꝓ iuriā foꝛtune inter bñficia firmet. Qui ei in ipa re trepidare noluerit añ rē exerceat. Sen. 23. epła.

Ubi auaritia. af: ꝓfidētia. ꝓscia. 3. ꝓtē platio. c. diuitie. ao. erroꝛ. i. fides. ai. ao. laus. b.

Enectus. Quū sibi homines a
ſ optāt senectutē: qd aliud optant nisi longam infirmitatem.

Augustinus de catheꝛizandis rudibus.

UVA. BHSC. IyR_091

b Sit senect' nra puerilis ⁊ puericia senilis.i.vt nec sapiētia nra sit cum supbia nec humilitas cū sine sapiētia.

c Oportet vt se Aug.sup ps.c.xciij. nilis ꝺmo nō solū sit grauis.sz ēt breuis.

Augustinus in quodam sermone.

d Infantia nra inocentia sit.puericia sit reuerētia.adolescentia patiētia.iuuētus vt'.senū meritū.senect' nihil aliud q̄ ca n'sapiēsq̄ itellect'. Au.i quodā ꝺmōe

e Cuz cūcta vitia in sene senescant.sola auaricia iuuenescit. Aug.ibidē.

f Quid nām accusas o hō: hz illa ipedi mēta q̄dā senectutē ⁊ infirmitatē: sed senectus ipa in hōis mozib' dulciozi cōsilijs subtiliozad cōstātiā subeūde mozcis potiozad repmēdas libidies foztioz. Infirmitas corpis sobzietas mētis est. Ambrosius in exameron libzo primo.

g Pascha hebraice dicit transit'.s.qz p hoc misterū de pecozib' ad meliora transit Bon' trāsit' est de peccato transire ad iusticiaz.de vitijs ad vtutes. de senectute ad infantiā.ad infantiā ār dico ñ etatis sz simplicitatis. Amb.i ꝺmōe de pascha.

b Etates q̄dā sūt meritoz. nā ⁊ senect' moz inuenit in pueris ⁊ inocētia ifantiuz inuenit in senib'. Ambro.ibidem

i Nemo eni tā fractis viribꝫ ⁊ ōcrepite senectutis est:vt nō se putet vnum adhuc ānū esse victuz. Hie.in quadā epla

k Oēs pene virtutes corpis mutāt i senibus ⁊ crescēte sola sapia decrescunt cetere vires. Hie. i epla ad nepotianū

l Senect' eoz qui adolescētiā suā bonestis artib' istruxerūt ⁊ in lege dñi meditati sūt die ac nocte etate fit doctioz vsu certioz pcessu tpis sapiētioz ⁊ vetez studiorū fructus dulcissimos metit. Hie.ibi.

m Inter abusiones hui' scti sola maioz ē senis obstinatio.qui mozti prim' mozcis nō abhozret aduētū.qui quasi ad hostiuz hui' mūdi posit' foztis spectat.nec tū vite pūtis attēdit egressum nec future cōsiderat.Audit nūtios mozcis.⁊ cedē nō vult eis. Tres sūt eni nūtij mozcis casus ifirmitas senect'.casus dubia.ifirmitas grauia senect' certa nūtiat.casus nūtiat mozcē latētē.ifirmitas appentē.senect'pūtē. Ex i certitudie mozcis timoz.ex ifirmitatis grauitate doloz.ex certitudie senectutis nō obstinatio sz afflictio ⁊ būlitas seq deberet Hugo de claustro aie libzo secūdo.

Canities tūc est venerabil':qñ ea gerit q̄ canitiē decēt:quū vo iuuenil'r senex cō uersat' pl' iuuenib' ridicul' erit. Chriso.sup epla ad hebzeos ꝺmōe.7.

Pl' oib' religiōi opam dare senib'cō uenit quos pūtis scti floztda etas trāsacta deseruit. Ciprian' de.xij.abusiuis.

Quid stolidi' fieri pōt: si mēs ad pfectiōem festiare nō ꝓtēdat:qñ toti' corpis bitu senectute ꝓfect' hō ad interitū ꝓperat.dū oculi caligāt:aures grauit audiūt capilli fluūt.facies in palloze mutat.dentes lapsi numero minuūt cutis arescit:flatus nō suauiter olet:pect' suffocat:tussis cachinat:genua trepidāt:talos ⁊ pedes tumoz inflat. Hō iteriozq̄ senescit his oib' aggrauat ⁊ hec oia ruituraā tā domum nri corpis cito pnūtiāt. Ciprian' ibi.

Quid supest nisi dū hui' vite defectus apzopiat:nil aliud cogitare q̄ quō futu re adit' pspitatis ꝓpēdat qsq̄ senex appetat. Juuenib' eni incert' hui' vite ꝺmin' instat.senib' vero cunctis maturioz ex hac luce recessus. Cauēde g̃ sūt boi due pticule q̄ i illi' carne nō veterascūt ⁊ totū hoiem ad peccādū trabūt coz vz.⁊ ligua

Sicut nō sūt oēs Ciprian' ibidē viuētes pari mō vel feruētes spū:vl' disciplinis ac mozib' optimis istituti. ita nec senes qdē cūcti vno mō vel pfecti pūt vl' pbatissimi repiri. Diuitie eni senū nō sūt canities capitis. sz industria iuuētutis ac laboz pteritoz studijs metiēde.

Jo.cassian' i coll'one abbatis moysi ꝺa.

Nō oim seniozquoz capita canities tegit:quosq̄ vite lōgeuitas sola ꝓmēdat nobis sūt vestigia sectāda seu traditiōes ac monita:sed eoz quos laudabilit vitaz suā ac pbatissime ꝓperim' in iuuētute signasse nec pūptiōib' ppzijs sed maioz traditiōib' institutos. Jbidem

UVA. BHSC. IyR_091

t Sūt nōnulli quoꝝ etiā qȝ ē lugubꝛius maioꝛ est multitudo: q ī tpe suo q ab ado lescētia sua ꝓcepeꝛit atqꝫ ignauia seneſcē tes auctoꝛitatē sibi nō maturitate moꝛum ſz ānoꝝ numeroſitate ꝓgrūt. Ibidē

u Nihil est qȝ senectuti magis noceat ac odiū bois abbꝛeuiet q̄ tristitia lāguoꝛ ai atqꝫ ira. Nihil ei ē hilari senectute to cūdius. Cassiodoꝛ' in quadā epla.

x Amplectēda est ꝛ amāda senect'. ple na est voluptatis: si illa scias vti. Gratiſſi ma sūt poma quū fugiūt. Deditos vino potio extrema delectat qȝ in se iocūdiſſi mū bois voluptas bz in finē suuz differt.

y Iocūdiſſima est Sen.epla.xij. etas deuexa iā nō tñ ꝓceps. q̄ dulce ē cu piditates fatigasse aut reliquisse. Ibi.

z Molestū est iqt: moꝛtē añ oculos ha bere. Primū ista tā sent añ oculos debet eē q̄ iuueni. Deinde nemo tā senex ē vt i ꝓbe vnū diē nō speret. Unꝰ āt gradꝰ vite est. vnꝰ āt dies par oi est. Sen. ibi.

ab Gras ago: ñ sentio in aio etatis iuriā cū sentiā in coꝛpe tm̄ vitia ꝛ vitioꝝ miſte ria senū: vt viget aimꝰ ꝛ gaudet nō multū sibi eē cū coꝛpe. poꝛtꝰ aliqñ petēdꝰ nūq̄ recusandus. Seneca epla. xvj.

ac Nihil turpiꝰ: q̄ senex viuere iſipiens.

ad Numera ānos Sen.epla.xij. tuos ꝛ pudebit eadē velle q̄ voluerasꝫ mo riāſ ante te vitia. Ibidem.23.

ae Turpis ꝛ ridiculosa res ē: elemētariꝰ senex. Desine eadē velle senex q̄ voluiſti puer. hoc opꝰ sit. hoc cogitato iponē ve teriꝫ malis finē. Sen.62.epla.

af Mōstro siꝫis ē auaritia senilis. Quid enī stulti' est vt dici solet q̄ via deficiente augere viaticū. Sen.i li°. de moꝛibꝰ

ag Honestioꝛ est qui ad ociū senectutem retulit: q̄ qui in ocio iuenit ꝛ tūc laboꝛaē inciꝑiat. Ibidem seneca

ab Anꝰ quū ludit. moꝛti delitia facit. heu q̄ miſeꝝ est fieri metuendo senē. Fruſtra ad senectā ventū ē: cū repetas adoleſcen tiā. Senectuti familiaris est loquacitas theſauꝝ in ſepulcro ponit: qui senē here dem facit. Seneca ibidem.

Senex facile ꝓuocat ꝛ difficile ꝓuoca tur. cito credit ꝛ tarde diſcredit. tenax ꝛ cupidꝰ triſtis ꝛ q̄ruloꝰ. veloꝝ ad loquēdū. ꝛ tardꝰ ad audiēduz. laudat ātiquos ꝛ ſp nit modernos. vitupat pñtia ꝛ ꝓmēdat p terita. ſuſpirat ꝛ āxiat. toꝛpet ꝛ infirmat. Audi poetā: multa senē circūuentū incō moda. Inno. ō vilitate ꝓditiōiſ hūane

Ubi auaritia. r. caſtitas. p. ꝓſiliū. l. cō uerſio. ae. coꝛrectio. a. u. iuuēt'. b. d. e. f. g i. moꝛs. bi. cf. cg. regere. ſ. vita. l. u.

Eruitus. Honꝰ etiā si ſuat li a
f ber est. malꝰ āt ꝛ si regnat ſuus ē nec ē vniꝰ bois ſz qȝ grauiꝰ ē tot dñoꝝ quot vitioꝝ. Au. li°. 4. ō citate dei

Seruit qcūq̄ vel metu frāgit vel dele b
ctatiōe irritat: vel cupiditatibꝰ ducit: vel indignatiōe exaſpat vel merore deiicit. Futilis eni est ois paſſio.

Ambꝛoſius de iacob ꝛ vita btā libꝛo 2°.

Est sapiēti fuire libertaſ. ex quo colli c
git q̄ ſtulto ipare fuit' est. ꝛ qȝ peꝛ ē: cū pauciꝛibꝰ p̄ſit: plib' dñis ꝛ grauioꝛibꝰ fuit. Seruit ei ꝓpꝛijs paſſiōibꝰ. fuit ſuis cupiditatibꝰ. quaꝝ dñatio nec nocte nec die fugari pōt. qz itra ſe dños bz: intra ſe fuittū patitur intollerabile.

Hiero. in epla ad ſimplicianū.

O extrema ꝓditio fuituꝝ nā libos ge d
nuit. ſz foꝛtuna fuos ꝓſtituit. fuꝰ cogit pa ti. ꝛ nēo ſinit ꝓpati. dolere ꝓpellit. ꝛ nēo ꝓdolē pmittit. Sic ipe vo fuꝰ ē: vt nemo ſit ſibi. miſeriſqȝ caſtra ſequūt ꝛ miſeꝝ ē aliena viuere quadra.

Innocēti' de vilitate ꝓditiōis hūane.

Qui fuituꝝ ꝓtēpſerit in qualibet tur e
ba dñantiū liber est. Sen.28.epla

Serui sūt imo bois. fui sūt imo ꝓtuꝫ f
nales. fui sūt imo būiles aici. fui sūt imo ꝓfui. Si cogitaueris tātūdē in vtroſqȝ li cere foꝛtune. Itaqꝫ ōrideo iſtos q turpe exiſtimāt cū fuo ſuo cenare. Supbiſſima eni ꝓſuetudo cenāti dño ſtantiū fuoꝝ tur bā circūdedit maieſtatis ſue diminutiōez putāt ad eādē mēſam cum fuo accedere

Infelicibꝰ fuis Sen.47.epla g
mouere labia ne hoc qdē vt loquāt licet

UVA. BHSC. IyR_091

ſz ſic fit vt iſti ō dño loquāt: qb' cozā dño loq ñ licz. At illi quib' ñ tm̃ cozā dominis ſz cū ipis erat ſmo: quoz hos ñ ꝓſuebat parati erāt ꝓ dño pozrigere ceruicē: i cō uiuijs loqbāt. ſz i tozmēt tacebāt. Ibi.

b Uis tu cogitaē illū quē ſuū tuū vocaſ ex eiſdē ſemib' oztū. eodē frui celo. eque ſpirare. eque viuere. eque mozi. tā tu illū igenuū videre potes q̃z ille te ſuū. Staē añ limē calixti dñm ſuū vidi ꝛ alijs itran tib' excludi. martiana clade multos ſplē didiſſime natos foztuna depſſit. alīū ex il lis paſtozē alīū cuſtodē caſe fecit.

i Sic cū iferioze viuas Sen. ibidē quēadmodū ſupiozē tecum viuere velis. Quotiēs in mētē venerit q̃tū tibi in ſuū liceat: veniat in mētē tātūdē in te dño tuo licere. At ego inqs nullū habeo dñm. bo na etas ē fozſitan hēbis. Neſcis qua eta te becuba fuire cepit. qua creſus qua da rij mater. qua plato. qua diogenes.

k Erras ſi exiſtimas me Sen. ibi. quoſdaz quaſi ſozdidiozis ope relecturū vtpote illū mulionē ꝛ illū bubulcū ñ mini ſterijs illos eſſiabo ſz mozib'. Sibi qſq̃ dat mozes miniſteria caſus aſſignat.

l Seru' eſt ſz foztaſſe li Sen. ibi. ber aio: ſuus eſt. oñde quis nō ſit. ali' li bidini. alius auaritie. ali' ambitioni. oēs timozi. Nulla fuit' turpioz eſt: q̃ volūta ria. Seneca. xlvij. epla

m Paucos fuit'. plures ſuitutē tenent.

n Aut in ſuos ſuos Sen. 22. epla iraſcit ꝛ crudelis eſt: ſatis oñdit ptātem aduerſus alienos ſibi defuiſſe.

Seneca libzo de mozibus.

o Seruis tuis hilarē te pſtes nō ſupbe ſupiozē te colāt poti' q̃z timeāt.

p Si qs exiſtimat Sen. xlvij. epla. ſuitutē in totū hoiem deſcēdere: pars ei' melioz eſt excepta. cozpa obnoxia ſunt ꝛ aſcripta dominis. mēs quidē ſui iuris ē.

Seneca tercio de beneficijs.

q Pleriq̃z boim ſtulti ſūt q ſuiles ciboſ ꝛ ſuilē fugiūt veſtē ſuileſ mozes ñ fugiūt

r Liberi ſuicq̃z pſo Sen. ō mozib' nā veritas ſepat. ſuū liberūq̃z mēdacium miſcet. Ibidem

Cū diogenes ex libertate in ſuitutem venderet: ꝛ eū qdā emere vellet qd ſuitu tis ſciret pcūctat' eſt. Ñdit noui ingt ho mibus liberis ipare. at ille eū manumiſit filioſq̃z ei tradēs. accipe iquit liberoſ me os quib' ipetres. Agelli' li. 2.

Ubi caro. x. z. diuitie. o. libtas. mozs. ck. patiētia. ad. relinquere. n. ſacramtū. a

Seruitiuz . Uis vt ſuiat caro a
ſ tua aie tue: ō ſuiat aia tua. debeſ regi vt poſſis regere.

Quū mibi accidit Aug. ſr̄ ſobem b
vt me ãpli' cār' q̃z res que canē moueat penalit̄ me peccare ꝓfiteoz ꝛ tūc mallē ñ audire cātātē. Au. li. x. ꝓfeſſionū

Prudēter ſibi de' ſuiri vult: ñ vt nimie c
tate ſua debiles fiant: ꝛ poſtea medicoz ſuffragia reqrāt. Teperandū eſt eni vt ſi fieri pōt ceptū obſequiū ꝓuebaē: q̃ p in cōſiderātiaz minuaē. itēperātia eni ipam aiaz inquietā facit vt quū ō ifirmitate ſol licita eſt: ñ tm̃ dedita ſit diuinis ſeruitijs Bānū ergo affert in ꝓuidentia. aia eni in trāqllitate poſita totū coz extollit ad deū integro ꝓſilio obſecrās que petēda ſūt. Amb. ſup epla ad timoth. ſup illo. Modico vino vtere.

Qui accīgi in diuino ſuitio ꝓperat: qd d
aliud q̃z ſe ꝓtra ātiq aduerſarij certamen parat: vt liber in certamie ictus ſuſcipiat quietus ſub tirāide in captiuitate ſuiat Unde cuz deo pax robuſtioz oziē: nobis ab aduerſarijs durioz pugna reſeruaē.

Nemo pōt in vna ꝛ Greg. i mo. e
eadē re oipotēti deo ſeruire atq̃ ei' hoſti bus gratus exiſtere. Nā deo amicū ſe de negat qui eius placet inimico.
Greg. in quadā homl̄. ſup ezechielem.

Nōnulli terreno iudici tota die aſſiſtē f
foztes ſunt. in oziōne vero cozā dño etiaz vni' hoze momēto laſſanē. Gr̄. in mo.

Reuelaē ſeruo dei ptās. mercenario g
felicitas filio veritas. Seru' dicit: vadā ad poztas inferi mercenarius: nō viōbo dñm deū meū in tra viuētiū. fili': pſalmoſ nr̄os cātabim'. ꝛc. Ber. i quodā ſer.

x 3

UVA. BHSC. IyR_091

b De cozẽ dom⁹ nõ dicit pulcritudinem parietũ aut miſtroꝝ ꝓciosiſſimos apparatus.ſz ipoꝝ actuũ btiſſimã qualitatẽ. qb⁹ cũcta gaudet eccl'ia.ſ.i pſalmoꝝ iubilatõne:in ꝓcum ſcitate:in xp̃iani ppl'i ꝺuotione:ſubiũgẽs gl'ie. qz vbicũqꝫ bitat ꝺeus gl'ia ẽ.gl'ioſũ efficit qcqd ibitare ꝺignat ⁊ ab hoſpitis merito creſcit hoſpitij magnitudo. Caſſio. ſup p̃ſ.25.

t Quãuis hoc nec a laicis videat exceptũ.ſpãlit tñ ſacerdotib⁹ ꝓbat ipoſitũ: vt tales miniſtros habeãt qui ꝺiuinis regulis ñ repugnẽt. Caſſio.ſr̃ p̃ſ.cẽteſimo

k Be⁹ ſuſtinet vt cozigat flagellat vt eruꝺiat.ꝓbat vt p̃ſtet. ſi fas eſt vt celũ nõ copiat terrã põt fieri vt ꝺeus nõ ꝓtegat ſibi puriſſime ſuiẽtẽ. Caſſio.ſup p̃ſ.102.

l Juſtũ eſt publicis actiõib⁹ pſonas i ſerie moꝝ pſpicuas vt p obſeqa fideliũ oibus creſcat vtilitatis augmentũ. Caſſiodozus libzo tercio epl'a.25.

m Autãt enĩ quaſlibz largitateſ malorũ fuiẽtiũ man⁹.qz ſicut fontis puritas plimoſa cozrũpit ſic affluẽtia bõi ꝓncipis malis ꝺiſtributozib⁹ imutat.

n Hec ẽ ꝓſue Caſſio.li⁹ v.epl'a.xj. tudo vr̃a o ꝺiuites. tãꝺiu cozꝺi vobis ſumuſ q̃ꝺiu vſui vt iuriã vocetis finez fuiſtutis. Seneca de ſententijs ozatozũ

o Quãꝺiu fuus p̃ſtat qõ a fuo exigi ſolet miniſteriũ eſt. vbi pluſq̃ a fuo neceſſe bñficiũ eſt.vbi enĩ in affectũ amici trã ſit:bñficiũ vocari incipit.

Ubi ꝺiabol⁹.f. Sen.z.de bñficijſ fraus:ꝺ.bõ.l. Silẽtiũ vbi taciturnitas

a Jmplicitas. Habeto ſimplici

f tatẽ colũbe:ne cuiq̃ machineris ꝺolos.⁊ aſtutiã ſerpẽtis: ne altorũ ſuppläteris inſiꝺijs.qz nõ m'tũ ꝺiſtat in vitio aut ꝺecipe aut ꝺecipi poſſe. Hyeronim⁹ ad ruſticũ monachum.

b Prꝺudẽtia abſq̃ ſimplicitate malitia ẽ.⁊ ſimplicitas abſq̃ rõne ſtultitia noiaf

c Simplex eris:ſi te Hie.ſup oſee mũꝺo nõ implicaueris ſed explicaueris explicãꝺo enĩ te a mũꝺo ſimplex: iplicãꝺo ꝺuplex eris. Au.hol'.2.ſup ioh̃em.

Nihil ꝺiuiti⁹ viro ſimplici. Quiꝺ enĩ d
ſimplicitate ꝺiuiti⁹ q̃ ſicut bon⁹ p̃familiaſ ſatĩ ſibi abũꝺat ⁊ ſua puritate cõtẽta nõ q̃rit alienũ:nec abrodit ſed ꝺe ceteris fingit nec ſe in artes varias ſepe ꝓmutat ſicut aſtutia.q̃ vt ſit cauta timet oĩa.nec ſuiſ cõſilijs credit.verſat ipa ſuas ſnias. ſimplicitas ãt timẽ nil nouit. Hie.ſr̃ oſee

Utraq̃ bñ in admõitiõe conuertit:vt e
ſimplicitatẽ colũbe aſtutia ſerpẽtis iſtrueret.⁊ rurſus ſerpẽtis aſtutiã colũbe ſimplicitas tẽperet. Hg̃.li⁹ j.mo.tractãs illud.Eſtote pzu.

Nihil ſimplici cozꝺe felici⁹ qz quo in f
nocẽtiã erga alios exhibet:nihil ẽ qõ pati ab alijs fozmiꝺet. Habet enĩ quaſi artẽ quãꝺã ſimplicitatẽ ſuã.nec ſuſpect⁹ eſt pati qõ ſe feciſſe nõ meminit. Ut cõtra mẽs pzaua ſemp in labozib⁹ eſt. qz aut molit mala que iferat aut metuit ne ſibi hec ab alijs iferãtur. Greg.li⁹ xij.mozaliũ

Oibus nobis in ꝓuerſiõis initio nul g
la virt⁹ magis neceſſaria ẽ:q̃ ſimplicitaſ bũilis ⁊ g̃uitaſ verecũꝺa. Her.ſer.25

Be btõ Iob ꝺicit:q erat vir ſimplex ⁊ b
rectus. Simplex vz.p inocẽtiã mãſuetuꝺinis.rect⁹ p cautelã ꝺiſcretiõiſ.ſimplex qz nullũ ledere imo ꝓꝺeſſe ꝺeſiderabat. rect⁹ qz ſe a nullo cozrũpi ꝑmittebat. Beda de templo ſalomonis libzo ꝓmo.

Simplicitas ſine rectitudie diſſoluta t
eſt ⁊ ſtulta. rectitudo ãt ſine ſimplicitate auſtera nimiꝝ exiſtit ⁊ ꝺura.veꝝ vtraq̃ ꝺ t⁹ ꝓiũcta pfcm̃ reꝺꝺit hoiez. Beda ibi.

Ubi adulatio.i doctrina.a.k.hypocriſis.o.meritum.c.ſapia.m.

Jmonia. Mã ⁊ lepzam cũ gre a
f ci a ſcõ ſuſcepiſſe ſe credant beliſeo:q g̃ꝺũ ſacerꝺotalẽ ſe eſtimãt pecunijs cõperare. Amb.i ſuo paſtozali ſiue de ꝺig̃tate ſacerꝺotali.

Sicut valiꝺiozib⁹ mozbis capite vitia b
to reliquũ neceſſe eſt cozp⁹ inũꝺatiõe ſuperiozis mozbi letaliter irrigari:ita ⁊ bi qui caput bñ eccl'ie mozbo peſtifero fraternũ vitiãt cozp⁹ ita vt videas in eccl'ia paſſim quos non merita ſed pecunie ad

UVA. BHSC. IyR_091

epatus ordinē puexerūt. Amb. ibi.

c Nepe hoc est qđ doleo: q archiepus carnaliter epm fecit. nā ppter pecunias spāliter leprosum ordinauit. pecunia iqt tua tecū sit in pditiōem. qz domū .s. spūs gie pcio ppasti. z pmertiū mirabile i aia rū extiū pegisti. Amb. ibidem.

d Oculis quidē carnalib' videt qs epūs magn' z diuinis obtutib' ispicit leprosus magn'. p pecuniā acquisiuit idebitū ordinē. z apud deū pdidit interiorē hoiem caro suscepit dignitatē z aia pdidit honestatem. Ambrosius ibidem.

e Qđ dedit cū epūs ordinaret: aurū fuit z qđ pdidit aia fuit: cū aliū ordinaret qđ accepit pecuia fuit z qđ dedit lepra fuit.

f Sepe sinistra pncipia Amb. ibi. ad felicē puenīūt extū. vt iacob p supplātatiōem puenit ad bñdictiōem. vt fruges q̄ leprosa manu serit. mūda tñ metit vt ex adulterino pcubitu pulcra soboles nasci tur. sic z pecunia q̄ p simoniā acqrit. felicē extū bz. quū pauplb' p futura erogat sed nihil hoz simoniacis patrocinat. Hie. in epla z ponit. j. 4. j. Nunq̄.

g Sicut epm nō decet manū quā iponit vendere: ita minister vel notari' nō debz in ordinatiōe ei' vocē vel calamū venundare. Greg. in registro.

b Simonie heresis cōtagiū iā olim i balaā pullulauit. qui diuinatiōis ptio ppositō ad maledicēdum ppl'm dei prexit. de hinc bui' duo legunt auctores emersisse alter sub ppbetica. alter sub aplica doctrina. Prim' greci magi cē vendētiū deinō simon videt emptor. Hoz āt sectatores sicut non sunt in errore diuersi: ita nec in dānatiōe diuisi.

Hugo libro .2. de sacramentis pte x°.

i Certe acceptior est apud deum iustitia q̄ pbēda. iō cū i vtraq̄ possit simonia cōmitti. dānabilior tñ est ois venalitas i exhibitiōe iustitie q̄ in vēditiōe decime aut pbende. Petrus Ra. in epla

Ubi munus. g.

a f Obrietas. Sobrietas est mētis z sensus mēborū oiz corpisq̄ tutela castitatis pudicitieq̄ munimētū. pudoris prima. amicitie pacisq̄ fua. honestatiq̄ semp cōiūcta. criminūq̄ vitioz ois p fuga. Aug. libro ad sacras vgines.

Sobrietas est recti iudicij tenax. me b
morie recordatiōisq̄ insepabilis sapie. secretoz custos. archani velamen. lectionū z doctrine capax. studioz z artiuz bonaz disciplina piter z magra ingenioz z capiendoz pedissequa. bone fame semp auida. salubria atq̄ vtilia creās. virtutis singulare auxiliū. cūcta cū rōne disponēs in pgregatiōe honestoz semp ingerens.

Sobrietas temeritatē Aug. ibi. c
fugit. picula cūcta declīat. mutuis offitijs obtēpat. supbiā detestat. domū familiāq̄ cū moderatiōe gubernat fidem sibi pmittentibus seruat. Augustinus.

Sobrietatis pfenerātia iestimabil' est d
ai fortitudo. oēs eā virtutes z oēs laudū tituli pcupiscūt. quia sine ipa ornari aut placere nō pñt. Augustin' ibidem.

Simplicior vict' z mēsa mediocris pli e
mū iocūditatis bz z voluptatis eptio vo diutū mēse execrabiles quidē z horride ac mēborū ptamiatōis plene. Chriso.

Sobrietas oim vtutū mater ē. sic ecō f
trario ebrietas oim vitioz origo.

Sobrietas se Origenes hom. 37 g
lix satietas salutaris q̄ q̄to copiosius sumit: tāto sobrietatē mētib' donare dignat

Recēs esce Cassio. sup ps. 69. b
pceptio tā in vesptinis q̄ nocturnis orōnib' leuē tenuēq̄ sensū non sinit inueniri ideoq̄ satis cōmode z vtile hora nona refectionis tps indultū est. in quo reficiens monach' nō solum in nocturnis vigilijs leuis ac vacuus: verūetiā i ipis vesptinis sollēnitatib' digesto iam cibo aptissimus inuenitur.

Jo. cassian' in collatiōe abbatis moysi.

Si qđ nature satis est replere indigē i
tiā velis: nihil est q̄ fortune affluētiaz petas. paucis eni mimisq̄ natura ptēta est. cui' satietatē si supfluis velis vrgere: aut in iocūde qđ ifuderis fiet: aut noxiuz.

Boetius de cōsolatiōe libro primo.

UVA. BHSC. IyR_091

k Hāc sanā ac salubrē formā vite tenete vt corpi tātū idulgeatis: q̄tū bone valitudini satis est. Lib⁹ famē sedat potio sitiz extinguat. vestis frig⁹ arceat. dom⁹ munimētū sit aduersus infesta corpis. hāc vtiz cespes erexerit an van⁹ lapis gentis alie ne nihil interest. Scitote tā bñ hoiem cultmo q̄ auro tegi. Cogitate nihil p̄ter aiam eē mirabile cui magno nihil magnuz est.

l Sine fastidio iplen Sen. epla. 8. d⁹ est venter. Quid ei ad rē ptinet qd accipiat pditur⁹ qcqd accepit.

m Sobrietas est affect⁹ Sen. ep⁹. xxj moderatiōis ꝫ icētiua crapule z diluuiū ebrietatis. Tulli⁹ de offitijs.

Ubi abstinētia. ebrietas. glia vana. al gula. sacerdos. n. tēperātia. m.

a Ocietas. Societas nullo mō f fit maior accedēte siue pmanēte ꝓsorte possessio bōitatis: imo possessiōem bōitatis q̄to latiꝰ tāto ꝓcordiuſ idiuidua socioꝝ possidet caritas. Nō habebit deniq; istā possessiōem: qui eam noluerit hr̄e cōem. z tāto eā replet āpliozez q̄to āplius sibi potuerit amare consortē

Aug. de ciuitate dei.

b Nō turbat nauis q̄ petꝝ bēbat. ſz turbat illa q̄ iudā bēbat. z ſi multa illoꝝ di scipuloꝝ merita naufragabāt: tñ adhuc p fidia pditoris agitabat in vtraq; petrus sed qui suis meritis firm⁹ est: turbat alienis. Caueam⁹ igit pfidū caueam⁹ pdito rē ne p vnū plurimi fluctuem⁹.

Ambrosius super lucam libro. 4.

c Voluit xp̄s hōseri voluit. pdi. voluit ab apl'o suo tradi. vt cū sis desertus a socio pdit⁹ ab ipo moderate feras tuū errasse iudiciū pisse bñficiū. Amb. ibidē li⁹ 5.

d Erat in nauicula simon petruſ ſz erat pter z iudas pditor q̄uis illi⁹ fides fundaret nauiculā. but⁹ tñ pfidia eaz pturbabat. Trāqllitas est vbi sol⁹ petr⁹ nauigat tēpestas vbi iudas aditūgit. Licet eēt petrus firm⁹ suis meritis: pturbabat tñ criminib⁹ pditoris. vni⁹ igit delicto cūctoꝝ merita cassant.

Amb. in ſmōe de cathedra sancti petri.

Tollerādi vbiq; sūt primi. qz babel fi e
erī nō valet: quē caim malitia nō exercet Unū vero est potētia qua vitari societas maloꝝ debeat. ne ſi fortasse corrigi nō valēt ad imitatiōem trahāt z quū ipi sua malitia nō mutāt eos qui sibi cōiūcti fuerint puertant.

Greg. in homelia. 9. sup ezechielem.

Hon⁹ malo sic cōnectit. aut paēs red f
dūc: aut cito ab iuicē sepant. Amicitie ei pares aut querūt aut factūt.

Chrisostomus sup matthēū

Rex natura sic est vt quotiēs bonus g
malo ꝓfugit nō ex bono mal⁹ melioret ſz ex malo bonus cōtamiat. Diuersitas ei rex nūq; pōt hr̄e ꝓcordiā. z multos solli citat societas nefanda. Chriſo. ibi.

Vitiosus cōscias vitioſoꝝ nō refugit b
z vbi oēs sordēt. vni⁹ mime sorte sentit. Bernardus libro de cōsideratiōe.

Añ ignē consistēs etiā si ferr⁹ sis alt
qñ dissolueris. prim⁹ piculo diu tut⁹ñ eat Per assiduitatem cito peccat homo. Sepe familiaritas iplicauit. sepe occasiōez peccādi dedit. sepe qđ volūtaſ nō potuit assiduitas supauit.

Ysidorus libro. 2. soliloquioꝝ.

Melio⁹ est hr̄e maloꝝ odiū q̄ ꝓsortiū k
Sicut bona multa bz cōis vita scōꝝ: sic pīma mala societas affert maloꝝ.

Amabilis soci⁹ oīb⁹ Ysido. ibi. l
ē officioſus. z nīl oneroſus qz deuot⁹ ad deū. benign⁹ ad primū. sobri⁹ ad mūdū. oñi fu⁹. primi socius. mūdi oñs. supiora habet ad gaudium. equalia ad consortiū inferiora ad seruitium.

Hugo libro. 3. de anima.

Remediū enī est quē ꝓuerti velle nō m
videris: vitare si possis.

Cassio. sr̄ illō p̄s. Decliate a me maligni.

Ipsi quoq; homini duplices manus: so n
cias aures: oculos geminos diuina tribuerunt. vt robustius pageret offitiū qđ duoꝝ fuerat societate ꝓplēdū.

Cassiodorus libro. 3. epl'arum.

Melior ē societas simplicis iter sa o
plētes nutriti: q̄ prudētis cū leccatoribꝰ

UVA. BHSC. IyR_091

educati. Bulcioꝛ eſt ſapiẽti aſpa vita int ſapiẽtes: q̃ dulcis iter iſipiẽtes.

p Si q̃ſ in celũ Petꝛ' Rauenẽſis aſcendiſſet naturãq; mundi ꝛ pulcꝛitudi nẽ ſideꝛ ꝓſpexiſſet: ſuauẽ illã admiratio nẽ ſibi foꝛe q̃ iocũdiſſima fuiſſet ſi alium cui narraſſet hẽꝛet. ſic natura ſolitarium nihil amat. Tullius de amicitia

q Magna ps peccatoꝛ tollit ſi pecca toꝛi teſtis aſiſtit. Aliquẽ hẽat anim' queꝛ veraꝯ. cui' auctoꝛitate ſecretũ ſuũ ſancti' faciat iuxta illud. Ut vitium vites vitijq; ſuſpitiõeꝛ: ſemp eos tecum quos vearis habe. Seneca epiſtola. xj.

r O feliceꝛ illũ q ſic aliquem verꝛi põt vt ad mẽoriã quoq; ei' ſe ꝓponat atq; oꝛ diet. q ſic aliquẽ veꝛi põt: cito eꝛit veꝛen dus. vbi ad regulã ꝑua coꝛꝛiget.

ſ Humanitas vetat Seneca ibi deꝛ. ſupbũ eẽ apud ſocios. vetat auarũ. vbis rebuſ affectib' cõeꝛ ſe facilẽq; oĩb' ꝑſtat nullũ alienũ malũ putat. bonũ ãt ſuuꝛ iõ maxime q3 alicui' bonum futuꝛ eẽ amat. Seneca in epiſtola

t Oim ſocietatum nulla pꝛeſtatioꝛ eſt: nulla firmioꝛ eſt q̃ cũ viri boni moꝛibus ſimiles ſunt familiaꝛitate cõiũcti.

u Nulla res magis Sen. in epꝛa. aĩos honeſtos ꝛ in pꝛauũ iclinabiles ꝛe uocat ad rectũ q̃ bonoꝛ viroꝛ conuerſa tio. Paulatim enĩ deſcẽdit in pectoꝛa: ꝛ viꝛ ꝓceptoꝛ obtinet frequẽter aſpici. fre quenter audiri. Ibidem.

x Conuictoꝛ delicatus paulati eneruat ꝛ emollit neceſſe eſt a vt imiteꝛis aut oꝺ ris. vtrũq; ãt deuitãdũ eſt: ne aut ſiꝛis ma lis fias qꝛ multi ſunt: ne vel iimicus mul tis quia diſſimiles ſunt. Cum bis conuer ſare qui te meliozeꝛ facturi ſunt. illos ad mitte quos tu potes facere meliozes.

y Nulli' rei ſine ſocio Sen. ibidẽ iocũda eſt poſſeſſio. Non magis vtilitati eſt ager cum redditib' am plis: q̃ vicin' equalis cum moꝛibus bonis. Siꝛ tibi eꝛ ga ſingulos falſi libꝛa ſermonis vt te blã dum pueꝛi: comitẽ iuuenes grauẽ ſenes metiãtur. Seneca in epꝛa

Ante circũſpiciendus eſt cum quibus z edas ꝛ bibas q̃ quid edas ꝛ bibas.

Comes facũd' Seneca in epꝛis ab in via pꝛo vehiculo eſt.

Seneca in pꝛouerbijs. Ubi auaꝛitia. bꝛ. da. cõſolatio. q. conuer ſatio. d. g. am. an. ap. at. ax. ay. diſcere. l. excuſatio. e. fraternitas. paꝛ. ac.

Olemnitas. Totiẽs eni dies a ſ natalicios ſanctoꝛuꝫ celebꝛam' quotiens viꝛtutes eoꝛum recoli mus. quib' claꝛuerũt in teꝛꝛis. vt ad glo ꝛiam illius a quo totum habuimus refe ꝛamus. Auguſtinus in quodã ſmone.

Melius faceret iudeus in agro ſuo b aliquid vtile: q̃ in theatro ſeditioſus exi ſteret. ꝛ melius femine eoꝛum die ſabba ti lanam neꝛent: q̃ tota die in neomenijs ſuis impudice ſaltaꝛent. Auguſtinus in libꝛo de. x. coꝛdis.

Dominico die a laboẽ teꝛꝛeno ceſſan c dum eſt. atq; oĩmodo oꝛatiõibus inſiſten dum. vt ſi quid negligẽtie p ſex dies agit per diem reſurrectionis dominice preci bus expietur. Greg. in regiſtro

Quid pꝛodeſt intereſſe feſtis hominũ d ſi contingat deeſſe feſtis angeloꝛ. Gregoꝛius homelia. 23. ſup euãgelia.

Valde abſurdum eſt nimia ſaturitate e velle bonoꝛare maꝛtirem quem ſciamus deo placuiſſe ieiunijs. Hieronimus in epꝛa ad euſtochium.

Si deſinas ab omnibus ſecularibus f operibus ꝛ nihil mũdanum geras: ſed ſpiritualibus operibus vaces: ad eccle ſiam conuenias: lectiõibus diuinis aurẽ pꝛebeas de celeſtibus cogiteſ. de futura ſpe ſollicitudinem geras: venturum tu diciuꝫ pꝛe oculis habeaſ: non reſpicias ad pꝛeſentia ꝛ viſibilia: ſꝫ ad iuiſibilia ꝛ futura: hec eſt obꝺuatio ſabbati xp̃iano. Oꝛigenes ſuper exoꝺ. homĩ. 69.

Ubi ſanctitas. k. l. m. p. q.

Olicitudo ſiue occupatio. a ſ Amant peruerſi homineſ pꝛo bu ius mũdi gꝛia tribulatiões cũcti q̃ ꝓ ea ſudoꝛibus libẽter ſuſtiñ ꝛ grauiũ

UVA. BHSC. IyR_091

labor iugo deuotissime colla submittunt qđ bñ sub effraim specie bosee ꝓphetan te describit qui ait. Effraim vitula docta diligẽs triturã. Vitula eni triture laborꝫ b' assueta: relaxata plerũqꝫ ad eũdẽ labo ris vsum etiã non ꝓpulsa reuertit. Ita p̃ uor mẽs hui' mũdi fuitio dedita: ꝛ rerũ tẽporaliũ fatigatiõib' assueta: etiã si sibi libere vacare liceat: subesse tñ frenis su dorib' festiat. Greg.li°. xv. moraliũ

b Cessatiõem dñs a mũdi laborib' ipat scẽ qeũ dulcedinẽ psuadꝫ. ꝛ tñ vesana ini quor mẽs pluſſe assequi aspa carnaliter q̃ tenere blãda spũalit gaudet. pl' acer bitate fatigatiõis q̃ qete dulcedis pasci tur. Greg. ibidem.

c Quid p rosꝛ ꝛ cepas exꝑmit: q̃ ple rũqꝫ qui comedũt lacrimas emittunt: nisi difficultas vite pñtis q̃a dilectorib' suis ꝛ si ñ sine luctu agit: tñ cũ lacrimis amat Mẽna sibi deferẽtes cũ pepoib' ac car nib' porros cepasqꝫ q̃sierũt. qr vꝫ. puer se mentes dulcia p gr̃am qetis dona ꝺspi ciũt ꝛ p carnalib' voluptatib' laborioſa hui' mũdi itinera etiã lacrimis plena cõ cupiscũt. cõtẽnũt br̃e vbi spũaliter gauꝺ ant. ꝛ desideraãter appetũt vbi carnaliter gemant. Gregorius ibidem.

d Pl' in hoc mũdo honor q̃ despectio occupat ꝛ magis ꝓspitatis sublimitas q̃ necessitatis aduersitas grauat. Mens dũ p blãda occupatiõe p̃mit: libẽs ad ex terioꝛa derluat. Greg.li°. v. moꝛa.

e Qui reb' tpalib' occupãt: tũc bñ exte rioꝛa disponũt: quũ sollicite ad interioꝛa refugiũt: quũ nequaq̃ foraſ pturbationũ strepit' diligũt ſz apud semetipos intus in trãquillitatis sinu requiescunt.

f Nõnũq̃ q qet' alicuius Gg. ibi. eẽ meriti credit: posit' in qualibet actiõe diuidat. Greg.li°. 6. mo.

g Sepe q ꝓtẽplari deũ qeti poterãt: oc cupatiõib' pssi ceciderunt. ꝛ sepe q occu pati bñ vsib' hũanis viuerẽt: gladio sue qetis extincti sũt. Nõnulli boim ita ocio semẽtis sũt vt si eos labor occupationis excipiat: in ipa opis icboatiõe succubãt.

In istis visibilib' q̃ itue Gg. ibi. h
mur cor nr̃m ex̃ se spgit ꝛ qcqd de se itri
sec' agat obliuiscit dũ extrisec' occupat.

Occupatio sc'arũ digni Ibidẽ i
tatũ tãto facilioꝛib' vitijs p̃mit: q̃to ma
ioꝛibus curis gũat. Gg.li°. xvij.mo.

Sepe miseroꝛ de' quos suos tenẽ k
diligit: eos sollicite ab exterioꝛib' actiõi
b' custodit. Mã ꝛ plerũqꝫ pfamilias ad
eũ laborẽ suos dirigit a quo subtiles fili
os suspẽdit. Gregorius ibidem.

Preoccupatũ qppe sc'arib' ꝺsiderijs l
aiz delectatio scã declinat nec misceri po
terũt vana vis: ecna caducis: spũalia coꝛ
porib' sũma intis: vt piter saptat q̃ sursũ
sunt: ꝛ q̃ sup r̃ã. Her. fmõe. lxxvij.

Coꝛ meũ qñ futuꝫ nõ curat gaudiuz: i m
plicat amore r̃estriũ. quũq̃ illis iuolut
vanitas recipit: curiositas deducit: volu
ptas ificit: cupiditas afficit. luxuria ignat
torquet iuidia: cruciat tristitia: turbat ira
cũdia sicqꝫ miser casib' vitijs oib' ꝛ qua
si p multa mẽs dispgit. q̃rit nec iuenit vbi
reqescere possit. Her. i quoꝺ fmõe.

Ut nequaq̃ vlterioꝛis cura diei te ꝓte n
rat: cui' eni diei spatiũ te visurum nescit:
quã ob cãm illi' sollicitudie torqueris.
Chriso. sup illũ mat. 6. Da nobis hodie

O ifelix aia qd sollicita es erga pxima o
poꝛro cũ vnũ sit necessariũ: dilige vnũ in
quo sũt oia ꝛ ibi fige coꝛ tuũ ꝛ desideriũ
Mã felices illi' ciuitatis ciues: cui' pti ci
pes in idip̃m. mũd' eni trãsit ꝛ ꝓcupiscẽ
tia ei'. Ricard' de scõ victoꝛe

Sollicit' ꝺr quasi sollercit': i q̃tũ. scz p
aliqs ex quadã sollertia ai velox est ad p
sequẽdũ ea que sunt agenda.

Isidorus libro ethimol.

Mã sicut bõ nũq̃ inuit' bene fuit: ita q
nec occupat' bene comẽdata custodit.
Valerius eps in quodam sermone.

Mõ iueio cũ quo te mali eẽ q̃ tecũ. si r
potes obduc te. ꝛ occupatiõib' istis nec
tactaẽ ꝺbes nec absc̃dẽ. Jd age vt octũ
tuũ ñ emieat sz appeat. si latebras times
te sat̃ poꝛa mõstrabũt. Tenebraſ br̃e nõ
potes. seq̃ quocũq̃ fugeris multũ pstine

UVA. BHSC. IyR_091

lucis.quietē potes vendicare sine illius odio. Seneca epla.xix.

f Ubicūq; sunt mecū sū.rebus eni me ñ trado sz cōmodo. Sen.epla.59.

t Nūqd non succedent occupatiōes no ue.ferimus illas ex vna exeūt plures.

u Cū diogeni a capite Sen.72.epi fur de nocte sacculū cuz nūmis subtrahe re conaref z ille sentiret:tollet inqt infe lix:vt facias vtroscq dormire.

Jn prouerbijs phorum

Ubi auaritia.a.g.caro.o. cōtēplatio. f.m.af.cupiditas.f.deuotio.b.diuitie.an. bq.br.gra.k.n.iudex.g.q.labor.e. mūd' g.plato.bz.psperitas.f.regimen .b.sim plicitas.b.solitudo.a.l.f.u.ab. ab.

a Olitudo z tumult'. Minus

f voluptatib' stimulaf qui nō ē vbi frequētia voluptatum z minus auaritie molestias patif: qui diuitias nō videt. Au.i li' de singlaritate clericoz

b Sapiēs nūq; sol' eē pōt. hz eni secuz oēs q fūt z q fuerūt boni z aim libez .z quocūq; vult pfert z trāsfert z qđ corpe nō pt:cogitatiōe pplectif z si hoim iopia fuerit:loqf cū deo. nūq; bon' solus erit.

c Jnfinita eremi Hie.ꝫ iouinianū vastitas te terret sz tu padisū mēte deam bula.quotiēscūq; cogitatōe ac mēte illuc pscēderis:totiēs in eremo nō eris. soa bza sine balneo abstrahif cutis. sed q in xpo semel lor' est:nō illi necesse est iteruz lauari. Hie.i epla ad heliodorum.

d Solitariā vitā nūqd repēdim':mini me qppe quā sepe laudauim' sz de mona sterijs bis nolum' egredi. Milites quo qz eremi dura rudimēta nō terreāt.q spe ciem puersatiōis multo tpe dederūt: qui olim fuerūt mimi:vt primi oiz fierēt quos nec esuries nec satietas aliqñ supauit. q pauptate letāf.quoz bitus sermo icessus vult' doctrina virtutū est.

Hieronim' in epla ad rusticum.

e Si carni qđ licet abscidim' mox i spū qđ delectat inuenim'. Jntētiōi quippe aie si exterioz euagatio claudif: interioz ac cessus apif.nā quo ex se spgi ppter disci plinā mes nō pōt:eo sup se intēdere p pp uectū pōt.qz z in altū crescere arboz co gif q p ramos diffūdi phibef.vt quū riuos fontis obstruim' fluēta surgere ad supio ra puocam'. Greg.libro.xxx.mo.

Qui corpe remot' viuit sz tumultibus f puersatiōis hūane frenoz ōsiderioz co gitatiōe se inserit:nō ē in solitudie. si vo pmaf aliquis corpaliter pplarib' turbis z tū nullos secularū curaz tumult' i coz de patiaf nō est in vbe. Gg.ibidez sup illud iob.Qui dedi in solitudie domū

Malū qđ nemo vidt:nēo arguit. vbi g āt nō timef repbensoz:secur' accedit ten tatoz.licētius ppetraf iniquitas. Jn con uētu vero si qua bona agis nēo phibet. malū āt facere si vis nō licet. si g ō fatuis virginib' es:pgregatio tibi necessaria ē si de prudētib' tu pgregatiōi.

Ber.ad sophiā virginem.

Quādiu qs pmixt' ē turbis z in multi b tudie fluctuātiū volutaf:nō vacat soli ōo nec segretat' est a vulgo. nec pōt eē scūs Origenes homl'.9i.sup leviticum.

Solitudo sicut nouit emēdatis mozi i b' ptēplatiōem purissimā reserare z itui tu sincerissimo spūalū sacramētoz sciaz reuelare:ita eoz qui min' emēdati sūt vi tia nō soluz fuare:sed etiam exaggerare psueuit. Tādiu patiēs sibi quisq; videf z būlis:donec null' hoim pmiscef con sortio.ad naturā pstinā reuersur' quū inf pellauerit cuiuslibet occasiōis pmotio. Jo.cassian' de institutiōe mōachoz li'8.

Crates cū vidisset secreto ābulantē a k dolescētulū inrogauit quid illuc sol' fa ceret.mecū iquit loquoz.cui crates:caue iquit rogo z diligēter attēde ne cuz boie malo loquaris.

Valerius maxim' z seneca

Proijce qcūq; coz tuū lantāt. q si alif l extrahi nequirēt coz tpm cū illis euellē dū erat. Seneca libro 2.eplaz.

Quidā ado i latebras refugeīt:vt pu m tēt i turbido eē quicquid in luce est.

Seneca epistola secūda

Lugentem timentemq; custodire so n

UVA. BHSC. IyR_091

lem⁹:ne solitudine male vtak. Mēo est ex
ipzudētib⁹ qui relinq sibi debeat. Illud
enī qđ solitudo bz ꝓmodū: est nō timere
iudicem. Seneca epła.x.

o Quid āt ꝑdest recōdē se: ꝛ añ ocłos
boim aureſqz vitare. Bona cōscia turbā
aduocat mala ꝛ solitudie ārta est atqz sol
licita. Si honesta fūt q facis oēs sciāt. si
turpia:qd refert neminē scire cū tu scias
Q te misez:si cōtēnis būc testē.

p Qui res ꝛ hoies Sen.epła.92.
fugit:ille ē quē cupiditatū suaz īfelicitaſ
religauit.qui alios felicioꝛes videre nō
potuit.qui se velut timidū atqz iners aial
metu oblituit ille sibi ñ viuit sz qđ turpissi
mū est ventri somno libidini nō sibi viuit
qui nemini. Seneca. 56.epła

q Viuit is qui multis vsui est. viuit is q
se vtik.qui vero latitāt ꝛ toꝛpēt:moꝛtē suā
añcesserunt. Sen.lxj.epła.

r Q ia nobis mala solitudo psuadet. ne
mo est cui nō sanctⁱ⁹ sit cū quolibet eē q
secum. Ibidem

f Oze inquis ferreū aut surdū cui mēs
inter tot clamoꝛes tam varios taz dissolu
tos cōstat:cū crisippū nr̄m assidua saluta
tio ꝑducat ad moꝛtē.at ego fremitū istum
nō magis curo q fluctū aut delectū aque
q̄uis audiā cuidā gēti hāc vitaz fuisse cā
vzbem suam trāsferēdi:nili cadētis ferre
non potuit. Seneca.57.epła

t Licet foꝛis resonēt oia:dū itus tumul
tus nō sit:dū inter se nō rixent cupiditas
ꝛ timoꝛ:dū auaritia luxuriaqz ñ dissideāt
nec altera alterā vexet:bene est aio. Mā
qd ꝑdest totⁱ regiōis silētiuz:si affectus
fremit. Seneca ibidem

u Quid tibi p̄cipue vitāduz existimes q
ris:turbā. Nūq̄ illi tu te ꝓmitteris:nūq̄
a turba moꝛes quos extuli refero. Aliqd
ex eo qđ ꝓposui turbak.aliqd ex his que
fugā reddit.inimica est mltoz ꝓuersatio
Nemo aliqđ vitiū nobis īgerit aut cōmo
dat aut iꝑimit:quo maioꝛ ē ppłs cui mi
scemur.hic piculi plⁱ est. Sen.7.epł

x Nil tā dānosum bonis moꝛibus q̄ in
spectaculo residere.tūc enī p voluptatez
facilⁱ vitia surrepūt.subducēdo populo
tener aīm⁹ ꝛ paz tenax recti. Facile trāsit
ad plures vnuz exēplū luxurie auaritie.
Multū malū facit cōmonitoꝛ delicatus

Unⁱ inde p ppło est ꝛ po Ibidē y
pulⁱ p vno. satis est mihi vnⁱ. satis est nul
lⁱ. Magnū alter alteri theatrū sumus.

Secessi ñ tm̄ ab Seneca.7.epła z
hoibⁱ sz a rebus ꝛ in ꝑmis a rebⁱ meis.
Qui nihil videt agere maioꝛa agunt.

Tumultuosam p Sen.epła.8. ab
bātes vitā:quotidie cū difficultatibⁱ reꝛ
magno aio colluctāt. Sapiēs ferret ista
nō eliget ꝛ mallet eē in pace q̄ in pugna

Jocūdū ē eē secū Sen.22.epła ac
quū qs se dignū diutissime quo fruak effe
cit. Seneca .5. epła

Alia q̄dā ne iueniri possent:vestigia ad
sua circa ipm cubile ꝓfundūt. Jdē tibi fa
ciendū est.alioqn nō deer ūt qui psequūt.
Multi apta trāseūt. ꝓdita ꝛ obstrusa ri
māt furē signata sollicitant.vile videt qc
quid patet. Seneca epła.lxxx.

Amplectēdū est ociū qđ int deos agit ae
qđ deos facit. sed foꝛte ꝓquereris vturez
abscōdi. Nulla vⁱ latet ꝛ latuisse nō ipⁱ
est dānū. Seneca. 74.epła

Solitudinē q̄rit qui vult cū inocētibⁱ af
viuere. Optimⁱ aīm⁹ ꝛ pulcerrimⁱ oi cul
toꝛ est. Sen. liⁱ de moꝛibⁱ

Nō viuas aliter in solitudie. aliť in fo ag
ro. Seneca ibidem

Fuge multitudinē.fuge paucitatē fuge ab
ꝛ vnum. Unus pro populo mihi est ꝛ po
pulus pro vno. Nibi satis est vnⁱ. satis
est nullus. Seneca in quadā epła.

Omnes vacant qui volūt.neminē res ai
sequūť. ipi illas amplexāť ꝛ argumētum
felicitatis occupatiōem esse putant.

Ubi accidia.k.de Seneca i epła
tractio.m.ociositas.plātio.bn.bo. socie
tas.o.taciturnitas.x.

Oztilegium ꝛ diuinatio. Var a
ro dixit.diuinationū quattuoꝛ eē f
genera.terram.aquam. aerem ꝛ
ignem. Geomātiā.idromātiaz.aeromāti
am pyromātiam. dictam augromant: di

UVA. BHSC. IyR_091

uini dicti sūt. quasi deo pleni. Diuinitate eni se eē plenos simulāt ⁊ astuta quadaz fraudulētia. hoīb⁹ futura ꝓfecturāt.

Aug. in libz de natura demonum.

b Incātatoꝛes dicūk qui artē verbīs pagūt. Aꝛeoli qui circas aras idoloꝝ nefarias p̄ces emittūt ⁊ funesta sacrificia offerūt. Auruspices dicūk hoꝛaꝝ īspectoēs dies eni ⁊ hoꝛas i agēdis negotijs ⁊ opib⁹ custodiūt. exta pecudū inspiciunt. Augures sūt. q volat⁹ autū ⁊ voces intēdunt dicīk eni augurīū quasi augerīū qđ aues gerūt. Pphitonisse a phitonio. i. apolline dicte q̄ dicūt se bñe spūm p quē p̄nt futura p̄dicere. Geneseani q geneses. i. natiuitates hoīz p duodecim signa celi describūt ac p hoc moꝛtes act⁹ ⁊ euēt⁹ p̄dicere conāk. Salitoꝛes qui dū eis mēbꝛoꝝ q̄cūq; ptes offenderit: aliqd ide ꝓspuz sibi siue triste significari p̄sumūt. Soꝛtilegi vero cōi noīe a soꝛte dicūk.

Aug. ibidē ⁊ poīk. 26. 44. Igitur.

c Qui sine saluatoꝛe salutem vult bñe: ⁊ sine vera sapīa estimat se prudētem fieri posse nō sanus sz eger: nō prudēs sz stultus in egritudie assidua laboꝛabit ⁊ in ceciate noxia stult⁹ ⁊ demēs pmanebit. ac pinde oīs ingsitio ⁊ oīs curatio q̄a diuinis ⁊ magis vel ab īpīs demonijs in idoloꝝ cultura expetīk: moꝛs potī⁹ dicenda q̄ vita. Aug. in li⁹. de ciuitate dei.

d Illos planetarios quos mathematicos vocāt plane ꝓsulere nō desistebā: q̄ quasi nullū eis sacrificiū ⁊ nulle p̄ces ad aliquez spūm ob diuinatiōem dirigerek. qđ tñ xp̄iana ⁊ vera pietas ꝓsequēter expellit ⁊ dānat. Aug. li⁹ 3. ꝓfessionuz

e Huiusmōi artes nugatoꝛie vel noxie supstitiōis ex quadaz pestifera societate hoīm ⁊ demonū. quasi pacata ifidel⁹ ⁊ doloꝛe amicitie ꝓstituta penit⁹ sūt repudiende ⁊ fugiēde xp̄iano.

Aug. libzo p̄mo de doctrina xp̄iana.

f Nō est absurdū credere aliqua dispēsatiōe pmissuz fuisse vt nō dñante arte magica sz dispēsatiōe occulta: q̄ phitonissaz ⁊ saulē latebat se oñderet spūs iusti aspectib⁹ regis: diuina eū snia pcussur⁹ vel ñ vere spūs samuelis a reqe sua excitat⁹ ē. sz aliqđ phantasma ⁊ illusio imaginaria diaboli machinatiōib⁹ facta: quā scriptura samuelē appellat sicut solēt imagines reꝝ suaꝝ noīb⁹ appellari.

Aug. in epla ad simplicianum.

Nō debem⁹ sub exēplo ione soꝛtibus g credere vel illud de actib⁹ apl'oꝝ hui⁹ testimonio copulare vbi soꝛte matthias in apostolatū eligīk. Hie. sup ionā.

Si qs ariolos auruspices vel icātatoꝛes obſuauerit aut philacterijs vsus fuerit anathema sit. b

Grego. ⁊ ponitur. 26. q. 5ª. Si quis.

Nō exēplo matthie vel q̄ ionas ꝓpha soꝛte depḥensus sit: idifferēter soꝛtibus est credēdū. quū p̄tilegia singuloꝝ cōez legē oīo facere nō p̄nt. Si q tñ necessitate aliqua cōpulsi deū putāt soꝛtib⁹ apl'oꝝ exēplo esse cōsulendū: videant hoc ipos apl'os nō nisi collecto fratꝝ cetu ⁊ p̄cib⁹ ad deū fusis egisse. Beda sr̄ act⁹ apl'oꝝ

Soꝛtilegiū est qđā gen⁹ culture idoloꝝ ex demonū ꝓsultatiōib⁹ futura p̄dicēdo. Isidoꝛus li⁹ ethimologiaꝝ

Spes. Vbi magis videk fi a
ſ dei filiūſ q nouit a quo speret qđ
nōdū hz q̄z qui sibi tribuit qđ hz

Vita vite moꝛtal' Au. de spū ⁊ lra b
spes ē vite imoꝛtal'. Au. sup p̄s. c. 3.

Qui gaudet in spe tenebit ⁊ rem. q āt c
spem nō hz ad rē ñ poterit pueire. spes ⁊ caritas erūt idē. Aug. de caritate

Fides credit. spes ⁊ caritas oꝛāt. sed d
sine fide eē nō p̄nt. at p hec ⁊ fides oꝛat.

De diuina mi Aug. i encheridion e
seratione tūc sperādū āpli⁹ ē: quū p̄sidia hūana defecerint. Amb. in exameron

Spes cōmodi furak laboꝛes ⁊ metuz f
abscondit piculi. Idē sup p̄s. xij.

Omne op⁹ leue fieri solz: quū ei⁹ p̄ciū g
cogitak ⁊ spes p̄mij solatiū sit laboꝛis.

Hieronimus in epistola.

Spes in eternitatē aīm erigit ⁊ ideir b
co nulla mala exteri⁹ que tollerat sentit

Gregoꝛius libzo. 6. moꝛa.

UVA. BHSC. IyR_091

b Be spe in cassū pſumit qui timere deū in suis optib⁹ renuit. Gg.li⁹ 29.moza.

i Be creatore despare ē:spez i creatura ponere. Greg.lib20.22.moza.

k Tu es dñe spes mea.Quicqd agēdū qcquid declinādū:qcqd tollerādū:qcqd optādū:tu es dñe spes mea.hec vna mihi oīz pmissionū cā hec tota rō mee expectatiōis.ptēdat alter merituz. sustinere se iactet pōd⁹ diei ꝛ est⁹ ieiunare bis in sabbato se dicat.postremo nō eē sicut ceteri hominū gr̄iek. Mihi āt adherere ō bonū est.ꝛ ponere in dño deo spem meā.

l Si mihi pmia Her.kmone.48. pmittūt p te obtinēda spabo.si insurgant aduersū me plia.si seuiat mūd⁹: si fremat malign⁹:si tpa caro aduersus spūm cōcupiscit in te ego sperabo. Her.ibidem

m Ut qd cūctamur oīo abijcē spes miseras vanas inutiles seductorias ꝛ huic vnitā solide ꝗ pfecte tā btē spei tota ōuotiōe ai toto feruore spe inherere.

n Dicit fides:pata sunt Idē ibidē magna iexcogitabilia bona a deo fidelib⁹ suis.dicit spes:mihi illa fuāt.nā ſcia qdē caritas:curro mihi ait ad illa. Idē ibi.

o Tria ꝓsidero in qbus tota spes mea cōsistit.caritatē adoptiōis.vitatē pmissionis ptātē redditiōis. Nō ē via ad regnū sine pmittis regni. nec spare pōt celeste regnū:cui nec sup ꝓpria regnare mēbra adhuc donat. Bernard⁹ ibidem

p Tu es patiētia mea.Si tribulatio in fezt p te supabo.tu es spes mea: si pmia pmittāt:p te obtinebo si insurgat hostis:nisi in te sperabo. Bernard⁹ ibidē.

q Futuroꝝ spes laborātib⁹ requiē parit sicut in agone positis doloreꝫ vulneꝝ mitigat spes corone.
Origenes sup exodo homelia.9.

r Spes est virtus qua spam⁹ pmiū vite eterne iustoꝝ meritis reddendum.

s Spes est vltimū Cassio.sup ps. aduersaꝝ reꝝ solatiū. memorie mimū tribuit qsqs spei plurimū.

t Spe bonoꝝ Sen.i quadā epla. quicqd idignitatē iponit ferre ꝓuenit. re mediū bonoꝝ futura spes ē. nec inocētē debilitat ꝓsciam.quū in aduersis solatiū est nō meruisse q̄ patit. Fortuna inocētē ō ferit sepe at bona spes nūq̄.

Ubi desperatio. Sen.in ꝓuerbijs f.resurrectio.r.tribulatio.k.al.

Spiritussc̄us. Scm̄ semp op⁹ i me spira vt cogitē ꝓpelle vt faciā suade vt te diligā. cōfirma me vt te teneā.custodi me ne te pdam. a
Aug.in epla ad quēdam comitē.

Spūs sapie negligētiā ipigre pellit spūs itellect⁹ diligētiā rōnabilit q̄rit. spirit⁹ ꝓsilij diuinā ꝓuidētiā prudēter iueit spūs vtutis istigatiōes fortiter recondit spūs scie obliuiōez lubricā diu eē itegre nō sinit.spūs pietatis būanā fragilitatez clemēter idulget.spūs timoris dei iprouidā ignorātiā ardēter decoqt ꝛ bñ replet. b

Sapia domū edi Hie.sup marcū ficat.itellect⁹ gubernacula iuenit.ꝓsiliuz bona discreta facit.virt⁹ in patiētia aiam possidet.scia diuitie dei ꝛ salutis acqrūt pietate ꝓspitas pūtis vite ꝛ future ꝓsistit timore būanitas ꝓfuat ꝛ oē peccatuz expellit. Hieronimus ibidem c

Pozro ad factēdū bonū qd in nobis bonus spūs opat:pfecto monet.mouet ꝛ docet.monet memorā.mouet volūtatem ꝛ docet rōnē.nec mimā paleā itra corde qō possidet hitaculū patit residere. ꝛ sic tim igne subtilissime circūspectiōis ꝛ cō pūctiōis exurit spūs dulcis ꝛ suauis. d

Habitare in corpe Gg.in mo. aiam pbāt vitales sensus corpis. bitare in anima spiritū:pbat vita spūalis. Illō ex vsu ꝛ auditu dinoscit. istud ex caritate ꝛ būilitate ceteriscz vtutib⁹ Gg.ibi. e

Septem graduū erat ascēsus ciuitat⁹. Sunt enim multi qui iam per.vij. gradus idest per sanctispūs septiformē gratiam aditum vite celestis inueniūt per timorē dei humiles.per pietatis studium miseri cordes.per scientiam discreti.per mētis fortitudinem liberi per consilium cauti. per intellectum prouidi. per sapientiam maturi. Grego.sup ezechielē f

UVA. BHSC. IyR_091

g Spūſſcūs in colūba ⁊ igne appuit.qz oē coz qđ eī gr̄a tāgit ⁊ mās̄uetudis lenitate trāgllū ⁊ zelo iusticie fit accēsum.

b Spūſſcūs ꝓtra ſingl'a Hg̃.i hok. tētamenta erudit ⁊ in ſeptē vtutib' tēpat vt ꝫ ſtultitiā ſapiam ꝫ ebetudinē itellcm ꝫ p̄cipitatiōem ꝓſilū.ꝫ timorē fortitudinē.ꝫ ignozātiā ſciam.ꝫ durititā pietatem contra ſupbiam det timozem.

Gregozius .li⁹ 2.mozaliū.

i Spūſſcūs in linguis igneis apparuit. qz oēs quos repleuit ardētes piter ⁊ loquētes facit. Greg.in hok. Si quis diligit me.

k Quia dñs diſcipulos ⁊ zelo ſuccēſos ⁊ v̄bo eruditos int' reddit.fozas liguas igneas oñdit in ſignificatiōe admota ſūt elemēta vt ignē ⁊ ſonitū ſentirēt cozpoza igne vero inuiſibili ⁊ voce ſine ſonitu docerent cozda.Fozis ergo fuit ignis q apparuit.ſed itus q ſciam dedit.

Gregozius libzo.xxvitj.mo.

l Idcirco ſpūſſcūs in igne ⁊ colūba nobis monſtrat' eſt.qz vz.oēs quos iplet ⁊ colūbe ſimplicitate mās̄uetos ⁊ igne zeli ardētes exhibet. Nequaq̄ ergo ſpūſcō plen' eſt:qui aut in trāqllitate mās̄uetudinis feruozē emulatiōis defit: aut rurſus in emulatiōis ardoze virtutē mās̄uetudinis amittit. Gregozius.

m Jn terra dat ſpūs: vt diligat ꝓximus e celo dat ſpūs:vt diligat de⁹. ſicut ergo vna eſt caritas ⁊ duo p̄cepta:ita vn' ſpūs ⁊ duo dona. Hg̃. homk. 23.

n Cōſidero pfes noui ⁊ veteris teſtāmti:dauid danielē:bamos:petz:pauluz: ⁊ matthēū.⁊ aptis oculis fide itueoz. implet nāq̄ ſpūſſcūs puez citharedū ⁊ pſalmiſtā facit.iplet abſtinētē puez ⁊ iudicē ſenū facit.iplet paſtozē armētariū ⁊ prophetā facit.iplet piſcatozē ⁊ p̄ncipē apoſtolozum facit.iplet pſecutozē ⁊ doctozē gētiū facit.iplet publicanū ⁊ euāgeliſtaz facit.q̄ ergo inſani ſum': q būc ſpūm nō queri. Gregozius ſup ezechielē

o Abſq̄ vlla dubitatiōe ꝓuenīēter accipīt:vt a ſpūſcō duct' credat: vt illuc eum ſu' ſpūs duceret:vbi eū ad tētandū ſpūs malignus inueniret. Hg̃.ſup illō mat. 4.Ductus eſt ieſus a ſpū.

Abſq̄ cozpis admiculo nec beſtialis p
ſpūs futilis ꝓditiōis debitū ſoluere: nec
ſpūalis celeſtiſq̄ creatura iplere miniſte
riū pietat̄:nec rōnalis aia tā p̄cio q̄ etiā
ſibi ſufficiat ꝓſulē ad ſalutē liqt oēm crea
tū ſpūm ſiue vt iuuet:ſiue vt iuuet̄:ſiue ſil'
vt iuuet ⁊ iuuet̄ cozpozeo p̄ſus idigere
ſolatio. Ber.ſup cant.ſmone.5.

Spūs paclit' dat pign' ſalutis. robur q
vite.ſcīētie lumē.pign' ſalutis.vt ipe red
dat teſtimoniū ſpūi tuo:q̄ filī' đi ſis. Ro
bur vite vt qđ p̄ naturā tibi eſt ipoſſibile
p gr̄am eius nō ſolū poſſibile:ſed etiā fa
cile fiat.lumē ſcie:vt qcqd bōi in te inue
neris illi tribuas.a quo oē bonū eſt. Jn
trib' iſtis ſpūſcūs docebit te oia q̄ ptinēt
ad ſalutem. Ber. in ſmōe.

Spūſcūs multiplex đz.qz multiplicit r
filijs iſpirat.ꝓcedit eni ad vſum ad mira
culū ad ſalutē ad auxiliū ad ſolatium ad
feruozē. Ad vſum vite bōis ⁊ malis cōia
bona abūdātiſſime tribuēs.ad miraculū
in ſignis ⁊ p̄digijs ad ſalutem. quū toto
coꝛde reuertimur ad dñm deū.ad auxiliū
quū i oī colluctatiōe adiuuat ifirmitatem
nr̄az ad ſolatiū:quū teſtimoniū pbibz ſpi
ritui nr̄o q̄ filij dei ſum' ad feruozē:quuz
i cozdib' pfectoꝛ vehemēti' ſpirās vali
dū ignē caritatis accēdit.vt nō ſolū i ſpe
filioꝛ dei ſz etiaz in tribulatiōib' gl'ient.
ꝓtumelie gl'iam repoztātes. Ber.ibi.

Spūs ieſu:ſpūs bonus:ſpūſcūs: ſpi ſ
ritus rectus:ſpiritus dulcis:ſpūs fortis
infirma roborās:aſpera planās: cozda
purificans:qcquid i hoc ſeculo nequaq̄
vidtur difficile ⁊ anguſtū leue facit ⁊ hic
illatum opꝓobꝛium gaudium iudicat de
ſpectiōem exaltationem eſſe pſuadet.

Bernardus ſermone.74.

O q̄ velox eſt ſmo ſapiētie ⁊ vbi de' t
magiſter ē:cito diſcitur qđ docetur. Nō
eſt adhibita interꝓetatio ad audiendū
non conſuetudo ad vſum: non tempus
ad ſtudium.ſed ſpirāte vbi voluit ſpiritu

UVA. BHSC. IyR_091

veritaꝫ ꝑprie singlaꝝ gẽtiũ voces ſancte
ſũt in eccl'ie ore cões. Ab hoc igiꝫ die tu
ba euãgelice ꝓdicatiõis intonuit. ab hoc
die ibres cariſmatũ flumia bñdictionum
oẽ deſtũ ⁊ vniuerſam aridã rigauerunt.
Leo papa in ſmõe de pentecoſt.

u Nulla in diſcẽdo mora ẽ: vbi ſpũſcũſ
doctor adeſt. Beda hoꝫ. 9. ſup illõ
luce. Exurgẽs maria abijt in mõ.

Ubi baptiſm⁹. c. peccatuz. ⁊. ꝓdicatio.
ac. ſupbia. ab.

a Tudiũ. Sedulo monẽdi ſunt
ſ ſcholaſtici vt bũilitate iduti xp̃ia
na diſcãt nõ ꝓtẽnere quoſ cogno
ſcũt. moꝝ vitia q̃ vboꝝ ãpli⁹ deuitare. ſz
caſto cordi liguã exercitatam nõ ꝓferre
audeãt. quã etiã ꝓferre ꝓſueuerãt. bis ei
maxie eſt vtile noſſe ita eẽ ꝓponẽdaſ ver
bis ſnias: vt ꝓpoſit aim⁹ corpi. ex quo fit
vt ita malle debeãt veriores q̃ diſcretio
res iuenire ſmões ſicut malle debẽt pru
dẽtiores q̃ formoſiores hr̃e amicos.
Aug. in li⁹ de catbetizandis rudibus.

b Quid eſt venire niſi in id venire qđ q̃
rit. q̃ ãt vltro occurrũt mẽti nõ dicũt iuen
ta q̃uis dicãt cognita. qz nõ tẽdebat aĩa
ad illa q̃rẽda. Aug. li⁹ 9. de trinitate

c Legim⁹ aliqua ne negligãt legim⁹ ne
ignorem⁹. legim⁹ ñ vt teneam⁹ ſz vt repu
diemus. Ambroſius ſup lucã li⁹ j.

d Sit ipa lectio tpata cui finẽ ꝓſiliũ nõ
laſſitudo iponat. nã vt imoderata ieiunia
⁊ ardor abſtinẽtie ⁊ inordinate vigilie in
tẽperãtie coarguũt ⁊ nimietate ſua pari
unt. vt bec ipa poſtea qdẽ nec mediocrit
fieri poſſint: ita ſtudiũ itẽperãs lectiõis
in repbẽſiõe cadit ⁊ qđ laudabile eſt i ge
nere ſuo: fit nimietate ſui culpabile.
Hieronimus ad demetriadem virginem

e Idcirco ⁊ deſidioſus igeniuz ſepe ac
cipit: vt de negligẽtia iuſti⁹ puniaꝫ. qz qđ
ſine labore aſſeq potuit ſcie ꝓtẽpſit. ⁊ iõ
nõ nũq̃ ſtudioſus tarditate itelligẽtis p
mitt: vt eo maiora p̃mia retributiõis inue
niat: qno magis in ſtudio iuẽtiõis elabo
rat. Nibil ergo eſt in ſra ſine cã: q̃n ⁊ ſtu
dioſo tarditas ad p̃miũ pficit ⁊ ꝺſidioſo
velocitas ad ſuppliciũ creſcit.

Gregorius libro. 6. mora.

Dino iniquũ eſt nobilioza igenia ſtu f
dijs dehoneſtari mioꝝ⁹ ⁊ eos quos ar
dua ⁊ grauioza expectãt officia voluptaꝫ
⁊ vanitatis occupatiõib⁹ agitari.
Chriſo. de curialiũ nugis ⁊ veſtigijs phi
loſophoꝝ libro primo.

Dis pfectus ex lectiõe ⁊ meditatiõe g
pcedit. q̃ eni neſcim⁹ lectiõe diſcim⁹. q̃ di
dicim⁹ meditatiõib⁹ ꝓſeruam⁹.

Iſido. li⁹. 3. de ſummo bono

Punge ⁊ dabit lacrimã ſtrige mõtẽ. ⁊ b
dabit itellectũ. Nibil ei tã icredibile qđ
nõ diſcẽdo fiat pbabile.

Tria ſũt ſtudẽ Origenes ſr̃ exoꝝ. t
tib⁹ neceſſaria. natura exercitiũ diſciplia
In nã ꝓſiderak vt facile audita pcipiat ⁊
pcepta firmiter retineat. In exercitio vt
laboze ⁊ ſedulitate naturalẽ ſenſuz exco
lat. In diſciplina vt laudabiliter viuens
mozes cũ ſcia cõponat.

Tria ſũt q̃ Hugo li⁹ 3 didaſcalicõ k
pcipue ſtudijs legẽtiũ obeſſe ſolẽt: negli
gẽtia ipzudẽtia foztuna. negligẽtia ẽ qñ
ea diſcẽda ſũt vel pzſus p̃termittim⁹ vel
min⁹ ſtudioſe diſcim⁹. ipzudẽtia eſt qñ cõ
gruũ ordinẽ i bis q̃ diſcim⁹ nõ ſuam⁹. foz
tuna ẽ i euẽtu caſuũ ſiue nãr ꝓtigẽte qñ
vel pauptate vel ifirmitate vel nãli tardi
tate. ſiue etiaz doctoꝝ raritate a ꝓpoſito
nr̃o retrabimur. In bis ãt trib⁹ de primo
. i. negligẽtia lectoz ãmonend⁹ eſt de ſcio
vero. i. ipzudẽtia iſtruẽd⁹. de ſcio. i. foztu
na adiuuãdus. Hugo ibidẽ li⁹. j.

Noli ꝓtẽnere mima qz paulati defluit l
q mima ꝓtẽnt. Si ꝑmo alphabetũ diſcẽ
ꝓtẽpſiſſes: nũc inter grãmaticos tãtũ no
mẽ nõ haberes. Scio quoſdã eſſe q ſtati
philoſophari volũt. quoꝝ ſcia forme aſi
ni ſilis ẽ. noli bui⁹mõi imitari. puis ibut⁹
tẽtabis grãdia tutus.

Hugo libro. 6. didaſcalicon.

Sapiens ille vir grecie demeſtenes m
cũ expletis cẽtuz vij. ãnis ſe mozi cernẽt
dixiſſe ferr̃ ſe dolere q̃ egre derer̃ de vita
qñ ſape cepiſſz. Plato octuageſimo ãno

UVA. BHSC. IyR_091

scribēs mortuꝰ ē. Socrates nonagesimo octauo idocēdi ⁊ scribēdi laboē ꝓpleuit
Refert homerꝰ ꝙ de lingua nestoris iam vetuli ⁊ pene ꝺcrepiti dulciꝛ melle ozō fluxerit. Hugo ibidem libro. ʒ.

n Prudēs lectoꝛ vl auditoꝛ oēs libent audit oia. legit nō scripturā. nō psonaʒ. nō doctnā spnit. ab oibus idifferēter qꝺ sibi deesse videt qrit. nō q̄tū sciat sʒ q̄tuʒ ignoꝛat ꝓsiderat. Hugo ibidem.

o Studiū est assidua ac sagax retractio cogitatiōis aliqd iuolutū explicare nitēs vl scrutās penetraē occltū. Hugo ibi.

p Meditatio est frequēs cogitatio. modū ⁊ cām ⁊ rōnē vniuscuiusq; rei iuestigās

q Studiū ē ai assidua ⁊ vehe Ibidem mēs applicatio ad aliqd agēdū cū sūma volūtate occupatio. Hugutio.

r Quia pauci studia nūc honoꝛāt. simul ⁊ nālt iudicio fixū est: ⁊ radicatū pectoꝛi bꝰ būanis: vt qui nō itelligūt artes. nō miꝛēt artifices. Sidontꝰ lꝺ. ʃ. epla xx.

ſ Tu quoq; si vis lumie claro cernē verū tramite rcō carpe callē gaudia pelle. pelle timoꝛē. spemq; fugato nec doloꝛ asit. nubila mēs ē vinctaq; frenis hec vbi regnāt. Boetiꝰ lꝺ. j. de cōsolatione.

t Studia te claꝛ ⁊ nobilem efficiēt sine studio eger ē aimꝰ. Si gula ingt epicurꝰ tāgeris: notiozē te eple mee factūt q̄ oia ista q̄ colis ⁊ pp q̄ coleris. studijs igenio rū crescit dignatio. nec ipis tm̄ bonoꝛ babet: sʒ qcqd illoꝛ memoꝛie adbesit excipiēt. Seneca. xxj. epla

u Studio me dabo: oia alia negligēda sūt. vt huic assideamꝰ cui nullū tps satꝭ magnū ē: etiā si a puerītia vsq; ad lōgissimos etatis termios vita pducat resistē est occupatiōibꝰ. Seneca. ʃʒ. epla.

x Omne quidē tps idoneū est studio salutari. multi vo inter illa nō studēt: ꝓpter q̄ studēdū est. Seneca ibidē

y Studia etiā saluti coꝛpis pfūt. Jn re mediū enī cedūt bonesta solatia. ⁊ qcqd aim exerexerit etiā coꝛpi pdest. Cogito q̄ multi coꝛpa exerceāt. igeia q̄ pauci. q̄t ad spectaculū lusoꝛ vel luctoꝛ fiat ꝓcursus. q̄ta sit ꝓ mēteſ bona solitudo: q̄ ibe cilli aio sūt quoꝛ lacertos bumeroſq; mirantur. Seneca. 8i. epla

Ocīū sine lr̄is moꝛs est. ⁊ viui bois sepultura. Alit lectio igeniū ⁊ studio fatigatū nō sine studio tū fficit. nec scribere tm̄ nec legere debemꝰ. altera res ꝓsternabit vires ⁊ exhauriet de stilo dico: altera soluet ac diluet. iuicē boc ⁊ illo ꝓmeādū est ⁊ altez altero tēperādū. vt qcqd lectiōe collectū est: stilꝰ redigat in coꝛpus. z

Apes debemꝰ imi Sen. 87. epla ab tari q̄ vt vagāt ⁊ floꝛes ad mel faciēdum idoneos carpūt. deinde qcqd attulere disponūt ac p fauos digerūt. ita debemꝰ q̄cū q̄ ex diuersa lectiōe ꝓgessimꝰ separe. melꝰ eni distincta fuāt. deinde ad debitā facultatē igenij in vnū sapoꝛez varia illa libamēta ꝓfūdere. vt etiā si apparuerit vñ sūptū est: aliud tñ eē q̄ vñ sūptū ē appeat

Qꝺ in coꝛpe nr̄o vi Sen. ibidē ac demꝰ opari nām alīmta q̄ acceptimꝰ q̄ꝺiu in sua qualitate pdurāt ⁊ solita inatāt sto macho onera sūt. at cū eo q̄ erāt mutata sūt: tūc demū in vires ⁊ sanguinē trāseūt Jdē in illis qbꝰ alūt igeia pstemꝰ. vt q̄cū q̄ bausimꝰ nō patiamur integra eē ne aliena sint coquamꝰ illa. alioqn in memoriaʒ ibūt. nō in igeniū nr̄a illa facimꝰ. Unū q̄ dē fiet ex multꝭ. bec faciat aimꝰ nr̄ oia qbꝰ est adiutꝰ absc̄ꝺat. ipʒ tñ oñdat qꝺ efficit

Quicqd faciet r̄di Sen. 87. epla ad a coꝛpe ad aim illū ꝺieb' ac noctib' exerce. laboze modico colit ille. bāc exercitatiōem nō frigꝰ nō estꝰ ipediet. nec senectꝰ qdeʒ. neq; ego te iubeo semp iminere libro aut pugilaribꝰ oādū est aliqꝺ iterualū aio: ita tñ vt nō resoluat sed mutet.

Solet plꝰ pdesse si Sen. xv. epla ae pauca sapie p̄cepta teneas. sʒ illa in pmptu ⁊ in vsu tibi sint. q̄ si multa qdē ꝺidiceris ⁊ illa ad manꝰ non habeas.

Seneca libro. j. de būficijs.

Nō refert q̄ mlta sciat luctatoꝛ si scit af q̄tū victozie satꝭ est. Si in studio multa ꝺlecta: pauca vincunt. licet nesciat q̄ rō occeanū effūdat ⁊ fluocet. qd sit ꝙ gemiꝛ

ỹ j

UVA. BHSC. IyR_091

ꝯceptū separet: ptū tñ īūgat. vtꝫ vn⁹ ꝯcubitus ſpgak in duos an totiēs ꝯcepiſſet. cur piter natis facta diuerſa ſint. non tibi nocebit trāſiſſe q̄ nec licet ſcire nec pdeſt qcquid eni nos meliores btōſqꝫ facturū ē: aut i apto aut i prio poſuit. Sen. ibi.

ag Cerū igentis inutriri ⁊ imorari opor tet ſi velis aliqd trahere qō in aio fidelit ſedeat. Seneca. j. epka

ab Uitā in pegrinatiōe agētib⁹ hoc eueit vt multa hoſpitia hēant nullas amicitias Itē accidit his qui nulli⁹ igenio ſe familiariter applicāt. ſz oia curſim ⁊ ꝓperantes trāſeūt. Nō pdeſt cib⁹ qui ſtati ſūpt⁹ emittit. Nihil ita ſanitatē ipedit ſicut remediorꝫ crebra mutatio. Nō conualeſcit plāta q̄ ſepe trāſferk. Nihil tā vtile eſt qō in trāſitu pſit. ſed mō inqt hūc libꝫ euoluere volo. modo illū faſtidiētis ſtomachi eſt multa degustare. q̄ vbi varia ſunt ⁊ diuerſa inqnāt nō aliter. Quū igit multa p. curreris vnū excerpe qō illa die ꝯcoquas

ai Labor ſcholaſtic⁹ ociū Sen. ibi. eſt: ſz ociū negotioſum ⁊ qō aiz reddit honeſta ſollicitū. Seneca in. epka

ak Studijs ⁊ diuitijs piter vacare nō potes. nec aiaz illā dignak hitare ſapia. quā videt infectā deſideri jis ⁊ curis tpalibus inolutā. Seneca. 17. epka

al Si vis vacare aio aut paup ſis aut pauperi ſilis. Multi eni ad philoſophāduz obſtitere diuitie. pauptas āt expedita eſt ſecura. Seneca. xvij. epka.

am Oibus qdē pdeſt ſubinde aiz relaxare. excitak eni ocio vigor ⁊ ois triſtitia q̄ ptinuatiōe ſtudij ptinacit adducit ferlaꝫ hilaritate diſcutik. Studia eni lenik tacta delectāt ꝓtractata ⁊ ppi⁹ admota faſtidio ſunt. Seneca p̄mo rhetorice ſue

Ubi ꝓtēpt⁹. a. curioſitas. n. p. y. diſcē diſcretio. a. docina. ac. ap. aq. exercitatio honeſtas. d. igenū. labor. a. ocioſitas. p pfectio. r. phia. ſ. ſapia. b. i. ag. ak. fobzletas. b. taciturnitas. n. o.

a Tultitia. Reſcidēda iſipiēti ſ ptās eſt nō adijciēda lībtas. Incipiētiſ in libertate ruina vehemtior eſt. Ambroſius

Stulti tāto intenſiuſ de alieno iudicāt b q̄to ſua pfundi⁹ ignorāt. Gģ. i mo.

Stult⁹ viator eſt q in via amena p̄ta cō c ſpiciēs obliuiſcit q⁹ tēdebat. Gģ. i mo.

Tāto qſqꝫ int⁹ āpli⁹ ſtultior fit: q̄to co d nak exteri⁹ ſapiēſ viōri. Gģ. li⁹. 27. mo.

Stult⁹ eſt qui p ignominiā nō ꝓmouet e ad dolorē ⁊ q ñ mouet iniurīā. Iſidor⁹

Inter cetera mala hoc quoqꝫ hz ſtulti f cia. ſemp incipit viuere. Sen. xiij. ep⁹

Stulto nulla re opus eſt. nulla eni vti g ſcit ſz oib⁹ eget. ois ſtultitia laborat faſtidio ſui. Nemo eſt ex ipzudētib⁹ qui reliq ſibi debeat. Seneca. x. epka.

Inūtilis ē ſtultitia res obiecta ſordida b ſuilis multis affectib⁹ ⁊ ſeuiſſimis ſubdita. Seneca. 36. epka.

Si qñ fatuo ōlectari volo: nō eſt mihi i longe q̄rēdus me video. Sen. ibidē

Ubi fortitudo. d. ſapia. a. fuit⁹. c. ſimplicitas. d.

Obiectio. Talet ſeſe qui p̄ſūt a ſ exhibeāt. qb⁹ ſubiecti occ̄ta quo qz ſua pdere nō erubeſcāt. vt quū tētationū fluct⁹ puuli tollerāt ad paſtoris mētē quaſi ad p̄ris ſinū recurrāt.

Gregor⁹ in paſtorali. c. xvj.

Curādū eſt vt rectorē ſubdit⁹ ⁊ matrē b pietas ⁊ p̄rem exhibeat diſciplia. atq; ink hec ſollicita circūſpectiōez puidēdū: ne aut diſtrictio rigida aut pietas ſit remiſſa

Sit erga ſubdi Gģ. ibidē. xvij. c. c tos ſollicitudo laudabilis. exhibeak cuz māſuetudie diſciplia. ſit cū diſcretōe correctio. trā benignitas mitiget. benignita tē zelus exacuet. ⁊ ita alter⁹ cōducik ex altero. vt nec imoderata vltio pluſqꝫ oportet affligat: nec iterꝫ frāgat rcitudiné diſcipline remiſſio. Greg. in regiſtro

Nō erit caro ſubiecta aie: nec vitia rō d ni ſi aimus nō eſt ſubdit⁹ creatori. Tunc āt recte nobis ſubijciūt oia que ſub nob ſūt ſi nos ſubijcimur ei a quo nobis illa ſubiecta ſūt. Iſido. li⁹. j. de ſū. bono

Talis viciſſitudo recipik: vt q amanti e dño fuire noluerūt: odiētib⁹ inimicis iuſto

UVA. BHSC. IyR_091

iudicio ꝓbarēt eē subiecti.

Cassiodorus sup ps. c. 4.

Vbi docꝛina. o. exactio. a. excusatio. d. ptās ꝓlatio. regimē. k. m. u. ab.

a Uffragiū. Sūt quos nihil iu
ſ uāt oia q̄ fiūt ꝓ mortuis seu ꝓ eis fiāt: quoꝝ tā mala sunt merita. vt nec talibus digni sint adiuuari siue ꝓ eis quoꝝ tā bona sūt merita vt talib⁹ nō indi geāt adiumētis gratie igit vite qō gessit quisq; ꝓ corꝓ⁹ efficit vt ꝓsint q̄cunq; ꝓ eis fiūt pie. quū rliquūt corꝓ⁹. nā meritū si nullū ꝓ qō ista ꝓsūt cōptū est i hac vita frustra post hāc vitā q̄rit.

Aug. in li⁹ de cura ꝓ mortuis agenda.

b Nō estimem⁹ ad mortuos quoꝝ curā agim⁹ puenire. nisi qō ꝓ eis siue altaris siue ozōnū siue eccl'iaꝝ sacrificijs solem niter supplicam⁹: q̄uis nō ꝓ qb⁹ fiūt oib⁹ ꝓsint. sz his tm̄ a qb⁹ dū viuūt cōpat vt ꝓ sint. Sz qz nō discernim⁹ qui sint: opoꝛtz ꝓ regenerari oib⁹ facere vt null⁹ ꝑtermit tat ad quos hec bñficia possint et debeāt puenire. Deli⁹ eni superūt eis ista qb⁹ nec obsūt nec ꝓsūt: q̄ eis deerūt qb⁹ ꝓsūt

c Tēp⁹ qō iter bois Aug. ibidez. morte et vltimā resurrectiōem posituz est aias abditis receptacul' ꝓtinet: sicut vna quecq; digna est vel rege vel erūna: ꝓ eo q̄ sortita est in carne dū viueret: necq; ne gāduz est defunctoꝝ aias pietate suaꝝ vi uētiū releuari. quū ꝓ illis sacrificium me diatoris offert' vl' elemosine i eccl'ia fiūt sz eis hec ꝓsūt: q cum viuerēt hec sibi vt postea possent ꝓdesse meruerūt. Est eni qdā viuēdi mod⁹ nec tā bon⁹ vt nō requi rat ista post morte. nec tā mal⁹ vt ei nō ꝓ sint ista post morte. Est vero talis i bono vt hec nō requirat et rursus talis in malo vt ne his valeat quū hec vita trāsierit ad iuuari. Aug. libro. 83. q̄stionū

d Quū ergo sacrificia siue altaris siue quarūcūq; elemosinaꝝ ꝓ baptizatis defū ctis oib⁹ offerūt: ꝓ valde bonis gratarum actiōes sūt ꝓ nō valde malis ꝓpiciatiōes sūt. ꝓ valde malis etiā si nulla sūt adiumē ta mortuoꝝ. qualescūq; sūt ꝓsolatiōes vi uoꝝ. Augustinus ibidez.

Bonumēta nō ob aliud dicūt nisi q̄ e
bi viuētiū ocul' morte subtracti sūt: ne ob liuiōe etiā cordib⁹ subtrahāt i memoriaz reuocēt et admonēdo faciāt cogitari. vnō monumētū eo q̄ moneat mentē nūcupat. ad hoc ergo sūt adiumēta mortuoꝝ vt dū boies recolūt eoꝝ quos diligunt corꝑa: eisdē scis illos tāq; patronis susceptos apud dñm adiuuādo et orādo cōmēdent.

Quū igit recolit aīm⁹ Idē ibidē f
vbi repositū sit carissimi corꝓ⁹ et occurrit aiam dilectā ꝓmēdat recordātis affectus q̄ igit ad sepulcꝝ fidel' mī recurrit et filiū pcib⁹ magisq; ꝓmēdat adiuuat ō fūcti spi ritū nō mortui corꝑis loc⁹: sz ex loci me moria viuus mīis affect⁹.

Augustinus de cura ꝓ mor. agē.

Vbi nocumētum. b.

Upbia. Magna est miseria a
ſ supb⁹ homo. sz maior misia būi lis de⁹. flectamur facile ne frāga mur. Aug. de catbetizandis rudibus.

Ceca vitia in male scis valēt. sola sup b
bia ēt in recte scis ē cauenda.

Augustinus li⁹ de natura et gratia.

Audeo dicē superbis eē vtile cadere in c
aliqō aptū et manifestū peccatū. vñ sibi di spliceāt. q tā sibi placēdo ceciderāt. Sa lubri⁹ eni petr⁹ displicuit qñ fleuit q̄z sibi placuit qñ ꝓsumpsit. hoc dicit et sacer ps. Imple facies eoꝝ ignominia tē.

Aug. de ciuitate dei libro. xiiij.

Quo alio nisi superbie: nō ē ei mal⁹ pec d
catū: q̄z apostata re deo. q ē initiū superbie hōis. Et ve iste imaculat⁹ est q ēt hoc de licto caret. qz hoc ē vltimū redeūtib⁹ ad deū qō recedētib⁹ ꝑmū fuit. Aug. sup illō ps. Et emūdaboꝝ a delicto maxio.

Uitia qppe ceca i peccatis superbia vo e
in recte scis timēda est: ne illa q̄ laudabi lit scā sūt: ſpi⁹ laudis cupiditate amittat. Augustinus in epla ad diascorum.

Si vix tollerat diues superb⁹. paupē su f
perbū qs ferat. Aug. ſmone. xix

Uermis diuitiaꝝ est superbia. Difficile g
ē vt nō sit superb⁹ q diues est. Tolle superbiā

UVA. BHSC. IyR_091

ꝛ diuitie nō nocebūt.

b Qui ꝑdest Aug.in ſmone.xxxj° diſpgēdo dare paupib⁹.paupez fieri cuz aia miſera ſupbioꝛ efficit diuitias cōtem nēdo q̄z fuerat poſſidēdo.

i Hūilitas hoies Au.i li° de vita cle. ſanctis angelis ſimiles facit.ꝛ ſupbia ex angelis demones facit.ꝛ vt euident oſtē dam:ipa eſt omniū peccatoꝝ initium ꝛ fi nis ꝛ cā.qz nō ſolū peccatū ē ipa ſupbia ſed etiā nullū peccatū potuit aut pōt aut poſſit eſſe ſine ſupbia.

Auguſtinus ad quendā comitē

k Precipe diuitib⁹ hui⁹ ſcli añ oia non ſupbe ſape. Nihil eſt eni q̄ ſic generent diuitie:quō ſupbiā.oē pomū.oē granum oē frumētū. oē lignū bz vermē ſuū ꝛ ali⁹ vermis mali:ali⁹ piri.ali⁹ fabe.ali⁹ tritici Vermis diuitiaꝝ ſupbia.ḡ p̄cipe diuitib⁹ hui⁹ mūdi nō ſupbe ſape.excludit vitium docet vſū. Au.i ſmōe de verbis dñi

l Supbia ꝛ cupiditas i tātū ē vnū malū vt nec ſupbia ſine cupiditate nec ſine ſup bia poſſit cupiditas inueniri.

Aug.ad quēdam comitē

m Supbia dicit:ecce multi imo pene oi bus melioꝛ es verbo:ſcia:diuitijs bono rib⁹ꝛ cūctis q̄ carnalib⁹ vel ſpūalib⁹ ſup petūt cariſmatib⁹. cūctos ḡ deſpice. cun ctis temetip̄m ſupioꝛē attēde.

Aug.in li° de ꝓflictu vitioꝝ ꝛ virtutum.

n Alia q̄cūq̄z iniqtas in malis opib⁹ ex ercet vt fiāt.ſupbia vero in bōis opibus inſidiatur vt pereāt. Aug.in regula

o Fit miris modis i aia hois vt de falſa būltate magis inflet: q̄z ſi apt⁹ ſupbiret ꝛ nōnūq̄z deijcit de⁹ occlā mētis ſupbiā p carnis manifeſtā luxuriam.

p Supbia natiōe Au.i quadā ep̄ celeſtis ſublimiū appetit mentes ꝛ quaſi ad ꝓꝓios reuolās ozt⁹ appetit gl'iam ꝛ ptātē boim irrūpere.q̄ de gl'ia ꝛ puritate āgeloꝝ erupit vt quos iuenit ptcipes na ture faciat ꝓſoꝛtes ruine. Hiero.

q Quid tā ſupbū:qd tā īgratū videri p̄t q̄z aduerſus ei⁹ viuere volūtatē a quo ip̄z viuere accepis:q̄z illi⁹ p̄cepta deſpicere q ſō aliqd ipat:vt cām hēat remunerādi.

Multo illa deſormi Hie.i epl'a r oꝛ eſt ſupbia q̄ ſub qbuſdā būltatū ſigis latet Neſcio ei quō turpia ſūt vitia. quū virtutū ſpē celaſ. Hie.ſup marcū

Aliqñ min⁹ eſt i coꝛruptiōem cadē q̄z ſ cogitatiōe tacita ō liberata elatiōe pecca re.ſz quū min⁹ turpis ſupbia credit min⁹ vitaſ. Luxuriā vero eo magis erubeſcūt hoieſ:quo ſimul oēs turpē nouerīt.vñ fit plerūq̄z:vt nōnulli poſt ſupbiā i luxuriaz coꝛruētes ex apto caſu malū culpe latētis erubeſcāt ꝛ tūc etiā maioꝛa coꝛrigāt:quū pſtrati i mimis graui⁹ ꝓfūdūt.

Plerūq̄z latet ſup Hg̃.33.mo. t bia.ꝛ caſtitas inoteſcit.atq̄z iō tēſa diu ca ſtitas circa finē vite pdit. qz coopta ſup bia vſq̄z ad finē incoꝛrepta retinet.

Supboꝝ mēs Hg̃.li°.34.mo. u ſemp eſt ad irrogādas ꝓtumelias valida ad tollerādas infirma.ad obediēdum pi gra.ad laceſcētes alios ipoꝛtuna. ad ea q̄ facere dz ꝛ p̄ualz ignaua.ad ea āt q̄ nec facere dz nec p̄ualet pata.hoc i eo qō ſpō te nō appetit:nullis exhoꝛtatiōib⁹ flectit ad hoc āt qō latēter ō ſiderat q̄rit vt coga tur.qz dū metuit ex deſiderio ſuo vileſcē optat vim in ſua volūtate tollerare.

Dis ſupbia eo ipo in Hg̃.ibidē. x imo latet:quo in alto ſe erigit.vt inde ma gis ſuppoſita cūctis ſit: vñ cūctis appetit ſupeſſe. Hg̃. libꝛo.xvij.mozа.

Vitiū ſupbie ab ipa radice ſecādū eſt y vt quū latēter oꝛit:tūc vigilāter abſcidat ne ꝓuectu vigeat ne vſu roboꝛet.

Radix qppe cūcti Hg̃.23.mo. z mali ꝛ regina oīz vitioꝝ ſupbia ē. de qua ſcriptura atteſtāte dicit. Initiuz oīs pec catī ſupbia. Septē p̄ncipalia vitia ō ſup bie virulēta radice p̄ferūt.ſ.ianis gl'ia in uidia:ira:triſtitia:auaritia:ventris: īglu uieſ ꝛ luxuria. Nā qz his ſeptē ſupbie vi tijs nos captos diabol⁹ tenuit:idcirco re dēptoꝝ nr̄ ad ſpūale liberatiōis bellū ſe ptiformis gr̄ie plen⁹ venit.

Plerūq̄z mali eo Hg̃.li°.xxxj.mo. ab magis ꝓ deū ſupbiūt:quo ab ei⁹ largita

UVA. BHSC. IyR_091

te ⁊ ꝯ merituꝫ dꝫtank ⁊ q ꝓuocari bonis
ad meliora debuerūt: doniſ peiozes fiūt.
ac Uicina eē potētib⁹ Hġ. in mo.
ſolet ſupbia ⁊ pene ſemp reb⁹ affluētib⁹
elatio ſociat. qz ⁊ ſepe hōzis abūdantia
duritiā dat tumozis. Hġ. in mo.
ad Quū is q de frena pzi⁹ gl'ia ſupbiebat
poſtmōꝫ ꝺ ſcitate extollit: nequaq̄ elatō
cozp⁹ ei⁹ deſeruit: ſꝫ ad eū ꝓſueta venīēs
vt cognoſci neſciat veſtē mutauit.
ae Quattuoz ſunt ſpēs Hġ. ibidem
qb⁹ oīs tumoz arrogātiū demōſtrat. quū
bonū aut a ſemetipſis bñe ſe eſtimant: aut
ſibi datū deſup credūt ꝓ ſuis ſe hoc acce
piſſe meritū putāt. aut certe quū iactāt ſe
bñe qꝺ nō bñt: aut deſpectis ceteris ſingl'a
rit' vl deri bñe appetūt qꝺ bñt.
af Que maloz ſup Hġ. in mozalib⁹.
bia: q̄ vt vn⁹ hō toti ꝓgregatiōi iudiciuꝫ
ſuū ꝓferat: tāq̄ ipe ſolus hēat ſpūꝫ dei:
ag Magna ſupbia Her. in ſmōe.
⁊ delictū maximū eſt: vti datis tāq̄ inatis
⁊ in acceptis būficijs gl'iaꝫ vſurpare bū
ficij. Bernardus de diligendo deo.
ab Septuplicit occupauit nos lepza ſup
bie. in ꝓpzietate poſſeſſionū. in gl'ia veſti
um. in voluptate cozpoz. Jn oze quoq̄
duplicit ſimilit ⁊ in cozde. in oze quūꝫ in
aduerſis murmuram⁹ ⁊ i pſpis arrogank
ꝓmēdamus. in cozde ꝓpzia volūtas ⁊ p
pzīū ꝓſiliū. Bernardus ſmone. lxvij.
ai Supbia de ſupis celeſtibuſ ad vna ꝑci
pitat. būilitas ab imis ad alta leuat. An
gel⁹ i celo ad tartara cozruit. hō i mūdo
ad celū aſcēdit. Her. i quodā ſmōe
ak Trabes i oculo grādis ⁊ groſſa i mē
te ſupbia eſt. q quaſi cozpulētia ſui vana
nō ſanat. tumida nō ſolidat. oculū mētis
obſcurat ⁊ veritatē obūbzat.
Her. de. xij. gradibus humilitatis.
al Uideas pleroſq̄ in eccl'ia de ignobili
b⁹ nobiles de paupib⁹ diuites factos ſubi
to itumeſcere. ꝓſtine obliuiſci ablectiōis
gen⁹ quoq̄ ſuū erubeſcere ⁊ iſimoſ dedi
gnari pentes. Uiōas hoies pecuniosos
ad honoēs quoq̄ eccl'iaſticos ⁊ moz ap
plaudere ſcitatē veſtiū. mutatiōe nō men
tiū. ⁊ dignos ſe eſtimaē dignitate ad quā
ābiēdo puenerūt. qōq̄ nō audeo dicere
adepti ſunt nūmis attribuere meritis.
Her. ſup Miſſus eſt circa finem.
Quoſdā ſupbos diuites reꝝ copia fa am
cit elatos. quoꝝ nō ſūt opeſ in vitio ſꝫ vo
lūtas. nā crimē in reb⁹ nō ē ſꝫ i vſu agētiſ
⁊ eſt elatio paupeꝝ. quoſ ñ diuitie eleuāt
⁊ volūtas ſola in eis ſupbia eſt.
Jſidozus libz o. ⁊. de ſūmo bono.
Supb⁹ dict⁹ eſt. qz ſup vult videri q̄ ē an
q ei vult ſupgredi: ſupb⁹ eſt.
Di vitio dete Jſido. li⁹ ethimoł. ao
rioz eſt ſupbia. ſꝫ qz a ſūmis ꝑſonis pzi⁹
aſſumit: ſeu q ꝺ ope iuſtitie ⁊ virtutis ex
oziť: min⁹ culpa ei⁹ ſentit. Luxuria vero
carnis tō oīb⁹ notabilis eſt. qm̄ ſtati p ſe
turpiſ ē: ⁊ tm̄ diſpēſante ꝺo ſupbia miōz ē
Jſido. li⁹ ⁊. de ſūmo bono.
Arrogātia ē ai mot⁹ quo qs mouet ad ap
iactādū ſe bñe qꝺ ñ hz. Jſido. li⁹ ethi.
Quid ſupbit ſra ⁊ cinis: vt hō arrogā aq
tia ſubleuet. oblit⁹ qd erit. ⁊ q̄ fragili va
ſculo ꝓtieat. ⁊ qb⁹ ſtercozib⁹ imerſus ſit
⁊ qualia ſemp purgam̄ta de ſua carne ꝓji
ciat. Origenes hoł. ⁊ ſup ezechielē
Jactātia ē faſtu mētis id agēte maioza ar
q̄ ſūt de ſe ꝓmittere. Hugo
Supbia ē elatio vitioſa q̄ iferiozeꝝ de af
ſpiciēs: ſupiozib⁹ ⁊ par ib⁹ ſatagit ōnari.
Supbia i celo nata ē. ſꝫ Hugo. at
velut imemoz qua via inde cecidit illuc
poſtea redīē ñ potuit. Hugo li⁹ j. ꝺ aia
Cetera vitia ſolas illas vtutes ipetūt au
qb⁹ ipa deſtruūt: vt luxuria pudicitiā: ira
patiētiā: ſola ꝺo ſupbia ꝯ cūctas ai vtuteſ
ſe erigit. ⁊ quaſi generaliſ ⁊ peſtifer moz
b⁹ oēs cozrūpit. ſigna āt ſupbie bec ſūt:
clamoz i locutiōe: amaritudo i ſilētio: diſ
ſolutio i hilaritate: furoz i triſtitia: bone
ſtas i imagie. iboneſtas i actiōe. rācoz i
reꝑhēſiōe. Hugo ibidē li⁹ 2.
Quattuoz eni ſūt q̄ trahūt elatiōis cur ax
rū. amoz ōnandi. amoz ꝓpzie laudis. ꝓtē
pt⁹ ⁊ iobediētia. Note ꝺo ſūt: iactātia mē
tis ⁊ arrogātia. ꝺboſitaſ ⁊ leuitaſ. auriga
i hoc curru ē ſpūs ſupbie. amatoꝛes mū

UVA. BHSC. IyR_091

di sunt q ferūt in boc curru. ifrenes sunt
equi. volubiles rote. auriga puers⁹ z qui
portat ifirm⁹. Hugo ō claustro aie li° j°
ay Supbia ō āgelo diabolū fecit. z homi
ni mortē itulit. z pcessa btitudie vacuauit
oim malorū mr̄. scelez fons. vena negtie
az Ab āsueti su Cassio. sup p̄s. xvilj.
scriptūr in celū. supbi detjciūr i frā. vt per
mutatiōe vicaria vñ būl' leuat⁹ ē: ibi sup
b⁹ corruat. z vñ satanas elat⁹ cecidit: fide
lis bō sublcuat⁹ ascendat. Cassio.
sup illud p̄s. Suscipiens māsuetos do.
ba Familiare ē in boib⁹ extolli: quū bene
de se cognouerit estimari.
bc Supbia turri Cassio. i quadā ep°
euertit. liguā pfudit pstrauit golīā. suspē
dit aman. infecit nichanorē pemit antio
chū pharaōez submersit. z senacherib in
teremit. sedes ducū supborez destruxit de⁹
z radices gētiū superborez arefecit.
Innocēti⁹ ō vilitate pditionis humane.
bd Dis fere vitiosus diligit sibi sikem. so
l⁹ supb⁹ odit elatū. vñ inter supbos semp
sūtiurgia. Ibidem.
be Heu boim vñ iste fast⁹: ista supbia. cui⁹
erūnosa necessitas cui⁹ vitā laboriosa de
uoluit pēalitas. cui⁹ penalitatē penaliorem
morū pcludit necessitas: cui ēē mometuz
vita naufragiū mūd⁹ exiliū cui vita aut ab
est aut spōdet absentiā. morsaut istat aut
miak istātiā. Alan⁹ li° ō pclāctu nature
bf Nūqz i solido stetit supba felicitas z i
gētiū ipiorez magna fastigia obliuione fra
gilitatū būane collapsa sunt.
Seneca de sententijs oratorum.
Ubi auaritia. as. caritas. b. cōtēplatio
g. cor. f. cupiditas. b. curiositas. d. diuitie
c. d. doctrina. t. elemosina. ab. gratitudo.
b. bō. n. būilitas. iactātia. iuidia. a. laus. x
pauptas. i. ptās. d. platio. cd. pūptio. sa
piētia. o. t. ae.
a Upfluitas. Nihil tā necessariū
f qz cognoscē qd ei sit necessariuz
Ambros⁹ ius ad ꝛceleñ.
b Siplex vestimētū ōr qcqd necessarium
ē alicui fm qualitatē loci vl' tpis. duplex
ātqō exi necessitatē ē. nō ei duas dicit. vt
qs i locis scotie glatiali niue rigētib⁹ vni
ca tunica dēat eē ptēt⁹: sz quō i tunica ve
stimētū itelligam⁹. ne alio vestiti alio nos
futuroz timore fuem⁹. Hie. sup illō
mat. x. Neqz duas tunicas ꝛc̄.
Quicqd corpa nra defēdē pt z būane c
succurrē ibecillitati quos nudos nā pfu
dit: hec vna appellāda ē tunica. z qcqd i
pētib⁹ alimētis ē necessariū: hoc vni⁹ diei
vict⁹ appellat. Hie. 23. ep°. ad fabiolā
Ubi auaritia. ai. caro. l. cleric⁹. i. l. diui
tie. ac. ebetas. ornat⁹. pspitas. ab. sobrie
tas. studium d.
Uspitio. Sicut difficile aliquē a
f suspicat malū q bon⁹ ē: sic difficil
le aliquē suspicat bonū q ipe ma
lus est. Chriso. sup matthēū
Dis bō se estiat altez. fornicari⁹ nemi b
nē putat castū. cast⁹ de fornicario ñ facile
suspicat. supb⁹ neminē putat būilez. būl'
neminē putat eē supbū. sic q ñ ē ex deo sa
cerdos: neminē putat sacerdotē ex deo.
Facili⁹ vitia Chriso. sr̄ mat. xxj. c. c
vni⁹ cui⁹qz qz vtutes itēdim⁹ nec qd bōi qs
qz gesserit agscē: sz qd mali egerit pscruta
mur. Jsidor⁹ li°. z°. de sūmo bono
Fidelē si putaueris facies qdē. fallē oo d
cueit dū timēt falli. z illi⁹ peccati occasio
nē suspicādo feceit. Sen. epla. 2ª
Hoc bz oīs affect⁹. vt i qō ipe isanit: in e
tdē putet ceteros finē. Sen. i li° ō mor.
Ubi caritas. x. pfolatio. m. o. detractō
s. excusatio. h. fama. a. mulier. g. testimoni
um. g. tristitia. f.
t Aciturnitas. Quāplures vidi a
loquēdo pcēm icidisse. vix quēqz
tacēdo. Jōqz tacē nosse difficili⁹ ē qz loq
Scio loq plerosqz cū tacere nesciāt. Ra
rū ē tacere quēqz cū sibi loq nihil psit. sa
piēs ē g̃ q nouit tacē. Amb. li°. j. ō offi.
Silēdi patiētia oppoztunitas loquēdi b
z ptēpt⁹ diuitiaz sūt maxia fūdamta vtutū
Diu pfidera qd lo Amb. ibidē. c
quēdū sit. z adhuc tacēs puide. ne quid
dixisse peiteat. sapiēs vt loquat m'ta pri⁹
pfiderat. quid aut cui. quo loco vel ipe di
cat. Hie. in quadā epla

UVA. BHSC. IyR_091

d Ille scit recte dicere: quia ordiate nouit tacere. Greg. li⁹ xxx. moza.

e Plerūq; nimis taciti quū iuste aliqua patiūt: eo in acriorē dolorē pdeūt. vulnera quippe clausa plus cruciāt. qz quū putredo q̄ int⁹ feruet eijcit ad salutez dolor aptt. Gregorius in pastorali.

f Sci viri quū pdesse audiētib⁹ nequeūt etiam despici tacētes volūt.

g Quasi qdā Gg. i hol. quadam. nutrimētū vbi ē cēsura silētij. z rcē qñq; excrescētiā fmōis accipit: qui pri⁹ ordiate p hūilitatē tacet. Gg. sup ezech.

h Sicut itacta locutio in errorē ptrahit ita idiscretū silētiū eos qui erudiri potērāt i errorē reliquit. Gg. i pastorali

i Utinā recedēdo vel tacēdo ꝓpesceret quos rūdēdo ñ potuit. qz malitia ñ docet fmōib⁹ sz excitat. vñ malū boiem tacēdo meli⁹ q̄z rūdēdo vincere potes.

k Et loqui z Chrisо. sup mat. xxj. tacere pfectio ē. est ā vtri⁹q; ptis cā vborū tenuisse mēsurā. Aliquotiēs nimia taciturnitas stultitie ascribit. sicut z vbor⁹ nimietas ad furorē refert. fm illō sapiēs Est tacēs nō bñs sensū loqle z ē tacēs scl ens tps apti tpis. de qua re si nīl sniaz requiras arbitrij tā malo aliquis in tacēdo stult⁹ q̄z nimiū loquēdo iudicet insanus. Valerius eps in quodaz fmōe.

l Hec regalis pculdubio vt⁹ sceleri⁹ nec essaria sentire z tardi⁹ vba prūpe. nescit enī penitēda loqui: qui pferēda suo pri⁹ tardit exami. Cassio. li⁹. z. epl̄arum

m Natura ꝓptuz ē: vt oib⁹ artib⁹ hec sit scie p̄cipuior pōpa quo rariores.

n Pytagoras Sidoni⁹ li⁹ 2. epl̄az discipul⁹ aduenientib⁹: pri⁹ legit tacēdi patientiā q̄z loquēdi mōstrasse docēnā. z sic i cipientes quousq; iter disputantiū ꝓsenta neoz cathedras mutū sustituisse quenquiū: vt etiā celeriora quorūpiā ingenia ñ liceret ante laudari q̄z deberet agnosci. qz donec sciam nō cōbiberit: nō maior ē gl̄ia dixisse qđ noueris: q̄z siluisse qđ nescias. Sidonius li⁹ 20. 7. epl̄az.

o Pytagoras hāc i studijs suis ꝓsuetudinē seruasse legit: vt vsz ad septēniū iuxt numeꝝ septē liberaliū artiū null⁹ discipulos suos ꝓ bis q̄ ab ipo docebāt rōnē poscere auderet. sz fidem dare ꝓbis magīt: quousq; oia audiuisset. Scholares vo nīl aut nolūt aut nescīūt modū ꝓgruū iudicādo fuare z idcirco multos studētes paucos sapiētes inuenim⁹.
Hugo in didascalicon li⁹ 20. 3.

Solon cū alijs loquētib⁹ taceret: iterrogat⁹ vtꝝ pp iopiā vboꝝ an q̄ stult⁹ eēt taceret: rūdit. Neo stult⁹ tacere pōt. Cur igit sol⁹ liguā cohibes: qz inqt dixisse me aliqñ penituit tacuisse nunq̄z iuxta illud. Nā nulli tacuisse nocet. nocet eē locutū. Valeri⁹ maxim⁹ li⁹ 7. de me. dictis. p

Theocrit⁹ i cōuiuio tacēti rustico inqt: ex doctis hoc solū bēs. Valeri⁹ ibi. q

Socrates cleonā garrulū volētē discē sapie p̄cepta. duas mercedes ꝓposuit. vnā vt taceret. alterā vt loq disceret. r

Geneli⁹ lētul⁹ augur Valeri⁹ ibidē. diuitiaꝝ maximū exēplū nobis reliqt cū eēt auaritissim⁹: tāta illi inopia erat fmōis vt nūmos citi⁹ emittebat q̄z vba dicens a studijs se abductū. nihil in se tātū ꝓgestū eē q̄tū pdidisset. relicta eloquētia. s

Loq ignorabit q Valeri⁹ li⁹ 7. tacere nescit. Sapiēti expedit tacere ꝓ se q̄z loqui ꝓ se. Sen. de sentētijs oratoꝝ t

Xenocrates loquaci cuidā: audi inqt melius os vnū a natura aures duas accepimus. Seneca ibidez. u

Nihil eque pderit q̄z quiscere. z minimū cū alijs loqui z plurimū secū. x

In hoc incūbe: vt Sen. xvj. epl̄a libēti⁹ audias: q̄z loquaris qđ tacitū vel nemini dixeris. Auri⁹ frequēti⁹ q̄z lingua vtere. Quicqd dictur⁹ es: añq̄z alijs tibi dixeris. Seneca in li⁹ de moriб⁹ y

Taciturnitas stulto homi ꝓ sapia est: tacere qui nescit: nescit loqui. z

Seneca in prouerbijs.

Ubi loquacitas. fligio. ap. solitudo. t.

Empātia. Mun⁹ tēpātie ē in cobercēdis sedandisq; cupiditatib⁹. qb⁹ ꝓriam⁹ in ea q̄ nos auer t a

UVA. BHSC. IyR_091

tunt a legibus dei ⁊ a fructu bõitatis ei⁹ cui⁹ officiũ est ꝓtẽnẽ oẽs cozpozeas ille cebras laudẽqꝫ ppkarẽ.

Augustinus in libzo de mozibus eccl'ie.

b Vir tẽpat⁹ i reb⁹ hui⁹ vite bẽt regkam vtroqꝫ testamento ꝓfirmatã.vt eozꝫ nihil diligat nihil p se appetẽdũ putet.

c Jn tẽpantia maxie Aug.ibidem. bõesti cura decozis ꝓsideratio spectat ⁊ queritur. Ambzosius de officijs.

d Qui ei acceptis reb⁹ nõ extollik:q eas ad vsuz vane gkie nõ itozqt:q solus possi det qõ accipit:sz hoc idigentib⁹ mikicoz diter diuidit:scit abũdare.Qui acceptis alimẽtis nõ ad igurgitatiõez vẽtris vtik sed ad repatiõem vtutis: nec plus carni tribuit qꝫ necessitas petit scit satiari.Qui accepꝫ alimẽtꝫ ñ ad igurgitatiõez vẽtris vtik:sz ad repatiõem vtutis nec pl⁹ carni tribuit qꝫ necessitas petit:scit satiari.Qui alimẽtoꝝ iopiaz sine murmuratiõe tollerat nec p necessitate vict⁹agit aliqd vnde aia laqꝫ peccati icurrat scit esurire.quẽ ꝯ nec iabũdãtia supbia eleuat nec i necessitate cupiditas irritat.nouit abũdare.nouit penuriã pati. Bꝯ.bok.7.sup ezech.sup illõ.Scio abũdaẽ ⁊ penu.pa.

e Tẽpantia facit abstinẽtẽ pcũ:sobziũ: moderatũ:pudicũ:tacitũ ⁊ vecũduz. hec virt⁹ si i aio bitat:libidies frenat.affect⁹ tẽpat.desideria scã multiplicat.vitiosa castigat.oia itra nos ꝓfusa ozdiat.cogitatõnes ꝑuas remouet.scias iserit. ignẽ libi dinose voluptatis extiguit mẽtẽ placida trãqllitate ꝓpõit. ⁊ totã ab oi semp tẽpestate vitioꝝ defendit.

Prosper li⁹ de vita ptẽplatiua.

f Tẽperãtia voluptatib⁹ipat.alias odit atqꝫ abigit.aliaz disp̃sat ⁊ ad sanũ modũ dirigit.nec vnqꝫ ad illas ꝓpter ip̃as veit scit optimũ eẽ modũ cupitoꝝ.nõ qꝫtũ vel sz qꝫtũ debeat sumere. Sen.vitia epka

Vbi abstinẽtia.fortitudo.q. modestia ꝑspitas.am.an.sobzietas.studiũ.d.vt⁹.b

a Entatio. Just⁹ ex fide viuit.fides tua. iustitia tua. quia vtiqꝫ si credis caues.si ãt caues conaris ⁊ cõatũ tuũ nouit de⁹.⁊ volũtatez tuã ispicit.⁊ luctã cum carne ꝓsiderat.⁊ hortat vt pugnes.⁊ adiuuat vt vicas.⁊ certãtem spectat.⁊ defficiẽtẽ subleuat.⁊ vicentem cozonat. Augustinus super p̃s.xxxij⁹

Vita nr̃a in hac pegriatiõe nõ põt cẽ b sine peccato:sine tẽtatiõe.qz ꝓfect⁹ nr̃ p tẽtatiõem nr̃am fit.nec sibi qsqꝫ inotescit nisi tẽtatus.nec põt cozonari nisi vicerit nec põt vincẽ nisi certauerit.nec põt certare nisi inimicũ ⁊ tẽtatiões hũerit.

Tãdiu diabol⁹ Aug. sup p̃s.lx. c sopitũ ignez sine vllis flãmis occ'tat:do nec duas fack'as tũgens simul ãbas accẽdat.⁊ tandiu cessat seuitie sue tela supponere:donec sicut pit⁹ venatoz qõ occisurus laquei vick'is alliget.

Augustinus de singularitate clericoruz.

Tãtũ admittik diabol⁹ tẽtare qꝫtũ tibi d ꝓdest vt exercearis vt ꝓberis vt q te nesciebas a teipo iuẽtaris. Aug.sr̃ p̃s.lxj⁹

Duplicẽ actẽ ꝓducit mũdus⁹ ꝓtra milli e tes xp̃i.blãdik ei vt decipiat.kret vt frangat.ñ nos teneat voluptas ꝓpria.ñ nos kreat credulitas aliena ⁊ vict⁹ ẽ mũd⁹ ad vtrosqꝫ adit⁹occurrit xp̃s.⁊ ñ vicik xp̃ian⁹

Aug. in kmõe sci vincẽtij

Bon⁹ si fuerit q tibi p̃est nutritoz tuus f ẽ.mal⁹ si fuerit tẽtatoz tu⁹ ẽ ⁊ nutrimta li bẽter accipe ⁊ i tẽtatiõe approba te.

Aug.de verbis dñi kmõe.6.

Nulla mẽs est.nulla aia q̃ nõ recipiat g etiã malaꝫ mot⁹ agrestes cogitationũ.

Ambzosius in libzo de noe.

Tẽtamẽta tua si ad te respicias gran b dia sunt.si ad bellatozẽ fortissimũ ludus ⁊ vmbza certamis.Neo miles cũ vxoze pgit ad bellũ. Amb. in quadam epka.

Be⁹ ipe oim rectoz ac dñs cuz oi ãge i loꝝ militia certamen tuũ expectat.tibiqz ꝯ diabolũ dimicanti pat eknitatꝫ cozonã.

Bũ pu⁹ est bostis Amb. ibidẽ. k iterfice:vt negtia elidak i semie.

Praeceps anima dum Hie.i ep⁹ l ante non prcuidet ne in caute videat qõ concupiscat:ceca postea incipit desidera re qõ vidit. sanctus vir vt cogitationes

UVA. BHSC. IyR_091

caste desiderare potuisset: sedus cū ocꝭs pepigit ne pꝛi⁹ icaute respiceret qꝫ post modū iuit⁹ amaret.
Gregoꝛi⁹ libꝛo. xxj°. moꝛaliū tractāt illō. Pepigi fedus cum oculis meis.

m Ualde nāq; ē q; caꝛo deoꝛsum tꝛahit ⁊ semel spēs foꝛme coꝛdi p ocꝭos illiga ta vix magni luctamis luctu soluit. ne g̃ q; dā lubꝛica in cogitatiōe vsent: puidēduꝫ nobis est qꝫ ituꝛi nō debet qꝫ cōcupisci non licet. Gregoꝛius ibidem.

n Ad iudeā dñs p hieremiā dicit: quous qꝫ moꝛabūt in te cogitatiōes noxie. neqꝫ ei rep̄hēdit cur ueniūt: sꝫ cur moꝛāt. Jn bonis eni coꝛdib⁹ cogitatiōes illicite ue niūt. sꝫ tñ moꝛari phibent. qꝫ recti qꝫ ne captiuāda domū ꝓscitēt̄ie p̄beant: ab ipo coꝛdis lumie hostē fugāt. q ⁊ si qñ repen tinis suggestiōib⁹ vsqꝫ ad pmū vestibulū subrepit: ad cōsensus tñ tamā nō ptigit.

o Multos sua Gg. li°. xxvij°. moꝛ. pei⁹ felicitas strauit. mlt̄os diuturna pax victos ꝛddidit. eoqꝫ illos iopiatos hostes grau⁹ ptulit: quo lōgo qetis vsu negligē tes iuenit. Unde sci viri quū mlt̄a se pfi cere vtutuꝫ pspitate ꝓsideꝛāt: quodā sup ne dispensatiōis moderamie exerceri se ēt tētatiōib⁹ exultāt. qꝫ tāto robusti⁹ acce ptā vtutū gl̄iaꝫ custodiūt: q̄to tētationis ipulsu ꝓcussi ifirmitatem suam humilius agnoscūt. Gregoꝛi⁹ libꝛo. xj°. moꝛaliū.

p Plerūqꝫ q plus in ꝓtēplatiōe rapit ꝓtigit vt ap̄li⁹ in tentatiōe fatigetur. sicut qbusdā sepe ꝓtigere bñ pficientib⁹ solet quoꝫ mētem dū aut ꝓpūctio mētis afficit aut ꝓtēplatio sup semetip̄aꝫ rapit. statim ēt tētatio sequit: ne de his ad q̄ rapta est extollatur. Gregoꝛius homelia 2ª

q Hostis nr̄ q̄tomagis nos sibi rebel lare cōspicit: tāto ap̄li⁹ ex pugna ꝓtendit eos eni pulsare negligit quos qeto iure se possidē sentit. Gg. libꝛo. xxiiij. moꝛ.

r De tētatiōe icertū ē: vtrū pbet an tru cidet: ⁊ de donis nequaq; dep̄hēdit vtrū hic deꝛtos remunerāt an in via nutriant vt ad pr̄iaꝫ reducāt. Gg. in moꝛalib⁹.

s Si tētatiōi in coꝛde nasceti festine nō resistit eadeꝫ qua nutrit hoꝛa roboꝛat. ⁊ existēs foꝛis in opib⁹ vix p̄ualet. qꝫ ip̄aꝫ int⁹ mēbꝛoꝫ dñam mētē captiuā tenet.

Hūanū est in coꝛde Greg. i mo. t tētatiōem ppeti. demoiacū vero est in ten tatiōis certamie ⁊ in opatiōe supari.

Jbi iimic⁹ disci Gg. in pastoꝛali u plinā ponit vbi semitā mētis esse ꝓspicit qꝫ illic piculū deceptiōis inserit: vbi viā eē ꝓpique iuenerit cogitatiōis.

Hostis nr̄i malitia tan Gg. i mo. x ta arte se palliat: vt plerūqꝫ ante decepte mētis oculos culpas vtutes fingat vt ide qsq; quasi expectet p̄mia: vñ etna dignus est iuenire toꝛmēta. Greg. ibidē

Sicut sepe tētatio p oculos trahit: sic y nōnūq; ꝓcepta intrisec⁹ ꝓpellit sibi extri sec⁹ oculos deseruire. Gg. i mo.

Quis spūs q loquat ipa suggestio de z clarabit. Semp ei spūs carnalis mollia spūs mūdi vana spūs malitie semp ama ra loquit. Greg. in moꝛalib⁹.

Antiqu⁹ hostis ex ꝓpꝛio certamie dū ab se succūbere ꝓsideꝛat: ad alia tētationuꝫ bella restaurat. Jntuet humani generis vni⁹ cui⁹q; moꝛes cui vitio sint ꝓpiqui. ⁊ illa oppōit āte facte ad q̄ facili⁹ nouit icli nare mentē. Gg. libꝛo p̄mo moꝛaliuꝫ.

Fres si mō p̄ntes viderem⁹ adā in eo ac articulo positū: asc̄ēdētib⁹ cogitatiōibus in coꝛ ei⁹ ⁊ coaꝛtaꝛi iterp̄tē vꝛoꝛez ⁊ p̄ce ptū creatoꝛis: nōne clamarem⁹ aduersus eū dicentes: caue tibi miser: vide ne fece ris. seducta est mulier: non acqescas ei. vt qd g̃ quotiēs ap̄hēdit nos tentatio si milis: nō psuadem⁹ sil̄iter nobisip̄is. Ber. in sermone omniū sanctoꝛum.

Pōt inimic⁹ excitare tētatiōis motuꝫ ad sꝫ i te ē si voluēris dare seu negare ꝓsiliū.

Quotiēs gra Ber. fmōe. xxxix. ae uissima cernit iminē tētatio: ⁊ tribulatio vehemēs vrgē: iuoca custodem tuū. diꝛe ctoꝛem tuū. adiutoꝛez tuuꝫ in oppoꝛtuni tatib⁹ tuis: Jn tribulatiōe ei neqꝫ doꝛmi tat neqꝫ doꝛmit. ⁊ si qñ ad tp̄s dissimulat. Bernardus in sermōe de angelis.

Exiꝛe de carne est: in coꝛpe ꝓmoꝛante af

UVA. BHSC. IyR_091

vitia nr̃a cū fragili carne aculeis non sen
tire. Jo. cassian⁹ de institutiõe mona.

ag Jn p̃mis grauis ⁊ isufferibil' est ipet⁹
diaboli. q̃ si quis forti aĩo sustinuerit cuz
quũ fo venerit. iueniet diabolũ infirmiorez
q̃to eni p⁹ pcussus fuerit magis refrige
scit ⁊ deficit. Chriso. sup mat.

ab Nõ ipulit nõ tetigit. sed tm̃ dixit: mitte
te deorsũ vt intelligam⁹: q̃ q obedit diabo
lo: ipe se deponit. diabol⁹ eni suggerere
põt. cogere nõ põt.
Chriso. sup illõ mat. 4. Mitte te dorsũ

af Sicut caro si sale non aspgat. q̃uis sit
magna ⁊ p̃cipua corrũpit: itaz aĩa nisi tẽ
tatiõib⁹ assiduis saliat: ꝓtinuo resoluitur
⁊ relaxat. Origenes sr̃ libz numeroz

ak Nõ desinit antiqu⁹ hostis tẽtationũ la
qos vbiq̃ p̃tẽdere: vt quoquo mõ fidem
credẽtiũ valeat corrũpe. Nouit eni cui il
lecebras carnis igerat: cui vir⁹ iuidie ifũ
dat. cui icitamẽta luxurie apponat. nouit
quẽ meroze ꝓturbet. quez gaudio fallat.
quẽ metu oppmat. quẽ admiratione sedu
cat. oim discutit mores. oim vẽtilat cãs.
oim scrutat affect⁹ ⁊ ibi q̃rit cãs nocendi
vbi viderit quẽq̃ diligẽti⁹ occupari.

al Nulla fũt sine Leo papa i fmõe.
tẽtationũ expimẽtis opa vtuꝫ. nulla sine
pturbatiõib⁹ fides. nullũ sine hoste certa
mẽ. nulla sine ꝓgressiõe victoria.

am Fili accedẽs ad Leo fmõe. 35.
fuituꝰ dei: p̃para aĩam tuã ad tẽtatiõem
Vir sapia dei plen⁹ sciẽs studiuz religio
nis laborẽ hr̃e certamis cũ p̃uideret pu
gne piculũ añ amonuit pugnatuꝝ. ne for
sitan si ad ignorãtẽ tẽtator accederet im
peratũ citi⁹ vulneraret. Leo ibidẽ

an Sepe ãtiqu⁹ hostis postq̃ mẽti nr̃e tẽ
tationũ certamẽ influxerit: ab ipo suo cer
tamie ad ips recedit. nõ vt illate malitie
finẽ p̃beat sed vt corda q̃ per quietẽ secu
ra reddidit: repẽte redies facili⁹ iopina
te irrũpat. Beda sup lucã li⁹ j.

ao Ad magnã vtilitatẽ fidelitũ materia est
refuata certãtiũ vt nõ supbiat scitas. duz
pulsat ifirmitas.
Prosp vocatiõe gẽtium libro primo.

Diabol⁹ qũ decipe quẽq̃ tẽtat: pri⁹ na ep
turã vni⁹cui⁹q̃ itẽdit ⁊ ide se applicat vñ
aptũ hoiem ad peccãdũ aspicit. blãdis ⁊
lenib⁹ moribus sepe luxuriã aut vanãgliaz
ꝓponit. aspis vero mẽtib⁹ irã supbiã cuz
crudelitate. Hugo li⁹ 2.

Quattuor sũt cãe tẽtationum. ꝓma est aq
loci amenitas: vt ciuitates ⁊ opida: q̃ nõ
tm̃ ex situ loci amenitatẽ ꝛcipiũt. sz ex iha
bitãtiũ gr̃a. Scda vo cã est loc⁹ diuitiaꝝ.
vbi ei diuitie ibi piculũ. Ꝛcia vo cã ẽ p̃cto
sus ornat⁹ vt est equoꝝ cura pingulũt ve
stimẽtoꝝ exq̃site varietates. Quarta aũt
mulieꝝ spes. quaꝝ vox blãdis aurib⁹ ⁊ fa
cies ocul'. Hugo d clausiro aie li⁹ j.

Audiãt igit bec vt sibi caueãt illi q lo ar
culos portãt. q pecunias fuãt. q nũdinas
⁊ fora p necessitatib⁹ fratꝝ frequẽtãt. qui
secularib⁹ domos ⁊ curias plustrãt. deut
tẽt igit hui⁹mõi fratres solatiũ bersabee
biuiũ thamar thalamũ amon. deuitẽt pso
nas ifames hospitia suspecta. mun⁹ clam
dare ⁊ accipe pecuniã plurimã ꝓgregaẽ
ne in ipa laque⁹ lateat in quo cũ alio. s. iu
da peant. Hugo ibidem

Bellũ graue qr occultũ. qr cũ fortioẽ af
qr hostis. hostis isidie nõ videt. aduersa
ri⁹ nec labore deficit. nec victus aliqñ di
scedit. sz tanto atrotior redditur: q̃to eũ
p diuinã gr̃am debellari posse ꝓtigerit.
Cassiodorus sup p̃s. 51.
Tota die bellãs tribulauit me.

Fili accedens ad fuitutem dei sta ⁊c. at
Mundus aduersus dectores suos for
tius pugnat. ⁊ egredientes vite secularis
illecebras q̃uor ꝓgressus expectat. Nã
⁊ in exitu isr̃l de egypto pharao vehemẽ
ti⁹ excãdescit ⁊ satanas egredien̄ ab hoie
quẽ ab infantia tenuerat ipz graui⁹ i egres
su discrepit. Cõis cursus vite pñtis ẽ ten
tatiõib⁹ appbendi. nã ad virtutis exerci
tiũ hierosolimis ꝛlict⁹ ẽ belise⁹ vl iebusẽ
⁊ apl'o spũs satane dat⁹ ẽ: ne fuelatiõib⁹
extollat. Arenã pugne ãcipitis igressus
ẽ i qua ñ appbẽdes brauiũ nisi curras ñ
coronaberis nisi pugnes.
Petrus Ra. in quadã epla

UVA. BHSC. IyR_091

Ubi ãgelus.n.caro.l.u.cogitatio.a.b c.p.ꝓcupiſcẽtia.ꝓiugiũ.g.conſuetudo.ſ. ꝓuerſio.l.m.u.y.crux.d.deuotio.f.g.oia bol' bũilitas.t.ieiunĩ.m.regimẽ.g.ſecu ritas.e.g.fuitiũ.d.tribulatio.y.vitiũ.l.

a Emp'ſiue tpale. Inter tpalia t ⁊ eẽna hoc intereſt: q tpale plus diligit añq̃ hẽat. vileſcit ãt quuꝫ aduenerit.nõ eni ſatiãt aiam cui verax ⁊ certa ſedes eternitas.eẽnũ ãt ardẽti' dili git adeptũ q̃ deſideratũ.nulli eni deſide rãti ꝓcedit pl'de illo eſtimare q̃ ſe habꝫ vt ei vileſcat quũ min' iuenerit. ſꝫ ẽtum quiſq̃ veniẽs eſtimare potuerit pl'pueni ens inuentur' eſt.

Auguſtin'libro ꝑmo de doctrina xp̃iana

b Diſcernẽdũ ẽ qd p̃cedat eẽnitate qd tpe.quid electiõe.quid origine. eternita te ſicut de' oia:tpe ſicut floſ fructũ.electõ ne ſicut fruct' floẽ. origine ſicut ſon' cã tum. Aug.in quodã ſermone.

c Fallax in tpalib' bonis ſuauitaſ laboꝝ ⁊ ppetu' timoꝝ ⁊ piculoſa iocũditaſ. inuti um ſine puidẽtia ⁊ finis cum pnia.

d Nil lõgũ qõ finẽ bꝫ. Aug.ibidẽ eternitati ꝓparatũ oẽ tps bꝛeue eſt.

e Ne dicas Hie.ſr̃ hieremiã li'2. ꝑoꝛa tp̃a melioꝛa fuere q̃ nũc ſunt. vtu tes factũ dies bonos:vitia malos. Hie.ſup illud eccl'.xl. Nõ eſt dicere hoc nequa' illo.oia eni in tpe ſuo ꝓꝛobãtur

f Nemo vĩm pul eſtimet tẽpus qõ i ver bis conſumit ociosis. Volat verbum ir reuocabile volat tempus irremediabile nec aduertit inſipiens quid amittat licet fabulari dicunt donec boza ptereat. o do nec ptereat boza quã tibi ad agẽdã peni tẽtiã ad obtinẽdã veniaꝫ ad acquirẽdam gr̃am.ad pmerẽdã gr'iam miſeratio cõdi tozis idulgeat.donec tranſeat tps quo di uinã ppiciare debueras pietatẽ pperaẽ ad ãgelicã ſocietatẽ.ſuſpirare ad amiſſã hereditatẽ.excitare remiſſaꝫ volũtatẽ fle re cõmiſſam iniquitatẽ.

Ber.in ſermone ad ſcholares.

g Nil pciosius tpe ⁊ heu nil hodie eo vil' inuenit.trãſiuit dies saluꝰ ⁊ nemo re cogitat.nemo ſibi pire dicẽ ⁊ nũq̃ reditu rũ cauſat.ſꝫ ſicut capill' de capite ſic nec momẽtũ ꝓibit de tpe. Ber.ibidẽ.

Ipe quoq̃ ãn' tẽpoꝝ pr̃ quadrifaria b ſe diuerſitate ꝓponit. nec deſiõrĩũ capet ſi nouitaꝰ gr̃am non haberet.

Caſſiodoꝛus in quadã ep'la

Nihil hoꝝ tẽpoꝛaliũ ſtabile neq̃ ſoli i dũ eſt.noſtrũ cupim' tãq̃ aut ſemp futura aut ſemp bitura. Sen.69.ep'.

Fluũt oia ⁊ in aſſidua diminutiõe ſunt k coꝛpa nr̃a raptũ' fluminũ moꝛe:Quicqd vides currit cũ tpe.hõ fluida eſt materia ⁊ caduca ⁊ oibus obnoxia caſis.

Nemo ſe iudicat Sen.lxvij.ep'la l quicq̃ debere qui tps accepit quũ interi hoc vnũ eſt qõ ne grat' quidẽ põt reddẽ

Oia aliena ſũt tps Sen.ep'la.8.: m tm̃ nr̃m ẽ.quotidie õteꝛioꝝ poſteꝛioꝝ dies

Ubi amoꝛ.be. Sen.in ꝓuerbijs cupiditas.n.delitie.g. delectatio .a. gau diũ.b.ſollicitudo.c.vita.ab.

Eſtimoniũ. Tres teſtes vnũ a t ſũt.ſicut ioh'es dixit.aqua ſanguis ⁊ ſpũs.vnũ in miſterio nõ i natu ra.aqua igit teſtis eſt ſepulture. ſanguis võ teſtis eſt moꝛtis.ſpũs teſtis ẽ vite.Si qua ergo in aqua gr̃a nõ ex nã aque ſꝫ ex pñtia ſpũs eſt. Amb.de ſpũſcõ li'j.

Duob' aut trib' teſtib' ſtat oẽ verbũ. b ſꝫ ill' teſtib' q añ beſternũ aut nudi'terci' ñ faeſt iimici ne irati nocẽ cupiãt:ne leſi vlciſci ſe velit. Innoxenſus igit affect' te ſtiũ q̃rit:ita tñ vt accuſatoꝛ ꝓpri' i mediũ ꝓcedat. Ambꝛoſius ep'la.lxvj.

Teſtib' falſis ꝓnũctis tarde võitaſ repi c tur:q ſi ſepati fuerint examie iudiciſ cito maiſeſtãt.nã ſicut in vnitate pꝛauoꝝ grã dis eſt foꝛtitudo ita in ſepatõe maioꝝ ifir mitas. Iſidoꝛus.3.de ſũmo bono

Teſtis falſidic' trib'ẽ pſonis obnoxi' d ꝑmo deo quẽ plurãdo ꝓtenit. ꝓſequẽter iudici quem mentiendo fallit. poſtremo inocẽti.quez falſo teſtimonio ledit.

Nihil eſt pue Iſidoꝛus ibidez e ro teſte certius vtiq̃ quinquennij.nam ⁊ ad eos puenit vt itelligat ⁊ ad eos quib'

UVA. BHSC. IyR_091

fingere non valet. Isidorus ibidez

f Si qs ea q̄ vidt in primi sui delicto vl nō indicat vel in testimoniū vocatus non que va fūt dixerit: peccatū qd cōmisit ille q celat ipe suscipiet t pena cōmissi reuertur ad cōsciū. Origenes sup leuiticū

g Sepe enī p malis bonū testimonium dicim⁹ t de bonis mala dicim⁹ nescientes t necesse est vt verecūdiā incurrat q ignorās aliqd asseuerat. Sepe enī pbat icerta suspitio q̄ viro non cōuenit xpiano. Cassiodorus sup Beati imaculati.

b In ferēdo testimonio q̄tacūq; alicui sit auctoritas pp pximitātez affinitatis minor putāda est. Tullius

i Nullū putaueris esse locum sine teste Ubi societas p. Sen. i puerbijs

a Imor. Oñ timore pene non

t amore iustitie fit bonū: nōduz bñ fit bonū. nec fit in corde qd fieri videt in ope. qñ mallet homo non facere si posset impune. Aug. ꝯ pelagū li. 2°

b Quid timet hoiem hō in sinu dei positus: Tu de illi⁹ sinu noli cadere. quicqd ibi passus fueris ad salutē valebit nō ad pnitiē. Aug. de verbis oñi

c Timor pñs securitatē generat sempit nā. Time deū qui sup oēs est. t hoiem ñ formidabis. Aug. sup ps.

d Timor ōi corrigit. timor hoim differt actiōem. sz volūtatē non aufert. sz auidores reddit ad crimē qd aliqñ suspendit a crimine. Hieronim⁹ sup mattheum

e Qui timet deū nihil negligit timē deū est: nulla que faciēda sūt bona ptērire.

f In via dei a timore Gg. li°. j. moza. incipit: vt ad fortitudinē veniat: naz sicut i via scli audacia fortitudinē ita i via ōi audacia debilitatē parit. Et sic i via seculi timor debilitatez. ita in via dei timor fortitudinē gignit. Gg. ibidē li°. 5.

g Quū qs timoē adhuc bona agit a malo penit⁹ nō ceſſit. qz eo ipo peccat quo peccare vellet si in vlte potuisset.

b Nullū gen⁹ mor Gg. ibidē li°. j. tis bono t recte viuēti metuēdū est.

i Si adhuc a pua actiōe Gregor⁹ formidata pena pbibet pfecto formidāti aim nulla spūs libtas tenet: nā t si penā nō metueret culpā pculdubio ppetraret

Ignorat itaq; Gg. in pastorali k
gram libertatis quē ligat seruit⁹ timoris

Quū ex peccato pñs Gg. ibidē. l
pena metuit t ānexa dei facies nō amat timor ex timore est nō ex hūilitate.
Gg. sup illō iob. 3. Quare nō i vulua tē.

Noueris te vt deū timeas. noueris ipz m
vt ipm diligas. in vno initiare ad sapiam in altero cōsūmaris. qz initiū salutis timor dñi. t plenitudo legis est caritas. quēad moduz ex notitia tui venit in te timor dei atq; ex dei notitia dei itidem amor: sic eꝝ rio de ignorātia tui supbia ac de dei ignorātia venit ōspatio. Ber. sr cāt. ser. 37

Deū time t mādata ei⁹ obserua. hoc ē n
ois homo. g̃ si hoc est ois hō. absq; hoc nihil est homo. Ber. ibidē ser. xx.

Fugit ouis tremebūda veniente lupo. o
abscōdit se colūba tremēs accipitre viso de cauerna mus exire nō audet esurientes ābiente gatto. t tu vidēs surem currebas cum eo. Ber. in epla ad fulconē.

Facile deuiat a iustitia qui i causis nō p
deū sed hoies ptimescit. hic timor peccādi facultatē differre pōt. volūtatē auferre ñ pt. solus est dei timor. q mētes corrigit fugat crimina. inocētiā fezuat t ois boni tribuit facultatem.
Chrisostom⁹ in sermōe de ioħe baptista.

Principiū nre salutis sapieq; fm scri q
pturas timor dñi est. de timore dñi nascit ppūctio salutaris. de ppūctiōe cordis p cedit abrenūtiatio adest nuditas t ptemptus oim facultatū. de nuditate hūilitas pcreat. de hūilitate mortificatio voluptatū generat. de voluptatuz mortificatione extirpant atq; marcescunt vniuersa vitia de vitioꝝ expulsiōe virtutes fructificant atq; succrescunt. de virtutū pullulatione puritas cordis acquirit. per cordis puritatez aplice caritatis pfectio possidet.
Vetus est bti antonij sñia.
Io. cassian⁹ de istitutiōe mōachoꝝ. li°. 4.

Si amor dei te tenere non pōt: saltem r

UVA. BHSC. IyR_091

teneat ⁊ freat timor iudicis met⁹ gehēne laqi mortis. dolores inferi ignis vrens vermis corrodēs sulphur fetēs. flamma tartarea ⁊ oia mala. Hugo li⁹ 3. de aia

f Breuis ⁊ plēa ꝓmonitio qua dño amabili de timore fuit. Nā sicut remissa securitas culpas admittit ita timor desidera bilis delicta semp excludit. Cassio. sup ps. Seruite dño in timore.

t Huān⁹ tior diffidētiā tribuit. diuin⁹ aūt spei firmamēta ꝓcedit. Cassio. sr ps. 24. Firmamentū est dñs ti. ⁊c.

u Qui deū bñ timet ⁊ amat. q bñ amat ⁊ timet res ille i celesti duotiōe sociate sūt

x Quū audis ꝙ dñs Idē sup ps. 32 tu⁹ dulcis est: attēde quid diligas. quum audis ꝙ rect⁹: attēde quid timeas. vt amore ⁊ timore dei excitat⁹ legē ei⁹ custodias Cassio. sup illud ps. Dulcis ⁊ rect⁹ do.

y Desines timere si spare desieris. spēmet⁹ seqr. nec minor ista sic ire. Pēdētis ai est. vtrūq futuri expectatiōe sollicituz maxia āt vtriusq cā est. ꝙ nō ad pātia aptamur sz cogitatiōes in lōgiora pmittim⁹ Itaq puidētia maxim⁹ bonū ꝓditionis hūane in malū versa est. Fere picula que vidēt fugiūt: quū effugere secure sunt.

z Nos ⁊ vēturo Sen. xiij. epla. torqmur ⁊ pterito. multa bona nra nobis nocēt timoris tormētū memoria reducit puidētia ātcipat. nemo tñ pātib⁹ miser ē

ab Plura sūt q nos terrēt Sen. ibi. q̄ pmūt ⁊ sepi⁹ opinioni laboram⁹ q̄ re. Cito accedim⁹ opinioni ⁊ sic vertim⁹ terga. quēadmodū aliquos pulvis mot⁹ fuga pecor exuit castris aut quos aliqua fabula sine auctore ꝓterruit. nescio quō vana pturbāt. vera eni modū suū hūt. verisile est aliqd futur⁹ mali nō statim ver⁹ est: q̄ multa inexpectata venerūt. q̄ multa expectata nūq̄ ꝓparuerūt. Sen. ibidem

ac Nulli tā pnitiosi tā irreuocabiles sicut lipharici metus sunt. ceteri eni sine rōne bi sine mēte sūt. spem ac metū examina. ⁊ quotiēs icerta erūt. oia tibi faue. Bicet aliquis fortasse nō veniet qō times. Tu dic: qd si veniet: videbim⁹ vtr⁹ vincat. fortasse ꝑ me veīt. ⁊ mors ista vitā hōestabit

Quid eni pdest mala Sen. ibidē ad accrescere⁊ pñs tēpus futuri metu pdē Stultū ē q̄ q̄ sit futur⁹ miser eē tā miser Quicqd vereris ne eueniat: euētuz vtiq ꝑpone ⁊ qōcūq est illud malū: totuz ipe metire. ac timorē tuū taxa. Intelliges aut nō magnū aut nō lōgū eē qō metuis.

Numeraē eos noli Sen. 24. epa ae qui tibi metū facīūt. spūm tibi tā vn⁹ eripi et q̄ vn⁹ dedit. Sen. 29. epla

Stultitia est timore mortis mori. Ve af nit qui occidat. expecta qd occupet. Cur suscipis aliene crudelitatis ꝓcuratiōem. Utr inuides carnifici tuo an pcis.

Quēadmodum Sen. lxxj. epla. ag aues ianis funde son⁹ fritat: ita nos non ad ictū tm excitamur: sz ad strepitū. inter suspecta male viuit. Infirm⁹ aim⁹ anteq̄ malis oꝑmat q̄rit. psumit illa ⁊ añ tps cadit. Quid āt demēti⁹ q̄ angi futuris nec se tormēto reseruare sz accersire sibi miserias ⁊ additiōem quas differre oportunū ē. si discutere nō possit: cito neminē futuro debere torq̄ri. Sen. 75. epa

Nemo tā timid⁹ est: vt malit semp pen ab dere q̄ semel cadere. Sen. 22. epla

Quid nimis volunt miseri: hoc facile ai credunt. imo qō metuūt nimis nūq̄ amoueri nec tolli putāt. Sen. in epla.

Quēadmoduz pnitiosior est hostis fu ak gientib⁹ sic oē fortuitū icōmodū magis instat timēti ⁊ auerso. Sen. 79. epla.

Qui insidias timet in nullis icidet: nec al cito perit ruina q ruinā timet. ⁊ caret periculo q̄ etiā tut⁹ cauet. Semp eni metuēdo sapiēs vitat malū. Nā inimicum q̄uis būilē docti est metuere iuxta illō. pua nec cat morsu spatiosum vipera taur. A cane ñ magno sepe tenet aper. Causa pusilla nocet. sapiens nocētia vitat.

Idē de sentētijs oratoꝝ

Multos i sūma picula misit vēturi ti am mor ipe mali. Fortissim⁹ ille est q pmptus metuēda pati. Plura eni sūt que nos terret q̄ q̄ pmūt. Sepi⁹ opinioē āpli⁹ q̄ re laboramus. Ibidem.

UVA. BHSC. IyR_091

an Que demētia est fugere: cū retro ire ñ possis. Quotidie dānat q semp tiet. Res va est: q̄ qui a multis timet multos timet. Per' est regib' q̄z fortib' reuera. qz isti singulos illi vniuersos timēt.

ao Stultū est timē Sen. in puerbijs qđ vitari nō pt. Tutissima res est nil timē pter deū. Timidū nō facit aim nisi repre hēsibilis vite cōscia mala. Sen. ibidē

ap Timor sicut modestie cognat' ē: ita militaris est sapiēti: qz mētē ꝓponit. t būt liat. Tulli' i tusculanis q̄stiōibus.

Ubi auaritia. ad. ae. af. ꝓfidētia. b. cō sideratio. p. ꝓsolatio. l. m. n. correctio. s. cupiditas. ac. dānū. d. fortitudo. i. gra. o. intētio. g. magnimitas. g. morf. c. o. c. z. d c. ptās. k. m. x. y. spes. t. tribulatio. r. t. vo luptas. f.

a Tribulatio. Intelligat homo

t medicū eē deū. t tribulatiōez me dicamētū eē ad salutē. nō penam ad dānatiōem submedicamēto posit' vre ris secaris clamas nō audit medicus ad volūtatē. sz audit ad sanitatez.

b In fornace ardet Au. sup ps. xxj palea t purgat aur. Illa in cinerē vtitur t illud fortib' exurit. fornax mūd'. aur iusti. ignis tribulatio. artifex de'. Qđ vult ergo artifex facio. vbi pōit me artifex tol lero. Jubeor ego tolleraē: nouit ille pur gare. Ardeat licet palea ad icēdēdū me t quasi ꝓsumēdū me illa quasi in cinerez vtit: ego fortib' careā. Au. sup ps. lx.

c Null' fu' xpi sine tribulatiōe est. Si putas te nō hre psecutiōes nōdū cepisti eē xpian'. Aug. in quodā fmōe.

d Si pmissa pris bñ agnouisti: nō time as flagellari sed exheredari.

e Flagellū iteri' t Aug. sup ps. exteri' glificat creatorē. ꝓpellit nolētem erudit ignorātem. custodit virtutē. ptegit ifirmātē. excitat torpētē. būtiat supbiētē purgat penitētē. coronat inocētem. initi at ad mortē semp viuētē. Aug. ibidē

f Qđ te dñs pmisit pati: flagellū corrigē tis est. nō pena dānātis. Ad hereditatez semptnā erudimur: t flagellari dedigna mur. Augustinus super Iohānez

Sicut sub eodem igne auruz rutilat t palea fumat: t sub eadē fbula stipule cō minuūt t frumēta purgāt t vno motu exa gitat fenū: t suauiter fragrat vnguētū: ita vna tribulatio irruēs bonos ꝓbat purgat t eligit: malos reprobat exmiat t adni hilat. Aug. super ps. g

Nō facile iueniūt i aduersitate pfidia b que nō fuerūt in pace q̄sita. Aug. i epa.

Quāto in hoc sclo psecutiōib' paupta t te inimicorz potētia vel morboz crudeli tate fuerim' afflicti: tāto post resurrectio nē in futuro maiora pmia ꝓsequemur.

Hie. in epla ad ciprianū.

Plerūq̄z post q̄z in hoc mūdo non pos k sum' obtinere qđ volum': post q̄z in terre nis desiderijs de ipossibilitate lassamur tūc mētē ad deū reducim'. tūc placere ici pit qđ displicebat. t q̄ nob amara fuerāt pcepta repēte dulcescūt in meōria t pec catrix aia q̄ adultera conata eē nō potuit decernit eē fideliter ꝓiūx. Qui ergo hui' mūdi aduersitatib' fracti ad dei amorem redeūt: atq̄z a pūtis vite desiderijs corri gūt. qd isti fratres carissimi nisi vt intrēt ꝓpellūt. Greg. in homl. Homo qdā fecit cenam magnā.

Tāto spes in deo solidior surgit: q̄to l ꝑ illo quisq̄z grauiora ptulerit. qz nequa q̄z retributiōis gaudiū de eternitate col ligit. qđ nō hic prius pia tribulatione se minatur. Greg. lib. x. mo.

Dipotens electorz suoz aduersarios m tpaliter pmittit excrescere vt p malorz se uitiā purget vita bonorz. Nunq̄z quippe dñs aduersarios bonis pmittet nisi iq̄tū ꝑdesse viderit. Nā dū iniusti seuiūt. iusti purgāt. t vtilitati inocētū militat vita ꝑ uoz. dū hāc t pmēdo būtiat t būtiādo semp ad meli' formar. qz mala reproborz bonos dū cruciāt purgāt. Utilitati iusto rū militat etiā ptās pranorz.

Nulla aduersitas Gg. xx. lib. mo. n deiecit quez pspitas nulla corrūpit. Qui eni veritati inheret: vanitati nullo mō suc cūbit. qz dū forti pede cogitatiōis intus i

UVA. BHSC. IyR_091

tētionē fixerit: oē qđ foris mutabilit agi
tur ad artē mētis mime ptigit. Gg. ibi.
o Carnē i nocte ē letitia i tribulatiōe.
p Aurē cozdis Gg. xxvj. moralitū.
tribulatio apit. quā sepe pspitas hui⁹ mū
di claudit. Gregozius ibidem.
q Quisqs aduersitate ⁊ tribulatiōe frā
git: a quo fcūs ē mime ptēplat. nam q qđ
nō erat fecit: fcūm sine gubernatiōe non
defit. ⁊ q bēigne boiez pdidit: nequaq̄ i
iuste cruciari permittit. nec sinit neglecte
pire qđ ē: q hoc ēt qđ non fuit creauit vt
esset. Gregozius libz. xxvj. moralitū.
r Tāto qsq̄ aduersitate min⁹ vicit q̄to
ptra illā pscīedo pat⁹ iuēit.
s Quisqs in Gg. li. x xxj. moralitz.
solo desiderio eternitatis figit: pspitate at
tollit: nec aduersitate cassat dū nihil bēt
in mūdo qđ appetat. nihil ē qđ de mūdo
ptimescat. Greg. libz. x. moralium.
t Si iniqu⁹ qsq̄ in hac vita pmittit pzo
spari necesse ē vt elect⁹ dei debeat sub fla
gelli freno retineri. Gg. li. xv. moralitū.
u Nō exīret exīt⁹ numer⁹ hoim. quē nō
deuastat iteri⁹ turba vitioz. In hac vita
q nulla pspa appetit: nulla aduersa perti
mescit. Gregoz⁹ libz. xxij. moralitū.
x Electis suis ad se pgētib⁹ dns huius
mūdi inī aspū facit. ne dū qsq̄ vite pūtis
rege quasi vie amēitate pascit: magis eū
diu pgē q̄ citi⁹ puēire ōleget. ne dū oble
ctetur i via: obliuiscat qđ desiderabat in
patria Gregozius libz. 23. moralitz.
y Nēo q̄tū pfecerit nisi inī aduersa co
gnoscit. qz vn⁹ qsq̄ supni doni gr̄az in trā
q̄llitate qetis pcipit. sz q̄tuz pceperit in
aduersitate pturbatiōis ostēdit.
z Scōz mētes eternitat⁹ Gg. ibidē.
pmia pstolātes vires ex aduersitatib⁹ su
mūt. qz crescēte pugna gl'iosiozē sibi nō
ābigūt manere victoziā. Electoz deside
ria dum pmunt aduersitate pficiūt. sicut
ignis flatu pmit vt crescat. ⁊ vnde quasi
extigui cernit ide robozat.
ab Aduersitas q Gg. xxvj. moralitū.
bonis votis aut viris obiicit: pbatio vir
tutis ē nō idictū repzobatiōis. Quis enī
nesciat q̄z pspū fuit: q⁹ beat⁹ paul⁹ apl'us
pdicatur⁹ ad italiā veniebat: ⁊ tñ venies
naufragiū ptulit. sz tñ nauis cozdis in ma
ris fluctib⁹ integra stetit?
Gg. ibidē. ⁊ pōit. vij. q. j⁹. Aduersitas
Quuz recognosco iob in sterquilinio ac
iobez esurientez in eremo: petrū extēsum
in patibulo: iacobū ꝺcollatū ab herodis
gladio: cogito qualit de⁹ in futuro crucia
bit quos reprobat q ita dure affligit quos
amat. Gregozius in quadaz homelia.
Afflicti frena pdim⁹. sz afflictiōez būi ad
liter sustinentes celestia multiplicamus.
Tanto maioz fidu Gg. li. 2. moz. ac
tia mētē robozat: q̄to hāc foztioz p vīta
te angustat afflictio. Grego li. x⁹. moz.
Vir⁹ igt p qetē se exercuit. s. i iob. sz af
virtutis opimo cōmota p flagella fragra
uit. sicut iquit aromata fragrātiā suā non
nisi quū īcēdūt expādūt ita sci viri oē qđ
vtutib⁹ redolet i tribulatiōib⁹ inotescūt.
Mala lazari Gg. pmo moralitū ag
purgauit ignis iopie. ⁊ bōa diuitis remu
nerauit felicitas trāseūtis vite. illū paup
tas afflixit ⁊ tozsit. istū abūdātia īmuvera
uit ⁊ repulit. Gregozius homelia. xl.
Trib⁹ modis nos pditoz itrogaē psue ab
uit. quū aut flagelli districtiōe nos pcutit
⁊ q̄sta nobis isit vl' desit patiētia ostendit
aut q̄ nolum⁹ nobis pcepit. ⁊ nīam nobis
obediētiā patefacit. aut aliqua nobis oc
cl'ta apit ⁊ aliqua absc̄ōdit. ⁊ mēsurā no
bis nīe hūilitat⁹ ostēdit ⁊ inotescit.
Quō stelle i nocte Gg. i mo. ai
lucent in die latent. sic ēa virtus que sepe
in pspēris nō apparet in aduersis emiet
illud sane cautele est: hoc necessitatis.
Bernardus sup cantica
Frēs in hoc mūdo quasi in cāpo certa ak
mis positi sum⁹. ⁊ q hic dolozes aut pla
gas aut tribulationes nō suscepit: in futu
ro igl'iosi⁹ appebit. Ber. i quodā ſmōe
Si quis viam laboziosam estimat sue al
desidie est accusatio. Si enī miaces nau
tis pelagi fluct⁹: si tēpestates atz hiemes
agricolis: si vulnera cedesq̄ militibus: si
grauissimi ict⁹ plageq̄ pugilib⁹ leues vi

UVA. BHSC. IyR_091

dēk᷑ tollerabiles sunt ꝑ ꝑ ſpez tēporali
um ac peūtiū ꝓmodoꝝ:mk᷑tomagis quuz
celū ꝑparak᷑ ī ꝑmto nihil ex ꝑntib᷒ aſpi
tatib᷒ debet ſentiri.maxie laborez mitti
gat ī bēignū finē veire ꝑmiſſuz.nec aſpi
cias ꝙ via ē aſpa: ſz quo ducit. nec aliā q̄
lata ē ſz vbi deſinit. Chriſo. ſup mat.

am Ne indignemini ſi mali in hoc mūdo
floreāt.ꝛ vos patimini.qz non eſt xp̄iane
religionis in mundo exaltari ſz deprimi
mali nichil hñt in celo.vos nihil in mun
do.ſz ſpe illi᷒ bonī ad qō tenditis qcqd
in via ꝓtigerit gaudere debetis.

Beda ꝛ eſt gloſa ſup illud ia
cobi.Omne gaudiū exi.ffes.

an Ideo forſitan temporalit᷑ te punit:vt
eīne mortis ardorez pena redimat tēpo
ralis.ī edificatiōe enī tēporali oēs lapi
des pri᷒ malleis tōdebāt᷑:ne in illoꝝ po
ſitiōe ſon᷒ mallei audiret᷑.nec in horreo
dñi reponit᷑ granū.donec flagellis aut tri
turātium pedibus ſit excuſſum:ſic ꝛ viui
lapides q̄ ponēdi ſunt in illa celeſti hie
ruſalez q̄ edificat᷑ vt ciuitas varijs ifortu
nioꝝ ꝓcuſſiōib᷒ poſtūk᷑ pri᷒ q̄ in edificio
celeſtis hierarchi collocēt᷑.

Petrus. Rauennenſis in quadam epla.

ao Nam hec oia fortaſſe opat᷑ dñs:vt det
nobis vexatio itellectū.triturat᷑ granū vt
reponat᷑ in horreo.quadrat᷑ lapis vt ſine
ſonitu mallei in edificio templi collocet᷑
Mouet᷑ turbo vt helias rapiat᷑ in celuz
Maximū eſt remediū infirmis hois:ſi in
hac area mūdi varijs paſſionū flagellis
triturem᷑ exti᷑. Idē in quadam epla.

ap Dis cordis aut corporis afflictio ci
tra meritū ꝛ fructū ſalutis ē ſine patiētie
ꝓdimento. Idem in quadam epla.

aq Afflictio eſt qñ ꝑ hīs q̄ non valet qs p
inſipientiam vrit᷑. Hugo.

ar Q̄ ꝑta mortales āgit ārietas.affligit
cura. ſollicitudo moleſtat.dolor affligit
ꝓturbat triſtitia.ꝓtriſtat turbatio.paup ꝛ
diues.fu᷑ ꝛ dñs.deniq̄ bon᷑ ꝛ mal᷑.oēs
mūdanis cruciatib᷒ afflīgūt᷑:ꝛ mūdanis
afflictiōibus cruciāt᷑.expto crede magro
Si ip᷑ iqt furo:ve mihi ē.ꝛ ſi iuſt᷑ ñ leua
bo caput. Innocēti᷑ō vilitate ꝓdi.hu.

Parua tolleram᷑ ſi recordōmur qd bi as
berit ad patibulū q̄ nos iuitat ad celum.

Nihil eripit Caſſiodor᷑ ſup ꝑſ. at
fortuna niſi qō dedit.vtutē nō dedit.ideo
nō detrahit.itaq̄ ſapiēſ nihil pdit.ī vni᷑
poſſeſſione vtutis ē.ex qua depelli nūq̄
poteſt. Seneca in quadam epiſtola.

Ubi adiutoriū.f.i.cōpaſſio.m.fīos.ſ. au
fortitudo.ʒ.gaudiū.m.būt.itas.n. ifirmi
tas.b.iuſtitia.q.mūd᷑.b.patiētia.d.k. ac
pena.b.l.t.penitētia.b.pfect᷑.a.ꝑſpitas
ſollicitudo.a.vitas.q.vita.n.o.q.

Trinitas. Ubi querit᷑ vnitas q
t trinitatis patris ꝛ filij ꝛ ſpūſci.
nec piculoſius alicubi errat᷑.nec
laborioſius aliqd querit᷑. nec fructuoſi᷑
aliquid iuenit᷑. Nō pigebit me ſicubi be
ſito querere. nec pudebit ſicubi erro di
ſcere. Quiſqs ergo hoc audit vel legit.
vbi piter certus eſt pgat mecum. vbi pit
heſitat q̄rat mecū.vbi errorē ſuuz cogno
ſcit:redeat ad me.vbi meum reuocet me.
Ita igredtamur ſimul caritatis viam.ten
dentes ad euz de quo ſcriptū eſt:querite
faciem eius ſemp. Au.li᷒ j. de trinitate

Qui boc.i. tritatis miſterīū:vl᷑ ex pte b
vel ꝑs ſpeculuz ꝛ in enigmate videt:gau
deat cognoſcēs deū ꝛ gr̄aſ agat.q vo nō
videt tēdat p pietatē ad vidēdū non p ce
citatē ad calūniādū.qm̄ vn᷑ ē deus.ſz tū
trinitaſ. Auguſtin᷑ libro.vj de tritate.

In ſumma tritate tātū ē vna q̄tū tres c
ſimul ſunt.ꝛ nec pluſ aliqd ſūt due q̄ vna
res.ꝛ in ſe infinita ſūt:ita ꝛ ſingula ſunt in
ſingulis.ꝛ etiā oia in ſingul᷑ ꝛ ſingula in
oibus ꝛ oia in oibus ꝛ vnuz oia.

Uidem᷑ ſolē in celo Aug.ibidē d
curētē fulgētem calētez.Similiter ignis
tria hēt hoc ē motum lucē ꝛ feruorē. Bi
uide ergo ſi pores arrianē ſolez vel ignē
ꝛ tunc demū diuide trinitatem.

Auguſtinus de verbis dñi.

Apte tūc videbim᷑ quō ꝛ vnū diuiſibi e
liter tria ſunt.ꝛ idiuiſibiliter tria vnum.

O beata veritas ca Sg̃.xxx.mo. f
ritas eternitas ꝛ beatiſſima tnitas:ad te

UVA. BHSC. IyR_091

miserabilit̃ suspirat.qm̃ a te ifelicit̃ exultat.discedẽs a te q̃tis se iterserit errori
bus doloꝛib⁹ timoꝛib⁹.Heu me qualẽ ꝓ te ꝓmutauim⁹ trinitatẽ.Ratio sepissime in iudicijs fallit.ꝛ voluntas quadruplici pturbatiõe tactat.ꝛ memoꝛia multiplici obliuione ꝓfundit.Triplici huic vnitati nobilis creatura subiecta ẽ.coꝛ meũ conturbatuꝫ ẽ.ꝛ ide doloꝛ.dereliqt me vtus mea.ꝛ ide pauoꝛ.ꝛ lumen oculoꝝ meoꝝ nõ ẽ mecũ.ꝛ ide erroꝛ.Heu q̃ dissimilez trinitatẽ.o aie mee trinitas exulãs offendisti.Verũtñ o aia mea spera in deo.qm̃ adhuc confiteboꝛ illi. quum. videlicet a rõne erroꝛ a volũtate doloꝛ atq; a memoria timoꝛ ois recesserit.ꝛ successerit illa quã spam⁹ mira sereitas.plena suauitas etna securitas.Primũ faciet veritas de⁹ fm caritas de⁹.ttiũ summa potestas de⁹.

Bernardus super cantica sermone.xj.

g Est trinitas a qua bõ cecidit.s.pr̃ ꝛ filius ꝛ spũsscũs. ꝛ est trinitas q̃ cecidit.s. memoria itelligẽtia ꝛ volũtas.ꝛ est trinitas in quã bõ mirabilit̃ cecidit.s.in potẽtia.ignoraãtia ꝛ ꝓcupiscẽtia.Mã mẽoria cecidit in cogitatiões affectuosas onerosas ꝛ ociosas.Intelligẽtia cecidit in ignorãtiã veri ꝛ falsi boni ꝛ mali.ꝓmodi ꝛ incõmodi.Volũtas cecidit in ꝓcupiscẽtiã carnis ꝛ ꝓcupiscẽtiã oculoꝝ ꝛ supbiã vite.ꝛ ẽ trinitas p quã ista resurget.s.spes fides caritas.fides articꝺoꝝ p̃ceptoꝝ ꝛ sacramentoꝝ.spes venie gr̃e ꝛ gl̃ie.caritas coꝛde puro ꝓsciẽtia bona ꝛ fide non ficta. Bernarꝺus in ſmõe de trinitate.

b Inqrere ò trinitate puersa curiositas est.ꝛ credere ꝛ tenere sicut sancta ecclesia tenet fides ꝛ securitas est.videre aũt eã sicuti ẽ pfecta ꝛ summa felicitas est.

i Sũmũ ꝑpriũ Bernarꝺus ibidẽ. diuitatis ẽ verbũ.qò tẽpoze nõ mutat.sz semp adest.ꝛ ibi aliud sacramẽtũ qò vna sillaba trib⁹ lr̃is continet.vt sancta trinitas in celis vn⁹ deus esse doce.

Cassiodorus super p̃s.xlix⁹

a t Ristitia. Memoria quasi vẽter ẽ ai.letitia vero atq; tristitia quasi cibus dulcis ꝛ amarus.

Nulla res ita Au.i li⁹ ꝓfessionũ. b iebriat:vt ai pturbatio.i.tristitia q̃ ducit hoiem ad moꝛtez.hec abominãda ebrietas est. Hieronimus sup iobem

Vis nũq̃ esse tristis:bene viue.bona c vita sp gaudiũ hz. Hugo li⁹.z.de aia

Tristitiã si potes non admiseris:sed d nõ oib⁹ ñ oñderis. Sen.li⁹ de moꝛib⁹

Nũq̃ tristis sis si tibi ipi icõmodo vi e xeris. Seneca ibidem

Ad tristẽ ptẽ strẽnua suspitio. Ibi. f

Socrates vtutẽ sic coluit:vt nũq̃ vul g tum eius letitie blanda vanitas hilaret: nec tristitia vlla contraheret.

Seneca de sententijs oꝛatoꝛum.

Ubi cõpassio.n.ꝓscia.k.ꝓsolatio.a.b f.gaudiũ.f.i.q.misericoꝛdia.r.senectus.u

Tumultus vbi solitudo.

Enia. Debet ecclesia catholi a v ca coꝛrectis ꝛ firmatis filijs libẽter ignoscẽ.cũ ipi petro ꝓsonam ei⁹ gestãti ꝛ cũ in mari turbasset:ꝛ cũ deũ carnalit̃ a passiõe fuocasz: ꝛ cũ aurẽ fuit gladio p̃cidisset:ꝛ cuz ipm dñm ẽt negasset.ꝛ cũ in simꝛatiõez postea supstitiosaz lapsus esset:videam⁹ veniã eẽ ꝓcessaz eũ q̃ coꝛrectũ atq; firmatũ vsq; ad dominice passiõis gloziã pueniſſe.

Augustinus de agone xp̃iano.

Nullus ò̃bite grauioꝛis pene accipit b veniã nisi qualẽcũq; ꝛ si longe minoꝛem q̃ debeat soluerit penam.

Augustinus de vita clericoꝛum libꝛo.x.

Audistis foꝛmã:si septuagies septies c xp̃s peccata tibi donauit:si hucusq; ignouit.ꝛ vltra negauit: pone ꝛ tu limitẽ.ꝛ vlteri⁹ noli ignoscere.

Aug.de verbis dñi tractans illud apli. Bonantes vobismetipsis ꝛc̃.

Dicit dñs:dimitte ꝛ dimittet tibi. Si d ego ꝑoꝛ dimisi:dimitte illis postea. nam si non dimiseris reuocabo te. ꝛ qcqd dimiserã replicabo tibi. Aug.ibidem

Dimitte nobis debita nr̃a.sicut ꝛ nos e di.debi.n. Ne dicas in lingua ignosco:ꝛ coꝛde differas.nouit eni cũ dicas:vocez

UVA. BHSC. IyR_091

tuã audit bō. ꝓsciam tuã de⁹ ispicit. Ale
lius est enī duz nō clamas oze ⁊ dimittis
in cozde: q̄z blād⁹ oze crudelis in cozde
Aug. de verbis dñi smōe. xv.

f Negligēs inimicitias finire obliuiscit
ptinax venīā nō vult ꝓcedere ōdignatur
bis trib⁹ inimicis viuūt boies sz alias in q
bus nō mozīunt occidūt. Vigilet ꝫ negli
gētiā memozia. ꝫ ptinatiā mīficozdia. ꝫ
supbā ꝺecūdiā submissa pzudentia.

g In hac peti Aug: in smōe de. xl.
tiōe si mētit. toti⁹ ozōnis null⁹ ē fruct⁹ pe
cuniā aliqñ ipetere ꝓcedit. sz debitū pec
catoz petēti venīā nūq̄z iuste negat.
Aug. sup illō mat. 6. Et dimitte nob de.

b Gratie tue ꝺputo ⁊ mīficozdie q pec
cata mea tāq̄z glatiē soluisti. gīe tue depu
to ⁊ q̄cūq̄z nō feci mala. q̄ enī ñ facere po
tui. ⁊ oīa mihi dimissa eē fateoz ⁊ q̄ mea
spōte feci mala ⁊ que te duce non feci.

i Bñficiū se Aug. 2. li. cōfessionuz
putabat accepisse auguste memozie theo
dosi⁹ cū rogaret ignoscere ⁊ tunc ꝑpioz
erat vente: cū fuisset ꝓmotio maioz iracū
die ⁊ optabat in eo qꝺ timebat i alijs: vt
trasceret. hoc erat remediū reoz. qui cū
haberet supza oēs ptātem: quasi parens
postulari mallebat q̄z quasi iudex punire
equitatis iudex nō pene arbiter. q nunq̄z
venīā ꝓfitēti negauit.
Ambzosius de obitu theodosij.

k Discas frequēter ignoscere: nec indi
gnatiōez tenere. Nihil est enī quo possit
offendi: cui ignoscēdi est cōsuetudo.

l Tāte pietatis est Amb. sup lucā.
dñs ihs: vt ipi iude ꝺonaret veniaz: si xpi
expectasset mīficozdiā. Amb. sup lucā

m Pulcerrimū affectāde ꝓuersationis
exemplū: q tā cito latroni venīa relaxat
⁊ vberioz gīa q̄z pcatio. semp enī pl⁹ tri
buit q̄z rogat. Amb. sup mat.

n Nō vsq̄z septies: sz vsq̄z septuagiesse
pties. i. quadrigētis ⁊ nonaginta vicibus
vt totiens peccāti fratri dimitteret in die
quotiens ipe peccare non posset.
Hieronimus sup mat. libz. 3.

o Si peccauerit i nos frater nr̄: ⁊ i qua
libz cā nos leserit: dimittēdi habem⁹ po
testatē imo necessitatē. qz dñs p̄cipit vt ō
bitozib⁹ nr̄is ōbita dimittam⁹. Si āt i deū
quis peccauerit: non est nostri arbitrij vt
dicit scriptura. Si aūt peccauerit homo
in hoiem: rogabit pzo eo sacerdos. si āt
peccauerit i deū qs rogabit p eo. Et nos
ē ꝫrio i ꝺei iuria benigni⁹ sum⁹ ⁊ i nr̄is cō
tumelijs odia exercem⁹. Hie. sup illō
mat. 24. Si peccauerit in te frater tuus.

p Ō fozmidolosa snīa si pua fratrib⁹ nō
dimittim⁹: magna nobis a deo ñ dimittūt
Hie. ibi. sup illō. Si ñ remisitis peccata.

q Apō misericozdē iudicē nequaq̄z sine
venīa culpa relinquit: quū p feruoze celi
ex ei⁹ amoze peccat. Sepe nāq̄z magnis
hoc doctoziḃ⁹ mirāditq̄z cōtingit: quo vt
alta caritate feruent: modum cozrectiōis
exaggerent. ⁊ lingua aliquid qꝺ nō ꝺebz
dicat: qz mentē ꝺilectio q̄z tū ꝺebz iflāmat
sed verbum pzolate contumelie tāto citi⁹
ptitur: q̄z to ⁊ ex qua radice ꝓdeat pensa
tur. Greg. libzo. x. mozalium.

r Peccatoēs q opēz peccata ꝺeplozāt
ꝺebēt p̄sumere de mīficozdia quaz postu
lant. nō enī pie dñs ante ꝺelinquētiū ocu
los flenda peccata opponeret: si p semet
ipm ea districte ferie voluisset.

s Sciēdū est q̄ qui Gg. i pastozali
dimittit ⁊ non dat ⁊ mime dimittit: oio mi
sericozdiā nullā facit qz ab oipotēte deo
mun⁹ ex manu ñ accipit: qꝺ obligato coz
de ex malitia pfert. Gg. li°. 22. mo.

t Si hoc qꝺ in nos ꝺelinquit ex cozde
nō admittim⁹ ⁊ illud rursus exigit qꝺ no
bis iam pez penitētiā dimissuz fuisse gau
debamus. Gre. li° 4. mozaliū.

u Sūt aliq sic ꝺonātes iuriā vt non vlci
scātur quū tñ sepi⁹ ipzoperāt. Sūt alij q
licet sileāt: manet tñ alta mēte repositū ⁊
rācozē tenēt in aio. quaz neutra plena in
dulgētia est lōge ab his oib⁹ benignissi
ma diuitaī nā libēt agit. ignoscit plēarie
ita dicūt: ñ pp fiduciā pecco sz penitētiuz
Ubi abūdauit delictū: solz ⁊ gīa supabū
dare. Ber. sup cātica smōe. 89.

x Tā liberaī dñs oēm ꝺonauit iuriā:
vt iā nec dānet vlciscēdo: nec ꝓfūdat ip
perādo nec min⁹ obligat iputādo.

UVA. BHSC. IyR_091

y Dio pp mãsuetudinẽ q̃ Ber.ibi. i te p̃dicat currim⁹ p⁹ te dñe ihu.audiẽtes q̃ nõ spnas paupes.peccatores ñ abhorre as.nõ horruisti ꝓfitẽtem latronem.nõ la crimãtes peccatricẽ.nõ chananeã suppli cãtem.non deꝑhẽsam in adulterio.nõ se dẽtes i theoloneo.nõ supplicãtem publi canũ.nõ negãtem discipulũ.nõ psecuto res discipl'os.nõ ipos crucifixores tuos Jn odorem hoꝝ vnguentoꝝ currimus.

5 Multi aliꝝ Ber.sup cantica. vitia cernũt.sua nõ aspiciũt.ꝛ cũ ipsi ma ximis crimib⁹ obnoxij teneãt.peccata mi nora fratribus non dimittunt.

Jsidorus libro.2°. de summo bono.

ab Qui captiuos redimẽ ꝛ paupes pascẽ vl' vestire nõ ꝑualẽt:ꝓtra nullum boiem odium in corde reseruet.ꝛ inimicis suis nõ solũ malũ ꝑ malo nõ reddat:sz ẽt dili gat:ꝛ ꝑ eis orare nõ desinat.cert⁹ de mi sericordia vl' de ꝑmissione dñi sui.libera ꝓscia ãte tribunal xp̃i dicere pderit:da dñe q̃ dedi.dimitte q̃ dimisi.

Cesarius in admonitione scda.

ac Homo si sine peccato esse nõ potes:ꝛ vis semp tibi dimitti totum:dimitte semp q̃tuz vis dimitti tibi:tãtum dimitte.Quo tiẽs vis dimitti tibi:totiẽs tu dimitte.imo q̃ vis totum dimitti tibi:totũ dimitte.ho mo itellige:q̃ remittẽdo alij:veniam tibi tu ipse dediſti.

Petr⁹.ra.ſmoe.lxvij.ſi illõ.dimitte nob

ad Dimittẽda sunt debita nõ pecunie so lũ:sz cãꝝ culpaꝝ criminũ q̃cq̃d hõ incur rere põt in bis tibi quuz icurrit alẽ igno sce.fidus peccati sui veniã petit:q̃ peccã ti libenẽ ignoscit. Jdẽ in ſmone.lxvij.

ae Nulla fit negligẽti venia vbi ỏ salute certaẽ. Vegetius de re mili.libro.2°.

af Magnaꝝ virtũ ẽ negligere ledentez.

ag Optimũ ẽ semp Seneca de mor. ignoscẽ.tãq̃ si turpez quottidie pecces. Alteri sepe ignoscito.tibi nũq̃.

Vbi ꝑpassio.ſ. Seneca in puerbijs coitaſ.a.ꝓfessio ad. correctio.b ʒ.cb.cſ. despatio .g. elemosina.c. eucharistia.m. inimicitia.a. iniuria.a.ira.e. magnanimi taſ.e.orõ.b.g.patiẽtia.aĸ. pẽitentia .ac. reconciliatio .e. recidiuatio .e. resurrectio.f.

Erbũ. Simℓ pluit dñs sup se a

v getes ꝛ sup spias.sz segeti pluit ad horreũ.spinis ad ignem.ꝛ tñ vna est pluuia.Sic verbũ dei oẽs ꝑpluit videat q̃sq̃ qualem radicem hẽat.videat q̃sq̃ quo trahit pluuiã bonaz.si eã trahit vt generet spias.Nũqd pluuia dei accu sanda est ãteq̃ veniat ad radicez:dulcis est pluuia illa.dulce ẽ vbuz dei.donec ve niat ad cor malum.

Augustin⁹ de bñdictionib⁹ esau ꝛ iacob.

Custoditio vboꝝ dei itelligẽda ẽ opa b

tio p̃ceptoꝝ.frustra eni custodiũt memo ria:si nõ custodiũt ꝛ vita nã vba dei tenẽ do agũt q̃dã ne obliuiscant.nec agunt vi uẽdo ne corrigãt. Aug.sup illud p̃s. Jn quo corrigit adolescẽtior.

Quid vobis pl⁹ eẽ videt vbuz dei aut c

corp⁹ xp̃i:Si vultis veꝝ respõdere.hoc vtiq̃ dicẽ debetis.q̃ nõ sit min⁹ vbuz dei q̃ corp⁹ xp̃i.ꝛ ideo nõ min⁹ re⁹ q̃ vbũ dei negligent audiuerit:q̃ ille q̃ corp⁹ xp̃i i terram negligentia sua cadere permisit. Augustinus in quodam sermone.

Quisq̃ vbo xp̃i pascit:frenũ pabulũ d

non regrit.nec eni põt panẽ secℓi cape q̃ pane reficitur saluatoris. Negligit famẽ corporis:q̃ pabulo lectiõis itendit.nec vẽtris curã hꝛe potit:q̃ alimẽtũ vbi cele stis acqrit. Jp̃a ei est oꝛis ifectio q̃ sagiat aiam. q̃ ipiguat viscẽa.quũ ỏ diuis scꝑturis cibũ eloquij pẽnis accipim⁹.

Quõ possunt Amb.in ſmõe ỏ xl' e

vba ỏi dulcia cẽ i faucib⁹ tuis i gb⁹ ẽ amaritudo neqtie: Amb.sup Bti imacℓati.

Pl⁹ ẽ vbi pabulo victurã i ppetuũ mẽ f

tez ifice q̃ vẽtrẽ morture carn⁹ ireno sa tiare. Bg̃.i homℓ.6.sup euãgelia

Verba dei tũc vi⁹ mẽs itelligit quũ in g

eis semetip̃az q̃rit. Bg̃.li°.28.mo.

Querit aia vbũ cui ꝓsentiat ad corre b

ctiõez quo illumiet ad cognitiõez.cui int tat ad vtutẽ.quo reformet ad decorẽ.cui maritet ad fecũditatez quo fruat ad iocũ ditatem. Bernard⁹ super cantica.

Vbi aia.b.auditor.g. inimicitia.b. ma

UVA. BHSC. IyR_091

ria.e.pietas.

a v Erecũdia. Pulcra virtus est verecũdia ⁊ suauis gra.q̃ nõ solum i factĩ sz etiã i ipis spectat ꝺmõib⁹. ne modũ ꝓgrediaris loquẽdi. ne quid idecoꝝ ꝺmo resonet tu⁹. Speculũ eni mentis pleruq̃ in vbis refulget.ipz vocis sonum libzat modestia.ne cui⁹q̃ offendat aurem vox foztioz.oeniq̃ i ipo canẽdi genere ꝑma disciplia verecũdia. Amb.ꝺ offi.lĩ. j.

b Tacebat in piculis susãna.⁊ grauius verecũdie q̃ vite dãnũ putabat. nec arbitrabat piculo pudozis tuẽdã salutez.soli deo loq̃bat.cui poterat casta verecũdia loq refugiebat oza itueri viroꝝ. Amb.ibi.

c Est eni verecũdia pudicitie comes.cui⁹ societate castitas ipa tutioz ẽ. Nõne hec ptulit publicanũ:⁊ ꝓmẽdauit eum q nec oculos suos audebat ad celũ leuare:pau l⁹ ozõnẽ deferri ꝑcepit cũ verecundia ⁊ sobzietate. Ambzosius ibidem.

d Verecũdia.cũ sit oib⁹ etatib⁹ psonis tpib⁹ ⁊ locis apta:tñ adolescẽtes iuueni lesq̃ ãnos maxie decet.vt artifex in materia ꝓmodioze meli⁹ opari solet:sic verecundia in ipo quoq̃ cozpis decoze plus eminet.ita tñ vt etiã ipe nõ sit affectat⁹ decoz cozpis.sz naturalis simplex neglect⁹ magis q̃ oznat⁹ vel cult⁹ vel expetit⁹.

e Hoiem vereris Ambzosi⁹ ibidẽ pñtẽ dei pñs ⁊ filij ⁊ spũssci non vereris pñtiam. Amb.sup Hti imaculati

f Ubiq̃ in vgie comes singulaꝝ vtutuz est pudoz. hic idiuiduꝰ debet eẽ vgiatis sine quo nõ põt esse virgitas.terit offitis pudoz.audacia emicat.risus obrepit modestia soluit:oũ vzbanitas affectat.

g Erubescere de Amb.de vgitate bem⁹ ⁊ ꝓdẽnare peccatũ nõ defendẽ. qm̃ pudoze culpa minuit. defensiõe cumulat Ambzosius de mozte babel ⁊ caim.

b Ingenia liberaliter educata facilius verecũdia q̃ met⁹ supat ⁊ quos tozmẽta nõ vincũt:interdum vincit pudoz. Ambzosi⁹ ad pãmachiũ de mozte pauli.

i Sit ꝺmo virgis pudozosus modestus ⁊ rarus.nec tã eloquentia ꝑciosus q̃ pudoze. Est etiã in ipo motu hitu incessu verecũdia. Hie.ibidem

k Quicq̃d pudet dicere:pudeat etiã cogitare. Hieronimus ibidem.

l Frontẽ cozdis ipudẽtia attrerit culpa frequẽs.atq̃ quo crebzi⁹ admittit: eo deilla ꝓmittẽtis aim⁹ min⁹ verecũdat.

m Sicut verecũdia lauda Bg̃.i bok. bit est i malo: ita repbẽsibilis est i bono Erubescere eni malũ sapie est: bonũ vo erubescere fatuitat̃. Qui erubescit mala penitẽdo que fecit: ad vite libertatẽ puenit.qui vero erubescit bona facere: a sta tu rectitudis cadit.atq̃ ad dãnatiõem tẽdit.sicut p redẽptozẽ dicit:qui me erubescit ⁊ meos ꝺmões.⁊c.
Greg.in homl.x.super ezechielem.

n Quid amabili⁹ verecũdo adolescẽte q̃ pulcra ⁊ q̃ splẽdida gẽma moꝝ est verecũdia in vita ⁊ vultu adolescẽtis q̃ va ⁊ mime dubia bone spei nũtia:bone idolis idex.virga disciplie.expugnatrix maloꝝ ꝓpugnatrix puritat̃ inate. specialis gꝛia ꝓscie.fame custos. vite dec⁹. vtutis sedes.vtutũ ꝑmittie.nature laus ⁊ isigne tott⁹ bõesti. Ber.sup cãtica ꝺmõe.87.

o Verecũdia sozoz est cõtinẽtie nullum eque manifestũ idicitũ colũbine simplicitatis ⁊ ideo etiã testis est inocẽtie.lãpas pudicitie mẽtis fugiter lucẽs vt nil in ea turpe vel idecoꝝ residere attẽtet qꝺ non illa ilico pdat. Ber. ibidem

p Hec dicẽtib⁹ erubescẽda eẽnt:si a facientib⁹ ꝑsũpta nõ fuissent. nunc ãt sustinenda in audiẽdo verecũdiã:qui noluit i faciendo habere disciplinam.
Hugo de institutione nouitioꝝ.

q Pudoris etiã disciplinã iter defuncta cozpa natura discernit. At si qñ cadauẽa necatoꝝ fluctib⁹ euebũtur:viroꝝ supia ꝑna fluctuãt feiaꝝ. Solin⁹ li⁹ ꝺ mirabi.

r Verecũdia parẽs ẽ ois bõesti ꝓsilij. tutela solẽniũ officioꝝ magꝛa inocẽtie cara ꝓximis.accepta alieis.oi loco. oi tpe fauozabilẽ ꝑse referens vultum.
Valerius maximus.

s Bonũ i adolescẽte signũ ẽ:quũ illi ex alto

UVA. BHSC. IyR_091

ruboꝛ ſuffũdit:magis in iuuenib⁹ appet. qb⁹ ⁊ plus caloꝛis eſt ⁊ tenera frons. ve teranos nihilomin⁹ ⁊ ſenes tãgit. qdam ãt nõ magis q̃ quũ erubuerit timẽdi ſunt quaſi oẽm verecũdiã effuderint.

Artifices ſcenici Sen.xj epĩa. hoc inditio imitãt verecũdiã.deiecũt vultũ vba ſubmittũt. figũt in frã oculos ⁊ dep mũt.ruboꝛẽ ſibi exp̃mere ñ põt. nec phi bet hic.nec adijcit.nil aduerſus hanc ſa ptẽtia pficit ſui iuris eſt.iuſſus veit: iuſ ſus diſcedit. Seneca ibidem.

Nutrieñ⁹ ẽ pudoꝛ.qui q̃diu in aio du rauerit.aliqs erit bone ſpei locus.

Recta igenia Sen.25.epĩa. debilitat verecũdia. p̃ua pfirmat audacia.

Turpia ne dixeris Sen. i puer. paulati eni pudoꝛ per verba diſcutitur.

Verboꝛ turpiũ licẽtia Ibidẽ impudẽtie nutrix. Ibidem.

Vbi pfeſſio.ag. cõuerſatio.ab. coꝛrectio.ae.

Eritas. Veritas dulcis eſt ⁊ amara.qñ dulcis ẽ pcit ⁊ qñ amara curat. Aug.ad chriſtinũ

Veritas pais ẽ.mẽtes reficit nec ofi cit mutat veſcẽtẽ nec ipa in veſcẽtẽ mutat

Veritatis ⁊ ſapie Au.ſup ioh̃z pulcritudo nec multitudie audiẽtiũ pſti pata excludit veniẽteſ.nec pagit tpe.nec mitigat locis nec nocte intrũpit. nec vm bza includit nec ſenſibus coꝛpis ſubtia cet. Au.li⁹ de libero arbitrio.

Si de veritate ſcãdalũ ſumit: vtili⁹ p mittit naſci ſcãdalũ:q̃ veritas relinquat

Null⁹ reph̃ſoꝛ foꝛmi Aug.ibi. dãd⁹ eſt amatoꝛi veritatis.⁊ eni aut iimi c⁹ reph̃ſurus eſt aut amic⁹. ſi iimic⁹ iſul tat ferẽd⁹ ẽ.amic⁹ ãt ſi errat docẽd⁹ eſt ſi docet audiẽdus. Au.li⁹ 2.de trinitate.

Jncõpabilr pulcrioꝛ ẽ vitas xp̃iana⁊ q̃ helena grecoꝛ. Au.i ep⁹ ad hie.

Errat qſqs ſe vitatẽ cognoſcẽ putat: qui adhuc nequiter viuit.

Aug.libꝛo de agone xp̃ianoꝛ.

Qui veritatẽ occultat ⁊ qui pdit mendaciũ: vtriq̃ reus eſt. ille qꝛ pdeſſe non vult. iſte qꝛ nocere deſiderat. Au.ibi.

Libere eni ⁊ ſine adulatiõe veritatez pdicãtes ⁊ geſta p̃ue vite arguẽtes gꝛaz nõ hñt apud hoies. t

Amb̃.in glo.ſup illud.j.ad coꝛinth̃.9. Nos nobiles.vos aut̃ ignobiles.

Hec eſt pditio vitaſ. vt eã ſemp inimi citie pſequãtur.ſicut per adulatiõem pni tioſe amicitie cõpanſ. libẽter eni qõ dele ctat audim⁹ ⁊ offendit oẽ qõ volum⁹. k

Hieronimus ſup illud ad gallath̃.4. Ego iimicus vob̃ ſum factus veꝛ dicẽs.

Abẽtiri atq̃ iurare lingua tua pꝛſus ignoꝛet tãtuſq̃ i te ſit vitaſ amoꝛ:vt qcqd dixeris iuratũ putes. Hie.ad celãtiã l

Nõ mezeſ audire vitatẽ q fraudulenſ iterrogat. Hie. ſup ezechielẽ. m

Nihil ẽ ad ofendẽdũ puritate tuti⁹ ni hil ad dicẽdũ vitate facili⁹. Gꝛ.i hok. n

Jlle vitatis defenſoꝛ eſſe debet q quũ recte ſentit log ñ metuit nec erubeſcit. o

Qui neceſſitate cogẽte Gꝛ.ibi. vera dei dona loquit tãtomagis hũilitaſ iũgit:q̃to ⁊ vitati ſociaſ. Gꝛ.i hok. p

Honoꝛ mẽs quo durioꝛa p vitate tol lerat.eo ẽnitatis p̃mia certi⁹ ſperat. q

Jnqrim⁹ vitatẽ nob.i Gꝛ.li⁹ x.mo. pꝛis i ſui natura. Jn nobis noſmetipos diiudicãdo.i pximis coꝛ malis ppatiendo i ſui natura mũdo coꝛde ptẽplãdo. Bernardus de gradibus humilitatis. r

Cũ ſint tres grad⁹ ſeu ſtat⁹ vitatis: ad pmũ aſcẽdim⁹ p laboꝛẽ hũilitaſ.ad ſm p affectũ ppaſſiõis.ad ſciũ p exceſſuz ptem platiõis. Jn pmo vitas repit ſeuera. in ſo pfa.i tercio pura. Ad pmum rõ ducit: qua nos diſcutim⁹.ad ſm p affect⁹ pducit quo alijs miſeremur ad terciũ puritaſ rapit qua ad iuiſibilia ſubleuamur. f

Veritaſ ſola liberat.ſo Ber.ibi. la ſaluat.ſola lauat. Ber.i ſmõe t

Nõ amat veritas ãgulos. nõ ei diuerſoꝛia placẽt. Jn medio ſtat cõi vita. diſciplina cõibus ſtudijs delectaſ. u

Bernardus in ſermone

Talis eſt conditio falſitatis vel erroꝛis:vt etiã nullo ſibi aſſiſtente cõſeneſcit x

UVA. BHSC. IyR_091

ac defluit. talis ãt e diuerso veritatis status vt etiã multis ipugnãtib⁹ suscitat⁊ crescit Chrisosto. de laudib⁹ pauli. homl. 3.

y Nõ solũ pditor est veritatis qui mendaciũ p vitate logt: sz qui nõ libere pnũtiat veritatẽ quã pnũtiare oportet. aut ñ libere defendit vitatẽ quã defendere oz.

z Si pp timorẽ Chriso. sup mat. mortis tacere veritatẽ ipietas ẽ: quõ nõ est maior ipetas pp miseꝛ vẽtrẽ ⁊ honoris vani spem tacere veritatẽ? Videt melioꝛẽ facere gr̃az panis ⁊ honoris q̃ gl̃i am veritatis. Chriso. ibidem

ab Veritas reꝛ atq; vtilitas semp a paucis sapiẽtib⁹ meli⁹ iuenit: q̃ p multitudinẽ clamosam discutiat. multitudo enim onerosa nil hz honesti.

Cassiodoꝛus in quadã epla.

ac Viuites cũ oia hẽant: vnum illis deest .s. qui veꝛ dicat. Si eni incliẽtulũ felicis hois potẽtisq; puenerit: aut vitaꝫ aut amicitia pdẽda est. Sen. in quadã epla

ad Magna est vis veritatis q̃ ꝓ oim ingenia calliditatẽ sollertiã ⁊ ꝓ fictas hoiz insidias facile se p seipam defendit.

ae Nimiũ alterãdo ve Sen. in epla ritas amittit. Sen. in prouerbijs.

Vbi adulatio. bd. amicitia. bk. amor. bd. cõsuetudo. ad. cozrectio. a. f. doctna. bo. bp. exercitatio. k. miseria. l. periculũ c. pdicatio. i. querere. b. sapia. b. scãdalũ c. tribulatio. ad.

a Victoria. Nõ ẽ gl̃iosa victoria
v nisi vbi fuerit laboriosa certamina. Ambrosius de offitijs.

b Vere tuta p xp̃o ⁊ cum xp̃o pugna in qua nec vulneraꝛ⁹ nec pstraꝛ⁹ nec ꝓculcatus fraudabilis a victoria. tm̃ ne fugias sola cã qua pdere possis victoriã fuga ẽ. fugiẽdo potes illã amittere moriẽdo nõ potes ⁊ btũs si pugnãdo moriaris. quia mox cozonaberis. Her. i epla

c Victoria sine aduersario bzeuis ẽ laus bis vincit q se vincit in victoria. bis inimic⁹ qs suis armis perit. Sen. i puer.

Vbi bellum. a. b. ag. al. ax. ay. iiuria. q. penitentia. ar.

Jtiũ. Tibi ñ tm̃ expellẽda sũt a
v vitia q̃ refellẽda. Quid vtiq; facili⁹ est nõ suscipe q̃ suscepta semel ꝺponere nec eoꝛ tãta dulcedo est: vt ea debeam⁹ pferre virtutib⁹ cũ nec i oib⁹ sit delectatõis illecebra ⁊ a plerisq; etiã ea que videtur dulcissima respuant.

Hie. ad demetriadez.

Duo sũt ex oib⁹ vitia q̃ maxie homines b
decipiũt sui voluptate gula. s. ac libido. q̃ deponere eo difficili⁹ est: quo eis vti dulci⁹ ⁊ hec vitia tã molesta tãq; delectatiõe sui piculosa ita a multis calcari vidimus vt tota etate sua virgines pmãserit in sua abstinẽtia. vt de illis taceã qui post ꝺlitia rũ longũ luxũ ⁊ iueteratũ vsum libidis ⁊ castitati ac tẽperãtie se dederũt: ⁊ vtri⁹q; vitiũ ꝓria sibi virtute mutauerunt. Alioꝛ vitioꝛ est lõge diuersa ratio. q̃ cũ nihil tã cũditatis sz multũ amaritudis hẽant: q̃ cũ ad vitãduz sint facilioza: raro tñ a qb⁹ vitenꝺ inuenies. Hie. ibidem

Quid ozo iuuido delectatiõis pstat iuc
dia. Quid alꝺ ab odio mercedis accipit Quid iracũdo furoꝛ suus ꝓfert. Similiꝫ curre p singula. ⁊ iuenies tot aie tozmẽta quot vitia. q̃ vtiq; eo facili⁹ vinci pñt quo nulla nos alliciũt voluptate. Jbidẽ.

Sũma tibi scia sũma notitia sit: vitia ꝺ
tutesq; distiguere q̃ quãq; sibi ꝓria semp sint: aliqua tñ ex eis tãta tũgũt similitudie: vt discerni oio vix possint. Hie. ibidem

Quidã supbiã libertatis loco ducunt. c
adulatiõem p bũilitate suscipiũt. malitiã prudẽtie vice ãplectũt⁊ stultitie simplicitaꝫ nomẽ iponũt ac fallaci ac pessima silitudie decepti vitijs proꝺ virtutib⁹ gl̃iant. Hieronimus ibidem.

Sunt quedam vitia quasi per quãdaz f
cognationez sibi propiqua. sicut dissolutio spiritus. appetitus gule ⁊ imũditia luxurie. multiloquiuz. fallacia atq; periurium. Ex dissolutione spiritus mens ad ingluuiem ventris rapitur. ⁊ duz cibis venter extenꝺitur: ad luxuriaz caro trahitur

Ex multiloquio fallacia generatur. qz difficile est vt qui multa loquitur. non

UVA. BHSC. IyR_091

etiã mẽtiaꝫ ꝛ ſepe mẽdaciũ etiã ꝓiurio te gik vt añ bũana iudicia velek.
Greg.ſup ezechielem homk.xij.

g Si forti nos ſtudioꝝ vitioꝝ incentiua ſtrigim⁹:ipa etiã vitia ad vſuz virtutis im mutam⁹. Nõnullos nãqꝫ ira poſſidz. ſed hãc ad defenſiõem iuſticie in voce libere auctoritatis imutãt. nõnullos fortitudo carnis illecebrat ſed dũ exercendis pijs opibus corpus ſubdũt:vñ iigtatis ſtimulũ paſſi ſũt ide pietatis lucra merẽtur.

b Quãuis p oẽ viciũ qꝺ Gꝺ:li⁹ mo. ppetrak.bũano cordi antiq hoſtis virus ifũdik:i hac tñ neqtia.i. iuidia tota ſua viſcera ſerpẽs ꝓcutit.ꝛ iprimende malitie peſtem vomit. Gꝺ.li⁹ j.mo.

t Pria vitia decepte mẽti quaſi ſub qua dã rõne ſe igerũt.ſz que ſequũk dũ mẽtez ad oẽm iſaniã ꝓtrabũt: quaſi beſtiali cla more mẽtẽ ꝓfũdũt. Gꝺ.zi.mo.

k Capitalia vitia tãta ſibi ꝓiũctione cõiũgũk:vt nõ niſi vnũ de altero ꝓferak.pri ma nãqꝫ ſupbie ſoboles ianis eſt gloria que dũ oppſſam mẽtẽ corrũpit: mox inuidiã gignit.qz nimiꝫ dũ vani nois appetit ne qs hãc ali⁹ adipiſci valeat tabeſcit iuidia.irã generat:qz ꝙto in kno liuoris vulnẽ aim⁹ ſauciak:tãto etiã mãſuetudo tranqllitatis amittik.Ex ira triſtitia oritk.quia turbata mẽs quo in oꝛdiate ſe cõcutit:eo adijcẽdo cõfũdit.triſtitia ad auaritiã deriuak.qz dũ cõfuſuz cor bonũ letitie in ſe metipo intus amiſit.vñ ꝓſolari debuerat foras qrit.ꝛ tanto magis exteriora bona adipiſci deſiderat. ꝙto gaudiũ nõ habet ad qꝺ intus recurrat. Gꝺ.li⁹ xxxj⁹ mo.

l Vitiũ eſt affect⁹ naturalis ꝓter oꝛdinẽ ꝛ ſupra mẽſurã oꝛdinẽ trãſgrediens qñ mouek ad ea que nõ debet. mẽſuraz exceꝺs qñ mouek pluſqꝫ debet. Hugo

m Iniqua via eſt q̃ nos ꝓducit ad vitia recta vero virtutũ que nobis idulgẽtiam tribuit ad ſalutẽ. Caſſio.ſup illud pſ. Omnem viam iniquam.

n Multũ ꝓdeſt vitia ꝓieciſſe:ſi cũ alienis rirandũ eſt. Sen.22.epka

o Vitia te mercedi ſollicitãt auaritia pecuniã ꝓmittit.luxuria mkras ac variaſ voluptates ãbitio purpurã ꝛ plauſum ꝛ ex hoc potẽtiã ꝛ qcqd potẽtia ponit.

Jn vitia alk alteꝝ Sen.ſ9.epka p
trudim⁹ quõ ad ſalutẽ reuocari põt: quẽ null⁹ ſtrahit ꝛ ppks ipellit. Sen.xl.ep⁹

Quũ vitia ꝓſũt: peccat qui recte facit q
naturale vitiũ eſt negligi qꝺ cõe eſt.

Vbi cõſuetudo. Sen. i ꝓuer.
fraus.b.virtus.c.o.z.

Jolẽtia. Nẽo iuit⁹ bñ agit.ẽt a
v ſi bonũ ẽ qꝺ facit. Aug.li⁹ j⁹ pk.

Multa ei bõa pſtãk iuitiſ:qñ b
eoꝝ ꝓſulk vtilitati nõ volũtati. qua ipi ſi bi iuenĩk eẽ iuiti.
Aug.in encheridion.c.lxxij.

Jn eccĺia ñ coactũ ſz acqeſcẽtẽ opor c
tet ad melioꝛa cõuerti. Nõ ẽ ei q curare poſſit iuitũ. Chriſo.in dialogo li⁹2⁹.

Pl⁹ valet qꝺ violẽtia cogit:qꝫ qꝺ ſua d
det ꝛ pcipit vecũdia.
Valeri⁹ maxim⁹ libꝛo z⁹

Nulla res tã facilis:qn difficilis ſit ſi e
iuitus facias. Seneca in epiſtola.

Ba opã ne qd vnqꝫ iuit⁹ facias. Non f
eni qui iuſſus aliqd facit miſer eſt: ſed q inuitus. Jtaqꝫ ſic aim cõponamus.vt qc quid res exigit id velim⁹ ꝛ in ꝑmis finez noſtri ſine triſtitia cogitemus.

Vbi ſecuritas.b. Sen.lxij.epka
Jrginitaſ. Quid ꝓdeſt itegra a
v caro mẽte corrupta. Meli⁹ eſt hũile ꝓiugiũ:qꝫ ſupba vginitas.

Que ẽ virgitaſ Aug ſup pſ.xxix. b
mentis integra fides. ſolida ſpes. ſincera caritas. Aug.ſup pſ.xvij.

Dominica virgo debet agnoſcere qui c
bus ꝓceptis conueniat inſiſtere: vel a quantis vitijs debeat abſtinere: ſi vult in ſeculo poſita cum deo eſſe ꝛ cum eodem poſt hui⁹ vite reſolutiõem in claritate celeſti regnare.
Aug.in libꝛo ad ſacras virgines

Dñica virgo ꝑmit⁹ publicos debet vi d
tare conſpectus.ꝛ platearũ frequẽtiã deuitare.atqꝫ i domo poſita operi lanifico iſiſtere vel lectiõi diuine. Au.ibi.

UVA. BHSC. IyR_091

e Ñnica vgo nec ornatu capitꝭ nec habitu come nec oculꝰ erectis aut letis: ſz crinib⁹ ad frã cũ vultu demiſſo procedat. ne i ſe viles iducat amores ⁊ ſi nõ peat alijs cã pditiõis exiſtat. Aug. ibidem.

f Ñnica vgo ab oi iuerecũdo ſmõe vel riſu debet ſe peitꝰ abſtinere ⁊ cũ ſilentio ⁊ diſciplia oẽz vitã ſuã ornaẽ. Au. ibi.

g Ñnica virgo vt docet apl's de viduis caſta iudicari nõ pt ſmõe garrula aut loquacitate vboſa vl curioſitate ſtflua. imo pſtituta ⁊ ad luxuriã magiſ accẽdi.

b Ñnica virgo nec ſmõis Au. ibi. iactãtia nec diuitijſ nec genẽiſ nobilitate ſe debet extollere. ſz i hũilitate ⁊ paupta te ſpũs xp̃o accepta debet q̃diu vixẽit p manere. Auguſtinus ibidem.

i Ñõa pudicitia ꝓtegalis. ſz melioꝛ ꝓtinẽtia vginalis vel viduaľ.

k Quãta ẽ vgi Au. ꝺ ſcã viduitate nitaꝫ gr̃a q̃ meruit a xp̃o elegi vt eẽt coꝛpale dei tẽplũ i qua coꝛpaliť hitauit plenitudo diuitaꝫ vgo genuit mũdi ſalutẽ vgo pepit vitã vniuerſoꝝ. Amb. liꝯ ꝺ offi.

l Supgredit vgitas ꝓditiõez hũane nature p quã boies ãgeľ aſſimilãť. maioꝛ tñ eſt victoꝛia vginũ q̃ ãgeloꝝ. Angeli eni ſine carne viuũt. vgies vo in carne triũphãt. Ambroſiꝰ in libꝛo de viduis.

m Ñõ fallit vitas. nõ circũſcribit iuſtitia. nõ decipit virtꝰ. q̃ ſi nõ creditꝫ oꝛacu lo ſalti credatis exẽplo. Ñemoꝛia vr̃a dudũ puella nobilis ſeculo nũc nobilioꝛ deo cũ vꝛgeret ad nuptias a pẽtibꝰ ⁊ ꝓpinq̃s ad ſacroſcñ altare ꝓfugit. Quo enim meliꝰ vgo cõfugeret: q̃ vbi ſacrificiũ virgitaꝫ offert: ⁊ caput oẽz xp̃s quotidie cõſecrat. Stabat ad arã dei pudoꝛiſ hoſtia victia caſtitaꝫ nũc capiti dextrã ſacerdotis ponẽs. pcẽ poſcẽs que ait pentibus Quid agitꝫ vos ꝓpinqui: quid exquirendis adhuc nuptijs ſollicitaꝫ aim: Jaz oꝺ dũ putas hẽo ſponſuz offertis. melioꝛẽ alias reperiri iueni. Quaſtibz exagitate diuitias. nobilitatẽ iactate. potẽtiã pdicare. habeo ei cui nemo ſe ꝓpare pt. diuitẽ mũdo. potentẽ impio. nobilẽ celo. ſi talẽ habeť: nõ refuto optiõem ſi nõ repitis ñ puidetis mihi pentes ſed inuidetis. Ambroſius de virginitate libꝛo. 2.

n Claude vas tuũ ne vnguẽtum effluat. claude virginitatẽ: verecũda loquendi ⁊ abſtinẽtia gl'iandi. Amb. ꝺ vgitate

o Pulcritudinẽ qs põt maioꝛẽ eſtimaẽ decoꝛe virginis q̃ amaťa rege: pbaťa iudice: dedicaťa dño: conſecratur deo. Ambroſius libꝛo de virginitate.

p Oꝛnet moꝛ ſcitate virginitaſ ⁊ pfectũ gradũ ꝓfecto ſubſequetur. Ihie. in epľa ad demetriadem virginem.

q Virgitaſ in eo facilioꝛ eſt: qui carnis incẽtiua nõ nouit ⁊ viduitas in eo ſollicitioꝛ: q̃ ꝓteritas in eo recolit voluptates Ihie. in epľa ad eugenium.

r Audacter loquar cuz oia poſſit deꝰ ſuſcitare virginẽ nõ põt poſt ruinã. Valet quidẽ liberaꝛe ꝺ pena. ſz nõ vult coꝛona re coꝛruptam. Ihie. ad euſtochiũ.

s Flos ẽ virginitas. flos martiriũ. flos actio bona. Jn oꝛto virgitas. i cãpo martiriũ. bonũ opus in thalamo.

t Virginitas altus Bg̃. ſup ezech mõs eſt ad quã ãgeľ boꝛtať. ſz qui videt ſe nõ poſſe aſcẽdere. maneat in ſegoꝛ. i. i legitimo mr̃imonio. q̃ meliꝰ ẽ mediocri bono vti q̃ ꝑ abrupta libidinũ ꝓcipitari Bg̃. i glo. ſup illꝫ geneſis. xix. Jn monte ſaluuz te fac.

u Virgo carne nõ mente nullũ ꝑmtũ hz i repꝛomiſſiõe. Jſido. ꝺ ſũ. bono liꝯ 2

x Nũc vobis ad vgines ſmo eſt. quaꝫ quo ſublimioꝛ ẽ gl'ia: maioꝛ ẽ cura. Flos eni eſt ille eccl'iaſtici germis. decus atq̃ oꝛnamẽtũ gr̃e ſpũalis. illuſtrioꝛ poꝛtio gregis xp̃i. Cipanꝰ i liꝯ de vgitate

y Virginitas eſt ſoꝛoꝛ ãgeloꝝ. victoꝛia libidinũ. regina virtutũ. poſſeſſio oim bonoꝛum. Cipꝛianus ibidem

Ubi caſtitas. cõiugiũ. d. maria. h n. al verecundia.

v Jrtus. Jn hac vita virtus nõ a eſt: niſi diligere q̃ diligẽdũ eſt: id diligere pꝛudẽtia ẽ: nullis ide auerti moleſtijs foꝛtitudo eſt: nullis ille

UVA. BHSC. IyR_091

cebris tēperātia est. nulla supbia iustitia est. Aug. in epla ad macedonium.

b Virtus eo pluris estimāda est: q plura cōtemnit. Magne virtutis est cū felicitate luctari. magne felicitatē ē a felicitate nō vinci. Aug. in quodā smone.

c Mens nō pōt habere regnū vtutum nisi prius excusserit iugū vitioꝝ.

d Aiaduerte vtutes quat Aug. ibi. tuoꝝ i vno facto. Fuit prudētia deo credere. nec filij gras afferre auctoris pcepto fuit iustitia acceptuꝫ reddere. fuit fortitudinis appetitū rōne cohibere. accedat ꝛ quarta vtus tēperātia. Tenebat it' ꝛ pietatis modū ꝛ executiōis ordinem. deniqꝫ dum sacrificio necessaria vebit. dū ignem adolet. dū filiū ligat: dū gladiū educit: h imolādi ordinē meruit. vt filiuꝫ refuaēt. Ambro. de offitijs ꝛ imolatiōe abrahe.

e Nō virtus est nō posse peccare: sz nolle. atqꝫ ita tenere pseuerātiā voluntatis: vt volūtas infantiā: vsus imitetur naturam. Ambrosius sup lucam.

f Qui deficit sibi vt vtuti adhereat: amittit qō suū est. accipit qō eternum est. Ambrosius sup. Beati imaculati.

g Nulla sine labore virtus est. qz labor pcessus est virtutis. Ambrosi' ibi.

b Bonus circuitus est si iustitia querit prudētia iuenit. fortitudo vendicat. tēperātia possidet vt iustitia sit in affectu: prudentia in itellectu. fortitudo in effectu: tēperātia in vsu. Amb. de offitijs.

i Nescit virtus mēsurā gre. nec cōtenta referre qō accepit. vult cumulare qō sumpsit: ne iferior sit bnficio. Iz eqtur offitio.

k Oēs vtutes sibi Amb sup lucā. herēt. vt qui vna caruerit oib' careat. qui ergo vnā habet: oēs habēt. Hieronimus in quadam epistola.

l Pbilosophis glia aialis ꝛ popularis ante māciplū totā simul sarcinā deposuit ꝛ tu reputas in virtutū culmie positum: si ptem ex toto offeras te tpm vult dns.

m Sicut quibusdā visum est Hie. ibi. vt de primis quattuor vtutib' loquar: prudentia tēperātia fortitudine atqꝫ iustitia

ꝗto pfecte sūt singule: tanto sibi sūt cōiūcte. diuīcte āt pfecte eē nequaqꝫ possunt qz nec prudētia vera est: que iusta ꝛ tēperās ꝛ fortis non est. nec tēperātia pfecta que fortis iusta ꝛ prudēs nō est. nec fortitudo integra. que prudēs fortis ꝛ tēperās nō est. Bg. libro. 22. mozaliuꝫ.

n Mensuref pfectorum fideliuꝫ vita p quadrum. ꝛ tantū bēat spūalis atrij latus vnum ꝗtuꝫ latera singula. qz vnusqsqꝫ tātū prudēs est: ꝗtū tēperās fortis ꝛ iustus tantū temperās ꝗtū prudēs iustus ꝛ fortis fuerit. Bg. bok. ix. fe pū sī ezech.

o Quid est virtus nisi medicamētum: ꝛ quid est vitium nisi vulnus. qz ergo nos vbi de medicamēto vulnus facimus. facit deus de vulnere medicamētum vt qui virtute pcutimur vitio curemur. Bg. i mo.

p Non est aduertiōe vlla talis exborta tio. qualis est peccatoꝝ recordatio. Chriso. sup epla ad hebreos smōe. 23.

q Sicut virtus onerosa est vitio: ita virtutis amico vitiosa est amara voluptas. Prosper de vita ptemplatiua. libro. 2.

r Ethicam scripserunt gentium pbi. in qua quasi membra quedaz virtutū de corpore bonitatis trūcata pinxerūt: sed mēbra viua esse nō possunt sine corpe caritatis dei. Hugo de scripturis sacris

s Virtus regna vrbes pacis tēperat fert leges. colit amicitias. iter ppinquos liberosqꝫ dispēsat. offitia modo arto fine circūdatur pauptatis exilij orbitātis nō tū minor est si ex altione fastigio in priuatum. ex regio in būilez subducitur: ex publico ex spatioso rure in āgustas domos vel angulos cohit. Sen. 75. epla

t Errare mihi vidētur qui dixit: gratior est pulcro veniens e corpe virtus. Non eni vllo bonestamento eget. ipa magnuꝫ sui est decus ꝛ corpus suū pfecrat. Pōt ex casa vir magnus exire ꝛ ex deformi humilīqꝫ corpusculo formosus aim' ac liber ꝛ magnus. Sen. lxvij. epla

u Eque laudabilis virtus est in corpe valido ac libo posita ꝗ i morbido ac vincto. ergo ob tuam virtutē non magis lau

ꝛj

UVA. BHSC. IyR_091

dabilis. si corpus tuum integruz fortuna
præstitit q̄z si ex aliqua pte mutilatū. Alio
quin hoc erit ex seruorum habitu dominū
estimare. Dia enī ista in que dñiuz casus
exercet serua sūt. Pecunia corpus ꝛ ho
nores imbecilia sunt. fluida mortalia. pos
sessiones incerte. si hucusq̄ pueneris: vt
magis diligas integrum oibus mēbris
ꝛ illesum: q̄z debilem ꝛ luscum: paulatim
fastidium tuuz eo vsq̄ pcedet vt e duob⁹
eque iustis ꝛ prudētib⁹ comatū ꝛ crispū
malis. Sed quis vnq̄ censuram inter fi
lios agit: vt filium sanum q̄z egruz magis
diligat pcerū ꝛ excelsum q̄z breuē ac mo
dicum. Seneca. 67. epistola.

x Nulla possessio nulla vis auri ꝛ argē
ti pluris q̄z virtus estimāda est.

y Unusquisq̄ cōmen Sen. in epla
dat virtutē in qua viget ꝛ repbēdit vitiū
in quo nō deliquit. Ibidez

z Dia bñficia in luce se collocari volūt
sed tamē nulluz theatrū virtuti cōscia ma
gis est. Seneca ibidem.

ab Unum hoīs bonum ipa virtus est que
inter hanc fortunam ꝛ illā supba incedit
cuz magno vtriusq̄ contēptu. Virtus re
ctorē ducemq̄ desiderat. sed sine magro
vitia discūtur. Seneca

ac Nulli non virtus ꝛ viuor mortuo retu
lit gratiam: si illam bona secutus est fide
Seneca. lxxx. epistola.

ad Uirtutem malitia non imutat nec peio
rem facit dura ac difficilis. nec inferiorē
hilaris ꝛ leta. Seneca. 67. epla

ae Quēadmodum minuta lumia claritas
solis obscurat: sic dolores molestias iiu
rias virtus magnitudine sua elidit atq̄
oppzimit nec magis vllam portionez ha
bent incōmoda. quum in virtutem incide
rint q̄z in mari. Seneca epla.

af Pone ex vna pte virum bonuz diuitijs
abundantem sed in se oia bene disponen
tez. vtroq̄ modo eque vir bonus erit eti
am si fortuna dispari vtetur.

ag Nulli pclusa est Seneca ibi.
virtus. omnibus patet. omnes admittit.
omnes inuitat. non eligit dñz. non censuz
nudo hoīe contenta est. Sen. ibidē

Ille bonus artifex est qui de oi mate ab
ria facit optimum quod fieri possit. Phi
deas statuz artifex non tantum ex ebore
statuas sciebat facere: sz meliora ex ere
ꝛ si marmor illi adesset: ꝛ de illo simili
faceret. Si viliorē materiaz obtulisset ex
illa fecisset quale optiuz fieri posset. Sic
iquit sapiens. Si licebit virtutē in diuitijs
explicabit. si minus in pauptate: quācūq̄
fortunam acceperit: aliquid memorabile
ex illa efficiet. Seneca. 89. epistola.

Scias eum multis virtutib⁹ abūdare af
q alienas amat. Seneca in puerbijs.
Ubi bonum. a. discretio. b. diuitie. z. for
titudo. r. gl'ia vana. q. gratitudo. l. homo
y. bonor. b. būilitas. o. inocentia. g. mors
c. philosophia. g. psperitas. c. tribulatio
ab. tristitia. g. vitium. d. e.

Ita būana presens. Lōgitudi a
v nem vite huius sentiri non facit
nisi spes viuendi. nam nihil vide
tur esse celerius q̄z quicquid in ea tā pre
teritum est. Quuz ergo dies iudicij vene
rit tunc sentient peccatores quoniaz non
sit longanimis vita que transit.

Augustinus super p̄s. 6.

Si toto tempore illo viueres: ex quo b
adam de paradiso emissus est vsq̄ in ho
diernum diē: certe videres vitam tuā nō
fuisse diuturnā que sic auolasset. Unius
aūt cuiusq̄ vita hominis quāta est: adde
quātoslibet ānos. duc longissimā senectu
tem. quid ergo: nonne aura matutina est.
ergo longe sit dies iudicij. quādo erit re
tributio iustorum ꝛ iniustorum: tuus cer
te vltimus dies abesse non pōt longe ad
huc te prepara qualis eni exieris de hac
vita. talis redderis illi vite.

Augustinus super p̄s. xxxvj.
Adhuc pusillum ꝛ non erit peccator.

Lōgam cenā malam nemo vult habe c
re nec ferre. longam vitam malam pene
omnes volūt habere. vtiq̄ si grande est
quod vlutmus: bonum sit ipsum grande
Quid enim vis male: dic mihi. Puto ni
hil in omnibus actionibus cogitationib⁹

UVA. BHSC. IyR_091

cupiditatibus nihil male vis. terram malam non vis. segetem malā non vis vtiq; sed bonam. Bonam arborem vis. equū bonum. seruum bonum. amicum bonum filium bonum. vxorem bonaz. ⁊ quid hec magna: quoniā quidem ip̄am vestem malam non vis habere sed bonam. caligam postremo nō vis habere nisi bonā. aut da mihi aliquid te velle qđ malum est. solam aiam vis habere malaz. Quid te offendi sit: Quid de te tu ipe merui sit: Nō vis eē malum nisi te solum. Aug. in ꝓmone

d Plenitudo est ⁊ beatitudo perfecta: vt cito quisq; itelligat ⁊ bene viuat. sed si forte vtrūq; non pōt melius est bene viuere q̄ cito intelligere. Qui enī bene viuit meretur āpli' intelligere qui male viuit ⁊ qđ itelligit pdet. Au. ō doctria xp̄iana

e Nō est vera vita: nisi vbi feliciter viuitur nec vera incorruptio: nisi vbi sal' nullo dolore corrumpitur.
Augustinus in quodam sermone.

f Hec est iustitia hominis in hac vita. elemosina ieunia oratio penitentia cruciat iustitia tranquillat vita eterna glificat.

g Vita hec est. vita dubia. Idem. vita ceca. vita erūnosa. quaz humores tumidāt. doloēs extenuāt. ardores exiccāt aera morbidāt. esce inflant. ieunia macerant. loci dissoluunt tristitie consumūt. sollicitudo coartat. securitas ebetat. diuitie iactant. paupertas deiicit. iuuentus extollit. senectus incuruat. infirmitas frangit meror deprimit. ⁊ post hec omnia mors iterimit. vniuersis gaudijs finez imponit ita vt quū esse desierint: nec finisse putēt. Aug. in originali tractās illō Iacobi. 4. Que enim est vita nostra. ⁊c̄.

h Vita hominum media est inter vitam angelorum ⁊ pecorum. Si viuit homo secundum carnem: pecoribus comperatur. si viuit secundum spiritum: angelus sociat. Augustinus super Iohannem.

i Vita humana tota breuis est ab infantia vsq; in decrepitam senectutem. Adaz si adhuc viueret ⁊ hodie moreretur: qd illi vite longitudo profuisset.

Augustinus in quodam sermone.

k Tantis malis hec vita repleta est: vt cōparatione eius morz remedium putetur esse non pena. naz ideo breuem illam deus facit: vt molestie eius que prosperitate vinci vel tolli nō poterant: temporis exiguitate finirentur. deniq; sanctus Iob dicit: militia ē vita hominis super terrā. Ambrosius in sermone de. xl⁹

l Nihil fugatius seculo rebusq; seculi quas dum tenemus amittimus. ⁊ per infantiam puericiam iuuentutem ac virilez ⁊ ingrauescentem ad maturaz etatem an nosq; vltimos senectutis vtiq; septez spatia philosophi vitaz describit humanaz. mutamur ⁊ currimus ⁊ nescientes ad mortis terminos peruenimus.
Ysidorus libro. 3° super Iamos.

m Qui dei eternitate perspecta breue ⁊ pene ad pūcti instar humane vite spatiū cogitauerit āte oculos suos habebit sempiternitatem. ⁊ erit humilis atq; delect⁹. Hieronimus ad ephe. libro. 2°

n Secreto dei consilio agit: vt eius peregrinationis tempore electoꝝ vita turbet Vita quippe ē vita presens. qua ad patriam tendim⁹. ⁊ idcirco hic occulto iudicio frequenti perturbatione conterimur: ne viam pro patria diligamus.
Gregorius libro. 23. moralium.

o Solent nonnulli viatores quum amena forte asse prata in itinere cōspicūt pergendi moras inectere: ⁊ accepti itineris rectitudine declinare. eoꝝq; gressus tardat pulcritudo itineris dū delectat. Electis ergo suis pergentib⁹ ad se dominus huius mundi iter asperum facit. ne dum quisq; vite presentis reqe quasi vie amenitate pascitur: magis eū diu peregre q̄ citius peruenire delectet. ne duz oblecta tur in via obliuiscatur quod desiderabat in patria. Gregorius ibidem.

p Quot dies vite pagimus quasi in itinere ad locum propositum tot passib⁹ propinquamus. Presentem vitam quasi viā subigēdo transimus. Gregor⁹ ibidē.

q Vala vite presentis tanto duri⁹ ani

UVA. BHSC. IyR_091

mus sentit: q̄to pensare bonum quod se quit negligit: nequaq̄ nos gratia in ad uersitate deserit. qz quo nos durius ex dis pensatione percutit: eo amplius ex pieta te custodit. Gregorij libro. xº. moraliū

r Reprobozum mentes idcirco multa nequiter agunt. qz se hic viuere diutius arbitrantur. Justi vero dum brevitatem vite sue considerant: elationis z imundi tie culpas declinant.

Gregorius libro. xiij. moralium.

s Qui nihil habet in vita iocundi⁹ vita is cum virtute vitam non potest colere.

Tullius. 2º rhetorice.

t Humane vite conditionē primus z vl timus dies continet. qz plurimum interest quib⁹ auspicijs inchoet z quo fine clau datur. Jdeoq̄ euz demum felicem fuisse iudicamus. cui z accipere lucem prospe re z reddere placide contingit. medij tē poris cursus prout fortuna gubernacu luz rexit modo aspero: modo tranquillo motu peragitur: spe semper minore dum z cupide votis extenditur z fere sine ra tione consumitur.

Valeri⁹ maxim⁹ li. ix. de mēoralib⁹ ocis.

u Pernauigauim⁹ lucilli vitam. z quē admodum in mari vt ait virgilius noster z terre z vrbes recedunt. sic in occursu rapidissimi temporis: primum pueritiaz abscidimus. deinde adolescentiam. dein de quicquid est inter iuuenez z senez me dium in vtriusq̄ confinio positū. deinde senectutis optimos annos. nouissime in cipit ostendi publicus finis generis hu mani. scopulū illuz putamus esse clemen tissimi. portus enim aliquando petendus est. nusq̄ recusandus.

Seneca. lxxx. epistola.

x Nemo q̄ bene viuat: sz q̄diu coside rat. cū omnibus possit contingere: vt be ne viuāt. vt diu nulli.

Seneca. xxiij⁹. epistola.

y Vita non est imperfecta si honesta est Ubicunq̄ desines si bene desines tota est. sz z fortiter desinendum est. Non est res magna viuere. omnes serui tui z ani malia viuunt. Seneca. 78. epistola.

Quomodo fabulas sic z vita nō q̄diu z sed q̄ bene acta sit refert. Nil ad rem p tinet quo loco desinas. quocūq̄ voles de sine: tm̄ bonam clausulam impone.

Dū differtur vita transi Sen. ibi. ab currit. oia milucilli aliena sunt. tps tantū nostr̄ est. Jn huius rei fugacis z lubrice possessiōem nā nos misit. Sen. i epla

Leti dicam⁹ vixi z quē dederat cursuz ac fortuna pegi: crastinū si adiecerit leti re cipiamus. Seneca epla. 12ª

Quidā tūc incipiunt viuere. quū desinē ad dū est: imo quidā ante desierūt viuere q̄ inciperent. Seneca. 23. epª

Pulcrū est psumare vitaz ante morte ae z expectare secure reliquā tpis ptem

Seneca. 32. epistola.

De ptibus vite omnes deliberamus. af de tota nemo ōliberat. Sen. 72ª epla.

Omēs infantes in terra nuda vita exci ag pit. Non te ergo pudeat fordidi⁹ viuere q̄ nasci. Jbidem.

Lōga vita bonis optabilis est. optabi ab libus bonis fruit bona pscientia. Malis hoib⁹ vtilissimū ē cito fugē. Sen. i epª

Vita būana ppe vti ferrū ē. si exerceas af pterit si ñ exerceas rubigo ificit. boies videm⁹ exercēdo pteri. si nihil exerceāt ibertia atq̄ torpedo pl⁹ ōtrimēti faciet.

Hoc vnū discas vitā Sen. i epla. ak ptēnē. Neo illaz bñ rexit. nisi q ptēpsat. Nulli pt secura vita ptigē. q dedūcēda nimis cogitat. Seneca ibidem.

Saptēs cogitat sēp qual' vita ñ q̄ta sit al Nō ei viuē bonū ē. sz bñ viuē. Sen. ibi

Hō vite pmodat⁹ ñ dōat⁹ ē. Heu q̄ mlt am ta penitenda occurrunt diu viuendo.

Male viuūt q se Sen. in puer. an semp victuros putāt. volūt boies ita pce ptū eē vt viuāt. ñ ita viuē vt pceptū ē.

Nō viuit cui nihil ē i Sen. ibidē ao mente nisi vt viuat. Ede z bibas vt bñ vi uas. ñ viuas vt tm̄ edas z bibas.

Socrates in suis exortationibus.

Ubi amoz. q. auaritia. ag. caro. ac. ad. cō uersatio. aq. ar. as. diuitie. s. doctrina.

UVA. BHSC. IyR_091

ad.moꝛs.bg.bi.pſeuerantia.d.ſanctitaſ g.ſecuritas .a.ſpes.b.b. tribulatio.b.u. Vita eterna.vbi gloꝛia eterna.

a Voluntas. Mala voluntate nō v ſolum quiſq; miſer efficitur:ſed miſeriоꝛ poteſtate qua deſideriū male voluntatis impletur.

Auguſtinus libꝛo.ix.de trinitate.

b Quum ſe voluntas relicto ſuperioꝛe ad inferioꝛa conuertit:efficitur mala:nō quia malum eſt quo ſe conuertit.ſz quia peruerſa eſt ipſa conuerſio.

Auguſtinus de ciuitate dei.libꝛo.xij°.

c Nemo querat efficientem cauſam voluntatis male.non eſt efficiens : ſed deficiens . quia nec effectio ſed defectio eſt

d Juſtitia dei eſt aliqñ vt ſan' ſis Jbi. aliquando vt egroteſ. Si quando ſanus es:dulcis eſt volūtas dei.ꝛ quādo egrotas.amara eſt volūtas dei. Nō recto coꝛde es.Quare:quia non vis dꝛigere voluntatem tuam ad voluntatez dei.ſed dei vis curuare ad tuā. Illa recta eſt . ſed tu curuus.Voluntas tua coꝛrigenda eſt ad illam.non illa curuanda eſt ad te.ꝛ rectū habebis coꝛ. Aug.ſuper pſ.xxxv°.

e Quia deus coꝛ querit:coꝛ inſpicit intus.teſtis eſt iudex appꝛobatoꝛ.adiutoꝛ coronatoꝛ:ſufficit vt offeras voluntatem quū potes oꝛe cōfitere ad ſalutē.quū aūt non potes oꝛe:crede ad iuſticiam.coꝛde laudas.coꝛde bñdicis.coꝛde in ara conſcientie victimas ſacras imponis.ꝛ reſpō deꝛ tibi pax in terra hominibus bone voluntatis. Auguſtinus ſuper pſ.lxxiiij.

f Nihil omnino tam facile eſt bone voluntati:q̄ ipa ſibi.ꝛ hic ſufficit deo.

g Quicquid vis ꝛ nō Auguſtinus potes factum deus computat.

Auguſtinus ſuper pſ.lvij.

b Voluntas aduerſa ab incōmutabili bono ꝛ conuerſa ad ꝓpꝛium bonum aut exterius aut ad inferius peccat.ad ꝓpꝛium conuertitur:quum ſue poteſtatis vult eſſe.ad exterius:quum alioq̄ ꝓpꝛia vel quecūq̄ ad ſe non ꝓtinent cognoſcē ſtudet.ad inferius.quum voluptatez coꝛ poꝛis diligit. Au.li.ō libero arbitrio.

i Voluntas nihil habet:niſi ex ſe iudicatur:nec quidem tardum ingenium.nec labilis memoꝛia.nec inquietus appetitus nec ſenſus obtuſus:nec vita lāgues reū per ſe ſtatuerunt hominem ſicut nec ꝓtraria inocentez.ꝛ hoc non ob aliud.niſi qꝛ ꝛ hoc neceſſario ac ꝓter volūtatez poſſe peruenire pꝛobatur.

Aug.de libero arbitrio

k Si cui non ꝓtingat facultas ꝓcubēdi cum vxoꝛe aliena:planū tñ ſit aliquo modo cupe:ꝛ ſi poteſtas deſ eſſe futuꝛ:non minus eſt reus:q̄ ſi in ipo facto deꝓhenderet. Aug.ibdē.ꝛ pōit.de peni.di.j°.

l Si ꝓpterea nō facis furtum qꝛ times ne videaris:int' in coꝛde feciſti:furti re' teneris ꝛ nil tuliſti. Jbidem.

m Bona volūtas eſt qua appetim' recte honeſteq̄ viuē.ꝛ ad ſummā ſapiētiā puenire. Auguſtinus de vera religione.

n Nihil miꝛ ſi miſeri hoies ñ adipiſcūt qō volūt.i.btāz vitā.illō ei cui comes ē ꝛ ſine quo nemo ea digñ' ē. recte.ſ.viuē ñ itidem volūt.hec eña lex icōmutabili ſtabilitate firmauit.vt in volūtate meritū ſit in bōitate aūt miſia ꝑmiū atq̄ ſuppliciū.

o Sicut bō Au.ō libero arbitrio. ab humanis in diuina poꝛrigitur.quū voluntati būane diuina voluntas pꝛeponit.

Auguſtinus ſup ioh̄em.

p Bilige ꝛ quid vis fac.nihil tam facile bone uoluntati.q̄ ipſa ſibi.ꝛ hoc ſufficit deo. Auguſtin' de verbis domini.

q Quū vult non pōt:qꝛ quando potuit. noluit.iō ꝑ malum velle ꝓdidit bonū poſſe. Aug.de vbis apl'oꝛ petri ꝛ pauli

r Sola uolūtate miſer quiſq̄ efficitur. ſz miſeriоꝛ quū deſideriū male voluntatis impletur. Auguſtin' ibidē

ſ Volens deus rationabilez creaturam voluntarij bōi munē ꝛ liberi arbitrij poteſtate dotare:ut boni ac mali capax utrū q̄ naturaliē poſſet ꝛ alteq̄ volūtate ōflecteret licet quippe nobis eligere refutare ꝓbare reſpuē.nec eſt quo magis rationalis creatura ceteꝛis pꝛeferat.niſi q̄ cū oīa

UVA. BHSC. IyR_091

alia ꝓditionis tãtuz ac neceſſitatis bonũ habeant:hec ſola habet etiaz voluntatis Hieronimus ad demetriadem

t Qui viderit mulierem ad ꝓcupiſcẽdũ eam ⁊c. Apud deum cui nota ſunt omnia anteq̃ fiant: voluntas perfecta faciendi ꝓ ope reputatur facti. Hie. ibidem.

u Nihil offertur deo ditius bona voluntate. Voluntas aũt bona eſt ſic ꝓximi aduerſa ſicut noſtra ptimeſcere ſic de ꝓſperitate ꝓximi ſicut de noſtro ꝓfecto gratulari. aliena dãna nr̃a credẽ. aliena lucra noſtra deputare. amicum non ꝓpter mundum ſed ꝓpter deum diligere. inimicũ etiã amãdo tollerare. nulli qð pati nõ vis facere. nulli qð tibi iuſte impendi deſideraſ denegare neceſſitati ꝓximi iuxta vires occurrere ſed ꝓdeſſe ⁊ vltra vires velle. Gg. hom. 5. ſuper euangelia

x Ceſſet voluntas ꝓpria ⁊ infern⁹ nõ erit. inquem enim deſeuit ignis niſi in ꝓpriam voluntatem. Nam ꝓpria volũtas deũ impugnat ⁊ aduerſus euz extollitur. ipa eſt que paradiſum ſpoliat infernum ditat ſanguinem xp̃i euacuat ⁊ ditioni diaboli mũdũ ſ̃biugat. Ber. ſmone. c. xxj

y Voluntati nec leges imperãt nec prin cipes dominantur libera eſt ⁊ maxime ſi ſpũ ducitur. qz vbi ſpiritus ibi libertas. Bernardus in quadam epiſtola

z Sola interdum bona voluntas ſufficit cetera non ꝓſunt ſi ſola defuerit cetera quidem vita ſenſus vel appetitus nec miſerum per ſe faciunt nec beatuz alioquin ⁊ arbores ex vita ⁊ pecudes etiam ex reliquis duobus vt miſerie poſſent eſſe obnoxie vt idonee beatitudini. qð omnino impoſſibile eſt cõmunem habentes vitaz cum arboribus ſenſum vero ⁊ appetituz ⁊ eque vitaz cum pecoribus id quod dr̃ volũtas nos ab vtriſq̃ diſcernit. Bernardus li. ð libero arbitrio.

ab Voluntas eſt motus rationalis ⁊ ſenſui preſidens ⁊ appetitui babet ſane quocunque ſe voluerit rationez ſemper comitem ⁊ quodammõ pediſſequaz non quod ſemper ex ratione ſed quod nunq̃ abſq̃ ratione moueatur ita vt multa faciat per ipſam ⁊ etiam contra ip̃az boc ẽ per etuſ quaſi miſterium contra eius conſiliuz ſiue iudicium. Eſt vero data ratio volũtati vt iſtruat illã nõ deſtruat Ber. ibidẽ

ac In ſanis infantibuſ itemque dormientibus nihil quod faciunt vel bonũ vl̃ malum imputatur qz nimirum ſicut ſue non ſunt compotes rationis ſic nec vſum retinent ꝓprie voluntatis ac per boc nec iudicium libertatis cum igitur nec voluntas nec liberũ bẽat niſi ſe merito non iudicaf niſi ex ſe Bernardus ibidem

ad Grande malum ꝓpria volũtas quafit ut bona tua bona non ſint. Quem enizponit modũ ſibi bũana cupiditas Nõne qui per vſuram acquirit. pecuniam modicam ſimiliter munduz lucrari conaretur vniuerſum: ſi non deeſſet poſſibilitas. ſi ſuppeteret volũtati facultas. Ber. ſuper cãtica ſmone. 72.

ae Dico fidutialiꝫ: nemini q ſit in ꝓpria volũtate poſſet vniuerſus mũdus ſufficẽ Utinã ꝓpria volũtas rebus iſtis eſſet cõtẽta. ne in ip̃m horribile dictu deſeuiret auctorẽ. Dio eni vellet deũ peccata ſua aut vidicare nõ poſſe. aut nolle aut ea neſcire. Vult g̃ eũ non eſſe deũ. q̃ q̃tum in ip̃a ẽ vult euz aut ipotẽtem aut iuſtũ aut ſipientẽ eſſe. crudelis plane eſt omnino extranea malitia. q̃ dei potentiã iuſtitiam ſapiẽtiam perire deſiderat. Qui aũt vult deũ eſſe iuſtũ: vult deũ nõ eſſe deum. ⁊ q deſiderat deum nõ eſſe: nõne q̃tum in ſe eſt deũ occidit. Bernardus ibidez.

af Volũtas dcã ẽ a volatu. qm̃ aius quo vult nimia velocitate trãſferf.

ag Jnt̃ haſ vtraſq̃ Caſſio. ſr̃ p̃ſ. xiij: ꝓcupiſcẽtiaſ aie volũtas in mediculio ẽ quodã vitupabilioze ꝓſiſtẽs: nec vitioꝝ flagitijſ oblectaf nec vtutum doloribus acqeſcit. ſic q̃rẽſ a paſſiõib⁹ tẽpari carnalib⁹. vt nequaq̃ velit dolores neceſſarioſ ſuſtinẽ. ſine qb⁹ deſideria ſpũs nequeũt poſſideri abſq̃ caſtigatione carnis caſtimoniã deſideraſ obtinere. ſine vigiliaꝝ laboze cõdiſ acqrẽ puritatẽ cũ rege car

UVA. BHSC. IyR_091

nis ſpūalibus exuberare ꝺtutib⁹ abſq; vl
lius ex aſperatione conuicij paciẽtie gra
tiam poſſidere. humilitatẽ xp̃i ſine bono
ris mundani exercere iactura religionis
ſimplicitatem cum ſeculari ambitione ſe
ctari xp̃o cum hominuꝫ laude ac fauore
ſeruire. diſtrictionez veritatis ſine cuiuſ
piam uel tenui offenſione ꝓferre. poſtre
mo ſic vult futura cõſequi bona ut p̃tia
nõ amittat. Jn colone dãtelis abbatis
ab Valentioꝛ enim foꝛtuna ẽ volũtas. ⁊ i
vtrãq; ptẽ ipſa res ſuas ducit beateq; ac
miſe vite ſibi cã ẽ. Sene⁹. lxxij. epla.
Ubi beneficentia. b. af. intentio liberali
tas. q. t. miſia. b. obſtiatio. a. reliquẽ. e. p
a Oluptas. Minus voluptati
v bus ſtimulaſ qui nõ ẽ vbi frequẽ
tia eſt voluptatũ. Minus auari
tie moleſtias patitur qui diuitias non vi
det. Aug. de ſingularitate clericoꝛ
b Nihil ꝓdige ſatis eſt voluptati. Sẽp
famẽ patiẽ ſui qui alimẽtis ꝓpetuis neſcit
impleri. Ambroſius ſup lucaz. li. vj⁹.
c Semper voluptas famẽ ſui bẽt ⁊ trãſ
acta ñ ſatiat. Hiero. i epla ad damaſũ
d Licet ſepe in medio carnaliũ de⁹ ꝓte
gat vitam electoꝛ. tñ ſatis rarũ ẽ. ut qſq;
inter ſeculi voluptates poſit⁹ a vicijs ma
neat illibat⁹ in qbus ⁊ ſi nõ cito implicet
aliqñ tñ attrahitur. nec eniz diu poteſt eẽ
ſecur⁹ q periculo fuerit ꝓximus.
Jſidorus. libero .z⁰. de ſummo bono.
e Voluptas eſt cuz quadaz lubꝛica ſua
uitate ad illicita fede mentis inclinatio.
Jſidoꝛus in ſinonimis.
f Non eſt conſentaneũ qui metu nõ frã
gitur eum frangi cupiditate. vt qui iuictũ
ſe a laboꝛe ꝓeſtiterit vinci a voluptate.
Tullius. li. j⁰. de officijs.
g Quid aut de coꝛporis voluptatib⁹ lo
quar. quarũ appetẽtia qdẽ plena eſt ãxie
tatis ſacietas vero penitentie. quaꝫ mot⁹
qd hẽat iocũditatẽ ignoꝛo. Triſtes vero
eẽ voluptatũ exitus. qſquis ſminiſci libi
dinũ ſuaꝫ itelliget. q̃ ſi beatos explicare
poſſet. nihil cauſe quin pecudes quoq;
beate eẽ dicãt. Hoe. li. z⁰. de ꝓſolatiõe

Nihil igit⁹ dubiũ ẽ qn ad beatitudinẽ b
ꝺuia q̃dã ſint nec ꝓducẽ quẽdã eo valeãt
ad qꝺ ſe ꝓductuaſ eẽ ꝓmittũt. Hoe. ibi.
Quis hoſtis in q̃nq; tam cõtumelioſ⁹ i
fuit q̃z in quoſdã voluptates ſue. Quidã
ſe voluptatib⁹ imergũt. qbuſ in conſuetu
dinem adductis carere non poſſunt ob
hoc miſrimi ſunt. q eo puenerit vt illis q̃
ſupuacua fuerũt facta ſunt neceſſaria fui
unt itaq; voluptatib⁹ ñ fruũ⁹ ⁊ mala ſua q
maloꝫ vltimũ ẽ amãt. Se. xxvij⁰. ep⁹.
Jndurand⁹ eſt anim⁹ ⁊ blãdimẽtiſ volu k
ptatũ ꝓocul abſtrahend⁹. Uitia baniba
lem biberna ſolueꝛt. ⁊ idomitũ illuz niui
b⁹ atq; alpib⁹ virũ extermiauerũt. Homẽ
ta campanie armis vicit. vitijs vict⁹ ẽ.
Nobis quoq; militã Sen. ibidẽ. l
dũ eſt ⁊ quidem genere militie quo nũq;
otiũ daſ. Bebellãde ſunt in ꝓimis volu
ptates. que vt vides ſeua quoq; ingenia
rapuerũt. Si voluptati ceſſero cedendũ
ẽ doloꝛi. cedendũ eſt ſimꝫ laboꝛi. ceden
dũ eſt paupertati. Seneca ibidẽ
Aſpice illũ cui ſomnus laxe dom⁹ ſilẽ m
tio queritur cui⁹ aures ne qs agitet oꝭ
ſeruoꝫ turba conticuit. huc nempe varia
tur atq; illuc ſomnũ inter egritudines le
uem captans. Qui non audit: audiſſe ſe
ꝓquerit. Quid in cauſa putas eẽ. anim⁹
illi obſtrepit. hic placãd⁹ eſt. hui⁹ ſeditio
ꝓpeſcenda ẽ. Jbidem.
Ubi abſtinẽtia. ao. bonũ. e. caro. c. i. deli
tie. excuſatio. m. foꝛtitudo. b. gratia. k. gu
la. p. laboꝛ. k. n. luxuria. b. ſolitudo. a. vi
tium. e.
Otum. Quia tã vouiſti: taz te a
v aſtrinxiſti. aliꝺ tibi facere non li
cet. Non talis eris ſi nõ feceris
qꝺ vouiſti. qualis manſiſſes ſi nihil tale
vouiſſes. Minoꝛ eni tũc eſſes nõ peioꝛ
modo aũt qꝺ abſit miſerioꝛ: ſi deo fidem
fregeris: q̃to beatioꝛ ſi perſolueris.
Aug. in epla ad armẽtariũ ⁊ paulinum.
Ea ſunt in noſtris offitijs gratioza. q̃ b
cũ liceret nobiſ etiam non impendere tñ
cã dilectionis impendim⁹.
Hieronimus ad polentium in epiſtola.

UVA. BHSC. IyR_091

c Nō te vouisse peniteat: imo gaude taz tibi nō licere qđ cū tuo detrimēto licuissz Felix necessitas q̄ in melioza compellit. Aug. in epla ad armentariū z paul'.

d In vouēdo fuit stultus q discretiōem nō adhibuit z in reddēdo impi'. Hie. tractāt illō iudic. xj. Votū vouit zc.

e In malis ꝓmissis rescide fidem in turpi voto muta decretū. Qđ incaute vouisti nō facias. impia est promissio que scelere adimpletur.

Isidorus libro. 2. soliloqorum.

f Bonū qdem votū. si tamē tibi nihil admisceat aduersum. Nā licet vbiqz deceat iustitiam custodiri: in illis rebus maxime necessaria est que diuinis obtutib' offerūtur. ne putem' ignorare deū vnde accipiat si fraudatis oblatiōib' acquiescat.

Cassiodorus libro tercio.

g Sancti quidem z honesti propositi dilatio magna ruina est. Unde sapiens quicquid potest manus tua cum instantia operare. Aut non est hodie cras minus aptus erit.

Petrus Rauenensis.

b Quidā turpissima vota dijs isurrāt si quis amouerit aurē cōtiscēt. z qđ scire boies nolūt deo narrant. Sic viue cū hominib' tāqz de' videat sic loquere cū deo tanqz homines audiant.

Seneca decima epistola

i Meli' est non vouere: qz vouere illō qđ sibi is cui ꝓmittit nolit exolui.

Bernard' in sermone quodā

k Absqz necessitate remissio voti non dispensatio sed ꝓuaricatio est. z restrictio ꝓra volūtatem murmur est nō profectus Ber. de ꝑcepto z dispēsatiōe.

l Juste exigit ad soluēdum q non cogitur ad vouendum.

Bernardus in epistola

m Ego non arbitror minora vota impedire debere maiora nec deus exigere qđ cūqz sibi ꝓmissum bonū: si pro eo melius aliquid fuerit psolutū. z enim vero alicui forte debenti nobis. xij. nūmos: nunqd si pro eis die cōstituta marcam solueret argēti iuste irasceremur.

Bernardus epistola. 57.

Tilitas. Utilior est in consti a
v ctu loꝛica ferrea: qz stola linea. licet hec onerī: sit illa honorī.

Ber. in quodam sermone.

Hec dicta sunt de sermōe de virtute de b
pecunijs de omni dispensatione que vni cuiqz cōmissa est. Unūquēqz eni ad cōez vtilitatem vti oportet bis que habet. siue sapia. siue principatu. siue diuitijs nō ad nocimētum cōseruorum.

Chrisostomus super illud matthei. 24.

Beatus seruus zc.

Commodū enim debet esse cum modo c
tantum. si mensuram equalitatis excesserit: vim sui nois non habebit.

Cassiodor' libro. 2. epla'rū

Mihi aūt nō minori cure est: qualis d
respublica post mortem meam futura sit qz qualis hodie sit.

Tullius de amicitia.

Ubi amicitia. ba. cf. cg beneficētia. k. cōtras. d. doctrina. bq. fortitudo. t. iustitia f. g. solitudo. q.

Sura. Et esca vsura ē z vestis a
v vsura est: z qđcūqz sorti accedit vsura est. Quod velis ei nomen imponas vsura est.

Ambrosius libro. j°. de dauid.

Similis est pecunia vsurarij morsui as b
pidis. Percussus enim ab aspide quasi delectatus vadit in somnum. z per suauitatem soporis moritur. quia tunc venenū latenter per omnia membra decurrit. sic qui sub vsura accipit sub tempore quasi beneficium sentit. sed vsura per omnes eius facultates decurrit. z totum conuertit in debitum.

Chrisostomus super illud matthei. 5.

Et volenti mutuare.

Ubi elemosina. f. mercatio. e. volūtas ae. Uxor vbi coniugium. z mulier.

UVA. BHSC. IyR_091

a ℙianus. Ille vere xp̃ianus
x est. qui omnibus misericordiam
facit. qui nulla omino mouetur
iniuria. qui alienum dolorem tãquã pro
prium sentit. cuius mensam nullus pau
per ignorat. qui coram hominibus inglo
rius habetur. vt coraz deo ⁊ angelis glo
rietur. qui terrena contemnit: vt possit ha
bere celestia. qui oppimi pauperem se
presente non patitur. qui miseris subue
nit. qui ad fletũ flentibus prouocatur alie
nis quod bene faciebat paulus. quis in
firmatur ⁊ ego non infirmor.

Augustinus de vita xp̃iana.

b X̃piani nomẽ ille frustra sortitur: qui
christum minime imitatur. Quid enim ti
bi prodest vocari quod non es: ⁊ nomen
vsurpare alienum: Sed si xp̃ianuz te esse
delectat que xp̃ianitatis sunt gere ⁊ meri
to tibi nomen xp̃iani assume.

Augustinus ibidem

c J̃pe est xp̃ianus qui ⁊ in domo sua pe
regrinũ se esse cognoscit. ℙatria nostra
sursum est. ibi hospites non erim⁹.

Augustinus super p̃s. 32.

d Non queritur in xp̃ianis initium: sed
finis.

Gregorius libro. xxviij. moralium.

e O xp̃iane delicatus es miles: si putas
sine pugna te posse vincere. sine certami
ne triumphare. fortiter dimica. atrociter
in prelio concerta. considera pactum.
conditionem attende. militiam nosce. pa
ctum quod spopõdisti. conditionem quã
accessisti. militiaz cui nomen dedisti. hoc
enim pacto quos miraris omnes pugna
uerunt. hac conditione vniuersi vicerunt
hac militia triumpharunt.

Chrisostom⁹ in homelia

f X̃pianus nemo dicitur recte nisi qui
christo moribus prout valet coequatur.

Cipr̃ianus de. xij. abusionibus.

g Tota vita xp̃iani hominis si secundũ
euangelium viuat: est crux atqz martiriuz

Maximus in sermone de natali dñi.

Ubi fides. veritas.

ℙũs. Esuriuit xp̃s qui omẽs a
x pascit. sitiuit per quem creat⁹ ois
pot⁹. ⁊ qui spiritualiter panis est
esurientiuz fonsqz sitientiũ ab itinere ter
restri fatigat⁹ est. qui seipm nobis viam
fecit in celũ. obmutuit ⁊ obsurduit coraz
cõuiciantibus per quem mut⁹ locut⁹ est ⁊
surdus audiuit. Uinct⁹ est q de infirmita
tũ vinculis nos soluit. flagellat⁹ est q oim
flagella dolorũ de hominũ corporib⁹ ex
pulit. Crucifixus est q cruciat⁹ nostros
finiuit. Mortu⁹ est qui mortuos suscita
uit. sed ⁊ resurrexit nunqz moritur⁹. ne ab
ipso qsqz sic discederet mortem contẽne
ret quasi nũqz futur⁹.

Augustin⁹ de catbetizãdis rudib⁹

Jacebat xp̃s q̃tũ ad carnem mortu⁹ b
i sepulcro. mortuos suscitãs in iferno. vi
tam tribuens vniuersis in celo. non mun
duz dimittens ad celum ascendit. nec ce
lum deserens venit ad nos. sed vno atqz
eodem tempore totum totus impleuit.

Augustinus super mattheum c. lv. ⁊ con
tra felicianum.

Ego sum via veritas ⁊ vita. tanqz dice c
ret. qua vis ire: ego sum via. quo vis ire
ego sum veritas. vbi vis permanere: ego
sum vita.

Augustinus super mattheũ capitulo. lv.

Jdeo permittitur inimicus iuxta viaz d
ponere laqueos: ne securitate exultatio
nis via deseratur ⁊ in insidias incidatur
Uia xp̃s humilis. xp̃s veritas ⁊ vita. xp̃s
excelsus ⁊ deus. si ambules in hũili: per
uenies ad excelsum.

Augustinus ibidem.

Ambulare vis: ego sum via. falli non e
vis: ego sum veritas. mori non vis: ego
sum vita.

Augustinus super iohannem.

Tota vita christi i terris per hominẽ f
quem gessit. disciplina morum fuit. Om
nia enĩ bona mundi christus contempsit
que contemnenda docuit. ⁊ omnia mala
sustinuit que sustinenda p̃cepit. vt nec in
illis q̃reret⁹ felicitas. nec in istis infelici
tas timeret⁹. Aug. de vera religiõe

UVA. BHSC. IyR_091

g Attulit xp̃s veritatez vt rectoz. mãsue tudinẽ vt liberatoz. iustitiam vt cognitoz
Augustinus super iohãnem.

b Erat xp̃s vno atq; eodez tempoze to r' in iferno totus in celo. illic patiens iu riam carnis: hic non reliquens gloziam deitatis. erat apud iferos rsurrectio moz tuoz erat apud celos vita viuẽtiũ.

i xp̃s oibus Aug. ptra felicianũ. oia factus est. paup pauplbus. diues diui tib'. flens flentib'. esurientib' esuriens. si tiens sitiẽtib'. pfluus abũdãtib'. in carcẽ cũ paupe est. cũ maria flet. cuz apl's epu lat. cũ samaritana sitit. i deserto esuzit. vt cib' primi bois quẽ p̃uaricatiõe gustaue rat: ieiunio domini solueretur.
Ambrosius super lucam libro. 4.

k Nemo tibi xp̃m põt auferre. nisi te il li auferas. Idem libro. v.

l Omnia habem' in xp̃o. z oia in nobis xp̃s. Si vulnere curari desideras: medi cus est. si febrib' estuas: fons ẽ. si graua ris iniquitate iustitia ẽ. si idignes auxilio virt' est. si mortem times: vita est. si tene bras fugis: lux ẽ. si celũ desideras: via ẽ si cibũ queris alimentum est.
Ambrosius in quodam sermone.

m Hoc itelligẽdũ ẽ q; tante pauptat̃ fu erit xp̃s: z ita nulli adulat' sit vt in vrbe maxima nullũ hospitẽ nullã iueniret mã sionẽ. Hieronim' sup mattheũ libro. j.

n xp̃s sanctificatio ẽ. sine qua nemo vi debit filiũ dei seu faciẽ dei. xp̃s redem ptio. i. redẽptoz z pzectũ. xp̃s oia. vt qui oia ppter xp̃m dimiserit vnũ iueniat p oi bus z possit libere clamare ps mea dñs

o Redemptoz Hie. ad paulinã noster homo nascendo vitulus moziendo leo resurgẽdo z ad celos ascendẽdo aquila factus est. Hg. homl'. 4

p Just' quisq; per rõnem homo. p sacrifi ciũ moztificatõis sue vitul': per foztitudi nem securitatis sue leo per cõtemplatio nem vero efficitur aquila. Hg. ibidem

q Moz xp̃i a morte vita ab erroze a peccato gratia liberauit. Et quidẽ moz per iustitiam suam pegit victoziã. qz iust' exoluẽdo que nõ rapuit: vita per sapiam documentũ discipline adipleuit. gr̃a ex il la ptãte peccata remisit. que oia que cũq; voluit fecit. Her. de noua militia

r Non consolat xp̃i infantia garrulos. non cõsolantur xp̃i lacrime cachinantes nõ p̃solãtur panni eius ambulãtes in sto lis. nõ cõsolãtur stabulũ z presepe amã tes pzimas cathedras in synagogis.

s Aliud seq; iesuz aliud Her. i fmõe tenere: aliud manducare. Sequi salubze cõsilium. tenere z amplecti gaudium so lemne mãducare vita beata.
Hernardus in epistola.

t Hemina dulcedo suauitatis exuberat in pectoze dñi iesu. longanimitas in expe ctando z facilitas in donando. Nomen iesu q̃ carũ q̃ vile. vile sz salubze. Si vi le non esset: mihi nõ effunderet si salubze non esset: me non lucraretur. Jesus mel in oze. melos in aure iubilus in cozde.

u Putas ne filiũ dei Her. sup cãt. reputat iesum quisq; ille est homo q xp̃i' nec terretur cõminatiõibus nec attrahit' p̃missiõibus: nec preceptis obtẽperat: nec consilijs acqescit. Her. i fmõe

x Nomen iesu lucet predicatum. pascit recogitatũ. lenit z vngit inuocatum. qui ita exercitatos reparat sensus: virtutes robozat: vegetat bonos mozes atq; bone stos: castas fouet affectiões.

y Nihil ita sicut Her. sup cant. hoc nomen iesus tre impetum cohibet: superbie tumozem sedat: liuoris vulnus sanat: luxurie fluxum restringit: libidinis flammã extinguit: sitiz auaritie temperat ac totius indecoris pzuriginem fugat.

z Dignus plane Her. super cant. est morte qui tibi xp̃e recusat viuere. z q tibi non sapit desipit z qui curat esse nisi pzopter te pzo nihilo est z nihil est. pzo pter te p̃m deus fecisti omnia z qui esse vult sibi z nõ tibi: nihil esse incipit inter omnia. Her. super cant.

ab Ne mũdi glie seu carnis voluptatib' abducaris. dulcescat tibi p̃ his sapiẽtia xp̃s. ne seducaris spiritu mendacij z er

UVA. BHSC. IyR_091

rozis luceſcat tibi veritas xp̃s.ne aduerſitatibus fatigeris.confortet te virtus ꝺi christus. Bernardus ſuper cãt.

ac Quis non poſt illũ libenter atq; alacriter curat.qui ꝛ ab errore liberat.ꝛ ẽrata diſſimulat.qui deide merita viuendo tradit.ꝛ premia moziendo ꝓquirit. Ber.

ad Habemus xp̃z ieſum ex patre naſcentẽ in patre cubantez.cuz patre ſedentẽ.ſub patre pendentẽ.a patre ambulantez pro patre ſtantem.ſine patre mozientem

ae Sub xp̃i ſcapulis Ber.ſup cant. quattuoz nobis bñficia conferuntur.ſub his eniz abſcondimur ſub his ab icuzſu accipitrum ꝛ miluorum ꝓtegim' ſub his vmbraculum ſalubze nos refrigerat.ꝛ nimium ſolis feruorez repellit ſub his quo q; alimur ꝛ fouemur. Ber.i quodã ſer.

af Nomen enim chriſti exprimit vnitatez pſone in duab' naturis exprimit ẽt dignitatem regiam ꝛ ſacerdotalem ꝛ gratie plenitudinem propter vnctionis p̃rogatiuã Damaſcen'tractans illud mat.ſextodecimo. Tu es xp̃s fili' dei viui.

ag Nomẽ ieſu apꝺ hebzeos lĩa toth:apꝺ grecos a iotha incipit.que vtraq; in ſua gente denarij numeri eſt nota.decez obolos in pzecium anime ſue offerunt.qui in ieſum xp̃m credentes:ſignum nominis eius quod a denario nũmero incipit in fronte ꝛ profeſſionem proferunt. Beda de tabernaculo ſalomonis.

ab Non quia forma eiuſ decoze lactei colozis eluxit:aut flauo crine lampauit:aut inſigni ſtatura preeminuit.ſed veraciter humano genere pulcrioz fuit quia peccatum non habuit q̃uis pater auguſtinus ſpetiem decozis eius dicat fuiſſe laudabilem. Caſſiodozus ſuper illud p̃ſ. Specioſus forma p̃.fi.boim.

ai Sicut ligat diabolus q peccata connectit:ita ſoluit xp̃s qui delicta dimittit. Caſſiodozus ſuper illud p̃ſ. Dominus ſoluit compeditos.

ak Refugium fuge formidat fortitudo Quid ſibi vult euangeliſta:Deuoti militis eſt regis ſui tacere fugam.narrare cõſtantiam aperire fortia.tacere infirma ꝛ ſequitur q; fugit autem xp̃s:nõ fuit timoris ſed miſterij. Bellicoſus eniz ſi in bello fugit:artis eſt non timoris inſequentem non timet.ſed producit:vt palaz vincat. Petr'. Raueñ. tractãi illũ mat. 2° Fuge in egiptuz.

Quid iugo xp̃i ſuauius:Quid onere al leuius:probabilem fieri:ſcelere abſtinere:bonuz velle:amare omnes:odiſſe malum:eterna conſequi:preſentibus nõ capi:nolle inferre alteri quod ſibi ipi peti ſit moleſtum.

Hilarius tractãs illũ matthei Jugum enim meum ſuaue eſt.ꝛc̃

Ubi aduentuſ.f.amoz.o.t.u.ax.bb.anima .a.aſcenſio.a. beatitudo.d. decima.a fabula.b.humilitas.b.parẽtes.o.

Explicit manipulus florum cõpilatuſ a magiſtro Thoma de hibernia

Impſſuz Placentie per me Jacobuz de tyela almanũ. Anno domini M.CCCC.lxxxiij. Quinta die menſis Septembzis.

Finis.Deo gratias.

BIBLIOTECA DE LA UNIVERSIDAD DE VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_091

A Tabula

Abstinẽtia
Abusio
Acceptio
Accidia
Adiutoriũm
Aduentus
Adulatio
Aduocati
Ambitio
Amentia
Amissio rei
Amor
Angelus
Anima
Antixps
Apostoli
Ascensio
Auaritia
Auditor

B

Baptismus
Beatitudo
Bellum
Beneficentia
Beneficium
Benignitas
Beniuolentia
Blasphemia
Bonum bonitas

C

Caritas
Caro siue corpꝰ
Castitas siue ꝓtinenª
Clericus
Coactio
Cogitatio
Cõpassio
Cõmunitas
Congregatio
Concordia
Concupiscentia
Confessio
Confidentia
Coniugium
Conscientia
Consideratio sui
Consilium
Consolatio
Consuetudo
Contemplatio
Contemptus
Contentio
Continentia
Contritio
Conuersatio
Cõuersio
Conuitium
Cor siue mens
Correctio
Creatõ siue creator
Crudelitas
Crux
Cupiditas
Curiositas

D

Dãnũ siue dãnatio
Dare
Debitum
Decima
Delitie
Desiderium
Desperatio
Detractio
Deus
Deuotio
Diabolus
Dilectio
Discere
Disciplina
Discordia
Discretio
Diuitie
Doctna siue doctor
Dolor.

E

Ebrietas
Ecclesia
Electio
Elemosina
Eloquentia
Episcopus
Error
Eucharistia
Exactio
Exercitatio
Excõmunicatio
Excusatio
Exemplum

F

Fabula
Fama
Fauor
Festum
Fides siue fidelitas
Fortitudo
Fraternitas
Fraus
Furtum

G

Gaudium
Gloria bona
Gloria vana
Gloria eterna
Gratia
Gratitudo siue
Gratiaꝝ actio
Gula

H

Heresis
Homicidium
Homo
Honor
Honestas
Hospitalitas
Humilitas.

I

Iactantia
Ieiunium
Ignorantia
Impietas
Impacientia
Incarnatio
Indulgentia
Infidelitas
Infernus
Infirmitas
Inimicitia
Ingenium
Ingratitudo
Innocentia
Instabilitas
Intentio
Inuidia
Ipocrisis
Ira
Iudex siue iudiciuꝫ
Iuramentum
Iustitia ⁊ iustus
Iuuentus

L

Labor
Lacrima
Lasciuia
Laus
Letitia
Lex
Liberalitas
Libertas
Libido
Loquacitas
Ludus
Luxuria

M

Magister

UVA. BHSC. IyR_091

Magnimitas
Malitia
Mandatum
Manſuetudo
Maria
Martirium
Matrimoniũ
maturitas
medicina
meditatio
mendacium
mercatio
meritum
militia
mirabile ſiue
miraculum
miſeria
miſericordia
modeſtia
monachus
mos
mulier
mundus
munus
murmur

N

Natiuitas
Natura
Negligentia
Nobilitas
Nocumentum

O

Obedientia
Opprobrium
Obſtinatio
Ocioſitas
Occupatio
Odium
Oppreſſio
Opus
Oratio
Ordo
Ornatus

P

Patientia
Parentes
Paſſio
Paſtor
Patria
Pauptas
Pax
Peccatum
Peccãdi neceſſitas
Peccãdi ꝛcidiuatõ
Pena ſiue punitio
Penitentia
Perfectio
Periculuz
Periurium
Perſeuerantia
Petitio
Philoſophia
Pietas
Pigritia
Placere
Poteſtas
Preceptum
Predeſtinatio ſiue
Prouidentia diuia
Predicatio
Prelatio
Premium
Preſumptio
Proditio
Profectus
Promiſſio
Proximus
Proſperitas
Prouidentia
Prouidẽtia bũana.
Prouidentia ſiue .
Prudentia
Pudicitia
Pugna
Puſillanimitas

Q

Querere deũ

R

Rapina
Recõciliatio
Regimẽ ſiue regẽ
Religio
Relinquere
Remuneratio
Reprehenſio
Recidiuatio
Reſtitutio
Reſurrectio
Reuerentia

S

Sacerdos
Sacramentum
Salus
Scitas vel ſanctꝰ
Sanitas
Sapia vel ſcia
Satiſfactio
Scandalum
Scientia
Scriptura
Secularis
Securitas
Senectus
Seruitus
Seruitium
Silentium
Simplicitas
Simonia
Sobrietas
Societas
Solemnitas
Sollicitudo
Solitudo ꝛ tumultꝰ
Soztilegiũ ꝛ diuiatio
Spes
Spũſſanctus
Studium
Stultitia
Subiectio
Suffragium
Superbia
Supfluitas
Suſpitio

T

Taciturnitas
Temperantia
Tentatio
Tempus ſiue tp̃ale
Teſtimonium
Timor
Tribulatio
Trinitas
Triſtitia
Tumultus

V

Venia
Verbum
Verecundia
Veritas
Victoria
Vitium
Violentia
Virginitas
Virtus
Vita bũana pñs
Vita eterna
Voluntas
Voluptas
Votum
Vtilitas
Vſura

X

Xp̃ianus
Xp̃s

UVA. BHSC. IyR_091

Registrum

a

Primum vacat
Incipit maipul'
Abstinētie virt'
Auicūqz cōsan
Ber.de diligēdo

b

diultie.u.ai.
Crebra munuscla
Angel'. Prepo
aliud qȝ viuere

c

bot intempt' est
fuscauerat:bit'
Terribilis est
peitet victorie

d

Ubi anima.ag.
incōfessus dāna
cōingij oblecta
ignozantia. Si

e

regnū disparīb'
Hie.in epla ad
tem attendat
tius in deo

f

Cruōlitas nūqd
ꝙ huius seculi
caritatē accēdit
oñdam multa

g

Sapiētioz oīb'
tamē ideo non
rim' pdere non
euasisse. Ibidē

b

oēs gradus
Glo.super illȝ
Eloquēs est ille
bon' aim' nūꝙ

i

Hȝs sanctissimū
rili vtute fūdat
oia celeriter

Nunquid fortis se

k

Fuit quoddam
Quecunqz vident
scit quia viuificā
preconium : ꝙ

l

tibi imputabitur
Nulla taz modesta
depingit caloze
culpam cadit

m

Laudam' mēdacit
Quam pozro
vt te meliozem
ꝙ vbi ceciderit

n

credimus splendi
Egestas bene
nō quidē quod

o

dns adiuuit me
re modestiam
bis eum.bic
intermissione

p

Maxim' in fmōe
Nec aliquid
Nihil in sancto

q

gellum.si non
tenere in pro
plina ceditur
pfusiōem vno

r

curat z moz
reperitur quib'
latcali z coi
Quū is qui

s

bone ope ma
ad banc didicit
vestib' incedit

t

Contempt' esto
ris.Sine cā
Seneca de cle

Attēde diligēter

u

Augustinus de
ḡ quō sedeatis
ritatem et' non

x

aut omnino
Sit senectus
sed sic fit vt
epat' ordinem

y

scribēs mortu'

iudicio proba
te z ptra meritū

z

teneat z terreat
tentionem fixerit
miserabiliter

z

cebzis temperā
cupiditatb' nihil
ad.mozs.bg.
nis spūalibus

el licenciado d[illegible] de burgueyn
canonigo enleon

UVA. BHSC. IyR_091

UVA. BHSC. IyR_091

UVA. BHSC. IyR_091

ſ; in nullitate erant bona ualde oīa. ſic octo in animali plenior ē qm ſepar. p omnia erant. ual. bo. i. nullitas bonor erat opima q; q; mod. i p ſe ē n̄ nulla mg cumeliam tñ. alijs ſue inutilitatē. ipe ū ſummū bonū. de hoīe uo ū de ceteris dubit. n̄ dz̄. i nūd. q; ēet. bo. qi i primo sciebat lapsurum. p quia nond̄ ꝓfect̄ homo erat. donec ex eo fieret mulier. Vñ ip̄ legē. ſlō est bonū ē hominem solu;.

Sciant ꝓfecti ē celi i t̄.

Q celo ē p̄ opm sic q̄a cāti. dispoīt. ornati. ꝯ ꝓfect̄. i quia in senario nr̄i qui p̄m ꝓfect̄ nūātib; occurrit. quia ex paratis suis aggregatis redditur ei

Sūmam q; i mana dib; n̄ i uenies. ū i illo. ſ; ū in decadib; ū in. xx. i. xxx. i. Ople ut dz̄ op suū die. vj. q; fecit. Alia ū lata hēt. vj. i uno nulla ē obiectio. ſ; hebraica ū̄tas hēt vij. ex ro q̄r si complet est finale quippiā opis facē. quoñ ue tum est qd̄ req̄r. Requieuit ds. vij. die i. c. Vere ē qd̄ dicit. vij. fec ex ro n̄ dz̄. et post requieuit. p Q pleuit. i. Q plecum ostendit. cū enī nil ex eo fec ex eo requieū ab opib; nouis. ſlicet enī p̄ fec cui t̄ n̄ fecit; maciam. ū corpm. p sitiendi riem uo animaz. ſlon enī q̄ fecit dz̄ quieuisse ſ; q; ossa ute. sic in ỳ saya dr̄. q̄ seraphim rapiem no

ꝯ ū̄or alius ꝓfect̄. alius in ꝓfect̄. alius sup habundans. Per fect̄ ; senari. i dr̄ ꝓfect̄ qua ei ꝑtes aggregate ipm efficiūt. Vere bi gr̄a. Q edictas senarij. est ē nari. ꝯia p ē binari. terca ps ē unitas. istis ī; ꝓtib; aggregatis senari ꝓficitur. Diminut ē octonari. q̄a ei ꝑtes aggregate n̄ sufficiūt ad ꝯstitōnem. Vbi gr̄. Q hedictas ē quaternarius. q̄rta ps ē binari. Octaua ps ē unitas. viij. i. ij. i unū n̄ faciūt octonariū ſ; vij. Sz habundans ē duodenari. cui ꝑtes aggregate cū ceto ipm. Vbi gr̄. Q hedictas duodenarij ē senari. ꝯia ps ē ē octonari. quarta ē nari. decima binari. duodecima unitas. ſic. i. iij. i. vij. i duo. i unū faciūt. xxij.

abebant dicentes. scs. scs. scs. i. non cessabant. requieū ab opē i nō opib; i. nō agere opib; suis. i est dictum quasi negatiue. Requieū ab opib; i seipo. i. ab opm mutabili tate. ei in mutabilitas apparuit. ſ; iam stabilitas manēs dat cuncta moui. ſz aūt dr̄ ab oī opē q; patrat. i nunc ē op q; nōd fecit. a quo n̄ quescit. ꝯa ex opa fecit. ē unt. disposuit. ornauit. Q; cū op ꝓpagatiōis nō desinit opari. ſ; manu facit cū ꝑcipit se i cubiēl mutabl. ū in ꝑcipue q̄ese. i bñdix dies. vij. i. sanctificauit eum. i scin celebrē uoluit ei ē. Sempē ab alijs gentib; an legem dn̄ sabbm fuisse obseruatū. p obseruantiam in lege. i sanctificatiōē dr̄ ibi. Q ex eo ū die sabbi sanctificos;.

De Epilogo.

Iste ē gnationes celi i t̄. q̄dam l; decem uant opa. vj. dierū. q̄dam i. cognoīa. Adam uxorē suā. alij i. l; est lib quationis ade. p̄missō cui q̄ est dubiū hñ institutiōnē quia cationē maris i femine simul dr̄at. que cū sint nō ꝯ fuit. ū ex plicz q; sub breuitate ꝯclusit repetit i de ꝯ hēs bē nationes ſ; l; n̄ p̄ accipi. acque i. ꝯ patrē dī l; passim i. q̄rta n̄ ē ꝑcund q; aut fec ē ūgultū. añq; oriret in cta i l; bam p̄ q̄m germinaret. q; ē supi. dixit ūgultum q̄ncta fem tacitum ad ulcī. i hūs structū ex herbam ortam i ferentē sem. Adq; dr̄ duos operationis die fuisse ins. i dem ē m lem i. ēcialem. fec ꝯ nāli. pusq̄m ornāto ex gminato ēmali. l; alr q; mutt ꝯgns hi cā. cū sic dr̄; sion ſ; plitur ti cram. fec eq dem illa ē ꝓfca i ēcialē pusq̄m ornāret. et gminaret. ut n̄ faciūt. Cum in paradisi hūsce mus i fusi i laboze hoīs ad hibuit. ad horum i mandatē p uenit. Dē. ſ; fons irrigabat cram sic in alijs egypti q;.

De creatiōe aie ꝓhoplausti.

Nē dns ds hoīē de limo t̄ē. Q; po uo dr̄ dñm. quia tunc po hūt. suum laborē. s. ꝓpe. p recapitulationē de utilg. hoīs formationē

reliqua ꝑtes dictas sic ad carnē ꝑt

credim; ꝑcedam; añ sum

= diffusi agit. i p de uno. i qp duos hōis ꝓpl. ſ; uniq; agit.

ꝑtet illas suas nunū dñs q̄e filijs g̃ssanā post. ꝑt ſ; sup. lic; on ſguaz ꝑp ime 7 p 9 ſ; 7 ꝑ duob 9 7 ſ;. ēti gra ſte ex ſ; ſerūt. añ hmadi ei nō poſſt

ē ſūmam

nūmſ

gonadel dīc nu mi. ab unigne i cipiemus intru ſ; mūl lunte q̄ſeti. i. ſtin denūm. deadel dīc ſaptr el nūa a pmo lunt te ulq; ad ſcd. i. ad denariū ulq; ad ē. Angelitte ēn sine anūmeci ex nūoz lunctos 9 ſtructuſte denariū centeſimuz. 7 mi lleſimuz.

. i. opm gūb nouiſ.

UVA

Manipulus flor

MANI-
pulus
florum

UCSB BHSC. IYR_09